

Lão Tử Giết Người Phạm Pháp Sao ?

Contents

Lão Tử Giết Người Phạm Pháp Sao ?	2
1. Chương 1: Không Cho Giết Người Lão Tử Không Chơi Game Nữa!	2
2. Chương 2: Đặt Một Cái Tên Thật Gian Nan	5
3. Chương 3: Đúng Vậy, Lão Tử Thích Thần Tiên Tỷ Tỷ	8
4. Chương 4: Tmd Cái Môn Phái Rác Rưởi	15
5. Chương 5: Luyện Cấp Quá Khổ Cực	22
6. Chương 6: Đội Ngũ Cố Định Thiết Tốt	27
7. Chương 7: Lão Tử Lại Giết Người Giỏi Như Xưa	32
8. Chương 8: Tạo Bang Chúng Ta Cùng Chơi	39
9. Chương 9: Mẹ Nó, Khen Thay Loại Báo Thù Như Vậy	46
10. Chương 10: Có Tiền Dễ Hành Sự	51
11. Chương 11: Đừng Tm Phiền Lão Tử Chạy Thương	64
12. Chương 12: Tâm Pháp Cao Mới Thực Là Đẳng Cấp	71
13. Chương 13: Nhân Yêu A Nhân Yêu Tốt Thôi!	80
14. Chương 14: Lão Tử Tâm Tình Nói Không Nên Lời Thật Là Tốt!	85
15. Chương 15: Thắng Cấp Thật Là Tuyệt	94
16. Chương 16: Thực Tm Đốt Tiền	103
17. Chương 17: Nổi Danh Người Người Phải Sợ	112
18. Chương 18: Phong, Cậu Cũng Có Ngày Hôm Nay	120
19. Chương 19: Ai Giỏi Pk Theo Người Đó	128
20. Chương 20: Hôn Lễ Mỹ Lệ	134
21. Chương 21: Chết Tiệt, Mình Muốn Điên Rồi	141
22. Chương 22: Tính Chuyện Ấm No	149
23. Chương 23: Lão Tử Không Thêm 419	158
24. Chương 24: Cầu Kết Làm Chuyện Xấu	166
25. Chương 25: Nhân Gian Bình Yên Trở Lại	175
26. Chương 26: Vì Cái Gì Lại Trở Thành Bạn Nhỉ?!	182
27. Chương 27: Chết Tiệt, Để Làm Cuộc Sống Tươi Đẹp Hơn	191
28. Chương 28: Better Sex, Better Life	199
29. Chương 29: Game Là Bất Tử	210
30. Chương 30: Yêu Dương, Giết Chóc	219
31. Chương 31: Yêu Một Người Phải Thể Hiện Như Thế Nào?	228
32. Chương 32: Tôn Nghiêm Đàn Ông	239
33. Chương 33: Đêm Rất Dài, Cứ Từ Từ Sẽ Đến	248
34. Chương 34: Ở Chung Rốt Cuộc Cũng Từ Danh Từ Thành Động Từ?	256
35. Chương 35: Chờ Mong Cao Thủ Hội Tụ	263
36. Chương 36: Mối Họa Mới Chính Là Cảnh Giới Cao Nhất	272
37. Chương 37: Để Em Đánh Chém Lần Cuối	280

Lão Tử Giết Người Phạm Pháp Sao ?

Giới thiệu

Biên tập: Lawliet CThế loại: võng du bàn phím (game Thiên long Bát bộ), nhiều cp, 1vs1, HEChẳng qua chỉ là một câu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-tu-giet-nguoi-pham-phap-sao>

1. Chương 1: Không Cho Giết Người Lão Tử Không Chơi Game Nữa!

[Phụ cận][Tận thế là ông đây] Mẹ nó, có gan tới P! Tận thế là ông đây đem bã kẹo cao su trong miệng nhổ toẹt xuống, xắn cao tay áo, nhìn chăm chú vào màn hình laptop, một tay nắm chặt chuột, một tay nhanh nhẹn ấn phím, chuyển sang hình thức PK, rồi bắt đầu ném công kích lên một người chơi khác trên màn hình.

Cuồng chém xong một trận, chưa tính đến thắng thua, dù có chết hay còn sống, chính là anh bạn Tận thế là ông đây của chúng ta vốn quen giết người cái nhoáng, giết đến đỏ hai con mắt rồi, đám người trong đội cũng chẳng biết nên khuyên cậu thế nào.

[Đội][Nữ y tá trưởng] Tiểu gia*, đừng giết người nữa, cũng phải chuyện gì ghê gớm lắm đâu, chẳng qua chỉ là một con quái thôi... Cô nàng mục sư trong đội lên tiếng khuyên nhủ, vừa phải thôi nha, lam đều dùng hết trên chín tên chiến sĩ rồi a, tiểu thư tôi đây đến để luyện cấp chứ không phải giết người nha.

[Đội][Tàn sát thiên hạ] Phải đó, Tiểu gia, cần gì phải vậy, ngẩng đầu không thấy, cúi đầu khắc gập. Biết cậu giỏi chém giết rồi, đừng lại đi thôi. Anh chàng chiến sĩ trong đội cũng lên tiếng, chơi với nhau cũng đã được một thời gian, mà tương lai không chừng còn có dịp mọi người tổ đội làm nhiệm vụ nữa mà.

[Đội][Tận thế là ông đây] Cái P! Mẹ nó, cái loại đoạt quái TMD còn hèn hạ cái lại! Đừng TM làm phiền tôi, hoặc là cùng tôi giết bọn chúng, hoặc cầm miệng đứng sang một bên mà ngốc! Tận thế là ông đây đành bỏ chút thời gian gõ chữ, thối tha! Mẹ, cái đồ sợ chết còn dám làm phiền lão tử đây!

Người trong đội không cách nào khuyên được, nhưng chẳng thể không biết ngượng mà đứng ngốc một bên xem kịch... Nữ mục sư quyết định đàm phán với đương sự bên kia...

[Phụ cận][Nữ y tá trưởng] Em nói mọi người đừng đánh nhau nữa, dù sao địa điểm luyện cấp cũng không phải chỉ có mỗi chỗ này, tranh nhau làm gì...

[Phụ cận][Thần tiên tấm lòng nghĩa hiệp] Chúng tôi đâu muốn đánh nhau, chính cậu ta PK trước. Đội trưởng bên phía đối phương xem chừng cũng không muốn tiếp tục đánh nhau nữa, bèn đùn đẩy trách nhiệm.

[Phụ cận][Tận thế là ông đây] Mẹ mày! Thao! Và chết TM đồ miệng lưỡi không sạch sẽ nhà mày! Lão tử giết mày hay tự mày tìm chết trước! Chết tiệt! Tận thế là ông đây tranh thủ thời gian gõ chữ, sau đó kỷ

năng trong tay lại xả loạn. Mọi người ở đó đều đầu đầy hắc tuyến, xét về trình độ miệng lưỡi không sạch sẽ, nếu anh bạn Tận thế là ông đây xếp hàng thứ hai, hẳn không ai dám đòi vị trí thứ nhất...

Đội đối phương lại thêm một pháp sư cùng một cung thủ nằm té trên mặt đất, cô nàng mục sư bên kia lúc này đã phát hỏa.

[Phụ cận][Cầu vồng trên thiên đường] Tôi mặc kệ đó! Chạy tới đây đánh quái rồi cuộc chẳng đánh được gì, đến tận chín người, không cứu nữa! Nói xong, cô nàng liền dùng Bùa hồi thành bỏ đi mất.

Tựa như có người chịu đứng ra làm quân tiên phong, không màng đến cái gì là “giang hồ đạo nghĩa”, mấy kẻ còn đang ngại ngần muốn tránh khỏi thống khổ bị làm bao cát cho người khác, ai nấy đều thở phào một cái, lục tục nối đuôi theo sau.

[Đội][Nữ y tá trưởng] Em đi đây, mẹ gọi ra ăn cơm rồi ~ ngại quá a ~

[Đội][Tàn sát thiên hạ] Kìa, tôi cũng phải đi rồi, còn một số chuyện đang dở phải làm cho xong...

...

[Đội][Tận thế là ông đây] Thao! Lũ chết nhất! Tận thế là ông đây cười nhạt, hừ, với mấy tên thích đi giành quái với người khác, phải đánh cho chết, để xem sau này TM còn dám vậy nữa hay không!!

Đội bên kia cũng không phải đến đánh nhau, ban đầu cả đám vốn chỉ tìm chỗ đánh quái, rồi cuộc cũng không đạt được mục tiêu đánh quái thăng cấp.

Tận thế là ông đây xem nhóm chín người kia chết đi té xuống nhưng không ai thềm đứng dậy nữa, cảm giác cứ đánh nữa cũng chỉ rước vào khó chịu. Cuối cùng, cậu cũng đành quay lưng bỏ về thành.

Trở lại thành chính, sửa sang lại độ bền cho mớ trang bị, bổ sung thêm mấy món linh tinh, sau đó phát hiện hội trưởng trong công hội đang gọi mình.

[Công hội][Hoa thu bên tả ngạn] Tiểu gia, có ở đây không?

[Công hội][Tận thế là ông đây] Chi vậy. Tận thế là ông đây liếc mắt xem thường, hội trưởng mà tìm tới cậu, khẳng định không phải chuyện tốt.

[Công hội][Hoa thu bên tả ngạn] Tiểu gia... Cậu lại đi giết người...

[Công hội][Tận thế là ông đây] Đúng vậy, khi! Đồ TM miệng thiện, thao chết mẹ nó! Cho nó biết lợi hại!

[Công hội][Hoa thu bên tả ngạn] = =||| Tiểu gia, ba ngày nay, đây là người thứ mười ba đến tìm tôi, bọn họ đều bảo cậu giết người lung tung, muốn công hội chúng ta phụ trách...

[Công hội][Tận thế là ông đây] Thao! Lũ chết nhất! Có gan đánh nhau với lão tử xong, thì đừng MD trở về cầu cứu công hội chứ, thao!

[Công hội][Hoa thu bên tả ngạn] = =||| Tiểu gia, mọi người cùng chơi game đương nhiên sẽ có lúc xảy ra va chạm, cậu không thể vì một câu gây gỗ liền đánh nhau với người ta... Cậu là người đại diện của công hội chúng ta... Cậu giết người, bọn họ sẽ đi giết mấy người chơi cấp thấp trong công hội chúng ta, mấy bạn kia đều rất vô tội a...

[Công hội][Kéo tới kéo lui] Phải đó, chúng tôi vừa chạy ra bản đồ, đều bị người ta không nói một tiếng liền giết a,, Là anh hại chúng tôi đó...

[Công hội][Vái thần vái phật] Tại Tiểu gia hết đó, bọn họ không dám tìm cậu báo thù, toàn nhằm chúng tôi gây chuyện, chúng tôi chỉ chơi game, không muốn bị cuốn vào mấy chuyện thế nào đâu. Bằng không chúng tôi sẽ rời hội, tìm chỗ nào yên bình một chút.

[Công hội][Hoa thu bên tả ngạn] Tiểu gia, công hội được như hôm nay không thể thiếu cậu, chính là, cậu cũng nên quan tâm đến tình hình công hội chứ, nếu cứ như vậy, làm sao mọi người có thể tiếp tục chơi nữa đây? Tiểu gia, cậu nên sửa đổi tính tình mình đi?

[Công hội][Tận thế là ông đây] Khỉ! Nói vậy để bức lão tử rời công hội đúng không?! TMD, lúc mấy người bị kẻ khác bắt nạt đều đi tìm lão tử, chẳng phải lão tử đều thay mấy người báo thù sao?! Hiện tại, con mẹ nó tính phải bỏ hết à?! Thối tha! Lão tử cũng chả lạ gì! Phá hoại công hội à, lão tử muốn xem cái công hội ngày xưa có thể làm ăn được cái gì? Không cho giết người lão tử không chơi game nữa! Thao!

[Công hội][Hệ thống]: Người chơi [Tận thế là ông đây] không cùng lý tưởng, đã rời khỏi công hội.

Tận thế là ông đây nhìn chằm chằm màn hình, những lời ác ý chất đầy trong bụng không tìm được chỗ nào để trút, thao! Công hội này là một tay cậu góp sức tạo nên rồi phát triển đi lên, thủ thành cũng là cậu. Lúc trước tới lui đều phải có người giỏi pk đi cùng, bởi vì, Tiểu gia cậu phát hiện trong trò chơi này có rất nhiều những kẻ tệ lậu, toàn ý thể hiếp đáp người khác, cho nên bắt buộc phải mạnh hơn bọn họ!

Mà ngày trước, lúc xây dựng công hội cũng dùng tiền của cậu, Lệnh bài xây thành cũng do cậu bỏ RMB ra mua, từ trước đến giờ, thành viên của công hội bị khi dễ, cũng do cậu làm quân tiên phong dẫn người đi báo thù, thao! Lúc trước, mọi người từng nói thế nào với cậu?! Ai khiến cậu đuổi giết người ta, là ai phá hoại đây?! Ai mới vô tội hả?! Khỉ!

Hiện tại thì sao? Đều TM cấp cao rồi, đều TMD muốn làm thánh nhân?! Rõ ràng bị kẻ khác khi dễ, cũng không thêm báo thù, giả vờ giả vịt muốn chết! TMD chỉ là chơi game thôi, vậy mà TMD cũng làm như mình thấu tình đạt lý lắm?! Rõ một lũ nào tàn!

MD, cái game đáng ghét, đơn giản nhất là đừng chơi nữa. Lão tử đổi game khác, thao! Lần sau rửa mắt nhìn cho kỹ, không thể dây vào với mấy loại não tàn này nữa!

Đóng laptop, Tận thế là ông đây nhìn đồng hồ, quyết định xuống căn tin ăn một chút, đợi đến tối sẽ tìm game khác, tiếp tục hành tẩu giang hồ.

Dĩ nhiên, Tận thế là ông đây chỉ là tên gọi trong game, không phải tên thật của cậu. Chính là, một cái tên để chơi game, ai nào thèm để ý? (Mọi người: Đáp, người chưa nghĩ ra tên mới thì nhận là chưa nghĩ ra đi!)

còn tiếp...

* Sở dĩ gọi là Tiểu gia vì tên QT của bạn Tận thế là ông đây vốn dĩ là Mạt nhật tiểu gia, nhưng xét cái tên này quá khó hiểu nên mình dịch ra luôn. Nếu mọi người đọc thấy thích tên QT hơn thì ý kiến cho mình biết, sẽ theo yêu cầu của số đông nhé ^^

Còn những cái tên như Nghịch thiên kiêu hùng = Hiên ngang chống trời (dịch ra mất hay) hay Sảng oai oai = Méo mó mà xinh tươi (đại loại thế, rất ư khó hiểu) nên mình để lại y như trong QT.

Post trước chương đầu cho mọi người cùng thử hương vị. Ai có ý kiến gì cứ việc lên tiếng nhá!

Thêm một chú ý nữa là trước khi tiếp tục ủng hộ cho tác phẩm mọi người cần lưu ý, vì tính cách của nhân vật Tận thế là ông đây có hơi thô lỗ cục cằn (nhưng về sau em dễ thương lắm nha) nên trong truyện có rất nhiều từ ngữ chửi bậy, đối với mình thì không sao (dù sao ở ngoài cũng dùng nhiều lắm ^^) nhưng có vài bạn nhạy cảm thì nên cân nhắc kỹ nhá ^^

P/S: mình còn chìm hàng 1 bộ cổ trang nữa đó, còn Nghịch quang thiếu niên thì vẫn ém vô thời hạn, vì quá dài và quá phê, lâu lâu mới lục ra làm được 1 đoạn ngắn liền hựt hơi. Chân thành xin lỗi.

2. Chương 2: Đặt Một Cái Tên Thật Gian Nan

Tối đến, anh bạn Tiểu gia lại lò mò lên web tìm game mới.

Có mấy game mở từ lâu rồi, Tiểu gia cậu cảm thấy không hứng thú, muốn tìm cái nào mới một chút để chơi...

Sau đó, cậu bắt gặp công ty Hồ Quân (đứng đầu về game trong nước) đang quảng cáo Thiên Long Bát Bộ, lại thêm hôm nay vừa đúng ngày ra bản closed beta, gồm bốn server. Tiểu gia cau mày nhìn nhìn, xem chừng có thể chơi được, coi như ủng hộ cho hàng nội địa đi.

Bản cài đặt dung lượng cũng không lớn lắm, Tiểu gia lập tức mở máy tải xuống, rồi bỏ đi tìm mấy tên bạn cùng phòng ra quán net bắn CS.

Quên nói tới, anh bạn Tiểu gia của chúng ta vẫn còn là sinh viên đại học, hiện đang học năm hai, đối với miệng lưỡi đầy lời thô tục của tên này, từ giáo viên hồi nhà trẻ đến giáo sư đại học đều phải chào thua... Tuy rằng, bọn họ đã nhiều lần vất vả nghĩ cách uốn nắn cho cậu, nhưng đều không thu được chút kết quả khả quan nào, chỉ có tự rước vào bực bội trong người.

Anh bạn Tiểu gia trải qua một trận đánh kịch liệt trở lại phòng ngủ, game Thiên Long cũng đã tải xong. Cậu lại nhìn đồng hồ, quyết định đợi đến ngày mai sẽ bắt đầu chơi.

Hôm sau, anh bạn Tiểu gia quyết định tính toán chỉ lên lớp giờ Thực hành tiếng Anh, sau đó cúp cua tất cả các giờ học buổi chiều, cắm rể trong phòng ngủ, hăng say chiến đấu với Thiên Long.

Thuận lợi đăng ký xong tài khoản, Tiểu gia chọn dùng lại tên và mật khẩu cũ. Tiếp tục đăng nhập vào biểu tượng, hệ thống liền hiện ra khung Tạo nhân vật.

Vấn đề chính là ở chỗ này.

Tiểu gia chợt cảm thấy rối rắm.

Mẹ nó!

Anh bạn Tiểu gia chọn một cái tên thật dễ hiểu: Ông đây giết người không chớp mắt. Nhưng là, cái hệ thống chết tiệt kia không cho đặt tên vượt quá sáu kí tự.

Được rồi, nhẫn một chút! Vậy đặt là: Ông tới giết người. Hệ thống tiếp tục từ chối, dặn cậu phải chú ý cách dùng từ.

Khỉ! Vậy tìm tên gì đặc thù một chút: Gia ㅈ vô cùng tàn nhẫn, Hệ thống lại báo lỗi, nói có ký tự không thể sử dụng...

Tiểu gia đến đây đã hoàn toàn nổi điên, khỉ! Có để cho...người ta chơi không đây! Nhưng cuối cùng, cậu cũng không còn cách nào khác, đành ngoan ngoãn dùng đến cái tên: Tận thế là ông đây.

Nhưng có điều, sau này, cậu vào game rồi mới phát hiện có một đồng người dùng tên có các ký tự đặc biệt mà vẫn có thể đi lại nghênh ngang trên phố, buồn bực hỏi thăm một hồi, mới biết ra, chỉ cần dùng phương pháp copy paste là được ngay thôi... Tuy vậy, đó là chuyện của sau này...

Tóm lại, sau khi đặt được cái tên ra trò, tiếp đến chọn gương mặt, kiểu tóc, kiểu dáng quần áo, cuối cùng, cậu được sinh ra tại thành Đại Lý.

Quả nhiên là game mới ra bản beta, người chơi nhiều thiệt nhiều a. Toàn là người chạy tới chạy lui làm nhiệm vụ tân thủ. Đầu tiên, Tiểu gia được cấp trang bị vũ khí – là một cây đao, sau đó cậu chạy đi tìm NPC giao nhiệm vụ tân thủ. Mấy nhiệm vụ đầu đầu phải chạy bộ, đưa tới đưa lui mấy thứ đồ vật này nọ, rồi nhận lại kinh nghiệm và chút bạc. Trong số đó còn có một bức thư dùng để cử danh tiếng, nhưng Tiểu gia vốn không mấy để tâm.

Sau vài lượt tặng trang bị, NPC rốt cuộc cũng kêu cậu đi đánh quái, tên nhiệm vụ: Lần đầu đánh quái.

Rời khỏi thành Đại Lý, chuyển sang bản đồ Kiếm Các, nhiệm vụ sai cậu đi đánh vườn.

Chính là, người chơi so với quái còn nhiều hơn... Phóng tầm mắt nhìn bao quát, khắp xung quanh đều là người chơi vậy chắt, cả đám tụ lại một chỗ, quái đánh hết cũng chẳng kịp sinh mới thêm, thường xuyên có người mới tới, lập tức bị kẻ khác chém chết... Tiểu gia tức sôi máu, hận không thể PK mấy tên quái nhân đứng trước mặt mình, đáng tiếc, hệ thống có bảo hộ, không thể triển khai hình thức PK.

Cuối cùng, nhờ vào oán khí tích tụ siêu lớn, Tiểu gia hiên ngang chém quái, đang định trở về thành trả nhiệm vụ.

Lại thêm vấn đề mới...

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Thao! Chết???, vào thành không được thì chơi cái mẹ gì, thao con mẹ mấy người!

Tiểu gia nhìn màn hình, có chút buồn bực, khỉ, bị che chữ... Hệ thống này che chữ a...

Tiểu gia đành phải một lần nữa đứng xếp hàng.

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Thao! Hệ thống đáng chết, mãi không vào được thành!!!! Làm thế nào cho người ta chơi đây?!?? GM ra đây xử lý vấn đề coi!

Tiểu gia nhìn màn hình, lại bức bối... Thao! Đến GM cũng bị che!

Tiểu gia biết không thể lãng phí thêm khí lực nữa, đành đem sự tập trung dồn lên việc trở vào thành...

Cuối cùng cũng vào được thành... Nửa cái mạng của anh bạn Tiểu gia sắp vì cái game này mà tức chết rồi.

Rốt cuộc, liên tục làm vài cái nhiệm vụ, Tiểu gia đem chín phong thư đề cử danh tiếng đi giao, thuận lợi lên được cấp 10.

Hệ thống thông báo, cậu đã có thể chọn môn phái. Hoặc trước đó, trong mỗi phong thư đề cử, cậu có thể

học thử kỹ năng của chín môn phái lớn, sau đó chọn sau cũng được.

Tiểu gia đi thăm một lượt cả chín môn phái, học sơ qua vài kỹ năng, rồi do dự... Cuối cùng học cái gì bây giờ?

3. Chương 3: Đúng Vậy, Lão Tử Thích Thần Tiên Tỷ Tỷ

Chín môn phái lớn, phỏng theo nguyên tác Kim Dung, từng được nhắc tới trong rất nhiều những câu chuyện kiếm hiệp, nhưng chủ yếu đều lấy ra từ Thiên Long bát bộ.

Cái Bang, Thiên Sơn, Tinh Tú, Tiêu Dao, Nga Mi, Minh Giáo, Thiếu Lâm, Võ Đang, còn có đại biểu cho hoàng thất Đại Lý là Thiên Long.

Thiên Long nhất định chẳng bao giờ rở tới, Tiểu gia cậu không ưa nhất chính là Đoàn gia trong nguyên tác, cái tên Đoàn Dự đáng khinh bỉ kia, vô luận đứa con gái riêng của Đoàn Chính Thuần, trên danh nghĩa đều là muội muội của hắn, vậy mà cứ gặp liền yêu.

Thiếu Lâm, Võ Đang, mấy môn phái Bắc đẩu võ lâm, nhất định không ít người luyện, bản thân cậu không cần phải vào góp vui nữa.

Nga Mi phải là con gái mới có thể luyện, kỹ năng vú em, cậu đây đường đường là một thiếu gia, luyện cái gì chứ?! Không có khả năng!

Cậu cũng chẳng thích tiểu tử Trương Vô Kỵ kia chút nào, có Chu Chỉ Nhược quá tốt lại không thích, đi mê muội cái cô quận chúa, không đâu lãng phí cả cái mớ cơ hội xưng bá võ lâm, rõ một tên nào tàn. Cho nên, Minh Giáo cũng dẹp đi.

Còn lại Tinh Tú với Tiêu Dao. Trong nguyên tác, phái Tinh Tú là từ Tiêu Dao tách ra, bản thân Vô Nhai Tử vốn là một anh đẹp trai, cho nên đồ đệ hắn thu cũng toàn những người đẹp trai, có gia nhập hai phái này cũng rất phù hợp với tiêu chuẩn đẹp trai của cậu. Bất quá, trên kịch truyền hình, hình tượng Đinh Xuân Thu vốn khá mập mạp, đã ăn sâu vào trong tiềm thức của Tiểu gia. Cho nên, cậu quyết định bỏ qua Tinh Tú, gia nhập Tiêu Dao!

Được rồi! Anh bạn Tiểu Gia đã quyết định, tay cầm chuột, phi vào trong Lăng Ba động.

Tìm Tô Ngân Hà bái sư, sau đó nhận quần áo môn phái cùng mấy món đồ này nọ, vừa thay vào, nhìn xem thì thiếu chút nữa lăn ra bất tỉnh.

Thao! Là ai thiết kế phục trang cho cái game này?! Mẹ nó a, quần áo màu xanh lá chuối, tụt vẫn luôn cho rồi!

Trước giờ cậu gặp màu xanh chuối cũng có khi sẽ thấy đẹp, nhưng chưa từng thấy loại màu xanh chuối nào khó coi như vậy! Màu xanh chuối đất! Hử? Hối màu xanh chuối đất là gì sao?! Mẹ nó, chưa từng thấy qua màu đất à? Cứ biết xanh chuối còn pha thêm sắc đất thì gọi là màu xanh chuối đất đó!

Càng tức hơn là, lúc mặc trang bị lên người, dáng người anh tuấn cao ngất của cậu liền béo lên thấy rõ! Mẹ nó! Muốn cởi ra ném!

Không tình nguyện mặc trên người bộ trang bị kia, cậu dùng tiền và kinh nghiệm dư học chút tâm pháp, biết làm sao được, game này không đủ tâm pháp thì chẳng cách nào dùng được kỹ năng...

Tiểu gia lại tiếp tục tìm NPC nhiệm vụ sư môn lãnh nhiệm vụ chạy vật, kiếm điểm kinh nghiệm. Tới tới lui lui mười lượt, anh bạn Tiểu gia bắt đầu cảm giác phiền chán, quyết định lại đi làm nhiệm vụ theo cấp để lấy kinh nghiệm thăng cấp. Hiện tại, ai nấy đều vội vàng luyện cấp, chẳng người nào rảnh rỗi nói chuyện phiếm kết bạn này nọ, cho nên hẳn nhiên cũng chẳng có cừu nhân. Mà ở đây cũng chẳng thể giết người, nếu không giết người...cũng chỉ có thể giết quái đi?

Trước khi rời khỏi Lăng Ba động, Tiểu gia lại mở bản đồ, muốn tìm thử chỗ đặt pho tượng Thần tiên tỷ tỷ trong nguyên tác kia... Dạo quanh một vòng, cuối cùng, cậu cũng tìm được.

Khỉ gió! Đây mà là Thần tiên tỷ tỷ sao?! Mẹ nó! Ai là người chế tác hình ảnh cho game này a?! Thật sự vô trách nhiệm! Đây mà là Vô Nhai Tử khiến cái tên Đoàn Dự kia say mê sao?! Thao! Hóa ra tên kia là thằng ngốc à?!

Chẳng thú vị chút nào, Tiểu gia ném chuột, do dự chẳng biết nên hay không tiếp tục chơi nữa đây. Thật tình mà nói, cậu vốn cũng không còn game nào khác để chơi, còn nữa, đây chẳng phải mới chỉ là bản beta sao? Không chừng sẽ còn thay đổi vài chỗ... Tạm thời cậu cảm giác game này là chỗ bản thân có thể gửi gắm, vậy thì cứ tiếp tục đi thôi.

Tiểu gia rời khỏi Lăng Ba động không chút lưu luyến.

Sau cấp 10, người chơi có thể sử dụng chức năng truyền tống tự do để qua lại giữa ba chủ thành lớn, Đại Lý là nơi nhân vật được sinh ra, nhưng cũng không phải chỉ đơn giản như một cái Tân thủ thôn, nhìn qua trên bản đồ, cho dù sau này cấp bậc có cao đến đâu, nhiều lúc cũng phải đi qua Đại Lý để đến những nơi khác trên bản đồ. Ở Tô Châu và Lạc Dương, người chơi đều có thể bày sạp buôn bán, cho nên có thể đoán được, trong tương lai nhất định sẽ rất phồn hoa.

Tiểu gia truyền tống đến Lạc Dương, rồi theo hướng của tây đến bản đồ của Đôn Hoàng, là nơi thích hợp cho cậu có thể làm nhiệm vụ. Hầu hết nhiệm vụ trong game đều tương tự nhau, nếu không phải làm chân chạy truyền tin, tặng đồ thì cũng là đánh quái. Tuy rằng nhìn tình trạng ở Đôn Hoàng, nếu so với khi cậu làm nhiệm vụ ở Vô Lượng Sơn thì xem chừng có chút khả quan, nhưng là, cũng chẳng tốt hơn được bao nhiêu.

Chém quái được một hồi, nhìn lại khung nhiệm vụ, cậu phát hiện thành tích của mình tăng đến là chậm. Tâm tình đến là bức bối, cuối cùng, Tiểu gia ngẫm nghĩ một chút rồi quyết định tổ đội với người khác cùng

chém quái vậy. Tuy rằng những người trong nhóm đều một mực im lặng đánh quái, ai làm xong nhiệm vụ của mình liền tự động rời khỏi, nhưng Tiểu gia cũng chẳng mấy để ý. Trong game vốn là như vậy cả, ban đầu, tất cả mọi người đều vì lợi ích cá nhân mà hợp tác với kẻ khác, nào ai trông chờ vào mấy lời lẽ tình cảm này nọ.

Làm xong nhiệm vụ ở Đôn Hoàng, Tiểu gia lại tiếp tục chiến đấu trên mấy chiến trường Nhị Hải, Tây Hồ, Tung Sơn, cứ mỗi khi thắng được một bậc, hệ thống lại tự phân phối thêm nhiệm vụ, còn không thì có thể tiếp tục mấy nhiệm vụ tuần hoàn, chung quy đều tương đối đơn giản. Huống chi, kinh nghiệm cùng tiền thưởng nhiệm vụ xem ra cũng khá khẩm, có khi còn được tặng thêm mấy món trang bị. Đương nhiên số trang bị kia hiển nhiên không quá tốt. Nhưng theo nguyên tắc, mấy cấp đầu trong game đều thắng rất nhanh, cho nên số trang bị kia tạm thời có thể dùng được, so ra khi chém quái rụng cũng được nhiều.

Tiểu gia lại dành ra chút thời gian, quay về môn phái thăng cấp cho sáu tâm pháp có được lúc nhập môn, sau cùng nhận được vài kỹ năng để đánh quái. Sau cấp 10, mỗi lần kinh nghiệm đầy, hệ thống không còn tự động thăng cấp nữa, mà đều để tự người chơi tùy ý lựa chọn thăng cấp hoặc nâng tâm pháp. Tiểu gia xét thấy để tiện cho việc đánh quái, sau khi bản thân thăng đến cấp 30, cũng nâng cả sáu tâm pháp lên cùng cấp 30 luôn.

Đương nhiên, cấp bậc của Tiểu gia không tính là cao, trong mỗi game đều có mấy tay cuồng cày cấp. Cho nên, trên đường đi làm nhiệm vụ, cậu cũng bắt gặp không ít mấy tên game thủ đã đến cấp 45, nhưng trong bụng có chút e ẩm đoán chừng, bọn này chắc chắn điểm tâm pháp sẽ không cao.

Mà Nghịch thiên kiêu hùng chính là một trong những tên bị Tiểu gia ganh ghét phỏng đoán như vậy.

Tiểu gia cùng người kia gặp gỡ, là do một lần đồng chí Nghịch thiên kiêu hùng vì đồng chí Tiểu gia mà làm từ thiện.

Khi ấy, Tiểu gia chém quái đã có phần mệt mỏi, đang ngấm cảnh ở bản đồ Tây Hồ, thì bắt gặp một cô bạn nhỏ cách vách đang dùng kênh phụ cận để nói chuyện.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Anh giai a, giúp mình làm nhiệm vụ được không a?

Tiểu gia vốn cũng không mấy chú ý, chỉ là cậu đang mở kênh tổng hợp, cho nên phụ cận có ai lên tiếng sẽ hiện luôn ra trên màn hình của cậu. Tiểu gia ở chỗ rẽ quay một vòng, tuy rằng tìm ra người kêu “*Anh giai a*”, cũng chẳng thấy cái cô nàng kêu “*Anh giai a*” kia nói tiếp, nhưng cậu tin chắc đối phương hẳn đang gọi mình.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Anh giai a, vậy mà nhìn cũng không thấy sao?

Cô nàng tên Sông bắt tận kia lại tiếp tục huyền thuyên, cuối cùng phát triển thành spam. Tiểu gia không nhìn được nữa, tuy rằng kênh phụ cận không như kênh thể giới, nói một lần sẽ có rất nhiều người nhìn thấy, nhưng đâu phải chỗ để mà spam lung tung chứ?!

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Này, ai gọi “Anh giai a” thì TM ra đây trả lời coi! Đừng ý mình là con gái thì có thể spam lung tung? Chết tiệt!!

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] ... =||| “Anh giai a” ý là gọi “Ca ca”, cũng đâu phải tên người ta đâu, hơn nữa, người mình gọi là bạn đó a...

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] ... Thao!

Sông bắt tận lại tiếp tục trưng ra bộ dáng thiếu nữ ngây thơ, thuần khiết, *[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Anh giai a, thô lỗ quá đi à...*

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Mẹ cô! Cô có thể TM nói chuyện bình thường được hay không ?!

Sông bắt tận cố sức chớp mắt hai cái, nhưng nhớ ra anh bạn trong game kia sẽ chẳng nhìn thấy, vì thế đành thôi không giả vờ nữa.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca à, giúp mình làm nhiệm vụ được không? Mình chơi Nga Mi, không biết vì sao, mấy chiêu đánh quái, đánh từng cái từng cái còn được, nhưng mỗi lần bấu lại thành bầy, mình gần như chết chắc. Sông bắt tận phát hiện đối với tên này giả vờ đáng yêu cũng vô dụng, cứ đơn giản thành thành thật thật cho xong.

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Cô là vú em, không biết tự mình thêm máu hả? Tiểu gia nhìn thử trang bị của người kia.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Muốn thêm máu mình phải cool down, nhưng quái ra cả tá, nếu mình dừng lại, không có biện pháp a.

Tận thế là ông đây nghĩ ngợi, cậu đây tung hoành trên mạng cũng đã năm năm, giết người như ngóe, làm biết bao nhiêu việc ác... A phi! Đừng nhắc lại nữa! Cho đến giờ bản thân xem cái ác là cừu nhân, theo đuổi chính nghĩa... Ặc nôn... Được rồi, cậu đây trước giờ chưa từng lấy chuyện giúp người làm niềm vui... Đột nhiên, hiện tại có người nhờ vả, bản thân có chút do dự.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca... Cầu giúp đỡ... Muốn ngất quá đi, Sông bắt tận thật không nghĩ đến, tuy rằng phong trào nhân yêu tương đối thịnh hành, nhưng là, đa số tình huống, con gái ở trong game vẫn rất được săn sóc. Chính là, lần này, như thế nào nhờ vả người ta giúp lại không được thế này? Buồn quá đi a.

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] ... Được rồi, coi như lão tử làm việc thiện một hôm. Nói xong, cậu liền tổ đội với cô nàng vú em kia.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] =||| đa tạ.

Tiểu gia khó được cơ hội làm người tốt, tự nhiên lúc này lại muốn thử một chút, cuối cùng, cậu dặn Nga Mi kia đứng im một bên đừng cử động, để mình chém quái.

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca, mình nói bạn nha, sao lại ít máu quá vậy?

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca, bạn đánh là lạ sao ấy, không thấy chết quái nha...

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca, nội công bạn nhiều hay ít? Sức công của bạn không đủ cao a...

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Đại ca, hay là mình cũng đánh nha. Mình thấy sức công của hai chúng ta cũng không hơn kém mấy đâu...

...

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Mẹ nó! Thao! Cô TM không nói lời nào thì chết à?! Cái P gì nói nhiều như vậy! Tiểu gia then quá hóa giận, bình thường không chú ý so sánh, Tiểu gia thấy bản thân đánh quái như vậy cũng tương đối ổn, chính là hiện tại so với cô nàng vú em này, hình như không khác là bao! Người ta là vú em, sức công đương nhiên thấp, mà chính mình so với vú em cũng chẳng khác là bao, thế này có khác gì rác rưởi đâu?!

Sông bắt tận thực ỷ khuất, cô nàng chỉ nói sự thật thôi mà...

Tiểu gia đang lúc buồn bực thì có người xin vào đội. Tiểu gia nhìn xung quanh, không biết từ lúc nào bên cạnh lại xuất hiện một gã hòa thường, nhấn đồng ý, vị hòa thường kia liền xuất hiện trong đội.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Hai người dừng cãi nữa, tôi mang các cậu đi làm nhiệm vụ. Nghịch thiên tuy ngữ điệu lời nói hết sức bình thường, nhưng bản thân hắn vốn đã không nhịn cười nổi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] A, cảm ơn, cảm ơn. Anh giai Nghịch thiên a, anh lên đến cấp 45 rồi, thật là nhanh nha. Sông bắt tận lại tiếp tục phát huy bản lĩnh vốn có của mình.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Bỏ nhiều thời gian luyện cấp thôi mà.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Oa, anh giai a, máu anh thiệt là nhiều nha!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi luyện Thiếu Lâm, là máu dày, tự nhiên nhiều máu thôi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Anh giai a, anh đánh vài nhát là quái chết rồi.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Thiếu Lâm thuộc ngoại công, sức công cao, nhưng không cao bằng Minh Giáo đâu. Hơn nữa, hiện tại cấp của tôi so với quái đã cao hơn nhiều rồi.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Anh giai a, anh thật lợi hại quá đi!

Tiểu gia từ nãy đến giờ cố nhịn, nhưng cuối cùng vẫn chịu không nổi.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Thao! Mấy người TM cần làm trò buồn nôn thì xéo đi chỗ khác! Khỉ!

Sông bắt tận lại ủy khuất rồi, cô nàng chỉ là muốn cảm ơn người ta một cách long trọng chút, cảm ơn anh giai mang mình đi làm nhiệm vụ thôi mà.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, cậu chơi bao lâu rồi? Nghịch thiên biết anh bạn Tiêu Dao kia hẳn đang chịu đả kích... Ha ha, đoạn đối thoại ban nãy của hai người bọn họ thật có ý tứ nha.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Vô nghĩa! Đương nhiên mới bắt đầu! Hôm qua mới ra bản beta, anh nói tôi chơi được bao lâu đây?!

Nghịch thiên không chấp nhất khẩu khí của Tiểu gia, vẫn như trước dùng từ ngữ rất lịch sự.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Là tôi nói không rõ. Tôi muốn hỏi cậu bắt đầu chơi là từ hôm qua hay hôm nay.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Hôm nay, mới bắt đầu không lâu.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Nga, khó trách, Tiêu Dao là môn phái phụ trợ, cho nên công không cao, cậu đừng nhục chí nhé.

Tận thế là ông đây trong lòng nhất thời dịu xuống, hừ hừ, cũng biết phân biệt tốt xấu đó! Cô nàng vú em Sông bắt tận đã xem thấy chưa! Đừng có mà nói lung tung nữa!

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Anh kia anh kia, ra Tiêu Dao là phụ trợ nha, hắc hắc, tại mình không biết a, anh giai Tiểu gia a, đừng tức giận nhé. Mình không cố ý hạ thấp bạn đâu a ~~~~

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Hừ, không so đo với cô!

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Anh giai Nghịch thiên a, sao anh chọn chơi Thiếu Lâm vậy a?

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tôi đã quen luyện máu dày rồi.

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Anh giai Tiểu gia a, bạn vì sao chơi Tiêu Dao a?

Tiểu gia có chút không biết giải thích thế nào mới tốt đây, chẳng lẽ bảo vì đệ tử Tiêu Dao tướng mạo rất tốt sao, cái này hơi giống tự kỷ a... Nhưng là...

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Anh giai Tiểu gia a, mình có quen một người chơi Tiêu Dao, cậu ta bảo lúc trước vì muốn xem thử Thần tiên tỷ tỷ nên mới gia nhập phái Tiêu Dao. Bạn thì sao?

Tiểu gia như cũ vẫn không biết đáp lại thế nào. Lần trước, lúc chọn môn phái, trong đầu cậu vốn liên tưởng đến rất nhiều thứ, nhưng hiện tại nghĩ lại mới cảm thấy có phần...

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Anh giai Tiểu gia a, bạn sẽ không phải vì Thần tiên tỷ tỷ đi?!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ha ha... Nghịch thiên phá ra cười, thiết có ý tứ nha, cô nàng Nga Mi rõ ràng chỉ là nói đùa, mà anh bạn Tiểu gia, nhìn qua thì có vẻ hung ác, kỳ thật...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Thao! Đúng vậy! Lão tử thích Thần tiên tỷ tỷ đấy không được à?! Mẹ nó!

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] ...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ha ha, ba chúng ta coi như cũng có duyên. Thế này đi, chúng ta sau này tiếp tục cùng nhau tổ đội luyện cấp, Nga Mi chuyên thêm máu, Tiêu Dao làm phụ trợ, tôi thì đánh quái. Tổ chúng ta vừa đánh vừa thủ, nhất định hiệu suất luyện cấp sẽ khá cao.

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Thật tốt quá, tốt quá đi... Cuối cùng cũng không phải lao lực chém quái...

Tiểu gia tính toán trong đầu thấy cũng không tồi, tuy rằng cô nàng Nga Mi kia thực phiền, nhưng dù sao cũng là vú em cần luyện cấp... Mà tên Nghịch thiên, xem chừng cũng là người tốt, có thể cùng nhau luyện cấp.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Được.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Vậy chúng ta thêm hảo hữu nhau đi. Rồi, Nga Mi, em nhớ lấy đủ lam, chúng ta về Lạc Dương, nhận kinh nghiệm nhân đôi, sau đó đi Ma Nhai động luyện cấp nào.

4. Chương 4: Tmđ Cái Môn Phái Rác Rưởi

Nghịch thiên kiêu hùng, Tận thế là ông đây, Sông bắt tận, cả ba cùng trở về Lạc Dương, đi tìm NPC nhận kinh nghiệm nhân đôi, lại bắt gặp kênh thế giới có người hô hào cần lấp ba chỗ trống, lại vừa đúng lúc đang ở bản đồ thông với cửa đông thành Lạc Dương, Nhạn Nam.

Trong game luôn là như vậy, có vài kẻ luôn cày cấp rất nhanh, tất cả mọi người bắt gặp đều nghĩ bọn họ lợi hại. Nhưng kỳ thật, chẳng qua, so với đại đa số những người chơi khác, họ chỉ là có nghiên cứu trước về game mà thôi, cho nên mới biết cách luyện cấp thế nào, bỏ qua rất nhiều nhiệm vụ, chỉ chuyên tâm luyện và luyện, điển hình như Nghịch thiên kiêu hùng vậy. Mà đại bộ phận những người chơi khác thì thành thật hơn, cẩn thận đi theo dẫn dắt của hệ thống, từng chút từng chút một hoàn thành các nhiệm vụ theo cấp, nhiệm vụ sư môn, giống như Tận thế là ông đây.

Cho nên, Tận thế là ông đây vốn không biết Ma Nhai động vốn thuộc bản đồ Nhạn Nam.

Nghịch thiên kiêu hùng dẫn dắt tổ đội rất khoa học. Sông bắt tận là vú em, Tận thế phụ trợ, bản thân hấn thì kéo quái, về sau còn có một cậu Tinh Túc, cùng hai anh chàng Minh Giáo.

Sông bắt tận cấp 30, bằng với Tận thế là ông đây. Ba người kia đều cùng cấp 35.

Nghịch thiên mang tổ đội đến nơi có quái, sau đó lập tức phân công, hấn cùng hai Minh Giáo còn lại thay phiên nhau kéo quái, những người còn lại cứ đứng tại chỗ chém là được.

Cày cấp mà cứ thế chém quái chẳng nói chẳng rằng như vậy tuy rằng thực hiệu suất, nhưng cũng cực kỳ buồn tẻ, hiển nhiên không phải phong cách của Sông bắt tận.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Các anh giai Minh Giáo và Tinh Túc nha, vì sao mọi người chọn môn phái của mình vậy a?

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Bởi vì ông đây so với Trương Vô Kỵ còn đẹp trai hơn.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Người mẹ nó còn có FACE không hả?

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Không cần không cần, cậu muốn thì tôi chẳng thêm nữa. Ha ha!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Oai oai còn chưa nói lý do nha ~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Tôi thích độc công, hơn nữa cũng có coi thử trước mấy kỹ năng, sau này có một cái rất hay là dùng huyết tẩy lam, quá ăn tiền đi chứ.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Nga... Nói đúng là, một cây lam có thể chuyển thành huyết đúng không? Vậy chẳng

phải thêm máu cho cậu mệt chết luôn hả?!

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Anh mẹ nó là đồ chơi đàn bà nhất!

[Đội ngũ][Sáng oai oai] Thế nào?! Có bản lĩnh cậu cũng tẩy đi a!

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Anh giai Về nhà a, còn cậu thì sao? Sao lại chọn Minh Giáo vậy?

[Đội ngũ][Theo anh về nhà] Công cao.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Vậy a...

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Cô sao không hỏi Thiếu Lâm với Tiêu Dao kia? Mấy người quen nhau à?

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Tôi biết hết lý do của hai người họ rồi, chúng tôi quen nhau không lâu trước đây?

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Thiếu Lâm, Tiêu Dao, vì sao các cậu chọn môn phái như vậy nha?

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tôi có thói quen chơi chiến sĩ, kháng quái tốt.

Sau đó, kênh đội ngũ rơi vào một hồi trầm mặc.

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] ?? Tiêu Dao thì sao? Sao chẳng nói chẳng rằng gì hết vậy?

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Cậu ta xấu hổ a ~~~ ha ha ~~~ cậu ta thích Thần tiên tử tử đó ~~~~

Nghịch thiên kiều hùng vội vàng kéo quái xong thì gõ thêm một ký hiệu mặt cười, chờ cho chàng Tiêu Dao bạo phát.

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Ha ha, đúng là nam sinh ngây thơ nha!

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Khỉ ! Thao con mẹ anh xấu hổ! Anh TMD mới ngây thơ! Khỉ gió!

Kênh đội ngũ lại tiếp tục trầm mặc...

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Khỉ... Không thèm cậu nữa... Mấy người cũng có thứ tự ghê ha... Rõ ràng là chưa thích nghi được rồi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Cậu ta thế đấy, cũng chẳng quan tâm tôi đây là con gái, cứ thế mà hồng quả quả luôn...

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] ??? Cái gì mà lại có hồng quả quả???

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Anh để trong bồn à, dốt vậy! Là cời truồng đó (xích lỏa)! (ở đây, từ địa phương dốt = bồn đồng âm với chữ bồn = thau, chậu)

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Cô dùng mấy từ dễ hiểu hơn có được hay không? Nói chẳng hiểu cái gì sất.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Cái đồ dốt nát nhà anh... Xích có phải hay không hồng? Lỏa còn chẳng đúng đồng âm với quả? Đồ ngốc!

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] ... Cô nói như vậy ai mà biết... Như vậy, vụ cái chậu kia thì sao?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Về nhà, nói đúng chốc suy nghĩ anh rồi phải không... Ai nha, mọi người a, quá kẻo sang nhiều quá trời kia ~~~~

[Đội ngũ]/[Theo tôi về nhà] Đừng có tự đặt tên cho tôi nha.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Vậy tôi gọi anh thế nào đây? Dù sao cũng phải gọi nha... Anh xem, Nghịch thiên, Oai oai, Trư, Tiêu gia, đều có tên cụ thể rồi, còn mỗi anh đi?

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Cái cô kia gọi ai là Trư hả?!!!!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Chính là gọi anh đó nha ~~~

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Cô mắc gì lại gọi như vậy?! Cô có thể gọi là lang a! Tôi kháng nghị a!!!!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lang? Hứ, anh định chiếm tiện nghi lão nương hử?! Gọi anh là lang, người khác không biết còn tưởng lang này ý chỉ lang kia nha! Đi chết đi! Trư!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] A.....

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Ha ha, oa ha ha, cậu đích thị là một tên thất bại! Ha ha ha!

Ta là lang người là trư chỉ biết bùng mặt khóc, phản kháng vô hiệu lực.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Mọi người nói thử xem, môn phái nào mới lợi hại ha?

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Cảm giác là Minh Giáo, công cao nè, đánh nhau nhất định rất lợi hại. Hơn nữa lúc BUFF chính là tăng cường sức mạnh và ngoại công.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Võ Đang cũng rất lợi hại nha, Minh Giáo nếu là ngoại công cao, Võ Đang chính là nội công cao, lúc đầu xem thử, thấy hai cái này là ngon nhất đó.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Mình đây thật đáng thương a, cái gì cũng thấp hết...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Tôi thấy cô cũng không phải là đáng thương nhất, dù sao cũng là vú em, trong đội ngũ không thể thiếu, người tôi thấy thương cảm nhất chính là Tiêu Dao đó...

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Tôi cũng cảm giác như vậy. Tiêu Dao là nội công, khả năng công so ra lại kém hơn Võ Đang, máu thì mỏng, phòng cũng thấp, phóng quần công còn phải đợi làm nguội kỹ năng... Chậc chậc, Tiểu gia, viễn cảnh tương lai của cậu thật ảm đạm, đổi luyện cái khác đi.

Tiểu gia im lặng hồi lâu, dường như cũng tự đã cảm giác được bản thân hoàn toàn không bằng được người ta, hơn nữa còn chẳng có tí gì đặc biệt... Nói thế nào, Tiêu Dao ở trong tiểu thuyết Thiên Long bát bộ cũng rất lợi hại cơ ma, không đạo lý nào lại yếu đến thế này đi?

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Khi! Ông đây quyết luyện Tiêu Dao, mẹ nó, để xem nó có thể yếu đến mức độ nào! Thao! Mặc kệ, cứ luyện cái này đi, cậu không tin sẽ mãi yếu như vậy, dù sao cũng chỉ mới bắt đầu chơi, cứ đợi thăng cấp dần dà đã!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tôi nghĩ đừng luyện lại, Tiêu Dao cũng tốt mà, Tiểu gia cậu cứ vậy luyện đi, chúng ta tạo đội ngũ cố định, chẳng sợ cậu không thăng cấp nổi.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Cái gì? Mấy người cố định đội ngũ à?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Đúng đó, ba người chúng ta cố định một đội, cùng nhau luyện cấp ~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Thêm tôi nữa đi, chờ tôi dùng được kỹ năng quần công, đánh quái đã đời luôn nha
~~~~~

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Thêm cả tôi nữa, tôi để cho mấy người gọi Trư đó... Ông đây thật đáng thương mà...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Về nhà, cậu thì sao? Muốn vào cố định đội với chúng tôi không?

[Đội ngũ]/[Theo anh về nhà] Ủ.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Chúng ta thêm hảo hữu lẫn nhau, đánh được 1000 điểm hảo hữu là có thể đi kết bái đó.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Kết bái? Được ưu đãi gì không?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Cùng nhau đánh quái điểm kinh nghiệm sẽ nhiều hơn.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trụ] Vậy còn chờ gì nữa, mau mau thêm hảo hữu đi. Tiểu gia, thêm tôi vào nào.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, chúng ta đều phải thêm hảo hữu lẫn nhau mới có hiệu quả. Hiếu chứ?

Tiểu gia vốn cũng không phải chưa nghĩ tới thêm bạn với những người cùng chung chí hướng này nọ, Nghịch thiên đề nghị cố định đội ngũ, bản thân cậu cũng thấy rất tốt, nhưng kết bái thì... Dù sao cũng phải quen biết lâu dài, còn tín nhiệm lẫn nhau mới có thể đi? Mới quen biết thế này thì coi được sao? Hơn nữa, cái tên Trụ kia... Cả Oai oai, rõ ràng đầu óc có vấn đề, Sông vô tận thì hay tào lao, còn cái tay Theo anh về nhà lại lạnh đến chết người... Như này kết bái cái nổi gì a... Tuy rằng không muốn, nhưng là, Nghịch thiên, người này đem đến cảm giác có thể tín nhiệm... Nói chuyện ôn hòa, có thể nhìn rõ khả năng lãnh đạo của hắn...

Có kẻ không cần làm gì cũng đã tỏa ra khí chất của kẻ lãnh đạo, tỷ như Nghịch thiên kiều hùng kia, còn những tay mới xem thì đánh đâm hung hãn lắm, nhưng cũng chỉ mãi là tay chân mà thôi, giống như Tiểu gia vậy.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Đã biết... Khỉ! Giục cái mẹ gì!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Là tôi nóng lòng mới giục đó, thấy cậu không nói tiếng nào, cứ cho là cậu chưa trông thấy.

Tiểu gia nhìn Nghịch thiên nói như vậy, có chút ngượng ngùng. Bản thân biết mình khi nói chuyện thường hung hăng, cũng vì điều này nên gây thù chuốc oán với không ít người, cừu nhân cũng vì như vậy mà thành. Nhưng là, đã như vậy nhiều lần, cái tên Nghịch thiên này đều không tỏ ý ngại gì, hơn nữa đáp lại cũng vẫn một kiểu thế kia... Là ôn nhu đi?

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Nghịch thiên, anh cũng Tiểu gia có quen biết hả?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Không có, cũng giống như Sông bất tận mới quen hồi tối nay thôi. Nhớ đến đoạn đối thoại giữa hai người kia hắn vẫn cảm thấy đến là buồn cười.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] ... Nghịch thiên, tính tình anh tốt thiệt đó...

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Phải đó... Chắc chắc, Tiểu gia, cậu nhất định đắc tội với không ít người đi?

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Thế thì sao! Tôi không sợ, có gì cứ theo tôi P!

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Có cá tính! Tôi thích! Ha ha!

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Khỉ! Cần anh thích cái P! Thao!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Ặc... Kìa, tôi cảm giác viễn cảnh trước mắt của mình thật ảm đạm...

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là heo] ?? Vì cái gì? Liên quan gì đến cô?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Anh đúng là cái đồ ngu ngốc... Mấy người đều là kẻ thích đánh nhau, làm vú em như tôi, nhất định là cực chẳng đã a ~~~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Yên tâm đi, cô em trái lại phải nghĩ đến, mình sẽ có chỗ dựa nha! Chúng tôi đây bảo kê cho cô em tha hồ gây chuyện thị phi! Ha ha!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] ==|||

Cả đám người hiện tại còn chưa tới cấp 50, lại đang tự ảo tưởng một chút về tương lai trước mắt.

Nghịch thiên kiêu hùng cảm giác được, tương lai nhất định sẽ là một đám kéo nhau đi đánh người ì xèo, còn mình phải đứng a khuyên can... Sau đó còn phải là người đứng ra giải quyết hậu quả sau cùng, mà muốn thanh toán tốt mọi chuyện hãn nhiên phải có đầu óc, xem chừng công việc này sẽ hao tổn tinh thần vô cùng nha...

Ta là lang người là trư lại nghĩ, tương lai nhất định sẽ là một đám kéo nhau đi đánh người ì xèo, mình sẽ là một tay trong số đó... Nhất định sẽ thành hồng danh, muốn tẩy trắng lại phải tốn tiền, hiện tại nên bắt đầu để dành mới được... Nhắm ra công việc này sẽ rất tốn kém đây...

Sảng oai oai thì thấy, tương lai nhất định sẽ là một đám kéo nhau đi đánh người ì xèo, mình là... Ặc... Khái niệm còn rất mơ hồ, một chân trong đó hãn không đủ tư cách rồi, trợ uy thì tầm thường quá... Kìa chính là loạn đánh nha... Với tình trạng huyết da mỏng manh như mình, chắc chắn sẽ là kẻ tiêu đời nhiều nhất... Mà bị giết nhất định lại rụng kinh nghiệm... Luyện cấp rất quan trọng, hiện tại nên bắt đầu chuẩn bị cho tương lai sẽ bị rụng kinh nghiệm mới được... Tựa hồ công việc này thực hại thân a...

Sông bắt tận lại cảm giác, tương lai nhất định sẽ là một đám kéo nhau đi đánh người ì xèo, mình là... Cỗ máy thêm máu... Thao tác thêm máu phải thực chú ý nha, hiện tại cũng nên bắt đầu luyện tập là vừa... Xem ra công việc này gấp lắm rồi...

Tận thế là ông đây tưởng tượng ra, tương lai nhất định sẽ là một đám kéo nhau đi đánh người ì xèo, mình là... Ặc... Khởi nguồn của mọi mâu thuẫn đi... Mà bản thân chỉ là một môn phái phụ trợ, giúp BUFF bạo kích cùng tăng cường các trạng thái khác, không thể giống như trước làm kẻ xông pha mặt tiền, còn phải lo chạy trước... Công việc này, thật là rối rắm quá đi...

Theo anh về nhà tự nhủ... Bản thân vốn chẳng có chút cảm giác gì... Chính mình chơi game là để dẫn người nào đó về nhà, nếu có đánh nhau, thì cứ đánh thôi...

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Sao chẳng ai buồn nói tiếng nào vậy??? Im lặng luyện cấp một hồi, Sông bắt tận đã có chút buồn ngủ.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Tôi đang suy nghĩ làm sao để kiếm tiền đây.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Trước mắt mà nói, làm nhiệm vụ Thủy lao có thể kiếm tiền.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Thật sao? Kiếm như thế nào?? Sao mà làm?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tổ đội rồi đến Tô Châu nhận nhiệm vụ, sau đó đi đánh quái rồi nhặt bao rương trên mặt đất, đem đi bán, một lần đại khái chừng được 2-3 vàng. Mỗi ngày nhận được 20 lần.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Tôi muốn làm cái nhiệm vụ kia!!! Một lần được 3 vàng, rất ngon a, nhiệm vụ như vậy làm rất thích nha!

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] == bỏ đi, trước lo luyện cấp đã! Kinh nghiệm, kinh nghiệm, kinh nghiệm!!!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Cái kia cũng có kinh nghiệm a, cùng là đánh quái mà, còn có tiền nữa!

Sảng oai oai nghĩ nghĩ một chút, xem chừng là ý hay, bản thân mình cũng đang túng tiền...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Cũng được.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Thế nào, thế nào? Máy người còn lại có ý kiến gì không?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Dù sao ở chỗ nào tôi cũng là ++, với tôi chả sao cả.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia đâu? Muốn đi không?

Tiểu gia cũng nghĩ ngợi hồi lâu, thấy cũng không quan trọng, cậu chỉ là chơi thôi mà, không cần cứ phải là thủy lao.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây ta] Không việc gì.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Về nhà đâu rồi?

[Đội ngũ][Theo anh về nhà] Đi thôi. Đều giống nhau cả... Chỉ cần có thể luyện cấp, chỗ nào cũng được.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Được, chúng ta đi thôi. Đi Tô Châu nào.

5. Chương 5: Luyện Cấp Quá Khổ Cực

Nhiệm vụ ở Thủy lao kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần đến Tô Châu nhận nhiệm vụ, sau đó đến cửa bắc của bản đồ, chuyển đến phó bản Thái Hồ, đánh xong 60 con quái là có thể quay lại Tô Châu để trả. Sở dĩ gọi đây là nhiệm vụ kiếm tiền, bởi vì trong lúc đánh quái sẽ rớt ra đồ, có thể đem đến tiệm bán.

Một tổ đội bọn họ tà tà đi vào Thái Hồ, vốn trong nhóm chỉ có Nghịch thiên đã thử qua, cho nên nhắc mọi người chú ý, từng khu vực sẽ có một con BOSS nhỏ, đánh xong toàn bộ thì chờ quên nhật bao rơi trên đất.

Lần đầu tiên thử, hầu hết mọi người đều có chút tay chân luống cuống, đặc biệt là Sông bắt tận, đôi khi sẽ ++ không kịp, đồng thời lúc hợp tác với nhau cũng hơi lằng lể.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Chúng ta tuân tự di chuyển theo chiều kim đồng hồ, từng chút từng chút một, khi đó tôi sẽ ngăn quái lớn lại, Tiểu gia cậu nhớ phóng bẫy, Nga Mi ẩn thân ở một bên thì +, nhóm tiên phong nhớ ra sức chém quái nhé.

Tất cả đều nghe hiểu chính mình cần phải làm gì, không hề nói nhảm, cố gắng phối hợp với nhau.

Lần thứ hai đánh phó bản ai nấy đều chú tâm, tự làm tốt phần việc của mình, Sông bắt tận cẩn thận nhìn máu của từng người trong đội, hễ ai vừa hụt đi một chút liền thêm đầy ngay, chỉ sợ đợi thêm chốc nữa lại chẳng còn kịp, cũng vì nàng thêm máu còn phải đợi làm nguội a... Đến là buồn bực.

Rất rõ ràng, lần thứ hai mọi người đánh thực khá, không có rối loạn, ai nấy đều vui vẻ.

Cứ một lần rồi lại lần nữa, đợt sau so với kỳ trước lại càng hiệu suất hơn.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *Mấy người nói xem, cứ như vậy nữa chúng ta có phải sẽ phát tài không a??*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] *Rất khó đi, bởi chúng ta đều có nhiều chuyện khác phải làm, ai đi làm phải đi làm, ai đến trường cần đến trường nha.*

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *Cũng đúng, thế mọi người ở đây ai đã đi làm hay vẫn đến trường? Tôi đây còn là sinh viên nè.*

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] *Tôi đi làm rồi.*

[Đội ngũ]/[Theo anh về nhà] *Tôi cũng vậy.*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] *Tôi tương tự a!*

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] *Tôi cũng đi làm rồi! Ha ha!*

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] *Tôi còn đến trường.*

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *Tụi này là sinh viên ban ngày có lên mạng cũng rất bình thường đi. Các anh đi làm mà còn dùng mạng rất không bình thường nha!*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] *Sao mà không bình thường?*

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *Các anh đi làm mà còn thoải mái chơi game đi? Phải đi mách với ông chủ các người mới được!*

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] *Thiệt... =||| vậy sinh viên như cô em không ngoan ngoãn đi học, tôi đây đi nói lại với giáo sư của cô!*

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *Đồ ngốc! Hiện tại, sinh viên có khi sẽ trống tiết, tôi đây là sinh viên đó?! Đúng hay không? Tiểu gia!*

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] *Cô TM rốt cuộc nói được một câu lọt tai.*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] *Ha ha! Biết rồi nha, Thủy Thủy, cô em khi dễ tụi này, nhưng lại bị Tiểu gia khi dễ! Ha ha! Thích quá nha!*

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] *... =||| anh xứng làm cái tra công!*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] ?? Công? Lại máng tôi là cái gì đó? Có ý gì hả?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Không thèm nói cho anh biết.

Đám người làm gần 10 lần nhiệm vụ Thủy lao, đều cảm giác ngán tận cổ rồi, cuối cùng cũng thôi không tiếp tục nữa.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại, dừng lại thôi, kiếm cái khác làm đi...

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Phải đó, đánh cái này hoài đến phát nôn...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ủ, hiện tại đã sắp năm giờ, tôi cũng gần tan tâm rồi.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Anh được tan tâm đúng giờ sao? Thích quá vậy... Tôi còn phải đợi một lát qua một lát nữa... Phỏng chừng cũng xấp xỉ 6 giờ.

[Đội ngũ]/[Theo anh về nha] Tôi cũng sắp tan tâm.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Nói mới nhớ, tôi cũng phải xuống căn tin ăn cơm chiều rồi, chậm chút nữa sẽ chẳng còn đồ ăn.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Chúng ta nghỉ đi vậy, buổi tối mọi người sẽ lên mạng chứ?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Tôi có, trước 10 giờ chắc chắn có mặt, sau 10 giờ cần phải giữ gìn nhan sắc.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Tôi muốn luyện cấp, đều có trên mạng, phỏng chừng sẽ suốt đêm.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tôi chắc sẽ lên mạng, sau khi xử lý công việc ở nhà xong... Chắc khoảng 7 giờ đi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Tốt lắm, mọi người nói chắc chắn nha, buổi tối gặp ~~~ luyện cấp. luyện cấp a ~~~

Đội người liên như vậy giải tán, vội vàng tự lo cho cuộc sống thực của mình.

Tận thế là ông đây nhìn từng người từng người một trong đội ngũ rời đi, trong lòng có chút luyến tiếc, dù sao bọn họ chơi với nhau một hồi cũng đã ăn ý. Nhìn đồng hồ, nhân lúc hiện tại còn chưa có chuyện gì làm, đơn giản, hôm nay tự mình xuống căn tin mua cơm vậy.

Vội vàng nuốt cơm, Tiểu gia lại trở vào trong game, nhìn thử bình kinh nghiệm còn dư, rồi tự thăng cấp, lúc trước cây cũng được 3 cấp, hiện tại lại được thêm 2 bậc nữa, cuối cùng cũng tròn 35. Cậu định bụng treo thêm một chút nữa, nhưng thấy không mấy hiệu quả, cuối cùng, quyết định bay trở về Lăng Ba động, dù kinh nghiệm còn thừa học thêm tâm pháp.

Luyện cấp kỳ thực là chuyện vất vả vô cùng, có bao nhiêu anh hùng hảo hán cũng vì luyện cấp mà kết thù với nhau, lại bao nhiêu kẻ bởi kết thù mà chém chém giết giết, lại bao nhiêu người tàn sát nhau đã đời rồi thì xóa nhân vật... =.=

Tuy rằng luyện cấp thực vất vả, nhưng Tiểu gia lại không cảm thấy như vậy, chỉ là game thôi mà, phải luyện cấp mới có thể thăng cấp nha...

Bởi vậy, Tiểu gia tùy tiện ăn cho xong bữa tối, rồi vội vàng lên mạng, vì lúc chiều luyện cấp còn chưa làm xong nhiệm vụ, thật ra cái này có thể coi như một công đôi việc không sai. Thiếu mất kinh nghiệm nhân đôi, cùng tổ đội luyện cấp ăn ý, một người đánh quái quả thật buồn tẻ, đã vậy hiệu quả cũng chẳng cao, nhưng trong lòng Tiểu gia vẫn ghen một nỗi, không phải nói Tiêu Dao yếu sao? Chẳng phải bảo Tiêu Dao là rác rưởi à? Ông đây sẽ luyện cho cái chức nghiệp này trở thành thật mạnh, sau đó tiếp tục cuộc sống giết người trong game!!!

Bất tri bất giác liền đến 7 giờ, Nghịch thiên kêu hùng đúng hẹn login. Trong game này không có tin báo hảo hữu login, cho nên Tiểu gia cũng không mấy để ý. Nhưng, Nghịch thiên gần như ngay lập tức gửi sang tin nhắn: Tôi đã lên, cậu ở chỗ nào?

Tiểu gia ngẫm nghĩ, sau đó trả lời: Nhiệm vụ Nhận Nam.

Rất nhanh, Nghịch thiên lại gửi sang: Chờ tôi.

Tiểu gia vẫn nghĩ Nghịch thiên muốn cậu cùng làm nhiệm vụ, liền chọn một chỗ tương đối an toàn ngồi xuống nghỉ ngơi, hồi phục điểm lam. Thời gian đầu trong game, tiền bạc thật sự cấp thiết, mà lam được cũng quý... Mất hết 4 vàng, đối với Tiêu Dao dùng như đại gia, thực sự phung phí.

Nghịch thiên gửi sang lời mời tổ đội, nhanh chóng tìm được vị trí của Tiểu gia.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kêu hùng] Nhiệm vụ làm đến đâu rồi?

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Nhiệm vụ đánh tiểu BOSS, nhưng người trong nhóm còn chưa tới đủ.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kêu hùng] Không việc gì, hai chúng ta cùng làm.

Cả hai cũng không buồn nói gì thêm, tiến lên giết quái. Mặc dù Tiểu gia trong lòng buồn bực, nhưng chẳng thể không thừa nhận, nhiệm vụ đánh tiểu BOSS này một mình cậu làm thật sự quá sức. Mà có Nghịch thiên ở đây, ngược lại hoàn thành rất nhanh gọn. Nhìn cây máu của Nghịch thiên, sau đó chuyển sang của

mình, máu người ta giới hạn ở mức cao nhất, xem lại của bản thân, máu cạn ở mức cao nhất...

Rất nhanh liền làm xong nhiệm vụ, Tiểu gia chạy đi giao rồi cầm về phần thưởng.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiếp theo chúng ta làm cái gì thì tốt đây? Nghịch thiên còn gửi kèm một cái mặt cười.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Luyện cấp

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tốt, để tôi xem Sông bắt tận có ở hay không?

Khoảng mười giây sau, Sông bắt tận được mời vào đội.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Ai ui ~~~ Ai ui ~~~

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] ...Đồ nào tàn nhà cô!

Vừa lúc đó, Sáng oai oai cùng Ta là lang người là trư cũng được bổ thêm vào đội.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Ui, vừa vào liền thấy Tiểu gia mắng người.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Ha ha, không hổ là Tiểu gia nha.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Các người đều khi dễ ta...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Mọi người chuẩn bị đầy đủ thuốc, tập hợp ở chỗ Tô Châu lãnh “gấp đôi kinh nghiệm”.

Nghịch thiên kiều hùng quả thực có khí chất của kẻ cầm đầu, tuy rằng những người còn lại trong đội luôn miệng hi hi ha ha, nhưng đều nhanh chóng làm đầy tay nải của mình, sau đó truyền tống đến Tô Châu.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Được nhận 5 giờ gấp đôi kinh nghiệm, hôm nay chúng ta cứ dùng hết đi.

Trong đội ngũ, không một ai có ý kiến khác, xóa bỏ trạng thái gấp đôi kinh nghiệm của buổi chiều, mỗi người nhiều nhất một lần được nhận 2 giờ. Theo chân Nghịch thiên, đám người tiến vào bản đồ Hoàng Long động.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại, đội chúng ta có thể tổ thêm một người nga ~~~

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Ủ, thấy Theo anh về nhà login, nhắc tôi tổ đội cậu ta.

Vẫn vậy, đội ngũ của Nghịch thiên kiều hùng tại Hoàng Long động vừa luyện cấp vừa bắt quái. Như thường lệ, Sông bắt tận lú lo nói không ngừng, bắt quá cũng không quên mất nhiệm vụ thêm huyết cho mọi người. Có khi, cô nàng kia quá ồn, Tận thế là ông đây sẽ chửi ầm lên, khiến Sông bắt tận lập tức ngậm miệng... Không khí trong đội lập tức biến thành nhàm chán.

Đối với loại hình game online miễn phí này, thành phần sinh viên như Tiểu gia sẽ có ưu thế hơn. Thứ nhất, thời gian lên mạng thường xuyên hơn, thậm chí là thâu đêm, vân vân, trong khi với tộc đi làm, như thế sẽ quá mệt mỏi. Bắt quá, đừng bỏ quên những người chơi bằng RMB. Còn có, đừng lẫn lộn giữa tộc người chơi bằng RMB và tộc đi làm, đó là hai khái niệm riêng biệt nha.

Tuy nói là game online miễn phí, kỳ thực nuốt tiền người chơi so với thu phí còn lợi hại hơn, cái này ai nấy đều hiểu được. Nhưng đại bộ phận người chơi, gồm những kẻ chơi miễn phí hoặc bỏ tiền rất ít, vẫn là miệng vừa bảo “Đúng, đúng, thực TM tốn”, tay lại tải game về chơi. Tổng cảm thấy chính mình có thể chỉ bỏ rất ít tiền, tự đánh ra đồ là chủ yếu, hoặc là tự nhủ với lòng “Không cần tiền...tiền hay không cũng có cách chơi thôi.”

Tận thế là ông đây vốn không phải loại người chơi ki bo, tuy rằng không thể sánh tầm cùng mấy kẻ chơi bằng RMB, nhưng cũng không có chơi chùa hay mấy tháng mới bỏ tiền nạp thẻ một lần. Tiểu gia chủ yếu thích PK, nếu không tiêu tiền, đồng nghĩa không thể có trang bị tốt, không cách nào giết người, đương nhiên liền bị người giết... Cho nên, Tiểu gia nếu đã chơi game, mỗi tháng liền bỏ ra một khoản nhỏ cố định nạp thẻ, đầu tư cho trang bị.

Thẻ nạp của Thiên Long cũng không tính quá đắt đỏ, Tiểu gia tính ra thấy cũng khá tốt... Nhưng mới đầu, thật sự không cần đến trang bị...quá tốt làm gì, vô nghĩa thôi. Cho nên, thẻ nạp mua thì mua, cũng dùng đó, nhưng đều là vô dụng.

6. Chương 6: Đội Ngũ Cố Định Thiệt Tốt

Từ lúc đi theo Nghịch thiên kiều hùng, bọn họ liền như thế trở thành một đội ngũ cố định, trải qua vài ngày cùng nhau đánh quái, ngoài trừ được thêm khá nhiều kinh nghiệm, độ hảo hữu của mọi người cũng tăng lên.

Tuy rằng mấy người bọn họ cũng không thống nhất cùng login hay logout, nhưng thời gian ở cùng nhau cũng tương đối nhiều. Cả đám cùng nhau đánh Thủy lao kiếm tiền, đánh đạo chích, phản tặc, còn có... Nói chung, trong lòng phải cảm thán rằng: Đội ngũ cố định thiệt là tốt!

Bạn bè giúp đỡ lẫn nhau, cũng là có lợi cho chính mình mà thôi.

Lúc cả bọn bắt đầu chơi game cùng nhau, cấp bậc cũng không khác biệt lắm, tuy rằng vẫn chênh lệch đôi chút, tỷ như thời điểm Tiểu gia gặp được Nghịch thiên, cậu còn nhớ rõ, đối phương nói hán bắt đầu chơi

trước cậu. Bất quá, lại nói đến lúc sau, cùng mọi người tụ thành cái đội ngũ cố định, thời điểm Nghịch thiên online đánh quái, Tiểu gia đều có mặt. Mà Nghịch thiên không thể ở suốt đêm trên mạng, Tiểu gia vẫn có thể. Lúc Nghịch thiên đi làm, Tiểu gia sẽ trốn học... Vậy mà, dù có thiệt nhiều lợi thế như vậy, đẳng cấp của Tiểu gia cùng Nghịch thiên vẫn cách biệt như cũ, không khỏi khiến cậu bạn của chúng ta phiền muộn vô cùng.

Vì cái quỷ gì là cái quỷ gì a?!

Tiểu gia tân tân khổ khổ trèo đến cấp 50, kinh nghiệm trong túi còn dư 2 cấp, lúc này Tiểu gia bắt đầu do dự. Trực tiếp thăng đến cấp 52, hay để dành học tâm pháp môn phái đây?! Trong đầu mơ màng đến điểm tâm pháp, dù sao trong game này đẳng cấp cũng vô dụng mà thôi, tâm pháp mới chân chính để đánh quái thậm chí là giết người nha. Thế nhưng, lồng ngực Tiểu gia vẫn có chút bức bối, mắt thấy Nghịch thiên kiêu hùng đã lên tới cấp 59, này đâu phải cao hơn một chút a... Vì cái quỷ gì... Đây là vì quỷ gì?! Tự nhận điểm tâm pháp của hần thấp? Không giống, kỹ năng chém quái sao có thể gạt người, thỉnh thoảng trong đội ngũ còn dư chỗ trống, đôi khi cũng tổ đội thêm người ngoài, mọi người ai cũng bảo tâm pháp của Nghịch thiên nhất định thật cao...

Thật rồi rắm a...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Nghịch thiên lão đại, anh nói Tinh Tú mang BB gì thì tốt?

Lúc này, đám người bọn họ đang ở Thủy Tinh hồ luyện cấp, Sảng oai oai nhìn còn sủng vật bộ ngựa hỗ trợ đánh quái của mình, càng ngắm càng không vừa mắt.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Cậu nên đổi BB khác thì hơn, trong trường hợp này, tìm một BB cấp 45 là được nhất. Ví dụ như, hổ, lợn rừng.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Tôi là nội công, mang hổ cũng được à?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi nghĩ cậu thật ra cũng không cần gấp đâu, lên đến 55 tìm một con Băng tâm, cái kia cũng là nội công, thật sự là BB tốt, sức mạnh tựa như được tăng lên gấp đôi vậy đó.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Lão đại anh nói đúng lắm... Được rồi, chúng ta cố gắng lên 55 nào!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tậ] Như vậy, lão đại, em thì sao, em thì sao? Mắt tròn xoe.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Em a... Tôi nghĩ, em nên bắt một con BB giúp thêm huyết, bằng không sẽ cứ như vậy hoài mà thôi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tậ] Đúng vậy, đúng vậy... Em dùng lam rất phí nha... Cho nên phải tự mình trồng trọt, câu cá, bày sạp a...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Em thử cân nhắc một chút xem, hiện tại đã có thể bắt lợn rừng cấp 45 phụ trợ thêm máu, lên 65 rồi có thể bắt Gấu bắc cực.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Ừm,, Em rất ngại ngừng a... 58 rồi, nhưng em không thích lợn rừng 45 đâu, còn chờ lên 65 sao, hình như hơi bị lâu nha...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tôi có ý kiến thế này, em nghe thử xem, trên thực tế em còn chưa có Tâm pháp 35, Thanh tâm 45 cũng không nốt. Không bằng hiện tại chịu khổ chút, giữ lại kinh nghiệm đừng học tâm pháp vội, trực tiếp vọt đến 65, mang một con BB tốt chút, sau đó hãy bổ sung tâm pháp.

Sông bắt tận không nói tiếng nào, xem chừng còn đang suy nghĩ. Kỳ thực, Tiểu gia nghĩ ý kiến kia khá là hay. Lúc đầu vào game, có nhiều người cũng không có Tâm pháp 35, mấy tên có tiền sẽ trực tiếp dùng RMB vào cửa hàng nguyên bảo mà mua, một quyển tính ra khoảng 50 RMB. Không muốn dùng tiền, chỉ còn một cách tham gia hoạt động môn phái đánh đạo chích, nhưng tỷ lệ tiểu quái rơi đồ tương đối thấp. Vì game vừa ra không bao lâu, liền hấp dẫn đại bộ phận những người chơi miễn phí, Tiểu gia đoán chắc chắn số người học được Tâm pháp 35 hẳn không nhiều lắm. Nếu không nhiều, như vậy, đối với vú em mà nói, còn thừa thãi thôi, không cần phải sốt ruột.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Thủy Thủy đừng nghĩ nhiều, cô xem chúng tôi cũng nào có Tâm pháp 35, cho nên điểm Tâm pháp đừng vội nâng, trước tiên cứ thăng cấp đã, vừa thăng cấp vừa bắt BB, không việc gì phải sợ trễ.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Đúng vậy... Các người hẳn sẽ không hại tôi. Được rồi, tôi sẽ cố gắng trèo lên 65, sau đó bắt Gấu bắc cực! Các người, tay chân đâu, mau đánh đi! Đánh quái a đánh quái! Hiệu suất a! Ai dám làm tôi không lên 65 được, tôi cho tên đó chết tươi! Tốc độ a!

Trong tích tắc, Sông bắt tận như thể từ nữ sinh ôn hòa đáng yêu, trở thành một nữ ma đầu tay cầm roi da trực đánh người. Đội ngũ cũng phối hợp theo, lúc kêu to đại nhân tha mạng, khi lại thành bạo động phản kháng, sau đó bị trấn áp thì cầu xin tha thứ...

Tiểu gia buồn cười nhìn, đột nhiên nghĩ, tìm được mấy người bạn thế này, xem ra, thực sự có thể cùng cậu hành tẩu Thiên long rồi.

Đồng thời, Tiểu gia cũng nhìn lại con BB của mình, trong lòng đặt ra quyết tâm, trước mắt cứ trèo tới 55, mang được Băng tâm rồi nói tiếp.

Luyện cấp một hồi, mắt thấy lợi ích “gấp đôi kinh nghiệm” đã hết, Tiêu gia thu thập tay nải trở về thành, tiện đường bán đi vài món đồ thừa, dựng sạp, sau đó mua thêm lam được, đến chỗ nhận lợi ích “gấp đôi kinh nghiệm”, rồi trở lại Thủy Tinh hồ. Cùng lúc đó, vài người cũng lục tục vừa hết “gấp đôi kinh nghiệm”, lần lượt nối đuôi nhau trở về thành, như vậy vừa có thể giữ được vị trí luyện cấp, mà trong thời gian đội hữu rời đi vẫn có thể tiếp tục đánh quái. Nhưng thời điểm Sông bắt tận rời đi, bọn họ lại có chút rối loạn.

Bọn họ coi như luyện cấp khá hiệu suất đến tận 11 giờ đêm, Sông bắt tận nói muốn đi ngủ, Nghịch thiên và mấy người còn lại vẫn muốn cầm thêm chút nữa, sau đó nhờ cô nàng trong kênh môn phái tìm một Nga

Mi cấp bậc không tệ lắm, thay thế mình.

Nữ Nga Mi vừa tới, Sông bắt tận chào tạm biệt mọi người, sau đó rời đội, logout, Nghịch thiên lập tức tổ đội người kia.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Hi, mỹ nữ, sao còn chưa ngủ a.

Mê gái diễn hình, vừa thấy người đẹp liền có tinh thần. Tiểu gia cười nhạt.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Oai Oai, cậu rất TM mất mặt, mỹ nữ ở trước mặt lại phun ra một câu không chút tổ chất!

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Mọe! Vậy cậu nói xem, nên chào hỏi mỹ nữ như thế nào đây?!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Học đây! Nguyệt Nguyệt mỹ nữ, tôi có thể gọi cô như thế nào đây? Sau đó còn tặng kèm một cái mặt thẹn thùng.

Sảng oai oai gửi đi một cái biểu tình nôn mửa.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Cậu TM còn không bằng tôi!

Hai người bọn họ lại tiếp tục đấu võ mồm, trong khi nữ Nga Mi mới tới còn chưa nói câu nào. Tiểu gia trong bụng mắng thầm cái người hồi lâu còn chưa mở miệng kia, không nghĩ người này TM cùng Sông bắt tận đều như nhau, nguồn cơn để họ chọi!

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Ầm ỉ cái mọe gì mà ầm ỉ! Tiểu gia đã không nhịn thêm được nữa.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt]Ồn TM ồn a, ông đây là nam! Nữ Nga Mi kia gần như lên tiếng cùng lúc.

Không biết cảm giác của mấy người còn lại thế nào, phần Tiểu gia, cậu có chút kinh ngạc. Tuy rằng, thời đại bây giờ, trong game cũng không thiếu gì nhân yêu, gặp phải cũng rất ư bình thường. Hầu hết các nhân yêu trong game, tuyệt đại đa số đều tập trung vào chức nghiệp vú em, nguyên nhân thật đơn giản, rất nhiều chức nghiệp vú em trong game chỉ nữ mới có khả năng bái sư, cho nên một số gay sẽ chơi nhân yêu, nhưng Tiêu gia cảm thấy nếu là trong game này cũng không cần thiết nha!

Chức nghiệp trong Thiên Long khá ư tân tiến, dù là nam hay nữ, đều có thể tùy ý chọn môn phái cho mình. Nói cách khác, Thiếu Lâm có thể thu nữ hòa thượng, Nga Mi liền thu nam vú em! Nếu đã thoải mái như vậy, con trai đều có thể luyện Nga mi, không cần phải tạo acc nữ a!

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] ...Đây là vì cái gì... Yên lành không luyện acc nam lại chơi acc nữ... Nam cũng có thể luyện Nga Mi a... Tôi thấy có nam vú em mà... Sảng oai oai bùng nổ cảm xúc, kỳ thực bình thường cả bọn ở chung cũng biết, tiểu tử quả thực đang vô cùng xúc động, mọi khi vẫn khá ít nói, hiển nhiên chưa bao giờ biểu lộ như thế này.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tui TM sao biết được, cũng không thấy giới thiệu trong môn phái, đến lúc báii sư mới biết!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Vậy cậu tạo lại nhân vật mới là được rồi? Cũng không mất bao nhiêu thời gian...

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Bất quá, theo lão tử thấy, vẫn là nữ nhìn vẫn thuận mắt hơn!

Được rồi, mấy người còn lại vừa nghe xong cũng hiểu ra, tên kia nhất định đã quen chơi nhân yêu, ba cái lý do khác đều là mượn cớ mà thôi!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Phong, thời gian cậu login thế nào? Thật lâu sau, Nghịch thiên bất ngờ mở miệng hỏi thăm giờ giấc login của đối phương, thâm tâm Tiểu gia liền phản kháng, người ta chơi nhân yêu anh cũng không quản?

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tui là sinh viên, ngoài trừ giờ lên lớp không ở trên mạng, còn lại đều có mặt.

Rất thẳng thắn... Mấy tên còn lại nghe xong đều nhủ trong bụng, cậu bạn này nhất định đem game coi là bài tập, còn bài tập thì xem như game đi?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Hiểu rồi, thêm hảo hữu đi.

Lát sau, Phong hoa tuyết nguyệt cũng bỏ thêm Tiểu gia vào hảo hữu, đồng thời nhắc cậu cũng thêm mình vào. Tiểu gia suy nghĩ một chút, sau đó liền đồng ý. Ngẫm nghĩ lại, người này xem như nói chuyện cũng coi như không khí trong lành, không giả làm con gái, nếu như Nghịch thiên đã thêm hảo hữu, như vậy cậu cũng thêm là được.

Thân phận đã khai báo rõ ràng, hai tên Sảng oai oai cùng Ta là lang người là trư cũng không tiếp tục đóng vai hoa si, đều thành thành thật thật luyện cấp. Mãi đến 2 giờ sáng, Tiểu gia có chút chống đỡ không nổi nữa, đành hướng bọn họ nói logout, dù sao 5 giờ lợi ích “gấp đôi kinh nghiệm” của cả tuần đều đã dùng sạch, trong thời gian tới, điểm kinh nghiệm ít ỏi, cậu chính là bạch kiểm đi cọ kinh nghiệm chính cống.

7. Chương 7: Lão Tử Lại Giết Người Giỏi Như Xưa

Vài ngày sau, Sảng oai oai liền lên được 55, Ta là lang người là trư cũng vọt tới 59, Nghịch thiên thực đáng sợ, cán mốc 67, mà Tiểu gia, không tính chút điểm kinh nghiệm còn thừa, cũng lết tới cấp 55. Bởi vậy, Nghịch thiên lên tiếng, cả đám đã khổ cực lên được tới đây, không bằng tới hôm nay đừng luyện cấp nữa, liền đi bắt BB.

Thâm tâm Tiểu gia cũng vô cùng tán thành, nếu hôm nay mấy người không đi, đêm nay ông đây liền tự thân vận động.

Sông bắt tận yếu ớt thông báo chính mình chỉ mới được 62, không thể đi bắt gấu bắc cực, bắt quá lợi ích “gấp đôi kinh nghiệm” đều đã dùng sạch, không bằng đi theo học hỏi vậy. Vì vậy, Tiểu gia, Sảng oai oai, Ta là lang người là trư cùng Nghịch thiên, thêm Sông bắt tận nối đuôi nhau trở về Lạc Dương, sau đó truyền tống đến Huyền Vũ đảo. Bọn họ mấy ngày nay không gặp được Theo anh về nhà, nghe nói công ty người kia có chút bận. Mọi người cũng không quá chú ý, trong lòng tự nhủ tình huống này rất ư bình thường, cuộc sống hiện thực luôn phải ưu tiên, chờ đối phương trở lại rồi tiếp tục cùng chơi là được.

Năm người đến được Huyền Vũ đảo, Nghịch thiên thông báo vị trí của Băng tâm, còn nhắc mọi người cẩn thận Thánh thú trên đảo, với năng lực hiện tại của cả đám, bị cắn hai phát liền đến gặp Mạnh Bà báo danh.

Vì vậy, ai nấy đều cẩn cẩn dực dực tránh né, cuối cùng cũng đến được vị trí của Băng tâm, khắp nơi đều là Băng tâm trưởng thành, loài này vốn thiên về nội công, da không dày lắm, bọn họ giết đến hăng say. Băng tâm sau khi chết tùy theo tỷ lệ sẽ biến thành BB hoặc giữ nguyên trạng thái trưởng thành, mà cái bọn họ cần chính là BB.

Đội ngũ năm người phối hợp cùng nhau, Tiểu gia và Sảng oai oai phụ trách giết Băng tâm, Sông bắt tận thêm máu cho cả hai. Mỗi lần đánh ra Băng tâm BB, Nghịch thiên cùng Ta là lang người là trư kiểm tra mức độ trưởng thành đến cấp 10, nếu không phải kiệt xuất đều ném trở ra.

Liên tục từ 7 rưỡi tối đến tận 10 giờ, bọn họ cũng chỉ đánh ra được 3 Băng tâm BB kiệt xuất, Nghịch thiên nói còn phải bắt thêm cho một người nữa, mới có thể tạo thành hai cặp xứng đôi nhau. Mọi người cùng kiểm tra lại, quả thật còn thiếu một con, cho nên Băng tâm đành phải đánh tiếp.

Bất quá, qua 10 giờ tối, trên cơ bản ngoại trừ hoạt động môn phái đánh đạo chích. Trong thời gian này, nếu không luyện cấp, đôi kẻ nhàn rỗi liền ngứa ngáy, một thân một mình liền dễ nghĩ đến mấy chuyện có thể làm riêng lẻ, tỷ như bắt BB.

Người đến Huyền Vũ đảo bắt BB hiện tại không ít, nhưng đại bộ phận đều tập trung vào Hổ hoặc Cú Mèo. Thứ nhất, Hổ BB thiên về công kích, thứ hai, vào thời điểm hiện tại, cấp bậc đại bộ phận người chơi đều vào khoảng 50, cho dù có đi đánh BB cấp 55, 65 cũng không cách nào bắt được.

Cho nên, khu vực đội ngũ của Tiểu gia đang bắt Băng tâm vốn không có người, đánh thì cứ đánh, thỉnh thoảng chỉ đôi người 55+ lai vãng, vừa nhìn thấy bọn họ, đều vòng chỗ khác mà đánh.

Bất quá, luôn luôn có việc ngoài ý muốn xảy đến.

Sông bắt tận thao tác vô cùng cẩn thận, tuy rằng đánh BB rất khô khan, nhưng chẳng phải cô nàng vẫn phải đề phòng đám Thánh thú bảo vệ đảo biến thái kia sao? Giá trị cừu hận của quái trên nàng không biết vì sao luôn luôn cao, mà đám Thánh thú bảo vệ đảo càng năng chiêu cổ nàng, thỉnh thoảng vẫn ngấp nghé xung quanh... Bởi vậy, thời điểm thêm máu cho đồng đội, cô nàng còn phải cẩn thận ẩn thân.

Cũng không rõ cuối cùng xảy ra chuyện gì, Sông bắt tận nhớ rõ mình ẩn thân tránh đi con chó biến thái khổng lồ kia, nhưng bản đồ nhỏ lại bất ngờ xuất hiện điểm đỏ ở phụ cận... Cô nàng lập tức cả kinh, con chó biến thái khổng lồ kia, quay trở lại lần nữa... Thông minh vậy sao?!

Sông bắt tận nhìn kỹ năng ẩn thân còn đang trong thời gian CD, theo bản năng chạy về hướng của Sảng oai oai, tính toán kéo chút thời gian, chấm dứt quá trình CD. Nhưng cô nàng còn chưa kịp động, công kích bất ngờ ập tới... Cùng lúc này, nàng phát hiện điểm đỏ kia căn bản không phải con chó biến thái nào đó, mà chính là một tên game thủ biến thái thích giết người.

Kêu cứu đã không còn kịp, Sông bắt tận vốn là Nga Mi, kỹ năng hồi máu phải làm lạnh, luôn phải ngồi chờ, cho nên, sau khi bị đối phương cuồng chém vài cái, lập tức liền treo.

Nhìn khung cảnh thê thảm của mình, Sông bắt tận không biết nên tức giận hay buồn cười...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Thủy Thủy bị làm sao vậy?! Sảng oai oai gửi qua một biệt tình kinh ngạc.

Tiểu gia nhìn xung quanh, bắt gặp gần đó có một người đang treo tên đỏ. Không chút nghi ngờ, cậu đổi lại hình thức tổ đội rồi xông lên.

Sông bắt tận tuy rằng bị treo, nhưng vẫn chưa chạy đi Mạnh Bà báo danh, nhìn thấy Sảng oai oai còn ngây người, ngốc nghếch hỏi đã xảy ra chuyện gì, ngực chợt thấy lạnh đi... Ngốc tử kia a... Vẫn là chính mình lợi hại a... Kinh nghiệm sa trường thôi, biết nói sao đây.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Oai oai, còn đứng ngốc ở đó làm gì! Giúp người ta a! Tên kia vừa mới giết tôi đó!

Ngốc tử Sảng oai oai đến lúc này mới hiểu ra vấn đề, cũng xông lên.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Hình thức tổ đội.

Nghịch thiên cùng Ta là lang người là trư nhìn thấy chế độ đội ngũ thay đổi, cũng từ trong phó bản Nga Mi luyện Băng tằm chạy ra Huyền Vũ đảo.

Phải nói Tiểu gia là loại quen động đao thương, tuy rằng Tiêu Dao thân thể yếu ớt, nhưng lại là tên cầm đầu bọn Nghịch thiên đi đánh nhau với người ta.

Sông bắt tận vừa thấy Nghịch thiên chạy tới, lập tức xuống địa phủ, sau đó truyền tống đến Lạc Dương, sau đó liền quay ngược trở lại Huyền Vũ đảo.

Lúc về đến nơi, Sông bắt tận liền bắt gặp cảnh tượng đối phương nằm dài trên mặt đất, hung hăng ném lại một câu: Nhớ mặt tao đó! Sau đó liền xuống thẳng địa phủ.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Hấn chết rồi?

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Đúng vậy, chúng ta mỗi người chém một đao, tên kia liền ngỏm.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Tôi khi này thực hết hồn, còn nghĩ trong bụng sao Thủy Thủy cô thoáng một cái, máu liền tuột sạch...

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Sảng oai oai anh thiệt quá ngu ngốc! Một chút kinh nghiệm cũng không có, vừa rồi chính là ngỏm củ tỏi đó! Anh xem Tiểu gia kìa, phản xạ rất nhanh...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Chúng ta trước hết đừng rời đi, tên kia nhất định kéo thêm người đến, mọi người chuẩn bị một chút.

Tiểu gia thực hưng phấn, phải là siêu cấp hưng phấn nha... Lần đầu tiên, trong game này, cậu có thể PK a...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Còn đến nữa, vừa này lão tử còn không nghĩ tới... Lần này nhất định báo thù cho cô. Bất quá, Tiểu gia này, cậu cũng TM quá dữ dội đi, rõ ràng đùa chết tên kia. Nhớ tới vừa này Tiểu gia đánh với đối phương, tha người ta chạy được một chút, liền quay sang đánh mấy nhát, rồi lại thả ra... Đối phương cứ thế từ từ mà chết...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Hấn là Minh Giáo, cận công, muốn đánh được tôi phải chạy theo tôi. Mặc kệ nói thế nào đi nữa, trong bụng Tiểu gia quả thực còn đang đắc ý.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, cậu == cẩn thận một chút. Nghịch thiên nói xong chưa bao lâu, liền trông thấy một đám người ùn ùn kéo tới.

[Phụ cận]/[Thiên long tùy tâm] Muốn gì hả! Dám giết huynh đệ tại tao!

[Phụ cận]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Huynh đệ của cậu ngang nhiên giết EM của chúng tôi.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Lão đại, không cần nói nhiều với đám tại nó a, giết cho bọn nó không dám bén mảng tới lần nữa. Lang trư quả thực kích động, nói người ta đừng lý lẽ, nhưng chính mình lại thành ra dài dòng.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Tên kia còn định ra oai với lão đại, mợ, cứ làm thật hần! Hiện tại, Tiểu gia chỉ hận không thể lập tức xông lên đánh giết...

[Phụ cận]/[Thiên long tử thân] Giết nó thì sao, không được à! Tụi mày ỷ đông giết tao!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Anh bạn này đầu óc không bình thường a... Sông bắt tận chỉ còn biết lác đầu, giết nằng thì bảo là bình thường, đến khi bọn họ giết hần lại không được?

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Đúng nha, không bình thường a... Lão đại, chúng ta giúp hần thông nào ha.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ủ. Tính tình Nghịch thiên vốn quen cùng người khác phân rõ phải trái, người hung hăng, ta so với người càng ác liệt hơn. Bởi vậy, sau khi đáp ứng, Nghịch thiên đầu tiên ném lên mọi người một cái ngoại công phòng ngự, sau đó cầm đao xông lên, Lang trư vừa trông thấy, cũng dốc hết thể lực vọt theo. Oai oai cũng muốn lên, Tiểu gia lại gọi hần bỏ thêm nội phòng, bảo hộ Sông bắt tận, còn chính mình cũng nhập với đám người, đông thả một cái bẫy, tây thả một cái khác.

Bắt đầu hỗn chiến, Nghịch thiên trước tiên giết EM của đối phương, sau đó nhắm vào Minh Giáo, để phần Lang trư công kích cao dọn dẹp những kẻ còn lại. Sông bắt tận mất thấy máu đồng đội của mình đều tuột rất mau, đang định chạy lên thêm máu, nhưng vừa tiến được một bước lập tức bị đối phương chém, khiến chính mình liên tục chạy trốn. Thêm nữa, với một người còn chưa có kỹ năng Thanh tâm 45 như nằng, việc thêm máu cho mọi người quả thật không thực tiễn chút nào. Cái khó lớn cái khôn, Sông bắt tận liền cầu cứu Phong hoa tuyết nguyệt.

Nghịch thiên vừa giết người vừa chú ý ăn được, đột nhiên có thông báo xin nhập đội, tuy rằng có chút kỳ quái, nhưng rất nhanh đồng ý, sau đó thấy Phong hoa tuyết nguyệt tiến vào.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Lập tức đến!

Không quá một phút, Phong hoa tuyết nguyệt đã chạy đến, cười Phượng hoàng lao xuống, lập tức thay đổi hình thức tổ đội. Đầu tiên, cậu ta dùng Chiêu quân đánh dấu mọi người, sau đó quay sang tên Thiếu Lâm máu trâu của đối phương cho một móng vuốt, sau đó trở lại sử dụng Thanh tâm thêm máu cho đồng đội.

Ngoại trừ Oai oai và Sông bắt tận, đội ngũ cũng chỉ có Nghịch thiên, Tiểu gia cùng Lang trư tham chiến, mà Tiểu gia vốn là chức nghiệp phụ trợ đánh lên, thính thoảng phóng được một chiêu Khê Sơn, mấy người bọn họ thật sự có chút chật vật. Tuy rằng EM của đối phương đã chết, nhưng hiển nhiên không biết sợ, lập tức xuống địa phủ đầu thai, liền quay về thêm máu, khiến cho đám người Nghịch thiên thiếu tiếp viện thêm máu, để ưu thế rơi về tay đối phương. Nhưng từ sau khi Phong hoa tuyết nguyệt xuất hiện, cục diện trận đấu lập tức có chuyển biến, chỉ cần nhìn mớ kỹ năng được ném ra, liền biết tay này thuộc loại đại gia tiêu tiền, không chỉ đã Tâm pháp 35, kỹ năng 45, đến 65...cũng học rồi... Tọa kỵ...đã đổi nốt...

Có Phong hoa tuyết nguyệt thêm máu, Nghịch thiên, Lang trư liền đánh thoải mái hơn, ngay cả Tiểu gia cũng thần nhiên không thèm chạy nữa, đứng một chỗ phóng kỹ năng. Sau vài lượt, đối phương toàn bộ bỏ mạng.

[Phụ cận]/[Thiên long tùy tâm] Chết tiệt, bọn mày tìm thêm người giúp đỡ!

[Phụ cận]/[Thiên long điềm tâm] Đê tiện!

[Phụ cận]/[Thiên long tán tiên] Tụi mày đánh không lại còn gọi thêm người, chơi kiểu gì vậy!

[Phụ cận]/[Thiên long tử thần] Có giỏi một mình đấu với tao!

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] MD, nếu như người lạ đi ngang qua nhìn thấy, còn tưởng chúng ta ăn hiếp bọn nó!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Cho nên, TMD không thể nói lý với bọn nó, tụi chết tiệt đó sẽ đi rêu rao khắp nơi...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Phong hoa, cậu cứu bọn họ đứng lên, tiếp tục đi!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] ...==//// Không đời nào, lão tử mở chế độ, không có cách nào cứu địch nhân.

Cùng lúc đó, Tử thần bên đối phương còn đang liều mạng kêu gào đòi đấu một mình, khiến Phong hoa tuyết nguyệt bùng nổ.

[Phụ cận]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mày gọi con mợ gì! Muốn một mình đấu chứ gì! Thủy Thủy, cứu nó, lão tử giết nó đến mẹ cũng không nhận ra nữa!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] ... == Sông bắt tận nhủ thầm trong lòng, cái này chính là “vật hợp theo loài” đây mà.

[Phụ cận]/[Thiên long tử thần] Nhân yêu chết tiệt cút sang một bên!

[Phụ cận]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Nhân yêu thì thế nào, lão tử là nhân yêu giết mày đến sáng khoáy đây! Thủy Thủy, cứu nó!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] ..... Tuy rằng Sông bắt tận từ đầu đến cuối vẫn giữ yên lặng, nhưng vẫn nghe lời cứu sống tên Tử thần kia, sau đó chạy ra phía sau của Tiểu gia, nghĩ thầm, đã có Tiểu gia phản ứng mau lẹ, không cần phải lo lắng nữa...

Tên Tử thần vừa đứng lên, liền được EM trong đội của hắn thêm đầy máu, Phong hoa tuyết nguyệt lập tức rút kiếm lao tới...

[Phụ cận]/[Thiên long tử thần] Dừng!! Không đánh với mày!!!

[Phụ cận]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mọe! Không phải mày đòi đánh đơn sao!

Đội ngũ bên kia đại khái đang thương lượng cái gì đó, một hồi sau,

[Phụ cận]/[Thiên long tử thần] Chuyện này vốn không can hệ gì đến mày! Mày không được phép nhúng tay vào!

[Phụ cận]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thế nào! Lúc đầu, chúng mày giết EM của tui tao, lẽ nào mày không muốn cùng EM của chúng tao một đấu một?! Mày TM thực không có mặt mũi!!

[Phụ cận]/[Thiên long tử thần] Tiêu Dao của chúng mày giết tao, gọi nó ra đấu một mình đi!

Phong hoa tuyết nguyệt còn muốn châm biếm thêm, nhưng Tiểu gia đã nhanh chóng lên tiếng.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Được! Tiểu gia thực kích động, lập tức trên kênh đội ngũ nói đồng ý, còn sợ đối phương đổi ý, sau đó quay sang kênh phụ cận lập lại, khiến cho đám đồng đội ai nấy đều...hắc tuyến.

Tử thần vốn khinh thường Tiêu Dao, nghĩ bụng ban nãy bị giết vì bên kia nhiều người hơn, tuy rằng lúc sau đã gọi thêm đồng bọn đến, hẳn cuối cùng vẫn chết trong tay Tiêu Dao. Đồng bọn hỏi ai giết hắn, vừa mở miệng trả lời là Tiêu Dao, lập tức bị cả đám cười nhạo vì chính mình bị cái chức nghiệp yếu nhất giết như vậy thực ngu ngốc. Để lấy lại mặt mũi của mình, hắn liền đòi một mình đấu với Tiêu Dao kia, những tưởng ở trước mặt mọi người lấy lại danh dự của mình.

Tiểu gia lại không phải muốn lấy mặt mũi trước bạn bè làm chi, chủ yếu do bản tính mê PK, chơi game cũng mong mỗi nhất màn này mà thôi. Mấy ngày nay toàn đi chém quái, cậu vốn buồn chán muốn chết, khó được một ngày vận khí tốt như hôm nay, hơn nữa còn do cừu gia chủ động, tất nhiên không chút băn khoăn nhận lời... Tiểu gia cười hèn mọn.

Tử thần trông thấy Tiểu gia lập tức lao tới, trạng thái sẵn sàng ứng chiến.

Tiểu gia mở ra trạng thái Lạc thần, sau đó tạo thêm bảy rập. Cậu còn vô cùng xấu xa dùng đến Bát trận Vô hạn đào hoa cùng kíp nổ Tri âm tri kỷ, rồi lấy Lăng ba vị bộ để ẩn thân, thỉnh thoảng ném ra mấy phát Khê Sơn đả, giảm đi hiệu quả thương tổn 100% của đối phương, nghỉ ngơi vài giây liền phối hợp Bình đả và Nộ khí, sau cùng tiếp tục lấy Vô hạn đào hoa mà đánh.

Bởi vì đấu một đôi một, không được nhờ đến EM thêm máu, cho nên, Phong hoa tuyết nguyệt lên tiếng cảnh cáo EM của đối phương không được manh động.

Tử thần vốn là Minh Giáo, chức nghiệp thiên về công, lại là hỏa công cùng cận chiến. Do đó, gặp phải loại

chức nghiệp công xa cùng kháng hỏa như Tiêu Dao, thật sự là nửa bị kịch. Lại thêm Tiểu gia thao tác tốt, công xa, kháng hỏa, coi như định trước bị kịch của chính mình.

Lúc đầu, Tử thần còn dùng Hoa thực được kháng, nhưng theo thời gian, không kịp kỹ năng CD nữa. Hấn là cận chiến, chỉ có thể chạy lại gần mới chém được người. Mỗi lần như vậy, Tiểu gia đều chạy để hấn đuổi theo, đuổi tới thì thả bẫy rập, sau đó mở kíp nổ cho cháy rụng huyết. Có khi đụng phải Bát trận Tấn công, Tiểu gia sẽ dùng đến Khê Sơn đả, vừa phóng bẫy rập, vừa chờ cho thời gian sáu giây Tấn công trôi qua, lại tiếp tục chạy... Mặc dù đôi lúc đối phương cũng chém được vài nhát, Khê Sơn đả cũng đến lúc dùng được rồi, mà dù cho vài đao kia có dính người, nhưng xem ra thương tổn đối với Tiêu Dao mà nói, vẫn không bằng khi dùng trên những chức nghiệp khác... Đúng rồi... Tử thần tuyệt vọng nhớ ra, đối phương có một kỹ năng kháng hỏa a...

Chiến cuộc tuy có chút kéo dài, cuối cùng vẫn là Tử thần bất ngờ bị Tiểu gia đánh ngã.

Trong thời gian vài giây qua đi, người của hai bên đồng thời im lặng. Tử thần nằm trên mặt đất một lúc, sau cùng quyết tâm trở về thành. Đồng đội của đối phương không nói không rằng kéo nhau rời đi.

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Được nha Tiểu gia, vốn nghĩ cậu chỉ giỏi tát mồm người ta, không nghĩ tới, cũng có tay nghề chém giết a! Phong hoa tuyết nguyệt là người đầu tiên lấy lại tinh thần, lập tức mở miệng trêu chọc.

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Khi gió, cậu thiệt mạnh!

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Tiểu gia, sau này... Tránh xa tôi một chút a ~~~ sợ cậu rồi đó ~~~ Tặng kèm một biểu tình thè lưỡi đáng yêu, khiến Sảng oai oai khinh bỉ nôn mửa.

[Đội ngũ][Sông bắt tợn] Tiểu gia a tiểu gia... Dừng thẳng ngón cái.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Khi... Nhiều lời vô ích, đánh BB! Tiểu gia tuy ngoài miệng nói vậy, kỳ thực trong bụng vô cùng đắc ý. Nhưng lại nghĩ đến Nghịch thiên còn chưa nói tiếng nào, lẽ nào không cảm thụ được màn biểu diễn đặc sắc của cậu sao?!

[Đội ngũ][Sông bắt tợn] Lão đại, nói mấy câu nào ~~~

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Khi, nói cái P! Ngực Tiểu gia bắt đầu khó chịu.

Mọi người trong đội rất ăn ý không nói thêm lời nào, ngay cả Phong hoa tuyết nguyệt mới quen biết vài ngày cũng nhận ra giờ phút nhạy cảm, liền phối hợp ngậm miệng.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, có nghĩ đến chuyện tạo một cái bang chúng ta cùng chơi chứ?

còn tiếp...

P/s: mình k chơi Thiên long, cho nên mấy cái liên quan đến game thật sự k biết chút nào ==”

8. Chương 8: Tạo Bang Chúng Ta Cùng Chơi

Nghịch thiên kiêu hùng vừa nói một câu, liền khiến cả đội ngũ nổ tung.

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Tạo bang?! Lão đại, là thiệt hả?!

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Chúng ta tạo bang?!

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Tạo bang, tạo bang?! Thiệt hay giả?!

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Tạo rồi cho tôi tham gia nha!

Gần như cùng một lúc, đám người trong đội ngũ đều lên tiếng.

Mà Tiểu gia còn đang ngẩn cả người.

Từ lúc chơi game đến giờ, đẳng cấp mỗi người luôn có điểm chênh lệch, tuy rằng ai nấy đều nỗ lực thăng cấp. Nhưng nếu đưa mắt nhìn lại, ai trong bọn họ đều có chút năng lực riêng của mình. Mà bản thân mọi người tuy rằng chỉ đơn thuần chơi game mà thôi, nhưng vẫn mang theo chút ý thức cạnh tranh, ai mà không mong muốn chiếm được những vị trí 1 2 3 chứ?

Mà việc tạo bang cũng có ý nghĩa như vậy.

Đối với việc tạo bang, đòi hỏi về cấp bậc người chơi cũng không quá cao, vừa chơi game cũng đã có người tạo bang. Mà hiện tại nhìn người khác trên đầu đều dính danh hiệu bang hội, bang chủ, bang chúng XX này nọ, thâm tâm cũng không khỏi ngứa ngáy, nghĩ đến việc tự lập cho riêng mình một cái bang như vậy. Mà hiện tại, Nghịch thiên lão đại đã lên tiếng. tuy mới chỉ là hỏi ý kiến. nhưng như thế thôi cũng đã thấy được ý tứ của đối phương.

Tiểu gia trước đây chơi game, cũng thường tự đứng ra lập cho riêng mình một gia tộc, hay bang hội đại loại như thế, nhưng chính cậu lại ghét vướng víu tay chân, từ chối đứng ra quản lý, cho nên đến cuối cùng, mục tiêu hoạt động của bang hội sẽ đi lệch khỏi quỹ đạo bản thân muốn. Giống như trong game cũ, mọi người trong bang đều xa lánh cậu. Nhưng lần này thì sao? Tiểu gia cẩn thận điểm danh từng người trong đội ngũ, Phong hoa tuyết nguyệt, Sảng oai oai, Ta là lang người là trư, Sông bắt tận, tuy rằng hiện tại rất tốt, nhưng không biết trong tương lai bọn họ sẽ trở nên như thế nào. Nhưng nhìn tới nhìn lui, thâm tâm

vẫn cảm thấy bọn họ đáng tin, đặc biệt là Nghịch thiên... Là một loại tín nhiệm không thể giải thích bằng lời, có lẽ bởi anh là người đầu tiên cậu quen biết trong game (Sông bắt tận: Cậu xem tôi như tôi chết rồi a!), hay có khi bởi tính tình người này rất được, hoặc chẳng phong thái đứng đầu của đối phương... Nói chung, đề nghị của Nghịch thiên, khiến cậu động tâm. Hơn nữa, cậu kia của anh là hủi đích danh cậu, loại cảm giác được người kia coi trọng, khiến Tiểu gia cảm thấy thỏa mãn vô cùng.

Đội ngũ vẫn đang lú lú chưa dứt (Phong hoa tuyết nguyệt: Tui chỉ theo xem bọn họ tám thôi nha!), Nghịch thiên không nói thêm câu nào, giống như đang chờ đợi câu trả lời của Tiểu gia. Oai oai nóng lòng thúc giục Tiểu gia, Lang trư thì đang liệt kê nhưng ưu đãi của việc tạo bang, Sông bắt tận dù cái gì cũng không rành, nhưng vẫn vô cùng hưng phấn.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Được! Tiểu gia im lặng hồi lâu, cuối cùng cũng chịu mở miệng.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kêu hùng] Tốt, các cậu trước cứ đánh BB tiếp, tôi đi đăng ký. Nói rồi Nghịch thiên liền trở về Lạc Dương.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại ~~~ Chúng ta đặt tên gì đây ~~~~~ *mắt lóng lánh mong chờ*

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Đúng đó, đặt tên gì nha? Lão đại, anh nghĩ ra được cái gì chưa?

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Lão đại, chúng ta phải chọn một cái tên thật khí phách a ~

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kêu hùng] Các cậu muốn đặt tên gì? Nghịch thiên có chút buồn cười, bất quá cũng giống như đặt một cái tên người thôi mà, sao phải kích động chứ?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Đặt là Giác mộng kỳ ảo nhé ~~~~~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Không, phải bá đạo một chút!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Đồng ý với Oai oai!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Nguyệt nguyệt ~~~~~ Chúng ta là đồng môn, cậu phải giúp tôi ~~~~~

Phong hoa tuyết nguyệt gửi qua một biểu tình hắc tuyến.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kêu hùng] Tiểu gia, cậu có ý kiến gì?

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Không có gì, cứ tùy tiện chọn một cái đi, bình thường giống như Tụ nghĩa đường, Quân lâm thiên hạ, Hùng bá, vân vân, đều được cả.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Vẫn là không nên a không nên ~~~~ Chết cũng không thêm ~~~~ Tụi này là con gái, không cần cái tên bang như vậy nha ~~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Ha ha, chỉ có mình cô là con gái thôi, Nguyệt nguyệt không phải nha ~~~ Cô phải theo tụi này thôi ~~~ Sau đó tặng kèm một cái cười tà.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Đi chết đi ~~~~~ Sau đó, chủ đề liền chuyển thành ~~~~ Tiểu gia này ~~~~ đặt tên bang không thể tùy tiện a ~~~ liên quan đến hiệu quả chiêu binh mãi mã nha ~~~

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Đến phiên! Quần nó gọi là cái gì, Nghịch thiên, anh cứ tùy ý đi! Tiểu gia ghét nhất là mấy chuyện nhỏ nhặt không đáng để lãng phí thời gian.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại, em có ý kiến này, mọi người nghe thử chút nhé?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Em nói đi.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại này, thật lòng mà nói, anh rất có khí phách ~~~~ tụi này đều nguyện ý theo anh ~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Thủy Thủy, vuốt mông ngựa nha ~~~ ha ha.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Oai oai ngậm miệng coi ~~~ lão đại, em nghĩ tên anh cũng không tệ, có thể tham khảo để đặt tên bang nha ~~~~

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Tham khảo như thế nào a?

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Cái tên nghịch thiên không phải cũng rất có khí phách sao? Dùng đặt tên bang nhất định hợp ~~~~

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi nghĩ không nên đâu, bang hội là của chung mọi người, không nên để thêm quá nhiều dấu ấn cá nhân.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lão đại a, cái này rất đơn giản, dùng thêm tên một người nữa bỏ vào tên bang là được rồi ~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Dùng của tôi đi, của tôi đi ~~~

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Của tôi rất được, rất được đó ~~~

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thịnh không cần quan tâm đến tui, cảm ơn nha.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Không tính đến Oai oai và Lang trư ~~~ Lão đại này, em nghĩ tên của Tiểu gia hợp đó ~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Của tôi vì sao không hợp ~~~ Tên Lang trư không hay thì đúng rồi ~~~

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Lăn... Đi chết đi ~~~~ Nghịch thiên oai oai hay Nghịch thiên lang trư thì hợp sao?!
Mấy người tính để người ta chê cười bang hội của chúng ta sao?! Sông bắt tận rất thẳng tay bóp chết hy vọng của hai người kia... Tính phá hoại kế hoạch của nàng à!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tui cũng thấy vậy, dùng tên của Tiểu gia, Tận thế nghe rất có âm điệu nha.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Đúng không, đúng không ~~~~? Tận thế nghịch thiên, rất có ý nghĩa hình tượng a, nhất chí tán thành tên bang hội như vậy nha ~~~

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, cậu nghĩ sao?

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Không sao cả. Tiểu gia nghĩ bụng, trên thực tế, không ai gọi cậu là Tận thế, đều chỉ kêu Tiểu gia này nọ. Dùng hai chữ kia đặt tên cho bang hội hẳn không quan hệ gì. Hơn nữa, vì một cái tên bang hội phải thảo luận đến thảo luận đi, thật sự vô nghĩa.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Vậy cứ thế dùng đi, có ai ý kiến gì chứ?

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Không có ~~~~ Tôi cũng thấy nên thế ~~~

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Đồng ý với Oai oai ~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Lang trư này, cậu đừng mỗi lần đều không có chủ kiến như vậy chứ, đồng ý theo tôi làm gì, đồ ngốc.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Thì thế nào a ~ cậu không có quyền ý kiến ~~~~

Nghịch thiên không buồn để ý tới trận võ mồm của Oai oai cùng Lang trư, lập tức đi đăng ký bang hội. Quá trình cực kỳ đơn giản, NPC đăng ký ở Lạc Dương giới thiệu một chút thứ, sau đó nộp 50 kim tệ cùng cái tên liền xong việc. Vì là người đứng ra đăng ký, Nghịch thiên hiển nhiên trở thành bang chủ.

Danh hiệu Bang chủ § Tận thế nghịch thiên § màu xanh liền xuất hiện trên đầu Nghịch thiên. Hoàn tất thủ tục, Nghịch thiên liền quay về Huyền Vũ đảo.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Bắt BB đến đâu rồi?

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Bắt được năm con, còn đang chờ giám định, số chúng ta không đến nỗi tệ ha, 5 con cũng ra được một con kiệt xuất ha?

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tốt lắm, mọi người chuyển sang đi phó bản Nga Mi đánh đến tầng 10 đi, thuận tiện ghé sang chỗ đăng ký bang hội ở Lạc Dương xin vào bang đi.

Oai oai cùng Lang trư sau khi xin vào bang, lập tức chạy đi phó bản Nga Mi, không bao lâu, hệ thống cũng thêm tên bang vào trên đầu bọn họ. Sông bắt tận, Phong hoa tuyết nguyệt cùng Tiểu gia sau đó cũng xin vào bang.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Lão đại, có những chức vụ gì trong bang a ~~~

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Bang chủ, Phó bang chủ, Tinh anh, Bang Chúng, bốn cái Đường chủ.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Phó bang chủ để cho Tiểu gia đi ~~~ Em không cần tới ~~~ Em muốn là Tinh anh ~~~~

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Tôi hả? Không được đâu. Ta sẽ lại đi gây chuyện.

Sông bắt tận tròn mắt, nghĩ thầm trong bụng, người cũng biết nữa sao...

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Sợ cái gì ~~~~ Có bản lĩnh cứ gây sự ~~~~ chỉ đừng gây chuyện xong rồi sợ hãi cúp đuôi trốn ~~~ Bằng khả năng của Tiểu gia cậu, dù gây sự cũng có gì phải sợ ~~~~

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Hay ~~~ Tiểu gia, người là thần tượng của tôi ~ Chúng tôi bảo kê cho cậu gây sự ~

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Đồng ý Oai oai ~~~~

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Tôi X, tôi thật muốn đánh chết cậu, Lang trư à...

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] JJWW gì chứ, Tiểu gia, tội mình đều không phải thiện nam tín nữ gì, không bằng cứ làm một cái bang chuyên giết người, làm cho Thiên long gà bay chó sủa, thế nào?

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] ...Khỉ.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] ... Quả nhiên, nếu không phải người một nhà sẽ không cùng vào chung cửa.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Đề nghị này đủ đánh khinh... Đồng ý!

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Đồng ý Oai oai ~~~~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] MD, lão tử trước hết phải xử bắn cậu, Lang trư kia...

Nghịch thiên mỉm cười nhìn kênh đội ngũ, phân chia chức vụ cho từng người.

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Lão đại, báo cáo, Băng tâm trong tay tôi đều là bình thường.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Của tôi có một cái ưu tú, lão đại, được không?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Được, ưu tú sẽ lên được kiệt suất, nếu là kiệt suất tính năng nhất định cao. Được rồi, 4 BB chia ra cho mọi người, đợi chúng ta thêm được 30 cấp nữa liền thay.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Không bằng, lão đại anh và Tiểu gia mang một đôi, Oai oai và Lang trư một đôi.

Không ai dị nghị nữa, mọi người tự động phân chia BB. Sông bắt tận nhìn đồng hồ thấy cũng không còn sớm, nói phải logout. Phong hoa tuyết nguyệt hỏi có muốn cùng đi luyện cấp, mọi người thấy đề nghị không tồi, vừa lúc đem BB đi luyện, cứ thế cùng nhau đi.

Mọi người chọn địa điểm luyện cấp tiếp theo là Thủy Tinh hồ, đẳng cấp quá đối với Nghịch thiên và Phong hoa tuyết nguyệt, nhưng với bọn Tiểu gia thì không chênh lệch lắm. Bởi vậy, để năng suất hơn, bọn họ lại lên kênh thể giới tìm thêm một người nữa.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Em mua thêm được ~~~ == chờ em ~~~~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Mỹ nữ Thiên Long ~~~ chào đón = em ~~~ Sảng oai oai vừa phát hiện ra đối phương là acc nữ, bệnh mê gái lại tái phát.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Mỹ nữ ~~~~ không cần vội ~~~~ cứ từ từ đến ~~~~ Lang trư lập tức lấy bệnh.

Phong hoa tuyết nguyệt nhìn đội ngũ, mĩa mai: [Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Hai người đã mau quên vết sẹo lần trước rồi a ~

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Tôi TM cũng không tin, trong game này không có đứa con gái nào.(Sông bắt tận: Người cho ta là chết rồi à!!)

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Đồng ý Oai oai ~~~~

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Lão đại, tôi thật sự muốn chém chết tên Lang trư kia ~~~~ Gửi kèm một loạt biểu tình phát diên.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Em đến rồi ~~~~ Oa, mọi người đều chung một bang ~~~~ *mắt mở to long lánh nước*

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Đúng vậy, vào bang không mỹ nữ ~~~~

Tìm kiếm tiểu G xoay một vòng nhìn qua một lượt những người bên cạnh, vừa bắt gặp Bang chủ cùng Phó bang chủ, ánh mắt liền phát sáng.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Được được ~~~~

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Vậy thì == em qua NPC ở Lạc Dương, xin vào bang thứ 14.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] A, lão đại, tại mình là bang thứ 14 a... Vậy là ở phía sau nha.

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Lúc trước cũng không có nghĩ đến, nhưng vừa nãy ở Huyện Vũ đảo, Tiểu gia PK xong, người của bên kia mật tôi muốn liên thủ với chúng ta tạo một cái bang. Tôi liền nghĩ tới, không bằng chúng ta tự lập một cái chơi.

Ra là vậy, nguyên lai ban nãy, bên kia mật qua Nghịch thiên, Tiểu gia vốn không có tâm trí để ý mấy việc này. Tâm tình vui vẻ liền trực tiếp ném hết những thứ khác ra sau đầu.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Khỉ, bọn này thực TM mặt dày. Lúc đầu thì giết Thủy Thủy, sau đó kéo một lũ đến đánh nhau, chết dưới tay Tiểu gia rồi cư nhiên quay sang muốn cùng chúng ta liên thủ... Đầu óc bọn họ nghĩ kiểu gì vậy?!

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tôi nghĩ đầu óc bọn họ cũng biết tính toán đó chứ. Không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn mà thôi. Nói xong còn phát kèm biểu tình cười sảng khoái.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Lão đại, anh không có đồng ý với bọn họ đó chứ?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] đương nhiên không. Loại người này có thể hợp tác, nhưng không thể làm bạn. Bang hội là để cho bạn bè chơi với nhau.

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Lão đại, nói đúng lắm!! Lang trư, cậu TM thử dám đồng ý với tôi nữa coi!

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Đồng ý Oai oai ~~~~ Tặng kèm biểu tình cười trộm không sợ chết.

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Lão đại, các người đừng ngăn tôi, tôi nhất định giết hắn!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Cứ vậy đi, = luyện cấp cho tốt, sau đó hai người lên lôi đài mà đấu. Hiện tại quan trọng nhất là hiệu suất.

Sảng oai oai vẫn chưa yên tĩnh lại, quyết tâm bám dính Tiểu gia học cách giết chết Minh Giáo, Tiểu gia thật không chịu được tên kia phá rối.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Không có kỹ thuật gì hết, người cứ kiên trì đánh rụng máu của hắn từ từ đến khi chết là được!

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, cậu là thần tượng của tôi...

9. Chương 9: Mẹ Nó, Khen Thay Loại Báo Thù Như Vậy

Sảng oai oai bị Tiểu gia vô cớ tức giận, không khỏi có chút hờn dỗi, gửi qua một cái biểu tình ủy khuất, đau đó thành thành thật thật đứng một chỗ gõ quái. Nhưng Lang trư lại nhân cơ hội này khích Oai oai học thêm kỹ năng Âu Dương phong cùng Hồng thất công, ngoài miệng thì nói ngược lại, cho nên càng khiến Oai oai thêm hăng hái. Anh một câu, tôi một câu, đội ngũ lại bắt đầu náo nhiệt trở lại.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Có người tới kìa. Tiểu G vô tình phát hiện có người đang tiến về phía mình. Đương nhiên, khu vực luyện cấp luôn có nhiều người tới lui. Có người sẽ gửi yêu cầu tiến tổ, nhưng đều bị Nghịch thiên từ chối nói tổ đã đầy, đối phương liền rời đi. Đôi khi, cả một đội ngũ kéo tới, thấy vị trí đã có người giành trước, cũng lập tức đổi đi nơi khác. Chỉ là lần này, cô nàng phát hiện, mấy người kia không đơn giản như vậy, trong hai người, một người đang quay lưng định chạy đi đâu đó, tên còn lại đứng đợi ở phụ cận, xem chừng đang có mưu đồ gì đây.

Oai oai cùng Lang trư vẫn đang trêu chọc nhau, ồn ào không dứt, gì mà tôi dùng được, đầy huyết rồi, đều toàn mấy lời vô nghĩa.

Phong hoa tuyết nguyệt cũng chú ý thấy mấy người kia, vốn ban đầu chỉ có hai người, sau đó thì ba, xem chừng sẽ còn thêm mấy người nữa, không phải là...

[Phụ cận][Nghịch thiên kiều hùng] Các bạn, chúng tôi đang luyện cấp ở đây, mọi người đổi chỗ khác có được không? Nghịch thiên đang chém quái thì phát hiện đám người kia kéo đi một nửa số quái xung quanh.

[Phụ cận][Thiên sứ tại tổ A] Thì sao, mấy người định giành hết chỗ này, chúng ta không thể đánh à!

[Phụ cận]/[Thiên sứ giả vờ B] 94, các người tự mà đối, tội này cứ ở đây luyện đấy!

Phải tranh giành. Đây là phản ứng đầu tiên của Nghịch thiên, đã như vậy, thương lượng không còn cần thiết nữa.

Nghịch thiên thay đổi trạng thái, đối phương không ngờ tới anh ban nãy còn đang hòa hòa phong nhã, trong chớp mắt thành ra đặng đặng sát khí. Bọn họ xác thực có ý định tranh giành, nhưng người con chưa tới đủ a... Còn ba người vẫn còn loanh quanh ở Tô Châu, bọn họ chính là đang xem Nghịch thiên mở miệng đối đáp thế nào, tính toán chờ thêm đôi câu nữa, sau đó mới chạy đến. Hiện tại, Nghịch thiên đã trở mặt tấn công, bọn họ liền thành ra tay chân luống cuống đổi trạng thái.

Đối phương vừa thay trạng thái, Tiểu gia lập tức mở màn trận PK. Vừa nãy ở Lạc Dương tiến bang, sau đó được phân chức Phó bang chủ, thâm tâm cậu còn đang nghĩ ngợi, nếu bạn bè đã tin tưởng như vậy, bản thân cậu cũng phải làm thật tốt. Nếu sau này có người dám khi dễ huynh đệ mình, (Sông bắt tận:...Tôi biết mà, tôi hẳn là người chịu chết trước...), dù cho không đủ mạnh để giết người, nhưng nhất định sẽ chạy đi hỗ trợ. Tương tự, cậu cũng tự nhủ thâm, tính tình bản thân phải thu liễm một chút, dù gặp kích động, vẫn không nên ra tay giết người trước. Nghĩ như vậy, Tiểu gia có chút quyết tâm, trừ phi cần hỗ trợ đánh nhau, nói chung, ngoài tình huống đối phương thay đổi trạng thái, mình mới có quyền mở PK.

Vừa mới đặt ra tiêu chuẩn cho bản thân, cậu liền gặp phải tình huống thực tế. Kỳ thực, trong lúc Nghịch thiên dùng kênh Phụ cận để nói chuyện, Tiểu gia đã có chút khó chịu, theo như tính tình cậu, gặp phải loại ngang nhiên chạy đến đoạt quái, nhất định không nói hai lời trực tiếp xông lên giết. Nhưng thâm tâm tự dặn mình không nên kích động, tốt hơn hết cứ giao cho Nghịch thiên xử lý. Mắt thấy đối phương trả lời hai câu, cậu lập tức tặc mao, kỹ năng trong tay đều chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ Nghịch thiên mở miệng nói giết. Không nghĩ tới người kia cũng nhanh chóng mở trạng thái, vừa kịp lúc!

Kỳ thực, Tiểu gia cũng chú ý, nếu một người trong đội ngũ mở trạng thái, trừ khi tham gia hỗn chiến cá nhân, bằng không cậu ở yên trong đội ngũ, vẫn luôn an toàn.

Gần như ngay lúc tên đối phương đổi thành màu đỏ, Tiểu gia cũng đã mở hình thích, ẩn thân gần khu vực của đối phương, thừa dịp đám người kia đang chém Nghịch thiên, cậu liền bày trận thức kíp nổ xung quanh, dụ cả đám bị cháy + tấn công.

Phong hoa tuyết nguyệt nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cũng bắt đầu giúp thêm máu cho Nghịch thiên. Mà Oai oai cùng Lang trư nguyên bản đang đấu võ mồm, không nói câu nào, nhanh chóng chuyển trạng thái hỗn chiến. Tìm kiếm tiểu G cũng muốn tham gia, nhưng bị Lang trư ngăn lại.

[Đội ngũ]/[Ta là lang người là trư] Nữ hài tử đứng một bên nhìn là được. Chém giết là cuộc sống của nam nhân chúng ta.

Thực lực thua kém, ba người bên người rất nhanh bị áp đảo, lút cút rút về thành.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Đây là tốc độ cùng phối hợp kiểu gì a ~~~~ Lão đại, nhất định phải thu em vào bang đó ~~~~

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Đánh nhau tất nhiên có thắng thua, khi thắng liền vui vẻ, lúc thua thì tùy tâm trạng, em cứ thoải mái tiến bang.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, em thực sự muốn tham gia ~~~~~

[Đội ngũ][Sảng oai oai] Vậy hoan nghênh mỹ nữ vào bang ~~~

[Đội ngũ][Ta là lang người là trư] Mỹ nữ, nhớ lôi kéo thêm nhiều mỹ nữ khác vào bang nhé ~~~

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Tui giúp hai người chiêu dụ mỹ nữ bên bang phái của mình, thấy thế nào? Đề nghị nghe qua có vẻ rất thấu tình đạt lý, nhưng ngữ điệu lại mang cảm giác không chút thiện chí.

[Đội ngũ][Sảng oai oai] ...Không cần nhọc lòng...

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Lại nữa rồi. Tiểu gia hưng phấn nhắc khéo đám đội hữu, cậu thích bầu không khí này.

Lần này là bọn họ kéo thêm một đám người. Thực lực so với lần trước có mạnh hơn, nhưng dù có mạnh đến đâu, so ra, Nghịch thiên cùng Phong đều đã 65+, mà cấp bậc cao nhất bên đối phương chỉ là một Võ Đang 59. Võ Đang tuy nội công cao, nhưng máu mỏng vô cùng, có thể cùng Tiêu Dao liều mạng.

Chém ngã đối phương đến lần thứ ba, Tiểu gia liền cảm thấy vô nghĩa, cùng đối thủ yếu thế hơn so tay, không phải có ý tứ sao? Nhưng thật ra, Oai oai cũng bị Cái Bang bên kia giết một lần, khiến tên kia ở trong đội ngũ khóc rầm rức cả ngày.

Đánh đến lượt thứ ba, đối phương không trở lại nữa. Đám người Nghịch thiên trở lại chém quái, cũng bắt đầu để ý xung quanh hơn. Sau đó, Tìm kiếm tiểu G lại phát hiện vấn đề mới.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại ~~~ có người mắng chúng ta kìa ~~~

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Ai?

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Mọi người không xem kênh thể giới à? Đám người kia đang gào thét trên đấy kìa.

Tìm kiếm tiểu G vừa nói xong, cả đám đều mở sang kênh thể giới xem thử, nguyên lai bọn họ đều để kênh cá nhân, ngại kênh thể giới quá loạn.

[Thế giới][Thiên sứ giả vờ B] Bang Tận thế nghịch thiên nhớ đó, thù này để lại, lần sau gặp một lần giết một lần.

[Thế giới]/[Thiên sứ tại tổ A] Tận thế nghịch thiên, đừng TM đắc ý quá sớm, chờ đó mà xem!

[Thế giới]/[Thiên sứ biến hình Z] Tận thế nghịch thiên, tại mày ý cấp bậc cao hơn giết chúng tao, thứ không biết xấu hổ!

.....

.....

.....

[Đội ngũ]/[Sáng oai oai] Lão đại, vì cái gì chúng ta luôn đụng phải loại cực phẩm này?

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Bởi vì bọn họ đánh không lại chúng ta, chỉ có thể dùng miệng lưỡi gỡ lại chút mặt mũi, kỳ thực rất vô vị, không đáng làm chúng ta phân tâm. Nghịch thiên suy tư một chút, sau đó gửi đi một câu trên kênh thế giới.

[Thế giới]/[Nghịch thiên kiều hùng] Đừng để lúc sau, cứ ngay bây giờ, chúng ta ở Thủy Tinh hồ chờ các người, có bản lĩnh cứ tới giành chỗ thử xem.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Khi gió, sao còn chưa đến?

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] ... ==b tui = đang nóng đây... Sau đó, cậu ta quay nhìn ba bả đao trên đầu Tiểu gia, nghĩ bụng, thực sự đáng đánh a... Bản thân quen biết cũng nhiều Tiêu Dao, nhưng duy nhất một tên Tiểu gia này từng treo bả đao trên đầu.

Bọn họ vừa đánh quái vừa chờ kẻ thù quay lại trả thù, hết trái nhìn rồi phải nhìn, nhưng mấy người kia chỉ còn duy nhất một tên còn trên kênh thế giới mắng người. Nhìn lại đồng hồ, Tiểu gia có chút bức bối. Đã hơn một giờ đêm, cậu cũng sắp phải đi ngủ, đám chết tiệt kia còn không chịu đến a!

[Thế giới]/[Tận thế là ông đây] Tao thao, bọn Thiên sứ tại mày???? Thế nào còn chưa ló đầu ra Thủy Tinh hồ, lão tử = treo đao chờ tại mày đây!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu gia, cậu quá kích động, bị hệ thống che mất chữ rồi... Để tui giúp cậu nói.

[Thế giới]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thiên sứ chúng mày đứng ở đó là không, lão tử chờ tại mày ở đây! Sửa thôi thì được gì, mau lết tới Thủy Tinh hồ a!

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] == Nguyệt Nguyệt tử tử...

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] Không phải đâu, em gái nhìn không ra ha, tên này là nhân yêu đó!

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Em nhìn thì biết rồi, chỉ là tại sao cậu ta không có chút ý tứ che giấu gì hết á?

[Đội ngũ]/[Sảng oai oai] ...Tên này rất thích làm nhân yêu, chỉ hận không thể để tất cả mọi người đều biết chuyện...

[Thế giới]/[Tiên sứ tại tổ A] Nhân yêu của Tân thế nghịch thiên! Đàn ông con trai không làm, lại đi làm nhân yêu, mà nhất định thiếu hơi đàn ông a! Mà TM có bản lĩnh mọe gì!

Người của Thiên sứ mắng người quả thực khó nghe, ai nấy trong đội đều cảm thấy không thoải mái, giận dữ đáp lại trên kênh thể giới.

Nhưng, Phong hoa tuyết nguyệt lại không chút nào để tâm.

[Thế giới]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Lão tử là nhân yêu thì thế nào! JJ giả của lão tử chính dùng để thao cái loại không có JJ như chúng mày. Có bản lĩnh thì đến Thủy Tinh hồ, lão tử thể thao chúng mày đến sướng gây ngất!

[Thế giới]/[Tìm kiếm tiểu G] Lũ Thiên sứ kia, các người có bản lĩnh thì ra đây đánh, chỉ được cái miệng chửi mắng, thiếu giáo dục! Thực tức chết được, cư nhiên dám mắng Nguyệt Nguyệt tỷ tỷ, nhân yêu thì thế nào, nào phả cái loại nhân yêu giả vờ ẻo lả lừa gạt trang bị người ta! Người này đáng được bảo vệ, đáng bảo tồn để phát triển JQ nha!

[Thế giới]/[Ta là lang người là trụ] TMD nhiều lời vô ích, loại Thiên sứ hèn hạ này, nếu còn không câm miệng, chúng mày xứng làm đệ nhất đáng khinh! Đáng giận, Phong tuy là nhân yêu thì sao chứ, cậu ta thứ nhất...không...lừa trang bị, vờ ẻo lả, làm người quang minh chính đại, còn nhân yêu nào tốt hơn thế này, chết tiệt.

[Thế giới]/[Sảng oai oai] Tôi dám cá đám Thiên sứ kia bị Phong thao đến sướng ngất trời, sau đó lại bị Phong bỏ rơi, phúc phần bị lấy mất, cho nên mới cố tình lên kênh thể giới ăn vạ! Tao nói Thiên sứ chúng mày nghe, muốn cạp đất thì nói trước một tiếng, tụi này sẵn sàng phục vụ miễn phí! Tức a tức, hần hận nhất cái thứ dám kỳ thị nhân yêu! (Bởi vì, trong mấy game khác, hần cũng là nhân yêu... Không có cách nào, ai lại không có quá khứ đi? *45 độ nhìn trời*)

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, không cần bồi đám người kia làm ồn kênh thể giới, lần sau thấy cứ trực tiếp giết. Nghịch thiên vốn cũng không có ý định buông tha, anh cần bản không thích dây dưa dài dòng, xem bọn họ mắng chửi nửa ngày trên thể giới liền thấy đủ, đích thị là loại thùng rỗng kêu to, dùng kênh thể giới mắng người, hành động quá sức ấu trĩ.

Đích thực là oai phong của kẻ đứng đầu, thời điểm mọi người mất sạch lý trí, duy mình người này còn giữ được tỉnh táo. Lúc bọn họ sắp đi quá trớn...anh liền vươn tay kéo cả đám trở về. Tất cả không ai nói thêm nữa. Bất quá, Tiểu gia rất nhanh tay, phát lên một câu cuối, coi như tổng kết lại mọi thứ.

[Thế giới]/[Tận thế là ông đây] Bọn rác rưởi tội mày, khen thay cái loại báo thù kiểu này! Lão tử = tiếp tục chờ chúng mày! Dao còn treo đây!

Sau chuyện này, mọi người cũng hiểu được chút chuyện, bang hội § Tận thế nghịch thiên § này, cuối cùng cũng để lại chút ấn tượng đối với một số người chơi. Xem chừng, người ta có thể nói, từ này về sau, bang hội § Tận thế nghịch thiên § cơ hồ xác lập được địa vị của mình: Bang hội chuyên đi gây sự, không sợ bất cứ thứ gì, giỏi PK, chuyên mắng người.

Bang hội càng ngày càng phát triển hết như nguyện vọng của Phong hoa tuyết nguyệt... Chỉ ít, đến hiện tại chính là như thế này đây..

10. Chương 10: Có Tiền Dễ Hành Sự

Ngày qua ngày, cấp bậc mọi người càng cao, bang hội cũng lớn mạnh hơn, tiền bạc...

Nếu hỏi hiện tại người của § Tận thế nghịch thiên § muốn làm chuyện gì nhất, xác nhận, tám phần mười số người sẽ trả lời: Kiếm tiền. Lại hỏi, vì sao bọn họ cần tiền đến vậy, trăm phần trăm mọi người sẽ trả lời: Mua sách.

Ha ~ trời ạ ~ người của § Tận thế nghịch thiên § không nghĩ đến đều là thành phần trí thức nha... Đây không thể nào đi.

Bọn họ nói đến sách, chính xác là sách kỹ năng, tâm pháp môn phái này nọ. Trừ Thiếu Lâm, Nga Mi đã có kỹ năng cấp 45, đa phần bọn họ đều cần sách 35, 65.

Nhắc tới mấy quyển sách quý thiết quý... Quý nhất phải nói là của Minh Giáo, Võ Đang, Nga Mi. Sách Tâm pháp 35 của ba môn phái này, bán được đến 400 vàng. Những môn phái khác thì đỡ hơn đôi chút, vẫn là Tiêu Dao lợi nhất...150 vàng là đủ dùng... Không cách nào, Tiêu Dao yếu, kéo theo ít người luyện, dù sao số người có thể giết người giỏi như Tiểu gia thật sự ít.

Hiện tại, bang hội § Tận thế nghịch thiên § đã thu vào khá khá người, loại môn phái nào cũng có. Lúc này, cấp bậc đám người Tiểu gia đã tiến bộ thêm nhiều. Tiểu gia 63, Oai oai 65, Lang trụ 69, Sông bắt tợn 65, Tìm kiếm tiểu G 67, Phong hoa tuyết nguyệt 75, Nghịch thiên 77. Không thể trách Tiểu gia luyện cấp kém chăm chỉ, chẳng còn cách nào, cậu cũng là bắt đắc dĩ mà thôi. Tiêu Dao chân yếu tay mềm, rất khó tổ đội với người bên ngoài để luyện cấp, dẫn đến cấp bậc giữa cậu và Nghịch thiên chênh lệch ngày càng lớn. Ban đầu, Tiểu gia cũng có chút cảm giác thua thiệt, nhưng qua thời gian dài, cậu nhận ra, chính mình phải tiếp tục kiên trì để trở nên mạnh mẽ...

Hiện nay, cấp bậc của Nghịch thiên đang đứng trong tốp đầu, hàng thứ tư. Tâm pháp cũng lấy luôn vị trí thứ ba. Nhưng Tài phú thì không có mặt.

Rất nhiều người chơi xin vào § Tận thể nghịch thiên § cũng vì thấy cấp bậc của Bang chủ khá cao.

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Nghèo quá a ~~~~~~ Hôm nay, đây là câu chào hỏi quen thuộc sau khi login của anh chàng Vô Đương cấp 71.

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Tôi cũng nghèo nè ~~~~~~ Đạo này, chỉ cần vớ được người cùng cảnh ngộ, tên Cái Bang cấp 70 này nhất định trời lên.

[Bang hội][Sông bắt tận] Ai so với em đều không nghèo bằng ~~~ ai so với em cũng chưa nguy cấp bằng ~~~ Sông bắt tận khóc ròng. Trời thật sự không cho tiểu Nga Mi cô nàng sống mà ~~~~~ sách kỹ năng cấp 35 đến tận 400 vàng, muốn đi đánh BOSS còn cần sách cấp 45, 65 mới chống nổi, thế nhưng không có sách cấp 35, không thể học kỹ năng cấp 65 a ~~~~ mà càng khiến cho cô nàng phát điên chính là sách kỹ năng thêm máu nha ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ tỷ, vuốt vuốt lông ~~~ đừng gấp ~~~ chúng ta đi đánh bọn đạo chích môn phái, nhất định kiếm ra Cửu âm chân kinh ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu tâm là hiểu chị nhất ~~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] = lát đánh đạo chính, mọi người tổ tôi nhé ~~~ tôi cũng còn thiếu Hóa công đại pháp a ~~~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Vậy nếu đánh ra Cửu âm phải đưa tôi không được ý kiến đó ~~~ Cười tà ác ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Được a ~~~~~ cô có sách rồi, cũng để sau này giúp chúng tôi luyện cấp mà, đương nhiên là đưa cô rồi ~~~

[Bang hội][Thành quý cũng phong lưu] + tôi nữa ~~~ + tôi nữa ~~~

Sông bắt tận lập tổ năm người, sau đó chờ hệ thống yêu cầu cần thêm môn phái nào nữa.

Tiểu gia lúc này đang luyện BB, Băng tâm đạo trước sinh ba lần đều ra rác rưởi, đến lần thứ tư mới bạo phát được RP, tạo được một con kiệt suất 1920 điểm. Thâm tâm Tiểu gia rất ư vui vẻ, có thời gian sẽ dùng căn cốt của Băng tâm thành niên tạo ngộ tính 4, nhưng sau năm lần thất bại, điểm quay trở lại một, mãi đến lần thứ 7 mới được cấp 4. Cho nên, để phục hồi tính năng, mỗi ngày cậu đều mang BB đi đánh quái, hy vọng tính năng của nó có thể ngộ được kỹ năng quần công...

Mỗi sáng thứ bảy, lúc 10 giờ, hoạt động đánh đạo chích môn phái luôn tập nập người là người, trên cơ bản chỉ cần trễ giờ một chút phải đợi thêm 15 phút nữa mới ra một lượt mới, nếu gặp số xui xẻo có khi phải đợi đến nửa tiếng đồng hồ... Cho nên, rất nhiều tổ đội đều sớm lên kênh thể giới tuyển người, thao tác tốt, hy vọng giành được chỗ đánh đạo chích.

Đúng mười giờ, hệ thống xuất hiện thông báo về hoạt động đánh đạo chính.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~~ Tiểu gia ~~~~ tiến đội mau tiến đội ~~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Gì đó?

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu ~~~~ Tiểu ~~~~ cậu đây rồi ~~~~~ Tiểu ~~~~ Sông bắt tận kích động đến độ chỉ đánh được nửa chữ tên gọi của đối phương.

Tiểu gia nhìn kênh thế giới nơi nơi đều rao tìm Tiêu Dao, cũng nghĩ đến việc đồng ý, bằng không dám người kia nhất định cũng chẳng tìm ra người. Bởi vậy, cậu vừa tiến đội, lập tức được truyền tống đến Lăng Ba động. Khắp nơi vẫn tiếp tục tìm Tiêu Dao, thậm chí chỉ cần qua cấp bậc yêu cầu, vào được phó bản thì tốt rồi.

Sông bắt tận giao lại đội trưởng cho Tiểu gia, cậu lại tổ đội thêm Tiểu tìm, kỳ thực dụng ý chính là làm đầy tổ để tránh đám người ngoài, cho nên cứ thế tùy ý chọn một cái tên.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Môn phái ít được để ý cũng có chỗ tốt ha...

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Cái này gọi là lo xa đó...

[Bang hội][Sảng oai oai] Đây là cái môn phái đáng khinh nha...

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Bang chúng ta thu rất nhiều môn phái này đó...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia, may mắn lúc trước cậu không có đổi môn phái ~~~~~

Tiểu gia thực vui vẻ, nhưng chỉ ném qua cho cả đám biểu tình khinh bỉ. Giá trị của một người đâu chỉ thể hiện qua bề ngoài? Tiểu gia vốn không phải loại mang tể bào triết học gì đó, cậu chỉ biết, trong game, giá trị một người ngoại trừ thể hiện qua việc cậu ta giết bao nhiêu người, hoặc bị bao nhiêu người chà đạp mà thôi. Hiện tại, cậu mới cảm giác được sự cần thiết của mình.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, sao hôm nay lão đại còn chưa onl vậy? Ngược đầu nhìn trời, cười không chút hảo ý.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Tôi thế nào biết. Khinh bỉ nói không nên lời.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tử, nếu như trong CP, một phía tỏ vẻ không quan tâm, này gọi là tình huống gì nha?

[Bang hội][Sông bắt tận] Ai dà, tình huống nghiêm trọng đây... Khiến người ta đau lòng... Lắc đầu-ìng

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Ài... Đáng buồn a.

[Bang hội][Sảng oai oai] Các cô đang nói gì đó?

[Bang hội] Sông bắt tận] Không liên quan đến người, con nít ngu ngốc né một bên.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em lại cảm thấy tên này cũng đáng liên can đó ~~~~ Thủy Thủy tỷ ~~~ cười xấu xa-ìng ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Ừ há... Em vừa nói vậy ~~~ hắc hắc hắc...

Sảng oai oai chợt thấy cả người như phát lạnh.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khỉ gió! Nói xong chưa? Đánh! Bình thường, một mình Sông bắt tận đã đủ ồn ào, hiện tại sáp với Tiểu tìm, hai cô nàng cấu kết làm chuyện xấu, mà phó bản đạo chích cần chú ý nhất là tốc độ, Tiểu gia đành mở miệng nhắc nhở.

Vẫn là Phó bang chủ có uy, vài người trong bọn họ tuy cấp bậc đều cao hơn Tiểu gia, nhưng bất đắc dĩ anh chàng này khí thế quá hung bạo, cộng thêm được Nghịch thiên nhường nhịn mấy phần, cho nên toàn bộ bang chúng cơ bản đã quen với việc Tiểu gia ăn nói thô tục.

Mọi người mất 15 phút liền đánh xong phó bản, sau đó chờ thêm 30 phút nữa... Đánh đến quên trời quên đất, đáng tiếc, hết lượt này đến lượt khác, vẫn không được sách Tâm pháp 35. Nhưng bọn họ lại đánh được sách kỹ năng 65 Côn được bắc minh của Tiêu Dao. Có điều, thứ nhất Tiểu gia lại chưa đến cấp 65, thứ hai, đối với môn phái của cậu, không thể xem là thu hoạch lớn.

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi thấy, thôi thì quên đi, đánh tới đánh lui, chẳng biết tới bao giờ mới ra...

[Bang hội][Sông bắt tận] Người đi làm rồi a, đương nhiên là không thành vấn đề, chỉ có người ta là học trò nghèo, không mua nổi nha... Người ta vừa mới bắt được BB gấu nhỏ đó...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] May mắn sách kỹ năng môn phái của em không có quá mắc... Hôm qua em thấy khoảng 230 vàng...

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Tôi là Vô Đang... Mắc lắm a...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tôi chỉ còn 100 vàng... Hơn nữa phải mua sách kỹ năng thêm máu để cho gấu nhỏ hồng phấn của mình. Tôi thực sự cùng đường rồi... Khóc ròng.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ, thực ra cũng rất nhiều người chưa có sách nha... Cho nên, tỷ tỷ không có một mình, đừng buồn nữa... Tương lai tươi sáng hơn rồi sẽ đến...

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Tiểu gia, bang hội chúng ta nghèo như vậy thật không ổn a... Cậu nghĩ xem có cách nào không?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Có, giết người cướp tiền.

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] ... ==|||

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Sớm biết hỏi cậu cũng chỉ nhận được đáp án như vậy...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] ... Tính thế nào? Nào ai nhặt tiền xong còn chạy kịp, hơn nữa, cho dù nhặt được, cũng ít lắm... Đại bộ phận đều bị hệ thống lấy mất.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu tìm em biết thật nhiều... Chẳng lẽ...?

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Không phải, không phải đâu ~~~~ Lần trước mọi người không có ở đây, có người trong bang bị giết, cậu ta nói, tiền bị rút. Cậu ta còn hỏi đối phương mình rút nhiều hay ít, tên kia nói, chỉ có một chút...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Tôi đề cập đến là cướp thương nha, mấy người nói cái P a.

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Cướp thương...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ...Quá dữ...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Ai cướp thương? Phong vừa login, liền nhìn thấy trong kênh bang hội Sông bắt tận nhắc đến chuyện cướp thương.

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Đến rồi, Phong, là Tiểu gia muốn đi cướp thương kiếm tiền...

Người trong bang đều biết Phong chơi nhân yêu, cho nên không ai mang ảo tưởng với cậu ta, ngoại trừ mấy cô nàng trong bang vẫn thích gọi Nguyệt Nguyệt tỷ, những người khác đều chỉ gọi đối phương là Phong.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cướp thương... Chuyện thiếu đạo đức vậy mà cậu cũng làm a, Tiểu gia.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khỉ, như thế nào thiếu đạo đức. Trong bụng Tiểu gia mắng thầm, nhà người TM so với ông đây bỉ ổi chẳng vừa gì, đều không phải cùng thiếu đạo đức sao? Khỉ gió...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Vận thương cũng không kiếm được nhiều lắm, còn tốn sức và thời gian. Cậu cướp, không phải thiếu đạo đức còn gì?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Cậu nói hình như cũng có lý. A, vậy làm sao bây giờ, ai cũng nghèo kiết...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Nghịch thiên lão đại còn chưa lên sao? Gọi anh ấy lên nghĩ cách xem.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khỉ gió, anh ta thì có biện pháp gì? Bảo anh ta phát tiền à?!

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Có một cách a, gọi anh ta lên mang tui đi cướp thương í.

Khốn nạn... Tiểu gia gửi qua một biểu tình khinh bỉ.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tôi đã sớm biết... Phong cũng chẳng phải loại thiện nam tín nữ gì...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Nhưng không nghĩ tới... Còn như vậy nữa... XXXXXXXX

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] ...Phong này, lão đại cướp thương so với Tiểu gia cướp thương căn bản có gì khác nhau? Phong lưu vô lực hỏi...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Đương nhiên có nha. Lão đại cướp thương, mấy người dám đến báo thù đây? Còn Tiểu gia, cậu ta cướp một người liền PK mấy lượt, ảnh hưởng hiệu suất a.

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] ...Thực TM đáng khinh... Không nói đến chuyện tính toán bắt nạt kẻ yếu... Cưng nhiên còn lập tức đến hợp tình hợp lý như vậy...

[Bang hội][Sông bắt tận] Có cách nào...kiếm được tiền mà không cần dùng đến bạo lực không? Chẳng lẽ chúng ta phải trở lại Thủy lao đánh quái?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Còn một cách của chính phái.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Nói đi, là cái gì a ~~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Kiến thành. Dựng thành thị của bang hội, sau đó có thể nhận nhiệm vụ vận thương, như vậy liền kiếm được tiền.

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Kiến thành có làm được hay không...tận 1000 vàng lận a... Thỏ huyệt...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Chẳng lẽ cứ phải đâm đầu vào chỗ chết sau đó mới có thể hồi sinh sao? Cùng thổ huyết...

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Cách này... Chẳng khác nào ép chúng ta tự sát ngay từ khởi điểm... Chúng ta lấy đầu ra nhiều tiền như vậy?

Tiểu gia nhìn kênh bang hội, sau đó liếc mắt ngó lại chiếc ví da để ngay đầu giường mình. Nói thế nào, cậu cũng là Phó bang chủ, ban đầu Nghịch thiên tạo bang đã bỏ ra 50 vàng, không đòi hỏi bọn họ đóng góp một xu. Tuy đối phương mang tiếng là kẻ đi làm, nhưng trong game ai nấy đều bình đẳng, nếu đã cùng nhau chơi, vậy thì phải có đóng góp. Theo tình cảnh hiện tại, mọi người đã nghĩ đến việc kiến thành, cậu thân là Phó bang chủ, cũng nên hiểu ý mọi người. Dù sao lúc trước cậu cũng mua dư vài cái thẻ nạp, định nạp vào đổi vàng dùng cho nhân vật của mình, thôi thì để dành kiến thành vậy.

Nhưng Tiểu gia chưa từng nói ra suy nghĩ này, cũng bởi cậu không thuộc loại bà tám, cứ thể luyện cấp, chờ đến thời điểm thích hợp, nói sau cũng được. Vốn ban đầu, Tiểu gia muốn dùng RMB mua sách Tâm pháp, bất quá xét thấy sách kỹ năng môn phái của mình cũng không quá đắt đỏ, thể lại thôi. Không bằng đợt này đổi vàng rồi, mua sách kỹ năng Bả tâm và dùng cho kế hoạch này đi...

Đang nghĩ ngợi, đúng lúc Nghịch thiên login.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu dùng] Đều có mặt a.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~ chào anh ~~~ Nối tiếp Sông bắt tận, mọi người cũng chào hỏi Nghịch thiên.

Nghịch thiên cười cười, thuận miệng hỏi bọn họ đang làm gì.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại, mọi người đang thảo luận cách kiếm tiền đó.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Thiếu tiền sao?

[Bang hội][Sảng oai oai] Lão đại, không phải ai cũng suôn sẻ như anh đâu, tụi này cần RMB để mua sách Tâm pháp a ~~~~ Chúng tiểu nhân đang trong giai đoạn khốn cùng nha ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Như cậu thấy đó, tôi phải đi làm, thời gian chơi game cũng hạn chế, không còn cách nào tham gia hoạt động, cho nên mới phải bỏ tiền ra.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh sợ cái gì chứ ~~~ nào có ai dám gây sự với anh ~~~~ nhìn là biết anh không dễ gây vào rồi ~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, chúng ta đi cướp thương một chút, anh xem thể nào chỉ huy

bọn này nha?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ha hả, ngồi không yên lại muốn đi giết người sao?

[Bang hội][Sông bắt tặc] Hoàng thương anh minh a ~~~~ Tiểu gia và Phong đều có ý định này, khác là một người muốn chơi solo, tên kia lại thích hội đồng.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ha hả, mấy đứa a... Như thế này đi, chúng ta kiến thành, để mọi người vận thương.

[Bang hội][Sông bắt tặc] ...Lão đại a, đến tận 1000 vàng lận đó...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Đúng vậy, sau đó còn phải chọn trên bản đồ xem kiến thành ở vị trí nào.

[Bang hội][Sảng oai oai] ...Lão đại, thêm 1000 vàng nữa nha...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Đúng vậy, chọn vị trí rất quan trọng, ảnh hưởng đến phòng thủ có thuận lợi hay không.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh còn nói như thế dễ dàng lắm vậy...

[Bang hội][Thành quý văn phong lưu] Quả nhiên, có trong bảng tài phú đã là cái P gì... Kể có tiền, muốn gì được nấy...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chúng ta góp tiền kiến thành đi. Tiểu gia cau mày, tuy rằng trong game có người thay mình đứng ra sắp xếp công việc vẫn đỡ được rất nhiều thứ, nhưng, bản thân cậu không phải loại “há miệng chờ sung”. Nếu mọi người đã bầu cậu làm Phó bang chủ, như vậy cũng phải để dịp cho cậu lập công. Nghịch thiên tuy là lão đại, nhưng nếu việc gì cũng đợi đến tay anh ta lo liệu, những người khác nghĩ gì Tiểu gia không bàn, riêng cậu cảm thấy vô cùng khó chịu.

Không đợi những người khác lên tiếng, Nghịch thiên liền mở miệng đầu tiên.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Không được, cứ để tôi đi. Tôi đã đi làm, mọi người còn là học sinh, sinh viên, nếu đã kiến thành, đương nhiên phải do tôi lo.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] P! Anh cái gì cũng tự cho mình có lý! Tôi là học trò nghèo thì sao, bỏ chút tiền đều không đáng cho anh coi ra gì! Khinh thường tôi có phải hay không! Khốn nạn!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Cậu biết tôi không có ý đó mà, Tiểu gia!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Cút! Nếu không có ý đó thì để lão tử bỏ tiền! Không cho thì đẹp! Tôi dù gì cũng là Phó bang chủ, không đồng ý lão tử liền rời khỏi cái bang này!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia! Đừng...để tôi phải nghe lại chuyện cậu muốn rời bang! Tôi thực sự giận đó! Tổ đội tôi đi! Nhanh lên!

Nghịch thiên gửi sang lời mời tổ đội, Tiểu gia thoáng do dự, nhưng cuối cùng vẫn đồng ý.

Toàn bộ những người còn lại trong bang ngay cả thở cũng không dám, yên lặng chờ đợi kết quả cuộc nói chuyện của Nghịch thiên và Tiểu gia. Ngay cả Sông bắt tận ngày thường thích nói, nhưng thời điểm Nghịch thiên gọi Tiểu gia nhập tổ, bọn họ ai nấy đều ngậm tặc, không kẻ nào cũng cười đùa thêm câu nào nữa.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Chào mọi người ~~~ a ~~~~ đều đang onl sao ~~~~~

Sự xuất hiện của Lang trư giống như thời cơ ngàn vàng của mọi người, tất cả đều bật công tác hoạt động trở lại.

[Bang hội][Sảng oai oai] Lang trư kia, sao bây giờ mi mới đến...

[Bang hội][Sông bắt tận] Anh cũng biết mà, tên kia lai heo, thích ngủ ~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lang trư, đi đánh đạo chích == với tụi này không?

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Không đi đâu, Minh Giáo thừa mứa... Lúc đó nếu cần Minh Giáo, mọi người cứ tùy tiện tổ đội người khác là được... Tôi phải đi luyện cấp đây, chỉ một xiu nữa là lên 70 rồi ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Đi đánh sách kỹ năng đó, Lang trư, chúng ta tin tưởng mi mới rủ đi cùng ~~~ Ta cần Hóa công đại pháp a ~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Ài, nhà người ra bảo điểm mua là được mà, đánh như vậy một chết được... Người TM cũng là kẻ làm công ăn lương, cũng không dám bỏ chút đỉnh ra mua thẻ nạp a.

[Bang hội][Sảng oai oai] Ta nghèo mà... Bỏ tiền sắm trang bị thì đúng rồi, nhưng mi bảo ta mua sách thì... Hơn nữa, sách kỹ năng của Tinh Tú cũng không quá quý, ta không muốn bỏ tiền oan uống a...

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Vậy mi kiếm vàng là được... Sau đó mua sách...

[Bang hội][Sảng oai oai] Nay chẳng phải còn đang đợi kiến thành nha... Oai oai đánh chữ xong, vừa gửi đi liền lập tức hồi hận... Hồi hận a... Nhớ đến Tiểu gia và Nghịch thiên vì việc kiến thành còn đang cãi nhau... Khỉ... Thiệt muốn tự đánh chính mình...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tôi thiệt muốn thay mặt Nguyệt Nguyệt xử lý anh... Oai oai à...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] ...Thêm em nữa... Thủy Thủy tỷ...

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Kiến thành là chuyện tốt mà... Các cô vì cái gì muốn giết Oai oai? Lại tìm cách khi dễ cậu ta... Hai người ai cũng chẳng tha...

[Bang hội][Sông bắt tận] Còn anh thì khi dễ tên đó được ha... Ủ há? Tiểu tâm, có JQ...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thấy được, Thủy Thủy tỷ...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tôi nói Lang trư này, anh bình thường không phải cũng khi dễ Oai oai à, thế nào, chúng tôi thì không được hử ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 9494 ~~~~ Oai oai không phải người của anh nha, tại này muốn khi dễ tên kia ~~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ... Hắc bắt quá vừa lúc muốn ra tay nghĩa hiệp... Lẽ nào hắc đã định trước không có khả năng trở thành anh hùng sao?

[Bang hội][Sảng oai oai] ...Xin đừng khi dễ tôi mà... Vô lực kêu cầu.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Nói chuyện nghiêm túc lại nào, kiến thành là sao nha?

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại và Tiểu gia đang còn thảo luận ~ đừng làm phiền phức thêm nữa.

Bang hội vì sự xuất hiện của Lang trư như thể lấy lại sức sống, mà lúc này tổ đội của Nghịch thiên và Tiểu gia, cũng đã thống nhất được với nhau.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Mặc xác nói kiểu gì đi nữa, kiến thành là chuyện của mọi người, anh TM lúc tạo bang đã bỏ ra toàn bộ chi phí còn chưa tính, kiến thành không thể như vậy nữa!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kêu hùng] Chúng ta nói cho rõ ràng với nhau. Thứ nhất, tôi không khinh thường cậu, chỉ vì đại đa số mọi người đều còn là học sinh, sinh viên, mà tôi thì đã đi làm, tôi bỏ tiền cũng là chuyện hiển nhiên. Còn việc không nghĩ đến cảm giác của cậu là do tôi thiếu tế nhị, nhưng nhất định không phải khinh thường!

Tiểu gia đọc đi đọc lại, không biết nói gì thêm.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Thứ hai, cậu nghe cho rõ, tôi quyết không cho phép cậu bỏ bang! Những chuyện khác chúng tôi có thể bỏ qua, nhưng nếu cậu nhắc lại chuyện bỏ bang, dù cho cậu có lý do chính đáng, tôi cũng tuyệt không tha thứ cho cậu! Hiểu hay không!

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] ...Khỉ gió, anh hung dữ quá chi vậy! Tiểu gia chưa từng bị kẻ khác giáo huấn như vậy... Còn thứ nhất, thứ hai này nọ...

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Nghe hiểu chưa! Điều thứ hai đó! Trả lời hiểu hay chưa!

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Khốn, hiểu rồi hiểu rồi! Điều hiểu hết rồi! Khỉ gió... Tuy ngoài miệng trả lời như vậy, bất quá thâm tâm Tiểu gia cũng biết, cậu cũng có chút quá lỗ.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tốt, như vậy chúng ta quay về thông báo cho mọi người điều thứ nhất, chuyện kiến thành. Tôi đồng ý với cậu, nhưng trong bang có rất nhiều người đều đang để dành tiền mua sách Tâm pháp 35, nhất định không có dư tiền để góp vào. Hơn nữa, ngoại trừ một đám người tạo bang chúng ta, những người khác đối với bang cũng không có quá nhiều tình cảm, đòi tiền bọn họ, hẳn không thể.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Tôi biết anh có lý của anh, nhưng, không thể chỉ mình anh bỏ tiền, cho dù là 10 vàng, đều là tâm ý của họ, anh không thể bao hết được!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Vậy các cậu cứ góp vào 10 vàng coi như tâm ý đi. Ha ha.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] ...Mẹ! Không được, tôi phân nửa!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, đừng loạn nữa. Nghịch thiên chau mày, có phần nghi chưa thông, tuy rằng không phải tất cả, nhưng đa số mọi người, nếu đã có kẻ đứng ra đảm đương tốt chuyện kiến thành, chẳng phải đều sẽ nguyện ý đứng sang một bên sao? Vì cái gì Tiểu gia lại kiên trì như vậy...

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Không được, hai ta mỗi người một nửa! Anh TM nói thêm câu nữa xem, lão tử liền trở mặt đó!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Hiện tại cậu có tiền sẵn sao? Tận 500 vàng đó, tôi đang định lập tức đi đăng ký chỗ. Nghịch thiên đành dùng đến chiêu cuối.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] ...Khốn nạn... Lão tử đi mượn, cho dù thế nào nhất định cũng phải để tôi bỏ tiền!

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, cậu đã nói vậy rồi, vậy tôi cho cậu mượn. Tôi cho cậu mượn 500 vàng, hiện tại tôi có thể đi đăng ký kiến thành được chưa?

Tiểu gia suy nghĩ một hồi, xét thấy cách này cũng ổn, trong game này, cậu cũng không có nhiều bạn bè,

căn bản đều là người trong bang. Nếu tính đến những kẻ có tiền, cũng chỉ có Phong và Nghịch thiên. Mà có thể mượn, nhất định chỉ có Nghịch thiên, vì cậu và Phong không thể tính là quá thân thiết.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] ...Được, bắt quá không được quên, là tôi mượn tiền anh. Tôi hiện tại nợ anh 500 vàng, nếu anh không để tôi trả, tôi sẽ tính theo giá cho vay nặng lãi mà trả.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kêu hùng] Được được, là cậu đi vay. Để cho cậu trả là được chứ gì? Nghịch thiên thật sự dở khóc dở cười... Trên đời này, không nghĩ đến có người đi vay còn bắt chủ nợ phải đòi tiền, hở trời? Đã thế còn ép buộc nữa a...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mọi người, hôm nay tôi mượn Nghịch thiên 500 vàng để kiến thành, mấy bạn làm chứng cho tôi, tôi sẽ trả lại!

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Cậu với lão đại mượn, trả kiểu gì lạ vậy...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Không phải bọn họ đã định cộng chung tài sản sao...

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Ha hả, tôi dù không nhắc cậu ta cũng sẽ trả thôi... Được rồi, tôi đi đăng ký kiến thành đây. Mọi người nghĩ ra tên cho thành của chúng ta chưa?

[Bang hội][Sảng oai oai] Thảo luận luôn gì chứ? Hôm nay cứ vậy kiến thành?!

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Lão đại... Tụi này đều thiếu tiền, không bằng đặt là Kim tiền lâu ha?

[Bang hội][Sảng oai oai] Thô thiển muốn chết... Tên này không được!

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] Sao không đặt là Hồng danh thành? Bang chúng ta nhiều sát thủ lắm nha ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Âm điệu ngang phè, đúng không? Ngang quá! Bỏ qua đi!

[Bang hội][Sông bắt tận] Người ta còn chưa mở miệng ý kiến, Oai oai nhà người đã chặn họng hết rồi ~~~ Không nhìn thấy sao, đây chính xác là “Phu thê” điểm a ~~~~ Mất chớp chớp a chớp chớp...

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi chỉ cho cảm nhận thôi mà... Oan uổng nha.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ ~~~ còn nhớ cái vông du lần trước em kể cho chị không? Em thích đọc nhất là vông du nha ~~~~~ biểu tình thẹn thùng, xấu hổ ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] A... Trời a ~~~ cũng là món chị thích nhất nha ~~~ biểu tình xấu hổ, thẹn thùng ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Hai người đang nói cái gì a?

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~~~ em có đề nghị này ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Nói xem.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~~~ em vẫn thấy ~~~ tên của anh rất có khí phách a ~~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Khi... Lại nữa rồi...

[Bang hội][Sông bắt tận] Không cần quan tâm Oai oai ~~~ lão đại ~~~ em nghĩ thế này, tên tiểu gia cũng rất ngầu nha ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Đây đây, tên của tôi cũng rất có khí phách được hay không ~

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiếp tục không thèm nhìn mặt Oai Oai ~~~ lão đại, anh nghĩ tên em đặt thế nào?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Khá là khí thế. Nghịch thiên đành sắp xếp chút từ ngữ rồi mới nói ra. Kỳ thực, bản thân nghịch thiên cảm thấy cái tên “Tận thế nghịch thiên” có chút bốc đồng, lại vừa “trẻ con”. Tuy rằng cái tên cũng không tệ lắm, bắt quá vừa nghe cái tên, liền cảm giác như thể trẻ trâu lại ngang tàng.

[Bang hội][Sông bắt tận] ... Lão đại, anh chốt hạ vấn đề rất tốt... Sông bắt tận tự trợn trắng mặt, nôn mửa... Rõ ràng trong đầu người kia nhất định đang phản đối ý kiến của mình... Lão đại anh còn dám tỏ vẻ chân thành như vậy...

[Bang hội][Sảng oai oai] Chẳng lẽ dùng tên của Tiểu gia đặt tên cho thành của chúng ta? Không phải dài quá sao?

[Bang hội][Sông bắt tận] Đồ dốt nát... Ý em nói, chúng ta đặt là “Thái dương thành” được hay không?

[Bang hội][Mỹ nữ anh rất nhớ em] Thế thì liên quan gì a! Người im hơi lặng tiếng này giờ, hiện tại liền trôi lên.

[Bang hội][Sảng oai oai] Đúng đó, liên quan gì chứ?!

[Bang hội]/[Sông bất tận] Thổ huyết chết mất... Tiểu tìm, em giải thích đi...

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Thiệt mệt mấy người a, không phải có chữ “nhật” trong tên cậu ấy à (mặt nhật = tận thế)! Còn không phải là mặt trời sao?!

[Bang hội]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] ...Rất thâm thúy nha... Tôi đồng ý...

[Bang hội]/[Mỹ nữ anh rất nhớ em] ...Tán thành...Thái dương a...

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] == đồng ý kiến...

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Sao không nghĩ ra sớm hơn... Chúng ta nên đặt tên bang là Thái dương luôn...

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy Thủy, cô là cực phẩm trong cực phẩm...

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia? Cậu nghĩ sao?

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] ...Tùy ý... Đây cuối cùng là khoe tên cậu hay đang châm chọc đây?

Vì thế, Nghịch thiên liền đi đăng ký kiến thành, chỉ trong chốc lát, hệ thống liền gửi tin nhắn cho các thành viên trong bang: “Thái dương thành” của bang hội nằm ở Thạch Lâm, thành bang cấp một. Mà trên kênh thể giới cũng đồng thời hiện lên tin tức bang hội § Tận thế nghịch thiên § chiếm được lãnh thổ Thạch Lâm, thành lập thành thị, Thái dương thành.

11. Chương 11: Đùng Tm Phiên Lão Tử Chạy Thương

Kiến thành xong, cơ bản đối với mọi người trong bang coi như mọi rắc rối đã được giải quyết. Kiến thành rồi, chức vụ trong bang lại có thêm vài trước, nhưng nhìn chung cũng không khác trước bao nhiêu, ngoài vài ba cái chức vụ mới như Nội vụ sử, Công vụ sử, Hoằng hóa sử, Thương nhân. Trong đó, Bang chủ và Phó bang chủ đương nhiên là Nội vụ sử, còn những chức vị khác cứ theo đó phân cho những người còn lại, ngoại trừ bang chủ và thương nhân có thể chạy thương, những chức khác thì không được.

Bởi vậy, mấy người được bổ thêm chức mới liền trở thành đối tượng bị chán ghét của bang chúng § Tận thế nghịch thiên §.

Tiểu gia ngay cả chức Phó bang chủ đều ném đi, chỉ cần làm Thương nhân. Thương nhân có thể nhận thương của bang, mua hàng hóa ở những nơi khác, sau đó trở về trong thành bán lại, nếu số tiền đạt yêu cầu hoặc vượt mức thì coi như hoàn thành nhiệm vụ, sau đó trả thương, như vậy có thể giúp tăng ngân khố của bang, đồng thời Thương nhân còn được nhận được thù lao là 20% số tiền thu được. Một lần chạy

thương mất khoảng nửa giờ, Thương nhân trong một ngày có thể chạy tới đa tám lượt.

Tiểu gia nợ 500 vàng, mỗi ngày đều chạy đủ tám chuyến. Nhưng do bị hạn chế cấp bậc để nhận thương, cậu chỉ thiếu chút nữa liền được 65, như vậy số tiền kiếm được mỗi lần chạy thương sẽ nhiều hơn...

Toàn bộ người trong bang ai nấy cũng không buồn tám, kẻ nào kẻ nấy vừa login liền hỏi thăm vị trí Thương nhân đã đầy hay chưa... Sau đó chẳng nói chẳng rằng lập tức chạy thương.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, tôi chuyển chức Bang chủ cho cậu nhé, thời gian cậu trên mạng tương đối nhiều, lại cần chạy thương. Nghịch thiên nhìn xem tình trạng trong bang, kết hợp với hiện trạng trước mắt, nghĩ đi nghĩ lại vẫn thấy đem chức Bang chủ cho Tiểu gia hẳn tốt hơn, phần anh cứ làm Phó bang chủ là được rồi.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đừng đưa cho tôi, tôi làm Thương nhân cũng có thể chạy thương mà.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Nghịch thiên có ý muốn cậu làm Bang chủ đó, nếu có người muốn chạy thương, cậu cũng có thể xác nhận. Phong khó được dịp thể hiện tâm địa tốt lành, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu là muốn so với Tiểu gia có thể hiểu được dự định của Nghịch thiên.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Thế không phải cậu cũng có thể xác nhận sao? Ngược Tiểu gia có chút khó chịu, khi, có ý gì đó? Lão tử đây đọc không hiểu tiếng Trung chắc! Còn để nhà mi TM phải phiên dịch lại? Nhà mi giải thích tốt hơn Nghịch thiên chắc? Còn không biết ai hiểu hơn ai! Chết tiệt! Đều là tỏ vẻ cả thôi... Khi! Tiểu gia khinh bỉ, TM huynh đệ cái gì chứ... Suy nghĩ đông tây gì đó! MD!

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Khi, lão tử còn phải thi cử! Không có khả năng mỗi giờ mỗi phút có thể xác nhận Thương nhân. TM quên ông đây còn là sinh viên à?!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khi gió, làm như lão tử không phải thi đó! Tuy biết thâm tâm mình có điểm quá biết... Bất quá ngoài miệng nhất định không yếu thế, ngược thật sự khó chịu.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Tiểu gia, tôi để cậu làm bang chủ là muốn cậu dưới mọi tình huống vừa có thể chạy thương, vừa có thể xác nhận cho Thương nhân. Nghịch thiên chen vào, nhắc lại lần nữa ý định của mình.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Anh TM không phải trong thời gian đi làm cũng có thể lên mạng chơi sao?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Sắp tới công ty tôi nhận một đồ án đặc biệt, chỉ có thể onl vào buổi tối... Nghịch thiên có chút bất lực... Có phải bình thường chính mình đã nhân nhượng người kia quá mức không đây...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia, cậu thật quá không hiểu chuyện...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 9494, lão đại không có khả năng mỗi ngày ở cùng cậu nha ~~~ mọi người đều cần kiếm tiền đó ~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Biết rồi. Tiểu gia hiểu được bản thân có chút quá đáng, dù sao ai cũng có việc riêng của mình. Giống như cái người Theo anh về nhà trước kia, cũng nói mình bận công việc cho nên không còn bao nhiêu thời gian để lên mạng, Tiểu gia nghe xong cũng chẳng nghĩ gì. Nhưng thật sự, thời điểm Nghịch thiên nói muốn đem chức Bang chủ nhường lại cho cậu, trong ngực chợt khó chịu, lấy cớ là bận công tác, lại khiến Tiểu gia nghĩ đến Nghịch thiên có phải cũng muốn hay không rồi đi... Cho nên cậu mới trả lời như vậy...

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~~~ anh cực khổ rồi ~~~~ Tiểu gia lại chẳng biết săn sóc tí nào ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Quá trình TJ dài đằng đặc lại thống khổ mà ~~~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu tìm, em nói xem, nếu là CP thật, anh ấy sẽ tự giác một ngày một đêm không nhủ?

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ, em thấy rất khó nha ~~~ nếu như là CP thật, anh ấy chính là như vậy sủng nịch mà nói ~

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu tâm... Lời em nói khiến chị nhớ tới... nha, bộ truyện kia...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ, chị đừng làm em nghĩ ngợi lung tung a ~~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Hai người các cô rất cuộc đang nói thứ ngôn ngữ sao Hỏa gì đó!

[Bang hội][Sông bắt tận] Hắc hắc hắc... Oai oai, anh tới rồi ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Không không không, tôi còn chưa tới... Các cô tiếp tục đi...

Nghịch thiên chuyển chức Bang chủ sang cho Tiểu gia, rồi tự phân cho mình chức Phó bang chủ. Dù sao anh đối với việc chạy thương cũng không quá hứng thú, lại thêm gần đây công việc có chút bận rộn, thời gian login vào buổi tối cũng khá hạn hẹp, chẳng lẽ lại đem dùng hết để chạy thương? Huống hồ, dự án mới vừa lên sàn, có rất nhiều thứ linh tinh phải chuẩn bị, bản thân muốn đem chút ít tinh lực còn sót lại vào việc khác, tựa như luyện cấp.

Tuy rằng, chức Bang chủ do Tiểu gia nắm, bất quá, mọi người vẫn có thói quen xem Nghịch thiên là lão đại, đại khái người này vẫn có cái uy của kẻ cầm đầu...

Thời gian Nghịch thiên lên mạng ngày càng ít, Tiểu gia vui đầu chạy thương. Việc này khiến cho Sông bắt tận và Tiểu tâm có chút nhịn không nổi... Hôm nay cùng người khác tổ đội luyện cấp, mà vui đầu luyện cấp

vốn không phải phong cách của các cô nàng này, nhìn trước ngó sau thấy người trong đội không ma nào buồn nói chuyện, vậy thì tự chính mình nói là được rồi.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ ~~~~ lão đại xem chừng là người rất chính trực nha ~~~~ tự dung YY anh ấy thiệt có chút tội lỗi...

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Ài... Chị cũng không dưới một lần cảnh cáo bản thân, nhưng mà, cứ thấy thái độ của lão đại đối với Tiểu gia nha ~~~~ liền nhịn không được a ~~~~

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Đúng đó ~~~ là ẩn nhẫn ôn nhu công biết nhường nào a ~~~~ nhưng mà khi cần sẽ rất khí phách luôn ~~~~ rất ư hoàn hảo ~

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Chính xác ~~~ còn Tiểu gia chính là một không được tự nhiên thụ nha ~~~~ mạnh chết được...

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Thế mà hiện tại, lão đại chỉ onl được buổi tối, mà Tiểu gia lại bận rộn chạy thương... Buồn thúi ruột...

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Không sao ~~~ còn Oai Oai và Lang trụ cho chúng ta tiêu khiển cơ mà ~~~~

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Hắc hắc ~~~ bang chính ta thực tuyệt vời ~~~~ còn có Phong hoa tuyết nguyệt siêu cấp mạnh ~~~ gà đông lạnh nha ~~~

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Hắc hắc...

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Đây... Kia... Xin hỏi, tổ hình như tìm được đồng minh thì phải? Đối đáp tiếng lóng để nhận người nhà được không?

Tiểu tâm có chút sững sốt. [Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Hồng phấn?

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Xanh biển! Người nhà a ~~~~ tổ cuối cùng cũng tìm được đồng minh rồi! Gà đông lạnh a gà đông lạnh ~~~

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] !!! Cứ nghĩ rằng chỗ này ngoài mình và Tiểu tâm thì đều là F... Không nghĩ tới là đồng chí a! Chúng ta tìm được nhau rồi ~~~ lệ rơi ròng ròng a ~~~

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Chủ yếu là thấy hai cậu bàn luận không chút để ý người khác đó... Càng nhìn càng thấy ngờ ngợ...

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Tiểu á ~~~ không phải tại này NCLOLI nha... Là tại này gà đông lạnh cái

bang của hai đứa ~

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Hắc hắc, không vấn đề gì, hai người xem, những người khác trong đội ngũ đều không hiểu ~~~ chẳng sao hết ~

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Mọi người cố gắng đánh quái nha ~~~ cố gắng nào cố gắng nào ~~~ haha. Mắt sáng chớp chớp vờ đáng yêu.

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ, chị... Em xin hàng hai tay...

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Xem bộ bang của hai người có nhiều JQ ha?

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Ha ha... Đúng đó đúng đó ~~~ muốn vào hay không?

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Ừm, rất là muốn ~~~ nhưng mà, bang của tớ cũng có JQ ~~~~ tớ còn đang khai thác nha ~~~

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Ai cha! Nhiều như vậy sao? Cái game này...

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Là thế nào a là thế nào a ~~~~

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Bang chủ của tớ suốt ngày tìm bang chủ của bang khác phá rối ~~ nhưng nếu người trong bang dám chạy đi cướp thương giết người của đối phương, bang chủ chúng tớ sẽ không chút lưu tình T ngay người đó, cũng vì thế, bang chúng tớ hiện tại còn treo cái quy định... Có thể chạy đi quấy rầy bang kia, nhưng không thể giết bọn họ...

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] ... Sắc... Tình cảm biết bao nhiêu...

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Đúng đó, mà bang kia hình như cũng có một cái quy định giống như thế... Nói chung, tớ dám khẳng định, hai người bọn họ quen nhau trong hiện thực! Có JQ... Tớ còn đang điều tra...

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Đồng chí, nhiệm vụ này thật sự gian khổ biết nhường nào... Tớ chúc xem trọng cậu ~ nhớ thường xuyên tường thuật lại cho bọn này ~~~ để lại acc QQ đi...

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Nhớ giữ liên lạc nha ~~~ chia sẻ tài nguyên ~~~

Từ sau khi Sông bất tận và Tiểu tâm nhận người thân, bọn họ càng không cố kỵ mấy màn sấm soi. Gặp lúc Nghịch thiên vắng mặt, Tiểu gia thật sự chống đỡ không nổi. Đây chính là kết luận rút ra được sau vài ví dụ thực tiễn, đương nhiên, nếu không sợ thấy cảnh Tiểu gia nổi bão, cứ việc thử xem.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, cậu đang làm gì đó? Ngây thơ vô tội

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chạy thương. Vừa nhận nhiệm vụ bang hội xong.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Theo tụi này luyện cấp không? Cười xấu xa dụ dỗ.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đang chạy thương. Không cầm lòng chạy ra bản đồ dã ngoại.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, luyện cấp đi mà ~~~ cậu cứ dậm chân tại cấp 65 cũng không nên nha ~~~ tiếp tục cười xấu xa dụ dỗ.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Không đi!! Thật sự nhịn không được lại chuyển sang bản đồ dã ngoại.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia ~~~ cậu nếu cứ không chịu luyện cấp ~ sẽ thua cấp bậc của lão đại rất nhiều đó ~~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mợ! Lão tử TMD phải chạy thương!! Nghe không hiểu à ~Bùng nổ rồi, liền chuyển lại bản đồ thành thị.

Sau đó là sự im lặng kéo dài... Chuyển sang người khác...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ chúng tớ đi đánh đi mà ~~~ Chớp mắt vô tội khả ái.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Lão tử đang chạy thương. Nhịn... Đã ra ngoài bản đồ dã ngoại.

[Bang hội][Sông bắt tận] Đi đánh sách kỹ năng nào, cậu chạy thương rất nhiều ngày rồi ~~~~tiếp tục chớp mắt khả ái.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chắc chắn trăm phần trăm đã đánh?! Bản đồ dã ngoại lại đổi, trơn trắng mắt khinh khỉnh.

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Sao lại không có... Là do xác suất thấp mà...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đừng phiền tôi! Nhẫn nại cũng có giới hạn... Mục tiêu tập trung vào thành thị trước mắt.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ Chúng tôi đã đi đánh ba lượt ~ kinh nghiệm rất nhiều ~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mẹ nó, đã nói đang chạy thương mà! Gọi P mà gọi a! Không thể nhịn được nữa... Thành thị đã gần trong khoảng khắc.

[Bang hội][Sông bắt tận] Chạy nửa ngày cũng chỉ có chút tiền a ~ cậu xem ngay cả tôi cũng đã mua đủ sách ~ Sách cậu rẻ như thế, cậu đã sớm chạy đủ mua nha ~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khi gió, đủ phiền! Tức giận qua đi chỉ còn cảm thấy vô lực... Trả thương trong thành cũng đã hoàn tất.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu gia còn đang chạy thương? Nghị lực nha... Chạy đủ tám lượt là cái quỷ gì? Chạy liên tục mấy cái đó cũng tốn đến bốn tiếng đồng hồ a...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm, còn. Tuy rằng cậu vốn không muốn để ý đến tên kia... Nhưng dù sao vẫn là một người trong bang...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cậu không phải lần trước đã mua được cuốn Bắc minh rồi sao? Cậu chạy nhiều như vậy để tiền hiếu kinh lão tử sao?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đồ thần kinh nhà mi mau cút, lão tử còn phải trả nợ!

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại đã nói là tiền của mọi người mà ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 9494, toàn bộ bang hội chính là kết tinh của hai người nha ~~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ...Thủy thủy... Tiểu tìm... Mất trọn trắng... Có khi nào hai cô nàng này chính là...?!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Kết cái mẹ cô! Tiểu gia thấy hai cô nàng này càng nói càng thấy đáng sợ. Cậu đã sớm phát hiện, hai người bọn họ suốt ngày nói những thứ kỳ quái, đôi khi nhìn bọn họ cố ý khi dễ Oai oai, không nghĩ tới thì chẳng có gì, nhưng hiện tại nhớ đến, cảm giác rất bức mình... Nhắc, nhắc Nghịch thiên cái con mẹ nó các người! TMD hắc cũng chẳng có ở đây!!

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia đừng giận mà... Tôi sai rồi ~~~~ không nên tức giận nha...Tội lỗi quá...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, cho mình xin lỗi... Đắc ý vênh váo quá sẽ phạm sai lầm... Quên mất điểm mấu chốt của nhân vật chính bị YY...

Tiểu gia nhìn nhìn, không nói thêm, nếu xin lỗi rồi... Thôi thì quên đi.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Quên đi, không việc gì.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia ~~~~ cậu là người tốt ~~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Đúng nha ~~~ Tiểu gia độ lượng nhất ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ..... Hai người các cô...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ Cậu chạy thương xong lượt này đừng làm nữa ~~~ theo chúng tôi luyện cấp đi ~~~ cậu là thủ lĩnh nha, không nên để cấp bậc mình thấp quá ~~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] ...Ừm. Đúng thật, mắt thấy người trong bang đều đã đến cấp 70, chỉ còn mình cậu dậm chân ở 65, quả thật có phần nóng ruột. Chạy thương có bang cống, tiền và kinh nghiệm, nhưng không nhiều lắm... Nhìn lại kinh nghiệm của chính mình... Không phải cậu không muốn luyện cấp, đôi khi chạy thương đến mệt phờ cũng muốn đi luyện cấp, thế nhưng, mấy người trên kênh thế giới vốn không muốn tổ đội cậu... Kỳ thực đây chính là phiền muộn của bản thân... Nếu người trong bang đã nói vậy, thế thì cứ đi luyện cấp vậy.

Tổ đội có Tiểu tìm và Sông bắt tận, thêm vài người ngoài nữa. Địa điểm luyện cấp là Cổ mộ tầng 5, đừng thấy quái trong Cổ mộ cấp không cao, nhưng khá khó đánh, đồng dạng, kinh nghiệm nhận được so với bên ngoài cao hơn rất nhiều, cho dù có dùng đến Gấp đôi kinh nghiệm đi nữa. Có điều, chỗ này thường hay xảy ra ẩu đả.

Đương nhiên, Tiểu gia không sợ, không chỉ không sợ, mà đúng là rất mong chờ... Giả như thực sự có đánh nhau, chính là một cách giải sầu rất tốt...

12. Chương 12: Tâm Pháp Cao Mới Thực Là Đẳng Cấp

Ở Cổ mộ luyện cấp đúng là tốt hơn nhiều bên ngoài, duy nhất một điều khiến Tiểu gia phiền muộn, sao lại chẳng người nào đến gây sự vậy... Tiểu gia trong ngực nghẹn một nỗi phiền muộn, rất muốn tìm một tên thử đao, thế nhưng lại chẳng ai tới đánh...

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia, tâm cậu còn chưa được ngộ tính nha... Tiểu tìm thích nhất là tâm của Tiểu gia, xung quanh tỏa ra khói trắng, nhìn rất đẹp.

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] Ừm, còn chưa. Tiểu gia quay đầu nhìn, cũng thấy tiếc.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Mình xem hướng dẫn trên mạng, cứ cuối tuần lại cập nhật một lần, sẽ xóa hết điểm ngộ tính cũ của sủng vật...

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Đúng đó... Thật đáng tiếc, tớ thấy có người đã xong được ngộ tính rồi đó.

[Đội ngũ][Yêu giai điệu] Cùng lắm bắt một con BB mới nga ~~~ trong Cổ mộ này bắt luôn một con đi ~~~

[Đội ngũ][Hào khí Vân Thiên] Tầng 5 có cấp 55, tầng 8 có cấp 75, cũng không tệ lắm.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Mừng rồi, tớ cũng muốn ~~~~

[Đội ngũ][Yêu giai điệu] Thủy thủy ~ chúng mình cùng đi bắt nha ~~~~

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Được, được ~~~~

[Đội ngũ][Nắng hè chói chang] Tiểu ái, cậu với lão đại các cậu quan hệ có thân không?

[Đội ngũ][Yêu giai điệu] Cũng cỡ đó... Lão đại thích tán dóc lắm...

[Đội ngũ][Nắng hè chói chang] Nhờ hấn giờ cao đánh khê được không? Lúc lão đại của tụi này lên kế hoạch cho lễ bái, muốn chúng ta luyện đại hoàn đan, nhưng mà lão đại các cậu lại đến cướp... Tôi thiệt muốn điên mất...

[Đội ngũ][Yêu giai điệu]Ặc... Cái này thật khó xử... Tớ cũng không có biện pháp...

[Đội ngũ][Hào khí Vân Thiên] Đúng vậy, lão đại nói, này là hoạt động bang hội... Phải duy trì liên tục lễ bái đó...

[Đội ngũ][Nắng hè chói chang] Ai tới cứu tôi với... Thần a... 555555. Khóc không ra nước mắt... Lẽ nào lão đại muốn đánh đổ tụi này... Rầu nào nha...

[Đội ngũ][Tận thế là ông đây] PK luôn đi là được! Than cái P a. Mạc danh kỳ diệu, có người đến phá, cứ trực tiếp PK giết luôn là được rồi đi? Còn đi thương lượng với đối thủ? Có bệnh à.

[Đội ngũ][Nắng hè chói chang] Tôi thật ra cũng nghĩ thế... Nhưng không làm được a... Nếu mà mở PK... Nhưng mà không thể đánh chết... Xoắn xít, đây là thứ quý củ quái gì a...

[Đội ngũ][Hào khí Vân Thiên] Điểm mấu chốt là không thể ngăn hệ thống báo tên kẻ giết người... Chúng tôi chính là bất đắc dĩ có biết không... Này rốt cuộc có ý gì...

[Đội ngũ][Nắng hè chói chang] ..Lăn qua lăn lại như thế cũng có ý đồ hết a... Nhưng mà toàn lăn qua lăn lại bọn họ không hà...

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Cái này gọi là tình thú... Các người đều không hiểu... Chính là tốt đẹp nhường nào

a ~~~~ tưởng tượng đến ủa nước miếng.

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Bang quá! gì vậy? Bang chủ các người nói như thế sao? Ra cái quy định X ngu như vậy, thằng bang chủ này nhất định có bệnh!

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Tiểu gia, kỳ thực... Là người quen của tui mình nha... Đương nhiên, lúc cô nàng nghe được tên người này, bản thân đã thực sự không tin được... Người như vậy không ngờ có khả năng làm ra loại chuyện như vậy...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Thủy? Người quen sao? Cậu lúc nào quen được kẻ X ngu như vậy?!

[Đội ngũ]/[Nắng hè chói chang] Lão đại của tui này là một Tinh Tú cấp 86, gọi là Con nhện độc lúc nửa đêm. Bang tui này là Chuyện cổ tích trên thiên đường.

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Bang chủ của tớ là Minh Giáo cấp 88, Theo anh về nhà. Bang hội tên... Chuyện cổ tích các thiên thần. Cái tên vô cùng không hiểu nổi... Khóc...

Tiểu gia hết biết nên nói gì, chính là vị “Hảo hữu” gần như bị quên lãng...

Tiểu ái cùng Nắng hè chói chang đều ẩn đi danh hiệu bang hội trên đầu mình... Thật sự nước mắt lưng tròng với hai cái tên giống như ứng đối với nhau nếu cùng xuất hiện...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Hóa ra hần còn đang chơi game này sao? Tiểu gia lúc trước thấy Theo anh về nhà không thường lên mạng, cho nên kéo người ta đến nhóm hảo hữu thứ tư. Cho nên, cậu hiển nhiên không còn chú ý đến đối phương nữa.

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] A... Hai người quen lão đại tui này sao? Vờ như kinh ngạc ~~~ kỳ thực, Thủy Thủy tỷ đã sớm nói cho cô nàng biết rồi ~

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Ừm, vốn trước đây chút nữa đã kết bái rồi. Cậu còn tưởng Theo anh về nhà đã không còn chơi nữa. Chẳng nghĩ tới, người kia còn đang chơi, hơn nữa đã tạo bang riêng, cấp cũng đã tới 88.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Khi đó, đột nhiên không liên hệ nữa, còn tưởng rằng anh ta không chơi nữa, chẳng nghĩ tới a, chẳng nghĩ tới a ~~~ Tiểu gia, cậu xem người ta cây cấp đã cao chưa kìa ~~~

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Mọe, tôi TM hiện tại không phải đang cây sao?!

[Đội ngũ]/[Tìm kiếm tiểu G] Thủy Thủy tỷ, theo lời chị nói, mọi người đều bắt đầu chơi từ lúc mở game, vì sao đẳng cấp lão đại tui mình, còn có lão đại Tiểu ái và lão đại Nắng hè chói chang có thể cao như thế? Cũng quá kinh khủng đi chứ? Bang chủ của Tiểu ái, nếu như nhớ không lầm, là một Minh Giáo cấp

88, mà thứ hạng trang bị là đệ nhất nha... Đương nhiên, lão đại nhà mình cũng rất mạnh, cấp 85, trang bị đứng hàng đệ tứ.

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Không hiểu gì chứ... RMB đó ~~~~~ bọn họ mà luyện cấp thì luôn luôn dùng Gấp đôi kinh nghiệm nha...

[Đội ngũ]/[Yêu giai điệu] Đúng vậy... Ngoại trừ một lượt 5 tiếng đồng hồ do hệ thống cấp cùng 4 tiếng của bang hội, bọn họ còn dùng Thiên linh đan mua bằng tiền ở trong Thương thành nha ~~~~~

[Đội ngũ]/[Nắng hè chói chang] Ra là vậy, game mà, người chơi bằng RMB luôn luôn trâu bò nhất. Cứ nhìn thứ hạng trên bảng là biết.

Bọn họ tâm sự cả ngày, chém giết quái, lộn tới lộn lui xem cũng khá hiệu suất, Tiểu gia mắt thấy hệ thống quy định kinh nghiệm chỉ có thể tồn tại khoảng ba cấp lúc này đã đầy, đành trở về thành trước.

[Đội ngũ]/[Sông bất tận] Tiểu gia, cậu giúp tôi lấy thêm chút thịt nha ~~~~ Có kỹ năng thêm máu là thật là tốt ~~~ chẳng phải phí bao nhiêu lam, nhưng bắt quá chỉ hồi được nửa số lam, giá mà có kỹ năng thêm máu cao cấp... Ách... Mắc muốn chết... Tạm thời không thể mơ tới.

Tiểu gia nghĩ ngợi một hồi, sau đó mở thương khố lấy tiền sau đó trở lại Lăng Ba động, tăng điểm tâm pháp, cùng kỹ năng, thỏa mãn thử chút hiệu quả kỹ năng rồi mới trở lại Cổ Mộ.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, sao rồi? Nghịch thiên vừa lên mạng, đang điều chỉnh mở điểm kinh nghiệm đã đầy hôm qua cây xong.

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] Anh hôm nay lên sớm! Tiểu gia để chế độ tự động tìm đường, chạy ra bản đồ Nhạn Nam.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ha hã, thấy buổi chiều cũng không có việc gì, tôi liền về nhà luôn. Lại đang chạy thương sao? Mở xem thử vị trí của Tiểu gia, hần có chút ngạc nhiên thấy cậu đang để trạng thái tổ đội.

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] Chạy xong rồi, đang cùng đám Thủy Thủy đánh quái.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Đang rảnh sao? Vậy đi đánh Kim Cương đi, giúp Thủy Thủy kiếm Thanh tâm cấp 45. Nghịch thiên nhớ tới Sông bất tận có năn nỉ mình, Nga Mi mà không có kỹ năng Gia thuần thật sự bất lợi.

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] Ừm, anh tổ tôi đi. Tiểu gia dùng chế độ tự động tìm đường, lui đội.

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Lão đại nha... Anh đào góc tường tụi này ~~~~~ đáng lên án a ~~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Đâu nào? Anh không có.

[Bang hội][Sông bắt tặn] Lão đại, anh có biết tụi em năn nỉ Tiểu gia bao lâu người ta mới chịu theo tụi em luyện cấp ~~~~ có mỗi anh, vừa nói một câu cậu ta đã chạy theo anh... Anh làm thế nào đền bù tình cảm cho tụi này đây ~~~~ khóc ra máu lên án a ~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khi gió, đi đánh sách kỹ năng không phải cho cô sao! Tiểu gia cũng hiểu chính mình tự ý lui đội không chào hỏi gì có chút không tốt. Nhưng đã rồi, hối hận cũng vô dụng thôi. Hơn nữa, cậu không phải đều dùng kênh bang hội để nói chuyện sao? Thủy Thủy cùng Tiểu tâm hân đã thấy rồi đi.

[Bang hội][Sông bắt tặn] Nói thì nói thế... Nhưng mà, Tiểu gia này, cậu đối xử thiếu công bằng!!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 94, lão đại vừa gọi cậu đã chạy mất. Tụi này kêu cậu nửa ngày, còn phải nghe cậu mắng, cậu cũng chẳng tình nguyện đi theo tụi này ~~~~~ thật muốn nghĩ hai người bọn họ không có gì, nhưng đánh chết cô nàng cũng không tin a... Chính vì thế, Tiểu gia à, không thể trách người ta YY quá phận nha ~~~~ khóc.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ha hã, quan hệ của anh với Tiểu gia thế nào, các em sao so đo được? Đúng hay không nha, Tiểu gia? Tâm tình Nghịch thiên không tồi, gửi thêm một khuôn mặt tươi cười.

[Bang hội][Sông bắt tặn] A a!!! Lão đại này, quan hệ hai người chính là con tôm nha ~~~~~ trong bang ai cũng biết ~~~~~ gà đông lạnh nha ~~~ ngày hôm nay không ngờ lại khai ra được tin tức gây sốc thế này?!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại lão đại ~~~~~ nói mau nói mau ~~~~~ quan hệ hai người đến đâu rồi nha ~~~~~ chờ mong chờ mong ~~~ mong nội dung phong phú này quá nha ~~~~~

Tiểu gia vốn muốn đưa tay gõ chữ trả lời nhưng cả nửa ngày cũng không nghĩ được phải nói gì, tâm đột nhiên hoảng hốt.

Bình thường sẽ bày ra bộ dạng tượng đá để đối phó, Tiểu gia cậu vốn cũng không phải thực sự vô tri vô giác với loại quần thể đặc thù kia. Thời điểm Sông bắt tặn cùng Tiểu tâm nói chuyện thường giấu giấu giếm giếm, thích nói mấy thứ mập mờ này nọ, trọng tâm câu chuyện lại có đủ kiểu nạn nhân. Tuy rằng ban đầu có chút chút khó chịu, nhưng dù sao đối phương đều là con gái, bọn họ cũng không có ác ý. Hơn nữa, trong bang đại đa số đều là đàn ông con trai, ít nhiều gì cũng có chỗ dung túng, bởi vậy đã thành thói quen rồi, cứ coi như không nhìn thấy là được.

Giống như Nghịch thiên, hân đối với loại chuyện này đều là tự động bỏ qua, thỉnh thoảng mới nói vài ba câu chẳng đâu vào đâu, giả ngu để thoát thân.

Thế nhưng lần này, Tiểu gia hoảng hốt cũng có lý do, Nghịch thiên cư nhiên hòa theo loại đề tài này của đám Sông bắt tặn, khiến cho người ta nhìn vào có chút...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ này không phải chuyện cần xấu hổ ~~~~~ đợi một hồi vẫn không thấy Tiểu gia lên tiếng mắng người, Sông bắt tận hơi cười trộm ~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Ai ai ~~~ đang xấu hổ nha ~~~ lão đại đều thừa nhận rồi ~~~ Tiểu gia ~ này nổi tiếng rồi đây ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Hai người các cô... Bọn con trai tại này đều là tình cảm thuần khiết có được không! Quan hệ của tôi cùng lão đại so ra cũng rất tốt nha! Làm vậy rồi a, Tiểu gia cứ nhiên bị hai đứa con gái kia đem ra đùa giỡn. Ai, chuyện này nhất định không xong, tâm địa thiện lương như cậu chàng đây, gặp chuyện bất bình, phải vươn tay ra giúp đỡ thôi ~

[Bang hội][Sông bắt tận] A ~~~ tình địch kìa ~~~ xuất hiện rồi ~~~ mắt ngập nước nháy a nháy.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Không nên a ~~~ không nên để ngược a ~~~ giữa đường đổi công đổi thù của người ta sẽ bị đập mìn a ~~~ cảm giác giống như bị sét đánh vậy ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Mình này cũng chẳng đáng gì...ngẫu nhiên có mìn ~~~ coi như dùng để kích thích đi ~~~ khinh bỉ nha ~ đồng thời cũng chờ mong ~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Chết tiệt... Quan hệ của tôi với Tiểu gia cũng tốt lắm!!!Mẹ nó, hai con nhỏ này quá lắm rồi!

[Bang hội][Sông bắt tận] A! Không phải chứ ~~~ đừng là 3P a ~~~ quá đáng sợ.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em tuy cũng có đọc NP ~~~ nhưng N chỉ có thể = 2 nha ~~~ ủy khuất a ủy khuất, đừng nên nha ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hù] ...Các em càng lúc càng quá lố rồi... Nghịch thiên tranh thủ chen vào, cuối cùng cũng mở miệng được, mấy cái hấn vừa nói cùng lắm chỉ là nói chơi thôi... Lại khiến hai cô nàng này như thế... Hừng phấn?!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mẹ! TM thêm quan hệ tốt với cậu! Chết tiệt, lại nữa rồi, Phong rút cuộc cùng Nghịch thiên có quan hệ gì chứ?! Nói đi nói lại nhiều lần, nói P mà nói a! Bị cho là mờ ám thì quang vinh sao?! Mẹ nó, Nghịch thiên đang yên lành đang lành, tột cùng là... Chết tiệt!

Tiểu gia gõ chữ hơi chậm tay một chút, cho nên kịp nhắm vào câu nói của Phong, mà bỏ lỡ Sông bắt tận cùng Tiểu tâm.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Chết tiệt... Chuyện tốt thì không xong, rút cuộc tự đâm đầu vào phiền toái rồi...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, Thủy thủy các em ấy nói lung tung thôi, cậu đừng giận. Loại đùa giỡn liên quan đến tính hướng này, dù lớn dù nhỏ, hấn thì không việc gì... Bất quá, Tiểu gia lại...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mẹ! Tiểu gia phun ra một từ vô nghĩa, rang nén lại cảm giác khó chịu trong ngực. Nghịch thiên là huynh đệ, Phong cũng là huynh đệ, nếu đều là huynh đệ của nhau, đừng đem ra so sánh quan hệ với người nào tốt hơn người nào chứ.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, chúng ta đi đánh Kim Cương ha? Đánh ra được nhiều sách kỹ năng sẽ đổi được tiền. Nghịch thiên mắt thấy Tiểu gia có vẻ cũng không dị nghị gì, liền kéo cậu tiến tổ.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại ~~~ tổ em tổ em ~~~ em thêm được huyền kháng ~~~~~ Tiểu tâm cũng biết vừa này chính mình có chút quá phận... Lập tức không nhắc đến chủ đề kia nữa.

[Bang hội][Sông bắt tận] Em sẽ thêm máu, thêm máu ~~~~ nhu thuận giờ tay ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tôi cũng đến nha. Dù sao để cho một mình Sông bắt tận là Nga Mi xem chừng cũng khó đánh thật.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Trong bang còn ai muốn tới nữa? Còn thiếu một chỗ nè.

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Tôi là Cái Bang, thêm tôi đi. Rốt cuộc cũng tránh được chủ đề kia, rất nhanh trở lại với những hoạt động thường ngày.

Một đội người chuẩn bị vật phẩm tiếp tế đầy đủ sau đó kéo nhau đi Thương Sơn.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em có huyền kháng cấp 70 nha ~~~~ chắc là được ha? Lão đại?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Không tệ lắm. Để tôi dùng Điều hổ dẫn quái, Cái Bang cậu cùng tôi đánh, Phong em thêm máu cho anh cùng Cái Bang, Tiểu gia cậu đánh suy yếu trạng thái, Thủy em nhớ thêm máu cho bọn họ, Tiểu tâm em dùng độc chìm công để đánh, nhớ tự mình chú ý nhé. Một khi trạng thái khôi phục thì phải điên cuồng ném kỹ năng.

[Bang hội][Sông bắt tận] Đã biết ~~~ thịt em mang theo hấn cũng đủ đi ~~~ tuyệt đối đủ ~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Em đặc biệt phải chú ý đến lượng máu của Tiểu gia, ngoại phòng của Tiểu gia thấp.

[Bang hội][Sông bắt tận] Biết a ~~~ cứ yên tâm ~~~ hắc hắc ~~~

Ngoại trừ Tiểu tâm, những người khác trong đội đều bị biểu tình tươi cười của Sông bắt tận dọa sợ.

Boss Kim Cương ở Thương Sơn chính là Huyền kích, chủ yếu để đánh sách kỹ năng cấp 45 cho Nga Mi. Sông bắt tận lúc mua sách kỹ năng 35 đã dốc hết gia sản của mình, thực sự vô lực vác thêm gánh nặng này, chỉ còn cách nài nỉ đám người Nghịch thiên giúp đánh Boss. Kim Cương lợi hại nhất là Huyền kích, nếu như gặp phải đối thủ máu mỏng, chỉ cần một nhát Huyền đàn liền có thể kết liễu người ta. Bởi vậy. Nghịch thiên nhắc nhở mọi người thêm tốt thể lực, cùng kỹ năng ngoại phòng. sau đó mới bắt đầu sát phạt.

Máu của Tiểu gia lúc này đã là 1 vạn 7, so với Sông bắt tận cũng không kém là bao, bắt quá công kích nội công khá cao, dù sao trước giờ cậu đều dồn sức cộng điểm linh khí, là một Tiêu Dao chuyên về linh khí đúng nghĩa. Huống hồ, Tiểu gia dùng điểm kinh nghiệm luyện cấp có được đều tập trung nâng tâm pháp, cho nên tuy rằng vẫn dậm chân ở cấp 65 như cũ, nhưng kỹ năng đều đã đầy đủ, đặc biệt là hiệu quả của chiêu Khê Sơn. Chỉ cần Tiểu gia lên 70, có xác suất chính xác bổ trợ, chắc chắn mạnh hơn rất nhiều.

Hiện tại cậu đánh Kim Cương có phần hơi quá sức, thương tổn đối với bản thân khá cao, ngược với Thiếu Lâm và Cái Bang nhỏ hơn nhiều. Bất quá, tâm pháp mọi người đều không tệ, Phong thêm huyết cũng đúng lúc, hiệu quả lúc đánh của Tiểu gia lập tức được phát huy, mà Độc chim công của Tiểu tâm cũng đóng góp kha khá thương tổn. Đánh được phân nửa, máu của cả đội đã thấy đáy rồi, cũng may Tiểu gia đúng lúc áp dụng quy định phạm vi hoạt động, dùng bát trận đỡ tán công, để Phong cùng Sông bắt tận kịp thời kéo đầy máu của mọi người trong đội. Nói chung, hữu kinh vô hiểm, Kim Cương cuối cùng cũng ngã xuống.

Hệ thống gửi cho mỗi người một cái bao. Nghịch thiên cùng Phong được hệ thống thông báo đã mở được Tâm pháp Nga Mi cấp 45.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Phù, cuối cùng cũng được rồi, trùng em dùng gần như hết sạch a ~~~~ bắt quá không tệ lắm ha ~~~ có 2 bản luôn ~~~ vui vẻ như chim tước, dù cho chết vài lần, nhưng vẫn thấy rất vui, tuy rằng chỉ còn duy nhất một bao lương thực, cũng may đã kết thúc, không bị hết giữa chừng.

[Bang hội][Sông bắt tận] Thật tốt quá ~~~ rơi xuống rồi ~~~~~ vô cùng hài lòng, cuối cùng, vấn đề sách kỹ năng cấp 45 cũng giải quyết xong ~~~

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Ài, vì sao của tui còn chưa ra nữa.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy thủy, cậu đem cái của tôi bán đi. Dù sao thì đối với cậu chàng cũng vô ích, không bằng đưa cho Sông bắt tận, nói thế nào bọn họ cũng là đồng môn...

[Bang hội][Sảng oai oai] Hử? Mấy người đi đánh Boss?! Vì sao không mang tôi nữa a ~~~~~ 55555. Oai oai vừa lên mạng liền thấy trong bang đang nói chuyện đánh Boss.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Anh vừa tới nha ~~~~ sao mang anh được chứ ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Mấy người đánh Boss kiếm tiền cũng không thèm nhớ tới người ta... 555555. Như cũ tiếp tục chìm đắm trong thế giới cô độc của chính mình.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tụi này đâu phải mỗi người ra được một quyển đầu, chỉ có lão đại với Phong là

được, hơn nữa này là Phong cho người ta nha ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Ài, cái này thật không công bằng... Vì sao chỉ bọn họ mới có...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] RP á ~~~~~ ài ~~~~~ lẽ nào hệ thống thích CP lão đại và Phong? A ~~~~~ đầu óc lại liên tưởng, lập tức lại Y tiếp...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu tâm... I phục U...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Ha ha, lão đại, chúng ta thành một đôi đi ~ Phong nhớ tới bầu không khí hiện tại có chút khấn trương, bèn mở miệng nói đùa.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Phong! Lại thêm cái tên phiền toái này...!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Một đôi cái P, ôn chết!! Mẹ nó! Ông X!

.....

[Bang hội][Sông bắt tận] Ặc... Tiểu gia ghen? Cẩn cẩn dục dục...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] .....!!! Ặc... Em nói sai rồi... Thủy thủy tỷ, chị...

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] .....Quá là can đảm...

[Bang hội][Sảng oai oai] ..... Xảy ra chuyện gì vậy?

Tiểu gia nhìn bang hội, đang mắng người đến hăng tiết, nửa đường bị Sông bắt tận phán một câu như vậy liền khiến cậu sợ run. Ghen?! Mẹ nó, ghen?!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, bọn họ đều nói lung tung, cậu đừng có tưởng thật! Tiểu gia? Tiểu gia!

Những người khác trong bang đều không dám nói tiếng nào, gần như đều là Nghịch thiên spam gọi Tiểu gia.

Tiểu gia nhìn khung chat... Thấy câu nói của Nghịch thiên, trong ngực luống cuống một trận... Sau cùng, cậu không biết làm gì khác ngoài xuống mạng chạy trốn.

13. Chương 13: Nhân Yêu A Nhân Yêu Tốt Thôi!

Tiểu gia rời game, vừa đúng giờ cơm chiều, tâm phiền ý loạn nên cũng chẳng muốn ăn cơm, chỉ đơn giản nằm dài trên giường giả chết.

“Êu, Dương Uyên, mày TM ngày hôm nay thế nào lại bỏ lão bà tịch mịch một mình thế này?” Lão Cống, bạn cùng phòng vừa ăn cơm trở về, khó thấy được cảnh Dương Uyên cư nhiên nằm một đống, ôm máy tính khổ sở.

Dương Uyên, hay chính là Tiểu gia, xoay người đi, ôm chặt chăn vờ như không nghe thấy.

“Dương Uyên, chờ tiểu Lục tử về, tụi mình đi CS sát phạt nhá?” Lão Cống chạy qua, kéo kéo chăn Dương Uyên, biết tên tiểu tử này nếu không thích mạng thì chính là CS. Nếu ngày hôm nay, cậu không biết phát bệnh quỷ gì lại không mò lên mạng chơi game, xem như cho bọn họ một cơ hội hiếm thấy lôi kéo được một tay CS không tồi.

“Lão tử không đi.” Dương Uyên túm chăn lại, buồn bực chôn đầu luôn bên trong.

Thế giới đảo lộn rồi, Lão Cống kỳ quái nghĩ, hay là thằng này bệnh rồi?

“Dương Uyên, mày khó chịu à? Có muốn ăn cơm hay uống thuốc gì không?”

“Đừng làm phiền tao.”

“Rốt cuộc bị làm sao vậy? Khó chịu thì nói ra, tiểu tử mày đừng nửa đêm không khỏe rồi lăn qua lăn lại tụi ông a!”

“Mẹ nó, đã nói đừng phiền tao mà!” Dương Uyên kéo chăn xuống, trùm mắt liếc.

“...Chết tiệt, lòng tốt không được báo đáp a...” Lão Cống lại càng hoảng, sùng sộ ngồi trở lại giường mình.

Dương Uyên cào cào cái đầu tóc lộn xộn của mình, cũng hiểu được Lão Cống có lòng, là tụi cậu lòng lang dạ thú. Cho nên, cậu đành bò xuống giường, đi đến tủ đựng đồ cầm lấy bao mì ăn liền, xẻ bọc ngoài rồi bỏ vào bát, sau đó chan nước trong bình thủy vào. Toàn bộ quá trình, cậu cố ý tạo ra âm thanh thật lớn.

“Khỉ, tiểu tử mày tức chết người ta a!” Lão Cống khó chịu nói.

“Tiểu Lục tử thế nào còn chưa trở lại? Không phải đã bảo đi đánh CS rồi sao?” Dương Uyên không thèm

để ý đến lão Cống, tự thân tự mình tự ăn đồ trong bát.

“Mẹ nó, vốn đã nhắc kỹ rồi a, TM tên tiểu tử thối kia nhất định chạy đi mua cơm cho người ta rồi.” Lão Cống móc điện thoại di động ra, tìm số rồi gọi, di động vừa kết nối đã tuôn cả tràng mắng người, “MD cái đồ chết tiệt mày, mày mẹ nó bị bệnh đãng trí à! Lão tử sáng sớm nay đã TMD dận trước, mày coi như rác hả?! Mày TM lập tức về đây cho ông! Mày chuẩn bị cái mông chịu phạt đi?!”

Tiểu gia khịt khịt che miệng, liếc mắt nhìn lão Cống. Tên tiểu tử kia là sinh viên khoa Máy tính, năm thứ ba. Khác với đại đa số sinh viên Máy tính luôn giả vờ như thành phần tinh anh các loại, người này bình thường luôn mở miệng liền lớn giọng chửi tục, miệng phun đầy ph**. Bất quá, tính cách khá được, có điều khi tức giận sẽ khá thô bạo, tỷ như việc hay mắng tiểu Lục tử, cũng bởi vì cậu chàng kia theo đuổi mỹ nữ khoa Lịch sử văn học, mỗi ngày bị người ta làm cho chạy động chạy tây, xếp hàng này nọ. Nhưng cô nàng hết lần này đến lần khác khẳng khái nói không thích tiểu Lục tử, thôi thì đành vậy, coi như tiểu Lục tử dư hơi đi quấy rầy người ta. Bất quá, cô nàng kia lại đáng ghét không thừa chỗ nào, rõ ràng không thích người ta, cả ngày cứ liếc mắt đưa tình, sau đó sai tiểu Lục tử làm này làm nọ, còn tức giận khi cậu ta làm không tốt! Cũng vì thế, lão Cống thấy được liền tức đến cãi nhau. Đương nhiên, lão này vốn cũng không phải loại nhân sĩ chính nghĩa gì, mà chính tên này bình thường cũng ỷ lại vào cái kẻ chuyên đi chạy vặt cho con gái kia...

Cho nên, con gái kỳ thực khá đáng ghét, nếu không phải ngu ngốc X ỷ vào chút nhan sắc mà tự cao tự đại, hoặc...giống như Sông bắt tận và Tiểu tâm... Nhớ tới liền nóng máu!!! Tiểu gia tọng hết mấy cọng mì cuối cùng, nhìn thử đồng hồ, cũng đã bảy giờ tối. Mẹ nó, bình thường giờ này, Tiểu gia cậu TM đang chuẩn bị cùng bang hội đánh phản tặc! Đều tại cái đám Sông bắt tận cùng Tiểu tâm! Không... Đều do Nghịch thiên... Đều là...

“Dương Uyên, mày qua đây mắng phụ tiểu Lục tử cho tao, thằng này nó ăn phải bùa mê rồi! Mẹ nó.” Lão Cống đưa điện thoại cho Dương Uyên, vẻ mặt kích động.

Dương Uyên không chịu cầm điện thoại, buông đôi đũa đang cầm xuống.

“Mau lên, tên tiểu tử này lại chạy qua căn tin xếp hàng chờ mua đồ ăn cho con nhỏ kia! Mẹ nó, cho con nhỏ kia ăn chết đi!”

Dương Uyên bỏ bát xuống, đứng lên, “Nó muốn xếp hàng thì mày cứ để nó xếp hàng đi, mày có bệnh sao quản nhiều thế làm gì? Mày là thích chửi đứa con gái lòng dạ xấu xa đó, hay trong lòng mày là đồ biến thái lờ thích tiểu Lục tử mất rồi?” Vừa nói xong, Dương Uyên cũng ngây ngẩn cả người, nguyên bản thâm nghĩ muốn dõ dành lão Cống, nhưng lời vừa ra khỏi miệng lại biến chất... Chẳng lẽ, cậu đã bị đám Sông bắt tận nhập vào người lúc nào không biết?!!

Lão Cống cũng bị nói cho ngây ngẩn cả người, tên này vốn nghĩ bản thân là bạn cùng phòng với tiểu Lục tử, không chịu nổi người ta khi dễ đối phương đơn thuần... Thế nhưng, Dương Uyên nói như vậy... Chính mình cũng phát hiện bản thân có chút thái quá... Quá mức rồi?

Dương Uyên xấu hổ khụ khụ, cậu bị buồn bực tích tụ trong game làm cho phát điên rồi... Nghịch thiên và Phòng, rốt cuộc thì...

“A!!!!!!” Điện thoại di động của lão Cống truyền ra một tiếng kêu sợ hãi, thanh âm giống như kinh hoàng, kinh tủng, lại kinh hãi, làm cho tay lão Cống run rẩy cả lên. Điện thoại rơi “bộp” một tiếng xuống đất.

Một tiếng kêu kia cũng hù Dương Uyên sợ run, lại đúng lúc trong lòng đang nhớ tới bộ dạng của Nghịch thiên và Phong cùng nhau, thiết muốn quát to một tiếng, về phần biểu cảm này nọ...Dương Uyên nhất thời mơ hồ. Rốt cuộc không biết bắt nguồn từ cô nàng Sông bát tận kia, hay chỉ mới từ lúc nói chuyện điện thoại, có lẽ... Phiền não tích tụ, tâm tình biến hóa, khó chịu khổ sở...

“Mẹ nó, hù chết người à!” Lão Cống giật di động lên, dùng ánh mắt không giải thích nổi nhìn Dương Uyên. “Mày mẹ nó thần kinh gì đó? Vừa nói cái hử?!”

Dương Uyên cảm giác tâm trạng càng thêm phiền chán, “Mẹ nó, tao cũng có biết đâu.”

“Móe! Tao mẹ nó thấy mặt mày như đang tư xuân, tiểu tử mày thành thật nói coi, có đúng hay không nhìn trúng đứa nào rồi hử?” Lão Cống thả di động xuống giường, mặc kệ nó có hư hỏng gì không, trước phải hóng chuyện của Dương Uyên cái đã. Tiểu tử kia dạo này càng lúc càng kỳ quái, hơi một tí đã nổi nóng, đối diện máy tính cũng có thể mắng người, chẳng biết trong game gặp trúng gì vậy trời?

Dương Uyên đỏ mặt, “Đồ bệnh thần kinh chết dẫm nhà mày, mày con mẹ nó mới tư xuân! Con mắt mù nào của mày nhìn thấy lão tử tán gái? Mẹ tử, tao toàn chơi game cả ngày!”

“Nga, thì ra mày đang yêu đương qua mạng nha! Trách không được cả ngày lẫn đêm đều lên mạng, thì ra là bị con nhỏ nào trong game hớp hồn rồi!” Lão Cống bày ra biểu tình thì ra là thế, chế nhạo liếc sang cái laptop bên cạnh.

“Cút mẹ mày đi! Con mẹ mày mới yêu qua mạng!”

“Mày cẩn thận một chút, trong game toàn là gay, mày đừng con mẹ nó mơ mơ màng màng yêu nhằm một thằng con trai.” Lão Cống đối với game không hứng thú cho lắm, tên này thích những thứ đời thật hơn, vừa chơi liền thấy ngay hiệu quả trước mắt. Bất quá, đối với thể loại nhân yêu, bản thân cũng đã nghe qua rồi.

“...Mày con mẹ nó mới thích con trai...” Khí thế Dương Uyên có chút chùn xuống.

Lão Cống có chút kỳ quái, trong bụng càng thêm nghi ngờ, đang muốn hỏi lại thì cửa phòng ngủ bất ngờ bị đẩy ra.

“Ai ai hả?! Ai yêu tiểu Lục tử của tụi này đó?!” Giọng nói mang theo hung phấn cùng kích động.

“Là thằng nào? Nhanh lên ra đây cho tụi này thẩm vấn!!” Thanh âm cao vút, mắt như ngọn đuốc lia qua lia lại giữa hai tên con trai trong phòng.

Một đám con gái (kỳ thực chỉ có hai ba người, bất quá, ba hay năm cũng tính là số nhiều...) bắt gặp bạn học Liễu Học Chu đang cực kỳ kinh hãi (này là tên khoa học của tiểu Lục tử), liền như hổ báo chen vào hóng chuyện.

Lão Cống thực sự bị dọa sợ, muốn quay đầu nhìn Dương Uyên, thế nhưng chẳng cách nào nhúc nhích người.

Dương Uyên đầu tiên cũng sửng sốt, đầu cùng lúc nổi đầy hắc tuyến. Mẹ nó, loại con gái như cô nàng Sông bắt tận kia thật đúng là nơi nào cũng có a...

“Là tên kia.” Dương Uyên chỉ chỉ lão Cống, cầm lấy áo khoác cùng ví tiền, tiêu sái ra khỏi cửa.

Lão Cống trợn trừng hai mắt, không tin được nhìn Dương Uyên rời đi... Thật muốn mắng đối phương... Tiểu tử mày mẹ nó thật đúng là giỏi lắm a!

Dương Uyên rời khỏi phòng ngủ, đi lang thang vô định trong vườn trường, vòng quanh hồ nhân tạo hai vòng, băng ngang rừng cây nhỏ hết ba bận, quấy rầy N đôi tình nhân, rốt cuộc cảm giác tâm phiền ý loạn cũng vơi dần, nhìn qua đồng hồ đeo tay, mắt thấy cũng đã chín giờ, cuối cùng vẫn nhịn không được, đành chạy vào quán net.

Lập lại trình tự quen thuộc, gõ xuống username và password, suy nghĩ nửa ngày lại out ra, sau đó đăng ký một tài khoản khác.

Như cũ vẫn chọn cùng một server, đến lúc tạo nhân vật, bản thân lại nhớ tới Phong, rốt cuộc, chơi nhân yêu sẽ có cảm giác thế nào đây?

Kết quả của đợt tự vấn, Dương Uyên cuối cùng cũng tạo một tài khoản nữ, thời điểm đặt tên có chút phiền phức, bất quá cũng không làm khó được cậu, vừa quay đầu nhìn anh chàng sát vách đang chơi game, lập tức nổi da gà đầy người, tên nhân yêu cũng từ đó mà ra đời: Điem Điem đáng yêu.

Phải nói tài khoản nữ quả thật xinh đẹp, vóc người lả lướt khơi gợi cảm hứng, khuôn mặt kiều mị, bộ dạng cầm đao kiếm gì đều không tồi. Tiểu gia bụ môi, chạy đi làm nhiệm vụ tân thủ. Chơi lại lần nữa đường xá đều đã quen thuộc, rất nhanh liền nhảy đến cấp 10, thời điểm chọn môn phái, không chút do dự, dù sao cũng đang thể nghiệm cảm giác làm nhân yêu, đương nhiên phải vào hàng ổ nơi tập trung nhân yêu nhiều nhất, Nga Mi. Mặc vào y phục môn phái màu phấn hồng, nhìn một chút núi Nga Mi phong cảnh xinh đẹp, Tiểu gia thoáng chút đổ kỵ.

Sau khi Tiểu gia điều khiển Điem Điem làm xong một vòng nhiệm vụ, lại chạy về Lạc Dương ngồi một hồi, đột nhiên muốn biết trong bang hiện tại thế nào. Chẳng biết sau khi cậu logiut, Nghịch thiên còn nói gì không...

Chọn NPC Quản lý bang hội, tìm được tên bang hội mình, do do dự dự, nhưng cuối cùng vẫn nhận chọn xin vào bang, hẳn không có việc gì. Trong bang vẫn luôn có người xin gia nhập, cũng chẳng thiếu gì tiểu hào, hơn nữa này còn là nữ hào, nhất định sẽ không bị phát hiện...

Qua một hồi, hệ thống gửi thư thông báo đã gia nhập bang hội, kênh bang hội cũng có thể mở rồi. Tiểu gia đang suy nghĩ không biết có nên chào hỏi một hai câu gì đó không, sau lại phát hiện nội dung trong kênh bang hội giống như thủy triều dâng, đem một câu Tiểu gia gửi đi: Chào mọi người, mình gọi là Điềm Điềm ~ đây đi mất... Bất quá, như vậy cũng giúp Tiểu gia thoát khỏi cảm giác tự thấy chính mình buồn nôn.

[Bang hội][Sông bất tận] Lão đại ~~~ Thánh thượng ~~~~ Chủ công a ~~~~ em sai rồi mà, tha thứ cho em đi ~~~~ khóc chết mất ~~~ Tiểu gia à ~~~ cậu login đi mà ~~~ xin cậu đó ~~~

Nghịch thiên không đáp lại, từ lúc Tiểu gia logout đến giờ, đã qua bốn tiếng đồng hồ. Lúc này Nghịch thiên mới phát hiện, tuy rằng chơi cùng nhau lâu như vậy, thế nhưng, hắn vẫn chưa có điện thoại của Tiểu gia, cũng chẳng biết tên thật của cậu, thậm chí, cả QQ cũng không!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại... Em cũng có lỗi... Anh đừng giận mà... Ai, đã tự nhắc chính mình mấy lần rồi? Thế nào vẫn không có đầu óc như vậy a ~~~~ đòi thật a... Máu chốt a ~~~~ tuy rằng đánh chết cô nàng cũng chẳng tin giữa lão đại và Tiểu gia không có gì, thế nhưng... Mọi người đều không phải không thừa nhận mà... Khóc...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, nhắc lại em cũng có chỗ không đúng... Càng thấy hai người càng đáng ngờ... Bất quá, lão đại đang nổi nóng, chính là chỗ mà chọc vào.

[Bang hội][Sảng oai oai] Tiểu gia sẽ login lại thôi ~~~ cũng không có chuyện gì to tát đâu ~~~ kỳ quái ghê ta, Tiểu gia bình thường cũng hay nổi giận, lần này gì mà ai cũng khẩn trương thế a?

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Cậu như thế nào biết sẽ lên mạng? Cậu ta lúc nào lên?

[Bang hội][Sảng oai oai] Hử? Thế nào tôi biết được... Ý của tôi là... Logout cũng bình thường thôi mà, Tiểu gia cũng có nhiều chuyện cần làm mà, ví dụ như ăn nê, yêu đương nê, và vân vân ~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Oai oai... Mi ngậm miệng coi... thật thiếu suy nghĩ a... Cái tên ngu ngốc này!

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Được lắm.

[Bang hội][Sông bất tận] Lang trư ~~~ tha Oai oai đi chỗ khác coi!!!

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Lão đại, Tiểu gia cũng không phải loại người keo kiệt gì... Thủy các cô ấy trước đây cũng hay nói giỡn, Tiểu gia đều không phải cũng thường tức giận sao, lần này hắn là... Nên nói gì thì tốt đây? Hai người đều là đàn ông con trai... Nếu như một nam một nữ, như vậy khuyên nhủ cũng thật dễ dàng... Hiện tại...

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Ài, lần này không giống vậy...

[Bang hội]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] Lão đại... Tôi có một vấn đề... Có thể hỏi không? Vấn đề này quanh quẩn trong lòng đã thật lâu rồi.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Nói đi.

[Bang hội]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] Ấc... Lão đại, anh là con gái sao? Đừng trách người ta nào rút, mấy ngày này quan sát, tổng đều cảm thấy lão đại cùng Tiểu gia hai người này rất... Đương nhiên, bị Thủy các nàng xúi giục bọn họ nghĩ theo phương diện kia... Chính bản thân cũng nghĩ đến rất nhiều giả thiết, chính là chỉ liên tưởng được một cái “bình thường” nhất chính là, lão đại cùng Tiểu gia, một trong hai phải có người là con gái. Nói như vậy, sẽ không phải tính tới...cái vấn đề kia... Thế nhưng, vấn đề xác định ai là con gái này... Bản thân đành thua... Tiểu gia sao? Không không không, miệng đầy X lại X thì làm sao là con gái được? Thế nào có thể... Như vậy là lão đại?! Thượng đế a...

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Chết mất a... Tút Phong lưu đi luôn đi...

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Phong lưu, đừng có hù chết em nha...

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Đều không phải, anh là con trai.

[Bang hội]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] ...xin đừng nhìn tôi thế mà...

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, em nghĩ hiện tại, vấn đề then chốt chính là, anh nghĩ như thế nào, và Tiểu gia nghĩ như thế nào. Dù sao mọi người đều đã “cho rằng” như vậy, cũng không phải ngày một ngày hai, sẵn dịp Tiểu gia không có mặt ở đây, đơn giản hỏi rõ ràng một chút, trong lòng mọi người đều có câu hỏi, miễn cho giống như mọi khi song gió luôn mặc danh kỳ diệu kết thúc, rất oan ức a. Đương nhiên, nếu lão đại không chịu khai, cũng bình thường thôi, ai cũng có những chuyện riêng tư. Bất quá, bản thân nghĩ, Internet đều là ảo, trong game cũng vậy, những điều muốn nói, đều tương đối dễ mở miệng. Nếu có người hỏi cậu ta, chính mình sẽ rất thành thật trả lời, cũng không phải bản thân dư thừa dũng khí, mà là, trong game, ai TM biết là ai chứ?!

Trong bang một trận trầm mặc, không ai nói tiếng nào. Tiểu gia cũng giống như ngừng thở, nhìn chăm chăm kênh bang hội.

14. Chương 14: Lão Tử Tâm Tình Nói Không Nên Lời Thật Là Tốt!

Nghịch thiên thật không ngờ tới Phong lại hỏi một câu gọn gang dứt khoát vào đề như thế, đương nhiên hẳn không thể giả ngu hỏi lại này là ý gì? Cũng chẳng phải không thể được, bất quá đây không phải phong cách của Nghịch thiên hẳn. Nếu cả bang hội đều đang im lặng chờ nghe câu trả lời của hắn, đương nhiên, nói cách khác rõ ràng hơn, đối với hắn và Tiểu gia, không, là chính hắn đối với Tiểu gia, rốt cuộc là như thế nào, tất cả mọi người nhất định có nghi vấn. Mọi người có thể xem đây như chuyện đùa vui, sự thực thế nào lại là vấn đề khác, hiện tại, đều đang chờ hắn xác định đáp án thực hư cuối cùng. Nếu như chỉ là vui đùa, như vậy tất cả đều dễ dàng, lúc Tiểu gia trở lại, chỉ cần bảo với cậu đó chỉ là nói giỡn, Tiểu gia

nhất định cũng không tức giận gì nữa, bởi vì không có người bị đem ra vui đùa thật không có chuyện vui để xem. Nếu như đây không phải đùa giỡn... Như vậy...

Kênh bang hội như cũ dừng lại sau câu cuối cùng của Phong. Tiểu gia vẫn mở nữ hào, vừa chờ đợi vừa suy nghĩ. Rốt cuộc, là cái gì... Chờ đợi một câu nói của Nghịch thiên... Thế nhưng, bản thân cậu cuối cùng mong muốn Nghịch thiên nói cái gì đây...

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Anh đích thực là HOMO. Cứ như vậy nói ra, mặc kệ Tiểu gia có ở đây hay không, cũng chẳng bận tâm tới, cho dù nhân cơ hội này nói cho Tiểu gia cũng được, nhưng hiện tại lại không được thế.

Quả nhiên. Đây là phản ứng đầu tiên của đại bộ phận mọi người sau khi thấy được câu thừa nhận này, đương nhiên không tính đến một số thành phần.

[Bang hội][Sảng oai oai] HOME? Trạch sao? Bản thân tự thay Nghịch thiên sửa lại chính tả, phiên dịch lại thành từ vựng tiếng Anh dễ hiểu hơn.

[Bang hội][Sông bắt tạt] ... Chết đi, tùm Oai oai đi chỗ khác coi... Mắt tròn trố... Chết đi, nói xem, sao còn có người như thế trên đời a...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, anh đã nói thế, như vậy, tại này có thể xem như tình cảm anh đối với Tiểu gia là thực sự đi. Nói ra thật tốt, bất quá, còn chưa biết ý tứ của Tiểu gia a... Xem chừng cũng không hẳn là đồng loại, nếu như vậy, như vậy... Thật sự là bi kịch a.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh tính kế cũng thật chậm đi... Anh như vậy thì đến bao giờ Tiểu gia mới biết được đây? Nếu như yêu một người mà đối phương không biết đến... Thật sự ngược a ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Anh vì sao phải cho cậu ấy biết? Trước đây, anh căn bản không có dự định để cho cậu ấy biết. Có phần như trút được gánh nặng, lại có chút như thấp thỏm bất an, loại tâm tình này, thế nào cũng cảm thấy như trở lại thuở mười bảy, mười tám đi? Hắn cũng chẳng phải càng sống càng trẻ lại chứ?!

[Bang hội][Sông bắt tạt] ... Lão đại, hiện tại cũng không còn lưu hành kiểu yêu giấu trong lòng a...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy, Tiểu tâm, hai người đừng phá vào. Lão đại làm như vậy cũng đúng thôi.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em không hiểu... Vì sao chứ?

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Tiểu tâm, em với Thủy cũng đã thử thăm dò Tiểu gia nhiều lần, Tiểu gia hẳn không phải GAY. Sau này mong các em đừng đề cập đến loại chuyện này, mặc kệ cậu ấy có biết hay không, đều hãy dừng ở đây đi. Thủy và Tiểu tâm bình thường đề cập đến loại chuyện này, phản ứng của

Tiểu gia Nghịch thiên đều thu hết vào trong mắt, muốn phán đoán ai là đồng loại của mình cũng rất đơn giản. Phong, chính là đồng loại, mà Tiểu gia, thì lại không phải.

[Bang hội][Sông bắt tợn] A... Em hiểu rồi... Lão đại a... Đây là hiện thực nói đến trong tiểu thuyết sao? Yêu phải thẳng nam? Đương nhiên, thẳng nam trong tiểu thuyết đều để trong dấu ngoặc kép, cuối cùng luôn bị bẻ cong, nhưng hiện thực thì... Rõ ràng này là một vấn đề rất manh, thế nào lại có cảm giác chua xót đến vậy...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Đây... Lão đại, em bị người thăm rồi... Muốn khóc quá... BE a... Cái này hình như có người từng nói rồi? Hiện thực chính là mẹ kế ác độc nhất a... Ngược quá a...

Tiểu gia nhìn tán gẫu trong bang, cảm giác len lỏi trong ngực lại không cách nào gọi tên. Nghịch thiên cũng đã thừa nhận rồi, cậu lại không giống như trong tưởng tượng kinh ngạc quá mức, nhưng trong ngực lại dấy lên cảm giác khẩn trương. Cậu thử nghĩ đến trường hợp chính mình sẽ phần nộ, nhưng chẳng có tí nào. Còn cười nhạo, vô luận nghĩ thế nào, thật sự không được. Nhưng thật sự, đến cuối cùng, lại có loại cảm giác khó chịu nói không nên lời, xen lẫn một chút mất mát. Sau này, người kia cũng không phải đối với cậu mặc kệ như vậy chứ...?

[Bang hội][Hôm qua đã chết] Quá TM buồn nôn chết được!

Đương nhiên không phải ai cũng ủng hộ loại tình cảm này, thế tục vẫn luôn tồn tại những tư tưởng phiến diện. Bởi vậy, luôn luôn có người phản đối loại vấn đề này.

[Bang hội][Người vô tình] Hay ghê, còn có loại bang hội X ngu dần thấy thú vị nữa chứ, GAY thì có cái gì mà kêu ngạo! Sở thích đáng kinh tởm!

[Bang hội][Sông bắt tợn] Cậu sao lại nói thế! Có biết nhân quyền không thế! Cậu có tư cách gì phê phán người ta! Cũng biết nhận định của hiện thực đối với loại tình cảm này, thế nhưng, dù có chuyện gì đi nữa, cô nàng đều không thể tiếp thu loại công kích đầy ác ý như vậy.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Có thể nói đang hoang mang một chút hay không?! Ai làm mấy người buồn nôn chứ?!

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Thủy, Tiểu tâm, hai người đừng nói nữa. Các vị, như mọi người đã thấy, tôi cũng thừa nhận mình là GAY rồi, nếu như các bạn thấy ở lại chỗ này khiến cho bản thân khó chịu, như vậy xin cứ tự tiện. Hắn cũng sớm biết nếu chính mình thừa nhận sự thật này sẽ có kết quả như vậy, không có khả năng khiến mọi người đều cho rằng, hắn đúng.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Thấy buồn nôn thì tự rời đi, bên ngoài có khi mới là không khí sạch sẽ đối với mấy người!

[Bang hội][Sảng oai oai] Hay ghê! Khó chịu thì biến, mẹ nó, bình thường trong bang có lợi ích gì đều chường mặt ra, tới khi cần đi đánh nhau thì đến cái bóng cũng chẳng thấy. Chết tiệt, này cũng không phải chuyện

liên quan cái P đến mấy người TM trôi lên làm chi chứ?! Tuy rằng có chút không rõ HOMO là cái gì, bắt quá nói đến GAY thì có thể hiểu được. Dù cho bản thân cũng có chút thất kinh, bắt quá, cũng đã là bạn bè chơi chung một thời gian dài như vậy, hơn nữa lão đại cũng rất có năng lực lãnh đạo, thái độ làm người cũng vô cùng hào sảng, là GAY hay không thì có gì quan trọng đâu chứ?!

Đối phương nói thêm mấy câu, rồi tự động lui bang, lại tiếp tục có mấy người người nữa nối đuôi nhau lui bang. Nghịch thiên đều im lặng nhìn, vô luận là trong lý thuyết hay hiện thực, đối với loại người như hắn, nhiều người đều là tránh không kịp. Bản thân hắn không có chút hối hận nào, chính mình vẫn giữ vững lập trường, loại tình cảm này, sớm muộn gì bị người ta phát hiện không phải là đùa giỡn, mà là thật. So với như vậy, không bằng tự mình nói ra, đổi lại còn có vẻ hiệp nghĩa, Nghịch thiên cuối cùng cũng chỉ có thể cười khổ hải lòng với bản thân.

Bang hội liên tục hiện ra thông báo mấy người chơi lui bang, đến cuối cùng rồi cũng an tĩnh trở lại.

[Bang hội][Sông bắt tậ] Lão đại, hiện tại làm sao bây giờ? Đây không phải hiện thực sao? Có thể nhìn xem náo nhiệt vô cùng, nhưng quyết không thể tiếp thụ tình yêu chân thực.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Cái gì mà làm sao bây giờ? Trong game chỉ so sánh ai mạnh hơn, chúng ta mạnh, sẽ luôn có nhiều người tìm đến. Thiếu một vài kẻ kia thì đã sao? Trong game thôi mà, có cái gì mà phải nghĩ nhiều? Bản thân chơi đến bây giờ, cũng rút kết được rất nhiều thứ, RMB mới là đáng nói, cường đại chính là chân lý, ai không vừa mắt hử? Có bản lĩnh cứ tới giết đi.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Không có gì mà làm sao bây giờ, chúng ta chính là trước sau vẫn như thế, chơi thế nào thì cứ chơi, ai khi dễ chúng ta, cứ việc giết. Tuy rằng có vài người bỏ đi, nhưng may mắn mấy người bạn quen được từ lúc bắt đầu chơi đều nghĩa khí ở lại. Mặc kệ thế nào, điều này đều làm cho lòng hắn thỏa mãn. Mấy kẻ râu ria kia đương nhiên không thể xúc phạm được hắn, bản thân cũng căn bản không thèm để ý nhưng lời kia, đã nhiều năm như vậy, hắn đã sớm hiểu ra chính mình không việc gì phải để tâm. Có chẳng...Tiểu gia... Cậu nếu biết được sự thực, cũng sẽ thẳng thừng bỏ đi như thế sao?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại nói đúng đó. Bắt quá, lão đại này, lúc Tiểu gia trở lại thì nói sao bây giờ? Mấy cái khác đều khoan nhắc tới, trong game không có khả năng ai cũng là bạn bè, luôn luôn tồn tại kẻ thù cùng các kiểu quen biết hơi hợt. Chỉ cần vui vẻ chơi cùng vài người bạn liền không thành vấn đề, game cũng không có chuyện gì lớn. Hơn nữa, bắt quá, chỉ là một người trong game mà thôi, nếu không được, cứ đổi một tài khoản khác, chuyển đi game khác, ai TM biết là ai đâu? Như thường liền vui vẻ?

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Đi một bước tính một bước, nếu như Tiểu gia may mắn còn quay lại bang, các người đừng đem vấn đề này ra nói giỡn nữa. Nghịch thiên bày ra bộ dạng rắn đe, nếu như còn xem hắn là lão đại, như vậy các anh em phải nghe chỉ thị của lão đại hắn đi.

[Bang hội][Sông bắt tậ] Lão đại... Hỏi một câu lạc đề nha... Anh thế nào biết được bộ dạng của Tiểu gia hay anh bị thế loại như cậu ta thu hút đi? Anh còn chưa gặp qua người, vạn nhất...Đã biết được điều cần biết, vấn đề cũng giải quyết ổn thỏa rồi, hiện tại... Lại phát sinh vấn đề khác, này... Khó trách lại bắt đầu...

Mọi người trong bang nhất thời im lặng hắc tuyến...

Tiểu gia gần như muốn bóp nát con chuột trong tay, mẹ nó, có ý gì! Bộ dạng lão tử đây thì làm sao! Cái gì mà vạn nhất! Chết tiệt! Vừa nãy, Tiểu gia còn đang thay Nghịch thiên cảm giác chua xót, lại bị Sông bắt tận nói một câu chọc điên.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ...quả nhiên lạc đề. Biến hóa quá nhanh đi... thế giới a ~

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Thủy, nếu như hai người ở chung, thì tính cách hay vẻ ngoài mới là quan trọng? Nghịch thiên buồn cười nhìn vấn đề Sông bắt tận vừa hỏi, đương nhiên, hắc hiện tại đang đúng kiểu yêu đương qua mạng. Cũng không phải không tin loại yêu đương qua mạng gặp phải đối tượng hai mặt này nọ, bất quá, nếu không có bề ngoài mê hoặc gì đó, Nghịch thiên vẫn nghĩ, trong tính cách của Tiểu gia có một thứ gì đó, khiến hắc cảm thấy yêu thích.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy thủy tỷ, em cũng thuộc loại bị thu hút vì vẻ bề ngoài nha... bề ngoài cũng góp phần khá nhiều ~ thế nhưng, nếu như nói thật thì, tính cách mới là quan trọng nha...

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu tâm nói chính là ý của anh đó.

Tiểu tâm gửi đi một biểu tình xấu hổ ngập nước mắt ~~~ lão đại khen người ta kìa ~~~~~ hí hí ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] ==||| chuyển sang một vấn đề nữa... lão đại, tính cách của Tiểu gia loại này... anh rốt cuộc coi trọng cậu ta chỗ nào a ~ vẫn không hiểu a vẫn không hiểu ~~~ rốt cuộc thì vì sao chứ??

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Đúng đó, sở thích của anh cũng kỳ lạ nốt...

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi nhớ Thủy từng nói qua, Tiểu gia lần đầu tiên gặp nhau vẫn luôn thô tục như thế a. Nói một hồi mới nhớ tới nhân vật chính, Tiểu gia chỉ cần một câu không hợp ý liền mắng người, kẻ bình thường đối với loại người như vậy không phải đều cố tránh xa sao?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, nói nghe thử chút đi. Phong cũng thắc mắc vô cùng, vì sao tính cách ôn hòa như lão đại lại thích thể loại thô lỗ như Tiểu gia chứ? Hắc không phải...có khuynh hướng tự ngược đi? Không phải chứ...

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Ha hã. Nghịch thiên không khỏi nhớ đến thời điểm quen biết Tiểu gia...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh cười cái gì đó... Tò mò chết người ta a!! Nội thương a ~~~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại, em nhớ rõ Tiểu gia và em cùng lúc quen được anh a ~~~ vì sao người anh thích không phải là em chứ ~~~~~ ị a ị đôi mắt ngập nước.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Thủy...em a...

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Bởi vì cô là con gái, cô có bản lĩnh thì biến thành con trai coi, lão đại khi đó mới có thể để ý đến cô. Thủy thủy đáng khinh bỉ...

[Bang hội]/[Sông bất tận] Cậu... Xem như cậu lợi hại... Nước mắt ròng ròng... Người ta lại bị coi như kẻ qua đường Giáp Ất Bính Đinh...

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Kỳ thực, Tiểu gia rất đơn thuần, lại còn rất đáng yêu. Ha hả. Nghịch thiên nghi, thái độ làm người của Tiểu gia chính là rất lương thiện, tuy rằng nói năng thiếu chút khéo léo, trong lời nói dùng hơi nhiều trợ từ. Nhưng, Tiểu gia thực sự là một cậu nhóc cá tính ngay thẳng, có gì nói đó, hài lòng hay không hài lòng, khó chịu hay không khó chịu, đều trực tiếp nói ra.

[Bang hội]/[Sông oai oai] ...Đáng yêu... Oai oai ngẫm nghĩ, nếu như quay sang Tiểu gia nói như vậy, vô cùng đáng yêu a ~ phỏng chừng, không, không cần phỏng chừng đâu, xác định rõ ràng và chắc chắn luôn sẽ bị giết chết... Oai oai nhìn lại thanh máu của mình, ngực có chút lạnh lẽo, không nên đâu ~

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, thưởng thức của anh cũng thật đặc biệt... Bội phục bội phục... Xanh nhạt xanh nhạt a!

[Bang hội]/[Sông bất tận] Cái này gọi là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi... còn có thể nói gì đây? Nói cái gì cũng đều là đồ bỏ, Tiểu gia thô tục thế nào, lão đại đều cho là đơn thuần... ai dà... đây chính là tình yêu mà ~~~ nếu như đây là tình yêu... phun máu mắt...

Tiểu gia vẫn nắm chuột trong tay, thả lưng tựa vào ghế, bĩu môi: “Ếu, chết tiệt TM chứ đáng yêu.” Nhưng khoe miệng cậu lại vô thức nhếch cao. Không quan tâm câu chuyện trong game nữa, Tiểu gia logout, tâm tình tốt đẹp quay về phòng đánh một giấc thật ngon.

Thật ra sang ngày hôm sau, Tiểu gia vốn định lên mạng, bất quá lại bị lão Công cùng tiểu Lục tử túm được. Đầu tiên, bọn họ lên án cậu đổi trắng thay đen, đưa tới một đám con gái phiền toái. Sau đó, hai người lại chỉ trích cậu không có nghĩa khí, bỏ rơi bọn họ trong giờ phút nước sôi lửa bỏng. Cuối cùng, cả hai chỉ chừa lại duy nhất một đường sống, nói là nếu cậu muốn chuộc tội, chỉ có cách theo chân bọn họ đi đánh một trận CS cộng thêm bữa cơm tối. Tiểu gia ngẫm thấy cũng không thể từ chối, vừa lúc có thể hù Nghịch thiên lo lắng một trận. Nhớ tới đây, tâm tình lại trở nên tốt đến thần kỳ, rất hào sảng mà đáp ứng điều kiện của lão Công và tiểu Lục tử.

Chơi game hiển nhiên cũng nghiện không nhẹ, bất quá, nếu thực sự nghỉ vài ngày, cũng không quá khó chịu. Ba ngày sau khi xảy ra sự cố lần trước, login xong, Tiểu gia như cũ không nói không rằng, nhất nhất tập trung chạy thương kiếm tiền. Chạy xong một lượt, hệ thống trong bang phát lên thông báo, toàn bộ người trong bang hội đều biết cậu đã lên lại.

[Bang hội]/[Sông bất tận] A ~~~~~ Tiểu gia ~~~~~ xuất hiện rồi! Xuất hiện rồi!! Cuối cùng cũng xuất hiện rồi!!!

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] Gọi hồn à! cư nhiên lại rất nhớ... mẹ nó, cậu thực TM bỉ a, tự khinh bỉ chính mình!

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ nước mắt lưng tròng.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia ~~~ cuối cùng cũng lên rồi ~~~ để người ta chờ đợi đến mấy mùa hoa tàn hoa nở mới trở về ~~~ rồi cuộc cũng lên rồi ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu gia, lên rồi đó à, = lão đại đến nào!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Gì đó! Dù rằng đã biết rõ thực hư, bắt quá, cái tên Phong này, vẫn khiến cậu không thấy quá thoải mái...là cảm giác nói không nên lời...quyết không được đổ kỵ!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Đừng mà Tiểu gia, tôi nói mọi người là, cậu lên thì tốt rồi = lão đại có...biết không vậy? Lang trư lắc đầu thật mạnh, mấy ngày nay bản thân quá mệt mỏi a...lão đại vừa lên mạng liền tha thân già người ta đi luyện cấp. Đến nỗi, y vừa nhìn thấy quái trong Cổ Mộ, liền muốn nôn thốc nôn tháo ra. Lão đại a, anh sao lại dùng cách này để phát tiết chứ ~~~

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Không được như vậy a, mọi người ơi... thêm một nạn nhân đồng dạng bị tha đi luyện cấp. Đương nhiên, giá mà bản thân có thể nói thẳng ra phần sau của câu nói... Mọi người a!! Mọi người phải biết nghe lời lão đại!!! Nôn máu... Sẽ bị lão đại chém chết đó... Nhưng mà, đến chết cũng không thể huych toẹt ra!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ôn TM ôn, lão tử chạy thương kiếm tiền đây. Tâm tình ai nấy đều u ám, mọi người toàn bộ khó chịu, nhưng thế lại khiến cậu thấy vui.

[Bang hội][Sông bắt tận] Cậu chạy thương đi Tiểu gia, chậm rãi chạy nhé ~~~~ chạy thương chạy cho đủ bốn tiếng đồng hồ đi ~~~ chạy cho đủ đi ~~~

Tiểu gia cũng không thêm để ý, chuyên tâm chạy thương. Chạy thương vốn là một hoạt động khô khan, máy móc lặp đi lặp lại, song tiền thu lại cũng không quá nhiều. Đương nhiên vấn đề này có quan hệ đến việc đẳng cấp còn hạn chế. Bắt quá, Sông bắt tận nói cũng rất đúng, nếu đánh ra được một quyển sách kỹ năng, thật sự có thể bán lấy tiền bằng vài ngày chạy thương. Nhưng loại chuyện tình theo thể loại RP này, rất không dễ ăn a...

[Bang hội][Sảng oai oai] Tiểu gia, nghe nói đánh Thánh thú cấp cao có thể rút xuống sách kỹ năng đó, một thằng bạn của tôi đã đánh ra được cuốn Giáp cốt công đó! Oai oai nhờ đu theo tổ đội của một người bạn nên nghe được tin tức này, thời điểm đối phương đi bắt BB ngựa, vô tình gặp được, ước ao quá a.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đánh sách kỹ năng? Cũng có nghe tới đi Huyền vũ đảo có thể đánh ra, không nghĩ tới, Thánh thú sơn cũng đánh được!

[Bang hội][Sông bắt tận] A ~~~ 320 vàng đó ~~~~ đừng trách cô nàng trực tiếp bộc lộ bản chất ham tiền của mình, cũng vì gần đây bản thân đang ngắm nghía mấy quầy hàng ở Lạc Dương và Tô Châu đó mà ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tôi xem diễn đàn cũng có người nói như vậy, sợ dĩ có thể đánh ra sách kỹ năng, coi như để bù đắp lại việc trân thú không thể nâng được ngộ tính.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tốt như vậy... Em cũng muốn lên núi đánh thử xem ~~~~~

Tiểu gia cũng động tâm, sách ngộ tính là cái thứ khái niệm gì chứ? Trước đây, thời điểm nâng ngộ tính BB không được, hiện tại, nếu như muốn đem kỹ năng của BB nâng ngộ tính, phải mua sách ngộ tính trong cửa hàng nguyên bảo hết gần 4000 vàng! Tương đương với 100 RMB, nếu chỉ mua một cuốn kỹ năng cho sủng vật... Có chút không cam lòng, nhưng không đúng nha, đánh quái cũng đâu có hiệu xuất cao như vậy.

Đối với những cuốn sách kỹ năng cao cấp khác, không cần phải nói, dựa theo thuộc tính của BB, liền xuất hiện đủ loại kỹ năng, từ BB phụ trợ chiến đấu, vô luận là BB ngộ tính PK, hơn nữa, vừa mới mở thêm một ngộ tính mới: Gầm rống, đây là kỹ năng đánh đơn của BB hay nhất.

Nếu như đánh ra được cuốn sách này, hẳn rất đáng giá... Hơn nữa, nếu như muốn chăm chút cho BB, cũng rất cần những...cuốn sách này.

Tiểu gia đang tính toán bản thân có nên lên núi chờ vận may hay không thì Nghịch thiên login.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia lên rồi? Nghịch thiên kỳ thực đang rất kích động, bất quá, hẳn dùng khẩu khí cẩn cẩn dục dục, thử hỏi một chút.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm. Có chút xấu hổ... Tuy rằng, nói cho đúng phải là cậu phải đang không biết những chuyện ngày đó Nghịch thiên “tỏ tình”, bất quá, thật sự thì...Cậu đã biết hết rồi a!!!

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Đang làm gì vậy?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chạy thương.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Có muốn đi luyện cấp không? Cứ ở mãi cấp 65 cũng không nên. Nhìn lại đẳng cấp chính mình, sau đó nhìn của Tiểu gia, Nghịch thiên nghĩ hẳn nên kéo giúp cậu ít lâu.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm... Tôi muốn lên 75. Đây cũng là dự định thật sự của Tiểu gia, lên 75 rồi, có thể lên núi bắt BB cũng tiện thể đánh sách kỹ năng luôn.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi định đi Cổ Mộ tầng 8, cùng đi không? Nếu Tiểu gia đã quyết định luyện cấp, như vậy Cổ Mộ tầng 8 là hợp nhất, kinh nghiệm khá nhiều.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Song kinh nghiệm còn dùng được không? Bộ dạng Tiểu gia hiện tại thật ngoan ngoãn, hẳn còn chưa biết chuyện của hắn nhỉ?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm, của hệ thống và bang cho đều chưa có dùng.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Vậy thì tốt rồi, hôm nay có thể chơi đến tối chứ?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm, không việc gì.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Vừa lúc mấy ngày nay tôi đều rảnh rỗi, chúng ta cùng nhau luyện cấp nhé?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Được.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] = cậu đã chạy thương xong đợt này chưa?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm, tôi cũng sắp chạy xong rồi, đang chuẩn bị quay về bang đây.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Không sao cả, cậu cứ từ từ đi, chưa phải vội. Chuẩn bị mọi thứ cho tốt rồi nói một tiếng là được.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm. Tiểu gia chuẩn bị tốt mọi thứ cần thiết để trong túi, sau đó thăng tay dùng kỹ năng Lăng ba vị bộ (kỹ năng di động trong nháy mắt, thời gian cool down tùy vào điểm tâm pháp cao hay thấp) giúp chạy thương.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Nga Mi nào trong bang muốn đi?! Hẹn tốt với Tiểu gia rồi, hắn lập tức chuẩn bị tổ đội. Quay sang hỏi trong bang rằng cần một người thêm máu.

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Em... Thật muốn nôn ra máu mà... Nín thở xem hai người nói chuyện, chỉ nhìn thôi thật khó chịu a ~~~~~ từ khi nào, hai người này lại chơi trò ngây thơ kiểu này vậy?!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em cũng muốn đi ~~~~~ thật sự là một cơ hội tốt a ~~~ bọn họ đã tương phùng rồi ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi cũng muốn đi ~~~~~ được rồi, Cổ Mộ tầng 8 một người nữa ai muốn đi? Gọi thêm Phong nha ~~~ hai Nga Mi cho chắc ăn ~~~~~ Oai oai tính toán thật chi li, Cổ Mộ tầng 8 kinh nghiệm nhiều, quái cũng mạnh, so với mấy tầng khác thì ngon ăn hơn, nếu như thuận tiện ra Boss có thể cùng nhau làm thịt nó luôn ~ nhiều Nga Mi một chút ~ nhiều cơ hội a ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Oai oai anh đi chết đi!! Chết tiệt, lại muốn tha lão tử xuống nước!

Ông đây mệnh sao Chối một lần là được rồi, trước khi hai người kia làm rõ ràng với nhau, ai nấy TMD đừng...hại ông đây nữa đó!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Để một Nga Mi là được rồi, những người khác đừng đi, nhiều người phải chia nhỏ kinh nghiệm hơn. Nghịch thiên cau mày nhìn kênh bang hội, thôi đi, Phong đừng nói đến kỹ thuật thêm máu, kỹ thuật giết người cũng quá là chuẩn. Bất quá, nếu như lỡ gây mâu thuẫn với Tiểu gia...vậy thì đừng nên đi chung! Xin lỗi người anh em.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Nói tui này chia nhỏ kinh nghiệm... Lão đại, anh đúng là vô lương tâm mà ~~~~ khóc lóc kể lể a, cái đạo lý gì vậy, anh đây là muốn tất cả kinh nghiệm đều chuyển hết cho Tiểu gia chứ gì... Ai dà, là cưng chiều không sai mà!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Đi đi mà lão đại ~~~ tui em sẽ cố gắng cố gắng thật nhiều a ~~~ chúng em hứa sẽ giữ hiệu suất cao a ~~~~ cho các nàng đi với đi với đi với đi với đi với ~~~~~ thật muốn đi a ~~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Lão đại... Chúng ta tổ đội, hiệu suất mà ~~~ nhiều người đương nhiên hiệu suất nha... Người ta cũng muốn thăng cấp a.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Lão đại, đây tổ đi mà... Nhất định tui này sẽ không chọc ghẹo Tiểu gia đâu mà ~~~~ nàng đây không muốn đi một mình đâu... Như vậy rất giống bóng đèn a ~~~~~ lão đại và Tiểu gia hẹn hò trong Cổ Mộ tầng 8, thêm một mình nàng đây ~~~ không nên đâu!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đây tổ đi, hiệu suất của tôi thấp, đánh không thoải mái. Ngực luôn có chút là lạ, cảm giác tự như chính mình cùng Nghịch thiên hai người giống như lén lút ở chỗ khác. (Sông bắt tặc: Tôi lần thứ hai nói rõ!! Người ta còn chưa có chết nha! Trong đội ngũ còn bà đây đó!)

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ừm, được rồi, ai muốn đi thì vào. Nghịch thiên nghĩ lại thì thấy cũng có lý, tuy rằng kinh nghiệm bị chia nhỏ ra. Bất quá, đánh quái như vậy rất sướng, có thể kéo được nhiều quái, đánh được nhiều kinh nghiệm tương đương.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Đây đúng là... Lang trư nhìn quyết định của lão đại, bất đắc dĩ phát hiện một điều, cái này thật giống như...

Ngoại trừ Phong. Trong lòng tất cả mọi người đều tự điền vào nửa câu sau, đương nhiên là, nào có ai dám mở miệng nói ra?! Lão đại đã hạ chiếu cấm nói rồi a!! Nghẹn đến nội thương chết mất!!!!

15. Chương 15: Thăng Cấp Thật Là Tuyệt

Nghịch thiên không dám nói rõ mọi chuyện. Tiểu gia đánh tiếp tục làm như không biết, bầu không khí giữa hai người quả thật vô cùng quỷ dị.

Trong bang tất cả mọi người nhìn cảnh cả hai xoắn xuýt, không cảm thấy gì khác ngoài phiền não, thậm chí chỉ cần thấy hai người bắt đầu nói chuyện, đều cảm giác lực bất tòng tâm...

Khó được dịp Nghịch thiên cùng Tiểu gia đều không có mắt, Sông bắt tận nôn nước đắng ing...

[Bang hội][Sông bắt tận] Ngày hôm đó đúng là hết sảy a ~~~ lão đại đối với Tiểu gia bao nhiêu là che chở, Tiểu gia lại bấy nhiêu nhu thuận, thật muốn nghĩ là Tiểu gia đã bị xuyên qua mắt rồi ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em cũng chịu hồng nỗi luôn... Thật nhớ hình tượng tiện thụ cũ mà ~~~ thật sự nhớ cảnh Tiểu gia ngày xưa hết X này liền X nọ a ~~~

[Bang hội][Sông bắt tận] Làm sao bây giờ? Bọn họ nhất định có gì đó! Tiểu gia không phải cũng đã yêu lão đại mất rồi đi? Không thì sao lại ngoan ngoãn nghe lời đến thế? Sông bắt tận không tin, lão đại vừa lên tiếng, Tiểu gia lập tức ngừng việc đang làm, lão đại nói phải làm gì thì cậu làm đó, miệng lưỡi thô thiển cũng đẹp sạch, khiến cho người trong bang đều nghi ngờ Tiểu gia đã nam biến nữ mất rồi.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em với Tiểu ái đã cùng nghiên cứu thảo luận rồi. Tiểu ái nói, chiêu thức này gọi là “nước chảy đá mòn” đó, hai người đều cố gắng biểu hiện tốt nhất có thể để đối phương xem nha!

[Bang hội][Sảng oai oai] Thôi đi! Cũng đâu phải ngày đầu tiên chúng ta quen biết Tiểu gia, lão đại cũng không phải ông chú si ngốc. Oai oai khinh bỉ Tiểu tâm cùng cô bạn Tiểu ái ngu ngốc nào đó, người ta đều trước tiên bày ra biểu hiện tốt nhất, sau đó chậm rãi bộc lộ chân thành của mình, này không phải mưu kế của lão đại cùng Tiểu gia phản kích lại cả đám sao? Đâu phải ai cũng là thằng ngốc!

[Bang hội][Sông bắt tận] Khó được một lần, Oai oai nói cũng có đạo lý nha ~~~ Chị cũng nghĩ thế, cứ thấy hai người bọn họ giống như học sinh trung học yêu đương sớm sao ấy, ngây thơ muốn chết luôn! Lão đại và Tiểu gia bình thường hai người luôn anh hỏi một câu cậu trả lời một câu, toàn vài ba mấy câu xàm xí.

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] Tôi nghĩ lão đại cũng có chút tính toán nào đó, nếu không thì lập QQ bang làm gì? Ngoài QQ, điện thoại của Tiểu gia lão đại cũng đã moi được luôn rồi. Lão đại chính là lão đại, tính tình nguyên bản của lão đại, chính là làm việc lúc nào cũng có kế hoạch, mục đích đầy đủ. Lang trụ thâm nghĩ, lão đại nhất định đang âm thầm hành động, cho nên, truy người a, bắt luận nam nữ, đều phải từ từ tiếp cận đối phương.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Nói đến cái này... Tiểu gia chỉ đem số điện thoại cho mỗi lão đại!!! Oán ghê luôn ~~~ hai người bọn họ cứ nhiên tư thông với nhau, nếu không phải ngày đó lão đại đặc ý vênh vào tiết lộ, bọn họ vẫn chẳng ai hay biết gì!

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Mấy người còn sợ thiên hạ chưa đủ loạn hở? Trong game này, ngoại trừ kênh thế giới, những kênh khác đều không thông báo tên hảo hữu login, không chừng Tiểu gia bất ngờ login, nếu như thấy được... Nếu như lại xảy ra chuyện gì đó, lão đại nhất định sẽ lột da mọi người cho coi!

[Bang hội][Sông bắt tận] Tụi này có làm loạn gì đâu... Oan uổng quá đi, hiện tại, lúc có mặt lão đại không

thể nói, khi Tiểu gia ở đây cũng chẳng dám hé môi, người ta nhìn sắp chết luôn rồi a ~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Nếu như để Tiểu gia login thấy được thì tính sao bây giờ?! Mấy người chúng ta đều gánh không nổi đâu. Phong nhìn lại kênh hảo hữu, xác định Tiểu gia không có trên mạng, sau đó khẩu khí mới dám thả lỏng hơn.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Anh đừng dọa người mà ~~~ Lão đại từng nói qua, không cho phép các nàng đem chuyện này ra đùa giỡn nữa... Trước mắt cũng thăm dò qua, xem thử phản ứng của Tiểu gia, đoán chừng đối phương còn chưa biết gì, hẳn chưa có tên lăm mồm nào mật báo cho cậu. Phần các nàng vẫn phải cẩn thận một chút, tránh làm hỏng chuyện...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy, đem BB của cậu cho tôi nhìn thử xem.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Cậu đừng có mà kích thích người ta nha ~~~ BB nhà tôi đúng thật không tốt cho lắm, bất quá cậu cũng không được coi thường nó ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Móa, tôi hảo tâm chỉ cô chăm BB, cô lại nói nhảm nhĩ gì đó? Khinh bỉ liếc Thủy thủy.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Nhìn đi nhìn đi... Khóc rống, nước mắt đầm đìa. Đành đem Gấu nhỏ đánh máu phát lên.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Gấu của cô còn chưa phải siêu cấp biến dị, tư chất không tốt lắm, ngộ tính cũng chưa đủ cao, mới chỉ có 4 kỹ năng, toàn là đánh máu. Thủy, thế nào không được rồi. Chặt lưỡi, BB đánh máu của Nga mi, nếu như không tốt, rất vô dụng nha.

[Bang hội][Sông bắt tặc] ...Đừng có đem Gấu nhỏ của tôi so với của cậu... Người ta thật thích cái biến dị màu phấn hồng này đó, tư chất 2100+ cũng đâu có tệ, ngộ tính được 4 rồi, vừa lúc đủ 4 kỹ năng!!! Đau lòng a... Đánh máu dùng như vậy liền tạm được rồi ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cô xem Gấu của tôi nè, siêu cấp biến dị Gấu chó, tư chất 2800+, ngộ tính 9, 5 kỹ năng, đánh máu cao. Phong đem BB của mình phát lên, đáng tiếc ngộ tính không tính đến 10, cảm giác thiếu hoàn mỹ, bất quá không sao cả, đợi sau này lại đập tiếp.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Tiểu tâm ~~~ Phong khi để người ta kìa ~~~ khóc, lại nữa rồi lại nữa rồi, vài ngày lại một lần như thế, đúng là không muốn cho người ta sống yên ổn mà ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy thủy tỷ ~~~ đáng thương quá đi a ~~~ Phong thích nhất là chăm BB, chăm được mạnh liền khoe cho kẻ khác xem, thuận tiện kích thích người ta...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu tâm, đem BB của em cho anh xem nào. Lúc bản thân bình phẩm của người khác, tâm cảm giác rất thỏa mãn... Của người khác không mạnh bằng, dĩ nhiên cho thấy cậu ta

làm tốt, chính là một cách khuyến khích bản thân càng phải làm tốt hơn nữa!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em không có BB! Hừ, thói hư tật xấu của Phong ai cũng biết, tuy rằng đối phương không phải cố ý khoe khoang, bắt quá, BB vốn đang thỏa mãn bản thân vào trong miệng cậu ta liền trở thành đồ bỏ đi, ai mà thấy vui nổi đây?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ... Ông đây X!

[Bang hội][Sông bắt tạt] Chiêu này được đó... Đối phó với Phong nên dùng chiêu này...

Đang giỡn qua giỡn lại, Nghịch thiên lên mạng.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Náo nhiệt thật nha. Mấy ngày nay lúc nào cũng khẩn trương quá mức... thần kinh luôn nhạy cảm, cứ sợ rằng có người mật báo chuyện tình lại cho Tiểu gia, khiến cậu khó chịu mà lui bang.

[Bang hội][Sông bắt tạt] Lão đại ~~~ anh tới rồi ~~~~ nhìn Phong kìa, cậu ta lại kích thích tui em! Khóc rùng ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 9494, lúc nào cũng bảo của tui em là đồ bỏ đi... Em thật ủy khuất, còn bị tổn thương, lòng tự tôn cũng vỡ nát luôn ~~~ ủy ủy khuất khuất khóc rống ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ... Thật là, tui chỉ là cho mấy người ý kiến thôi mà. Tha người ta đi mà, bản thân chăm được BB tốt, muốn tìm người chia sẻ niềm vui thôi mà? Không tìm người trong bang chẳng lẽ đi tìm kẻ bang khác à...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ha hã, được rồi, hôm nay Tiểu gia không lên mạng sao? Mấy người bọn họ vẫn luôn cãi nhau, tuy rằng cũng dữ dội nhưng không hung hãn, khá là náo nhiệt.

[Bang hội][Sông bắt tạt] ...Anh chỉ biết có mỗi Tiểu gia ~~~~ biểu tình cười trộm kèm chế nhạo ~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Còn chưa lên nha ~~~ lão đại ~~~ anh không phải có số di động của Tiểu gia sao? Gọi một cú hỏi thăm nguyên do là được rồi ~~ thù này còn nhớ rõ lắm ~~~ giữ riêng số di động của Tiểu gia nha ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...không phải dùng vào lúc này. Nếu cứ liên lạc quá nhiều lần, sẽ khiến đối phương nghi ngờ.

[Bang hội][Sông bắt tạt] FH đáng khen thay một cái giải thích ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, phát BB của anh lên cho em xem nào. Dem so BB với đám người Thủy thì bị bảo là khi dễ các cô ấy, thôi thì dem so với lão đại hẳn sẽ không bị nói như thế.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ha ha, cậu cũng muốn kích thích anh sao? Bất quá, BB cũng đã phát lên rồi, tham khảo thêm ý kiến cũng tốt.

Nghịch thiên và một vài người đã đổi BB mới thay cho con đầu tiên bọn họ bắt cùng nhau dạo trước, Điều nhân siêu biến dị cấp 75, cá tính nhát gan, tư chất 3200+, ngộ tính 10, 5 kỹ năng trong đó có một cái là đánh lan bằng liệt hỏa, có thể phối hợp với tâm pháp Liệt hỏa chú.

Nghe nói toàn bộ server này chỉ có đúng 3 con BB ngộ tính 10, vậy ra Nghịch thiên chiếm một trong số đó.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, em hiện tại rất đổ kị. Đổ kị a! Tư chất 3200+, toàn bộ server này tìm được mấy người có BB tư chất trên 3000+?! Ngộ tính 10, tư chất 3200+, phí đầu tư nhất định kéch xù luôn!!

[Bang hội][Sông bất tận] Đẹp quá a... BB này đẹp thật đó, màu lửa đỏ còn phát ra khói hồng, con mắt đỏ tươi sáng long lanh, đuôi cũng như bó đuốc đỏ rực lắc qua lắc lại... Chủ yếu là thuộc tính, hoàn mỹ quá luôn, trưởng thành cũng tuyệt vời, mấy cái khác thì khỏi phải nói... Ai dà, RMB chính là vương đạo mà!!

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Không hổ là lão đại... Nhiều nước miếng a, BB tốt mà mọi người luôn hướng tới...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đúng thật không tời. Tiểu gia vừa login, liền thấy Nghịch thiên phát lên BB, sẫm soi thật kỹ, cơ bản thật sự không có bất cứ tỳ vết nào.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, cậu tới rồi? Nghịch thiên có phần kinh ngạc, bắt qua, tâm tình lại phần chán hơn. Có lúc ngẫm lại, chức năng thông báo hảo hữu login của hệ thống đúng nghĩa quá gà mờ.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đúng vậy, lên rồi. Sau vài ngày tập cách thích ứng, Tiểu gia cơ bản lúc đối mặt với Nghịch thiên đã không còn cảm giác mất tự nhiên. Có thể coi như không biết gì... Cũng chắc ai phát hiện ra cậu đã biết hết rồi... Cảm giác chơi xấu Nghịch thiên thế này khá là vui.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Còn cách 80 nhiều hay ít? Nghịch thiên nhìn đẳng cấp của Tiểu gia, phát hiện cậu đã 79 rồi.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Còn 10% thôi. Luyện cấp ở Cổ mộ tầng 8 đúng thật hiệu quả, chỉ mất vài ngày công phu, một đường cuồng thẳng cấp. Đương nhiên, cậu thật ra có dùng thêm Thiên linh đan, bất quá, chỉ là tiện dùng thôi, thẻ nạp mấy tháng trước mua về, dạo trước còn chưa kịp dùng, hiện tại đang cần cày cấp, đương nhiên phải dùng đến rồi.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Cậu trước đừng tăng điểm tâm pháp, đợi lên 80 đã. Nghịch thiên vốn có chút tính toán, hiện tại bản thân hắn vẫn đang chần chừ ở 89. Một phần là vì muốn lên 90 phải có 6 tâm pháp được 80 điểm, hắn chính là còn một cái nữa là đủ. Như vậy, tính ra hắn rất nhanh cũng lên 90, nhưng như thế sẽ cách Tiểu gia quá xa, những hoạt động tổ đội sau này, cậu nhất định không chịu cùng tổ đội với mình nữa... Nếu vậy thì không tốt cho lắm.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Hiểu rồi, tôi sẽ nhanh lên 80 thôi.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Vậy cậu chuẩn bị, chúng ta = chút nữa liền đi Cổ mộ tầng 8. Nghịch thiên vừa vui vẻ lấy thêm lương thực cho BB, vừa kéo điểm tâm pháp còn lại lên cho đến 80.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ai muốn đi Cổ mộ tầng 8? Tiểu gia cũng lấy đầy thuốc bỏ vào trong túi.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Đương nhiên tớ đi nữa... Cô nàng nhất định giành cho được cái siêu cấp phúc lợi này ~ có thể vừa xem JQ vừa được luyện cấp ~ tốt muốn chết luôn a ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em ~~~ mang em nữa ~~~ chỉ chờ đến chuyện tốt này thôi ~~~ đương nhiên không thể sót được nàng đây ~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Tôi cũng đi nữa ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Mang thêm tôi nữa, lát nữa tiện đi đánh Boss luôn... Bản thân hiếm khi được dịp dám đi chung với bọn vì ngại liên quan, sao có thể bỏ qua? Hơn nữa, tiện thể xem thử lão đại và Tiểu gia rốt cuộc đã phát triển đến đâu rồi, xem xem chính mình đã được giải trừ khỏi hiểu lầm chưa...

Nghịch thiên, Tiểu gia, Phong dùng Thổ linh châu trực tiếp chạy vào Cổ mộ tầng 8. Không còn cách nào khác, lúc nào luyện cấp cũng vậy, vì không có phù định vị đã ngoại, Lang trư, Thủy và Tiểu tâm đều chậm rãi tiêu sái, lướt qua từng tầng một.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Xem ra tôi cũng phải mua thêm Thổ linh châu, như vậy một chết được.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Vàng a ~~~~ không có tiền. Chính là rất mắc luôn, 100 vàng một người, tương đương 2 đồng rưỡi RMB, không kém gì một ly đồ uống lạnh thật, thế nhưng... Minh chẳng khác nào thần giữ cửa nhỉ? Ai dà...

[Bang hội][Sông bắt tặc] Đây là cách chơi của người không có tiền... Mất thời gian hơn chút thôi...

Cuối cùng, mọi người cũng đến đông đủ, Nghịch thiên phân công mọi người đánh quái như thế nào, sau đó bọn họ bắt đầu đánh quái kiếm kinh nghiệm.

Tiểu gia phụ trách kéo quái, chỉ cần chạy đến đúng địa điểm mọi người tập trung là được, sau đó phóng

Bát trận cùng Tru tiên, nếu nộ đầy thì có thể dùng thêm Kinh đào hải lãng, tất cả đều là tán công cháy hiệu quả không xác định được, nói chung khá là hiền hòa với môi trường.

Đang đánh hăng say, Tiểu gia phát hiện có người đề nghị giao dịch với mình. Cậu có chút không rõ, bất quá vẫn chấp nhận, hóa ra là Nghịch thiên. Hắn gửi cho cậu Điều nhân, nhìn kỹ phát hiện đây là một con JP mới.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Có ý gì?! Ngực Tiểu gia lại dấy lên cảm giác không nói lên lời. Nhìn Điều nhân đương nhiên thấy thích, JP mà sao không thích được cơ chứ? Thế nhưng Nghịch thiên giao dịch này là có ý gì?! Khinh thường cậu không bắt được sao? Hay là chê cậu không có tiền mua? Nghĩ đến đó cậu có chút tức giận. Nhưng, nghĩ ngược lại nếu đây là biểu lộ của Nghịch thiên... Trên mặt lại nóng lên, Nghịch thiên sẽ không hướng cậu khoe khoang, chỉ là chăm chút cho cậu thật tốt... Không đúng! Tặng cho cậu sao? Có ý gì? Coi cậu như con gái hay dựa dẫm?!! Mẹ nó!

Nghịch thiên đương nhiên không biết được trong suy nghĩ của Tiểu gia đang quay mòng mòng. Hắn thật sự muốn tặng BB cho cậu, cũng vì Tầm của cậu mãi vẫn không nâng được ngộ tính. Đương nhiên, hắn sẽ chẳng bao giờ khinh cậu mua không nổi sách kích hoạt ngộ tính, chỉ là, bất quá, Tiểu gia đã sắp 80, dùng mãi BB cấp 55 cũng không tốt cho lắm. Mà con Điều nhân này, kỹ năng, ngộ tính đã đập gần đầy, chính hắn cũng thấy thỏa mãn. Hơn nữa, hắn cũng đã chuẩn bị tốt một con Ngựa cấp 75, một đàn BB để trong người, xem chừng có phần lãng phí. Con Ngựa do đẳng cấp cao quá, Tiểu gia không thể mang nổi, mà Điều nhân đủ mạnh để mang một thời gian dài, Tiểu gia vừa lúc lại cần, để cậu dùng đánh quái khá hiệu suất.

Toàn bộ đội ngũ cùng người trong bang, vừa vặn thấy được câu hỏi đột ngột của Tiểu gia, Sông bắt tận định mở miệng hỏi, Nghịch thiên đã giành giải thích trước.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Tôi có hai con, cậu mang một con đi. Coi như giúp tôi mang nhé, cậu xem, ô sủng vật của tôi đây mất rồi. Nghịch thiên nhanh chân nói ra lý do, nếu như để Tiểu gia tiếp tục truy hỏi vấn đề BB này, nhất định rất phiền phức.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đây sao? Tiểu gia nhìn lại tư liệu của Nghịch thiên, quả thật đã đầy... Bất quá... Anh đem mấy món cũ không cần thiết đưa tôi giữ giúp là được rồi.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Tiểu gia, cậu xem, BB đánh máu tôi dùng khi cần thêm lam, BB cuồng hồng tôi để đánh đơn, BB nhục tường (lá chắn) để PK, những con khác tôi muốn đem luyện cấp, tôi còn dự định bắt một cái BB dùng mãi mãi. Mấy con khác tôi vốn không muốn đưa cậu, không còn cách khác là để cậu giữ con Điều nhân kia. Nghịch thiên giải thích tường tận, nói rõ ràng lý do, nếu nhìn phớt qua, thật sự cảm thấy đáng tin.

Tiểu gia nghĩ ngợi một hồi, xét thấy cũng có đạo lý. Bất quá, BB tốt như vậy...

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Cậu cứ giúp tôi mang đi, tiện thể giúp tôi luyện cấp cho nó luôn. Nghịch thiên thấy Tiểu gia chưa lên tiếng, đoán rằng cậu còn đang lo lắng.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm... Anh nhớ lấy trở về, đừng quên đó. Tiểu gia xác nhận giao dịch, cầm

trong tay một cái JPBB lập tức hưng phấn, có điều nhớ tới này không phải của mình lại đâm tiếc nuối, còn hơi ảo não, chính là bản thân quả thật cũng ham BB tốt đi?!

Những kẻ khác đứng ngoài hóng chuyện trong lòng đều thầm khinh bỉ Nghịch thiên, quá giả tạo luôn! Còn lộ liễu như vậy, ô vuông đầy mắt rồi... Thế nào không đưa cho ông (bà) đây a ~~~~~ ai nấy tận đáy lòng đều gào thét ~ JPBB đó a ~~~~~

Đánh quái một hồi, Tiểu gia rất nhanh đã lên 80, Nghịch thiên khá thỏa mãn, vui vẻ vô cùng, kéo quái lại càng hăng hái hơn.

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đại, chúng ta đánh Boss đi. Phong nhìn đồng hồ, hẳn là đi được rồi.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Ừm, tôi dẫn quái đi, mọi người chú ý hồi máu cho đầy, kỹ năng đập bạo một chút. Tiểu gia, nhớ phóng liên tục nhé.

Vừa lúc đó, một đội người khác đang chạy đến, xem chừng cũng vì đánh Boss mà tới.

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Lão đạo, cần giết không? Phong vốn không có lấy chút tế bào chính trực, chỉ cần nguyên tắc máu chốt không gặp vấn đề, giết người phóng hỏa gì đó cậu chàng này đều làm được, đương nhiên, trong giới hạn game mà thôi ~ hiện tại, có kẻ công khai đến giành Boss, vì để cho chắc chắn... đương nhiên giết luôn là yên tâm nhất.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Không cần, dùng thực lực giành lấy. Nghịch thiên nghĩ, mọi người chơi game, chỉ cần không quá phận, cứ nên dùng bản lĩnh cùng tài năng mà tận hưởng.

Đang nói, Boss xuất hiện, Phong dùng Quân tiêu ký, một vuốt duy nhất, tiên hạ thủ vi cường. Tiểu gia cũng tiên phong, định thân boss sau đó đánh bằng Khê sơn, tuy sát xuất trúng đích chỉ được 26%, nhưng cậu vẫn rất hăng hái. Nghịch thiên cũng nâng điểm tâm pháp lên 80, Boss bị dẫn về phía đội ngũ bọn họ, Lang trư lúc này đã chuẩn bị tốt tay chân, không để ý sống chết, kê vai sát cánh cùng Nghịch thiên, tạo ra thương tổn cho Boss. Tiểu tâm thay đổi trạng thái công kích, mặc cho hiệu quả chính xác của mình chỉ có 20% so ra còn thấp hơn Tiểu gia, nhưng không sao hết ~~~~Thủy và Phong thì thay phiên nhau kéo máu cho đám người đang đánh. Rất nhanh, tính trên tỷ lệ thương tổn máu, bọn họ liền cướp được Boss.

Đám người Nghịch thiên phát hiện cây máu của Boss từ màu xanh lục biến thành đỏ, biểu thị Boss đã thuộc về bọn họ.

Kết cục chung đã định, đoạt Boss xem ra đã thua rồi, đội ngũ kia cũng thấy khung cảnh khu vực đánh Boss đã chuyển thành màu xám, biểu thị bọn họ không cần uống phí công sức nữa, Boss đã thuộc về đối thủ, mọi chuyện toàn bộ xong rồi. Nhưng có người trong số đó, tỏ vẻ không phục, bọn họ cho dù không giành được Boss, cũng không muốn để kẻ khác an ổn đánh. Cả đám lập tức mở PK.

[Đội ngũ][Sông bắt tận] Ai da ~~~ lúc nào cũng giết em trước vậy... Không phải chứ ~~~ màn hình bất ngờ biến đỏ báo hiệu bị công kích, Sông bắt tận vừa chạy vừa kêu cứu ~ oan a ~~~~~ lúc nào cũng nhắm vù

em mà giết trước, rất không FACE a ~~~ sao không đi mà giết Phong kìa ~~~~ cậu ta cũng là vú em mà ~~~ phiên muộn ghê ~~~ (Phong: Cô có ý kiến gì?! Thủy: Không... Cậu mạnh...)

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Bà mẹ nó, giết bọn nó đi! Phong xoay người, chuyển sang hình thức PK.

[Đội ngũ][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu tâm, Boss chỉ còn ít máu, em và Thủy hai người lo ứng phó nhé, tại này đi giết người. Nghịch thiên nghĩ không nên nói nhiều với đối phương làm gì, vì thế chuyển thẳng sang hình thức PK.

Tiểu gia thì mặc kệ đội ngũ của mình hay của đối phương có lý, chỉ cần bên kia ra tay trước, đương nhiên cậu phải để ý thôi!

Đội ngũ của Nghịch thiên, ngoại trừ Tiểu gia vừa lên 80, những người khác đều đã 85+, càng miễn bàn đến Phong và Nghịch thiên một thân trang bị và BB đủ mạnh, Lang trư cũng không phải loại ăn không ngồi rồi, tuy rằng không thể so sánh với Nghịch thiên và Phong chịu bỏ tiền, nhưng một thân trang bị của anh chàng này tính ra cũng không tệ. Chỉ như vậy, tổ hợp PK này liền đã chiếm được ưu thế.

Tiểu gia giết xong Nga mi của đối phương, kinh hỉ phát hiện trên đầu mình treo một thanh đao, càng thêm mạnh dặn. (Giết người trong Cổ mộ không bị treo đao ~ nơi lý tưởng để PK báo thù ~)

Phong chỉ giết được một Võ đang của đối phương, thời gian còn lại đều dùng để thêm máu cho mọi người, không có cách nào khác, đề phòng người còn phải tránh quái, dù sao đây cũng là nơi luyện cấp, quái luôn được làm mới, nếu mặc kệ không chú ý, sẽ bị quái táng chết.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, giết Boss xong rồi, nhớ kiểm tra túi nhé. Tiểu tâm chủ công, Sông bắt tận hồi máu, cuối cùng Boss cũng đã ngã xuống.

Mấy người bọn họ lập tức mở túi, hệ thống thông báo Tiểu gia và Lang trư thu được vũ khí đánh Boss cấp 70.

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiếp tục giết bọn nó, một tên cũng không tha.

Tiểu tâm và Sông bắt tận cũng tham gia cuộc chiến. Bất quá, không phải giết người, mà cả hai phụ trách thanh trừ quái, bởi vì quái ảnh hưởng đến quá trình Phong giết người.

Kết quả rất nhanh đã có, Tiểu tâm chết hai lần, Lang trư chết một lần, Tiểu gia cũng một lần, nhưng cả bọn đều được Phong và Thủy kéo sống lại, mà đối phương toàn đoàn bị diệt, đều chết trở về thành.

[Đội ngũ][Tìm kiếm tiểu G] Thủy thủy tử, em hình như thấy trong đội ngũ của bọn họ có người quen nha... Tuy rằng vừa nãy rất loạn, chỉ cần thấy đỏ liền giết, nhưng bọn họ cũng không bị hoa mắt.

[Đội ngũ]/[Sông bắt tận] Chị cũng vậy... Dữ cảm không tốt cho lắm... Hình như tiêu rồi...

[Đội ngũ]/[Tận thế là ông đây] Bạn của hai người sao? Dù có coi nhau là bạn bè đi nữa, nhưng đã ra tay trước chúng tỏ đối phương sai, xem chừng bạn bè cũng không làm được nữa. Cậu dù rằng thô tục, thích PL, bất quá vẫn luôn chấp nhận nếu thua cuộc, không giành được thì thôi, chăm cho tốt trang bị rồi quay lại dùng bản lĩnh mà đoạt. Giành không được lại mở giết người, chính là loại bỏ đi!

Nghịch thiên cũng không lên tiếng, nhưng hẳn vốn có chú ý thấy trong đội ngũ có bóng dáng mấy vị kia, hơi cau mày, trong lòng có phần buồn bực.

Giống như lúc này, Nghịch thiên nhận được trò chuyện riêng.

[Mật]/[Theo anh về nhà] nói với bạn: Nghịch thiên?

[Mật] Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Ừm. Sao vậy? Kỳ thực, bình thường bọn họ vẫn liên hệ, nhưng không quá nhiều. Lúc này, Theo anh về nhà lại gửi trò chuyện riêng thế này, khiến Nghịch thiên có chút kinh ngạc.

[Mật]/[Theo anh về nhà] nói với bạn: Cậu giết người của bang chúng tôi? Xảy ra chuyện gì vậy? Theo anh về nhà vốn tin tưởng thái độ làm người của Nghịch thiên, bất quá, hệ thống bang hội vừa thông báo bang Nghịch thiên giết người bên bang bọn họ, này là sự thật, người trong bang tổ cáo, y đành phải quản.

[Mật] Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Người của bang cậu? Chúng tôi đi Cổ mộ tầng 8 đánh Boss, bọn họ giành không được, sau đó giết người. Nghịch thiên có chút kinh ngạc, bất quá, này cũng bình thường thôi. Theo anh về nhà đã lên 90, rất nhiều người muốn đi theo y.

[Mật]/[Theo anh về nhà] nói với bạn: Thế thì... Để tôi hỏi thăm một chút.

Qua một hồi lâu, Theo anh về nhà lại gửi qua một cái trò chuyện riêng, nói không việc gì nữa, quấy rầy rồi. Nghịch thiên không đáp lại, bất quá, nghĩ đi nghĩ lại xem như buông xuống được tảng đá. Dù sao, người này cũng là bạn bè quen biết từ hồi mới chơi game, tuy rằng bình thường không liên hệ nhiều, bất quá, quân tử chỉ giao đàm như thủy.

Đám người Nghịch thiên lại tiếp tục luyện cấp trong Cổ mộ tầng 8, vốn tưởng rằng đám người vừa rồi chỉ là chút nhạc đệm, chứ chẳng nghĩ tới, mọi chuyện còn chưa được dẹp yên.

16. Chương 16: Thực Tm Đốt Tiền

Tiểu gia trong kênh đội ngũ phát lên vũ khí nhận được sau khi đánh Boss, mà Lang trụ cũng tương tự. Tiểu gia mở ra Thương, mà Lang trụ nhận được Cung tên.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Trang bị Thị yến Huyền Ngọc dùng kèm vũ khí này. Mà loại y phục này người chơi cấp 60 – 70 dùng tương đối tốt, nhưng đẳng cấp cao rồi lại không còn giá trị.

[Bang hội][Sông bắt tằm] Em có thể định giá nha ~~~~ của Tiểu gia là 250 vàng, của Lang trư 180 vàng ~~~~ cứ gửi bán ngoài chợ nha ~ chuyên đi dạo qua các quầy hàng cũng có chỗ tốt a ~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia ~ không tệ ha? So ra bằng cậu chạy thương rất nhiều ngày đó ~~~~ Đẳng cấp càng cao, kiếm tiền càng dễ, chạy thương phải tốn gấp 1,5 lần thời gian so với một hoạt động thế này ~ để thời gian còn lại có thể dành kiếm tiền bằng nhiều cách khác nữa ~~~

Tiểu gia không mở miệng, tùy rằng cũng đồng tính, bắt quá, sao cậu có thể thừa nhận được!

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Lần sau có chuyện tốt thế này nhớ mang tôi theo nha ~~~ Có lão đại ra tay, tất cả đều không thành vấn đề.

[Bang hội][Sảng oai oai] Các người lại không mang theo tôi...5555 Vừa lên mạng, cứ nhiên bắt gặp bọn họ đánh Boss trở về, buồn muốn chết luôn ~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Mi xem, mi mỗi lần lên mạng đều chọn không đúng thời điểm. Lang trư gửi kèm một cái biểu cảm “mi chính là heo ngốc”.

[Bang hội][Sảng oai oai] Mi mới là heo! Ta tức rồi nhé!! Lang trư!!!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ...Không phải chứ, này mà cũng giận. Được rồi, tha thứ cho ta đi mà. Quái lạ, bình thường thấy Oai oai bị Thủy cùng Tiểu tằm khi dễ, đối phương chưa từng bộc phát, hôm nay thế nào lại đột nhiên tức giận chứ...

[Bang hội][Sảng oai oai] Tổ chút thành ý coi!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ...Thành ý gì chứ? Tiểu tử này đầu óc rút gân sao?

[Bang hội][Sảng oai oai] Đem cái cung mi được nhận đưa cho lão tử, lão tử sẽ tha thứ cho mi! Biểu tình ngạo mạn, chỉ còn chưa đến mức hú hét vì hưng phấn.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Bà mẹ nó...

Trong lúc hai người Sảng oai oai cũng Lang trư đang nháo âm ỉ, hệ thống xuất hiện một cái Loa.

Loa là gì? Đúng như mặt chữ, gọi là Loa... nhưng, nói đúng hơn, chính là thứ bắt buộc bạn phải xem. Nếu bạn nói chuyện bình thường trên kênh thể giới, khoảng cách giữa hai lần liên tiếp là ba phút, nhưng Loa

thì không cần. Nói chuyện trên kênh thể giới rất nhanh sẽ bị đẩy đi, nhưng dùng Loa sẽ giữ được một thời gian (trừ phi có người dùng Loa đẩy mất Loa của bạn). Nói chuyện trên kênh thể giới, nếu người khác che đi sẽ không được nhìn thấy, nhưng dùng Loa, dù có bị che đi, thời điểm gửi đi đối phương liền bị cưỡng chế phải đọc. Chính vì vậy, vật này được bán trong Thương thành để thỏa mãn như cầu của người chơi, muốn dùng Loa cứ việc bỏ vàng vào cửa hàng mà mua. Trong game, có người kết hôn, chỉ cần dùng Loa thông báo, có người muốn khẩu chiến, cứ việc sử dụng Loa. Nói chung, Loa rất được ưa chuộng.

Hệ thống vừa xuất hiện cái Loa kia, liền khiến Nghịch thiên mất phương hướng, rơi vào sương mù.

[Loa]/[Người vô tình] Nghịch thiên kêu hùng mày là một tên đồng tính luyến ái biến thái, dám giết tao, có giỏi mang theo thằng tình nhân biến thái của mày trở ra đây a!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ người trong bang rơi vào trầm mặc. Lúc này, bang hội § Tận thế nghịch thiên § đã không còn mấy người ở lại, ngoại trừ một số bạn bè thường xuyên chơi cùng nhau, hoặc vài người đối với vấn đề đồng tính của bang chủ mình không có ý kiến. Những người này, tuy chẳng hủ giống như Sông bắt tận hay Tiểu tâm, cũng không phải loại nghĩa khí như Lang trư hay Phong, lại càng không giống Phong, bọn họ chỉ đơn thuần nghĩ rằng: Liên quan gì đến chuyện của mình?! Bất quá, lâu ngày mới gặp được người có tâm như vậy, đại bộ phận mọi người cho rằng lão đại Nghịch thiên quả thật là một lão đại biết đảm đương. Mọi người dù rằng không rời khỏi bang hội, cũng chưa bị đám Sông bắt tận các nàng đồng hóa.

Bởi vậy, Loa kia vừa xuất hiện, một số...kẻ bình thường vẫn quen lặn dưới nước cùng giật nảy mình, không khỏi thấy Nghịch thiên mà bỏ đá xuống giếng.

[Loa]/[Hôm qua đã chết] Cái bang § Tận thế nghịch thiên § toàn là đồng tính luyến ái biến thái! Lão đại bọn chúng chính là một tên GAY vô cùng buồn nôn!

Tiểu gia ngơ ngác nhìn Loa, trong khoảng thời gian ngắn không biết phải bày ra phản ứng gì.

[Bang hội]/[Sông bắt tận] ... Lão đại? Sông bắt tận thật muốn bật khóc lên, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ mới tốt?! Hiện thực tàn nhẫn hơn trong tiểu thuyết YY nhiều lắm, người ta sẽ không che giấu địch ý. Huống chi trong game, thói hư tật xấu tồi tệ của mọi người càng thể hiện không chút cố kỵ.

Trên kênh thể giới bắt đầu có kẻ lên tiếng chế nhạo, đều là mấy lời chia mũi dùi châm chích, dù cho chuyện không hề liên quan đến bọn họ. Nhưng mọi người đều châm chọc đến hăng say. Dù sao cao thủ đứng thứ tư trên bảng xếp hạng, hóa ra lại là một tên đồng tính luyến ái.

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mẹ nó! Phong chỉ hận không thể giết sạch đám người kia, thế thì sao chứ?! Trong game lời hiện thực ra làm chi?!

[Loa]/[Thiên sứ tại tổ A] Êu, thì ra Nghịch thiên là một tên GAY chết tiệt a, tiền bán thân nên biết để dành, nhất định kiếm không dễ dàng, đừng đổ hết vào game! Ha ha.

[Loa][Thiên sứ giả vờ B] Ngay cả phủ nhận cũng không dám ~ xem ra là thật rồi ~ ha ha, thực TM buồn nôn a ~ kêu GM cấm tài khoản chúng nó đi. Chúng ta không nên để cái thứ bệnh hoạn này sinh sôi nảy nở, cùng mình chơi game!

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Lão đại? Nói chuyện a lão đại. Thật đúng là...TNDD, không ngờ tới còn có tên bạn gửi tin nhắn hỏi anh chàng xem đúng hay không... Thương để a ~~~~~

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Lão đại, chúng ta không thể để yên cho bọn họ mắng như thế a!

Nghịch thiên không trả lời, hần hiện tại vô cùng sợ, nhưng không phải vì những lời kia khiến hần tổn thương. Chỉ là, hần sợ chính là Tiểu gia... Tiểu gia cuối cùng đã biết...

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Bà mẹ nó lũ thần kinh chúng mày! Sửa gì mà sửa! Có giỏi ra đánh với lão tử, trốn ở trong thành rống cái thần kinh gì mà rống!

[Loa][Sông bất tận] Các người đều là một lũ gà trống nhân sâm! Liên hiệp quốc đã thừa nhận đây là nhân quyền! Chúng ta là một nước dân chủ, mọi người đều có quyền! Cấm giặc thực vô lực, YY liền nhận lại quả báo thế này sao? Từ trước tới giờ chính nàng đã YY thái quá sao? Nếu như lúc trước không buộc lão đại phải thừa nhận, như vậy chuyện này cũng không xảy ra, hiện tại phải làm sao đây? Tiểu gia nhất định đã biết, này lão đại... Làm sao bây giờ... Nàng sai lầm rồi.

[Loa][Tìm kiếm tiểu G] Các người lòng dạ hẹp hòi, nhân cách vẩn vơ! GAY thì làm sao! Cũng không hại gì đến các người! Thật muốn khóc, đều là lỗi của nàng, nếu như không phải nàng và Thủy thủy tỷ luôn YY, lão đại cũng sẽ chẳng thừa nhận, cũng không xảy ra chuyện như ngày hôm nay. Trách không được, giới đồng chí hề gặp hủ nữ đều đi đường vòng. Trong hoàn cảnh ngoài xã hội thực, các nàng đã quá ngây thơ cho rằng, chỉ bằng một nhóm nhỏ của mình lên tiếng biểu dương vấn đề này, liền có thể thay đổi cả thế giới, thực ra này chỉ là một hành vi NC mà thôi.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia... Có chút gian nan, lại thêm thống khổ, Nghịch thiên cuối cùng lên tiếng. Hần hiện tại chỉ muốn nói một câu với Tiểu gia, sau đó liền kết thúc đi.

[Loa][Tận thế là ông đây] Tao thao! Thằng nào TM dám nói bang chúng tao?! Lão tử giết đứa đó sống không bằng chết! Đồ thần kinh mau lăn ra đây! Tiểu gia không chút ngại ngần, trước mắt phải bảo vệ người phe mình đã. Huống hồ, người bình thường luôn ôn hòa vững vàng như Nghịch thiên, bị kẻ khác khi dễ vẫn không chịu hé răng một lời, nhất định rất thống khổ đi?! Không được! Thằng nào TM dám khi dễ Nghịch thiên!

[Loa][Người vô tình] Mày nói hay thật đấy! Thứ đồ đồng tính luyện ái! Người lão đại chúng mày thích hần là mày đi! Ha ha.

[Loa][Thiên sứ tại tổ A] Ha ha, mày là con trai sao? Ra đây xem nào, trốn trên giường làm gì ~ ha ha.

Nghịch thiên căn bản không đếm xỉa đến những lời rác rưởi trên Loa, hần chỉ để tâm đến phản ứng của

Tiểu gia. Tuy rằng, phản ứng này có chút...không ngờ đến.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia. Thật sự nên nói chuyện cho rõ ràng, phản ứng của Tiểu gia khiến hần không phân rõ được tốt xấu. Tiểu gia này là đang giữ gìn danh dự của bang hội sao?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Hử? Có chút khó chịu, ngược ít nhiều đoán được Nghịch thiên muốn nói với mình cái gì, bất quá, hiện tại đang phải khẩu chiến, nếu đã không giết được đối phương, chỉ ít trên Loa cũng không thể để thua.

Những người còn lại trên bang không còn để ý đến Loa nữa, ai nếu đều chú tâm vào kênh bang hội, Nghịch thiên nhất định đang muốn cùng Tiểu gia nói chuyện rõ ràng, Tiểu gia sẽ đáp lại thế nào đây?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Cậu đối với những lời họ nói...có cảm giác gì? Chú ý chọn lựa từ ngữ, cố gắng uyển chuyển một chút.

Tiểu gia không trả lời, mà biết trả lời thế nào đây? Cậu phải nói thế nào? Cậu vốn không có cảm giác như gặp phải sấm sét ngang tai này nọ, bởi vì bản thân đã sớm biết Nghịch thiên... Đã như vậy, cậu cũng chẳng thể giả vờ kinh ngạc được. Thế nhưng nếu cứ tỏ ra thờ ơ, nhất định khiến cho mọi người nghi ngờ.

Làm cách nào đây? Nghịch thiên hỏi cậu có cảm giác gì...chỉ thấy phần nộ mà thôi. Loại SB tùy tiện bởi móc chuyện riêng của người khác thế này, chính là thứ người rác rưởi đáng vứt đi! Lại thêm cảm giác phần nộ vì Nghịch thiên nhất định đang rất khổ sở, giống như ngày đó khi cậu len lén login bắt gặp Nghịch thiên thừa nhận chính mình là GAY, rồi đau lòng chứng kiến cảnh vài người trong bang thay phiên phun ra mấy câu độc mồm độc miệng, sau đó rời bang. Nghịch thiên vì không chút do dự thừa nhận thích cậu, mới dẫn đến kết quả như ngày hôm nay, bản thân cậu cũng nên có trách nhiệm... Cậu đã không nhất chấp nhất những lời nói đùa thiếu ý tứ của đám Sông bắt tận, chỉ khi chạm đến những vấn đề có phần mẫn cảm, người này mới tìm đề tài khác cản lại. Cậu vẫn tiếp tục tận hưởng sự quan tâm của Nghịch thiên dành cho mình, chỉ khi có kẻ lên tiếng châm chọc mới tìm cách từ chối, đổi lại cái mỉm cười ôn hòa của Nghịch thiên, dịu dàng chiều theo ý cậu, để bản thân hiểu ra Nghịch thiên đối với mình thật tốt... Kỳ thực, bản thân cậu mới là kẻ có vấn đề nhiều nhất... Cậu mới chính là biến thái đây...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, bọn họ nói đều là sự thật. Không cần phải che giấu nữa, chẳng còn ý nghĩa gì, biết kết quả sớm một chút cũng không còn quan trọng.

Vẫn như vậy chờ đợi hồi đáp của Tiểu gia, Nghịch thiên ngồi trước máy tính điều chỉnh lại tư thế của mình, đốt một cây thuốc. Bốn phía đều u ám, màn hình máy tính hắt ra chút ánh sáng nhạt nhòa, nhấp nhòe trong khói thuốc lơ lửng tản ra xung quanh, khiến cho tầm mắt không còn quá rõ ràng.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, anh rất thích em, em hẳn biết là kiểu thích gì. Anh mệt mỏi rồi, anh nên rời đi thôi, trả lại cho em không gian chơi game như những người bình thường khác. Anh nói sẽ làm được.

Lời từ biệt rất trực tiếp và rõ ràng, đương nhiên điều này khiến người trong bang không thể tiếp tục im lặng nữa.

[Bang hội][Sông bất tận] Đừng mà...lão đại... Lời chia tay thật sự đau xé lòng, sao lại kết thúc như vậy chứ?

[Bang hội][Sảng oai oai] Lão đại! Không cần phải vậy! Buôn bán cũng không thể cạn tình nghĩa a! Sốt ruột quá a... Vì nóng ruột, cũng chẳng biết mình nói cái P gì! Ngữ văn xoay vòng vòng... Tự tát...

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] Oai oai, mi là con heo ngốc!!! Lão đại, mọi người đang chơi rất tốt mà, đừng đi! Oai oai là đồ ngốc, thêm một mình chứng nữa!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại ~~~ anh đi rồi tại này biết làm sao bây giờ...đừng mà ~~~Tiểu gia cậu chết luôn rồi sao? Vì sao một câu cũng không nói! Đương nhiên, nếu trách lão đại không đúng... Không bằng đừng nói gì, đây không phải lý do khiến lão đại phải rời đi sao? Thật không muốn nghe thấy những lời không vui vẻ... Quả thật ngược chết người ta mà...

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Đừng đi, chơi vui thôi mà... Lão đại, dù sao tôi vẫn ủng hộ anh! Vì tình cảm mà phải rời game, ở đâu sao cũng có người hành động như thế nhỉ? Lão đại như thế này... Tình huống cũng...

Mọi người trong bang ai nấy đều khuyên ngăn, đồng thời cũng mâu thuẫn mà chú ý đến Tiểu gia, mong cậu nói mấy câu giữ người kia lại, cũng hy vọng đối phương đừng mở miệng đả kích Nghịch thiên.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Nghịch thiên. Tiểu gia nhìn chăm chăm màn hình máy tính, cầm chiếc cốc trong tay uống một ngụm nước lớn, sau đó hạ quyết tâm.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Em nói đi. Nghịch thiên vẫn tiếp tục vừa hút thuốc vừa gõ chữ, chờ đợi phán quyết cuối cùng.

Mọi người trong bang an tĩnh trở lại, căn bản đều mặc kệ mấy cái Loa đang công kích ngoài kia. Trước mắt, Tiểu gia nói gì mới là quan trọng.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Anh như thế nào biết được mặt mũi tôi thế nào hay chính vì anh thích kiểu như vậy, vạn nhất... Đánh chữ xong, lập tức gửi đi, gương mặt Tiểu gia lộ ra một nụ cười, kèm thêm chút giảo hoạt.

Nghịch thiên sững sốt, lập tức dập tắt đầu thuốc, vừa lắc đầu vừa bất đắc dĩ cười, trong lòng mang theo cảm giác sùng nịch.

[Bang hội][Nghịch thiên kêu hùng] Em cũng biết đó, anh nói rồi, hai người ở chung, tính cách mới quan trọng nhất. Thiên tính vạn tính, lại quên mất một điều, hần thế nào lại không nghĩ tới chứ? Chỉ bằng một cái tài khoản trong game, ai biết là ai đâu? Nhịn không được lật lại tư liệu bang hội, danh sách bang chúng trong ngoài đều như cũ, không cách nào tìm ra chỗ có vấn đề.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Hừ, toàn hoa ngôn xảo ngữ. Tiểu gia thả lỏng người tựa vào ghế dựa, đắc ý

cười.

[Bang hội][Sông bắt tận] Chết mất ~~~~~ Đầu tiên là sững sốt vì lời này nghe có vẻ quen tai, sau đó... Sét đánh a!! Cự nhiên, cự nhiên! Tiểu gia cự nhiên có thể làm ra loại chuyện này!!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thần a ~~~~~ Ai dám nói Tiểu gia là không được tự nhiên ngọc thụ chứ!! Rõ ràng là FH nha!!! Đến chuyện này mà cậu ta còn nghĩ ra được!!!!

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Bà nó... Không ngờ dám lừa mọi người! Mẹ nó, đúng là nhìn không ra luôn, Tiểu gia cũng có thể giả bộ được... Sai rồi, ông đây TMD phải tính sổ, Tiểu gia kia cậu dám đùa giỡn ông!!

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] ..... Thực sự là...

[Bang hội][Sảng oai oai] Cái gì a? Cái gì a? Sao thế này? Lại xảy ra chuyện gì? Ai nó cho tôi biết với??? Nói như vậy là chuyện gì tiếp nha, vì sao mình không hiểu gì hết vậy?!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ..... Hết biết đường nói gì.

Nghịch thiên trong lòng kiên định, tinh thần tỉnh táo trở lại.

[Loa][Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi cùng vợ hiện tại rất tốt, cảm tạ mọi người quan tâm, xin không cần chú ý đến chúng tôi nữa. Cảm ơn!

[Bang hội][Sông bắt tận] Phun máu... Lão đại, anh đang tuyên bố kết hôn đấy à? Đây là đang khẩu chiến nha... Cũng chẳng phải lẽ đường... Lão đại lại điên rồi à?

Tiểu gia nhìn Loa, đột nhiên không thấy tức giận nữa, chỉ cảm giác an tâm. Hừ, thằng nào dám chít chít méo méo nữa? Cậu sẽ để tên đó trong game sống không bằng chết! Bất quá, bản thân lại thấy có chút không thích hợp... Chuyện đã công bố, hậu quả là...

[Loa][Thiên sứ giả vờ B] Thần kinh! Buồn nôn không thể buồn nôn hơn! GAY không biết xấu hổ còn công bố trên Loa!

[Loa][Hôm qua đã chết] Con mẹ nó, chưa gặp qua loại không biết xấu hổ như vậy, chưa từng thấy loại GAY không biết xấu hổ thế này!

[Loa][Người vô tình] Mẹ nó, còn sợ người khác không biết chuyện yêu đương của chúng mày!! Lũ Tận thế nghịch thiên chúng mày toàn bộ là một lũ biến thái!!

[Loa]/[Tận thế là ông đây] Chết tiệt, có bản lĩnh đánh với lão tử! Ai thua kẻ đó xóa acc!! Nói mày thần kinh cũng đúng!

Đám người § Tận thế nghịch thiên § thay nhau gửi Loa cùng đối phương mắng qua mắng lại. Nếu đối phương không đi ra chịu đánh, như vậy cứ ngồi trong thành cùng bọn họ gửi Loa mắng chửi cũng không việc gì đi?

[Loa]/[Yêu giai điệu] Mấy người là đang đổ kị, chắc chắn luôn! Người ta tình cảm thẩm thiết, các người lại vặn vẹo! Ai dám cười nhạo GAY a!! Vừa mới lên mạng liền thấy Loa bay đầy trời, xem xong nội dung nàng liền bốc hỏa, đọc kỹ lần nữa... Đây không phải bang hội của Thủy và Tiểu tầm sao?! Thật sự comeout rồi á?!!! Hoàn toàn bội phục loại sự kiện này?! Không phải chứ... Sao nóng hổi kịch tính thế này!

[Loa]/[Theo anh về nha] Tôi hiện tại nói rõ, “Người vô tình” và “Hôm qua đã chết” đều không phải người của bang “Chuyện cổ tích các thiên thần”! Sau này thiên thần gặp bọn họ liền truy sát cho tôi! Thù riêng của người trong bang y vốn chẳng muốn quản. Bất quá, hai tên kia đã đụng phải vấn đề mấu chốt của y.

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Không cần phải nói nhiều, người của Thiên đường vừa thấy bọn họ cũng truy sát cho tôi! Tiền tủy đao cứ báo lại với tôi! Mẹ nó, hay lắm! Mấy tên kia đã thành công khiến ông đây tức giận! Bọn họ cũng sẽ trốn không thoát!

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Biến đổi lớn gì đây? Không hiểu gì hết... Lão đại của Thiên thần là Theo anh về nhà, ra mặt giúp bọn họ cũng dễ hiểu, dù sao cũng từng chơi chung với nhau, nhưng Thiên đường cũng xem náo nhiệt lắm chi vậy?

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Đồng minh kìa... Lệ tuôn đầy mặt... JQ của Thiên đường và Thiên ma nha ~~~~ tự sát... Lại nhịn không được nữa rồi...

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Không phải em nhịn không được mà hiểu sai chứ... Đây là ép người ta phải tưởng tượng mà ~~~ Nàng là bị ép buộc đó ~~~~ rảnh rồi phải đi hỏi Tiểu ái mới được ~~~~

[Loa]/[Người vô tình] Con bà nó! T gì tôi chứ! Lão đại Thiên thần nói cho rõ chứ! Anh TMD chơi với loại bạn có bệnh kìa, cẩn thận bản thân cũng lây bệnh!

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Tên Người vô tình thần kinh chết tiệt nhà mày! Người TM dám nguyên rửa bạn trai tao có bệnh!! Mày mới bệnh đó! Toàn bộ nhà mày đều bệnh!!! Ông đây X!

Oai oai thử lật xem tư liệu của Con nhện độc lúc nửa đêm, tuyệt vọng phát hiện này là một acc nam.

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Con nhện độc lúc nửa đêm, acc nam, chẳng lẽ là yêu nhân? Ngực vẫn ôm chút hy vọng, nhưng bản thân vốn đã rõ ràng, này chỉ là ước mơ xa vời mà thôi...

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Là một tên con trai đó! Tiểu ái ở trên IS có nghe bọn họ nói chuyện rồi. Tiểu Con

nhện rất là khả ái nha ~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Đàn ông trên thế giới này...đều yêu đàn ông... Cái thế đạo gì đây...Thôi rồi...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Anh thì sao? Oai oai a? Khả ái mắt ngập nước ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Mọi người đừng làm rộn nữa. Có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Theo anh về nhà lại tham gia vào.

[Loa][Người vô tình] Khỉ gió! Cái server này toàn lũ không bình thường sao?! Đám thần kinh chúng mày đều là GAY hết rồi! Lão tử không thèm chơi ở cái server bẩn thỉu này nữa!

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Mày đừng TM lập một cái acc nhỏ vòng về server này mà chơi! Không thì toàn bộ nhà mày đều có bệnh!! Nếu không phải Theo anh về nhà gửi trò chuyện riêng bảo ông đây không cần điên theo mày, ông đã không nhịn đến mức này đâu!

[Loa][Theo anh về nhà] Độc! Có nghe lời hay không đấy!

Người vô tình cùng mấy người khác vẫn tiếp tục gửi Loa mắng mấy câu khó nghe, Theo anh về nhà không để cho Con nhện độc lúc nửa đêm tiếp tục mắng qua mắng lại với bọn họ, đơn giản cứ có Loa, nếu có người gửi tới Loa, y lập tức phát ra một cái đẩy đi mất, mặc kệ đối phương gửi ra cái gì.

Liên tục mấy cái Loa, người bình thường đương nhiên chịu không nổi. Lúc đầu còn có kẻ lý lợm mắng trả, bắt quá thấy hành động này của Theo anh về nhà, chẳng còn ai dám lãng phí thêm Loa nữa.

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Đúng là người chơi bằng RMB nha... Đốt tiền kiểu này người bình thường sao chấp nhận nổi.

[Bang hội][Sảng oai oai] Không nghĩ tới Theo anh về nhà lại trâu bò như vậy... Mấy thứ như Loa này... Đốt tiền muốn chết luôn!

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Không biết BB của người này như thế nào ta ~ tôi phải đi xem mới được. Hiểu kỳ ghê, Theo anh về nhà là người có đẳng cấp cao nhân trong server này, Tâm pháp cũng thứ nhất, lại đốt tiền như vậy, BB của tên nà nhất định là cực phẩm trong cực phẩm.

[Bang hội][Sông bất tận] Cậu thôi đi, nghe nói Con nhện độc lúc nửa đêm rất hay ăn dấm chua, cậu đừng tự tìm thêm phiền toái ~ Đây thật sự là hảo tâm nhắc nhở, Tiểu ái từng nói qua, tên Tinh tú này siêu cấp biến thái, nếu như phát hiện kẻ nào có ý với Theo anh về nhà, nhất định dấm chua lênh láng luôn...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Thủy!! Điếc không sợ súng à! Cầm giác xấu hổ... Đồ Thủy chết bầm!

[Bang hội]/[Sông bất tận] Em sai rồi ~~~~~ *Tiểu gia* à ~~~~~ tự tát một trăm cái! Rõ rành rành luôn nhé, Tiểu gia xấu hổ kìa! Không thể không kích động!

[Bang hội]/[Ta là lang người là trụ] Lão đại, cái bang này nổi danh rồi ~ Nhất định nổi danh rồi, toàn bộ server đều biết, chắc chắn, nhìn thứ hạng trên bảng, toàn bộ server ba dặm trước mặt, mười dặm sau lưng, nổi danh toàn bộ khu vãng du này...

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Không sao, vả lại, là chúng ta, Thiên thần và Thiên đường. Ngày hôm nay thật nhiều chuyện ngoài ý muốn, mười phần đều là kinh hỉ! Tình cảm đơn phương đã được cởi bỏ, dạo trước hần còn lo lắng không biết Tiểu gia lúc phát hiện sẽ phản ứng như thế nào. Mỗi ngày chỉ cần nhìn thấy cậu liền cắn cắn dục dục, mà không gặp lại tâm phiền ý loạn. Hiện tại cũng coi như tốt rồi, tuy rằng Tiểu gia không có trực tiếp trả lời, bất quá, nghe giọng điệu liền hiểu, cậu vốn không có phản cảm, là dấu hiệu tốt để bắt đầu đây!

17. Chương 17: Nổi Danh Người Người Phải Sợ

Giống như lời Lang trụ tiên đoán, bang hội lập tức nổi tiếng.

Thái dương thành là thành thị duy nhất tọa lạc tại ngay giữa bản đồ Thạch Lâm, Thạch Lâm thì thế nào? Từ cửa phía Nam thành Đại Lý chạy sang bản đồ Nhị Hải, có thể đến thẳng Thạch Lâm chết chóc.

Thạch Lâm cơ bản không người nào nguyện ý đi qua, ngoại trừ vài nhóm người cấp 60 – 70 tổ đội cần đến Đào hoa đảo làm nhiệm vụ phải chạy qua Thạch Lâm, những kẻ khác cơ bản đều đi đường vòng. Đi Thương Sơn tương đối cũng được, chí ít có thể đụng phải Boss Kim Cương nha.

Nhưng hiện tại, Thạch Lâm đã nổi danh rồi, bởi vì nơi này có Thái dương thành.

Kỳ thực thành thị của bang cũng không tệ lắm, bang cấp một thành thị chủ yếu kết cấu từ cỏ tranh, ngoại trừ vài NPC có chút chức năng, tuyệt đối không khác nào sơn trại của thổ phỉ. Muốn thăng cấp bang hội phải làm nhiệm vụ kiến thiết, mà nhiệm vụ kiến thiết bang hội tỷ như mở rộng thương nghiệp, công nghiệp, này nọ linh tinh... Nói chung, ngoại trừ đổi lại được chút điểm bang cống thì chẳng thêm được gì, mà đám người § Tận thế nghịch thiên § ngoại trừ chạy thương, hoặc luyện cấp, đánh Boss, thỉnh thoảng còn đánh nhau. Kiểm điểm bang cống sao? Không rảnh!

Hôm nay, trong Thái dương thành xuất hiện vài vị mỹ nữ. Đương nhiên, Thành bang mà, ai cũng có thể vào, không có luật lệ quy định phải đóng cửa thành, mà trong thành dù sao cũng là khu an toàn, không thể PK. Nếu không phải thành viên bang hội liền không thể sử dụng truyền tống bang hội quay về Lạc Dương, hoặc những công năng khác của NPC. Trừ việc đó ra, không có gì khác nhau.

Lại nói về mấy vị mỹ nữ đang đứng trong Thái dương thành, ai nấy đều đang ngẩng đầu nhìn tường thành.

[Phụ cận]/[Lửa cháy đỏ rực] Quá tàn... Buông thông đao cầm trong tay, lắc đầu, theo như nàng biết, không phải thế này chứ.

[Phụ cận]/[Hoa bá vương bảy màu] Không giống như tưởng tượng của tớ a... Cũng buông thông tay cầm đao, đơn giản ngồi xuống, chỉ ít bây giờ cũng phải lên bang cấp 2 rồi chứ?!

[Phụ cận]/[Thủy tiên ngạo kiều] Chắc chắc ~ nhìn tường đổ nát chưa kìa. Vung vẩy cây quạt trong tay, phất rồi lại phất.

[Phụ cận]/[Hoa nhài mùa hạ] Cái thành thị này cần chúng ta! Vỗ vỗ cây kiếm trong tay, đặt quyết tâm rồi! Coi như trả giá để được coi JQ... Không không không, là cống hiến nha!

Tứ vị mỹ nữ lần thứ hai nhìn lại thành thị đổ nát, dứt khoát kiên định mà rời bang.

[Phụ cận]/[Hoa bá vương bảy màu] Hoa nhài, lão đại bang chúng ta hỏi tớ vì sao rời bang, nói thế nào bây giờ. Vốn cái bang đang chơi có thể tạm coi như hài lòng, cho nên bất ngờ rời khỏi bị mọi người truy hỏi liên nghĩ không ra lý do.

[Phụ cận]/[Thủy tiên ngạo kiều] Họ cũng hỏi tôi, lão nương bảo hẩn, không muốn chung bang với cái tên Người vô tình kia. Lão đại bang kia tự nhiên thu về cái tên 2B đó, nàng thực không vui, nhân cơ hội này, quang minh chính đại chuyển qua Thái dương thành luôn ~~~

[Phụ cận]/[Lửa cháy đỏ rực] 94! Ngày đó phát Loa ai cũng thấy, tên này chính là thứ vút đi, lão đại lại thu hẩn, tớ mới không ngu mà ở chung. Tiện nhân kia vừa vào liền hỏi nàng có phải nhân yêu hay không, sống chết cũng không chịu tin, còn nói không phải nhân yêu mới luyện Minh Giáo, khi... Ai quy định nào! Tên này đáng ghét muốn chết!!!

[Phụ cận]/[Hoa nhài mùa hè] Mặc hẩn muốn lý do nào, chúng ta chính là muốn đến nơi này a ~ Kỳ thực lý do gì cũng đều giả vờ thôi, các nàng vốn đều muốn vào § Tận thế nghịch thiên § a ~~~~~

[Phụ cận]/[Thủy tiên ngạo kiều] Chút lòng nhớ về cố hương thôi... Buồn thật đó! Nàng chủ động rời bang làm chi để giờ lòng nhớ về cố hương a!

[Phụ cận]/[Hoa nhài mùa hè] 24 tiếng đồng hồ, rất nhanh thôi ~~~

Bốn vị mỹ nữ lại nhìn tường thành, sau đó khoát trá rời khỏi Thái dương thành.

Nghịch thiên cùng Tiểu gia đã bị lôi ra ánh sáng, toàn bộ người trong bang đều mở to hai mắt – chờ mong hai người sẽ phát triển ra sao, nói đúng hơn, chính là xem cả hai ân ái kiểu gì... Thế nhưng, chỉ thấy Nghịch thiên đối với Tiểu gia như trước thật quan tâm. Mà Tiểu gia đối với Nghịch thiên, dù là một chút quan tâm thôi cũng không chịu thể hiện. Hai người này...định trong sáng kiểu gì trời!!!

Người xin gia nhập § Tận thế nghịch thiên § đột nhiên tăng vọt, mà đẳng cấp bọn họ xét ra cũng không có trở ngại gì. Cho nên, vì bất ngờ phát hiện vấn đề quỷ dị này, mấy ngày nay trong bang luôn chìm đắm trong bầu không khí kỳ quái, ví như thời điểm mọi người trong bang bắt gặp Nghịch thiên và Tiểu gia trao đổi thế này:

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, đi đánh Xà không?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Ừm. Tổ ba người đi.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Trước tiên tổ đội anh, em đi chuẩn bị lương thực, anh đi coi giờ.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Được, Nga Mi nào trong bang đang rảnh? Tiến tổ đi.

Còn đây là lúc bọn họ đi đánh Hồn giang long ở Kính Hồ.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, đánh Băng yêu không?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Được, tổ thêm một Thiên Sơn nữa.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Ừm. Thiên Sơn trong bang có thể đánh + kháng băng thì vào, thêm một Nga Mi nữa.

Này là trong một dịp đi đánh Võ di băng yêu.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, đi đánh Tiểu bạch nào.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Đi ngay đây. Thiên Long, Nga Mi tự giác vào tổ.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] ...

Còn đây là lúc đi đánh ở thảo nguyên Bạch Minh Khải.

Cuối cùng, vài người trong bang cũng không nhịn nổi nữa.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại a... Tiểu gia a... các người biến thành robot hết rồi... Hai người kia như thế nào đột nhiên buồn chán thế này? Quan hệ trong sáng như vậy?! Không nên a ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Hai người có thể đừng luôn kéo nhau đi đánh Boss vậy chứ ~~~~ cả hai cũng

nên giao lưu chút gì khác nha ~~~~~ Đùng từ yêu thầm không tự nhiên đột ngột chuyển sang lão phu
lão thâm bình thản như vậy, không nên đâu ~~~ mọi người muốn xem tiết mục tình yêu cuồng nhiệt cơ mà!
Không cho phép bỏ lơ a ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Đánh Boss ăn ý cũng tốt lắm mà, còn muốn giao lưu gì nữa? Tham gia được vài
lần đánh Boss, hai người phối hợp tuyệt đối tốt, ăn ý chẳng chê vào đâu được, quá đỉnh còn gì.

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] ..... Không biết nên nói gì cho phải. Trước đây, nhìn lão đại và Tiểu
gia liếc mắt đưa tình kín đáo cũng rất thú vị, mà hiện tại bài đã ngã, hai người thế nào lại hóa ra chẳng
chút thú vị như vậy chứ? Này... Đúng là tự mình hại mình.

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Lão đại, hai người không phải là phớt lờ đông đảo quần chúng mà dùng
trò chuyện riêng để ngọt ngào với nhau chứ? Vừa vào bang, chỉ dùng đôi ban câu liền thành công trở nên
thân thiết với mọi người, chạy chung được một lần thương, đem tin tức thu thập đầy đủ. Kết quả, vì chút
đắc ý vênh váo, bản thân phải chịu hậu quả như hiện tại.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Hai người đừng quá đáng thế chứ ~~~~ để tui này thấy chút cảnh ngọt ngào
nữa ~~~~ Ngay từ đầu, mấy tỷ muội các nàng đúng là không tốt, đùa hơi quá đáng, nói năng lung tung ~~~
đến đến làm Tiểu gia xấu hổ ~~~ nhưng dù gì người ta cũng nhận sai rồi nha ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Các em muốn anh nói cái gì bây giờ? Thật bất đắc dĩ, con gái trên thế
giới này cùng bị làm sao vậy? Vì cái gì lại cứ hứng thú với chuyện tình cảm của hai người họ...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Lão đại, kỳ thực tui em đối với chuyện riêng của hai người không có hứng thú
đâu, thật đó. Hai người ở nhà làm những gì tui em cũng không phải muốn biết, thật đó. Xin hãy tin tưởng,
chuyện tình thú ở nhà của hai người, các nàng thật sự không muốn biết a ~~~~ thật xấu hổ nha ~~~ các
nàng chỉ muốn ngắm hai người ngọt ngào ngoài mặt là được ~~~~ cho các nàng xem đi mà ~~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ..... Ở nhà... Làm gì chứ... Hấn và Tiểu gia còn chưa gặp mặt mà!

[Bang hội][Sông bắt tạt] Lão đại ~ Hoa nhài nói rất đúng ~~~~ tui em không hứng thú chút nào, thật đó
thật đó ~~~~ mắt ngập nước a ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Các cô nếu không hứng thú, sao cứ hỏi hoài vậy?! Lúc đầu chỉ có hai
bà cô, hiện tại thành ra một đám con gái lúc nhúc... Thật sự đáng sợ.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Tui này chỉ là quan tâm sinh hoạt của lão đại và Tiểu gia hài hòa hay
không thôi mà ~~~ Nghĩa nằm trên mặt chữ ~~~ hài hòa a ~~~ rất quan trọng đó ~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] ..... Này không phải chuyện riêng sao?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Các người rốt cuộc muốn biết cái lông gì?! Trong bang bỗng xuất hiện

nhieu con gái như vật, thật khó chịu! Lại còn giống y chang Sông bắt tận và Tiểu tầm nữa chứ!

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Tiểu gia đừng giận quá, mấy mỹ nữ cũng không ác ý gì đâu. Tuy rằng người ngoài gọi bọn họ là GAY bang... Nhưng bản thân không muốn đi chút nào! Vốn trong bang chỉ có vài cô nàng, nhưng hiện tại thoát cái liên nhiều con gái như vậy... Chết cũng không đi!!

[Bang hội][Sảng oai oai] Đúng đó, đúng đó, không ác ý đâu. Trong bang nhận vào thật nhiều mỹ nữ như vậy, mà lão đại đã có Tiểu gia, Tiểu gia cũng có lão đại, loại được hai suất cạnh tranh, thật tốt quá đi ~~~ cuối cùng, đời hết khổ rồi ~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, mọi người đều làm việc của mình đi. Thật bất lực...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh cùng Tiểu gia thấy tụi này thừa thải quá đúng không? Đây chính là điển hình có sắc quên bạn, lão đại có Tiểu gia rồi, dù là làm gì, đều hỏi Tiểu gia trước, đạo trước còn chịu theo các nàng tâm sự, hiện tại thì... Chắc chắn.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Sao lại thừa thải?

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~~~~ giống như ngày đó anh nói trên Loa ấy ~~~~ thông báo kết hôn a ~~~~ thật là tình tứ ~~~ hoàn mỹ chết được ~~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Cái lông! Kết cái mợ cô! Tuy phun ra lời lẽ thô tục như vậy, nhưng kỳ thực, mặt Tiểu gia đã đỏ lựng rồi.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Tiểu gia thiệt ngẫu ~~~~~ tung bông hồng ~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chết tiệt... Hoàn toàn đầu hàng, đầu óc mấy bà cô này nhất định có bệnh...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Lão đại ~ bốn tỷ muội tụi em mới tới ~ tuy rằng trang bị không tốt lắm, cũng không phải người chơi RMB ~ thế nhưng, tụi em thật thích bang này ~ chúng em sẽ nỗ lực hết sức mình ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Cảm ơn các em, cũng cảm ơn mọi người đã cố gắng. Cuối cùng cũng nói được một câu có thể hiểu được...

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Bốn người tụi em là người chơi sinh hoạt, nhiệm vụ trong bang cứ để tụi em bao hết ~~~~ lão đại, anh chỉ cần cùng Tiểu gia nói chuyện yêu đương là được ~~~~~ muốn kiến thiết, nghiên cứu gì đó, thiếu gì tụi em liền bổ sung ~~~ Các nàng sẽ bảo đảm đủ thời gian để lão đại cùng Tiểu gia làm mấy chuyện ân ái này nọ ~~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ..... Lại tính toán gì nữa đây...

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Em muốn ý kiến, chúng ta trước tiên làm kiến thiết đi, nâng thành bang lên cấp 2 ~~~~ Máy gian cỏ tranh này thật không tốt, nói gì Phó bang chủ cũng là cao thủ đứng thứ tư của server, không thể keo kiệt để thành thị bang như thế này ~

Hòa theo nhiệt huyết của những người mới tới, toàn bộ bang hội oanh oanh liệt liệt nổi lên phong trào làm nhiệm vụ bang hội...

Tiểu gia thật thắc mắc, cậu rất muốn biết, rốt cuộc toàn bộ con gái trong server này đều giống như Sông bắt tạt và Tiểu tâm hết sao!

Muốn tìm những người chơi sinh hoạt trong game thật ra không dễ, ban đầu cảm giác chẳng quá quan trọng, nhưng sau này càng lúc càng cấp thiết. Trong game, ngoại trừ những kỹ năng võ công phổ thông cùng kỹ năng môn phái, còn có kỹ năng sinh hoạt. Kỹ năng sinh hoạt cũng cần phải học, chủ yếu là học ở các Thành lớn như trồng trọt, câu cá, hái thuốc, may mặc, tương đương còn có các kỹ năng chế tác nấu nướng, hái thuốc, rèn, thủ công, những kỹ năng này cần sử dụng tinh thần và sức lực nhiều hơn, nhưng sau khi thuần thục có thể mở cửa hàng hoặc chạy tới chạy lui buôn bán. Mức độ thông thạo kỹ năng có thể thăng cấp, từ cấp 1 – 5 thì học trong cách Thành lớn, nhưng sau đó, chỉ có thể học ở Thành thị bang.

Cho nên, một bang hội hấp dẫn người chơi, chính là độ đa dạng của NPC trong thành, nhưng cái này không phải bang hội nào cũng có. Muốn thăng cấp NPC đồng nghĩa với thăng cấp kiến trúc thành. Người chơi sinh hoạt trong bang cống hiến, dựa vào số tiền cống hiến của bang nhiều hay ít mà thăng cấp các loại kỹ năng.

Vốn § Tận thế nghịch thiên § không có những người chơi làm loại nhiệm vụ này. Mọi người luyện cấp trời chết còn không kịp, thỉnh thoảng chạy thương một chút, thì không vấn đề gì. Bất quá, đẳng cấp mọi người trong bang ngày càng cao, nếu không thăng cấp bang cũng có chút phiền.

Đặc biệt, mỗi lần chạy sáu lần thương, NPC của bang hội bán quá ít đồ... Chạy một lần tới Lạc Dương đều không thể buôn bán đủ hết lượt đó. Đây cũng là một vấn đề cấp bách, cần phải thảo luận.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tôi đã xem kỹ rồi, cần phải thành lập thương tuyến nữa. Trước đây chúng ta không chú ý đến cái này, nhưng hiện tại bang đã nhiều người hơn, chạy thương cũng nhiều, chúng ta nếu thăng cấp Thành bang, như vậy thương nhân cũng có thể nhiều hơn một chút. Thành bang thăng cấp rồi, tất cả mọi người chạy thương mới có lợi, chứ để chỉ vài người chạy thương thôi, như vậy cơ hội kiếm tiền của mọi người không thể đồng đều.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Em với Thủy tiên lo khai khẩn, Hoa nhài và Tiểu thất làm thương nghiệp. Lão đại, anh xem còn thiếu khoản nào để kiến thiết thăng cấp kiến trúc thương tuyến nữa không? Nếu là đánh nhau, có thể các nàng không giúp gì được, thế nhưng kiếm bang công ~ khụ khụ ~ nòng cốt a ~

[Bang hội][Sông bắt tạt] Để em giúp khoản Công nghiệp cho ~ Tiểu tâm và em một tổ được rồi ~~~ Tiếp tục luyện cấp cũng vậy thôi, những Nga Mi cao cấp của server rồi, vì như Sông bắt tạt nàng đây ~~~ (cười trộm ~~~) Nga Mi cấp 87, tổ đội luyện cấp lúc nào cũng được ~ nên bỏ chút thời gian cống hiến cho bang hội thôi ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Không thành vấn đề ~~~~ Nàng đây cũng 88 rồi ~~~~ nàng cũng nên vì bang hội bỏ chút công sức ~~~~ mà mấy vấn đề này lão đại cũng không cần phải rat ay ~~~~ chính mình mang Tiểu gia đi luyện cấp cho tốt là được ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Lão đại, cánh đàn ông chúng tôi làm gì đây? Có một cảm giác mãnh liệt là, bang hội đều đã bị đám con gái kia giành quyền làm chủ! Cánh đàn ông bọn họ cũng nên ra mặt làm chút gì đó mới được...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Cảm ơn mọi người, tôi đây nghiên cứu kiến thiết xong sẽ nói cho mọi người, con trai trong bang cứ đi làm nhiệm vụ kiến thiết và nghiên cứu là được. Tôi xem thử có thể lập thương tuyến với ai không. Nhưng việc khác không khó, mọi người đồng tâm hiệp lực là có thể làm được, thương tuyến mới là quan trọng nhất, liên can đến lợi ích của những người chạy thương. cũng ảnh hưởng đến sự tích cực của mọi người. Nếu như thương tuyến không tốt, mỗi vòng chạy thương đều không hết được một lượt, thử hỏi, ai còn muốn chạy? Thời gian mất quá nhiều, khó trách không kịp.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại, lập thương tuyến rất khó sao?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Nói đến chuyện này lại thấy tức! Mấy bên chúng ta liên hệ đều TMD... Chết tiệt! Không biết nói thế nào cho đúng, muốn lập thương tuyến phải liên hệ với những Thành bang khác, nhưng những bang hội ở trong lộ tuyến lý tưởng đều giả vờ giả vịt, nói là đã đủ, không muốn liên kết với bọn họ, nguyên nhân cũng là... TM nói trong bang bọn họ đều là đồng... Mợ nó!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, thương tuyến chuẩn nhất của chúng ta nên ở bản đồ nào? Tỉ mỉ ngắm lại, thật sự không ai có thể giúp sao ~~~~?

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tốt nhất là ở Nhạn Nam hoặc Tây Hồ. Nhìn thử tư liệu trên mạng, Nhạn Nam ở hướng ra Lạc Dương, Tây Hồ ở hướng ra Tô Chay, đều có thể một vòng là chạy xong.

[Bang hội][Sông bắt tận] Vậy không phải đơn giản sao ~~~~ Tìm Tiểu ái thôi ~~~~ Bóng đèn vừa lóe sáng, lập tức nhớ đến tỷ muội tốt ~~~~ thật sự đẹp cả đôi đường ~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Ai vậy? Đám người Sông bắt tận này có một loại bản lĩnh rất khó đỡ, vô luận người nào, chỉ cần vào miệng các nàng liền có nhũ danh, nghe rất thân thiết...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Ở bang Truyền cổ tích các thiên thần đó ~~~~ tiện thể liên hệ luôn Truyền cổ tích trên thiên đường ~~~~ có thể lập nhiều tuyến ~~~~ hoàn hảo quá đi chứ ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Thiên thần? Bọn họ ở chỗ nào? Hấn thế nào không nghĩ tới! Theo anh về nhà cũng có chút giao tình với bọn họ, hơn nữa, tình huống ngày đó, bọn họ cũng nói giúp hấn.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Thiên thần ở Nhạn Nam, Thiên đường ở Thương Sơn ~~~~

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Cô như thế nào biết rõ vậy... Mấy...cô nàng này thật sự đáng sợ...

[Bang hội]/[Thủy tiên ngao kiêu] Tỷ muội tại này có acc nhỏ bên đó ~~~~~ để xem JQ này, để giao lưu JQ, không dễ dàng nha ~~~~~

[Bang hội]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] ..... Đàn bà con gái a...

[Bang hội]/[Sông bất tận] Bang hội của hai người bọn họ cũng bị kỳ thị lắm luôn ~~~ vừa hợp điều kiện địa điểm để lập thương tuyến, bọn họ nhất định đã tính trước thật tốt ~ Thương Sơn cũng nằm trên bản đồ chạy thương của Thạch Lâm bọn họ, thuộc cùng một dạng địa đồ, nói cách khác chính là một nhánh của Đại Lý vừa tiện hàng thứ hai, trong khi Lạc Dương chạy ra Nhạn Nam là chuẩn nhất, đúng là một thương tuyến thiết hoàn mỹ, chỉ cần đi một vòng là hết một lượt thương!

[Bang hội]/[Ta là lang người là trụ] Lão đại, chúng ta liên hệ với cả hai bên sao? Nếu hai bang kia đã tạo đường không tệ, vạn nhất hệ thống có chỉnh sửa cũng thêm ra một đường thôi.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Được, để tôi đi bàn.

Nghịch thiên vừa đề cập với Theo anh về nhà, đối phương không nhiều lời, lập tức đồng ý, đồng thời thương tuyến với Thiên đường cũng được lập.

Nghịch thiên vốn không muốn tò mò chuyện của người khác, bất quá, hẳn vẫn muốn cảm ơn chuyện Theo anh về nhà ngày đó đã gửi Loa đồng tình, ý là cảm tạ đối phương đã trọng nghĩa tương trợ, cố ý giúp đỡ đi tiêu điểm...

Theo anh về nhà không phải không rõ hàm nghĩa hai mặt của người kia, cũng chỉ cười khổ.

[Mật]/[Theo anh về nhà] nói với bạn: Nói rõ là, kỳ thực cũng không phải chủ ý giúp cậu, vốn là thấy mấy người kia ăn nói khó nghe quá. Cũng không phải lần đầu tiên y gặp trúng những kẻ công khai nhục mạ đồng tính luyến ái, tuy bình thường chính mình đều không nói gì chỉ cười cười cho qua, nhưng lần đó bất ngờ trọng nghĩa, nguyên nhân chính cũng vì bọn họ chọc đến yếu điểm của mình, còn công kích nhân thân của y! Nói đồng tính luyến ái là bệnh tâm thần này nợ cũng chẳng sao, dù gì cũng toàn một lũ dốt nát mà thôi, nhưng bảo bọn họ biến thái, lây lan bệnh xã hội, thật chịu không nổi. Đúng là, y thừa nhận có một bộ phận đồng chí hành xử không tốt, dẫn đến bị xã hội công kích, bất quá, không thể vơ đũa cả nắm, đổ tội cho toàn bộ bọn họ! Yêu đương khác phái mà lạm giao cũng dẫn đến bệnh xã hội thôi!

[Mật] Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Cũng nhờ cậu tính kế lâu dài, hai người chia nhau chọn tốt địa điểm thành lập thương tuyến. Bản thân thật sự bội phục Theo anh về nhà, không chỉ luyện cấp thật vững mạnh, còn biết nhìn xa trông rộng nữa.

[Mật]/[Theo anh về nhà] nói với bạn: Thôi đi, cũng vô tình hợp lại thôi. Em ấy thật ra còn giữ khoảng cách với tôi rất xa... Nói tiếp lại thấy phiền, vốn tưởng rằng sẽ cùng một chỗ...

[Mật] *Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Xem ra tính cách của vị nhà cậu kia cũng khá đáng yêu huh? Ha ha.* Nhớ tới mấy cái Loa ngày đó của Con nhện độc lúc nửa đêm... Dường từ đao to búa lớn như vậy, vốn người ta đâu có chú ý tới Thiên thần và Thiên đường... Ha ha.

[Mật][*Theo anh về nhà*] *nói với bạn: Đừng nói nữa... Âm ỉ gần chết... Haiz... Một lời khó nói hết... Bình thường rất đáng yêu, tùy hứng làm nũng thì vờ dễ thương này nọ, nhưng đến khi âm ỉ, phiền phức còn hơn đàn bà con gái...*

[Mật] *Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Huynh đệ... Cố lên nào... Chẳng rõ thế nào, lại nghĩ đến Tiểu gia, nhịn không được mà cổ vũ Theo anh về nhà.*

[Mật][*Theo anh về nhà*] *nói với bạn: Ha ha, huynh đệ, tôi so với cậu vẫn sáng sủa hơn, chỉ ít em ấy đã là của tôi, bản thân em ấy cũng rõ điều đó. Nhưng cậu thì, Tiểu gia cậu ấy... Cậu còn chưa được mở cửa đúng không? Nghịch thiên thế mà còn cổ vũ y cố lên, người kia lúc này vốn phải đang nghĩ cách làm thế nào vào cửa nha... Tính cách Tiểu gia loại này, Theo anh về nhà chỉ biết lắc đầu...*

[Mật] *Bạn nói với [Theo anh về nhà]: Cậu... Sao biết những chuyện...này?! Có chút lúng túng... Nhưng cũng ước ao, lúc nào, Tiểu gia mới có thể... Ai dà, khởi đầu cũng không tệ lắm, cứ từ từ mà tiến vậy. Chỉ ít, Tiểu gia tránh né hẳn cũng coi như có tiến triển rồi ~*

[Mật][*Theo anh về nhà*] *nói với bạn: Tiểu ái mấy cô nàng này mỗi ngày đều báo cáo lại toàn bộ chuyện tình bên bang cậu, cả hai khiến người nghe rất là hài lòng, cảm ơn hai người.* Tiểu ái và mấy cô nàng bên bang § Tận thế nghịch thiên § quan hệ đặc biệt tốt. Đương nhiên, còn thêm mấy acc nhỏ ở Thiên thần và Thiên đường, kể rằng Nghịch thiên cùng Tiểu gia trong bang rất khăng khít... Kỳ thực, y cũng thắc mắc mấy cô nàng làm sao biết tình cảm trong § Tận thế nghịch thiên § rất khăng khít này nọ... Bất quá, làm người nghe hài lòng là được rồi.

[Mật] *Bạn nói với [Theo anh về nhà]: ...Chết tiệt.* Nhịn xuống, nhưng thật sự nhịn không nổi, Nghịch thiên cuối cùng phun ra một câu thô tục.

18. Chương 18: Phong, Cậu Cũng Có Ngày Hôm Nay

§ Tận thế nghịch thiên § sau một trận chuyển mình, nói chung, đã cơ bản định hình. Phong hoa tuyết nguyệt cũng gia nhập hàng 90, mấy ngày nay đều trong trạng thái điên cuồng, khắp nơi thu thập trang bị đầy sao của môn phái. Thế nhưng, toàn bộ server trèo được đến 90 đã được mấy người đầu.Đánh phó bản này nọ tỷ lệ rớt đồ cũng không cao đến thế.Hơn nữa, chín môn phái lớn, tỷ lệ cũng là 1:9 đi.

[*Bang hội*][*Nghịch thiên kiêu hùng*] *Phong, em đừng sốt ruột quá, có người đánh ra nhất định sẽ rao hàng.Em chỉ cần chờ mua là được rồi.* Nghịch thiên vẫn nghĩ chuyện này cũng không phải quá cấp bách, ngoại trừ có thể tự không chế đánh ra áo choàng 90+ ở bên ngoài, những cái khác đành phải dựa vào RP thôi. Chính hắn cũng đang thu thập một bộ trang bị Thiếu Lâm cho mình, mãi vẫn thiếu một cái nhẫn, còn phải phối hợp với Minh Giáo, chẳng biết phải chơi như thế nào, đến là đau đầu.

[Bang hội]/[Sông bất tận] Để lên được cấp 90, em nghe nói yêu cầu rất nhiều? Tâm pháp đều phải trên 80 sao? Không ngừng luyện cấp, nàng cuối cùng cũng lết tới 89, đương nhiên cũng phải bắt đầu lo lắng vấn đề thăng lên 90 rồi.

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Đúng đó, 6 bản toàn bộ phải trên 80. Bất quá đại bộ phận người chơi môn phái chúng ta vẫn luôn giữ Cửu âm trên 80 sao, không thì Thanh tâm đầu dùng đủ. Kỳ thực, trong game cứ bỏ tiền là xong, đánh nhau thì dựa vào bảo thạch, mọi người chủ yếu đều khảm bảo thạch không tệ, cùng lắm trong vài tình huống mới so đến thao tác...

[Bang hội]/[Lửa cháy đỏ rực] Nhìn thứ hạng trên bảng, tám hạng đầu đều đã 90+ rồi. Lão đại của Thiên thần là mạnh nhất, 94 nha. Nàng thích nhất là nhìn bảng thứ hạng ~ bởi vì bản thân quen biết khá nhiều những người có mặt trong bảng xếp hạng nha. Hơn nữa, mấy người cực mạnh đều là thành viên trong bang cả ~~~ nàng vốn tự động gộp Thiên thần, Thiên đường và Tận thế nghịch thiên thành một nhà rồi...

[Bang hội]/[Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại, mấy người rút cuộc luyện cấp kiểu gì thế... Em thấy mấy người ban ngày cũng đâu có lên mạng đâu. Chắc chắc, lão đại của Thiên thần 94, lão đại Thiên đường cũng 94, ENZO đứng thứ ba cũng 93, lão đại của các nàng cũng 92, bọn họ thế nào mà luyện cấp vậy... Theo không kịp.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Anh hay luyện vào buổi tối, nếu như rảnh rồi, ban ngày cũng lên. Kỳ thực việc luyện cấp đối với ai cũng thế thôi, duy nhất một thứ khác biệt, chính là Thiên linh đan mua trong Thương thành.

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] Lão đại, tôi phát hiện Minh Giáo ngày càng yếu, thực TMD... Rõ ràng, lúc bắt đầu khá là lợi hại, hiện tại đánh chẳng lại Tiêu Dao còn chưa tính, muốn đánh những người khác cũng phải cố gắng lắm luôn.

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Đây là chức nghiệp cân đối mà ~~~~ Lang trư, anh đừng khổ sở, khảm nhiều bảo thạch một chút ~~~~ Vừa rồi, game có sửa lại một số kỹ năng, cũng chẳng có cách nào khác, không cách nào buông bỏ cái chức nghiệp này, dù sao cũng luyện khá lâu rồi, tiền cũng đầu tư vào kha khá, nếu như luyện lại, hiệu quả chưa chắc được như trước. Như vậy, chỉ có thể tiếp tục bỏ tiền vào, từ bảo thạch cấp 3, hiện tại đập lên cấp 5...

Tiểu gia nhìn lại mớ kỹ năng của chính mình, đắc ý cười. Đây chính là phong thủy luân chuyển, không cần chờ đến ba mươi năm, chỉ cần một năm thôi đông tây đã thay đổi. Nguyên bản công kích Đào hoa trận để bấy rập đơn thể đã chuyển thành quần công nhỏ, không cần phải cool down, Tru tiên trận trước đây phải đợi, hiện tại có thể ra chiêu liên tục, Côn được bắc mình vốn là thứ kỹ năng vứt đi, hiện tại nâng cấp lên có thể đem đi rút máu, rút lam của đối thủ; mà Hỏa nhãn kim tinh lúc trước chẳng làm được gì, nay lại giúp gia tăng định lực của chính mình... Tuy rằng công kích của Vân thể đồng thời bị rút lại giá trị phòng ngự, thế nhưng so với trước đây, vẫn lợi hơn nhiều lắm, công kích nội công được tăng lên không ít. Đây là chức nghiệp ít được lưu tâm, nhưng không còn bị coi là đồ vứt đi như trước đây.

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, kỹ năng của em thế nào rồi? Lần này GM đã sửa đổi rất nhiều kỹ năng của các môn phái, không biết Tiêu Dao có thỏa mãn được mọi người không nữa.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Không tệ lắm, ai theo tôi đến lôi đài luyện không? Đoạn thời gian này, Nghịch thiên vẫn luôn cùng Tiểu gia luyện cấp, làm cậu cũng quen nâng tâm pháp mà vọt đến 88 rồi, bản thân dự định đợi sang 89 rồi tiếp tục nâng luôn.

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] Đừng tìm tôi, tôi chẳng cách nào đánh lại Tiêu Dao... Minh Giáo lúc trước tuy mạnh nhưng vẫn bị Tiêu Dao khắc, chứ đừng nói hiện tại đã nâng cấp, có khi còn được thêm chiêu thức mới, môn phái này nhất định còn mạnh hơn nữa.

[Bang hội][Sảng oai oai] Tiểu gia, tâm pháp cậu đến đâu rồi? Trong bang, hiện tại có rất nhiều người đẳng cấp cao, tất cả đều đang nối đuôi nhau lên 90. Oai oai thấy Tiểu gia cũng 88 rồi, không biết giữa cậu và mình ai sẽ lên 90 trước.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] 2 cái 80, 1 cái 60, cái nữa thì 70. Oai oai đi với tôi ra lôi đài không? Tình Tú giờ cũng khá mạnh, độc công rất lợi hại, nếu như máu ít, trúng độc rồi máu rút nhanh lập tức liền chết.

[Bang hội][Sảng oai oai] ...Không đi đâu, Tiểu gia, đợi tôi lên 90 rồi, mặc một bộ đầy sao rồi mới theo cậu lên lôi đài. Tâm pháp của y tốt hơn của Tiểu gia một chút, còn một cái 70 thôi, những cái khác đều đã lên 80, xem chừng chính mình sẽ lên 90 trước, không có biện pháp ~ game mà ~~~ dù là người trong nhà hay người ngoài đều muốn so sánh ~~~ chút hư vinh nho nhỏ ấy mà ~

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Cái vị Tiêu Dao hạng ba toàn server, đẳng cấp cũng khá lợi hại, hiện tại Tiêu Dao được nâng cấp khá mạnh, anh chàng này không phải sẽ thành vô địch sao?! Cái người tên ENZO có mặt trong bảng xếp hạng kia, từ lúc được các nàng chú ý đến, đã luôn chiếm giữ vị trí thứ ba server này, quá mạnh luôn.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Các cậu có quen không? Lão đại anh có biết người kia không? Dù sao cũng là nhóm 90+, hai người lúc đánh quái từng gặp qua chưa? Toàn bộ server tính ra cũng không lớn cho lắm, quay tới quay lui cũng từng đó người thôi. Huống chi, đẳng cấp cao cũng có mấy người đâu, đánh phó bản hẳn sẽ có dịp đụng mặt nhau đi?

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Không có ấn tượng nhiều lắm, hình như mới đụng mặt một lần thôi. Nghịch thiên lục lại trong trí nhớ, nhưng lại chẳng nghĩ ra, đánh quái hoặc đi phó bản, đa phần đều đi cùng Theo anh về nhà, Con nhện độc lúc nửa đêm, Phong, hoặc là vài người của Thiên thần hoặc Thiên đường. Kỳ thực, hẳn quen biết rất hạn hẹp, thường chỉ đi với một số người quen mà thôi.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Tên đó rất mạnh sao? Chờ tôi lên 90 rồi, tìm hắn luyện một chút. Cậu thật lâu rồi không có giết người... Luyện cấp ở Cổ mộ là chỗ dễ gặp PK nhất, giết người tên cũng không bị đỏ, mọi người hầu hết đều không cố kỵ. Thế nhưng, từ khi luyện cấp ở Cổ mộ tầng 8 đến giờ, cậu thực sự rất ít gặp mấy tên đến tìm phiền toái, bản thân gần như bình yên từ 80 trèo đến 88, kỳ thực chẳng thú vị chút nào.

Tiểu gia nghĩ luyện cấp mà không ai đến phá rối sẽ rất buồn chán, thế nhưng, những người khác lại nghĩ thế nào? Bọn họ cũng bắt đầu dĩ mà thôi... Nghịch thiên mang Tiểu gia đi luyện cấp, cần thêm một Nga mi nữa nếu không phải Sông bắt tận cùng là Phong hoa tuyết nguyệt, đôi khi còn có Lang trụ đến cợ kinh nghiệm, hoặc Phong lưu, không thì Con nhện độc lúc nửa đêm... Hay nữa thì Theo anh về nhà... Toàn là

cao thủ thứ hạng cao trong server, mang BB cực phẩm, mà không cần xem kỹ tư liệu BB, chỉ cần nhìn tên trên đầu nó, cái gì mà Thánh thú ngàn năm sắc vàng kim này nọ, nhìn cũng biết là cái dạng thứ dữ gì, mặt mũi như này, chỉ có tên nào nào phẳng mới đi tìm chết đi?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] *Mấy người đang nói ai vậy?* Phong đang đánh quái, nếu không thu mua đủ bộ trang bị đầy sao, đành phải dựa vào RP của chính mình đợi đồ rơi xuống vậy. Kênh đội ngũ vốn không quá náo nhiệt, mà kênh bang hội lại đang hứng chí bưng bưng, cho nên mới khiến cậu chàng chú ý.

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] *Cái vị đứng thứ ba toàn server a ~~~*

[Bang hội][Sông bắt tợn] *Chính là cái tên cấp 93 đó ~~~*

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] *Tiêu dao, tên là ENZO.*

Ba cô nàng đồng thời gửi tin, bổ sung lẫn nhau. Cả ba xem vô cùng ăn ý, thỏa mãn khoe khoang sự thông minh sắc sảo tinh thông của mình.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] *Tên kia đang trong tổ đội đánh quái của tôi.* Phong nhìn qua mở đầu người trong tư liệu đội ngũ, Tiêu dao, ENZO, 93, hẳn là tên này rồi.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] *Mạnh không?* Đây mới là thứ Tiểu gia quan tâm, dù sao đều cùng chơi một môn phái, cậu đương nhiên muốn biết đối phương chăm chút cho Tiêu dao của mình thế nào.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] *BB chuẩn (ước ao), bộ trang bị cấp 90 đầy sao không thiếu món nào (ghen tỵ), đồ sao đều khảm bảo thạch...* Mẹ nó! Lại kẻ có tiền, là hồng ngọc cấp 7 đó! Phong vừa thêm máu vừa ngắm nghía mở trang bị của ENZO, vừa nhìn đến một viên bảo thạch tấn công cấp 7 liền nhin không được phải bày tỏ sự đổ kỵ sôi sục trong lòng.

Cả bang hội rơi vào trầm mặc.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] *Không phải kẻ có tiền đều đổ xô chọn cái server này chơi đó chứ?*

[Bang hội][Sông bắt tợn] *Bảo thạch cấp 7 a ~~~~~ tất cả đều là cấp 7 hử?! Tên này điên rồi sao?!* Tuy biết rằng toàn bộ những người đứng đầu server đều dùng tiền đầu tư vào game, nhưng bảo thạch khảm trang bị Theo anh về nhà, Nhện con, Phong và lão đại đều chỉ đến được cấp 6 thôi, liền đã rất dọa người, không nghĩ tới cái tên đứng thứ ba server này lại chơi toàn bảo thạch cấp 7?~!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] *Hắn chơi cũng ngu dữ ha? Game mà đầu tư dữ vậy à?!* Bản thân anh chàng bảo thạch cũng chỉ đến cấp 5, đợi lên cấp 90 mới đập thêm cho bộ trang bị mới, có thể dùng đi đánh nhau. Hơn nữa, trong server này đã có lão đại, thêm Thiên thần và Thiên ma là đồng minh, căn bản không lo bị ăn hiếp, chính mình một bộ như này, giết người cũng đủ dùng.

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Anh bạn này không phải nổi gót mấy thằng chuyên môn đầu tư mấy vạn vào game của tôi đó chứ? Dân chơi game từng truyền miệng một cổ sự thể này, có một anh chàng, đặc biệt mê game, mỗi khi chơi đều muốn leo lên làm trùm, cho nên rat ay rất mạnh, mỗi lần đều bỏ cả mấy vạn vào game...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Anh bạn kia ở bang hội nào? Hiện nay trong server bọn họ nổi lên vài bang hội khá quy mô, ai ai cũng muốn thu những người mạnh. Dù gì hiện tại phần lớn đẳng cấp của mọi người cũng khá cao rồi, muốn trả thù bọn họ cũng không thể đơn thương độc mã chiến đấu, chủ yếu đều dựa vào quần ấu, cho nên thu nhận những loại đẳng cấp trâu bò rất quan trọng. § Tận thế nghịch thiên § bọn họ cũng tính đến việc thu nhận thêm người mới, bởi vì những thành viên trong bang...ý là mấy cô gái này có chút phiền phức... (Thủy dẫn đầu một đám con gái ai oán: Lão đại, chúng em cũng có đóng góp mà ~~~ bang cống nè ~ kiến thiết nè ~ còn có chuyện anh và Tiểu gia nữa ~~~ Nghịch thiên: Đúng vậy, đương nhiên rồi, các em cũng có đóng góp...). Bất quá, nếu có một người mạnh như thế trong bang, rất quan trọng đó, tương lai xảy ra chuyện gì, cũng coi như đã chuẩn bị tốt.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Có bang hội rồi, nhưng trong đội ngũ thường có người tiếp cận hần, mời hần qua bên mình. Phong có chút khinh bỉ những lời nịnh nọt dành cho ENZO, bất quá chủ yếu vẫn là khinh bỉ cả ENZO nữa, bởi tên kia mãi cũng không đánh chữ trả lời, cả chút phản ứng đều chẳng có. Mẹ nó, làm giá cái khỉ gì, bảo thạch cấp cao thì coi mình hơn người hả.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Tên đó nếu đấu với Theo anh về nhà, ai sẽ thắng? Tên này quá trâu bò a, bảo thạch cấp 7, không biết nếu đánh nhau với Theo anh về nhà là Minh Giáo sẽ như thế nào đây.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Nói chung, Tiêu Dao khắc Minh Giáo, bất quá Theo anh về nhà cũng rất mạnh, không đoán trước kết quả được. Hơn nữa, không phải hai tên đó một người bảo thạch cấp 7, bên còn lại cũng đã cấp 6. Phong cẩn thận đọc qua tư liệu của ENZO.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Em cũng rất mạnh, chờ nâng cấp tốt thần khí, đập bảo thạch rồi, còn có thể lợi hại hơn. Nghịch thiên mấy ngày nay đều mang Tiểu gia đánh Thú móng vuốt, bình thường địa điểm luyện cấp cũng cố định. Hiện tại, toàn bộ thời gian đều dùng đánh Thú, cũng vì muốn đánh thần phù, nâng thần khí. Hần dù tổ đội 90+ cũng kéo theo Tiểu gia, như vậy chia trung bình có thể đánh được Thú cấp 90, Tiểu gia cũng có thể sớm chuẩn bị cho thần phù cấp 6 khi lên được cấp 92.

Người trong bang sôi nổi bàn luận vấn đề ENZO đã đầu tư bao nhiêu tiền vào game, cuối cùng, hầu như đều kết luận đối phương chính là nhân vật ác nhân thất đức trong truyền thuyết kia, ai nấy đều cảm thấy hài lòng với phán đoán của mình. Vừa lúc đó, Phong vốn đang im lặng lại bùng nổ.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Ông đây khinh! Lão tử nhìn chỗ nào giống con gái?! Mẹ nó, lúc mới tổ đội đã chẳng nói rõ ràng rồi sao! Cái thằng ngu kia nhất định có bệnh!

[Bang hội][Sông bắt tợn] Cậu bị làm sao thế... Tính tình khùng bố quá vậy? Dọa mọi người đứng tim đó nha ~~~

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Lại có tên nào mắt đui trâu chọc cậu hử? Không phải chứ? Cái anh bạn Phong này mắng chửi người khác còn sợ họ không biết mình là nhân yêu, công bố còn chẳng ngượng

ngừng, miệng lúc nào cũng lão tử thế này thế nọ, mà lên Loa cũng một giuộc, tử này tử kia, mà đến bây giờ còn có kẻ không biết sao?

[Bang hội][Thủy tiên ngao kiều] Phong cậu đừng nóng mà ~~~ là ai vậy? Ai muốn bắt nạt cưng ~~~ tỷ tỷ thay cưng làm chủ ~~~ Nàng thích nhất là anh chàng này ~~~ không riêng gì JQ của lão đại và Tiểu gia, dù sao ở Thiên thần hay Thiên đường cũng có JQ ~ chủ yếu cũng vì nàng thích đám người ngu ngu ngơ ngơ hết sức đáng yêu trong bang hội này ~~~ giống như Oai oai, chính là một thụ trời sinh ~ hay Phong, đích thị là kiểu nữ vương ~~~ mà nàng thích nhất chính là nữ vương ~ nếu nữ vương còn thêm ngao kiều chính là nhất rồi ~~ hụ hụ ~

[Đội ngũ][Phong hoa tuyết nguyệt] Mi mẹ nó trợn to cái mắt mù của mình lên xem! Lão tử là con trai! Con trai đó! Mi có hiểu hay không hả?! Lão tử chính là nhân yêu!!! Phong căn bản không có thời gian để giải thích với người trong bang, đang đánh gấu thế này không cách nào dư giờ gõ chữ nữa.

[Đội ngũ][Con nhện độc lúc nửa đêm] ENZO lão huynh, Phong thật sự là con trai đó, em có thể làm chứng nè. Độc vừa nói đỡ giúp Phong vừa cười thâm, người trong § Tận thế nghịch thiên § đúng là đặc biệt, chưa từng gặp qua nhân yêu nào lại còn kêu gào nhận mình là nhân yêu... Ha ha

[Đội ngũ][Cửu thiên phách đao] ENZO, nếu cậu muốn tìm lão bà, trong bang tôi có rất nhiều mỹ nữ, cậu cứ tới, tùy ý lựa chọn. Cái vị này đứng thứ ba toàn server này, còn là Tiêu dao, thực sự rất trâu bò, nhất định phải lôi kéo về phe mình. Hơn nữa, hôm nay thật sự nhìn không vừa mắt cái tên trong Tận thế nghịch thiên, thực TM biến thái, tuy rằng đánh quái chung cũng vì không còn cách nào khác, 90+ đã ít, huống chi là Nga mi 90+? Mà Nga mi trong cái server này chính là TM nó rất rất ít nha!

[Đội ngũ][ENZO] Nguyệt, gả cho tôi đi. Tên này bình thường ít nói, nhưng hễ nói ra liền thành công chọc tức người, chỉ có một điểm tốt chính là trực tiếp, lời ít nhưng ý tứ rất rõ ràng, như vậy chẳng sợ đắc tội với người khác.

Có điều, ENZO cứ lập đi lập lại duy nhất một câu, hoàn toàn không để ý những người khác nói gì. Phong thật sự bốc hỏa, tặc mao rồi.

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] ENZO, lão tử là con trai! Mi mẹ nó nhìn cho rõ! Lão tử tuy chơi acc nữ, nhưng là một thằng con trai!!!

[Bang hội][Sông bắt tận] Làm sao vậy, Phong? Xảy ra chuyện gì thế này? Phong gửi Loa thông cáo mọi nhà mình chơi nhân yêu?!

[Bang hội][Ta là lang người là trụ] Phong, cậu sao lại... Chịu kích thích gì thế này? Tuy rằng Phong vẫn hay dùng Loa mắng người lại xưng lão tử, nhưng hiện tại thông báo cho toàn bộ server này biết làm chi vậy chứ?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Ông đây khinh, lão tử nhìn chỗ nào giống con gái?! Nôn máu, giải thích đến lần thứ N cho cái tên thần kinh kia, nói mình chính là con trai chơi acc nữ, nhưng cái tên ENZO kia TM vẫn đui mù không sáng mắt ra!

[Bang hội][Sảng oai oai] Nhìn nhân vật mà nói...chính là nữ nha... Đây là ăn ngay nói thật đó ~ nhân vật là nữ, trong game cũng chỉ nhìn được nhiều đó, trông thế nào nữ vẫn hoàn nữ mà...

[Loa][ENZO] Nguyệt, gả cho tôi đi, tôi sẽ cố gắng yêu thương em! Nguyệt sao lại phát Loa nhỉ?Hình như đang tức giận? Đừng mà... Thấy những người khác kết hôn đều gửi Loa, như vậy mình cũng phát một cái là được, dùng Loa để nói lên tâm ý của mình vẫn là hay nhất ha?

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Em cảm ơn CCTV, MTV, cảm ơn ba ba, ma ma, cảm ơn thầy cô, bạn học, cảm ơn máy tính ~ cảm ơn chế độ ngẫu nhiên ~ để em chọn được cái server này ~~~~ Thế giới thật sự hài hòa đến mức khiến người ta giận sôi gan lên được ~~~~ lệ rơi đầy mặt, hạnh phúc quá đi ~~~~

[Bang hội][Sông bất tận] Phong... Cậu cũng tìm được nhà chồng rồi... Nàng vốn vẫn muốn tìm một CP cho Phong, nhưng bắt đắ dĩ trong bang không tìm được người nào có khí thế lại mạnh hơn cậu ta... Lão đại và Tiểu gia đã là một đôi, nàng thì chịu không nổi NP đâu ~~~ (Nghịch thiên: em có chống đỡ nổi hay không cũng chẳng được ký nào, then chốt là anh và Tiểu gia a!)

[Bang hội][Ta là làng người là trư] .....Đồng chí ở đâu cũng có hả giờ?Còn cùng chọn chơi cái game này, tụ tập tại cái server này?

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Tổ thật không biết nói gì mới phải, thật lo lắng này chỉ là một giấc mơ ~~~~ Những thứ tốt đẹp quá thường không phải sự thật ~~~

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] ...Cô lo lắng cái gì... Ngát. Trái tim đã chai đá rồi, cho dù hiện tại ở cái server này đàn ông đều tuyên bố yêu đàn ông, hẳn đây cũng sẽ không giết mình đâu!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, sao không biết học hỏi người ta thông cáo một chút, anh tỏ tình rõ ràng với Tiểu gia một lần nữa đi a ~~~~ Nhìn đi, nhìn đi, cái bang này thật nhiều chuyện tình? Đúng là ánh mắt mình quả là sắc sảo ~~~~ vừa nhìn thấy tên bang đã dứt khoát xin gia nhập ~~~~

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Cút...Nói tới nói lui lại cũng rút xuống trên đầu cậu?! Hừ, sớm đã nhận ra Phong có vấn đề, nhưng lần này đã có kẻ khác đứng ra gánh mũi chịu sào! Tiểu gia đỏ mặt, ngực dấy lên chút xấu hổ, kỳ thực Phong cũng đã từ chối rõ ràng rồi... Quả thật vô tội, nhưng mà... Không sai! Bình thường nhìn đến Phong vẫn có chút khó chịu nói không nên lời... Quan hệ với Nghịch thiên tốt như vậy... Hừ! Lão tử đồ kị thì sao nào!

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Cút mẹ đi cái tên thần kinh nhà mi! Lão tử van mi đó! Đừng nản nì nữa! Đừng TM làm phiền lão tử!! Ông khinh, còn đòi cố gắng yêu thương em... Yêu cái đầu mi! Lão tử cần chắc?! Con mẹ nó.

[Loa][ENZO] Nguyệt, em đừng nóng mà, anh không phải có ý này, xin em hãy kết hôn với anh!Đều do bản thân không nói rõ, mà chính mình cũng không có ý kia... Gấp chết đi được, thật ra ý của mình chính là muốn Nguyệt chịu gả cho mình mà.

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Mi mẹ nó nhìn cho rõ! Lão tử là con trai! Đã nói bao nhiêu lần rồi! Ông đây là con trai! Kết cái đầu mi đó!! Đầu hàng mất thôi... Cái tên ngu ngốc kia a!!!

[Loa][Người vô tình] Đến xem kìa! Toàn bộ server nhìn kìa, biến thái của Tận thế nghịch thiên lộ dạng rồi! Mẹ nó, cái server này là ổ gay mai phục sao?! Sao TM toàn loại người này vậy!

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Người vô tình, mày TM mày chết chưa đủ sao? Tên nào có bệnh nói không chơi server này nữa?! Hận! Ông đây hận nhất, chính là thứ tiện nhân này, dám nói đụng đến bạn trai của ông, ông cả đời nhớ kỹ mày! Muốn chết a!

[Loa][Người vô tình] Mấy kẻ có tiền của server này chết hết cả rồi à?! Để cho mấy cái bang hội như cái móng này chiếm mấy vị trí 123 của server a! Nói ra chỉ sợ người ta chê cười server chúng ta!

[Loa][Nghịch thiên kiều hùng] Người vô tình, cậu không cần nói khó nghe như vậy, có bản lĩnh thì qua đây, muốn quần đấu hay solo cho cậu chọn!

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Người vô tình, mày TM còn dám chen cái miệng tiện vào đây?! Bang của ai lại thu cái thứ tiện nhân này?! Ông đem cái bang này tàn sát trước hết! Cơn tức ngày càng phình ra! TM thứ này còn dám đến mắng ông đây?! Đánh chết nó!

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Giang Nam mưa bụi còn không rõ? Mấy người thu lưu cái thứ tiện nhân này thì đừng trách lão tử chưa nhắc nhở! Phong vừa nói liền nhắc cậu nhớ ra, thứ đồ rác rưởi này mới một hai lần cắn bản còn chưa dạy dỗ xong, hẳn là phải giết cho đến khi tên này không còn dám chơi ở cái server này nữa, bất đối phương phải xóa acc không dám lộ dạng nữa mới thôi!

Đang mắng, hệ thống chợt thông báo Phong hoa tuyết nguyệt và Con nhện độc lúc nửa đêm vừa giết được cường đạo, khiến mọi người đều đổ mồ hôi lạnh, quả thật biến thái đến mức độ vừa có thể đánh quái vừa mắng người...

[Loa][Cửu thiên phách đao] Đừng hù dọa tui này! Tui này không bỏ qua đâu! Là người đứng đầu trong bang, làm lão đại như gã mà không thể nói được một hai câu có thể khiến người trong bang quy thuận, để bang hội bị người ta khinh thường, sau này nhất định khó ngẩng đầu với trời đất, sau khi suy nghĩ cẩn thận gửi đi một cái Loa, thực TM... Nhưng không còn cách nào khác ngoài kiên trì thôi.

[Loa][Tận thế là ông đây] Đừng TM phát Loa nữa, thứ phế thải đó nói nhiều làm gì! Nhìn thấy liền giết! Khỉ, mắng qua mắng lại chỉ dành cho mấy thằng khờ, mắng cái P, cứ việc giết lại thật tàn nhẫn vào!

Bầu không khí trong game vô cùng nghiêm trọng. Mẹ nó, cái tên Người vô tình kia quả thật TM là tiện nhân! Sau này cứ nhìn thấy một lần giết một lần! Nhưng Phong hiển nhiên đã quên mất, mục đích ban đầu của việc phát Loa... Bất quá, lập tức có người nhắc cho cậu ta nhớ lại.

[Loa][ENZO] Nguyệt, gả cho anh đi! Bọn họ mắng xong rồi chứ? Như vậy, mình có thể tiếp tục cầu hôn được rồi nhỉ?

19. Chương 19: Ai Giỏi Pk Theo Người Đó

Một người chơi game, gặp phải vài anh chàng gay cũng rất bình thường thôi, dù sao Trung Hoa Dân Quốc này cũng lớn như vậy, lại chẳng có pháp luật nào cấm gay không được chơi game. Bất quá, dù rằng gay trong server này nhiều đến bất ngờ nhưng tính ra vẫn ít hơn so với người khác. Toàn bộ server lúc đầu còn không phục mà công kích châm chọc, sau lại cười nhạt, mãi đến khi xem xong náo nhiệt, chuyện tình trở thành danh chính ngôn thuận, từng bước từng bước thành ra chung sống hài hòa dưới cùng bầu trời. Đương nhiên, vẫn còn sót lại một số ít hăng tiết gà, bất quá đa phần mọi người đều không ủng hộ chuyện này nữa. Có lúc thực sự nghĩ gay cũng không hề gì, có khi thì chết lặng chẳng dám nhìn, có lúc thì xem như coi náo nhiệt thay cho phim truyền hình, cũng có khi nhìn bọn người này quá trâu bò, chơi game như vậy đã thấy thỏa mãn rồi, cần gì phải đối địch nhau... Nói chung, cừu nhân thì vẫn có, nhưng số vụ trên chọc liên quan đến tính hướng thì đã giảm từ từ đi.

Cứ như vậy, người nào đó rất vui vẻ với bầu không khí này, chính là không nghĩ đến có vài thứ điên khùng vẫn còn đang tiếp tục. Đợi qua ba ngày sau mới login, mọi người trong bang đều cho rằng Phong đang cố gắng điều tiết lại tâm trạng của mình, nhưng phỏng chừng đến lúc Phong trở lại, cậu chàng sẽ càng nỗ lực bành...

Bởi vì, ENZO xin gia nhập bang.

ENZO đến, ai nấy đều vô cùng vui mừng. Lại thêm Sông bắt tận cảm đầu đám con gái, mỗi ngày đều hứng khởi thảo luận trong bang, làm thế nào giúp ENZO cầu hôn Phong, khiến Lang trư đứng đầu cánh đàn ông con trai, ngày ngày hào hứng xem ENZO cầu hôn Phong, tiện thể châm ngòi thêm chút gió to. Tiểu gia thì tâm tình đặc biệt tốt, thỉnh thoảng còn đóng góp hai câu, thành công khiến Phong tức đến giậm chân. Đồng thời, Phong đã có người theo đuổi, mấy thứ nhỏ nhặt lúc trước đã không còn ai chú tâm. Mà hài lòng nhất lại là Nghịch thiên, có thêm một cao thủ gia nhập bang, vừa có thể giải quyết vấn đề cá nhân của Phong, còn thành công xóa sạch chút vật cản ở giữa hắn và Tiểu gia, phần còn lại ra sao cũng không thành vấn đề...

[Bang hội][ENZO] Phong, em đừng giận mà. Anh nhận sai rồi. Tuy rằng không biết sai lầm ở chỗ nào, bất quá, xem chừng mình đã khiến Phong giận, như vậy bản thân cũng đành nhận lỗi, giống như, người xưa đã có câu “khiếu nguyệt”. Để Phong không tức giận nữa, chính mình còn phải sửa đổi nhiều thứ? Hiện tại nhất định phải như vậy.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Anh không sai, tôi sai có được không? Đừng làm phiền tôi nữa mà! Bỏ đi, đều là lỗi của mình! Mình TMD đừng nên chơi nhân yêu! Đều là lỗi của ông đây có được không?!

[Bang hội][ENZO] Không không không, không phải lỗi của em. Phong, chúng mình bao giờ kết hôn được? Phong không có sai, sao lại sai được? Chỉ là, vì sao vẫn không chịu đồng ý kết hôn a... Đây không liên quan nha.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Mẹ nó... Lão tử là con trai! Ông đây TM đã nói mấy trăm lần rồi! Anh có hiểu không hả?! Khi... Tên kia thật muốn bức mình điên sao?!

[Bang hội][ENZO] Anh biết mà, em nói câu này rất nhiều lần, anh hiểu rõ mà... Hấn cũng hiểu tiếng Trung mà, hấn biết a, Phong là nhân yêu, Phong ngoài đời là con trai, hấn cũng biết mà... Thế nhưng, liên quan, mâu thuẫn gì đến việc hấn cùng em ấy kết hôn sao? Không có mà...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Đây TM kết cái đầu ấy! Đừng TM phiền tôi nữa! Khi, mấy ngày nay làm chuyện gì cũng không thuận lời, cũng TM tại cái tên ngu ngốc này mà ra!

[Bang hội][ENZO] Có thể kết mà... Vì sao lại không được chứ... Phong, em kết hôn với anh đi mà!

[Bang hội][Sông bắt tằm] ..... Loại đối thoại này, mỗi ngày đều xuất hiện vài lần, một hai lần cảm thấy chơi rất vui, ba bốn lần thành ra trò hề, năm sáu lần... Ai tới cứu nàng đi ~~~~~ a ~~~~~

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] ..... Bản thân nàng thích nhất là nữ vương phối với trung khuyển, mà Phong trong cảm nhận của nàng đích thị là một nữ vương, ENZO cũng rất mạnh, còn có tố chất làm trung khuyển, vốn cho rằng như vậy rất tốt... Thế nhưng, nàng ban đầu đều không tính đến loại kết cục này, trải qua mấy ngày nay, thì ra, tên trung khuyển không ngờ lại là tiểu Bạch! Trời a ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] ..... Mấy ngày rồi, sao còn chưa có kết quả, hoa cúc cũng lạnh mất rồi... Mà ENZO còn chưa chạm được a ~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ..... Tên đàn ông này phé thật đó... Đứng thứ ba server cơ mà, dùng vũ lực giải quyết đi chứ!! Đừng...gây âm ỉ nữa... Tha bọn họ đi mà...

[Bang hội][Sảng oai oai] ..... Sao thế này, trâu bò của cái server này đều yêu đàn ông hết rồi sao? Rốt cuộc có nên mạnh lên hay không đây? Vạn nhất mình cũng đi yêu đàn ông thì làm thế nào a...

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] ..... Đây là diện mạo thật sự của kẻ mạnh thứ ba server sao? Yêu đàn ông còn chưa nói đi, hiện tại đã thấy rõ người này hơn... Không ngờ được đệ tam này hóa ra lại là một tên ngốc... JP trang bị a... Thiệt không tin nổi!!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Các người TMD có thấy phiền hay không? Ngày nào cũng cầu hôn, cầu cái P a! Đánh một trận, ai thắng theo người đó! Ngay từ đầu vốn muốn xem náo nhiệt một chút, lâu ngày mọi người đều chịu không nổi, nói cái P ấy mà nói, trực tiếp đánh một trận có phải hơn không!

Tiểu gia nói một câu chọc đúng tiếng lòng của mọi người. Đừng nói nữa mà, cũng đừng cầu gì nữa, trực tiếp kéo nhau lên lôi đài. ENZO thắng liền tiến lễ đường, Phong thắng... Đây... Vốn không ai mong Phong thắng cả... Bởi vì, để một tiểu Bạch công thương tâm... Thật sự không nhân đạo...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Được! ENZO, đánh một trận đi! Anh thua thì đừng làm phiền lão tử nữa! Tuy rằng trang bị đầy sao còn chưa thu về đủ, bất quá mấy món đã có đều khảm bảo thạch khá tốt, cho dù ENZO có được bảo thạch cấp 7 hơn người gì đó, bất quá cậu vẫn tin tưởng, bằng thao tác tốt của mình, vẫn có thể giành được phần thắng.

[Bang hội][ENZO] *Này, vậy cũng được. Đi chỗ nào giờ? Lạc Dương hay Đại Lý a?* Nếu Phong muốn đánh một chút, vậy thì cứ đánh đi...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] *Lạc Dương! Lôi đài Lạc Dương! Lão tử chờ anh!* Cậu hiện tại đang ở quảng trường Lạc Dương!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] *Các cậu làm gì đó?* Nghịch thiên vừa login, lại thấy ENZO nói chuyện, có chút khó hiểu.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] *Lão đại anh tới rồi, Phong và ENZO muốn đi lôi đài ~~~* Nàng cũng muốn đi nha, cổ vũ cho ENZO nào ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] *Ha hã, đánh vui quá nhỉ? Tiểu gia, em đang làm gì đó?* *Mấy ngày nay, ENZO và Phong đã tạo cho bang hội không ít tiếng cười, lần này hai người kia còn muốn lên đến lôi đài sao? Bất quá, hẳn cũng chẳng bận tâm mấy đến vấn đề này, thứ quan trọng nhất chính là Tiểu gia, không rõ hiện tại rồi sẽ đi đến đâu, dù sao bọn họ cũng đã bắt đầu rồi, cho nên bản thân càng muốn tiến triển nhiều hơn.*

[Bang hội][Tận thế là ông đây] *Xem bọn họ lên lôi đài, anh đi không? Không hở?* Nghịch thiên vừa login, tâm tình Tiểu gia lập tức tốt lên không rõ lý do. Cậu sẽ không phải đến những thứ phiền não, hay chẳng biết làm gì, giả như có đánh Boss cũng chẳng thấy ý nghĩa gì, cảm giác vô cùng buồn chán.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] *Đương nhiên đi chứ.* Sau đó hắn gọi Tiểu gia tiến tổ. Hắn thích nhất là được tổ đội với Tiểu gia, những lúc không luyện cấp hay đánh Boss, tổ đội vẫn có cảm giác an tâm, nếu nói đụng chạm gì đó, chỉ cần trực tiếp giải thích lại với đối phương. Mà dù cho không nói lời nào, nhưng chỉ cần nhìn thấy hình đầu người của đối phương, biết được cậu ở đâu, đều rất thỏa mãn.

[Bang hội][Sông bắt tận] *Mọi người cùng đi nào ~~~ Tiêu dao đệ tam server cùng Nga Mi đệ lục server đấu solo kìa ~~~~~* Thật là dịp may hiếm thấy ~~~ Kỹ thuật PK của Phong thì thấy qua rồi, nhưng đệ tam server thì chưa từng nha ~~~~ thật là hiếm kỳ a ~~~~~

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] *Thật đặc sắc nha ~~~~ nhất định phải đi ~~~ tớ đi gọi Tiểu á đây ~ gọi cả bang các nàng và Thiên đường cùng tới xem ~~~~* Phải nha, lúc nào đó phải nói lão đại và Tiểu gia dùng phương pháp PK này để quyết định hôn sự mới được ~~~~~

Mọi người đều vô cùng hưng phấn, ai nấy đều buông hết công chuyện của mình, chạy đi Lạc Dương, một phần để cổ vũ cho ENZO, đồng thời xem cao thủ PK, phần kia chủ yếu là góp vui. Nói chung, bọn họ đều có mặt đông đủ.

Lúc này, ngoài những thành viên của § Tận thế nghịch thiên § đã có mặt đông đủ, còn có Thiên thần và Thiên ma cũng nghe tin chạy sang xem kịch vui. Thành viên của cả ba bang tụ tập đông kín ở lôi đài Lạc Dương, khiến cho những game thủ khác đang ở Lạc Dương đều tò mò, đánh lớn vậy sao, cả ba bang đều đến?

Theo anh về nhà bị Nhện con kéo đến góp vui, thật ra là do Nhện con bị bốn cô nàng bạn thân trong bang làm cho hiếu kỳ vô cùng, không thể không đến xem, mà Theo anh về nhà cũng không có cách nào khác... Đương nhiên, gã cũng muốn xem thử thực lực của ENZO đến đâu.

Phong tự thêm tốt trạng thái của bản thân, một tiếng trống vang lên khiến tinh thần cậu chàng càng thêm hăng hái, chuẩn bị bắt ENZO phải... Kết quả, một cái Loa khiến cậu ta tức đến đau óc hông...

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Không bận gì thì tới lời đài Lạc Dương nha ~~~ Phong đang luận võ kén chồng ~~~ Hiện tại đã có ENZO báo danh, còn cao thủ nào muốn đến không? Đây chính là bỏ công sự thực, không đâu lại đi sinh sự.

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Con nhện chết tiệt kia! Mi TM không muốn sống nữa hả?!

[Loa][ENZO] Ai cũng đừng giành Phong với tôi! Không tôi liền trở mặt!

Ba cái loa của ba người là quá đủ, thông cáo cho toàn dân nguyên nhân mọi người tụ tập tại lời đài Lạc Dương.

Để cho công bằng, công chính, công khai, đám bạn tốt của hai người được chọn làm trọng tài... Cũng để quần chúng có thể nắm rõ tình hình bát quái của trận đánh, Nghịch thiên tổ đội ENZO, thêm Sông bắt tạt, Tiểu tâm và Lang trụ, sau đó nhường chức đội trưởng lại cho ENZO để đối phương vào lời đài. Mà bên kia Phong cũng đã tổ đội với Hoa nhài, Tiểu ái, Nắng hè chói chang, Theo anh về nhà và Con nhện độc lúc nửa đêm. Những người khác không thể làm gì hơn là chờ bên ngoài, tự PK nhau, chờ đợi kết quả.

Tiến vào lời đài, những kẻ khác đều thức thời tránh sang một bên, hệ thống cho thời gian chuẩn bị nhất định, sau đó hai bên có thể bắt đầu đấu.

Tiêu dao thuộc hệ khống chế, kỹ năng không chế khá nhiều. Kịch bản chung thường là, Tiêu dao đầu tiên khống chế phạm vi hoạt động của đối phương, sau đó liên tục phòng Bát trận cùng bảy rập Tru tiên, cộng thêm Hoa đào trận nổi tiếp, chờ qua thời gian đã hạn chế được phạm vi hoạt động của đối phương, lập tức có thể dùng kíp nổ Tri âm tri kỷ cùng bảy rập Bát trận, dùng Tấn công lên đối phương, kết hợp với công kích Lạc thần đồ, để cho đối phương cháy hết, sau đó dùng Khê sơn đả, nâng 100% các kỹ năng đã yếu đi. Tấn công dùng hết, vừa đúng lúc Tru tiên tự bạo, vừa cháy lại thêm trạng thái mù miếu 3 giây, trở lại đánh bằng Khê sơn như cũ. Sau đó dùng Lăng ba vị bộ ẩn thân thoát thân, đợi cho bạo nộ qua đi, trực tiếp tạo sóng gió, phát huy hiệu quả Tấn công, thỉnh thoảng có thể phối hợp với Côn được bắc minh, hấp lam... Đây là tình huống lý tưởng có thể sử dụng, nếu như tâm pháp, trang bị, bảo thạch đủ tốt, có thể sử dụng như loại chức nghiệp cận công. Loại đấu pháp này, đối phương căn bản không thể hao tổn đến ¼ máu của Tiêu dao. Đương nhiên các chức nghiệp khác vẫn có những ưu thế riêng, nhưng Tiêu dao đánh cận chiến cơ bản chính là sinh ra để cho những tình huống này. Viễn công đỡ hơn một chút, nhưng cho dù có chạy đằng trời, chỉ cần bị khống chế phạm vi hoạt động, đều như nhau rơi vào trạng thái bị động, bởi vì phải hứng rất nhiều bảy rập, mà đối phương chỉ có thể tránh né, trơ mắt nhìn Tiêu dao phóng bảy...

Thế nhưng, chức nghiệp Tiêu dao này yêu cầu đối với thao tác khá cao, kỹ năng phóng bảy rập đúng lúc, cùng kỹ xảo sử dụng Lăng ba vị bộ đều đòi hỏi rất nhiều, không phải ai luyện Tiêu dao cũng có thể trở thành vô địch...

Phong đương nhiên biết Tiêu dao khá lợi hại, mà Tiểu gia chính là một cao thủ, cho nên Phong đối với khả năng khống chế phạm vi hoạt động của ENZO rất kiêng kỵ.

Còn Nga mi thì sao? Kỹ xảo giết người cũng không thua kém. Nga mi PK giống như thử thách sức bền, đầu tiên dùng Chiêu quân tiêu ký, phóng ra một vuốt, đồng thời đánh mù đối phương, nếu như không trung, có thể dùng Nguyệt lạc lại khiến đối phương mất hướng, rồi đến Khai trảm tình rút ngắn thời gian Tây tử phủng tâm, phối hợp với Kim đỉnh miên chương. Những người chơi chức nghiệp này vừa phải biết phối hợp các kỹ năng cùng thời gian cool down. Đương nhiên, phối hợp như thế nào, phải xem thao tác đã.

Móng vuốt khá lợi hại, nếu có thể duy trì liên tục có thể giết đối phương trong 30s, những chức nghiệp khác đều rất kiêng kỵ món này. Đương nhiên, muốn trốn cũng không được, giống như khả năng khống chế phạm vi hoạt động, móng vuốt cũng có khi không trúng đích. Ngoại trừ khả năng tránh né RP khá cao, móng vuốt cũng có biện pháp để khắc chế, đó chính là dùng khinh công. Nhưng yêu cầu rất khắt khe, cần phải chú ý thời điểm Nga mi ra móng vuốt, bên kia vừa tung ra, phải lập tức dùng khinh công nhảy lên, như vậy tỷ lệ tránh được khá cao. Bất quá, ai biết được Nga mi khi nào thì phóng móng vuốt chứ... Nếu như dùng Nguyệt lạc lại đánh mù trước, mới dùng đến móng vuốt... Cho nên, chỉ có thể quan sát tình hình khi đó, rồi mới quyết định hành động kiểu gì.

Phong và ENZO đều nắm được mạnh yếu của chức nghiệp của đối phương, mặc dù đang đứng đầu môn phái của mình. Mà Nga mi cùng Tiêu dao đều là những chức nghiệp không nhiều quá, bất quá, thứ nhất, cả hai đều rất lợi hại, thứ hai, bọn họ không phải đều là người chơi bằng RMB sao? Bảo thạch có thể chứng tỏ tất cả.

Hai người đều dùng môn phái của mình luyện theo hướng PK, cho nên Hỏa công cùng Băng công kỳ thực hiệu quả cũng không quá lớn. Lại thêm trang bị của cả hai đều được khảm bảo thạch Băng kháng và Hỏa kháng.

Màn PK này nhất định đặc sắc, vài người đứng xem trên lôi đài cảm giác rất sướng khoái. Trong tình huống tâm pháp, trang bị, bảo thạch tương đương nhau, kỹ thuật xem như yếu tố thắng bại. Ngược lại, trong trường hợp tâm pháp, trang bị, kỹ năng như thế này, chỉ cần bảo thạch xê xích ột chút, đều có thể lật ngược tình thế trong chớp mắt...

ENZO thắng, chình nhờ vào đồng bảo thạch cấp 7 bị Phong khịt mũi khinh thường. Bất quá, tình trạng của hắn ta cũng khá thảm, chỉ còn lại chút huyết mỏng, chỉ cần ai đó đi ngang qua chém vài đao nữa, lập tức chết ngay tại chỗ.

Ngồi trước máy vi tính, Phong đánh cái thở dài, quá mệt... Vừa rồi tinh thần khẩn trương cao độ, cuối cùng cũng kết thúc, tay có chút không khống chế được mà run lên.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Quá TM mạnh... Không chỉ ENZO, còn cả Phong nữa.

[Bang hội][Sảng oai oai] Ai thắng? ENZO đứng thứ ba toàn server, nói thế nào cũng nên là tên này thắng. Bất quá, Phong cũng rất lợi hại, bọn họ đều đã lĩnh giáo qua.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] ENZO thắng... Phong thua rồi... Rất xứng đôi, đây mới đúng là cao thủ nhỉ? Hai bên không ngừng phóng ra kỹ năng, hầu như không có để thời gian chết, đây là sức mạnh trong truyền thuyết a...

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ cậu mau lên 90 đi, làm trang bị, khám bảo thạch a ~~~~ để chúng ta chiêm ngắm một Tiêu dao thần sầu thứ hai chiến đấu như thế nào ~~~~ ENZO quả là trâu bò... Bấy rập phóng hết cái này đến cái khác, Lãng ba vị bộ quả nhiên mạnh chết người, một đợt rồi một đợt... Nếu như là nàng, đang sớm chết ngắt rồi...

Tiểu gia không lên tiếng, bắt quá, trong lòng quả thực xác định ENZO là mục tiêu phấn đấu, cậu thật muốn nhanh một chút lên 90, chưa từng thấy quan trọng như lúc này.

[Bang hội][ENZO] Phong, anh thắng... Cách biệt nhỏ thôi, bắt quá hấn ghen không được phải đề cập đến... Đương nhiên không quên nhắc cho Phong nhớ đến chuyện kết hôn.

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Chúc mừng ENZO ~~~ tại luận võ kén chồng thắng được Phong. Tiếp theo, mời ENZO phát biểu cảm tưởng ~~~~ Tiểu ái cùng bốn cô nàng thân thiết kể lại, ENZO và Phong thách nhau ai thắng sẽ nghe theo người đó.

Trò chuyện trong bang hội cùng Loa cùng lúc hiện lên, Phong gần như nôn ra máu.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Phong phải lập gia đình rồi ~~~~ bọn tỷ muội, chúng ta cần chuẩn bị lễ vật nha ~~~~ Tuy rằng bọn họ sử dụng bạo lực để giải quyết tranh chấp, bắt quá, kết quả rất tốt ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Chúc mừng a ~~~~ Ngày hôm nay sẽ có tiệc mừng chứ? Nàng thực sự rất mạnh ~~~ có một tiểu công mạnh mẽ để ghép với Phong đương nhiên tốt quá đi. Bắt quá, là tiểu Bạch công... Cũng được chứ? Được rồi! Dù là tiểu Bạch công, cũng là tiểu Bạch công rất lợi hại a ~~~

[Loa][ENZO] Cảm ơn mọi người, tới tham gia hôn lễ nhé! Thật vừa lòng, khó được bạn bè của Phong đều ủng hộ lời cầu hôn của mình a!

Chấp nhận thua cuộc, Phong đối với trận đánh ở lời đài rất tâm phục khẩu phục. Cậu chàng cũng không phải hận ENZO cho lắm, dù sao trước đây, ngoại trừ lần cùng đánh Thú móng vuốt kia, bọn họ căn bản không quen biết, cũng chẳng có ân hay cừu gì, chỉ thấy được tên đối phương trên bảng xếp hạng cao thủ, không hơn. Lần này nháo lớn như vậy, hoàn toàn vì bị lời cầu hôn của ENZO chọc cho tức giận, càng đáng trách chính là, đối phương hoàn toàn vô tội, đương nhiên chỉ là bề ngoài thôi... Thao tác của ENZO rất tốt, tuy rằng thua cuộc, nhưng thua thì thua, cậu đều phục. Hơn nữa, trong lòng thật sự bội phục kỹ thuật của đối phương. Trong tình huống bình thường, cậu thật lòng nguyện ý cùng ENZO đánh Boss.

Ai cũng đều dễ cảm động với những động vật dễ thương, ENZO này ăn mắng đều không mắng trả, cả ngày đi theo sau mõng, miệng gọi “Phong, Phong”, thành thật mà nói, ngực Phong có chút kiêu ngạo.

Bắt quá, vấn đề đánh đổ ở đây...kết hôn. Đều là con trai, kết cái đầu á! Có bệnh à, đều là con trai, dù là

game thôi, nhưng gốc cớ nào cũng thấy vấn đề! Thế nào mà kết chứ... Không... Bậy... Ông đây là nhân yêu, đương nhiên có thể kết...

Phong im lặng, nghĩ tới một loại khả năng.

20. Chương 20: Hôn Lễ Mỹ Lệ

Khác với đang bạn bè trong bang hội hưng phấn không hiểu được, Phong tỉnh táo, cẩn thận suy nghĩ. Có thể, ENZO chỉ là chưa giải thích rõ ràng mà thôi.

“Kết hôn với anh đi” những lời này, một thằng con trai nói với một thằng khác, chính là dáy. Nhưng trong game, đối với một nhân yêu, không nhất định là vậy...

Phong là con trai, không cần phải nghi ngờ, mọi người đều biết rõ điều này, hơn nữa, bọn họ đều gần như quên mất nhân vật của Phong chính là nữ, cái từ “nhân yêu” này hẳn đã biến thành trong suốt từ lâu. Thế nhưng, chỉ một mình ENZO là còn nhớ rõ sự thực này, mà người này cũng không nhầm lẫn, Phong tuy là con trai, nhưng nhân vật trong game lại là nữ! Như vậy, kết hôn, cũng không phải trò khôi hài gì đấy, một nhân vật nam kết hôn với nhân vật nữ, hợp pháp mà!

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Anh sống chết đòi kết hôn với tôi, rốt cuộc để làm gì?! Nếu tên đàn ông này dám nói “Yêu”, cậu xin thề, cậu nhất định đập bảo thạch lên cấp 9, giết chết thằng ngu này!

[Mật][ENZO] nói với bạn: Chúng là bạn bè, hơn nữa cậu cùng cần kết hôn mà. Tuy rằng Phong vẫn chưa vừa mắt hẳn cho lắm, nhưng hiện tại bọn họ đều là người cùng một bang. Nghịch thiên lão đại có nói, thành viên bang hội đều là huynh đệ tỷ muội, chính là người một nhà.

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Game này có duy nhất một nữ sao?! Anh cần gì phải kết hôn với nhân yêu?! Cậu trả lời kia... Khiến Phong không thoải mái lắm, chết tiệt, ông đây trong game không thể kết hôn với cái tên ngu si thần kinh này?! Ông sẽ bị coi thường đó?!

[Mật][ENZO] nói với bạn: Tôi cần gì phải cùng một đứa con gái phát triển quan hệ... Thực sự con gái hay nhân yêu, cũng không khác nhau nha. Game chỉ là chơi đùa mà, hẳn lại không nghĩ tới việc ở trong game tìm một cô bạn gái cho hiện thực, như vậy chỉ cần là nhân vật nữ, bản thân có là nam hay nữ cũng không khác nhau nha...

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Anh TM hiểu hay không vậy?! Anh biết rõ tôi là con trai còn đòi kết hôn, sẽ khiến người ta hiểu lầm đó! Phát điên mất, quả nhiên, tên con trai này cũng không phải là... Chính là, Phong tự cười nhạo bản thân, thế giới này làm gì có chuyện kiếm được nhiều đồng tính như vậy? Đừng tưởng bang hội mới chỉ có mấy người thì tất cả đều coi như đúng rồi ấy!!

[Mật][ENZO] nói với bạn: Chuyện mấy cô nàng kia hay đem ra giỡn ấy hả? Con trai với con trai thì có

cái gì để hiểu lắm? Hiểu lắm? Huynh đệ tốt thôi thì hiểu lắm cái gì chứ?

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Anh vì sao ngày đó lại gửi Loa nói yêu tôi? Rất dễ ý, nhất là vấn đề này... Bản thân không tin vào tình yêu, thế giới này mới không có người nào hoàn toàn tin tưởng vào chữ “Yêu” linh tinh này duy nhất dành cho mình... Thế nhưng, ngày đó, tên ngu si này lại còn gửi Loa thông cáo “Cố gắng yêu thương”...

[Mật]/[ENZO] nói với bạn: Mọi người lúc cầu hôn không phải đều nói thế sao, tôi nghĩ, đại khái đều sẽ biểu đạt như vậy nha? Sai rồi hả? Đây, cậu bảo cái này làm người ta hiểu lắm à? Game đã mở hệ thống kết hôn từ rất sớm, hầu như mỗi ngày đều có mấy người chạy đi kết hôn. Hắn thấy mọi người lúc cầu hôn đều sẽ phát Loa, nói cái gì mà thiên trường địa cửu, chỉ yêu mình em, sau đó sẽ đối với em này nọ vân vân, cố gắng yêu thương cũng có trong số đó nha...

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: ...Không sai, đều là như vậy. Phong vô lực tựa vào ghế, chỉ là không cam lòng...

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Anh đã rất mạnh, vì sao còn muốn tìm lão bà?

[Mật]/[ENZO] nói với bạn: Tìm người cùng tôi chơi, hơn nữa có kỹ năng phụ thê, mà phụ thê còn có thể tham gia hoạt động hỏi đáp này nọ. Nghe nói có rất nhiều hoạt động, phụ thê có thể tham gia, được rất nhiều điểm kinh nghiệm vân vân. Chơi game đều là như vậy, tìm một lão bà chơi chung, hướng chi, kỹ năng phụ thê cũng không tồi, tăng điểm thể lực, hỗ trợ thêm máu và kỹ năng sống lại này nọ, đánh phó bản Boss cũng rất hữu dụng. Hệ thống còn mở đủ loại hoạt động, hắn đương nhiên muốn chơi, cho nên phải tìm một người chơi cùng.

Phong cảm thấy rất buồn bực, còn có cảm giác nói không nên lời.

[Mật] Bạn nói với [ENZO]: Bang chúng ta có rất nhiều đứa con gái chơi Nga mi, anh tìm một người chơi cùng cũng được mà.

[Mật] [ENZO] nói với bạn: A... Kỳ thực, tôi thấy tìm một đứa con gái, tính ra rất phiền phức, hơn nữa chọn một đứa con gái xa lạ cũng rất quái. Hơn nữa, con gái bang chúng ta... Đây... Tôi cảm giác các nàng không an toàn cho lắm... Con gái rất phiền phức đó? Trước đây chơi game từng đụng rồi, mỗi ngày không có việc gì lại quấy đòi làm mấy thứ lãng mạn, động còn chưa động đã nổi giận, còn tính kế lừa đảo, đòi tặng quà, còn muốn đòi tiền cùng trang bị... Hắn vừa thấy con gái đã sợ rồi. Trong game, có vài người bạn nói hắn yêu đương gây thị phi, còn đòi chung tổ đội để kiểm soát, chỉ cần hắn cùng đứa con gái khác nói mấy câu đã bị bảo là thay lòng đổi dạ, khóc nháo đòi hắn giải thích rõ ràng... Nói cái gì chứ?! Trong game con gái đều như nhau, giống như mấy đứa con gái trong bang mỗi ngày đều hướng hắn cười âm trầm, hoặc là loại gặp bên ngoài, lúc tổ đội đánh quái, thấy hắn một thân trang bị tốt liền đòi gả cho hắn, cho nên hắn thật sự sợ... Chỉ có Phong là tốt, cả hai đều là con trai, chơi cùng cũng tuyệt, tránh được rất nhiều vấn đề mạt danh kỳ diệu.

Phong đã hiểu, kỳ thực ENZO là một người phân rất rõ trong game và hiện thực. Game chính là chơi đùa, kết hôn trong game chỉ cần đối tượng là nhân vật nữ, hệ thống có thể thừa nhận, bản thân có thật là con gái hay không, đối với hắn không có gì khác cả.

Phong cắn răng, tốt thôi, nếu đối phương đã không ngại nhân yêu, vậy cậu đây còn để tâm cái gì? Kỹ năng phụ thêm với cậu cũng chẳng to tát, nếu dùng được thì tốt, cậu không để ý! ENZO đã có thể phân rõ giữa game và hiện thực như vậy, cậu đây cũng làm được! Như vậy cũng tốt, vô cùng tốt!

[Mật] *Bạn nói với [ENZO]: Được, chúng ta kết hôn! Chẳng phải kết một cái hôn thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người?!*

[Mật]/[ENZO] *nói với bạn: A ~~ thật không? Phong, em đồng ý rồi?! Thật tốt quá! Thật tốt quá! Phong đồng ý rồi!*

[Mật] *Bạn nói với [ENZO]: Nhưng có một điều lão tử nói anh phải nghe cho rõ, anh TM có dũng khí gọi tôi là lão bà, ông đây giết anh đến khi phải xóa acc!*

[Mật]/[ENZO] *nói với bạn: Được được, anh đều nghe lời em! Cái này thật tốt quá!*

[Loa]/[ENZO] *Các bằng hữu đều đến nhé, ngày hôm nay tôi và Phong kết hôn!! Mừng rỡ đến mức phải chia sẻ ngay với mọi người!*

Phong nhìn Loa, cơn tức lại dâng thành một cục nghẹn, TMD này mà bảo là nghe lời cậu à?!

[Bang hội]/[Sóng bất tận] *Hử?! Hôm nay kết hôn?! Không phải chứ?! Phong đồng ý rồi?! Phong vậy mà đồng ý rồi?! Lẽ nào... Vạ phần khiếp hãi a ~~~~*

[Bang hội]/[Thủy tiên ngao kiêu] *Cư nhiên thật sự đồng ý... Tởm ngắt! Các nàng chỉ nói đùa thôi... Với tính cách của Phong thật sự đồng ý kết hôn với ENZO á?! Thần a ~~~~~*

[Bang hội]/[Thành quý văn phong lưu] *...Chúc mừng a... Mình điên mất thôi... Đối với hai tên con trai nói: Tân hôn khoái hoạt a! Mình nhất định điên rồi mới chơi cái game này... Nhất định thế!*

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] *Phong, cậu cư nhiên thật sự đồng ý rồi... Hay là bị tia phóng xạ ngọt ngào của Tiểu gia và lão đại ảnh hưởng rồi?! Nhìn Loa rất có ý tứ nha, mấy vụ Loa này nọ cũng rất buồn cười, nhưng chủ yếu đều là mình ENZO khôi hài... Không nghĩ tới, Phong cũng bị bắt đi rồi... Lão đại và Tiểu gia ngọt ngào khiến tất cả mọi người đều bị hạnh phúc làm cho hôn mê?*

[Bang hội]/[Tận thế là ông đây] *Khỉ! Cô TM mới phát phóng xạ! Lão tử là vũ khí nguyên tử chắc?! Kết hôn... Hai tên kia nghĩ cái gì a! Toàn bộ server đều TM biết Phong là con trai, hai tên con trai kết hôn trong game vẫn không tốt lắm... Thiệt tình!*

[Bang hội]/[Lửa cháy đỏ rực] *Tiểu gia đừng nóng mà ~~~ cậu và lão đại nào phải mấy thứ linh tinh này nọ kia ~~~ ầu dề, kết hôn đó... Coi như phúc lợi của bang hội đi ha?! Đây là phúc lợi khi các nàng vất vả đánh bang công nhĩ?!*

[Bang hội]/[Phong hoa tuyết nguyệt] *Đừng nói nhảm nữa, lão tử và ENZO kết hôn, mấy người không hài lòng hả?! Game thôi mà, đơn giản là hoạt động kết hôn, ông đây kết thì kết đó! Nếu ENZO đã phân tích rõ ràng như vậy, bản thân cũng có thể, xem ai chống đỡ tốt hơn ai!*

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] *...Thỏa mãn nha... Kết đi a... Dù sao thì đại danh của bọn họ đã sớm vang xa, kết đi thôi...*

[Bang hội]/[ENZO] *Cám ơn bằng hữu trong bang hội a, 8 giờ tối nay, tập trung ở nguyệt lão, tôi phát thiệp mời. Lần này bằng hữu trong bang thế mà giúp hẳn được một đại ân, nếu không thì Phong sẽ chẳng đáp ứng nhanh như vậy.*

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] *...Tân hôn khoái hoạt! Bang hội 8 giờ tối nay nhớ tập trung đông đủ nhé. Nói thế nào này cũng là đám cưới đầu tiên của bang hội, mặc kệ đều là con trai thì thế nào... Hệ thống chấp nhận chính là nhất rồi! Chơi nhân yêu quả mới là nhìn xa trông rộng nha...*

[Loa]/[ENZO] *Bạn của tôi ơi, nhớ đến đấy, 8 giờ tối nay tôi kết hôn! Tới nhận thiệp mời!*

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] *Nhà mi TM động tác chân tay nhanh gọn quá nhỉ! Đã vội vàng động phòng rồi há! Chờ lão tử ra khỏi phó bản liền kết lần nữa! Đi chết ngay đi, cứ như vậy mà thông cáo hử, chỉ ít phải chờ đám người bọn họ ra khỏi phó bản chứ?! Kết cũng không biết chọn thời điểm nữa?!*

[Loa]/[Yêu giai điệu] *Chúc mừng hai cao thủ ENZO và Phong hoa tuyết nguyệt của Tân thế nghịch thiên nguyệt hỉ kết lương duyên ~~~~ tân hôn khoái hoạt nha ~~~~ hắc hắc hắc ~~~~ nhớ sinh một BB 5000+ siêu cấp nhé ~~~~~ đã nói cái cậu Phong kia khẳng định có JQ mà, không nghĩ tới lại bạo đạn thế này ~~~~*

[Loa]/[Sông bắt tặc] *Chúc mừng ENZO và Phong hoa tuyết nguyệt của bang chúng ta kết hôn a ~~~~ Tiểu ái không cho cậu phá tở nha ~~~~ sống chết cũng không được ~~~~ nam nam sinh tử chính là cấm kỵ của nàng ~~~~~ biến ngay ~~~~~*

[Loa]/[Theo anh về nhà] *Chúc mừng ENZO và Phong hoa tuyết nguyệt. ENZO này, tôi và Độc còn trong phó bản, nhớ chờ cho tui này 2 phần thiệp mời, cảm ơn trước! ENZO người này bản thân cũng từng tiếp xúc qua, nghĩa khí không tồi, chỉ là thần kinh có chút... Nhưng lúc trước thế nào cũng không nhìn ra anh chàng này cũng là gay? Đương nhiên, không nhất định trường hợp nào cũng phải giống, dù sao cũng không thể máy móc hay buộc theo tiêu chuẩn mẫu mực nào, cảm giác có khi cũng sai lệch mà...*

[Loa]/[Người vô tình] *Mẹ nó, thế nào toàn gặp phải biến thái vậy? Gay mà cũng đòi kết hôn nữa! Mọe mọe mọe... Gay cũng có thể công khai kết hôn a! Điên rồi!*

[Loa]/[Tìm kiếm tiểu G] *Chúc mừng nhé ~~~ ENZO cưới được tiểu Phong rồi ~~~~~ nhớ đối tốt với Phong đó ~~~ không lại phải chịu bạo hành hay móng vuốt đấy ~~~~ bão táp rất là kinh khủng... Hắc hắc ~~~*

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] *Chúc mừng cao thủ đệ nhất của bang kết hôn! ENZO và Phong tương thân tương ái, vui vẻ hạnh phúc! Cơ mà hai người này nhìn qua rất dễ...xây ra xung đột a...*

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Người vô tình, tên thần kinh nhà mày nhảy ra làm màu gì đấy?! Mau rút tới Nhạn Nam! Lão tử cho mày được chết thật thống khoái! Chết tiệt, bầu không khí đang rất tốt! Lại nhảy đầu ra thứ tiện nhân kia!

[Loa][Tận thế là ông đây] Chúc mừng hôn lễ của ENZO và Phong của bang chúng ta! Kể nào TM muốn chết dám phá đám cưới?! Ông đây cũng có một acc tiểu nhân yêu... Kể nào dám mắng nhân yêu chính là mắng ông đây!

[Loa][ENZO] Cảm ơn các bằng hữu đã cổ vũ! Phong của tôi cũng cảm ơn các vị! Tên nào dám nói xấu lão bà của ông hử?! Mỗi ngày ông liền tìm nhà mi giết cho vui!! Đám bạn này thật sự rất thân tình! Hắn phải biết ơn họ! Từ bây giờ, nếu ai còn dám nói năng không tốt với Phong, chính là nói năng không tốt với hắn, bản thân nhất định phải đứng về phía Phong.

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] ENZO chết tiệt, anh TM coi lời lão tử như gió thoảng bên tai hử!! Mẹ nó, không phải đã nói rõ không cho tên kia gọi ông là “lão bà” rồi mà!!! Mẹ nó mới qua vài phút a?!!

[Loa][ENZO] A... Anh sai rồi... Phong, em tha thứ cho anh đi mà... Ái dà, quên mất... Chỉ mong lão bà tha thứ cho mình, mình đâu có cố ý đâu...

[Loa][Sảng oai oai] ...ENZO, không cốt khí chút nào ~~~ không nên để vợ quản nghiêm chứ ~~~ còn đâu mặt mũi cánh đàn ông a... ENZO nhà cậu, tốt xấu gì cũng vừa mới cưới vợ về nhà! Không thể để khí thế của lão bà áp đảo vậy chứ!!!

[Loa][Ta là lang người là trư] Oai oai biến qua đây cho tôi! Không được phá hoại thêm chút! Ngại mạng còn dài à... Chúc mừng nha, Phong, chúc cậu cùng ENZO tân hôn khoái hoạt! Đừng để ý nhé... Oai oai cái tên đầu heo này, thật không sai đi được! Cũng không nhìn lại bản thân máu mủn dính, còn ham hố nói đệm vô mấy câu đâm chọc Phong?!

[Loa][Nắng hè chói chang] Chúc ENZO và Phong hoa tuyết nguyệt của Tận thế nghịch thiên tân hôn khoái hoạt!!! Ba bang chúng ta hữu nghị dài lâu, cùng hướng về phía trước! Nước mắt đầm đìa a... Người ta nói “một lần sảy chân ghi hận ngàn năm” a, mà mình đây chính là điển hình... Đương nhiên, hiện tại đã bị dung nhập vào cộng đồng rồi... Tự khinh bỉ cái cảm giác vui sướng hèn mọn này...

[Loa][Hào khí Vân Thiên] Chúc cao thủ Tận thế nghịch thiên ENZO và Phong hoa tuyết nguyệt tân hôn khoái hoạt! Lão đại này, anh chừng nào mới kết hôn với lão đại Thiên đường nhỉ? Thói quen thật sự là một thứ đáng sợ, lúc trước nào đã có loại thói quen này... Mà hiện tại cũng biết đi trêu chọc người ta... Mình bị tha xuống nước rồi sao? Không... Mình đang vui đó chứ...

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Đồ khí Hào khí kia! Đau a... Nhắc đến chỗ đau của ông làm chi!!! Mẹ nó, sớm biết thì cũng luyện nhân yêu cho rồi!!!

[Loa][Theo anh về nhà] Đợi lúc nào mở hệ thống kết hôn đồng tính, lập tức kết hôn. Tiểu tử này gan lớn lắm, dám lên Loa chọc ghẹo hắn, ngày mai phát bắt tên này mang đội chỉ huy săn Boss mới được! Một người cũng không cho phép để chết!

Người của ba bang thay nhau làm loạn trên Loa, những người còn lại trong server ở một bên coi náo nhiệt... Cũng có kẻ thò lên phát một cái Loa, bắt quá, so sao lại với đám người chơi RMB? Khùng chắc...

[Loa][ENZO] Phong, anh sai rồi mà, anh không dám...thế nữa! Em thêm hảo hữu với anh đi mà... Không thì Nguyệt lão không cho kết hôn a... Tổ đội với Phong rồi chạy tới chỗ Nguyệt lão đăng ký, kết quả Nguyệt lão nhắc hai người phải thêm hảo hữu... Thế nhưng vừa này lại lỡ miệng nói sai, cho nên Phong không thêm thêm hảo hữu...

[Loa][Thủy tiên ngạo kiều] ...Dở hơi a, hai người đều dở hơi hết á... Phong, cậu đáp ứng anh ta đi... Làm vậy mà, hai người thế nào lại thành một đôi hảo hời...

[Loa][Sông bắt tợn] Đừng lẩn qua lẩn lại mãi thế... Các người kết hôn mau đi... Mắt mặt quá... Thật sự là...

Tất cả mọi người ai nấy đều đen mặt chờ xem cô dâu, chú rể...

Cuối cùng, hệ thống cũng phát lên thông cáo, ENZO hướng Phong hoa tuyết nguyệt tặng 9999 cành hồng, hai người thâm tình nhìn nhau... Sau đó, hệ thống thông báo hai người kết hôn... Mọi người bắt đầu chúc mừng, rốt cuộc cũng kết hôn rồi...

ENZO đặc ý nhìn ngắm danh hiệu “Phu quân của Phong hoa tuyết nguyệt” trên đầu, mua về một mớ thiệp cưới đắt tiền, phát cho mọi người, đám bạn bè hồ hởi tụ tập quanh Nguyệt lão giúp bắn pháo hoa. Phong ngắm pháo hoa được bắn lên, sau lại quay nhìn danh hiệu “Nương tử của ENZO”, suýt chút lại thổ huyết... Minh thật là ngu, sao lại đồng ý chứ?! Dù vậy, ngực lại nghèn nghẹn chút cảm giác rất ý tứ...

ENZO lôi kéo Phong chạy đến quảng trường lớn ở Lạc Dương, mừng như điên bắt đầu dạo phố. Đám bạn cũng theo tới Lạc Dương, đông tây đi hết một vòng, thuận tiện phóng vài cây pháo hoa, chỉ sợ kẻ khác còn chưa biết...

Cuối cùng cũng đến lúc vào lễ đường... Lễ đường xa hoa không chê được chỗ nào, mọi người đều có cùng cảm giác, so với loại sơ cấp, lễ đường cao cấp đúng là đầy đủ hết cả... Nhưng ai nấy đều tự nhủ, không nên ý kiến ý cò gì với cô dâu chú rể đang cao hứng.

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Để tôi chứng hôn cho!!! Bây giờ, mọi người nhích xa một chút, không nên chen vào giữa Phong và ENZO!!! Thật là, che mắt cả cô dâu chú rể, phải tự giác đi chứ ~

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Cô dâu chú rể biểu hiện tốt chút coi! Phong, đừng có đưa lưng về phía ENZO thế chứ! Xấu hổ cái P í! Khỉ, còn chưa bảo các người hôn đó, một chút thân mật cũng chẳng có luôn!

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Chết tiệt, ENZO quỳ xuống nào, Phong đừng có liên tục bắn chết ENZO chứ! Hắn mà chết thì cậu thành quả phụ đó!! Định diễn hề hay sao, làm gì mà liên tục móc thương rồi bắn chết người ta vậy chứ... Khỉ gió! Đang là hôn lễ đó!!!

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Kêu cái lông mà kêu! Nhà mi có bản lĩnh thì tự mình kết hôn đi! Mẹ nó, chỉ chỉ trở trở linh tinh, còn bảo ông và ENZO phải nói câu “Tôi đồng ý”... Đồng ý cái đầu mi!

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Mẹ mi... Biết rõ ông đây là nhân vật nam không thể nào kết hôn rồi... Mẹ nó, đang rầu muốn chết đây!

[Loa]/[ENZO] Cảm ơn mọi người nha ~~~~ Cảm ơn mọi người a ~~~~ Thật vui quá đi, kết hôn quá là náo nhiệt ~~~

[Loa]/[Hào khí Vân Thiên] Cũng đã báỉ đường rồi, hiện tại cũng nên bắt đầu tập tục truyền thống đi a ~~~ giết tân lang a ~~~ Đây chính là tập tục truyền thống nha ~~~ Từ khi biết ra lễ đường có thể mở hình thức PK, giết tân lang lập tức trở thành tiết mục không thể thiếu ~~~

Lời kêu gọi vừa dứt, quần chúng đồng loạt chuyển thành hình thức PK, dọa ENZO kinh hãi.

Đệ tam toàn server, trùm đầu của Tiêu dao a ~~~ Ai nấy mắt phóng lục quang, rực rịch, muốn xem thử bản lĩnh của cao thủ này.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Chết tiệt, toàn bộ TMD đều mở PK! Vừa quay mặt nhìn lại, xung quanh toàn đốm đỏ...

[Đội ngũ]/[ENZO] Bọn họ giết anh cho vui thôi mà... Em tránh xa một chút, đừng để bị giết làm... Ai là tên đầu tiên nghĩ ra loại hoạt động này a! Rất...

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mẹ nó, tôi cuối cùng cũng không thể để bọn họ tùy tiện giết anh cho vui! Dù sao... Nói thế nào cũng đã kết hôn rồi... Cậu đây có thể đứng một bên nhìn thôi sao? Thế nào được!

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Các người quần áo không biết xấu hổ à! 1V1, 2V2! Ai dám lên?! 1V1 mà nói, dù là chính cậu hay ENZO, bản thân đều rất tự tin. Về phần 2V2, nếu biết phối hợp phần thắng cũng có thể nắm chắc. Còn quần áo, mẹ nó, cho dù là bảo thạch cấp 10 cũng chịu không thấu!! Huống chi, đám người này tính đi tính lại bảo thạch hắc cũng đã là cấp 5 rồi, quần áo thì ai dám nói chắc?!

[Loa]/[ENZO] Giết tôi thì không sao a ~~~~~ đừng đụng tới lão bà tôi a ~~~~~ Nhiều người như vậy đều mở PK, hắc khẳng định đấu không lại... Bất quả, bảo hộ lão bà hắc là có thể chứ? Hắc tượng tượng bản thân giống như một vị đại hiệp nha ~~~ Trong cơn nguy nan, bảo hộ vợ con mình, chiến đấu hăng say, cuối cùng bỏ mình... Bỏ mình?! ENZO chợt thấy Phong đang tự thêm máu cho mình, sau đó chuyển thành hình thức cá nhân hỗn chiến, quay đi quay lại thì bản thân đã té lăn quay...

Màn hình chuyển xám... Khóc không ra nước mắt mà... Bị lão bà mình giết, bị lão bà tân hôn giết a... Được hảo hữu Nga mi đứng một bên cứu sống, ENZO còn chút máu mỏng, ủ rũ, hắc lại sai rồi...

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mẹ nó! ENZO, TM dạy mãi vẫn không sửa sao?! Lão tử bảo thế nào anh

lại quên rồi chứ gì!! Mẹ nó, không nể chút giáo huấn tên này hần còn chưa nhớ mà!!!

21. Chương 21: Chết Tiệt, Mình Muốn Điên Rồi

Từ khi ENZO cưới Phong, bang hội lại náo nhiệt hẳn lên. ENZO ngu ngốc hề hề, nơi nơi cứ mở miệng cười gọi lão bà a lão bà, sau đó bị Phong giết... Mọi người hóng xem kịch đến vui về...

Bất quá, tiêu điểm đặt vào hôn sự của Phong dần lắng xuống, một lần nữa quay về với Tiểu gia. Nhân lúc cậu không có mặt, mọi người bắt đầu đốc thúc Nghịch thiên về chuyện với cậu...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Lão đại, anh xem, Phong cũng kết hôn luôn rồi, tính ra tiến độ đều đã vượt mặt anh và Tiểu gia rồi đó. Anh với Tiểu gia lúc nào mới kết hôn đây? Nhìn gia đình ENZO tốc độ chưa kìa! Tồn vài ngày đã truy xong, tuy rằng... ENZO nhìn qua rất bi thảm...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Đúng đó, lão đại... Tụi em chờ đến sắp chết chán rồi, anh với Tiểu gia cứ không nóng không lạnh như thế, làm người ta muốn chết a ~~~~ Đây là tục ngữ nói “Hoàng đế còn chưa vội, Thái giám đã chết vì lo”?!

[Bang hội][Tận thế nghịch thiên] Chúng tôi tiến triển rất tốt, đừng gây thêm phiền phức! Hần hiểu tính cách của Tiểu gia, không có khả năng đẩy nhanh tốc độ theo đuổi. Nếu quá nhanh sẽ dọa người kia chạy mất, dù sao, ngay từ đầu, cậu đều không phải đồng loại của hần.

[Bang hội][Sông bắt tận] Hai người rút cuộc tiến triển đến mức nào rồi? Lão đại ~ nói bọn này nghe thử đi mà, chúng em sẽ đưa ra ý kiến hay để anh tham khảo ~~~~~ Hai người bọn họ đều tiến triển gì đó trong bí mật... Bỗng dưng ngầm chắc?!

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Đã nắm tay hay chưa? CP này cũng quá kín đáo đi! Không được a ~~~ nguyên nhân ban đầu tỷ muội các nàng tới đây cũng vì hai người này nha ~~~~

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Không phải chứ?! Chưa nắm tay?! Như thế nào lại gây thơ đến vậy ~~~~~ Lão đại không phải lần đầu yêu đương đó chứ?! Sao lại kéo dài như thế... Gấp chết người ta ~~~~

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Các cô... Hở chút là chen vào không gian riêng tư nhà người ta... Vốn nghĩ bang hội có nhiều mỹ nữ như vậy, này cũng tính là chuyện đáng để hạnh phúc, thế nhưng theo thời gian... Các nàng quá kinh khủng3a...

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Phong lưu ca ~~~~ Mắt chớp chớp ngập nước.

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Các người cứ tiếp tục đi, tôi là trong suốt... Sợ nhất là màn này... Cảm giác như bản thân chết lúc này chẳng hay biết...

[Bang hội][ENZO] Nhưng lão đại và Tiểu gia đều là nhân vật nam mà, thế nào kết hôn được? Qua thời gian, hẳn cũng hiểu ra quan hệ giữa lão đại và Tiểu gia... Ban đầu có chút dọa người, bắt quá ở lâu càng quen, còn tham gia vào nội dung yêu đương này, nói tới nói lui đều là X đến X đi... Tình cảm khá sâu sắc, đáng tiếc là, bọn họ đều là nhân vật nam.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Chơi game thì đừng suy nghĩ nhiều... Hệ thống không cho, ai dà, đáng bị kỳ thị a ~~~~~ Vì sao hai nhân vật nam lại không thể kết hôn chứ? Kết hôn thì sao nào ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Cho nên, ENZO lão huynh là tên sung sướng nhất ~~~ coi chừng thú tới đó ~~~ Nếu như Tiểu gia là nhân vật nữ thì tốt rồi... Đây... Cần thận nghĩ lại, hay cứ thôi đi, có một Phong suốt ngày lão tử tới lão tử lui là đủ rồi, thêm một tên X tới X lui nữa... Hình tượng nữ nhân trong bang bọn họ đều bị hủy hết ~~~

[Bang hội][ENZO] Hắc hắc... Lão bà của tôi là tốt nhất. Nói đến liền thấy thỏa mãn a ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Chết tiệt, ENZO nhà anh TM lặn qua Nhạn Nam cho lão tử!! Mình hình như quá hiền lành rồi, TM mới để ENZO khi dễ như vậy!!!

[Bang hội][ENZO] Lão bà... Anh sai rồi... Lại muốn đi Nhạn Nam sao? Thông cáo bị giết phát lên kênh bang hội, mất mặt lắm a... Đến lúc lão bà treo đao, hẳn còn phải mua Thanh tâm đan cho lão bà tẩy đao... Thấy thế nào cũng là bản thân đáng thương mà...

Một hai phút sau, kênh bang hội phát thông báo “Chủ lực ENZO của bốn bang bị Phong hoa tuyết nguyệt của bốn bang giết”.

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] ... Lão đại, không phải chứ, thế nào cũng thấy anh với Tiểu gia so với đạo trước vẫn chẳng thay đổi chút nào a? Hai tên kia thì đỡ hơi phải biết rồi, mỗi ngày lại giết nhau mấy bận, mọi người cũng đã tập thành quen, quay sự chú ý trở lại với lão đại và Tiểu gia.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Chúng tôi rất tốt, đôi lúc sẽ gọi vài cuộc điện thoại, hỏi thăm tình huống này nọ. Trong game, tôi với cậu ấy vẫn thường đi chung với nhau, mấy người đã thỏa mãn chưa? Thật vậy, tiến độ của hẳn có chút chậm, cứ để từ từ tự nhiên không tốt sao? Quan trọng chất lượng mới có thể giúp Tiểu gia dần dần thích nghi.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại, ngài thật sự kiên trì... Quả nhiên là lão đại, không phải người bình thường...

[Bang hội][Sông bắt tặc] Lão đại, em nghĩ, anh như vậy có phải là chậm quá không. Em tuy không nắm rõ tình trạng lắm, nhưng kéo dài thời gian cũng dễ chết thảm lắm đó! Theo thời gian, quan tâm của lão đại sẽ dần biến thành thói quen, mà tình yêu Tiểu gia cảm nhận được cũng chậm rãi nhạt đi...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Thủy thủy tỷ nói đúng đó ~~~ đến lúc đó lão đại anh có muốn khóc cũng khóc không nổi ~~~ nhất định phải nắm chặt thời giờ, xúc tiến quan hệ!!!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Lão đại, anh phải tự nghĩ ra cách của mình, đừng nghe lời mấy cô nàng này... Mấy cô nàng này làm sao hiểu được tính cách cánh đàn ông bọn họ, nhất sương tình nguyện đương nhiên hơn đứt tiên hạ thủ vi cường... Một bên cường, bộ là quan hệ nam nữ chắc.

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Tại này có đưa chủ ý gì đâu ~~~ cũng đâu có bảo lão đại đi cường X hay dụ X này nọ, hay là xúi lão đại thả thuốc mê, hay lén bỏ thuốc ngủ gì đó ~~~ được rồi, sách có nói dùng thuốc mê á ~~~ thật sự có hại ha ~~~? Mà dù cho sách có nói hay không, mấy cái này đều tính là phạm pháp ~~~ đương nhiên nàng sẽ không xúi lão đại áp dụng ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ..... Con gái thời này suy nghĩ cái gì trong đầu vậy?!

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ..... Thật đáng sợ... Con gái quả nhiên không nên dính vào!

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] .....Sách kiểu gì thế? Quá kinh khủng!

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] .....Được rồi..... Mấy cô nàng này làm hư mấy người khác trong bang hội mất thôi...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mấy người đang nói gì đó? Gì mà toàn câm lạng thế này? Tiểu gia vừa lên mạng đã thấy đám con trai thay nhau xếp hàng câm nín.

[Bang hội][Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ cậu tới rồi ~~~~ may ghê may ghê... Suýt chút nữa để Tiểu gia thấy được mấy nàng đang nói gì thì nguy to, chị em bọn họ còn muốn sống lâu một chút...

[Bang hội][ENZO] Các nàng đang hỏi nhau xem khi nào cậu và lão đại kết hôn đó. Tiểu gia vừa hỏi, mọi người đang lú lú rú rú lại chẳng nói chẳng rằng nữa vậy?

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ENZO, anh mau ra Nhận Nam cho lão tử! ENZO nhất định thuộc hàng ngu si! Chắc chắn luôn!

[Bang hội][ENZO] A... Lão bà... Anh sai rồi a... Sao vậy... Thế nào lại sai nữa rồi...

Kênh bang hội lại lần thứ hai nhảy ra thông báo “Chủ lực ENZO của bốn bang bị Phong hoa tuyết nguyệt của bốn bang giết”...

Tiểu gia nhìn câu trả lời kia của ENZO, rồi quay sang phần trò chuyện riêng mà Nghịch thiên vừa gửi sang giải thích bọn họ chỉ đang nói đùa thôi, ngực có chút cảm giác kỳ quái. Bản thân quả thật đang dần tiếp nhận tình cảm của Nghịch thiên, thế nhưng trong lòng cậu vẫn còn khúc mắc, đồng tính luyến ái là một cái ách, chính mình phải chuẩn bị thật tốt. Nghịch thiên cùng từng bảo cậu suy nghĩ lại cho kỹ, tạm thời bọn họ cứ đối xử với nhau như bạn thân là được rồi. Nhưng Nghịch thiên càng ngày càng...càng đối tốt với cậu hơn, cho cậu cảm giác hồ thẹn với những gì bản thân được nhận, cho nên, cậu cũng muốn đối tốt với Nghịch thiên. Thế nhưng cứ nghĩ đến chính mình được đối phương chiều chuộng, chính mình lại cảm giác

bức bối, cậu đầu phải loại cần đến sự bảo bọc, chăm chút của người khác! Dù vậy, Tiểu gia biết, nếu như Nghịch thiên không làm vậy, cậu sẽ càng bức bối hơn... Sở dĩ vậy, bản thân đã sớm biến thành đồng tính. Cảm giác thích Nghịch thiên, khiến cậu không biết phải làm sao...

Nghịch thiên thấy Tiểu gia không nói chuyện hăng hái như mọi khi, đành gọi cậu đi đánh quái, vừa lúc giúp đối phương nhanh vượt qua 90, vừa để Tiểu gia có thời gian để miên man suy nghĩ.

Nghịch thiên vừa lập xong tổ đội, chạy sang Cổ mộ tầng 8 được vài giây, Loa đang yên tĩnh lại bắt đầu phát tin.

[Loa][Tiểu độc độc] Lão tử là “Con nhện độc lúc nửa đêm”, hôm nay lúc 6 giờ sẽ cùng “Theo anh về nhà” kết hôn! Bạn bè nhớ đến dự!!!

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Cậu ta thật sự làm được rồi! Mở xem thông tin của “Tiểu độc độc”, nữ Tinh tú cấp 25...

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Xem ra là bị Phong và ENZO kích động mà...Luyện một cái acc nữ, để kết hôn á? Thật sự là...

[Loa][Yêu giai điệu] =||| chúc mừng lão đại “Theo anh về nhà” cưới được acc con của “Con nhện độc lúc nửa đêm”... Tiểu nhện muốn kết hôn đến phát điên rồi... Mà lão đại còn dung túng... Ai...

[Loa][Nắng hè chói chang] Chúc mừng lão đại... Cuối cùng đã có thể kết hôn =||| lão đại của Thiên thần ngài cực khổ rồi... Mấy ngày nay lão đại hô đòi kết hôn, cuối cùng tên này cũng nghĩ ra được cách... Nhân vật nữ... Mẹ nó!

[Loa][Sông bắt tận] Chúc mừng nha ~~~~ Lão đại của Thiên thần và Thiên đường cuối cùng cũng đám cưới rồi ~~~ Tiểu nhện cậu cuối cùng lại làm ra cái quyết định biến thái này... Nhân yêu còn đòi thông cáo toàn server, còn kết hôn nữa...

[Loa][Hào khí Vân thiên] Chúc mừng lão đại Theo anh về nhà và lão đại của Thiên đường kết hôn nha ~~~~ kết hôn được rồi chắc tâm tình lão đại hẳn tốt lắm?Có thể tha thứ cho hắn rồi chứ? Boss đánh đến muốn nôn mửa rồi... 55555

[Loa][Nghịch thiên kiêu hùng] Chúc mừng nhé... Theo anh về nhà, chúc cậu và Tiểu nhện tân hôn vui vẻ.Hai tên con trai muốn kết hôn quả thật không phải không có cách, chỉ phải xem da mặt có đủ dày hay không mà thôi...

[Loa][Thủy tiên ngạo kiều] Chúc mừng nha ~~~~ chúc mừng nha ~~~~ Lão đại Thiên thần và Thiên đường cuối cùng cũng kết hôn rồi ~~~~ Nhìn đi, nhìn đi! Đây chính là giải pháp đó... Đây là giải pháp của cái tên muốn kết hôn tới điên đó!

[Loa]/[Theo anh về nhà] Cảm ơn các bằng hữu... Không có lời nào để nói, mọi người cứ tới nhé, thỏa mãn Độc một chút...Ai bảo hần quá cưng chiều em ấy? Thật mất mặt... Acc nữ... Vậy mà cũng nghĩ ra được...

[Loa]/[Tiểu độc độc] TM đều phải ưu tiên việc này cho tôi! Ngày hôm nay lão tử kết hôn! Bỏ hết mấy việc lật vật đi, lết ngay qua Nguyệt lão ở Lạc Dương đốt pháo hoa cho lão tử!!! Gì chứ?! Cả đám giống hết như gặp quỷ, mặt ông đây vất vả lắm mới nghĩ ra đối sách này đó!

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu nhện, chúc mừng mi cuối cùng đã thành nhân yêu! Cẩn thận Theo anh về nhà lại bỏ rơi cái thứ con gái giả như mi! Cái tên Nhện độc này luôn kiếm cớ gây sự với cậu, thích nhất là chống đối cậu, còn khích cho ENZO gọi cậu là “lão bà”, còn cười nhạo cậu vô số lần, khiến cậu tức giận lại đem ENZO ra lăng trì vô số lần...

[Loa]/[Tiểu độc độc] Cút mẹ mi đi Phong! Mi TM dám nguyên rửa ông! Ông nguyên rửa cho lão công nhà mi mau mau đá đít mi!!! Khỉ gió! Hôm nay mình kết hôn, tiểu tử Phong kia lại dám mở miệng nhắc tới mấy thứ xui xẻo này, tức chết người mà!!!

[Loa]/[ENZO] Tôi sẽ mãi mãi yêu lão bà của mình mà ~~~~ Tiểu nhện cậu đừng có nói bậy nha ~~~ Hần sao có thể bỏ rơi Phong được? Mà thật ra, Phong mới có khả năng bỏ rơi hần hơn á... 5555 ~~~~ Tiểu nhện, cậu đừng nhắc lão bà tôi nhớ lại chứ ~~~~~

[Loa]/[Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Mấy người có thấy phiền không hả? Muốn kết hôn thì TM chú tâm một chút! Nhanh vào lễ đường đi! Mẹ nó, đều có bệnh cả, một đám vội vàng chết đi sống lại nổi gót kết hôn a! Kết cái lông ấy! Chẳng còn tên nào tỉnh táo!

Mọi người nháo một hồi, mới chịu chạy vào lễ đường coi hôn lễ, đương nhiên không thể thiếu đi hoạt động giết tân lang...

Tiểu gia đứng một bên xem bọn họ đánh, rồi ồn ào phóng pháo hoa, phát Loa, ngực cảm giác có chút không vui. Thời điểm Phong kết hôn cũng có cảm giác như thế, hiện tại còn trầm trọng hơn. Lúc Phong kết hôn, nhìn ENZO ngu ngốc phát Loa, ngực cậu đã có chút oán trách Nghịch thiên, nhìn không được đồng tình với câu nói của đám Sông bắt tận, “Nhìn đi, nhìn đi, nhà ENZO thật hăng hái.” Nghĩ tới đó lại tự khinh bỉ bản thân... Hiện tại, Con nhện độc cũng đã kết hôn, không chút ngại ngùng đi luyện một acc nữ, trước mặt mọi người khoe khoang, trong lòng cậu vừa ước ao vừa khinh bỉ. Mà thật ra, cậu cũng không rõ rốt cuộc chính mình ước ao có đúng khí như đối phương, hay khinh bỉ tên kia nào tàn... Bởi vậy, cảm giác khó chịu cứ mãi đeo bám, nếu như trong game này có thể mô phỏng thực tế, như vậy hình tượng hiện tại của cậu chính là khói đen lượn lờ khắp xung quanh...

Nghịch thiên theo mọi người phóng vài cây pháo, nhìn Tiểu gia chẳng nói chẳng rằng, bèn đi qua ngồi xuống cạnh cậu.

[Phụ cận]/[Nghịch thiên kêu hùng] Làm sao vậy? Tiểu gia?

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Không có gì. Giao trái tim cho Nghịch thiên, cậu thật không biết nên mở lời thế nào... Thật TM mất mặt mà...

[Phụ cận]/[Sông bắt tận] Chúc Tiểu nhện và lão đại Về nhà tân hôn vui vẻ nha ~~~~~ Cũng mong là lão đại của chúng ta và Tiểu gia nhanh nhanh kết hôn một chút ~~~~~ Thấy CP nhà người ta đã thành đôi thành cặp hết cả ~~~~ nhìn lại nhà mình ~~~~ khóc ~~~~

Sông bắt tận cảm khái một hồi, mà lúc này trên kênh Phụ cận liên tục phát lên năm, sau cái.

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Thủy cô TMD mau mau gả đi đi, ít TM phiền ông! Vừa nhìn liền thấy tức! Luôn nói cậu và Nghịch thiên... Thế nhưng, hay cho cái phản ứng ngoài thực tế! Khi! Tiểu gia tức vô cùng, thậm chí còn nhớ tới cái acc nhân yêu kia... Cậu cũng muốn... Nói cho đám con gái kia, cậu và Nghịch thiên... Cũng muốn nói với Nghịch thiên, cậu thực sự... Thích...

[Phụ cận]/[Tiểu độc độc] Ha ha ha ~~~ Tiểu gia cậu ghen tỵ với tôi đi ~~~~ cậu cũng kết đi a ~ kết đi kết đi ~~~~ Vui ghê! Cảm giác tức giận của cậu lần trước hẳn cũng hết như của Tiểu gia bây giờ nhỉ? Ha ha ~~~~~

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Ghen tỵ cái tr*m mi! Mi không phải đi luyện acc nhỏ sao?! Có bản lĩnh dùng chính acc của mình mà kết hôn ấy!!! Khốn nạn, dùng acc nhỏ để kết hôn thực sự là tối kiến thảm hại nhất! Sao giống acc chính được chứ?!

[Phụ cận]/[Tiểu độc độc] Mẹ nó... Còn bối móc ra chỗ đau của ông... Nghĩ biết bao nhiêu là cách, cũng không thể như tên Phong kia kết hôn bằng acc chính... Khi!

[Phụ cận]/[Tiểu độc độc] Hừ! Mặc kệ thế nào đi nữa! Lão tử đã kết hôn với hắn! Mi thì sao?! Có bản lĩnh mi cũng kết hôn đi! Mi cũng kết hôn với Nghịch thiên đi a! Mi có bản lĩnh thì cứ dùng chính acc của mình ấy! Lão tử liền báỉ phục mi!

Tiểu gia bị vặc lại, khí nóng dâng tới tận đỉnh đầu... Rầu muốn chết đi được!

[Phụ cận]/[Theo anh về nhà] Được rồi, Độc, đừng phá nữa. Hai tên này chẳng khác nào hai đứa con nít đang cãi nhau...

[Phụ cận]/[Tiểu độc độc] Hừ, tên kia nói xấu em trước. Nhân vật nữ xinh đẹp, xoay người lại với lão công đang đứng phía sau, đắc ý cười.

[Phụ cận]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Tiểu gia, tui mình kết không? Dùng acc chính của chúng ta. Nghịch thiên bắt gặp Tiểu gia đang buồn bực, cũng không đành lòng đứng nhìn.

[Phụ cận]/[Tận thế là ông đây] Chết tiệt... Anh cũng bệnh rồi à! Dùng acc chính? Nếu có thể tên Nhện độc kia đã sớm làm rồi, đâu phải dùng đến acc phụ chứ?

[Phụ cận]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Thật đó, dùng acc chính của chúng mình. Nghịch thiên cười cười, gửi yêu cầu tổ đội với Tiểu gia.

[Phụ cận]/[Tiểu độc độc] Móa! Các người có thể dùng acc chính kết hôn, ông đây phục mấy người! Coi hệ thống là hàng giả à! Ông đây liền tìm GM nói cho ra lẽ...

[Đội ngũ]/[Nghịch thiên kiều hùng] Chúng mình trước rời khỏi đây đã. Nói xong liền kéo tổ, đưa Tiểu gia ra ngoài.

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] Các bằng hữu, tham gia xong hôn lễ của Con nhện và Về nhà thì xin chờ chút thời gian cho tôi và Tiểu gia nhé, ngày hôm nay chúng tôi cũng kết!

[Loa]/[Sông bắt tận] = =||| lão đại ~~~ là anh luyện acc phụ hay là Tiểu gia luyện đây? Đây đều là bị hôn lễ của người ta kích động nha... Xem ra phải ý kiến với nhà sản xuất game thôi... Để hai acc nam cũng có thể kết hôn... Đỡ cho mấy tên này lăn qua lăn lại không yên được...

[Loa]/[Tiểu độc độc] Lão đại mấy người bảo sẽ dùng chính acc của mình để kết hôn! Ông đây chống mắt xem mấy người làm thế nào! Lão công, kết lễ thôi, xem Nghịch thiên với Tiểu gia kết hôn! Ông đây hôm nay phải xem bằng được mấy người kết hôn, lễ đường cũng không còn quá náo nhiệt, sớm đóng một chút, muốn xem lễ đường sau này có thể ly hôn rồi kết lần nữa cũng được.

[Loa]/[Tìm kiếm tiểu G] Chúc mừng lão đại và Tiểu gia ~~~ cuối cùng cũng tu thành chín quả ~~~ trước tiên đừng để ý bọn họ kết hôn kiểu nào... Nói chung, kết được là tốt rồi... Rốt cuộc cũng đợi được ngày này ~~~~

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] Cảm ơn mọi người. Các bạn chú ý nhìn hệ thống gửi thông báo nhé.

Nghịch thiên mang Tiểu gia chạy sang khu vực kết bái của Lạc Dương, gửi đơn xin. Hệ thống lập tức thông báo Nghịch thiên kiều hùng và Tận thế là ông đây kết bái thành công, hệ thống còn chúc bọn họ có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia... So với kết hôn là bất luận nghèo hèn, bệnh tật không rời nhau... Kỳ thực, không khác nhau là mấy nha ~~~~

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] Cùng qua khu vực kết bái đi mọi người! Trong lúc đó, Nghịch thiên tranh thủ sửa lại danh hiệu kết bái, còn cùng Tiểu gia thương lượng thật tốt.

[Loa]/[Tiểu độc độc] Xấu xa! Đây là kết bái không phải kết hôn!!!! Đây là kết bái mà, không tính!

Mọi người thi nhau chạy sang khu vực kết bái ở Lạc Dương, bắt gặp danh xưng trên đầu Nghịch thiên đã đổi thành “Tận thế nghịch thiên chi Nghịch thiên”, trong khi Tiểu gia lại là “Tận thế nghịch thiên chi Tận thế”.

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Chết tiệt! Vậy mà mấy người cũng nghĩ ra được! Lão đại, phục anh luôn! Cẩn thận nghĩ lại, kết bái so với kết hôn cũng không có gì khác mấy, ngoại trừ thiếu đi ba kỹ năng phụ thê, không thể sử dụng kỹ năng Như hình với bóng, các loại nhiệm vụ khác, kết bái đều có thể làm, mà trong thời gian diễn ra hoạt động, dùng quan hệ kết bái cũng có thể tổ đội linh thương... Danh hiệu thì... Còn có thể tự đặt...

[Loa]/[Thủy tiên ngao kiều] A nha ~~~~~ lão đại anh lợi hại quá đi ~~~~~ chúc lão đại và Tiểu gia tân hôn khoái hoạt a ~~~~~ Mặc kệ đi, dù gì thì hệ thống cũng đã phát thông báo, kết bái hay kết hôn cũng rứa ~~~~~

[Loa]/[Yêu giai điệu] Chúc mừng lão đại Nghịch thiên và Tiểu gia ~~~~~ cuối cùng cũng kết hôn rồi ~~~~~ tự động sửa miệng từ kết bái thành kết hôn ~~~~~

[Loa]/[ENZO] Lão đại ~~~ hôn lễ của anh và Tiểu gia tổ chức ở đâu bây giờ? Kết bái thì không có lễ đường... Làm sao bây giờ nhỉ?

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] Cảm ơn mọi người! Mời mọi người sang Dạ Tây hồ! Hôn lễ sẽ diễn ra ở đó! Vốn lúc mới bắt đầu chơi game đã nghĩ đến chuyện kết bái, sau này kéo tới kéo lui mới tạm thời không nghĩ nữa. Hiện tại, hai người bọn họ quả thật kết bái là hợp nhất, trong danh xưng của hắn có tên Tiểu gia, mà của Tiểu gia cũng có hắn... Kết bái cũng như kết hôn thôi, có gì không được nào?

[Loa]/[Tiểu độc độc] Tiểu gia, Tiểu gia mi nói gì đi, ông đây không phục a... Bất quá, cũng chúc mừng nhà mi với Nghịch thiên. Ngực có chút ê ẩm, thế nào lại không nghĩ tới chuyện kết bái?! Ngu muốn chết được! Ghen tỵ thật... Kết bái cũng tốt, còn có thể chạy ra Dạ Tây hồ... Chết tiệt! Ghen tỵ quá! Bất quá ngoài miệng cũng không thể tỏ ra thua kém.

[Loa]/[Theo anh về nhà] Chúc mừng Nghịch thiên và Tiểu gia! Tân hôn vui vẻ!!! Nói cho cùng, cái này gọi thế nào nhỉ? Chính là quá cương chiều... Quá là... Hắn đồng ý việc để Độc dùng acc phụ kết hôn cũng là một hình thức cương chiều, cho nên hắn mới hoài nghi chỉ số thông minh của chính mình. Mà hiện tại Nghịch thiên cũng như thế, hắn mới dần lấy lại được tự tin, quả thật đàn ông khi yêu chỉ số thông minh đều bị giảm xuống... Dùng kết bái thay kết hôn còn thông báo cho toàn bộ server... Đây cũng nghĩ ra...

[Loa]/[Hoa nhài mùa hè] Chúc mừng nha ~~~~~ mọi người cùng qua Dạ Tây hồ nào ~~~~~ Tiểu gia và lão đại tân hôn vui vẻ ~~~~~ Dạ Tây hồ ~~~ phóng pháo hoa ở đó là đẹp nhất ~~~~~ không nghĩ tới lão đại còn lãng mạn như thế nha ~~~~~

[Loa]/[Hào khí Vân Thiên] Nghịch thiên lão đại và Tiểu gia tân hôn khoái hoạt nhé ~~~~~ Ba bang bọn họ cũng hài hòa quá đi chứ...

[Loa]/[Sảng oai oai] Lão đại ~ tân hôn khoái hoạt nha ~~~ anh đừng có giống ENZO mà sợ vợ ghen!!! Nhìn tên tiểu tử ENZO, mỗi ngày đều có thông báo bị Phong giết, còn cả ngày đều bám móng lấy lòng Phong, đúng là nỗi sỉ nhục của cánh đàn ông ~~~~~ chỉ mong lão đại đừng quá sợ Tiểu gia... Đây... Cũng khó nói...

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Oai oai nhà mi TM muốn bị ăn đòn đúng không!!! Nhanh qua Dạ Tây hồ, lão tử tiễn mi xuống địa phủ! Quá bồi bác! Ông đây TM hận nhất người nào gọi lão bà lão công này nọ! Oai oai nhà mi đúng là muốn tìm chết mà!

[Loa]/[ENZO] Oai oai đừng nói lung tung nha, lão bà của tôi rất ôn nhu, tôi không có sợ em ấy, tôi đây là thương em ấy, hiểu hông hả! Đừng ai nghi ngờ lão bà của hắn nha! Hắn cũng không phải sợ lão bà, mà Phong quả thật rất tốt đó... Ngoại trừ khoản thích giết hắn... Những mặt khác tốt lắm đó!!!

[Loa]/[Tận thể là ông đây] Oai oai, mi muốn chết đúng không! Đến Dạ Tây hồ cho lão tử! Khi! Ông đây mới không phải thứ lão bà gì đó!!! Nghịch thiên có nói quan hệ bọn họ là bình đẳng!!!

[Loa]/[Ta là lang người là trư] Lão đại, tân hôn vui vẻ nha ~ Phong và Tiểu gia tha cho Oai oai đi... Hấn bắt quả là một tên ngốc thôi mà... Oai oai lần nào cũng không chọn đúng thời điểm nói mấy câu đáng đánh... Thật lo lắng thay tên này... Cái tên heo này! Nghĩ đến đây liền nhớ kéo Oai oai vào đội, chí ít cũng biết được khi nào Oai oai bị mấy người kia giết... Ai dà...

Cho nên, toàn bộ thành phần tham gia lễ cưới của Con nhện trùng trùng điệp điệp kéo đi Dạ Tây hồ.

Ở Dạ Tây hồ phóng pháo hoa là đẹp nhất, cảnh đêm tràn ngập sắc màu rực rỡ của pháo hoa. Khung cảnh ngày thường vốn không có gì mới lạ, còn có chút trong lành bình yên, đôi lúc còn có lấp lánh ánh đom đóm, như thể vũ điệu của những chùm đèn màu, hòa trong khung cảnh mơn mớn xanh mỹ lệ... Thậm chí, ở chỗ này, tiết mục giết tân lang cũng có thể thực hiện... Ở Dạ Tây hồ giết người đều không bị treo đao...

22. Chương 22: Tính Chuyện Âm No

Người xưa thường nói, cái gì bánh mì có thì bánh kem cũng sẽ có. Còn người của § Tận thể nghịch thiên § thì bảo, bánh mì có, bánh kem cũng có, thế nhưng... Chỉ là đủ hay không thôi ~~~~~

Cho nên, người ta nói, nhân tâm bất túc xà thôn tượng*.(**lòng người không đủ lớn như của rắn để nuốt trôi con voi*)

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Làm sao bây giờ, hai ngày nay khó chịu muốn chết luôn ~~~~~JQ bây giờ đều là đồ vất đi rồi, làm nằng đây khổ sở biết bao...

[Bang hội]/[Thủy tiên ngạo kiều] Tổ cũng vậy... Bất luận quá trình ra sao, hình thức kết hôn của ba cặp đôi cũng khác nhau.... Làm mấy ngày nằng đứng trên đỉnh vui sướng... Mà hiện tại... Thật sự khó chịu...

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Cứ như vậy cũng không ép xuống được... Ngoại trừ hai lão đại của Thiên thần và Thiên đường, những CP khác đều thuộc bang hội bọn họ, tuy rằng mấy người đó đều đã kết hôn... Thế nhưng, nghĩ đi nghĩ lại đều thấy chỗ nào đó không đúng...

[Bang hội]/[Hoa nhài mùa hè] Tổ nói cái này, tổ nghĩ thế nào, cũng không thể tính là xong được a... Kết thúc nhưng câu chuyện luôn là một hôn lễ mỹ lệ, cho dù lớn hay nhỏ cũng không sao, nhưng thế quái nào cũng cảm giác chưa có gì gọi là bắt đầu? Cảm giác kỳ quái vô cùng a ~~~

[Bang hội]/[Hoa bá vương bảy màu] Tổ cũng cảm thấy chưa đủ thuyết phục... Rốt cuộc là vì cái chi... Lẽ ra phải giống như mong mỏi và suy nghĩ của các nằng chứ... Thế nhưng, thế nào cũng cảm thấy có chút gì đó quanh quẩn không chịu nổi? Lẽ nào tâm tình đều phải như vậy hử?

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Vì cái chi vì cái chi...Lẽ nào tự đáy lòng mình kỳ thực thích xem ngược vắn? Rõ ràng bộ dạng thì đang vui mừng hoan hỉ, nhưng vì sao lại cảm giác không cam lòng?

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] A!!!! Tổ biết vì sao rồi nè!!!! Ngược nhìn trời, hào quang sáng rõ.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Vì cái gì???? Nói đi a!!! Ngược lên, tay cầm roi da.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Bởi vì bọn họ đều chỉ ở trong game!!!! Đắm tay xuống đất, thống khổ.

[Bang hội][Sông bắt tận] Đúng!!!! Đây chính là lý do!!!! Cười điên cuồng, không ngừng được.

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] A ~~~~ hiểu rồi! Gật đầu, bưng tỉnh đại ngộ.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Cho nên, chúng ta phải tiếp tục mục tiêu thôi!!! Nắm chặt tay, hăng hái tiến lên.

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Chúng ta phải offline đi thôi ~~~~~ Rào rào, bầu trời đầy hoa.

[Bang hội][Thành quỹ văn phong lưu] ..... Làm hấn ghen chết mất... Mấy cô nàng này sớm muộn gì cũng bức điên hấn mất...

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ..... Hấn rốt cuộc hiểu vì sao địa cầu này rồi sẽ hủy diệt...

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] ..... Mẹ ôi, địa cầu này quá đáng sợ...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ..... Nếu như nói một thằng con trai đột nhiên phát hiện bản thân yêu đàn ông, như vậy cậu đây sẽ nói, như vậy cũng không đáng sợ, bởi vì yêu con gái, yêu phải loại con gái thể kia mới là chuyện đáng sợ nhất. Yêu con trai mới là may mắn... May mắn... Vô cùng may mắn!

[Bang hội][Sông bắt tận] Không được, tớ muốn offline ~~~~~ tớ phải xem cho được nhan sắc của bọn họ ~~~~~ Cái thời YY đã qua rồi! Nàng đây phải nhìn thử bọn họ ~~~ là người thật ấy ~~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Xếp lịch thử coi ~~~~~ em cũng phải xem thử ~~~ nhìn người thật mới có thêm sức chiến đấu, tiếp tục cố gắng trên con đường sự nghiệp thênh thang.

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Thế nhưng... Thủy tỷ à, có một vấn đề a ~~~ mục đích tốt, lý tưởng tốt, bất quá hiện thực tiến hành có chút trắc trở đây.

[Bang hội][Sông bắt tận] Có vấn đề gì? Còn có thể phát sinh vấn đề gì? Không! Tất cả đều không thành vấn đề!

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Là các thành phố đó tỷ tỷ ~~~~ Trung Hoa Dân Quốc lớn như vậy ~~~~ giá mà ngoài đời cũng có thể truyền tống như trong game... Nhấp chuột một cái, tới Đại Lý, nhấp cái nữa, sang Tô Châu...

[Bang hội][Thủy tiên ngao kiều] Đây... Vậy phải làm sao bây giờ đây ~~~~ Nếu như mọi người khắp thiên nam địa bắc, làm sao offline được a? Nếu như các CP đều trời nam đất bắc... Làm sao yêu đương ~~~~ che mặt ~~~~

[Bang hội][Thành quỷ văn phong lưu] Cho nên các người nghỉ lại đi, chơi game thế này là tốt rồi? Gặp mặt làm chi? Game chính là game, hơn nữa không cùng một thành phố, kiểu gì gặp đây?

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Không được ~~~~ không được từ bỏ ~~~~ không thể buông tha ~~~~ không được, nhất định phải thấy mặt cho bằng được a ~~~~

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Em nghĩ thế này được không nhỉ, chúng ta đều dùng hệ thống mạng khu Đông, chọn chơi cái server này cơ bản đều là người sống trong một phạm vi nhất định, hẳn là không cách quá xa đâu? Như vậy, chúng ta thống kê một chút, những ai tham gia offline, báo tên thành phố của mình, chúng ta phân loại lại ~~~~ Để có thể gặp mặt, để ý làm gì mấy loại vấn đề này, nghĩ cách giải quyết êm thấm, hẳn sẽ không còn đáng lo nữa.

[Bang hội][Sông bắt tận] Cái này được, sau đó chọn một nơi gần tất cả mọi người nhất ~~~~ để tổ báo trước tiên, tổ ở S thị. Nếu như ở không quá xa, năng coi như đi du lịch một chuyến ~~~~

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Em và tiểu Thất, Ngao kiều, Đỏ rực học chung với nhau, tụi này đều ở N thị.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em ở G thị... Có hơi xa mọi người...

[Bang hội][Sông bắt tận] Không sao, chúng ta sẽ chọn một chỗ ở giữa ~~~~ Phong ời? Cậu và lão công của cậu ở đâu? Để mỗi đám con gái các nàng tụ một đám sao được... Diễn viên cũng không phải các nàng nha ~~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ...Mợ nó, miễn bàn vụ này, đừng có giở ra giọng đó! Còn nữa, ông đây không tham gia! Không muốn tham gia cái offline gì đó, cậu đây căn bản không muốn thấy ENZO, hơn nữa, càng không muốn bị đám con gái kia vây xem!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Phong ~~~~ Phong ~~~~ cậu là tuyệt vời nhất ~~~~ đi đi mà ~~~~ lay lay

[Bang hội][ENZO] Tiểu tâm cô làm gì đó?! Hắn vừa lên mạng liền bắt gặp Tiểu tâm buồn nôn hô to gọi

nhỏ với vợ mình, thôi nha... Ý đồ gì đó?! Định câu dẫn vợ hần sao?! Muốn chết à!!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] ENZO anh tới rồi ~~~~ anh cũng đi nha? Cùng đi nha ~~~~~ Đúng lúc ghê, cùng nhau nào cùng nhau nào ~~~

[Bang hội][ENZO] ...Tiểu tâm này, tôi với em nói rõ ràng nha, tôi rất yêu vợ của mình, em đừng câu dẫn tôi nữa, tôi sẽ không làm ra mấy chuyện phản bội vợ mình đâu. Còn nữa, Tiểu tâm tôi cảnh cáo em đó, không cho phép em câu dẫn vợ tôi, nghe hiểu hay không hả? Không thì ngày nào tôi cũng giết em! Thật sự khủng khiếp, không ngừng câu dẫn vợ hần, ngay cả hần cũng chẳng tha... Không được, phải nói chuyện ra ngò ra khoai mới được!!

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] .....Tôi thiệt muốn chém chết tên tiểu Bạch công nhà anh... Tụi này đang nói chuyện offline đó!!! Nôn máu nôn máu mất... Ai muốn câu dẫn tên tiểu Bạch nhà anh chứ...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cái tên bệnh thần kinh chết tiệt này! ENZO, anh TM cố ý đúng không?! Lão tử đã nói với anh trăm ngàn lần, tên thần kinh nhà anh đều cho là giả phải hay không!!! Mọi! Giết cũng giết vô số lần rồi, tên điên này cũng không chừa! Nhất định là cố ý mà!!!

[Bang hội][ENZO] Anh sai rồi... Em đừng nóng giận... Tiểu tâm em nói cái gì mà offline vậy? Có offline à? Khi nào? Tôi phải tham gia! Lại sai rồi... Nhanh nói sang chuyện khác thôi... Không thì lại có tên trên thông báo của kênh bang hội nữa... Mất mặt lắm ~~~

[Bang hội][Sông bắt tạt] Tụi này đang tính toán ~~~ trước thống kê các thành phố của mọi người, sau đó tìm một địa điểm ở giữa tất cả, tổ chức offline ~~~ vẫn thích nhìn tên ENZO xuất hiện trên thông báo của bang hội, bất quá hôm nay thì quên đi vậy, cần phải bàn bạc chính sự trước ~~~ nên phối hợp một chút nha ~~~~

[Bang hội][ENZO] Tôi ở W thị, các em thì sao? Còn Phong? Ở thành phố nào? Thật sự thảm hại... Ngay chính vợ của mình cũng không biết...555555

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tôi không tham gia. Quên đi, nếu ENZO đã nhận và sửa sai, cậu cũng nên... Dù gì tâm địa tên này TM quá thiện lương đi! Không được, không công bằng! Đợi chút nữa ra ngoài phải giết người bù lại vậy!

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Phong ~ cậu sẽ đi thôi ~~~ tớ đã tư tán gẫu với tiểu Ái, cô ấy bảo sẽ thuyết phục hai lão đại của Thiên thần và Thiên đường tham gia nữa. Cậu xem, nhiều người đi như vậy mà ~~~~ Thời khắc ấy tuyệt diệu biết bao nhiêu ~~~ nếu như các CP có thể góp mặt đông đủ ~~~ ầu dè ~~~ dè dè de ~~~

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Hay quá ~~~ Tiểu Nhện cũng đến nữa ~~~ Phong không muốn thật sự PK với tên kia chút sao? Tụi này sẽ giúp cậu nha ~~~ Nàng vốn không lo lắng đến chuyện tiểu Nhện sẽ không đến, tiểu Ái chỉ cần thêm mắm thêm muối một chút, cái tên con nít dễ kích động kia nhất định trốn đằng trời ~~~ như vậy cái vị bảo mẫu kia hẳn phải theo tới thôi ~~~ hắc hắc hắc ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Không biết mắc cỡ, PK thật sự là phạm pháp, lão tử không làm mấy thứ phạm pháp. Cười nhạt, này là muốn đồ cậu đi chứ gì? Cái tên con nít kia có gì hay ho, hơn nữa, nếu thật sự có PK, bảo mẫu nhà người ta sẽ đành lòng đứng nhìn sao?! Theo anh về nhà nhất định sẽ không tha cho cậu, ông đây cũng không phải thứ nào tàn!

[Bang hội][ENZO] Phong ~~~~ Phong, tham gia đi mà... Tham gia đi tham gia đi tham gia đi ~~~~~ Kèm thêm biểu cảm mắt mở to ngập nước ~~~~ Phong mà không đi hẳn chẳng phải sẽ cô đơn sao? Đến lúc đó mọi người đều đi thành từng đôi từng đôi, hẳn phải làm sao bây giờ... Không nên đâu ~~~

Toàn bộ người trong bang hội đều hắc tuyệt thưởng thức cảnh tượng ENZO một tên con trai lớn tướng mà não tàn đang cố tình làm nũng...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cút... Mẹ nó... Muốn chết sớm à...

[Bang hội][ENZO] Phong ~~~ em tham gia đi ~~~ tham gia thì sau này anh không gọi em là vợ nữa, tại mình đổi lại vậy ~~~ có được không? Vẫn tiếp tục mắt mở to ngập nước...

Bang hội hắc tuyến từng trận như thác đổ...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Khỉ... Thế mà dao động rồi... Tự gõ đầu... Bất quá, nghĩ đến sau này có thể khiến cho tên ngu ngốc này không gọi hai từ “vợ ới” chết giẫm các kiểu nữa, lại thấy động tâm rồi... Huống chi, có thể gọi lại tên ngu ngốc này... Mẹ nó, càng dao động nữa...

[Bang hội][ENZO] Có được hay không ~~~~~ cùng tham gia đi mà ~~~~ Phong ~~~~ Phong ~~~ chồng ới ~~~~~ Mắt ngập nước kèm xấu hổ ~~~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ...Xin lỗi, kinh quá... Thật sự muốn ới. Sự nhẫn nại con người cũng có giới hạn!

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] ..... Phải thu lại ý nghĩ lúc này thôi... Chân chính bức tử hẳn vốn không phải mấy cô nàng kia... Mà là ENZO...

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] ..... Mẹ ơi... Trốn đến sao Diêm Vương cũng chưa yên bình...

Phong hắc tuyến nhìn kênh bang hội, cố gắng kìm nén.

[Bang hội][ENZO] Phong ~~~? Thế nào rồi? Hẳn đều đã hy sinh đến vậy, vợ còn chưa chịu đi sao? Làm sao bây giờ? Hẳn phải làm đến cỡ nào mới được đây?

[Bang hội][Sông bắt tợn] Phong, cậu tham gia đi... Như vậy mới có thể ngăn chặn ENZO làm ra mấy... hành vi quá khích... Ghét ghê... Gọi “chồng” thiệt khiến các nàng đau lòng chết được...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tôi ở S thị. Phong nghĩ hay là thôi đi... Off ăn một bữa cơm mà thôi, hơn nữa, đối với tướng mạo của ENZO... Cậu vốn cũng rất hiếm kỳ... Còn cả bộ não kia kết cấu kiểu gì, thật sự muốn giải phẫu ra mà ngắm soi.

[Bang hội][ENZO] Thật tốt quá ~~~~ vậy còn ai nữa? Còn ai tham gia nữa không?

[Bang hội][Thành quý vẫn phong lưu] Tôi không tới được... Tôi ở HN tỉnh, quá xa luôn. Mấy người đến khi đó nhớ chụp lại ảnh để tôi cảm nhận lại là được rồi... Đám trai gái với kết cấu não bị biến dị thế này không biết gặp nhau theo kiểu Hỏa tinh hay địa cầu đây... Ở nhà vẫn an toàn hơn...

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Tôi cũng vậy, không tới được, ở tận HLJ tỉnh, quá trời xa luôn... Hẳn thật muốn gặp những... chúng người biến dị này... Thế nhưng quá xa đi...

[Bang hội][Sông bắt tận] Lang trư anh thì sao? Chỉ có mấy CP cùng tỷ muội các nàng họp mặt? Không nên, không nên, quá đơn điệu đi...

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Tôi cuối tuần này sẽ đi H thị công tác, có thể thoải mái trong hai ngày, nếu như địa điểm không xa quá, có thời gian sẽ chạy sang chơi với mọi người, nhất định thế. Offline đương nhiên là thích rồi, bất quá tình hình thực tế phải cân nhắc một chút. Nếu hẳn muốn chạy sang chơi, thời điểm này là hợp lý nhất, còn không được nữa, đành phải xin lỗi mọi người vậy.

[Bang hội][Sông bắt tận] Như vậy đi, đợi lão đại và Tiểu gia lên mạng, tôi với Phong chung một thành phố, 4 người Hoa nhài cùng ở N thị, Tiểu tâm ở G thị, ENZO ở W thị, Lang trư cuối tuần này đi H thị... Xem ra rất hoàn hảo, không cách nhau quá xa, ừm... Tiểu tâm có chút xa. Mở thử bản đồ trên mạng của Trung Hoa Dân quốc tra thử, vị trí thành thị của mọi người đều đã xác định được.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Không việc gì, em sẽ cố gắng ~ Nếu như chọn một thành phố làm trung điểm, nàng thế nào cũng phải đi ~~~ năm nay trên tỉnh có chương trình hỗ trợ sưu tầm văn hóa dân gian ở tỉnh khác, nàng có thể tận dụng một phần chi phí cũng được đi? A ~~~~ nàng xin hứa cũng sẽ làm tốt công tác sưu tầm nha ~~~~ không đời nào... lại giống như năm ngoái đem chi phí kia dồn hết vào việc ăn uống... Đây...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Nói xem... Lão đại với Tiểu gia sao còn chưa lên a ~~~~ bọn họ dạo này logout cũng hơi bị lâu nha ~~~~~ Vốn thời gian trên mạng của Tiểu gia vào ban ngày rất nhiều, nhưng từ sau khi cùng lão đại “kết hôn” xong, ban ngày lên mạng rất ít luôn... Có vấn đề!!!

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Chờ lão đại lên phải tra khảo ~~~~~ Nhất định phải bới cho ra ít tin tức ~~~~ hay nhất là vài cảnh nóng ~~~ ai nha ~~~ xấu hổ quá đi ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hù] Tôi tới rồi đây, mấy em hỏi đi. Đang định âm thầm lên mạng, liền bắt gặp mấy người trong bang đòi truy hỏi hẳn... Thật khéo...

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại ~~~ ai ~~~ anh giấu Tiểu gia đi đâu rồi ~~~ cậu ấy dạo này ban ngày cũng không lên mạng ~~~~ kèm thêm một nụ cười tươi rói ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Em ấy là sinh viên, không thể cứ cúp học mãi được. Thời gian trước Tiểu gia lên mạng có hơi nhiều, hẳn nghĩ, này cũng là một phần trách nhiệm của mình không nhắc nhở em ấy cho tốt. Dù sao game cũng không phải toàn bộ cuộc sống một người, con người phải chú ý sinh hoạt ngoài hiện thực hơn.

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] A ~~~~ hiện tại đã bắt đầu hạn chế thời gian giao lưu kết bạn, làm việc, nghỉ ngơi rồi nha ~~~ Đã mạnh dạn chuyển phương thức yêu đương rồi? Này không phải giảm đi thời gian ở cạnh nhau cùng chơi chứ.

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~ Tiểu gia nghe lời vậy ~~~~ cười xấu xa ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Haizz... Các em đó... Các em cũng đừng quên nhiệm vụ chính của mình là học tập đó! Bắt đầu đã lắc đầu... Không sai, Nghịch thiên hẳn có được kết cục trọn vẹn như ngày hôm nay thật sự phải kể đến công lao của mấy cô bé này, thế nhưng... Chuyện tình cảm bị sấm soi, loại cảm giác này thật không tốt lắm... Có chút ý tứ tránh né các cô.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại ~~~ nói chuyện chính sự với anh đây ~~~~ chuyển thôi chuyển thôi ~~~ trọng tâm câu chuyện mà cứ xoay mãi quanh chuyện học thiệt đáng chán ~~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Nói đi. Chuyện chính sự các cô nói, hình như đều là quái sự...

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Chúng em tổ chức offline ~~~ anh với Tiểu gia phải tham gia đó, nhanh nhanh nói địa điểm của anh với Tiểu gia xem nào ~~~ Không cần hỏi ý kiến bọn họ, coi như đây chỉ mang tính chất thông báo mà thôi ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Định cho mọi người offline kiểu gì? Cũng không hỏi lúc nào thì rảnh sao... Uy nghiêm lão đại của hẳn như thế nào càng ngày càng không còn giá trị vậy?

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại, hai cặp đôi khác đều đã đồng ý tham gia ~~~ anh với Tiểu gia cũng phải tham gia đó ~~~~ Tiểu gia khá là lỳ lợm, nhất định phải dụ dỗ cho được lão đại ôn hòa a ~~~~

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Đúng đó ~~~~ lão đại, tụi này rất muốn gặp mấy người a ~~~ cũng đã quen biết một thời gian lâu như vậy a ~

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~~~ anh xem bang hội chúng ta đi rất đông đó ~ anh cũng phải có tinh thần chút ~~~~ có rất nhiều người đó ~~~~ không có lão đại và Tiểu gia, offline sẽ thiếu sót rất lớn đó ~~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] 9494, rất nhiều người nha ~~~~ Không thể thuyết phục được thì dùng đến chiến thuật số đông để chôn vùi lý trí của lão đại vậy ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Được rồi, anh biết rồi. Ba cô nàng kể tung người húng. Hẳn sai lầm rồi, không nên rước nhiều con gái vào bang như thế...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Ấu dè ~~~ lão đại, anh với Tiểu gia ở thành phố nào? Mau nói a ~~~ hảo hảo!

[Bang hội][Ngịch thiên kiều hùng] Tôi ở S thị, Tiểu gia ở B thị.

[Bang hội][Sông bắt tạt] A... Tin tức tốt là mình với Tiểu gia ở cùng một thành phố, tin tức xấu là CP không cùng một thành phố... Khóc, yêu xa dễ chia tay lắm đó ~~~ Buồn ghê ~~~~

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] A... Tan tành rồi... Nay làm sao bây giờ? Lão đại phải chuyển công tác sao? Gặp phải vấn đề liên phải nghĩ biện pháp giải quyết ngay...

[Bang hội][Ngịch thiên kiều hùng] ...Đừng có tự quyết định cho anh. Nếu như hần và Tiểu gia có thể thuận lợi, bình yên phát triển lâu dài, như vậy hần tự nhiên sẽ có kế hoạch.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Em nói nha ~~~ vấn đề này để sau nói tiếp ~~~ hiện tại chủ yếu là thời gian địa điểm offline nha ~~~ Vấn đề riêng tư của lão đại và Tiểu gia, nếu lão đại đã không cần đến ý kiến của các nàng, cứ như vậy im lặng là được rồi, dù sao cũng là chuyện nhà người ta nha.

[Bang hội][Sông bắt tạt] Đúng đó đúng đó ~~~ Như vậy chúng ta chọn thứ Sáu thì thế nào? Thứ Sáu là tuyệt nhất, thứ Sáu offline có thể từ từ chơi đến hết Chủ nhật, hơn nữa ~~~ hắc hắc hắc ~~~ nếu như tối thứ Sáu có phát sinh vấn đề gì đó, đến Chủ nhật coi như cũng dư thời gian để nghỉ ngơi nha ~~~~ xấu hổ quá đi ~~~

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Thời gian không thành vấn đề, địa điểm thì sao? Vấn đề đáng lo nhất chính là chọn địa điểm đó. Dù sao hần đây cũng có hai ngày cơ động, nếu như lộ trình có thể chấp nhận được, với hần liền không thành vấn đề. Tất cả mọi người đều ở phía Nam, không có gì quá bất tiện cả.

[Bang hội][Sảng oai oai] Cái gì mà địa điểm? Lúc nào đi? Vừa lên mạng, toàn là mấy câu đối thoại không đầu không đuôi, nhìn muốn ngắt luôn.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Oai oai tới rồi ~~~~ tụi này đang bàn chuyện offline đó ~ đừng có xen ngang ~~~ đang chọn địa điểm, lại chui đầu ra cái tên Oai oai này ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Hử? Offline?! Mấy người bàn xong chưa?! Sấm sét giữa trời quang a... Offline, lại thế nữa, hần vừa lên mạng đã thấy bọn họ bàn chuyện đầu vào đấy, hoàn toàn không thèm rủ hần... Khóc rống...

[Bang hội][Sông bắt tạt] Không tồi lắm ~~~ hiện tại chọn địa điểm nào đây ~~~ Rốt cuộc chọn chỗ nào nhỉ? Chỗ nào có thể tiện cho mọi người đều có thể đến đây?

[Bang hội][Sảng oai oai] 5555555, các người lại khi dễ tôi... Các người thiệt là xấu xa, bình thường đi đánh Boss không mang theo tôi còn chưa tính, hiện tại ngay cả offline cũng chẳng rủ... Còn không cho tôi nói

chuyện... Số xui gì đâu... Hắn quá xui xẻo... 555555

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] ...Nào có không mang theo cậu... Cậu rảnh khi nào hử?Giả vờ như quên mất... Bất quá, nếu như Oai oai có thể đi đương nhiên là hoan nghênh rồi.

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Được được được! Lão tử lúc nào cũng rảnh!!! Các người phải dẫn theo tôi đó!!!Nhanh miệng.

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] Biết rồi, mang cậu đi là được chứ gì?Oai oai không phải đã đi làm rồi sao? Thế nào đầu óc còn... Ấu trĩ vậy.

[Bang hội]/[Sảng oai oai] Chỉ có Lang trư là tốt với tôi nhất, đừng quên đó, ở chỗ nào vậy?Khi nào thế? Để tôi chuẩn bị tốt nha!Tuy rằng Lang trư đôi khi cũng bắt nạt hắn.Bất quá, vào thời điểm mấu chốt, là huynh đệ đáng tin cậy nha.

[Bang hội]/[Tìm kiếm tiểu G] Thủy thủy tỷ... Em lại bị chột đúng điểm mạnh a... Làm sao bây giờ... Lại thêm một đối tượng nữa... Nhân sinh hạnh phúc vô bờ ~~~~

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Hắc hắc hắc ~~~~ Gãi cằm cười xấu xí, tiểu đồng chí, có chuyện rồi nha ~~~~

[Bang hội]/[Thủy tiên ngao kiều] Mang theo Oai oai đi ~~~ tiện thể có thêm món sáng khai vị ~~~ hự hự hự ~~~~ Oai oai đáng yêu ghê ~~~~ mang theo, đến lúc đó có cái để chơi đùa rồi ~~~~

[Bang hội]/[Lửa cháy đỏ rực] Chuẩn rồi chuẩn rồi ~~~ Oai oai a, tỷ tỷ mang cứng đi chơi ~~~ phut phut phut ~~~~ Nghe bảo Oai oai đã đi làm, thật không vậy? Không nên HL vậy nha ~~~

[Bang hội]/[Ta là lang người là trư] ..... Mấy...cô nàng này...

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, đừng làm loạn nữa, Oai oai, thời gian là thứ Sáu tuần này, cậu xem có được không, địa điểm thì do mấy cô nàng này quyết định.Thủy thủy, các em chọn địa điểm nhanh một chút, mau mau thông báo cho mọi người để chuẩn bị thật tốt. Oai oai kỳ thực rất đáng thương, mấy cô bé này bình thường thích nhất là chọc ghẹo cậu ta... Đảo mắt...

Sông bắt tận sau khi nói đồng ý, toàn bộ bang hội im ắng đi hẳn, sau một hồi nữa, khung trò chuyện mới hoạt động trở lại.

[Bang hội]/[Sông bắt tận] Lão đại, chúng em chọn H thị, phong cảnh đẹp.Tại mình cũng cách khá gần, Tiểu tâm cũng tiện xin phép giáo sư, lấy lý do sưu tầm ảnh chụp văn hóa dân gian.Nguyên nhân chủ yếu là, H thị là thành phố du lịch, thật là hợp cho những cặp đôi yêu đương nha ~~~ đặc biệt là mấy vị mới “tân hôn” kia ~~~

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Ừm, không còn vấn đề gì thì quyết định như vậy đi, anh sẽ nói lại với Tiểu gia. Địa điểm khá gần chỗ của Tiểu gia, với sinh viên tương đối chấp nhận được. Đương nhiên, với những người đi làm, nếu đã có thể bỏ tiền chơi game, một dịp du ngoạn như vậy, sao phải luyến tiếc? Huống hồ, hần lần này còn có thể gặp mặt Tiểu gia nữa.

[Bang hội][ENZO] Vợ ơi ~~ tôi sang tìm em rồi chúng ta cùng đi được không? Nếu như chạy sang S thị đón vợ trước, rồi cùng qua H thị cũng không tệ lắm ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Cút! Anh TM quên mất điều kiện trao đổi rồi a?! Điên thật... Lương thiện quá liền bị khi dễ! Vừa ra điều kiện xong lại mẹ nó quên rồi!!

[Bang hội][ENZO] Nay... Không có... Như vậy, chồng ơi ~~~~~ tụi mình cùng đi nha ~~~~ Trí nhớ của vợ tốt thiệt... Ai ~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ...Mẹ nó. Ghét chết được cái từ “Chồng” kia, mẹ nó, ENZO làm thế nào nói ra khỏi miệng vậy!

Nghịch thiên hắc tuyến nhìn ENZO nói chuyện, bắt đầu đồng tình với đám bạn rằng ENZO quả thật là một tên ngu ngốc...

23. Chương 23: Lão Tử Không Thèm 419

Thành phố du lịch H thị, phong cảnh đều là nước từ trên núi chảy xuống, xinh đẹp như trong truyện thần tiên, cho nên mới khiến nơi này trở thành điểm đến hẹn hò cho những cặp tình nhân. Thử tưởng tượng một chút, đi dạo dọc bờ đê ven Tây hồ, xa xa là cây cầu nho nhỏ, ngược mắt nhìn lên là Tháp Bạch quý phi, cảm thán một câu sự đời nhiều ràng buộc, thăng trầm... Lại thêm song nước mênh mông, thật sự thích hợp cho Tiểu tầm đến đây sưu tầm ảnh chụp, mà then chốt là khung cảnh sẽ giúp tình cảm bốn người nào đó càng thêm khăng khít...

Dù sao thì, quay lại với thực tế, H thị cạnh ngay S thị, Sông bắt tận và Tiểu tầm khẳng định đây là địa điểm phù hợp nhất. Hơn nữa, H thị dù sao cũng là địa điểm du lịch, Tiểu tầm nếu sưu tầm ảnh chụp cũng có nguồn tài nguyên phong phú hơn, mặc dù H thị vốn không có nhiều cái gì gọi là văn hóa dân gian, nhưng so với S thị vẫn tốt hơn nhiều...

Sau khi Tiểu gia được Nghịch thiên thông báo lại thời gian địa điểm, liên tục mấy ngày lòng dạ luôn lo sợ bất an.

Cuối cùng, bọn họ cũng gặp mặt.

Trong game quan hệ tốt chừng nào, làm một cặp ăn ý cỡ nào, nhưng kéo đến hiện tại, vẫn có chút không được tự nhiên... Hai người đều là những cá thể độc lập, không có chung sở thích, trong game thì đồng ý

kiến rất dễ, dù sao cùng lắm chỉ có mấy chuyện đánh Boss này nọ, nhiều lắm thì có chung mấy tên cừu gia. Hiện thực lại không giống như vậy, ăn món gì, sinh hoạt cái này cái kia phải thống nhất, vân vân... Chết tiệt... Tiểu gia khinh bỉ bản thân, người còn chưa gặp, cũng chưa chắc đã quen nhau cả đời!

Bất quá, cho dù Tiểu gia đã nhắc nhở bản thân không được suy nghĩ quá nhiều, nhưng càng ngăn thì lại càng nghĩ đến, cậu cứ tưởng tượng ra tương lai chính mình cũng Nghịch thiên chung sống. Chỉ cần nghĩ đến đó, dù biết rằng không nên, Nghịch thiên cẩn thận, tỉ mỉ, lại bao dung, nhất định sống chung rất tốt. Bất quá, nhớ đến thực tế... Bọn họ không cùng một thành phố... Tiểu gia lại thấy sầu não.

Tháng Năm khí trời S thị chính là nắng hè chói chang, Tiểu gia mở điều hòa, áo phanh hết cỡ, còn hân không thể bóc bớt một tầng da.

“Lão tử nhin, qua một tháng nữa là được nghỉ rồi.” Lão Cống mở phanh cổ áo thành kiểu chữ V khoét sâu, đứng dưới điều hòa, “Chết tiệt, sản phẩm kém chất lượng! Mẹ nó, đúng là đồ của trường học!” Lão Cống giận dữ, cũng cụt hứng không thèm cố gắng đón thêm ngọn gió mát nào nữa. Gió tỏa ra từ điều hòa yếu muốn chết, không không bằng anh chàng dùng hết sức quạt tay... Khi!

Dương Uyên liếc mắt một cái, chẳng buồn nói chuyện, chạy thẳng vào nhà vệ sinh rửa mặt. Nói là rửa mặt, kỳ thực đồng chí Tiểu gia chính là muốn rửa mặt rồi tiện thể đi soi gương luôn.

“Bộ mặt mày dài ra sao?” Bạn học Tiểu Lục tử đang im hơi lặng tiếng không biết từ xó xỉnh nào bước vào nhà vệ sinh.

“Á!” Dương Uyên hoảng sợ, sau lại trở thành nghiêm mặt, “Chết tiệt, vào cũng không gõ cửa!”

“Này, tao thấy mày soi gương, tao cho rằng, tao nghĩ mày...” Tiểu Lục tử không tự chủ được nghĩ ngợi đủ thứ, miệng thì lầm bầm. Cậu chàng sợ nhất là tên bạn cùng phòng này...

Lão Cống thò đầu vào trong, “Sao vậy?”

Tiểu Lục tử nhảy tưng tưng nép vào sau lưng Lão Cống.

“Khỉ, tiểu tử mày giờ cũng biết soi gương à?” Lão Cống gật gù gãi cằm, bản thân nhớ rõ Dương Uyên từ trước tới nay, buổi sáng thức dậy luôn là dùng tay cào cào tóc mấy cái rồi trực tiếp lên lớp luôn. Nhưng mấy ngày nay, thằng này cứ luôn rời không được cái gương, nhất định có vấn đề rồi.

Dương Uyên đen mặt, xấu hổ, không nói tiếng nào bỏ khỏi nhà vệ sinh.

Nói ra bản thân cũng không tin được, Dương Uyên cậu mấy ngày nay luôn nghĩ tới nhan sắc của bản thân, trái ngó phải nhìn đều thấy khó chịu, hận không thể nhìn toàn bộ hình thể của mình. Cậu vẫn rất dễ tâm đến câu hỏi của Sông bắt tận về vấn đề “nhan sắc”. Cậu cũng không phải không hiểu kỹ về tướng mạo của Nghịch thiên, bất quá, không đẹp trai cũng chẳng sao. Dù gì, điểm hấp dẫn của Nghịch thiên là ở phần

tính cách, ôn hòa lại bao dung, cho dù ở trong game cũng rất tao nhã, như vậy bề ngoài nhất định cũng không quá gai góc, dữ tợn đi.

Dương Uyên lại lôi ra cái gương nhỏ tiếp tục soi, tính ra, cậu hẳn cũng được xếp vào loại dễ nhìn. Thả cái gương lại chỗ cũ, cậu quay về giường. Kỳ thật, bản thân thật tình để tâm, cậu mong Nghịch thiên đừng quá đẹp trai. Như vậy, chỉ cần chính cậu kiên định, dù cho Nghịch thiên xấu hay đẹp, chỉ cần bản thân không ghét bỏ anh ta, Nghịch thiên nhất định cũng không ghét bỏ cậu đi?

Đúng thế, Dương Uyên có phần không được tự nhiên, hai thằng đàn ông nói chuyện yêu đương, vẫn luôn có cảm giác là lạ, hiện thực sẽ phiền toái hơn trong game rất nhiều đi? Trong game, cậu mạnh thì cậu chính là thiên lý, cậu cùng một kẻ mạnh khác kết hôn cũng chẳng chết gì, nhưng hiện thực thì sao? Không đơn giản như vậy, Dương Uyên cậu đã quyết định thì nhất định không quay đầu, tuy rằng trong lòng con đường này không dễ, thế nhưng nếu bản thân đã thừa nhận, nhất định không thay đổi. Giống như Nghịch thiên từng nói, trong tình yêu, anh quan tâm là hợp hay không hợp mà thôi.

Nhưng Nghịch thiên thì sao? Dương Uyên không quá tự tin, nhất định sẽ không nghĩ giống cậu. Dù sao, Nghịch thiên đã không còn là sinh viên, suy nghĩ sẽ khác cậu, không dễ tâm những điều như thế. Nghịch thiên là người đã đi làm, một người trưởng thành, mà tình cảm với người trưởng thành cũng thành thực hơn, hướng chi tình cảm giữa bọn họ còn rất khác người nữa. Dương Uyên hiểu rõ tính cách bản thân, có những khuyết điểm gì, hiện tại Nghịch thiên có thể bao dung cậu, nhưng tương lai thì sao? Vẫn mãi như vậy sao? Ai mà biết trước được. Nếu như Nghịch thiên trong ngoài bất nhất, mà điều kiện của anh lại tốt như vậy, thế thì, tình cảm giữa bọn họ có thể kéo dài bao lâu? Nếu như gặp được một người ưu tú xuất sắc, tính cách hòa đồng, Nghịch thiên sẽ rời bỏ cậu sao? Trên phim truyền hình, những kẻ đang yêu nhau chia tay không phải cũng vì những lý do như vậy sao: Nhấp một ngụm cà phê, thản nhiên nói, “Chúng ta không thích hợp, trở lại làm bạn thôi vậy.” Còn gì nữa? Bọn họ cách xa nhau như vậy, cơ hội ở chung cũng ít, như vậy nếu chỉ ở mãi trong game, lấy cái gì chứng minh quan hệ của bọn họ? Nghịch thiên có thể kiên trì mãi sao? Nếu có người hỏi Dương Uyên cậu, cậu nhất định thừa nhận. Ích kỷ mà nói, vì sao không? Cậu chỉ có hai bàn tay trắng, chỉ là một thằng sinh viên! Nhưng Nghịch thiên thì sao, hẳn còn nhiều điều phải bận tâm lắm?

Dương Uyên cả người tỏa ra oán khí sầm khảm, cho nên, hay nhất là tương mạo Nghịch thiên cứ xấu một chút đi, như vậy, Nghịch thiên có thể ở mãi bên cạnh cậu? Không, cũng chưa nhất định thế... Dương Uyên phiền não lết dậy, cậu giống như thiếu nữ u oán, thậm chí còn nghĩ đến kế hoạch dùng sắc dụ dỗ!!! Chết tiệt!

“Ông khinh! Dương Uyên mày TM đừng có đi tới đi lui như thế nữa?! Mẹ nó trời đã nóng, còn bị mày tới lui tỏa thêm nhiệt nữa!” Lão Cống cầm quạt tay, nhìn Dương Uyên xoay tới xoay lui, ngực nóng càng thêm nóng.

“Hỏi mày chuyện này nè.” Dương Uyên suy nghĩ một hồi, nghĩ tới lúc này chỉ còn cách hỏi ý kiến người anh em mình mà thôi.

Lão Cống thấy Dương Uyên hiếm khi mặt mày nghiêm túc như vậy, cũng tập trung hơn, “Nói nghe chút coi.”

“Thứ Sáu tuần này tao đi offline.” Dương Uyên lấy tay chọt chọt đi động, bộ dạng cúi đầu không yên.

“Hả?!” Lão Cống giật mình, anh chàng là bạn cùng phòng của cậu đương nhiên biết dạo này Dương Uyên đang mê mẩn game online, nhưng bản thân không nghĩ tới thằng khỉ nào còn muốn tham gia mấy trò offline mà mê kia nữa.

“Ừm, thứ Sáu này, cùng mấy người bạn trong game gặp một bữa.” Dương Uyên tiếp tục chọt điện thoại, càng lúc càng gấp hơn.

Lão Cống suy tư một hồi, sau đó vỗ đùi, “Chết tiệt, tao bảo mày TMD mấy ngày nay làm như có chuyện gì quan trọng không bằng! Hóa ra là sắp đi gặp mặt mỹ nữ chứ gì? Trách không được cứ soi gương mãi!”

Ngón tay chọt điện thoại di động ngừng lại, “Thật ra trong game tao có thích một người, lần này tham gia, chủ yếu là để gặp người ta.”

Tiểu Lục tử đang dặt dẹo một bên liền xen mồm vào: “Dương Uyên, trong game nhiều gay lắm đó, mày đừng để bị lừa.”

Hung hăng liếc mắt một cái, Tiểu Lục tử đành lồm cồm bò ra khỏi phòng.

Lão Cống đến trước mặt Dương Uyên ngồi xuống, “Tiểu Lục tử nói cũng có lý, hiện tại con gái rất hiếm, con gái chơi game lại càng ít, mày phải chú ý đó.”

“Đừng nhắc chuyện này, tao là nói, trong lòng tao của chút bất an, thứ Sáu tuần này gặp người ta rồi. Làm sao bây giờ?” Rất muốn chuẩn bị cái gì đó, nhưng sau lại nghĩ gặp mặt thôi là được rồi.

“Nếu mày đã xác định đó là con gái thì chẳng việc gì cả, cứ thoải mái mà gặp, mày là đàn ông con trai có cái gì mà phải sợ.” Lão Cống nghĩ hoàn toàn không có gì để lo lắng, chỉ cần là nữ gì đó thì gặp chút cũng có sao đâu...

Là nam đó... Dương Uyên trừng mắt liếc Lão Cống.

“Con gái ở đâu thế?” Lão Cống thuận miệng hỏi, chuyện này rất bình thường, Internet trời nam đất bắc, địa điểm cũng rất quan trọng.

“B thị.” Cách cậu khá là xa.

“Oa mẹ nó! Xa như vậy cũng chạy sang gặp mày?! Bao nhiêu rồi?” Không thể tin được! Có vấn đề!

“So với tao...hơn tám tuổi.” So với Nghịch thiên mà nói, cậu chính là một thằng nhóc con... Như vậy thiệt không hay, cảm giác có chút bất bình!

“...Khỉ! Mày chơi tình yêu chị em hả?! Thích mấy bà cô ba mươi cẩn thận chồng cũng như là con!” Phụ nữ ba mươi đều quan tâm đến chuyện kết hôn!

“...Không cần quan tâm chuyện này, tao chỉ nghĩ... Nghĩ muốn gặp mặt, còn chuyện khác cứ để tự nhiên.” Dương Uyên không để ý lão Cống, chỉ thản nhiên trả lời.

“Mày đừng bỏ ngoài tai lời tao khuyên... Được rồi, nếu đã quyết tâm đi gặp mặt, có gì lại mất tự nhiên như thế?” Hiện tại tình yêu chị em cũng có, muốn ngăn cản cũng chẳng có biện pháp gì đi?

Dương Uyên không trả lời, xem ra, loại chuyện này tự mình nên quyết định thôi.

Mấy ngày tiếp theo, Dương Uyên lên mạng liên cảm thấy bao trùm bang hội là bầu không khí hứng khởi dị thường. Nghịch thiên hỏi cậu số hiệu giờ giấc tàu chạy, còn bảo muốn đến đón cậu cùng đi. Nhưng cậu từ chối, nói muốn đến nơi rồi gặp mặt sau. Nghịch thiên cũng không nài ép, quyết định như vậy.

Thời gian trôi đi thật nhanh, chớp mắt đã tới thứ Sáu.

Dương Uyên không có nhiều tiền, mà thời gian cũng rất sít sao. Bảy rưỡi sáng tàu chạy, đi hết một ngày một đêm là tới ngoại tỉnh, cũng may không cách quá xa, đi thêm 2 giờ xe là có thể tới H thị.

Thời điểm sắp ra khỏi cửa, Dương Uyên lắc lắc lão Cống còn đang say giấc. Lão Cống hai mắt mơ màng mở ra, “Chết tiệt, gì đó mày?”

“Tao đi H thị đây.” Dương Uyên cũng không có ý định đánh thức lão Cống làm gì, cậu kia vốn chỉ nói với đối phương cho có lệ, rằng cậu đi gặp Nghịch thiên đây, sau đó, bọn họ sẽ...cùng nhau, không bao giờ...trở lại nữa!

“Chết tiệt! Mày TM phần khởi chuẩn bị 419 để ông đây phát thêm à! Còn cố ý kích thích người ta nữa!” Khỉ, chỉ đi gặp một người thôi mà kích động như vậy, còn cố đem ra kích thích người ta nữa!

“Khỉ! Mày TM mới 419!” Lời này quá khó nghe! Cậu mà thêm làm mấy chuyện này sao?! Mẹ nó đáng khinh bỉ!

“Cái lông! Lão tử 419 với ai! Chính mày mới cùng đàn bà con gái người đi tìm phòng nói chuyện phiếm!” Vốn anh chàng đang ngủ ngon, lại gặp thằng Duyên Uyên này ầm ĩ... Ổn cái lông a! Tiểu tử nam đáng thương, vợ phải cô bạn hơn mình một đồng tuổi!

Dương Uyên cầm túi sách, nghĩ thầm không nên nhiều lời với tên ngu ngốc này nữa, đi ra đến cửa thì quay đầu nhìn lão Cống đang nằm trở lại giường, ác ý nói thêm, “Quên nói cho mày một chuyện, lão tử đi gặp mặt vợ chính là một thằng đàn ông.” Nói xong, hừ một tiếng liền ra khỏi cửa, đi được vài bước, cậu mơ hồ nghe được tiếng lão Cống đang tru tréo.

Thời gian offline đã hẹn tốt, 10 giờ gặp nhau ở hồ nước lớn của H thị. Dương Uyên vốn tưởng rằng thời gian còn sớm, nhưng sau khi xuống xe lửa, bắt taxi đi hết mấy vòng mới phát hiện, hồ nước lớn kia thật sự dài ơi là dài... Khi! Rốt cuộc ở đâu a?!

Tuy rằng buổi sáng thời tiết còn mát mẻ hơn khi về chiều, thế nhưng, tâm tình bức bối, không muốn động chân động tay nữa. Dương Uyên ngồi xuống một băng ghế đá, sau đó móc di động gọi cho Nghịch thiên.

Trong điện thoại truyền đến thanh âm dịu dàng, ôn hòa của Nghịch thiên: "...Ha ha, đừng gấp... Thấy mấy cái mốc đánh dấu xung quanh không? Tụi anh đang ở bên phà bên phải... Nhìn đi, dọc đường đi có rất nhiều đó... Tụi anh đang ở đối diện một cửa hàng tiện lợi, em nhìn qua đôi diện mình xem..."

Dương Uyên nhìn ra xung quanh, thấy ở khu vực cách đó không xa có một cửa hàng tiện lợi giống như Nghịch thiên miêu tả, sau đó liền ngất máy, đứng lên đi qua.

Càng đến gần, cước bộ càng chậm lại.

Cách đó khá xa, có một đám nam nữ đang đứng, người qua đường đều nhìn không được quay nhìn bọn họ, nhưng xem ra tinh thần mọi người đang rất hưng phấn vui vẻ, căn bản không coi air a gì. Dương Uyên không tự chủ bước nhanh hơn nữa. Cậu cũng là một phần tử trong đó.

Trong đám người này, thu hút nhất là mấy cô nàng ăn mặc giống hệt nhau, đều là áo T-shirt trắng phối với quần jeans, trông cứ như một đoàn du lịch nho nhỏ.

Lúc đến gần hơn, cậu phát hiện mấy người đó đang quay tới quay lui, trong đó có một cô nàng đang chống thân cây nhìn như sắp nôn ra, cạnh đó một cô gái khác thì đang giúp bạn mình vỗ lưng. Những người khác đều vội vàng vàng đem tay làm quạt, vừa quạt vừa giống như sắp nôn theo.

Trong đám người đó còn có một cậu trai mặc đồ hip hop, dáng người không cao lắm, chẳng biết mặt đỏ vì phơi nắng hay do tức giận. Cậu ta chỉ tay vào một cậu trai khác dáng cao gầy, trong miệng không rõ đang nói gì. Nếu như không có người đàn ông phía sau ngăn lại, có khi cậu ta đã lao lên đánh nhau rồi. Cậu trai cao gầy thì cằm hếch cao, biểu tình ngạo nghễ, cũng đang cãi lại cái gì đó, tuy rằng bị người ở phía sau giữ chặt, nhưng biểu tình không hề thua kém. Cậu đem tay thúc thẳng vào bụng người phía sau một cái, làm đối phương kêu lên thảm thiết.

Ba người còn lại nhìn qua tưởng chừng không có liên quan, một người trong số đó đứng một bên vừa cười vừa nói chuyện. Bất quá, Dương Uyên khẳng định, đối phương hẳn là đang thêm mắm thêm muối, bỏ đá xuống giếng.

Nhìn nhìn, sau đó, Dương Uyên đi tới gần bọn họ.

Người đàn ông đang ngồi một bên nhìn về phía cậu, dừng một chút, rồi nở nụ cười, "Tối rồi à." Thanh âm tựa như rất quen, xem ra chính là người kia rồi.

Đám người giống như đang biểu diễn miễn phí ngoài trời trong nháy mắt ngừng mọi hoạt động, sau đó, đám con gái trong nhóm bất ngờ kích động hẳn lên.

“Khóc a ~~~~ cuối cùng thấy được người thật rồi ~~~~~” Túm lấy một góc áo.

“Là Tiểu gia á ~~~~~ Tiểu gia a ~~~~~” Kéo cánh tay.

“Oa ~~~~ sao đẹp trai quá vậy nè ~~~~ lão đại có lời rồi ~~~~~” Kéo cánh tay còn lại.

“Tiểu gia ới ~~~~ nói nghe một câu coi ~~~~~” Bóp bóp má.

“... Bà mẹ nó! Mấy người làm trò khỉ gì vậy?!” Không nhịn được nữa, bị tụi con gái này coi như khỉ mà chơi đùa mất!

“Oa oa ~~~~ thanh âm quả nhiên không như về ngoài ~~~~~” Vây quanh vây quanh ~~~

“Rất ngẫu nha ~~~~~” Đừng có chạy nha ~~~

Dương Uyên bị một đám con gái vây xem, mà tầm mắt người qua đường cũng bắt đầu chú ý đến cậu.

“Được rồi, ba đứa này, đừng rộn cậu ấy nữa.” Người đàn ông kia cười khỏ, kéo Dương Uyên đến bên cạnh mình.

“Òa ~~~~ lão đại với Tiểu gia xứng đôi thiệt nha ~~~~~”

“Tiểu gia? Cậu là Tiểu gia hả?” Cậu nhóc hip hop xinh xắn đi tới, nhìn Dương Uyên một lượt từ đầu xuống chân, vẻ mặt khinh khỉnh.

“Khỉ, nhìn cái lông á!” Mới bắt đầu đã bị một đám con gái vây quanh, tâm tình thật sự hỏng.

“Mọi, lão tử nhìn mi chính là quan tâm mi đó!” Cậu nhóc hip hop xinh xắn làm mặt quỷ, bị bảo mẫu nhà mình kéo lại, “Xin chào, tên trong game của tôi là Theo anh về nhà. Tôi họ Chu. Đây là vợ tôi, cậu ấy họ Ngô.”

Có lão đại Thiên thần mở đầu, mọi người cũng bắt chước giới thiệu bản thân. Bất quá, trừ vài cá nhân có mưu tính đặc thù, nhưng người khác đều không nhớ hết được tên thật của cả đám. Bởi vậy, bọn họ quyết định dùng tên trong game để gọi nhau.

“Chúng ta cũng không nên cứ đứng mãi ở đây, đổi địa điểm khác đi thôi, mọi người muốn đi chỗ nào nữa?”

Nghịch thiên nhìn xung quanh một chút, chợt cảm giác cả đám cứ đứng thế này hình như có chút kỳ quái.

“Qua bên kia ngắm cảnh được nha ~” Sông bắt tận chỉ bến phà, ý muốn ngồi thuyền đi vòng vòng hồ nước.

“Được đó ~~~ ngồi thuyền đi ~~~ có thể ngắm toàn cảnh Tây hồ nha ~~~~” Tiểu Tầm cũng đề cử bến phà.

Mọi người đồng ý mua phiếu ngồi thuyền, trước bữa trưa, có thể vừa ngồi thuyền dạo hồ vừa trò chuyện với nhau.

Cabin trên tàu tuy lớn, nhưng trong nháy mắt chứa đến mười sáu người, đặc biệt có vài tên đàn ông cao lớn, cảm giác có chút chật chội. Người ta nói, ba đứa con gái đã đủ hợp thành cái chợ, mà ngày hôm nay nhân số lên đến bảy người, cho nên càng rộn ràng không thôi.

Một lát sau, Oai oai bắt đầu khóc lóc kể lể.

“Ngày hôm đó ông đây chẳng khác nào người vô hình! Các người đứng là một đám bắt nạt!” Thế mà toàn bộ cùng hợp lại ăn hiếp hắn, thật không có thiên lý!

Tiểu Ái xấu xa nghĩ nghĩ, sau đó nhìn Lang trư rồi quay qua nói với Oai oai, “Tiểu Oai oai, tụi này cũng đâu còn cách nào khác, xem đi bọn họ đều có đôi có cặp hết rồi, chỉ cần khi dễ một trong hai người, liền bị người còn lại tính kế báo thù ~ người ta không cách nào chọc vào a ~~~~~”

“Phải đó ~~~~ cưng thông cảm cho mấy tỷ tỷ nha ~~~~” Lửa cháy đỏ rực liếc qua phía Lang trư.

“Nè nè! Mấy cô đừng tưởng bỏ mình lớn có được không! Ông đây đã đi làm rồi đó, mấy người mới là học sinh viên thôi đó! Đúng phải là ông đây làm ca ca, làm gì đến lượt mấy người là tỷ tỷ hả!” Bị bắt nạt là một chuyện, bị coi là con nít...là chuyện khác, không thể nào để bị khi dễ như vậy, nhiều tuổi hơn không thể để bị bắt nạt dễ dàng như vậy!

“Tuy rằng tụi này còn là bộ dạng LOLI, nhưng tâm hồn đều là chị hai lớn đó ~~~~” Thủy tiên ngạo kiều vỗ đầu Oai oai.

“Lang trư! Giúp tui coi! Bọn họ khi dễ tui kia!” Có phải huynh đệ không vậy! Thấy người ta bị khi dễ cũng không rên tiếng nào. Khỉ!

Lang trư mất nhìn mũi, mũi thẳng đường với tim, trong game cảm giác nói chuyện cũng không có gì đặc biệt, nhưng gặp mặt rồi cảm giác lại không giống. Người kia mặt mũi, biểu cảm đều rất sống động và nhiều liên tưởng, mấy cô nàng kia trước giờ đã nghiện trò ghép đôi ghép cặp người khác, hiển nhiên lúc này đã đánh chủ ý lên người hắn đây.

ENZO nhìn đám con gái, rồi lại ngo sang Oai oai, sau đó quay lại với Lang trư, “Lang trư, gọi cậu kia. Cậu

xem a, Oai oai rất đáng thương đó.”

Lang trư xấu hổ cười cười, vẫn không nhìn tới Oai oai.

“Mợ, đồ đàn ông con trai vô dụng!” Mợ, thích thì nhận thích, không thích thì thôi, sợ cái lông! Phong quay đầu đi, nhìn ra mặt hồ, ánh nắng mặt trời chiếu xuống, làm mặt nước trở nên lấp la lấp lánh.

ENZO ghé gần vào bên mặt của Phong, “Không phải vậy chứ, vợ ơi, anh làm sai gì hả?” Ngừ khi ai oán, đáng thương vô cùng.

Ngay lúc ENZO ghé đầu lại gần bên mặt mình, Phong cảm giác có chút xấu hổ, đang định âm thầm né đi, lại chợt nghe ENZO gọi một câu “Vợ ơi”, lập tức giống như ăn phải thuốc nổ! Phong bùng nổ quên mất cả xấu hổ, quay mạnh đầu lại muốn mắng chửi người. Đúng lúc đó, điện chớp, đá đánh ra lửa, ngoại trừ mấy người chèo thuyền, những người khác, kể cả mấy người bán hàng rong trên thuyền cùng thấy được một cảnh này. Mối hai người bọn họ, chạm nhau.

24. Chương 24: Cầu Kết Làm Chuyện Xấu

Cái KISS quá đột ngột, khiến mọi người nhất thời quên luôn phản ứng, ngây ngẩn nhìn đến mê mẩn. Ngay cả Tiểu Con nhện miệng đều đã há to hết cỡ, siết chặt tay Theo anh về nhà.

Đám con gái đem tay tự tát vào miệng chính mình đang há thành hình chữ O, có lẽ vì kinh hách quá độ, không cách nào phát ra âm thanh gì khác.

Tiểu gia cũng giật mình bọn họ, bất quá, cậu lập tức cảm giác bàn tay mình bị cầm lấy, liền quay sang nhìn Nghịch thiên. Nghịch thiên ngồi bên cạnh Tiểu gia, ánh mặt trời rọi vào sườn mặt trái của hắn nhìn có chút lóa mắt, bất quá vẫn phân biệt được rõ ràng đường nét góc cạnh. Hắn mỉm cười, khẽ lắc đầu, ý bảo Tiểu gia đừng nhìn hai người Phong và ENZO nữa, để bọn họ bớt đi phần nào xấu hổ.

Tiểu gia hơi cúi đầu, theo ánh mắt Nghịch thiên nhìn đến phong cảnh giữa hồ, ngoài mặt tuy khá trấn định, nhưng trong ngực lại có chút bồn chồn. Từ lúc gặp mặt đến giờ, cậu vẫn chưa có dịp nhìn kỹ Nghịch thiên. Cũng vì có quá nhiều người quan sát bọn họ, chỉ cần cậu vừa đem ánh mắt đặt trên người Nghịch thiên, sẽ lập tức bị họ đem ra đùa giỡn. Nhưng vừa này, cứ như vậy đối diện với Nghịch thiên, khiến mặt cậu hiện tại nóng như lửa đốt. Nghịch thiên không giống như Theo anh về nhà, gương mặt góc cạnh rõ ràng, cũng chẳng phải loại như ENZO, đường nét có phần cột nhà. Tướng mạo của Nghịch thiên giống hệt như tính cách của hắn vậy, ôn hòa, nho nhã, phong cách ăn mặc cũng nhẹ nhàng thoải mái, T-shirt tay dài, vừa nhìn đã biết là thành phần nhân sĩ thành thực trong xã hội. Ánh mắt Tiểu gia gắn chặt trên mặt hồ, cố gắng không liếc qua chỗ Nghịch thiên, mà Nghịch thiên cũng không tỏ ra có gì buồn bực, chỉ đơn giản mỉm cười nắm lấy tay cậu.

Nhưng tiếng động trong khoang thuyền không cho Tiểu gia tiếp tục tình trạng này nữa.

ENZO kinh thiên động địa rú lên.

“Phong, Phong, cái kia Phong, anh không có cố ý, không phải cố ý đâu a!” ENZO lỗ hôn trúng Phong, sợ bị đối phương đánh, tay chân khua loạn xạ lùi về phía sau.

Phong bình thường vẫn luôn miệng lão tử thế này lão tử thế kia, hung hãn vô cùng, hiện tại lại ngoài ý muốn hai lỗ tai đỏ rực, rống một tiếng “Cút!”, nhưng gương mặt thì không có chút ý tứ ác độc nào.

ENZO không còn giống như trong tưởng tượng của mọi người, ngu ngốc đến bất trị, lập tức đề phòng nhìn sắc mặt đoán ý, phát hiện Phong không quá tức giận, lập tức sấn lại bên người đối phương, cười cười làm lành, “Hắc hắc, anh biết Phong của chúng ta là độ lượng nhất mà ~”

Những người khác cũng nuốt nghẹn, chọc ghẹo ENZO vừa trông thấy vợ đã kích động, không để ý đến công chúng, giữa ban ngày ban mặt, nảy sinh thú tính.

Phong bị trêu chọc, hiếm có dịp không cự lại, chỉ có hai lỗ tai ửng đỏ, xoay đầu nhìn ra mặt hồ.

Khả năng nhìn sắc mặt đoán ý của ENZO nhất định thuộc vào 65 kỹ năng môn phái, hôm nay được dịp thi triển, nhưng lại vô cùng tốn thời gian cool down. Lúc này, đúng lúc tên này không còn loại nhân lực kia, chỉ vừa thấy Phong không nói lời nào, lại cho rằng cậu bị mọi người trêu đùa nên kích động mà tức giận, lập tức sấn lại xin lỗi.

“Phong à, em đừng có nóng mà, anh không có cố ý đâu. Em đừng nghe đám người Thủy nói bậy, anh thật sự không có ý tứ kia với em. Anh xin thề, anh bình thường chỉ nói giỡn thôi, em đừng nóng mà!”

Phong tiếp tục nhìn mặt hồ, thần sắc có phần ngơ ngác, ánh sáng dịu dàng trong đáy mắt cũng mất đi.

“Ai dà, Phong ơi, Phong à? Thật đó, em phải tin tưởng anh. Anh lúc trước đùa giỡn em là do anh không tốt. Nhưng anh thật sự không có ý đồ khác. Em yên tâm đi, anh tuyệt đối không phải đồng tính luyến ái, em yên tâm đi mà! Phong, Phong ơi?” ENZO vươn tay muốn bắt lấy áo của Phong, không mà, đừng làm lơ hần như thế chứ! Hần thật sự vô tội, mỗi tội không được cẩn thận thôi!

Phong vẫn như trước nhìn chăm chăm mặt hồ, khí trời thán thở năm lại khiến người nào đó lỗi giác, cảm tưởng như đang giữa tháng mười hai.

“Phong, anh sai rồi mà ~~~~~ Phong, mọi người đều là anh em tốt, lỗ hôn một cái cũng đâu có gì, em đừng tưởng thật anh là đồng tính luyến ái mà, cũng đừng làm lơ anh! Anh thích phụ nữ, thật đó, em đừng không để ý tới anh vậy chứ!” ENZO lo lắng, rống càng lớn hơn, hẳn biết mọi người trong bang rất để ý chuyện đồng tính luyến ái, mà bình thường thấy Phong cũng không có thái độ phản cảm. Cho nên hẳn không cách nào giải thích được, vì sao Phong làm không thèm nhìn mặt mình nữa? Hẳn đều đó thể thốt không phải đồng tính luyến ái đủ thứ, Phong hẳn nên yên tâm rồi chứ? Nhưng vì sao vẫn lơ đẹp hẳn đi! Đừng mà ~~~~~

Tiểu gia quay đầu nhìn ENZO cùng Phong, phát hiện mọi người đều đang trong trạng thái suy tư, yên tĩnh đến quỷ dị.

“Tôi không có giận, nào có việc gì chứ.” Phong khó khăn quay đầu nhìn mọi người, trên mặt treo sẵn một nụ cười, thanh âm cũng giống như đang cười, chỉ có đáy mắt là không hề tươi cười.

ENZO giống như thở hắt ra, vỗ vỗ vai Phong, cao hứng bưng bưng dùng mọi cách lấy lòng, chỉ trở phong cảnh bên ngoài, “Nhìn xem, có đúng là cầu Kiều không nha?”

Phong cười thật nhẹ, lại quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Sông bắt tận cùng đám Tiểu Tầm, tôi nhìn cậu, cậu nhìn tôi, trong lòng đều rõ ràng một việc.

Tiểu gia ngoái nhìn Nghịch thiên, mà đối phương lại đang cau mày, hướng cậu lắc đầu, rồi quay nhìn Tiểu Con nhện cùng bảo mẫu nhà cậu ta, phát hiện thần sắc bọn họ đều nghiêm trọng. Mà đám người Sông bắt tận đều im lặng đến quỷ dị. Chỉ có Oai oai vẫn chưa hiểu gì, vẻ mặt thản nhiên, trong khi Lang trụ tựa như đang suy nghĩ điều gì đó. Tiểu gia từ đó cũng nắm được ý tứ của mọi người.

Không khí trên cabin tàu đáng ra phải đang náo nhiệt, cuối cùng chỉ còn lại mỗi thanh âm của ENZO, hết chỉ vào ngọn núi phía trên đỉnh là Lôi Phong tháp, rồi lại trở sang mấy đoạn cầu nhỏ hình như là cầu Kiều, rồi lại chuyển sang mấy chiếc thuyền nhỏ rải rác khắp mặt hồ, chỉ tiếc không thể lái qua một lần tất cả chúng để ra đến giữa hồ. Nếu lúc này đối lại đang ở trong game, Phong nhất định đã sớm mắng ENZO không ra gì. Nhưng hiện tại, Phong chỉ có thể ngoảnh mặt làm ngơ, tùy người kia muốn làm gì thì làm, theo hướng ngón tay ENZO chỉ mà nhìn qua một lượt phong cảnh xung quanh.

Tiểu Con nhện cuối cùng cũng thoát khỏi kìm kẹp của bảo mẫu nhà mình, đứng lên đi về phía ENZO.

“Qua đây một chút coi, tên gốc nhà anh tránh chỗ cho ông tâm sự coi.” Tiểu Con nhện bạo lực tổng ENZO đi, sau đó ngồi xuống bên cạnh Phong, “Tiểu Phong ca ca, tôi là Ngô Hạo, cho phép cậu giống như bạn trai tôi gọi tôi là Hạo Hạo đó.”

Phong quay đầu lại, nhướn mày nhìn Theo anh về nhà, đối phương nhìn cậu, bày ra biểu tình không thể làm khác được, còn dùng cả tư thế mời.

ENZO không cam lòng bị cướp mất chỗ, “Nè, Tiểu con nhện kia, chồng nhà cậu ở bên kia, cậu chạy qua đây làm gì chứ?!”

Tiểu Con nhện ngẩng đầu, vẻ mặt vô tội khó hiểu, “Gì chứ, tôi giành mất Phong nên anh ghen à?”

“Nói nhảm! Cậu ấy là vợ tôi, cậu chạy qua đây coi náo nhiệt cái gì, biến biến biến, bạn trai cậu bên kia kìa.” ENZO bị chiếm mất chỗ, đen mặt nhìn Tiểu Con nhện vô cùng thân thiết lôi kéo tay Phong.

Tiểu Con nhện nở nụ cười, ác độc phán một câu, “Cái gì? Vừa nãy ai mới bảo mình thích phụ nữ, còn giờ tay lên trời thì mình không phải đồng tính luyến ái nha? Ai chà, ENZO, anh quán quít với Phong như vậy làm gì, còn vợ tới vợ lui này nọ, cẩn thận tụi này nhận lầm anh là đồng loại đó! Đừng làm tụi này hiểu lầm nha!”

ENZO lộ ra thần sắc không biết giải thích thế nào, “Có gì mâu thuẫn đâu chứ? Phong trong game là vợ của tôi, ngoài hiện thực tôi không phải đồng tính luyến ái, thích phụ nữ, có gì mâu thuẫn đâu.”

Phong nghe xong, trên mặt nở nụ cười, con người nếu có thể sống rõ ràng tách bạch như vậy thì tốt biết bao? Cậu chợt nhớ tới lần cùng ENZO trò chuyện riêng về chuyện kết hôn của bọn họ, lúc trước chẳng phải bản thân đã đồng ý kết hôn cũng vì lý do kia sao? Quả nhiên, chính mình nào có quyền bức bối, bằng không chỉ có bản thân chịu thiệt mà thôi.

ENZO và Tiểu Con nhện cãi vã về chuyện gì, Phong vốn không buồn nghe, chỉ thấy cả hai có vẻ đều rất kích động. Mắt thấy hai người giống như thật sự sắp PK người thật, Tiểu gia, Nghịch thiên cùng Theo anh về nhà đành lên tiếng khuyên can., trong khi, đám người Sông bắt tận chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn. Mà mấy nữ nhân viên trên tàu dường như cũng phát hiện vấn đề không ổn của bọn họ... Để đảm bảo an toàn khi đi lại trên hồ, bọn họ cũng giống như muốn tiến lên nhắc nhở.

Đột nhiên, Tiểu Con nhện buông ENZO ra, quay đầu túm lấy Phong đang ngơ ngơ ngác ngác nhìn bọn họ cãi nhau không hiểu vì chuyện gì, chợt một cái, hôn ngay lên miệng người đối diện. Sau đó, cậu ta còn quay đầu nhìn lại ENZO như muốn thị uy, ngoài miệng không ngừng ồn ào, đại loại như, mi dám không, dám không hả.

...

.....

.....

Trời đất rung chuyển, biển cả gào thét, đất đá sạt lở.

Sát khí trên mặt ENZO càng thêm trầm trọng, bỏ lơ thái độ khiêu khích của Tiểu con nhện, chỉ nhìn chăm chăm vào miệng Phong. Phong bị đối phương nhìn đến đỏ mặt hơi lạnh, nuốt xuống một ngụm nước bọt, sau đó mở miệng mắng: “Chết tiệt, nhìn cái lông á!”

Vừa lúc này, Theo anh về nhà cũng lấy lại tinh thần, chửi thề một tiếng, sau đó tách mọi người dạt ra hai bên, nhắc nhở Tiểu Con nhện lên, chết tiệt! Mẹ nó, bình thường hấn quá súng em ấy, phép tắc gì đó loạn bảy hết cả lên rồi!!

Biểu cảm của Sông bắt tận như muốn ngất xỉu đến nơi, hỗn loạn quá... CP bị rồi rồi!! Không nên đâu a

~~~~~

Oai oai tự che miệng mình, ngơ ngác nhìn vì chấn kinh. Lang trư bên cạnh chỉ nghiêng cứu mỗi biểu tình của Oai oai, không rảnh quan tâm chuyện khác.

Tiểu ái cố hết sức chụp lấy một cái ghế gần đó, ngồi xuống, “Các người đừng rộn nữa...” Nhưng chưa kịp nói xong, cô nàng liền trông thấy ENZO túm lấy cằm Phong, cúi xuống, quả thật đúng tiêu chuẩn của một nụ hôn nồng nhiệt.

Thủy tiên ngạo kiều lặng lẽ đi đến bên cạnh một nữ nhân viên trên tàu, “Tỷ tỷ này, chị xem chúng ta phải bao lâu nữa mới ra đến đình nghỉ giữa hồ?” Ánh mắt vô tội, chớp chớp liên hồi, giống như xung quanh không có bất luận sự kiện kỳ dị đã xảy ra.

Mà chị nhân viên kia cũng chớp mắt hai cái, như cố ép mình tin rằng không để tâm đến những gì vừa xảy ra, “Có thể... Còn mất một lúc nữa... Nếu như bình thường, hẳn là còn...”

Bên này hai người đang cố hết sức giữ nguyên thái độ bình thản, mà đằng kia tình huống đã rối loạn đến không xong...

“Yêu dấu ơi, em sai rồi ~~~~ đừng mà ~~~~ chồng ơi ~~~ a!!!! Em sai rồi ~~~~ Chu, Chu Thiêm Trình! Đồ thần kinh nhà anh nếu thật làm như vậy, lão tử sẽ không để yên đâu! A ~~~~~ đừng đừng đừng, em sai rồi, không dám nữa, không dám nữa mà ~~~~~” Thanh âm như lợn bị chọc tiết này là của Tiểu Con nhện, mà Theo anh về nhà đang nghiêm mặt, mở bung cánh cửa sổ trên tàu, làm như muốn ném cậu chàng xuống hồ...

Lửa cháy đỏ rực đỏ trán, trời ạ, không thể yên tĩnh được một chút sao? Cảm thán xong, cô nàng vội vã chạy qua ngăn Theo anh về nhà lại.

Cô nhân viên trên tàu vừa xuất hiện đúng lúc, đứng ngớ ra không biết phản ứng thế nào, mà bác thuyền trưởng cũng bị dọa sợ, muốn chạy tới, nhưng không cách nào rời tay lái, “Kia, cái kia, còn chưa tới đất liền... Anh, anh đừng... Nguy hiểm lắm...”

Tiểu gia và Nghịch thiên cùng đen mặt, đành chạy qua cứu Tiểu Con nhện.

“Chát!” Thanh âm trong trẻo, giòn vang một tiếng, khiến ánh mắt mọi người đồng loạt quay lại. Chỉ thấy Phong đỏ bừng mặt, tay còn chưa hạ xuống hẳn, mà mặt ENZO thì bị tát lệch sang một bên.

Sau cái tát kia, Theo anh về nhà cũng buông Tiểu Con nhện xuống, quay về chỗ ngồi của mình. Tiểu Con nhện trên mặt còn nước mắt nước mũi tèm lem, hẳn là vừa sợ đến khóc thét, hiện tại cũng im lặng ngồi trên đùi Theo anh về nhà, ngoan ngoãn hơn rất nhiều.

Oai oai bị tiếng tát kia làm cho giật bắn người, tỉnh táo trở lại, phản xạ có điều kiện lập tức che mặt đi, biểu tình kinh hoàng. Lang trư cười rất hài lòng, vỗ vỗ đầu Oai oai, bộ dạng vô cùng vui vẻ.

Lúc mới đến H thị, Tiểu gia vẫn còn chút cảm giác bất an, nhưng hiện tại nhìn đám người bọn họ, cậu lại cảm giác như chưa từng có cảm giác bất an kia. Trong đầu chỉ có duy nhất một tiếng nói: Mẹ nó, chui rúc trong cái ổ này thiệt TM mất mặt mà!

Hoa nhài mùa hè nhìn Tiểu gia, “Chỉ còn cậu và lão đại là bình thường, xin cứ tiếp tục phát huy nhá!”

Thuyền cuối cùng cũng cập bờ, cô nhân viên cùng bác thuyền trưởng phối hợp vô cùng ăn ý một cách hiếm thấy, lập tức mở cửa thuyền.

Một đám người lặng lẽ rời thuyền.

Đình nghỉ giữa hồ hay đúng hơn là một ốc đảo nhỏ, cây cỏ cảnh đẹp này nọ đều không có, chỉ độc một trạm trung chuyển nhỏ, trong chốc lát nữa sẽ đưa khách trở lại trong bờ.

Mọi người xuống thuyền, nhìn khung cảnh xung quanh chợt thấy mơ màng, đặc biệt là ENZO, càng mơ màng hơn gấp nhiều lần...

Vừa nãy, hắn đã cường hôn Phong, không giống như lần đầu tiên vô tình chạm môi, này thật sự là chân chính cường hôn con người ta đó... Bị ăn một cái tát cũng đáng lắm, ai bảo bản thân vừa tuyên bố mình không phải đồng tính luyến ái, chỉ thích phụ nữ... Nhưng hành động của hắn, chẳng khác nào một thằng đồng tính luyến ái chứ? ENZO tâm phiền ý loạn, Phong sẽ thật sự không thêm quan tâm gì đến hắn nữa sao? Không đời nào?! Nghìn vạn lần đừng thế mà! Bọn họ là anh tốt cơ mà!

Tiểu Con nhện bị dạy dỗ xong, rơm rớm vài giọt nước mắt, làm bảo mẫu nhà cậu không thể không xót, đành mua về mấy trái bắp để dỗ ngọt người thương. Tiểu Con nhện ngoan ngoãn ngồi gặm bắp, thỉnh thoảng lại trừng mắt nhìn ENZO.

Nghịch thiên thật sự sợ bọn họ lại tạo chấn động gì đó nữa, cho nên cố hết sức giữ Tiểu gia cách xa đám người này. Hắn cũng đang tính toán, nhân lần gặp mặt này, xác định rõ tình cảm cùng quan hệ của cả hai, miễn cho lại xảy ra biến cố nào đó nữa. Dù sao, yêu xa thế này, sẽ xảy ra rất nhiều thứ ngoài ý muốn.

Lượn xong vài vòng trên ốc đảo, mọi người phát hiện thời gian cũng đã sắp đến trưa, cho nên bàn bạc muốn rời khu vực hồ Ánh Nguyệt tìm chỗ dùng cơm trưa.

Lại phải ngồi thuyền, lần này, bọn họ đều rất hiểu chuyện. Tiểu Con nhện lôi kéo Theo anh về nhà ngồi sang một góc thật xa. ENZO thì vẫn sắp vào bên cạnh Phong, mà Phong cũng không cách nào cấm được tên kia, cứ để như vậy, chỉ có hành động cùng thái độ là xa cách ai cũng hiểu. Oai oai bị đám con gái dọa sợ, sống chết bám lấy Lang trư tìm kiếm cảm giác an toàn, mà Lang trư cũng không biểu lộ thái độ xa cách rõ ràng, ngược lại còn nhích sang một bên nhường chỗ cho Oai oai.

Tiểu gia nhìn mọi người, rồi cúi xuống ngắm nghía bàn tay được Nghịch thiên nắm lấy. Cậu chợt nghĩ tình yêu cứ nên thế này thôi, dịu êm mà kéo dài mãi mãi. Cảm giác tay nắm tay ấm nóng mà kiên định, khiến ngực cậu cũng ấm áp hẳn lên, ai bảo yêu đương đều phải kinh thiên động địa mới được? Nghịch thiên dịu

dàng như vậy, cho dù yêu xa thì đã thế nào, miễn là bọn họ đừng thay lòng đổi dạ là được. Dù sao, cậu vẫn còn là sinh viên, hai bàn tay trắng thế này, đi nơi nào mà chẳng được, chờ tốt nghiệp xong, đến B thị làm việc cùng không phải không có khả năng, mọi thứ rồi cũng sẽ có cách giải quyết. Trong lòng Tiểu gia vạch ra kế hoạch dài lâu như vậy, chính mình cũng thấy kiên định thêm rất nhiều. Chuyện cậu yêu đàn ông, hẳn là không được ba mẹ đồng ý, tương lai nhất định còn nhiều việc phải xử lý, nhưng có Nghịch thiên ở cạnh, bản thân sẽ không còn sợ hãi nữa.

Đám người Sông bắt tận hiện tại đều nhìn chăm chăm Oai oai, đương nhiên không người nào có lá gan chọc Phong khó chịu, dù rằng lúc này Phòng nhìn qua rất tốt, nhưng nào biết cậu ta có đúng như biểu hiện không? Theo anh về nhà cũng không thể chọc vào, Tiểu Con nhện giữa chốn công cộng còn bị dạy dỗ thô bạo như vậy, ai biết được anh ta có dùng luôn cách đó mà trừng trị bọn họ hay không? Mà lão đại Nghịch thiên càng không thể quấy rầy, chắc chắn, nhìn coi bọn họ tay nằm tay, mất đi mây lại nồng thắm đến muốn ngắt thế kia, cho nên nếu lỡ chen vào sẽ khiến hai người biến thành cái dạng khủng khiếp nào? Cho nên, càng nghĩ, chỉ còn có Oai oai thôi...

Mọi người sau khi dạo xong hết khu vực hồ Ánh Nguyệt, giống như một đám quỷ đói đầu thai, vội vã muốn đi ăn trực. Phụ cận khu con dê Tô cũng có bán sẵn cơm hộp, khá tiện lợi, xem chừng không quá tệ. Nhưng hiện tại nhóm bọn họ đến 15 người, nếu tất cả đều ngồi chồm hổm trên đất ăn cơm hộp như thế hình như không ổn lắm? Huống chi, Theo anh về nhà lúc thấy đám người Sông bắt tận đề nghị ăn cơm hộp thì lập tức từ chối, muốn mời khác. Mọi người cũng không có ý kiến, nếu đại gia đã tỏ ý này, vậy cứ theo người ta đến thăm quán một lần đi vậy.

Chưa rõ nhà hàng này có thật sự tốt hay không, dù sao trang trí bên trong cũng rất hoành tráng, sau khi đi vào gian riêng chuẩn bị sẵn hai bàn, mọi người lập tức gọi món.

Đã ăn cơm Tây hồ, đương nhiên không thể bỏ qua món tử của nhà hàng, nào là “gà núi Tây hồ”, “cá bớp dầm chua” này nọ, thêm đủ món trên trời dưới đất... Dù sao, nhân số cánh đàn ông con trai cũng nhiều hơn, đồ ăn cũng gọi không ít. Sau đó, lại đến tiết mục phân chia chỗ ngồi, Oai oai thật tình sợ nuốt không trôi cơm, kiên quyết đòi chia nam một bàn, nữ một bàn. Nhưng Sông bắt tận lại trừng mắt, kiên quyết không đồng ý, chính là muốn nhìn đám CP bọn họ ăn uống kiểu gì...

Cuối cùng, sau một hồi tranh luận Oai oai đành phải nhượng bộ... Oai oai khóc ròng, nhào vào Lang trư tìm chút an ủi.

“Ăn một bữa thôi cũng khi dễ người ta... Thật sự quá đáng lắm mà!” Vì sao hắn bị bắt qua ngồi bên nữ a?!

“Anh xem, bọn họ đều có đôi có cặp, làm sao tách ra được đây chứ?” Hoa bá vương bảy màu gấp một miếng lụa vệt bỏ vào miệng, sau đó tốt bụng giải thích.

“ENZO với Phong có phải một đôi đâu! ENZO đã bảo cậu ta không phải đồng...” Oai oai vì lời nói thành thực của mình, lập tức nhận được ánh mắt sắc như dao cau của ENZO, chỉ có thể ngậm miệng.

“Tôi đổi cho anh vậy.” Phong lên tiếng, sau đó đứng lên.

ENZO ngồi bên cạnh vừa nghe thấy liền không đồng ý, “Đổi gì mà đợi, ngồi như vậy có gì không tốt!” Nói xong, hắn tiếp tục trừng mắt với Oai oai.

Nghịch thiên không buồn quản bọn họ tranh luận cái gì, chỉ vội vàng gấp thức ăn cho Tiểu gia.

“Em không ăn được cái này.” Tiểu gia ghét nhất là rau củ, không có biện pháp, nhiều thứ người khác nói ăn ngon đủ kiểu, nhưng bản thân lại chẳng thể thích được.

Nghịch thiên cười cười, giúp cậu gấp đi, “Được rồi, thế lưỡi vịt ăn được không?” Muốn hiểu thêm tâm tư người yêu của mình? Cùng ăn một bữa là phương pháp hay nhất.

Tiểu gia gật đầu, uống vào một ngụm nước giải khát.

Oai oai gặm gặm miếng thịt gà, “Thôi vậy, Phong à, cứ ngồi thế đi, anh thấy vậy cũng được thôi, không bị ai giành ăn, còn được ngồi cạnh mỹ nữ nữa.”

“Kỳ lạ ghê, Phong nhà người ta với anh có quan hệ gì đâu, vì sao phải ngồi cạnh nhau nha!” Tiểu Con nhện hình như đã quên mất vết sẹo cũ, miệng cắn đũa, trợn trừng mắt liếc ENZO.

Nếu là bình thường, ENZO nhất định sẽ cười khúc khích, có khi còn bồi thêm câu nói nhảm nào đó. Nhưng hôm nay đúng dịp hắn đang khó ở, Tiểu Con nhện vừa nói xong, hắn lập tức bóp chặt trả lại, “Sao lại không liên hệ! Phong là vợ của ông đây, đương nhiên phải ngồi kế ông chứ! Chẳng lẽ để cho nhà mi ngồi cạnh!” Chợt nhớ đến Tiểu Con nhện kia vừa này còn hôn Phong... Lại xoắn xuýt!

“Mợ, vợ của mi cái khi! Đồ nào rút!” Tiểu Con nhện trợn trắng mắt, “Hừ, vừa xong còn thề thốt mình không phải đồng tính luyến ái, vậy đồ TM có bệnh nhà anh làm chi gọi một thằng con trai là vợ hử?!”

“Tụi này kết hôn rồi đó! Vì sao không thể?!” ENZO nắm lấy tay Phong, “Kết hôn rồi đó! Mi cũng có tham gia mà! Quên rồi à!”

“Đầu anh trúng gió rồi á! Tên thần kinh này, kết hôn trong game cơ mà! Đầu óc anh có còn minh mẫn không á!” Tiểu Con nhện cũng nắm lấy tay bảo mẫu nhà mình, “Thấy không nè! Nhấn kết hôn đó! Có cả giấy đăng ký kết hôn ở Hà Lan đó! Loại như anh mà lấy được sao! Lấy cái đầu nhà bò nhà anh!”

“Lấy thì sao! Mẹ nó, lão tử ngay lập tức đi đăng ký!” ENZO trán nổi gân, “Đi nào! Phong, chúng ta lập tức qua Hà Lan làm đăng ký kết hôn!” Nói xong, hắn chụp lấy tay Phong.

“Chết tiệt! Đăng ký cái đầu anh á!” Phong không nhịn được nữa, mẹ nó, đầu óc có bệnh cũng đừng lôi ông đây theo!

“Vợ, tên kia khi dễ chúng ta chưa có giấy đăng ký kìa!” ENZO vẽ mặt đăm chiêu.

Mặt Phong hết đỏ lại trắng, trắng rồi hóa xanh, “Mẹ nó, vấn đề thật sự nằm ở việc có giấy hay không có giấy à?!”

ENZO lớn tiếng kháng nghị, “Đương nhiên! Nếu chúng ta có giấy đăng ký, anh xem tên nhóc kia lần sau có còn dám hôn em nữa không! Anh liền đi kiện cậu ta!”

Nhắc tới chuyện này, Theo anh về nhà vốn đang ngồi xem kịch vui liền sa sầm mặt, liếc Tiểu Con nhện, “Ăn cơm của em đi, nói mấy lời vô nghĩa đó làm chi!”

Tiểu Con nhện oán hận trừng ENZO. Mẹ nó, đánh trống lảng chi vậy! Coi như anh lợi hại!

Nghịch thiên phát hiện bản thân lại mắc thêm một sai lầm nữa, nếu muốn hẹn Tiểu gia gặp mặt, đi riêng một mình mới là ý tưởng sáng suốt nhất, nhớ đến từng đây sự việc đã diễn ra ngày hôm nay, thật chỉ muốn trốn đi thôi!

Nữ bồi bàn bưng thức ăn đứng đợi ngoài cửa, xấu hổ muốn tiến vào không được mà rời đi cũng chẳng xong, chỉ có thể chịu trận đứng nghe toàn bộ nội dung cuộc tranh luận đang diễn ra...

“Khỉ! Ôn cái lông mà ôn! Ăn mau!” Tiểu gia phát hiện thần sắc của nữ bồi bàn không tốt, thật lòng tin rằng buổi offline này nhất định chọn không đúng thời gian, địa điểm, cho nên mới phải chịu mất mặt nhiều lần như thế...

“Đúng đó, đúng đó, đừng rộn nữa mà... Vấn đề này để chút nữa thảo luận sau đi.” Lang trư nhắc dũa lên, “Đừng cãi nhau nữa, tôi đổi qua bàn bên kia nha.”

“Hoan nghênh ~~~~~” Sông bắt tận hua tay chào đón ~~~~ các CP như vậy mới không bị lạc lỏng nha ~~~

“Ai chà ~~~ Oai oai hạnh phúc quá nha ~~~ Lang trư thương anh lắm nha ~~~” Thủy tiên ngạo kiều xoa xoa đầu Oai oai, các cặp uyên ương không còn bị loạn nữa rồi. Nếu cánh đàn ông bọn họ đều tự giác như thế này, như vậy có thể tùy thời trợ giúp không phải sao?

“Lại, lại đây nào ~~~ Lang trư, chỗ ngồi bên cạnh Oai oai nhường cho anh đó ~~~~” Tiểu Tầm quay qua cười thiết là tươi với Lang trư ~

Oai oai siết chặt chén cơm trong tay, cuối cùng cũng phát hiện ra đám con gái này đang chuyển ý đồ lên người mình... Không nên nha ~~~~~ Ông đây thích phụ nữ mà ~~~~~ Người ta không muốn bị cái bang này đồng hóa đâu à ~~~~~

25. Chương 25: Nhân Gian Bình Yên Trở Lại

Suốt bữa cơm, mỗi người đều mang một tâm tình khác nhau. Nhưng kết quả cuối cùng vẫn là cái bụng căng tròn, còn về phần hương vị thế nào, cứ nhìn thái độ lúc ăn cơm liền biết thôi, nói chung đa phần đều là qua quýt cho xong nợ. Để chuyển đi đúng với danh nghĩa sư tằm tranh ảnh văn hóa dân gian của Tiểu Tầm, mọi người lại kéo nhau đến Linh Ẩn Tự.

Dù sao nơi này cũng là thành phố du lịch, đi đến nơi nào cũng có thể bắt gặp được mấy vị hướng dẫn viên du lịch, cầm trong tay một cái cờ hiệu nhỏ cùng một cái còi đồng, bắt chuyện với du khách đủ mọi thứ đông tây nam bắc. Đám người Nghịch thiên có đến mười lăm nhân khẩu, cũng có thể coi như một đoàn du lịch nho nhỏ, mà số lượng nam nữ cũng tương đương nhau, nhìn qua thật giống các cặp đôi tiêu sái hẹn hò. Tiếc rằng, người qua đường đều ghép đôi nhầm đối tượng hết cả rồi.

Suốt dọc đường lên núi, mọi người nói cười vô cùng vui vẻ, cũng may tất cả đều có tự giác công cộng, không hề làm mấy cảnh đàn ông con trai nắm tay nhau gì đó. Du khách trên núi rất nhiều, người bản xứ đến viếng chùa cũng khá đông.

Nghịch thiên cảm thấy “đoàn” du lịch này của bọn họ không có hướng dẫn viên du lịch, cho nên có rất nhiều điển cổ cổ xưa không cách nào biết được. Đám tượng Phật ở đây không được ai giải thích, nhìn qua chẳng có chút cảm xúc nào.

Nghịch thiên nhìn đến những đoàn khách du lịch khác đều có hướng dẫn viên du lịch chỉ dẫn liền có chút ước ao, cho nên đề nghị với mọi người: “Không thì chúng ta cũng mời một người hướng dẫn đi? Hỏi thăm quản lý nơi này một chút, thuê một người hướng dẫn hẳn không thành vấn đề đi.”

Tiểu gia đang uống, chỉ ra hiệu đồng ý.

Tiểu Con nhện tròn mắt đảo nhanh như chớp, “Không cần, không cần đâu, tụi mình du lịch tự túc, đừng tiêu tiền hoang phí như vậy!”

Sông bắt tận trọn mắt nhìn Tiểu Con nhện, không có ý tốt cười, “Eo ôi, Tiểu Con nhện cũng biết quản chuyện nhà nữa ~~~~ thật sự muốn thay vị nhà mình quản lý tiền bạc nữa, đúng là vợ hiền a ~~~”

Tiểu Ái cũng cười theo, “Không nghĩ tới nha ~ Tiểu Con nhện lúc muốn khảm bảo thạch còn cùng lão đại cãi một trận, hôm nay lại biết tiết kiệm tiền cho lão đại a ~~~~ Không tệ nha ~~~”

Theo anh về nhà vốn không để tâm bọn họ ồn ào cái gì, chỉ quay sang Nghịch thiên nói, “Ừm, tìm một người vậy, bằng không nhìn cũng chẳng hiểu gì, có hướng dẫn viên du lịch, có thể được nghe nhiều chuyện hơn.”

Nghịch thiên gật đầu, đang muốn chạy đến chỗ quản lý hỏi thăm một chút, Tiểu Con nhện lại kêu to, “Đừng đi! Đã bảo không cần mà!”

“Đừng ôn nữa, tính ra thì, có hướng dẫn viên du lịch giải thích này nọ tham quan sẽ có ý nghĩa hơn, đừng để đến cuối lại bảo không thú vị!” Theo anh về nhà cau mày, nhóc con nhà hắn đây không phải lần một lần hai. Dù cho đi đâu, cậu đều nhất quyết không chịu có hướng dẫn viên du lịch, cũng chẳng bao giờ thích nghe người ta giải thích, kể chuyện, cho nên mỗi lần đi du lịch đều chán muốn chết.

ENZO ở bên cạnh thấy Tiểu Con nhện bị mắng liền đâm chột thêm, “Nhà mi bỏ tiền vào game khám bảo thạch thì được, lại không muốn bỏ tiền để ngắm cảnh à?”

Tiểu Con nhện trừng mắt liếc ENZO, quay đầu nhìn ra xung quanh, nhẹ giọng giải thích cho mọi người ý nghĩa của việc đi “du lịch một mình”, “Mấy người cái P đều bị lừa cả rồi! Lão tử đây là biết tiêu tiền đúng chỗ! Mấy người TMD mới phung phí đó, mời hướng dẫn viên du lịch cái lông ấy! Ở đây nhiều địa điểm tham quan như vậy, bọn họ mặc sức mà nói cần nói quấy! Có cái gì hay đâu mà nghe!” Nói xong, cậu chàng còn vô cùng đắc ý nhìn mọi người. Vừa lúc đấy, một đoàn du lịch đi ngang qua, một vị hướng dẫn viên du lịch cầm loa hô: Xin mọi người nhìn chỗ này, đây là cây cổ thụ có niên đại XXX, tương truyền XXX đã từng đi ngang qua đây, gặp được may mắn... Từ nơi này nhìn về phía Đông... Có phải rất giống XXX không?... Đây là truyền thuyết kể lại...

Sau đó mọi người lượn lờ hắc tuyến...

Này hắn là “hướng dẫn viên” trong truyền thuyết nhỉ?!

Lửa cháy đỏ rực không có ý tốt nhìn Theo anh về nhà, “Lão đại Thiên thần à, nhóc nhà anh học ngành gì vậy a?”

Khóe miệng Theo anh về nhà co quắp không thốt nên lời, Tiểu Con nhện lại đắc ý hếch cằm, “Lão tử học Diễn xuất đó, tương lai sẽ trở thành Ngôi sao nha!”

Hắc tuyến tiếp tục lượn lờ xung quanh...

ENZO khinh bỉ nhìn Tiểu Con nhện, chột bóng đèn trong đầu bật sáng, ác ý nhìn qua Theo anh về nhà, “Anh thật yên tâm để cậu ta học Diễn xuất à? Mai mốt lên TV hứng lên không chừng lại hôn loạn có khi? Nam nữ gì đó đều hôn nha?”

Sông bắt tận giết mình, nhìn ENZO một lượt từ đầu xuống chân, sau đó lắc đầu cảm thán, “Người ta nói ghen tuông khiến một người trở nên ác độc, không nghĩ tới còn áp dụng với cả con nít nữa.”

Theo anh về nhà nhíu mày, nghiêm nghị nhìn Tiểu Con nhện. Đối phương lập tức oa oa kêu. “ENZO mi là đồ đàn bà! Tiện nhân! Dám ám toán ông đây! Đồ tiểu nhân!”

Thủy tiên ngạo kiều giữ chặt Tiểu Con nhện, “Tiểu Con nhện, bình tĩnh nào, bình tĩnh nào! Đừng quên cậu sau này còn phải làm...Ngôi sao đó! Chú ý hình tượng chút a ~~~~”

Phong liếc mắt về phía ENZO. Hắn giật bắn người không dám nói nữa, rất chi lấy lòng chỉ về hướng ngọn núi ở đằng xa, kể bừa một truyền thuyết nào đó.

Tiểu gia nhìn Tiểu Con nhện kêu oa oa nhảy tung tung xung quanh Theo anh về nhà, hối hận vì đã quyết định tham gia chuyến du lịch lần này. Bất quá, cậu vừa xoay qua liền trông thấy Nghịch thiên, lại nghĩ tới khó có dịp được gặp mặt Nghịch thiên thế này, tính ra cũng đáng giá lắm. Nhưng thật sự chịu không nổi đám người nhao nhao ồn ào khiến toàn bộ người qua đường đều phải ngoái nhìn, Tiểu gia dứt khoát lên tiếng, “Chết tiệt! Im lặng chút coi! Không mời hướng dẫn viên du lịch thì thôi, chúng ta tự mình tham quan!”

Cho nên, vị nào đó trong game nổi danh tiêu tiền không chớp mắt để nâng trang bị, nhưng lại kiên quyết tẩy chay việc mời “hướng dẫn viên du lịch”, còn bày ra bộ dạng cỳ ngay không sợ chết đứng.

Linh Ẩn Tự này thật sự nổi tiếng, nhang đèn không ngớt, hàng người xếp hàng bên ngoài đợi mua vé vào thắp hương dài không thấy điểm cuối. Tại cửa Tự, mọi người do dự một hồi, cuối cùng cũng quyết định vào trong viếng một lần, nói chung, coi như nhìn thử một chút đi vậy. Mọi người đang định trực tiếp đi vào, vừa đúng lúc, gặp được một đoàn du lịch đi ngang qua, cả bọn mặt dày mày dạn cợt thử cảm giác có hướng dẫn viên là như thế nào...

Nghe hướng dẫn viên kể chuyện, ban đầu tên của Linh Ẩn Tự vốn không phải như vậy, nghe nói có một vị hoàng đế xưa dùng tên của một vị danh nhân nào đó đặt cho nơi này. Bất quá, bởi ngôi miếu này vô cùng linh nghiệm, cho nên dân bản địa cứ nhắc đến ngôi miếu này sẽ kèm theo mấy thứ linh nghiệm này nọ, theo tiếng địa phương của H thị, “miếu linh nghiệm” cuối cùng trở thành “linh ẩn tự”, cho nên cái tên được hoàng đế xưa đặt cho chẳng nhớ đã bỏ quên từ thừa nào.

Mọi người nghe hướng dẫn viên kể lại, đều háng hái muốn đi vào bên trong...

Nghịch thiên hỏi mọi người có kiêng kỵ chuyện cúng bái thần phật còn phải mua vé này nọ không. Cuối cùng mua thêm một chút nhang thơm, rồi hẹn thời gian địa điểm gặp lại, bọn họ sau đó chia ra hành động.

Tiểu gia đương nhiên sẽ đi cùng Nghịch thiên. Thứ nhất, cậu chắc chắn muốn ở riêng với đối phương. Thứ hai, này chẳng phải dịp tốt để tránh xa đám “bom hẹn giờ” kia sao, đi viếng chùa lại càng không muốn bị mất mặt...

Nghịch thiên mỉm cười âm áp, cho dù ngày tháng năm có chút nóng nực, nhưng nụ cười của hắn lại khiến Tiểu gia cảm thấy thoải mái, cho nên phiền não trong lòng cũng dần bị ép xuống.

“Chúng ta cầu gì bây giờ?” Tiểu gia đưa mắt nhìn ra bốn phía, người xung quanh đều hướng Bồ Tát dập đầu cầu nguyện vô cùng thành khẩn, ngược lại chính mình lại không nghĩ được điều gì.

Nghịch thiên cầm trong tay nhang thơm, suy nghĩ một chút rồi quay nhìn cậu cười, “Không bằng chúng ta cầu nhân duyên nhé?”

Gương mặt Tiểu gia lập tức đỏ bừng, “Cầu, cầu cái lông ấy!” Cầu nhân duyên sao... Cầu cái P a! Hai thằng con trai cầu Bồ Tát được tình duyên suôn sẻ?! Đầu hồng mắt a!

“Ha ha, nói giỡn đó.” Nghịch thiên vươn tay vuốt vuốt tóc Tiểu gia, “Cầu chuyện học hành của em ấy. Đừng quên, lần trước anh nói rồi đấy, học kỳ này không được nợ môn.”

Tóc Tiểu gia bị sờ đến loạn, tâm tình cũng lộn xộn theo, “Biết rồi, anh còn không biết người ta cố gắng thế nào đâu.”

Nghịch thiên mỉm cười thỏa mãn, “Biết em cố gắng chứ, tháng bảy thi xong nhớ gửi anh xem phiếu điểm đó.”

“Khỉ, anh là cha người ta à, quản nhiều làm chi... Còn đòi cả phiếu điểm...” Nhắc đến kết quả học tập, Tiểu gia liền không vui. Dù sao, từ lúc bắt đầu vào đại học, sách vở đều không đụng đến mấy lần, mọi khi đều cho qua được thì qua. Hiện tại, cậu mới bắt đầu lên lớp trở lại, nỗ lực học thì có thể, còn đòi kết quả học tập thì sao có thể? Nay thì... Có chút suy sụp...

Nghịch thiên nghe xong lời này, không tỏ ra tức giận, nhưng cũng chẳng nói thêm gì, chỉ kéo Tiểu gia đến trước mặt Bồ Tát, thấp nhang, cúng vái, khiến trong lòng đối phương có chút bất an. Nói cứng như vậy thật có chút quá phận, dù thế nào thì hai người bọn họ đang yêu nhau, mặc kệ không thể quang minh chính đại, nhưng cả hai đều tự biết một điều, bọn họ thật sự đang hẹn hò với đối phương. Yêu một người, miệng bảo không để tâm, nhưng kỳ thực có nhiều lời nói ra sẽ khiến đối phương tổn thương. Tiểu gia có chút hối hận, vài lần muốn mở miệng, nhưng rốt cuộc lại nói không nên lời.

Đạo hết một vòng, cầu thần bái phật cái gì cũng chẳng nhớ rõ, nói chung, những thứ bọn họ mong mỗi đều gần gần như nhau, đến cuối cùng đều là đổi lại an bình trong tâm hồn. Sau đó, Nghịch thiên mang Tiểu gia rời khỏi Linh Ấn Tự, trở lại chỗ hẹn của cả đám đội những người còn lại.

“Nghịch thiên...” Tiểu gia dò xét ánh mắt Nghịch thiên, do dự mở lời, đoán xem có thể thành công giải quyết mâu thuẫn ban nãy không? Không nên a, nếu cứ giữ mãi trong lòng hiểu lầm này, bọn họ không cách nào tự nhiên đối mặt nhau, như vậy sẽ ảnh hưởng đến tình cảm giữa cả hai... Mà đây không phải điều Tiểu gia muốn.

“Hử? Sao vậy?” Nghịch thiên phát hiện Tiểu gia do dự, hình như đối phương đang rất lo lắng.

Tiểu gia nuốt nước miếng, “Tôi khi nãy có chút mạnh miệng... Kia, anh đừng tức giận nhé...”

“Ừm, anh không giận.” Nghịch thiên cười lên, “Anh đã suy nghĩ kỹ lại, thật sự bản thân có phần gò bó em quá mức.”

“Nào phải... Nào phải như vậy...” Tiểu gia có chút hoảng hốt khi nghe Nghịch thiên nói hần đã suy nghĩ lại.

Nghịch thiên kéo Tiểu gia ngồi xuống một băng ghế đá, đắm chiêu suy nghĩ, sau đó nói, “Chúng ta cách biệt tuổi tác, cả không gian sống cũng khác nhau, chắc chắn sẽ có rất nhiều thứ cả hai không quen thuộc. Bất quá, chuyện lúc trước anh nói em không nên cúp học chơi game, anh vẫn sẽ giữ vững lập trường. Dù sao, em vẫn còn đi học, có thể chơi đùa một chút, nhưng không được ảnh hưởng đến học tập. Bất quá, những chuyện khác, anh nghĩ rồi, đối với em, anh có chút chuyên chế, cho nên anh cần phải bình tĩnh suy nghĩ lại.”

“Tôi sẽ nghe lời anh, không trốn học nữa.” Tiểu gia chỉ nghĩ Nghịch thiên có chút nghiêm khắc, nhưng hoàn toàn không cho đó là chuyên chế, mà xem đây là đối phương đang quan tâm mình.

“Anh biết, bởi vì chuyện gì em cũng đều nghe theo anh, cho nên bản thân càng nên suy xét lại.” Nghịch thiên thở dài, “Anh so với em lớn hơn tám tuổi, có thể vì cách biệt tuổi tác, kết quả, thành ra anh bất tri bất giác muốn em làm mọi chuyện theo ý muốn của mình. Anh từng nghĩ như vậy sẽ giúp em tránh khỏi đi đường vòng, giúp em sắp xếp tốt mọi thứ, thay em đối mặt những thứ em phải đối mặt, trực tiếp bảo em cái gì tốt cái gì xấu, cái gì đúng cái gì sai. Anh làm như vậy là sai lầm rồi.”

Tiểu gia ngây ngốc nhìn Nghịch thiên, “Anh đâu có sai a...”

“Không, anh sai rồi.” Nghịch thiên nhìn Tiểu gia, “Giống như em nói, anh vốn không phải cha em, anh đã sai lầm khi cố sắp đặt cuộc sống em theo ý mình. Anh là người yêu của em. Người yêu, không, anh là người bạn đời sẽ cùng chung sống với em cả đời này. Anh nên ủng hộ em, cùng em đối mặt với cuộc sống này. Anh lớn tuổi hơn em, cho nên có thể làm người chỉ điểm, cho em lời khuyên, nhưng không thể sắp đặt em làm bất cứ chuyện gì. Dù cho quyết định em có là sai gì chẳng nữa, anh hẳn là nên cùng em sửa chữa nó, mà không phải thay em gạt bỏ toàn bộ chương ngại vật trước mặt. Nếu làm như vậy, anh sẽ khiến em đánh mất rất nhiều năng lực của mình, làm em không thể độc lập, nếu tương lai em rời khỏi anh, bản thân sẽ chẳng biết làm gì, cũng không thể có một cuộc sống bình thường. Anh như vậy, không còn là yêu em, mà là hại em mất rồi.”

Tiểu gia im lặng nghe xong, “Anh không phải từng nói muốn cùng tôi chung sống cả đời sao? Vì cái gì lại nhắc đến chuyện rời khỏi tôi?” Giả như cái “nếu” kia xảy ra, Nghịch thiên sẽ hẹn gặp cậu trong một quán cà phê nào đó, rồi thản nhiên nói lời chia tay sao? Giống như cậu từng nghĩ, người lớn khi chia tay, đều dùng những lý do vô cùng đơn giản rõ ràng, không thể vặn hỏi, dù gì, hai thằng con trai nói chuyện vĩnh viễn gì đó không phải rất mơ mộng hay sao?

Nghịch thiên nhìn sắc mặt Tiểu gia, phát hiện đối phương đang hiểu lầm mình, “Không có, anh nói ”nếu“, cái ”nếu“ này là bao gồm tất cả những chuyện ngoài ý muốn có thể phát sinh. Em hiện tại còn đang đi học, chưa từng bước ra xã hội, cho dù ngày mai tốt nghiệp hay còn một ngày nữa tốt nghiệp cũng chẳng khác gì nhau, suy nghĩ của em bây giờ không đổi, nhưng tương lai thì sao? Em hoàn toàn không hứa trước được, mà anh càng không hy vọng em thê thốt điều gì. Anh chỉ mong em có thể sống tự do, không bị ràng buộc. Có thể sau khi em đặt chân ra ngoài xã hội, bản thân có thể thay đổi, đây là khả năng ”nếu“ rồi đi. Hoặc chẳng, em sẽ không thay đổi, chúng ta vẫn cùng một chỗ, vượt qua mọi trắc trở, nhưng ai biết được ông trời lúc nào thu lại hạnh phúc này? Đợi đến khi những chuyện ngoài ý muốn xảy ra, anh sẽ không còn thời gian ở bên cạnh em nữa, đây cũng là một khả năng ”nếu“ rồi đi khác. Anh chỉ mong, thời điểm cái ”nếu“ kia xảy đến, anh sẽ không oán giận anh của hiện tại, ràng buộc em quá nhiều thứ, áp đặt cho em đủ mọi phương diện, khiến em không cách nào một mình đối mặt với cuộc sống nữa.”

Tiểu gia cẩn thận nghe, rồi chậm rãi tiêu hóa tất cả, trong lòng dấy lên cảm giác chua xót, “Uông Duy

Ngật, em thích anh quản em, sắp đặt mọi chuyện của em. Anh tốt nhất khi đối với em chuyên chế, chỉ vì chuyên chế như vậy mới khiến em – không rời khỏi anh được, chỉ cần rời đi anh liền không thể sống. Cho nên, dù như thế nào, anh cũng phải mang theo em bên cạnh, dù là thời điểm xảy ra cái sự “nếu” kia, cũng phải để em ở cùng, nếu em là anh, em có chết cũng không yên tâm để người em thương phải sống một mình! Vì sao còn nói những thứ “nếu” này?! Chúng ta còn chưa chính thức sống chung mà anh đã nghĩ đến cái kết bi thảm sao?!” Tiểu gia kích động nói, ánh mắt nhìn xoáy vào Nghịch thiên.

Nghịch thiên ôm lấy Tiểu gia, dỗ cho đối phương thôi không kích động nữa, nhưng lại bị cậu đẩy ra, “Tôi hiểu rồi, tôi đã biết vì sao anh lại nói như vậy, người lớn các anh không phải đều suy tính kỹ lưỡng mọi thứ như vậy sao?! Hết thấy nếu như gì đó, ai lý khai ai này nọ, đều là anh TMD tính toán trước cho thời điểm chúng ta chia tay! Trước khi bắt đầu phải nói rõ ràng, miễn cho sau này tôi không hiểu chuyện, một hai bảm lấy anh không buông tha?! Chết tiệt! Ông Duy Ngật, anh TM nghe cho rõ lời của lão tử đây! Tôi đối với anh rất chấp nhất, hoàn toàn không có suy nghĩ vui đùa qua đường, anh TM mau mau đi kiếm người khác mà vui vẻ! Lão tử không cách nào phụng bồi!” Muốn nói sao cho tàn nhẫn mà tiêu sái một chút, nhưng ngực lại có cảm giác khó chịu, tầm mắt cũng mờ hồ không rõ ràng nữa. Tiểu gia chợt phát hiện chính mình quả nhiên là một kẻ ngu ngốc, chỉ có mình cậu là nghĩ đến chuyện tương lai lâu dài, thậm chí còn nghĩ đến việc rời đi thành phố quen thuộc với mình, chạy sang B thị. Cả đời sao? Chỉ có mỗi cậu là cam tâm tình nguyện thôi! Quả nhiên là thế giới của người trưởng thành, ai nghiêm túc trước ấy chính là kẻ thua cuộc!

Nghịch thiên hoàn toàn không để ý những du khách đang tham quan, cố ý kéo Tiểu gia vào trong lòng mình, siết thật chặt, rồi vươn tay vỗ về trấn an đối phương, cầm tựa lên tóc cậu, thỉnh thoảng cúi xuống hôn môi một cái như muốn tỏ rõ sự an ủi của mình, “Xin lỗi, xin lỗi, anh không phải có ý này, em đừng hiểu lầm anh. Anh thật sự muốn cùng em cả đời, anh không phải nhất thời vui đùa. Bản thân anh đã lo lắng rất nhiều, nghĩ tới nghĩ lui không thôi. Em còn nhỏ, còn chưa đặt chân vào xã hội. Em đối với xã hội này còn quá nhiều mộng tưởng, mà chưa hề nhìn thấy những sự tàn khốc của nó. Em đi theo anh như vậy, chắc chắn sẽ bỏ lỡ rất nhiều thứ. Em không hiểu đâu, anh vì yêu em, nên mới thay em suy nghĩ. Qua vài năm nữa, em có thể đột nhiên cảm thấy ở cùng một chỗ với anh là sai lầm, đến lúc đó, em nhất định sẽ rời đi. Anh chỉ mong rằng, thời điểm em nghĩ đến anh, sẽ không cảm thấy con người này quá mức phiền phức. Xin lỗi, Tiểu Uyên à, anh như thế nào có thể đem em ra đùa giỡn? Đừng hiểu lầm anh.”

Tiểu gia chôn mặt trong ngực Nghịch thiên, toàn bộ bất an đã phát tiết ra hết. Cậu vẫn luôn thắc mắc, Nghịch thiên vì sao đối với mình tốt như vậy. Vì tính cách vốn có của hắn đối với ai cũng đều tốt như thế, hay chỉ đặc biệt với mình cậu. Vì sao thời điểm trong game, người kia vẫn luôn bao dung cậu như vậy. Vì sao bọn họ chưa từng gặp mặt mà hắn đã khẳng định chính mình muốn cùng cậu bầu bạn cả đời. Bởi vậy, thời điểm Nghịch thiên đề cập đến vấn đề chia ly, cậu thật sự không thể tiếp nhận. Rồi lúc nghe đối phương phân tích lý do, bản thân càng nghĩ càng kiên định. Chính mình chắc chắn không phải người như vậy, cậu thực sự nghĩ đến chuyện cùng người kia trải qua cả đời này. Cậu không sợ bất cứ trắc trở nào, thậm chí tính đến trường hợp cùng cả nhà trở mặt. Bản thân suy nghĩ thật nhiều chuyện, nhưng cuối cùng vẫn quyết tâm như cũ, cùng Nghịch thiên gặp mặt, sau đó hai người bọn họ liền cùng một chỗ. Cậu không cách nào chấp nhận chuyện Nghịch thiên đối với mình chỉ là đùa giỡn qua đường, hoàn toàn không thể!

“Anh nghe rõ rồi đó, tôi cho anh cơ hội cuối để rời đi! Anh muốn tìm đối tượng đùa giỡn qua đường thì mau kiếm người khác, chúng ta coi như chưa từng quen biết!” Thanh âm Tiểu gia vô cùng náo nức, rõ ràng còn mang theo giọng mũi.

Nghịch thiên vẫn tiếp tục dỗ dành Tiểu gia, bàn tay xoa xoa đầu cậu, “Những lời này anh chỉ muốn thả lỏng cùng em một chuyện. Em phải nhìn cho rõ, con đường trước mặt không dễ đi chút nào. Hiện tại, em phải quyết định, anh không cho phép em đang giữa đường lại đòi xuống xe. Anh cho em một cơ hội đó, em

quyết định đi.”

“Cút, lão tử mặc xác mấy thứ xuống xe linh tinh gì đó!” Tiểu gia ngẩng đầu, hai con mắt đỏ bừng, “Ông Duy Ngật, anh nếu dám đòi xuống xe, đừng trách lão tử không khách khí!”

Nghịch thiên chợt thấy buồn cười, vươn tay giúp người thương lau khô nước mắt trên mặt, “Em lo lắng về anh sao? Anh mới là người phải lo lắng đó.”

Những người còn lại canh đúng giờ địa phương liền quay lại chỗ hẹn, hiển nhiên bắt gặp khung cảnh nào đó. Nghịch thiên vòng tay ôm lấy Tiểu gia, cúi đầu nói gì đó, trong khi người kia lại nắm thật chặt góc áo hắn, ngược mặt đáp lời...

Đẹp tuyệt vời!

Tiểu Con nhện giật giật tay Theo anh về nhà, ao ước nhìn cảnh tượng trước mặt, sau đó ai oán nhìn sang người nào đó, ý bảo sao cậu chàng chưa từng trải qua cảm giác yêu thương nồng thắm như vậy.

ENZO nào nề nhìn sang Phong, như muốn nói người ta kết hôn xong ai nấy đều thân thiết như vậy, vì cái gì bọn họ cũng kết hôn rồi mà vẫn không ra làm sao...

Oai oai mắc cỡ nhìn xung quanh, thăm than hai người kia có tự giác hay không vậy ~~~~ nhiều người thế này ~~~~ Kết quả, ánh mắt đọng phải nụ cười tủm tỉm của Lang trư, thích thú theo dõi chính mình, lại chỉ có thể tức tối trừng trở lại, nhìn cái gì mà nhìn! Còn không chịu chạy ra ngăn cản, đứng đó xem gì mà xem!

Còn bốn chị em thân thiết nào đó thì đang si mê nhìn ngắm khung cảnh mỹ lệ trước mắt, cảm thán nhân sinh này thật là viên mãn a ~~~~~

Tiểu tầm không biết từ nơi nào lục ra một cây viết, từ đằng xa xa làm như đang đo đạc tỷ lệ, nếu này là tranh vẽ, nhất định phải là một kiệt tác ~~~~~

Tiểu Á hưng phấn siết chặt quai đeo ba lô của mình, CP gia chủ của Tận thể nghịch thiên đúng là kiểu mẫu mà ~~~ quả thật là CP ám áp nhất trên đời ~~~~

Trong khi đó, Sông bắt tận cố giữ lại chút bình tĩnh cuối cùng, nhìn qua bốn phía, sau đó lôi kéo đám người tiến lên phá tan khung cảnh mỹ lệ nào đó, “Lão đại à ~~~~~ đến lúc phải tìm nhà nghỉ nào đó rồi ~~~~~” Thật ra, nàng đây chỉ chợt nhớ đến, sắc trời đã không còn sớm, cũng nên tìm chỗ nghỉ chân chứ nhỉ? Hiện tại, mọi người đều đang vây xem bọn họ đóng phim, dù sao đây cũng là nơi công cộng, thâm tình ôm ấp như vậy cũng không tốt lắm ~~~~~ Thế nhưng, nàng lại không nghĩ tới những lời này của mình lại bị hiểu theo một nghĩa khác.

Thanh âm của Sông bắt tận vốn không tính là nhỏ, cho nên ai nấy lập tức quay đầu nhìn nàng. Sau đó, bọn họ quay trở lại nhìn Nghịch thiên và Tiểu gia, ánh mắt như là vỡ lẽ ra điều gì đó.

Tiểu gia nghe xong, chợt nhớ lại lão Cống từng bảo, cậu chạy tới H thị chính là muốn 419, cho nên khuôn mặt lập tức đỏ bừng.

Sông bắt tận nhận lại ánh mắt sắc như dao của lão đại Nghịch thiên phóng qua, ủy khuất phân trần, “Em là muốn nói, nên tìm nhà nghỉ thôi, trẻ thế này rồi... Em nào có xúi giục anh với Tiểu gia thuê phòng... Chết... Em sai rồi.”

ENZO không quan tâm Sông bắt tận đang xin lỗi, “Đúng đó, tìm nhà nghỉ thôi. Tôi nói trước nha, tôi với Phong ở chung một phòng đó!” Nói xong, hắn nắm chặt tay Phong, phải nói rõ ràng trước, miễn cho Tiểu Con nhện kia lại phá hoại!

Đám người vây xem đều chuyển ánh mắt về phía ENZO và Phong.

“Chết tiệt! Anh đi chết đi!” Ngoài ý muốn, Phong thế mà lại đỏ mặt, xấu hổ đập ENZO một phát, rồi quay đầu đi.

“A... Vợ ơi, anh sai rồi mà ~~~~~” Vì sao trong game hắn bị giết, hiện thực lại bị đá... Vừa hô vừa đuổi theo ai đó đang bỏ xuống núi.

Mọi người ôm tâm tình tiếp tục xem kịch vui, sung sướng kết thúc một ngày dài ngấm cảnh, cũng xuống núi ~

Nghịch thiên cười tủm tỉm kéo tay Tiểu gia theo mọi người xuống núi. Thật tốt, hắn luôn có người giúp đỡ đi tiêu điểm chú ý. Trong game là Tiểu Con nhện, ngoài hiện thực lại có ENZO. Đúng là quá tốt.

26. Chương 26: Vì Cái Gì Lại Trở Thành Bạn Nhỉ?!

Cuối tuần, đặt nhà hàng luôn có chút khó khăn, bắt quá lại không là gì với đồng chí Theo anh về nhà. Đang khi mọi người bắt xe đến khu phố ẩm thực giải quyết vấn đề buổi tối, hắn gọi điện thoại cho trợ lý, nhờ đối phương đặt chỗ giúp. Không phụ sự mong đợi của mọi người, xe dừng lại trước một nhà hàng trong khu phố đi bộ cách đó không xa.

“Oa, quả nhiên là Boss lớn, thảo nào lại được một thân trang bị cùng đẳng cấp như thế ~~~~” Tiểu tầm lượn xung quanh đồng chí Theo anh về nhà, miệng liên thoắng suốt dọc đường đếm quán bán cánh gà ăn vặt.

Đoàn người nhất trí giải quyết vấn đề cơm tối ngay tại khu phố đi bộ này, đương nhiên có rất nhiều nguyên nhân dẫn đến quyết định này. Thay đổi khẩu vị, đơn giản, tiện lợi, ngon miệng, lại không lo bị mất mặt...

Nói chung, tổng cộng mười lăm người, trong số đó còn có vài mạng có thể xếp vào hàng “ông chú”, lại bắt

chấp hình tượng cầm cánh gà nướng cay ngênh ngang giữa đường, vừa đi vừa ăn...

Tiểu Con nhện sau khi nuốt hết mớ đồ ăn trong tay, nhấn mạnh từng chữ một, “Boss lớn cái gì, chỉ là tự mở một cái công ty nhỏ, mẹ nó, có gì hay đâu chứ, nói là cùng người ta xã giao, bàn hợp đồng, hóa ra ngồi trong câu lạc bộ đêm ôm gái! Hừ!”

Theo anh về nhà chau mày nhìn Tiểu Con nhện nói nhăng nói cuội, “Anh nói rồi, là nói chuyện làm ăn! Còn nữa, đã nói bao nhiêu lần rồi hả?! Ăn gì cũng phải giữ ý giữ tứ! Nhìn xem, phun lung tung khắp nơi rồi!”

“Móa! Anh đừng có TM quá đáng! Đợi lão tử trở thành Ngôi sao anh đừng hòng TM coi tôi như thằng ngốc! Lão tử sau này nuôi anh! Miễn cho anh khỏi dây dưa cùng đám đàn bà ngoài kia! Chết tiệt!” Cứ nói đến vấn đề “bàn chuyện làm ăn”, cơn tức của Tiểu Con nhện lại vọt lên tới trời.

Theo anh về nhà chỉ biết thở dài, lắc đầu ngao ngán, vươn tay lau đi mẩu thịt còn sót lại bên khóe miệng cậu chàng.

“Em nói cái này nè ~ quên chưa hỏi, các anh làm nghề gì vậy?” Thật sự tò mò thứ ngành nghề đặc biệt gì lại tạo ra được những con người quá ư JP thế này nha ~~~~~

Sông bắt tận cũng vô cùng hiếu kỳ, “Tụi em đều là sinh viên học sinh, chẳng có gì hay để khoe, cái anh nói thử một chút đi ~”

Theo anh về nhà thờ ơ đưa khăn tay cho Tiểu Con nhện, “Quảng cáo.”

Lang trư dùng một xâu thịt nướng dụ dỗ Oai oai, “Tôi còn một xâu thịt đà điều này, thơm nức mũi luôn, Oai oai cậu muốn ăn không?”

“Ăn...” Oai oai nhìn lại xâu thịt tầm thường trong tay mình, sau đó liếc sang thứ trong tay Lang trư, quả nhiên không phải cùng một loại, biểu tình thèm thuồng.

Lang trư không thèm ngó đến Oai oai, cắn xuống một miếng, còn chưa nhấm nháp xong hương vị, đã quay sang bên cạnh bày ra bộ dạng như ăn được mỹ vị, “Quả nhiên ngon quá chừng ~”

Oai oai bất mãn, “Nè, cậu hứa cho tôi ăn rồi mà!” Động tác như muốn đoạt đi.

Lang trư tránh đi, miệng thì cứ lặp đi lặp lại, “Ôa, ngon ghê ngon ghê!”

Oai oai rống to, “Mợ nó, cậu TM nói không giữ lời!” Vô cùng phẫn uất cắn xé xâu thịt tầm thường trong tay mình.

Hoa nhài mùa hè nhìn không được nữa, này đích thị là màn hề của đám nhóc ba tuổi mà!

“Hai người các anh được rồi đó...” Hoa nhài mùa hè đen mặt, “Hỏi các người nè, các anh làm nghề gì vậy?”

Lang tư tâm tình đang vô cùng tốt, cười to không ngớt, “Ha ha, mọi người nhìn bộ dạng cậu ta kìa! Ha ha!”

Hai tên này thật sự đi làm rồi sao? Cả đám còn lại trong lòng ôm một đồng chữ ngờ...

“Tôi lại ở bộ phận kỹ thuật điện tín!” Oai oai ai oán liếc sang chỗ Lang trư, nhà mi muốn gì đây!

“Tôi làm trong doanh nghiệp nhà nước, chuyên chạy nghiệp vụ.” Lang trư trước sau vẫn một bộ dáng tươi cười.

Nghịch thiên cũng mỉm cười, hai tên kia thật hài hước, “Anh là kiến trúc sư.” Vừa nói vừa xoa đầu Tiểu gia, khiến cậu tức tối.

Tiểu Á gật đầu như trống bỏi, “Lão đại của tụi này là ông chủ, Nghịch thiên là kiến trúc sư, Lang trư làm công nhân viên chức, Oai oai làm bên điện tín, đều là công việc không tồi, còn có chung sở thích yêu đàn ông. Cho nên a, con gái bọn em ngày càng khó kiếm chồng mà ~~~~”

“Tôi là Ngôi sao! Cô dám quên tôi á!” Tiểu Con nhện bắt mồm hô lên.

Lửa cháy đỏ rực nhìn trời, “Cùng lắm chỉ có thể là Ngôi sao mai... Vấn đề là phải học cách chấp nhận...” Thật sự không tin lão đại của Thiên thần sẽ chịu cho Tiểu Con nhện đi làm Ngôi sao.

Tiểu Con nhện đối với việc này lại vô cùng cố chấp, “Tôi nhất định trở thành Ngôi sao! Lão tử rất là anh tuấn tiêu sái!”

Mọi người tiếp tục làm lơ giấc mộng trở thành Ngôi sao của vị nào đó.

“Nè nè nè! Sai rồi Tiểu Á a, cô sao lại vợ đũa cả nắm như thế! Tôi không có yêu đàn ông mà!” Oai oai phát hiện Tiểu Á thế mà dám gộp cả chính anh chàng vào.

Thủy tiên ngạo kiều nhìn Tiểu gia đang cầm đầu ăn miếng chua cay, “Tiểu gia, cay không?”

“Cũng ngon.” Tiểu gia không buồn ngẩng đầu lên.

Hoa nhài ngày hè tay vừa xé một miếng gà vừa nói, “Hiện nay nhân dân toàn quốc hầu hết đều có thể ăn

cay nha ~~~~”

Sông bắt tận giờ cao một miếng thịt quay, “Ăn cay ngon quá xá ~~~~~ trước khi về tôi phải mua thêm một phần cho ba mẹ ở nhà ~ nói không chừng này chính là hương vị Tứ Xuyên a ~~~~~”

Tiểu tầm tán thành hai tay, “Em nhất định cũng vậy ~~~~~”

Oai oai khóc không ra nước mắt, “Mấy người bắt nạt người ta... Không thèm để ý người ta...”

“Nè, mua cho cậu một xâu thịt đà điều mới ngen.” Lang trư chìa ra một xâu thịt khác, xoa đầu dỗ dành Oai oai sắp bùng nổ... Cười hết sức thánh thiện.

Oai oai khúc khích cười nhận lấy xâu thịt, biểu cảm vô cùng vui vẻ, “Chỉ có Lang trư cậu mới tốt như vậy!” Vội vàng cắn một miếng, cổ hết sức xé thịt ra, mà thịt ở trong miệng hồi lâu, mặt mày bắt đầu nhăn tít lại, cuối cùng chỉ có thể phun ra, xuýt xoa hít hà rồi khóc lớn, “Cay... Cay quá...”

“Ha ha ha ha! Mấy người nhìn cậu ta xem! Ha ha ha!” Lang trư quăng hết hình tượng thánh thiện, cười điên cuồng, ra sức vừa thở vừa cười.

Mọi người đen mặt theo dõi trò đùa ác độc mà Lang trư đem làm niềm vui...

Oai oai uống sạch ly chè trong tay Tiểu Con nhện mới xua hết cái nóng trong miệng, nước mắt đầm đìa cả mặt.

Tiểu Con nhện không cam lòng nhìn đồ uống bị đoạt, nhấc chân rống lớn, “Cút! Đồ thần kinh nhà anh dám cướp đồ ăn của lão tử!” Oai oai bắt đắc dĩ so với Tiểu Con nhện đương nhiên sức vóc phải tốt hơn, hướng hồ còn là khí lực của kẻ “cùng đường”, Tiểu Con nhện chỉ có thể trơ mắt nhìn ly chè bị Oai Oai ực ực vài hơi uống cạn, tức giận kéo tay Theo anh về nhà, “Mẹ nó, dám giành chè của lão tử! Chồng! Bắt tên kia ói trở ra đi!!!”

Vì đây là đường dành riêng cho người đi bộ cho nên kẻ đến người đi vô cùng tấp nập. Vài người hiếu kỳ nhìn thử, dù sao bên này khá là ồn ào...

Tiểu gia khinh bỉ nhìn cả đám, nhấc chân muốn tránh qua một bên. Mẹ nó, toàn làm mấy chuyện mất mặt! Ăn cũng chẳng xong!

Theo anh về nhà chỉ có thể bắt đắc dĩ đứng nhìn, sau đó mua cho Tiểu Con nhện một ly chè mới. Cậu chàng lại mặc kệ, chỉ tiếc ly chè bị Oai oai giật mất. Theo anh về nhà đồ không xong, đành kín đáo đưa ly cho Oai Oai, sau đó trừng mắt với căn nguyên tai ương, “Cậu! Mau ăn hai muống, sau đó để cậu ta đoạt lại!!!”

Oai oai đành ủy khuất nghe lời, nước mắt rơm rớm ăn hai muỗng chè, sau đó đưa lại cho Tiểu Con nhận, “Mời ngài dùng a...”

Tiểu Con nhận tiếp tục làm lơ, “Không giống! Nhà mi TM có diễn cũng chẳng giống! Đây còn không phải mi đưa cho ông! Phải là để ông giành được!!!”

Oai oai bi phần... Làm bộ như che chở cho ly chè, sau đó Tiểu Con nhận liền hung ác giật đi, rồi ừng ực uống hết toàn bộ, biểu tình lúc này của cậu chàng mới trở lại thỏa mãn.

Lang trư cười càn hăng, ôm bụng cười đến nước mắt rùng rùng.

Tiểu gia ăn xong miếng chua cay, sau đó thử thêm hai miếng thịt nướng, rồi kéo tay Nghịch thiên chạy ra hướng đường lớn. Mẹ nó, người ta nhìn chòng chọc kia kìa!

Nghịch thiên vừa cười vừa để cậu kéo đi, dù sao hồi nữa họ cũng sẽ về lại nhà nghỉ, khó được cơ hội đánh lễ kiếu này, cảm giác cùng Tiểu gia hai mình tản bộ mới tuyệt làm sao.

“Sau này, chúng ta đừng đi du lịch với bọn họ nữa, thực TM nháo chuyện!” Tiểu gia quay đầu liếc đám người bị bỏ lại, sau đó kiên định nhìn sang Nghịch thiên.

Nghịch thiên chỉ mỉm cười, nắm tay Tiểu gia thả bộ thăm thú phố phường, thỉnh thoảng ghé vào đôi ba quầy hàng bán quà lưu niệm.

Gió buổi tối nhẹ nhàng mơn trớn, len lỏi tận vào đáy tâm tư đang nôn nao của Tiểu gia, “Ngày mai anh quay về B thị rồi à?”

“Ừ, về thôi, còn phải đi làm mà.” Nghịch thiên bắt gặp phía trước có một cửa hàng bán búp bê Nga, liền kéo Tiểu gia đi vào.

“Sao thế?” Đèn trong cửa hàng sáng trưng, trên các kệ gắn trực tiếp vào tường bày rất nhiều búp bê. Tiểu gia có chút khó hiểu.

Nghịch thiên cười đáp lại với nhân viên bán hàng đang chào đón hai người, “Cháu gái của anh thích búp bê lắm, mua hai con tặng nó vậy.”

Tiểu gia nhìn hết một lượt búp bê trong cửa hàng, “A, anh có vẻ rất cưng cháu gái của mình nha.”

“Đúng đó, tròn trĩnh nộn nộn thiệt đáng yêu, em nhìn thấy nhất định cũng thích.” Nhớ đến cháu gái mუმ mუმ ở nhà, nét cười trên môi Nghịch thiên càng tươi.

Tiểu gia quay đầu nhìn mấy con búp bê ở kệ hàng đối diện, đưa lưng về phía Nghịch thiên, thanh âm có phần cứng nhắc, “Đã thích như vậy, anh tự sinh cho mình một đứa có phải tốt hơn không?”

Nghịch thiên nhận lấy túi quà búp bê được nhân viên bán hàng gói lại kỹ lưỡng, thanh toán tiền, sau đó kéo Tiểu gia rời đi. Ra khỏi cửa hàng, hắn đánh một cái thở dài, “Tiểu Uyên, anh trời sinh đã là đồng tính luyến ái, đối với phụ nữ ngoại trừ sự tôn trọng thì hoàn toàn không có cảm giác khác. Anh tuy thật thích những đứa trẻ nhỏ xinh đáng yêu, nhưng điều đó không làm thay đổi sự thật anh là đồng tính luyến ái.”

“Chuyện đồng tính luyến ái kết hôn phụ nữ không thiếu, sau đó liền có thể sinh con!” Lòng ngực Tiểu gia dấy lên cảm giác bất an, tâm trí không thể ngăn được mà nghĩ đến những viễn cảnh đau lòng. Có lẽ, cũng chính cảm giác bất an này chính là nguyên nhân cậu thích cùng Nghịch thiên gặp mặt ở trên Internet hơn. Internet là ảo, Internet không đúng sự thật, Internet nét không phải đời thực. Còn có ẩn sâu trong mớ tiềm thức thâm căn cố đế của Tiểu gia, quen biết Nghịch thiên trên Internet khiến Tiểu gia thường hay nghĩ xa nghĩ gần, đôi khi lại huyền hoặc bản thân. Đồng tính luyến ái sao? Nghịch thiên thật ra ở vào cấp độ nào? Tiểu gia còn từng lùng sục trên Internet, tìm tòi thông tin về cộng đồng đồng tính luyến ái của Trung Hoa Dân quốc ít nhiều thế nào? Còn có những thành phần bảo thủ chống đối thế nào, tư tưởng của đại đa số người Trung Quốc ra sao, con số đã come out được mấy phần? Mà đại bộ phận dân đồng tính đều che giấu bản thân, rồi cùng phụ nữ kết hôn. Như vậy, Nghịch thiên thì sao? Một người đàn ông thích trẻ con như anh, sao có thể chắc chắn được sẽ không bị tình cảm ám áp của gia đình hấp dẫn.

“Người ta nói, những người đó vẫn còn sót một chút khuynh hướng song tính luyến, hoặc muốn trốn tránh hiện thực, hay bị quan niệm truyền thống gia đình cản trở. Anh thì không như thế.” Nghịch thiên ôm chầm lấy Tiểu gia, “Anh là đồng tính thuần túy. Anh đối với phụ nữ một chút dục vọng cũng chẳng có.” Không rõ nói như vậy Tiểu gia có hiểu ra vấn đề hay chẳng, Nghịch thiên lại vươn tay vỗ vỗ đầu cậu, “Em có thể hoàn toàn tin tưởng anh. Mà thật ra, bản thân anh đối với em lại không hề an lòng, em còn chưa hoàn toàn hiểu rõ chính mình, sau đã gặp phải anh rồi.”

“Không mà! Em không thích con gái!” Tiểu gia vừa nhớ đến đám người Sông bắt tận liền nổi da gà.

Nghịch thiên bật cười, “Đám người Thủy chỉ là một dạng thôi, còn nhiều những loại hình khác nữa, có khi mãi sau này em mới gặp được một cô bé hiểu chuyện.”

“Thôi đi! Không cần đâu!” Tiểu gia túm chặt góc áo Nghịch thiên, gấp gáp nói, “Tương lai anh nếu muốn bỏ rơi em, TM đừng có đem chiêu phải đi lấy vợ ra mà đối phó với em! Nói cho anh biết, lão tử đối với con gái không có hứng thú!” Gì mà đời vẫn còn loại con gái ôn nhu sẵn sóc, thì sao chứ? Cậu không thèm, cậu chính là thích kiểu tính cách của Nghịch thiên, là khuôn mặt, giới tính như vậy!

Nghịch thiên cúi đầu cười, cuối cùng lại phá cười thành tiếng. Tiểu gia bị tiếng cười thỏa mãn của Nghịch thiên khiến cho bình tĩnh lại, cuối cùng đã chẳng còn miên man suy nghĩ nữa. Nổi gót Nghịch thiên đi hết đoạn đường dành cho người đi bộ, sau đó, hai người gọi xe quay trở về nhà nghỉ.

Kỳ thực, đường dành cho người đi bộ khá dài, cứ nhón nhở dạo hết con đường cũng tốn khá nhiều thời gian. Cứ như vậy, thời điểm Nghịch thiên cùng Tiểu gia về tới nhà nghỉ, lại bắt gặp đám người thích gây chuyện mắt mặt còn đang đứng ngoài đường lớn ngay trước cửa nhà nghỉ.

Nhất định lại làm ra chuyện tốt gì đó nữa rồi... Tiểu gia trong lòng phỏng đoán.

“Tôi mặc kệ... Mặc kệ đó!” Oai oai đứng trên bậc thềm kêu rên, vẻ mặt khinh khỉnh, đầu lắc không ngừng chẳng khác nào vừa nuốt xong thuốc lắc.

Hoa bá vương bảy màu cầm trong tay danh sách đăng ký phòng, đem làm quạt, trên mặt bày ra biểu tình không nhin được nữa, nhưng trong mắt lại lập lòe mưu tính gì đó, “Kêu la gì chứ, lão đại Thiên thần đã đặt trước bảy gian, hai người một gian, tỷ muội tụi này vì nhường phòng cho mấy người mà phải chịu cảnh ba người một phòng đó, anh còn bắt măn cái gì chứ?!”

Oai oai cũng tự biết mình đuối lý, thế nhưng quay nhìn anh bạn cùng phòng Lang trư của mình, lại không ngừng lắc đầu, “Cứ xếp thêm một gian ba người đi mà... Tôi muốn ở một mình.”

“Hiện tại đang là mùa cao điểm du lịch, lại đang cuối tuần nữa, muốn có phòng để ở cũng khó quá chừng! Anh lại đòi vùng tiền một mình một phòng! Nếu là đàn ông chân chính, thì anh đứng chít chít oai oai nữa!” Sông bất tận một bên tìm cách ngăn lại Oai oai đang muốn chạy đi tìm nhân viên tiếp tân đặt một phòng đơn, đồng thời đánh mắt sang Tiểu tâm, ý bảo cô nàng ra tay trước, dặn người ta nói phòng đơn đã đầy người ~

Tiểu tâm vô cùng phối hợp, đi trước vào trong, mỉm cười ngọt ngào với cô nhân viên tiếp tân, “Tỷ tỷ, nhà nghỉ của mọi người làm ăn khá thiệt đó ~~~ phòng đầy người hết rồi ha ~~~~”

Nữ tiếp tân đứng tại bàn đăng ký chỉ có thể bất đắc dĩ, đành vì công việc làm ăn, không thể làm mất lòng khách hàng, “Đúng thế, làm ăn cũng tốt...” Dù gì, nếu như lời nói ra không vừa ý người ta, có khi đoàn khách này sẽ chẳng ở lại nữa? Cũng đã trễ thế này, những gian phòng này đâu ai cần nữa?

Oai oai dù sao cũng không phải tên ngốc... Huống chi, đến cả ENZO nhiều khi còn biết nhìn mặt đoán ý cơ mà...

Oai oai nhìn đám con gái rất không có ý tốt, đành nhường một bước, “Được...được rồi, đàn ông con trai tụi này sẽ chịu ở chật một chút là được... Tôi...” Oai oai nhìn về phía Tiểu Con nhện, dù sao duyên phận bọn họ cũng còn cái duyên phận ở ly chè kia, “Tiểu Con nhện, tôi với hai người ở chung một phòng được không?” Nể tình hần đã vô cùng phối hợp diễn một màn “giật ly chè” kia... Thu lưu hần đi mà...

Tiểu Con nhện lười kéo Theo anh về nhà, giờ giờ thẻ quẹt phòng trong tay, “Móa! Nằm mơ đi! Anh tới làm gì hử? Theo tụi này 3P chắc?!”

Tiểu Con nhện vừa dứt lời, cả đám người mồ hôi lạnh ròng ròng... Chỉ mong người ngoài lỡ nghe thấy cũng không hiểu cái gì là...3P...

Oai oai bị phẫn, quay đầu nhìn sang Phong, “Phong này... Tôi với các cậu...” Còn chưa nói xong, hần đã bị ENZO cắt ngang, “Biến biến biến, làm loạn gì chứ! Đây coi như tuần trăng mật của bọn này sau đợt kết hôn lần trước! Anh chạy tới xem náo nhiệt gì chứ! Biến lẹ chỗ khác nghen!”

Đám người tiếp tục đổ mồ hôi lạnh vì câu nói của ENZO... Chỉ mong không ai để ý một thằng được rửa tội kéo tay một cậu con trai khác nói chuyện kết hôn rồi tuần trăng mật gì đó...

Oai oai phần uất, ánh mắt cầu cứu hướng sang Nghịch thiên cùng Tiểu gia, nức nở, “Lão đại... Tiểu gia...”

Nghịch thiên vẫn như trước cười rất ôn hòa, giống như đang cổ vũ Oai oai nói cho hết lời mình. Mà Tiểu gia lại ghét bỏ nhìn hắn, quăng ra đúng một chữ, “Cút!”

Oai oai khóc ròng...

Tiểu ái nhận lấy thẻ quẹt trong tay nữ tiếp tân còn đang cứng ngắc mỉm cười, đứng ngay quầy đăng ký, sau đó nhét vào tay Lang trư, rồi kéo Oai oai đến bên cạnh đối phương, “Ngoan chút nào, Oai oai, đừng chộn rộn nữa ~~~”

Hai tay Oai oai nín lấy phần gờ nhô ra của quầy đăng ký, khàn giọng la, “Tôi không muốn... Máy người bức lương vì xướng*!” (**ép người tốt làm kỹ*)

Xướng... Mọi người chỉ hận không thể ép chết Oai oai thôi.

Lang trư nhìn cười, đan tay với Oai oai, sau đó ngọt ngào dỗ dành, “Ngoan nào, đừng ồn ào nữa.” Rồi, dứt khoát kéo người vào thang máy.

Oai oai cụt hứng, thôi không chống cự nữa, ngẩng đầu, lệ tuôn đầy mặt, “Cậu đừng ăn hiếp tôi nữa... Tôi thật sợ cậu đó...”

Lang trư nhe răng cười, cảm giác có chút dọa người, “Yên tâm đi, không như cậu nghĩ đâu, tôi sẽ rất ôn nhu mà.”

Oai oai lại khóc ròng.

Nữ tiếp tân đứng ở bàn đăng ký trải qua một màn này, khuôn mặt méo mó, cứng ngắc nhìn đoàn người bọn họ. Ban đầu, cô đăng ký cho hai người nam vào chung một phòng, cảm giác cũng không có gì kỳ quái. Dù sao trong tư tưởng người Trung Quốc bọn họ về việc trọ phòng, vẫn quen phân chia nam nam, nữ nữ ở chung, nếu ngược lại liền khiến người khác tò mò. Điểm này vốn khác biệt với những người ngoại quốc, cho nên cũng tạo thành tập quán riêng của bọn họ. Nhưng hiện tại, đám người này, vì chuyện này mà nam nữ gì đó đều nháo loạn một phen, lời nói lúc thật lúc giả thiệt khiến cho người ta chóng mặt... Còn mấy người đàn ông kia... Bọn họ...

Phát hiện ánh mắt ngờ vực cùng ngờ ngác của đám nhân viên nhà nghỉ, Tiểu gia đen mặt, kéo tay Nghịch thiên bỏ đi trước.

Nhà nghỉ có năm tầng, tất cả phòng bọn họ đặt đều ở tầng một. Bởi vì bọn họ đi thành một đoàn, cho nên xếp phòng như vậy cũng tiện quản lý hơn, có việc gì cần gõ cửa cũng tương đối thuận lợi. Nhưng Tiểu gia lại mong, bọn họ không phải ở chung trong một nhà nghỉ như thế!

Cửa phòng vừa mở ra, phải công nhận phòng do Theo anh về nhà đặt quả nhiên không chê vào đâu được, bày trí trang nhã, ánh sáng ôn hòa, đầy đủ tiện nghi. Nhà nghỉ này còn rất biết ý khách hàng, chuẩn bị cả một chai vang đỏ làm lễ vật tiếp đón, tạm thời không quan tâm chất lượng của rượu, chỉ cần tặng phẩm chú đáo như thế đã khiến người ta hài lòng ngoài ý muốn. Hơn nữa, vì bọn họ nhận phòng vào chợp tối, nhà nghỉ cũng chuẩn bị chu đáo chút đồ ăn khuya lót dạ, chính là một hộp chocolate, ngoài ra còn một tờ giấy nhắc nhở tình hình thời tiết ngày mai. Đây toàn bộ đều là âm thầm chuẩn bị, tỏ rõ dụng tâm đối đãi khách hàng nơi nhà nghỉ này.

Tiểu gia cầm lên hộp chocolate, ghen đến đỏ mặt, tức giận đều lộ rõ ra ngoài.

Nghịch thiên nhìn chai vang đỏ đặt trên bàn, sau đó cầm dụng cụ đặt một bên khui rượu, tự rót lấy một ly. Vang đỏ này tuy không phải cực phẩm, nhưng xét lại cũng xứng với đồng tiền bát gạo bỏ ra, không quá thất vọng là được rồi. Hắn vốn muốn rót thêm một ly nữa, đưa Tiểu gia ném thử, nhưng lại bất gặp cảnh tượng cậu đứng bên giường, thần sắc tức giận không thôi.

“Sao vậy?” Nghịch thiên đi qua, bắt gặp hộp chocolate trong tay Tiểu gia, “Không thích ăn cái này?”

Tiểu gia ném hộp chocolate trở lại giường, nghiêng răng nghiêng lợi, “Không liên quan đến chocolate!”

“Vậy như này là sao?” Nghịch thiên ngờ vực nhìn Tiểu gia.

“Anh TM thần kinh thô à? Một chút cũng không hiểu gì hết à!” Tiểu gia trừng mắt với Nghịch thiên, đối phương ngay lập tức bưng tỉnh đại ngộ, sau đó bật cười... Trách không được, Oai oai vừa này ở ngoài sảnh liêu chết không theo.

“Mẹ nó, Theo anh về nhà cũng không phải người thường!” Tiểu gia nhớ tới vị nào đó thoát nhìn nghiêm trang đứng đắn, nhưng thực chất lại là một tên đầy bụng ý xấu.

Nghịch thiên vỗ về trấn an Tiểu gia, “Quên đi, Oai oai vừa này đã quậy thành như vậy, anh thấy chúng ta cũng chẳng còn mặt mũi nào lên sân khấu nữa đâu...” Cứ thế mà ngủ vậy... Trải qua buổi tối hôm này, Nghịch thiên tự cổ vũ bản thân, phải tin tưởng chính mình mới được!

Tiểu gia cũng hiểu cậu thật chẳng còn mặt mũi nào vòng ra đại sảnh đòi đổi một gian phòng khác hay những thứ tương tự thế, chỉ có thể ngậm miệng.

“Được rồi, em tắm trước đi, nghỉ sớm một chút, ngày mai còn phải đi mấy chỗ nữa. Anh xuống tiếp tân nhờ người đặt giúp em vé xe lửa để ngày mai trở về, anh cũng phải mua vé máy bay cho mình.” Nghịch thiên đẩy Tiểu gia đến trước phòng tắm.

“Ừm, được.” Tiểu gia tiện tay cầm lấy quần áo, “Được rồi, này... Nếu được anh có thể mua chút đồ ăn khuya không? Khi này ăn vào... Tiêu hóa hết rồi.” Không thể trách cậu ăn nhiều, dù sao đang tuổi xanh phơi phới, thân thể còn trong thời kỳ phát triển, rất mau đói...

“Được.” Nghịch thiên cười, “Anh sẽ tranh thủ để em tắm xong ra là có đồ ngon nóng hổi để ăn.”

Nhìn Nghịch thiên đi ra ngoài rồi đóng cửa lại, Tiểu gia liền thấy khổ não... Vừa này bước vào phòng, nhìn thấy giường ngủ thế kia, có chết cũng không tránh được, cứ nhiên nghĩ đến câu nói của lão Cống... 419...

27. Chương 27: Chết Tiệt, Để Làm Cuộc Sống Tươi Đẹp Hơn

Tiểu gia nhìn chằm chằm chiếc giường kingsize đặt giữa phòng, càng nghĩ chỉ càng liên tưởng đến tình dục... Đơn giản nhắm mắt làm ngơ, bước vào phòng tắm.

Qua loa tắm cho xong, Tiểu gia bước ra ngoài, nhìn xem thời gian, thấy Nghịch thiên còn chưa trở về. Cậu đành bật TV, càng nhìn lại càng thấy chán. Bất quá, dù buồn chán cách mấy, cậu thề cũng không thềm gõ cửa phòng kế bên...

Dò qua hết một loạt các kênh, lại nhìn thử đồng hồ, mắt không quá 3 phút, Tiểu gia cuối cùng vẫn nhìn không xong, lấy ra điện thoại, gọi cho lão Cống.

“Này? Dương Uyên? Là tiểu tử cậu sao?!” Thanh âm lão Cống như muốn rung trời chuyển đất.

Tiểu gia đem di động cách xa một chút, “Chết tiệt, nói nhỏ một chút thì chết à?!”

“Tiểu tử nhà cậu! Sáng ra nói nhăng cuội gì vậy hử?! Hồi sau tôi gọi cậu cũng chẳng thềm nhận! Có ý gì hử?! Nói gì đi chứ?!” Oán khí một ngày đêm của lão Cống hiện tại mới có chỗ phát tiết, sáng sớm vốn đang ngủ ngon, lại bị tiểu tử thối Dương Uyên kia đánh thức còn chưa tỉnh, vốn tưởng nhanh nhanh đưa tên này ra xe lửa, sau đó về có thể ngủ tiếp. Nhưng tên thối này trước khi đi lại nói một câu như thế, khiến toàn bộ buồn ngủ đều bay biến... Mẹ nó! Thiệt muốn dọa người sao?!

Tiểu gia không thềm để ý chất vấn của đối phương, “Này, đi gặp mặt chồng... Này... Đã coi là chồng nhưng vẫn là 419 sao?” Đơn giản, thẳng tuột thật sự là phong cách của Tiểu gia.

Lão cống qua nửa ngày vò đầu mới lại lên tiếng, cứng ngắc hỏi lại, “Dương Uyên, tiểu tử cậu thật sự chạy tới H thị để 419 sao?”

“Móa, tôi hỏi cậu, cậu TM không trả lời còn hỏi ngược lại tôi?!” Tiểu gia liếc nhìn đồng hồ trên tường, thầm tính thời điểm Nghịch thiên có thể quay trở lại.

“Lão tử là dành ông chân chính ngay thơ của thế kỷ mới! Khi!” Lão Cống cố tìm từ ngữ tân bốc bản thân, bất quá không cách nào che giấu chuyện chính mình chỉ là tên nhóc xứ nam. Bình thường anh chàng này nói chuyện không biết xấu hổ, cơ bản đều là bịa đặt mà thôi.

Tiểu gia xì một tiếng khinh miệt, “Nói nửa ngày chính cậu cũng không hiểu cái P gì! Cúp điện thoại đây!” Nói xong liền muốn ngắt máy.

“Chết tiệt!Cúp máy cái gì! Tôi còn muốn hỏi cậu! Cậu chạy xa như vậy chỉ để 419 hả?! Đầu óc cậu có bệnh hả?! Thôi được rồi, sáng nay cậu nói người kia không phải con gái, là con trai hử?! Đàn ông sao?! Cậu TM cùng đàn ông 419?! Cậu phát khùng cái gì hử!” Lão Cống vốn nghĩ, 419 cũng chẳng sao, có điều không cần phải đi xa như vậy chứ, S thị cũng có khách sạn, đồng dạng đều là bỏ tiền vào khách sạn, còn phung phí lắm thứ như vậy a?! Huống chi... Dương Uyên còn bảo đó là đàn ông?! Điên rồi sao?!

Tiểu gia quyết đoán ngắt điện thoại, tiện tay tắt máy luôn. Chết tiệt, cứ nghĩ gọi một cú cho đáng, lời muốn nghe lại không được, ngược lại còn bị tra hỏi đủ thử linh tinh. Huống hồ, tình huống của cậu căn bản không giống với 419. 419 chính là vui vẻ một đêm, qua đêm này không ai nhìn mặt ai. Mà cậu cùng Nghịch thiên đều không phải, bọn họ chính là muốn cùng nhau cả đời. Cho nên, coi như cuộc điện thoại này chỉ mang ý nghĩa đốt chút thời gian.

Tiểu gia ném di động sang một bên, nằm trên giường lăn tới lăn lui mấy vòng tự chơi đùa. Đúng lúc này, cửa mở ra, Tiểu gia theo phản xạ ngồi bật dậy.

“Tắm xong rồi sao? Ha hả, anh về trễ chút.” Nghịch thiên cười nói, giơ ra chiếc cà mèn trong tay, “Hỏi thăm dưới đây có món gì để ăn khuya, bọn họ liền nói có cơm chiên Dương Châu là nhanh nhất, cho nên lập tức chuẩn bị một phần.”

Tiểu gia nhận lấy cà mèn, nóng đến phỏng tay, “Anh phải ở dưới đó chờ sao? Em phát hiện ở trong phòng còn có mì gói... Cái này cứ để anh ăn đi, em ăn mì gói cũng được.”

“Anh vừa lúc cũng đang đói bụng mà, hơn nữa, ăn mì gói có gì ngon lành, một chút dinh dưỡng cũng chẳng có.” Nghịch thiên đi tới bên ấm nước điện đang đun gần quầy bar.

“Em làm xong cả rồi, anh đi tay đi. Hôm nay cũng mệt chết đi đường, chờ anh tắm xong, tụi mình cũng ăn cơm.” Tiểu gia cũng tiến lên, nhắc ấm nước sôi ra khỏi bếp. Kỳ thực cũng không quá khó khăn, chỉ cần cho nước vào ấm để lên bếp đun, cắm điện, sau ba phút liền sôi.

Nghịch thiên ngẫm lại cũng hợp lý, bước vào phòng tắm, “Em nếu đói bụng thì cứ ăn trước, ăn không hết thì để lại cho anh là được.”

Phòng tắm bắt đầu truyền ra tiếng nước chảy. Tiểu gia nhìn chằm chằm ấm nước đang đun, tự nhắc bản thân không nên nghĩ ngợi lung tung. Thế nhưng, tiếng nước chảy bên kia càng lúc càng đánh động thính giác cậu, Tiểu gia đỏ mặt, trong lòng gào thét: Xong đời! Rốt cuộc cũng xong rồi!

Tiếng nước chảy cuối cùng cũng dừng lại, Nghịch thiên vừa lau đầu, vừa ngược nhìn đồng hồ treo tường, đúng lúc bắt gặp Tiểu gia đang ngẩn người ngồi bên quầy bar.

“Em sao vậy?” Nghịch thiên phát hiện Tiểu gia hai má đỏ rực, phản xạ có điều kiện vươn tay sờ thử trán đối phương xem có nóng hay không.

Bàn tay Nghịch thiên vừa chạm vào Tiểu gia, cậu lập tức né đi.

“Rốt cuộc là vì sao?” Nghịch thiên khó hiểu.

Tiểu gia xấu hổ nhìn Nghịch thiên trên người chỉ quần độc một cái khăn tắm, để ngực trần còn lấm lấm mấy giọt nước.

“Biến, mau mặc quần áo của anh vào!” Mắt lơ nhìn thấy cái không nên a!

Nghịch thiên bật cười, “Tắm xong đều là như vậy mà.”

Tiểu gia quay đầu đi, mở cà mèn ra chuẩn bị ăn cơm. Nghịch thiên không còn cách nào khác, đành tròng vào áo thun nghiêm chỉnh, mới ngồi xuống bên cạnh Tiểu gia.

“Thất sách quá, quên xin thêm một đôi dưa nữa rồi.” Nghịch thiên nhìn Tiểu gia đang dùng dưa ăn cơm, khổ não tự trách bản thân.

Tiểu gia không nói gì, tự tọng vào miệng một ngụm cơm lớn, sau đó đẩy cà mèn cùng đôi dưa về phía Nghịch thiên.

“Nói đùa đó, em ăn đi.” Nghịch thiên vui vẻ cười, vỗ vỗ đầu Tiểu gia, quay nhìn TV.

Tiểu gia ăn thêm hai dưa nữa, lại đẩy cà mèn qua, “Ăn no rồi, anh nói, dư thì để cho anh mà.”

Nghịch thiên tủm tủm cười, sau đó vỗ vỗ giường, “Được rồi, em ngủ sớm một chút đi.”

Tiểu gia nhìn chiếc giường kingsize, thật sự không có dũng khí đặt lưng xuống ngủ, “Em đi uống nước cái đã.”

Nghịch thiên không tiếp tục nữa, vừa ăn vừa xem TV, bắt quá tầm mắt vẫn hướng về phía Tiểu gia.

Tiểu gia dạo hết một vòng mới quay lại, “Em đi WC.”

Thêm một vòng nữa, “Em đi đánh răng, rửa mặt.”

Lại tiếp một vòng, “Anh còn muốn ăn hay uống đồ lạnh gì không, em đi mua...”

Nghịch thiên thở dài, đặt cà mèn xuống, kéo Tiểu gia lại, “Em rốt cuộc đang sốt ruột cái gì hả?”

“Ai, ai thèm TM khẩn trương chứ?”

Nghịch thiên kéo gương mặt Tiểu gia lại đối diện với chính mình, “Tiểu Uyên, trong lòng em, anh là người thế nào?”

Tiểu gia nhìn thẳng vào mắt Nghịch thiên, “Hòa nhã, tốt tính, hiểu đạo lý, có nguyên tắc, ưm... Rất quân tử.” Tiểu gia cố lục lọi hết mớ từ ngữ có trong đầu, cuối cùng nhớ tới hình tượng một người “văn hóa” gì ấy — gọi là “quân tử” thì phải.

“Cảm ơn em đã đánh giá cao anh.” Nghịch thiên kéo tay Tiểu gia, nhẹ nhàng vuốt ve, “Em xem, em cũng bảo anh là quân tử, tuy rằng bản thân anh đối với em thật sự có ham muốn. Bất quá, anh cũng không phải loại người háo sắc. Chúng ta không phải nên nói mấy chuyện yêu đương hẹn hò trước sao? Có một số việc, em còn quá nhỏ, anh nghĩ chúng ta cứ nên để mọi thứ tự nhiên như chờ nước chảy thành sông vậy. Tiểu Uyên, có phải em cho rằng đêm nay anh sẽ làm vài thứ kỳ quái với mình đúng không? Em đối với anh còn tồn tại cảm giác bất an đi?”

Tiểu gia cúi đầu, “Cũng không phải... Em chỉ là...” Tiểu gia thật không có mặt mũi nói ra viễn cảnh của bản thân lúc sắp đi đến H thị.

Nghịch thiên buông tay cậu, nhấc chân trên giường lên, “Kỳ thực em không an tâm cũng rất bình thường, anh có thể hiểu được. Bất luận chúng ta ở trong game có bao nhiêu quen thân. Dù sao, hôm nay cũng là lần đầu tiên cả hai gặp mặt. Hiện tại, em có thể yên tâm mà ngủ, anh cam đoan với em, tuyệt đối sẽ không lợi dụng lúc em ngủ say, làm ra mấy hành động quấy rối gì đó.” Nghịch thiên nghiêm trang giơ tay ra thề, dù cho thái độ có vài phần giống như đang đùa, nhưng lại rất đáng tin.

Tiểu gia cũng ngoan ngoãn nằm xuống, “Anh đó? Sao còn không ngủ?”

“Anh đem cà mèn đi rửa một chút, còn phải đánh răng rửa mặt mới ngủ được.” Nói xong, Nghịch thiên liền mang cà mèn rời đi, một lát sau lại vòng vào nhà vệ sinh.

Tiểu gia dần dần nhắm mắt, dù sao cả ngày hôm nay cũng làm cậu mệt chết đi được, mơ mơ màng màng cảm giác được phần giường bên cạnh hơi chùng xuống một chút, trong chăn có thêm một người nữa, cho nên giật mình tỉnh giấc.

“Sao thế?” Nghịch thiên cảm giác được Tiểu gia đột nhiên cứng ngắc, dịch người quay nhìn cậu.

“Không có gì...” Tiểu gia hít vào một hơi, cơ thể dần thả lỏng, “Thói quen thôi.” Từ trước tới nay đã quen ngủ một mình, đột nhiên bên cạnh thêm một người nữa, cậu mới bị dọa giật mình, chờ phản ứng lại mới hiểu ra đó là Nghịch thiên, cho nên từ từ trấn tĩnh lại.

Nghịch thiên thấp giọng cười, vươn tay xoa tóc Tiểu gia, “Ôm em một cái được không? Thật muốn thử cảm giác có Tiểu Uyên ngủ trong lòng mình.”

Tiểu gia không trả lời, chỉ dịch người lại gần đối phương hơn. Cậu cũng muốn thử ôm Nghịch thiên một cái, trải nghiệm cảm giác của một người có gia đình.

Nghịch thiên kéo Tiểu gia vào trong lòng mình, điều chỉnh lại tư thế nằm ngủ, dần tốt chần cho cả hai, “Thật thỏa mãn, nếu có thể cứ như vậy mà ngủ thì tốt, mệt mỏi gì đó cũng chẳng cảm thấy nữa.”

“Anh đang đóng phim truyền hình sao? Nói năng cứ y như mấy tay diễn viên.” Tiểu gia nép trong ngực Nghịch thiên, kín đáo đỏ mặt. Ngoài miệng lại chê bai đối phương ngôn từ sến súa, trong lòng cậu lại vô cùng hưởng thụ, cảm giác ngọt ngào bay bổng.

Nghịch thiên nở nụ cười, hết sức khoái trá, “Khó có dịp nói được mấy câu tình cảm, muốn làm cho em cảm động một chút.”

“Thôi đi. Lão tử đây rất thực tế đó, không có hứng với mấy màn dễ ngon dễ ngọt đâu.” Tiểu gia ngắc đầu, liếc Nghịch thiên một cái.

Nghịch thiên hơi chau mày, “Thế phải làm sao bây giờ? Anh chỉ giỏi dễ ngon dễ ngọt thôi... Ai dà!” Biểu tình có chút phân vân, sau đó lại biến thành nụ cười giảo hoạt, “Anh còn một món vũ khí bí mật nữa đó.”

Tiểu gia bị chọc cười, rụt rè hỏi, “Gì vậy?!”

Nghịch thiên vẫn cười, quay đầu hôn lên khóe môi Tiểu gia, chỉ là nhẹ nhàng chạm đến, chóng vánh chưa đến một giây.

Tiểu gia ngơ ngẩn, khiến Nghịch thiên cười thành tiếng, “Sao thế? Không phải chứ? Vẫn còn choáng váng sao?”

Tiểu gia xóc lại tinh thần, mặt hết đỏ bừng lại trắng mét.

Nghịch thiên thôi không cười nữa, “Xin lỗi, xin lỗi, là anh quá đáng. Anh sai mất rồi, thế mà lại nói không giữ lời.” Nghịch thiên ảo não, hắn cũng không phải mấy cậu choai choai mười bảy mười tám, sao lại dễ dàng xúc động như vậy? Vừa nãy còn thề thốt chắc chắn, hiện tại lại nhịn không nổi rồi?!

Tiểu gia nghiêng răng nghiêng lợi, mặt trắng bỗng chốc hóa đen, “Anh gọi lúc nãy là hôn ấy hả?!” Nhìn

Nghịch thiên gạt đầu, thanh âm cậu lại tăng lên một bậc, “Là hôn sao?! Chết tiệt!” Giãy khỏi cái ôm của Nghịch thiên, ngồi bật dậy, “Nụ hôn đầu của lão tử sao có thể hơi hợt như thế nào thôi?! Khỉ! Anh thật TM chết nhất! Cái này mà dám TMD gọi là hôn sao?!” Chỉ còn kém không kêu gào đòi bồi thường nữa thôi.

Nghịch thiên ấn Tiểu gia trở về, “Nụ hôn đầu sao?” Không phải chứ... Thời này còn cậu nhóc ngây thơ như vậy sao? Không tin được...

Trán Tiểu gia nổi đầy gân xanh, “Khinh thường em sao?!”

“Thế nào được... Mừng rõ còn chưa kịp...” Nghịch thiên vuốt vuốt lưng cậu, nào phải khinh thường, chỉ là không tin được. Trong game, nhóc này cả ngày X này X nọ, lại thêm đáng về anh tuấn của cậu, vậy mà chưa một lần hôn ai?

Tiểu gia cố nuốt xuống cục tức trong bụng, đối với nụ hôn đầu, dù là nam hay nữ đều có chút chờ mong. Đương nhiên, bản thân cậu không đòi phải có khung cảnh lãng mạn, không khí thích hợp, đối tượng dung nhan mỹ miều, nhưng ít ra, không thể qua loa như vậy chứ? Chạm nhẹ một cái?! Đi chết đi!

Nghịch thiên đem Tiểu gia kéo lại, “Anh thực tình xin lỗi mà...” Thấy sắc mặt cậu rất không xong, hấn tiếp tục trấn an, “Em xem, người không biết không có tội a... Anh sẽ bồi thường...” Vừa nói xong lời này, Nghịch thiên lập tức hôn lên.

Nghịch thiên thật tâm muốn bồi thường, muốn dùng kỹ xảo cao siêu của bản thân cho Tiểu gia một nụ hôn khó quên. Bất quá, đối phương tuy có chút ngây ngô, ngốc nghếch, nhưng không ăn thịt heo cũng thấy qua heo chạy, tuy kỹ xảo không quá thuần thực, nhưng khí thế có thừa, còn biết đỡ lấy đầu Nghịch thiên, rất có tư thế đảo khách thành chủ.

Nghịch thiên thật sự phiền muộn, này là người yêu hôn nhau, không phải kẻ thù đấu sức... Để chế ngự được khí lực của Tiểu gia, hấn chỉ có thể tận dụng ưu thế thể trọng cùng chiều cao của bản thân, ngăn cho Tiểu gia phản công.

Giường nệm mềm mại, lại thêm một mối dòn nén suốt một ngày dài, khiến Tiểu gia dần dần mất đi khí lực phản kháng, thậm chí muốn nhắm mắt lại. Vì vậy, khí thế từ từ hạ xuống, tùy ý để nụ hôn sâu của Nghịch thiên rút hết dưỡng khí, hô hấp càng lúc càng khó khăn...

Nghịch thiên cảm giác được sự mệt mỏi của Tiểu gia, từ từ rời ra, không tiếp tục quấy rầy đối phương nữa, chỉ nhẹ nhàng hôn lên mí mắt Tiểu gia, như thể muốn trấn an cậu. Chỉ đơn giản lặng yên như vậy, trong lòng ôm vợ, khe khẽ hôn một cái, rồi chậm rãi chìm vào giấc ngủ, cảm giác thật sự hạnh phúc, không phải sao?

Hô hấp Tiểu gia đều dần, vô thức nép vào trong lòng Nghịch thiên. Mà hấn cũng từ từ mơ màng, nửa tỉnh nửa mê.

Chuông cửa trong nhà nghỉ vốn dĩ trong trẻo, để người nghe không quá chói tai. Bất quá, chuông cửa vẫn là chuông cửa, đương nhiên phải thỏa tác dụng làm người ta chú ý. Nếu cứ liên tục vang lên không ngừng, dù thanh âm có hay ho đến đâu, đều vẫn là muốn đòi mạng người ta!

Thanh âm đòi mạng vang vọng khắp gian phòng của Nghịch thiên cùng Tiểu gia, cùng tiếng đập cửa dồn dập không ngừng, tiếng ồn ào này thật sự làm Nghịch thiên ngỡ như trong nhà nghỉ xảy ra hỏa hoạn hay những sự cố nghiêm trọng gì đó.

Tiểu gia mờ mịt mở mắt. Nghịch thiên khê hôn một cái lên trán cậu, dỗ cho cậu ngủ tiếp, sau đó đứng lên mở cửa, ngăn không cho thanh âm kia tiếp tục làm ồn nữa.

“Lão đại... Cứu tôi...” Oai oai kéo tay Nghịch thiên, thiếu chút nữa quỳ xuống, hai mắt ngập nước.

Nghịch thiên cho dù tốt tính đến đâu, cũng nhịn không được gân xanh nổi đầy trán. Hắn rốt cuộc gây ra nghiệt gì đây, mới gặp phải đám người này?!

“Cậu bị sao thế?!” Nghịch thiên vô cùng hoài nghi Oai oai có thực sự là người đã đi làm hay chưa!

Oai oai nghẹn ngào, khóc không thành tiếng, “Tên Lang trư kia thật đáng sợ... Tôi không muốn ngủ chung với hắn đâu!”

“Cậu ấy làm gì cậu sao?!” Nghịch thiên có chút oán giận Lang trư, thật là, hai người bọn họ đều lớn không nổi mà?!

“Chưa... Không...” Oai oai nhỏ giọng đáp.

“Không có thì cậu tru tréo cái gì?!” Nói xong, Nghịch thiên liền muốn đóng cửa.

“Lão đại a... Cứu tôi với... Chỉ có anh mới giúp được tôi!” Oai oai cố sống cố chết giữ chặt cửa phòng. Ngoài phòng tiểu Con nhện đã treo biển “Xin đừng quấy rầy”, còn tắt hết chuông báo... Cửa phòng ENZO vừa mở, bản thân hắn đã hoàn toàn chết tâm. Tên kia cởi trần mở cửa, vẻ mặt đặng đặng sát khí, không đợi hắn mở miệng, một cái ly từ bên trong bay ra, đập trúng khung cửa. ENZO mở miệng chửi tục một câu, lập tức đóng cửa lại... Mà phòng của mấy cô nàng kia hắn căn bản không đủ can đảm để gõ, nhất định chết còn thảm hơn... Chỉ còn mỗi lão đại...

Nghịch thiên quay đầu nhìn lại Tiểu gia, thấy người kia đang ngủ ngon, đành nuốt xuống cục tức, “Rốt cuộc là làm sao?!”

“Vừa, vừa vào phòng... Lang trư liền bảo tôi đi tắm...” Oai oai nhìn Nghịch thiên không quá quan tâm, liền nói thẳng vào vấn đề.

“Này không phải rất bình thường sao?! Đi một ngày trời rồi, cậu không thấy bẩn à!” Nghịch thiên nghĩ rất đơn giản, vừa nãy chính mình cũng bảo Tiểu gia như vậy.

“Tôi tắm xong, tên kia cũng đi tắm...” Càng nói giọng càng nhỏ...

“Cậu tắm rồi, chẳng lẽ cậu ta đi tắm lại không được sao?! Oai oai, kiên trì của tôi cũng có giới hạn!” Nghịch thiên nghĩ chính mình nên lập lại quy củ trong bang mới được, dù tính tình tốt cỡ nào cũng có hạn độ.

“... Lúc chuẩn bị đi tắm, tên kia nói... Tên kia nói, tôi ở trên giường... Chờ hẩn... Tôi...” Oai oai đỏ mặt, nhớ đến nụ cười xấu xa của Lang trư, liền run lấy lấy. Càng nghĩ càng sợ, trong bang sao lại nhiều gay như vậy? Bản thân không rõ Lang trư có phải hay không... Nhìn bên ngoài... Hình như là... 55555 Ông đây thích gái đẹp mà, thật luôn, chỉ thích con gái thôi... Tha người ta đi mà...

“...” Còn gì để nói đây, Lang trư rõ ràng đùa giỡn Oai oai đến nghiện rồi. Cũng chẳng rõ hai người chơi trò gì, một tên hăng say đùa giỡn, kẻ còn lại thì mắc chứng vọng tưởng, còn không phải tuyệt phối sao?!

“Lão đại, để tôi ở chung có được không?” Oai oai thật sự không muốn trở lại cái phòng kia, Lang trư quá đáng sợ đi... Cho dù có biến thành gay, cũng phải tìm một người ôn nhu săn sóc, không nên giống như tên Lang trư kia... Bậy! Mình đây căn bản không thể là gay!!!!

Nghịch thiên có phần do dự, nói cho cùng hẩn đối với Tiểu gia cũng không có ý định làm gì, như vậy để Oai oai ngủ ở sô pha cũng chẳng sao, nhưng mà chung quy vẫn không vừa ý việc đối phương ản chuông cửa phá hỏng thời gian nghỉ ngơi êm đẹp của bọn họ.

“Lão đại, ngại thật, Oai oai lại chạy sang quấy rầy anh và Tiểu gia.” Lang trư một tay túm cổ áo Oai oai, kéo về hướng ngược lại căn phòng, “Lão đại, hai người ngủ ngon nhé, chúng tôi về phòng đây.” Vốn định tắm xong lại ra đùa giỡn Oai oai vẫn đề ngủ chung, không nghĩ tới tên kia đã không thấy bóng dáng nữa, nhất định lại bỏ trốn khỏi phòng rồi. Ha ha, chơi vui quá đi.

Oai oai khóc rống, “Ông đây không muốn về phòng với nhà mi, buông ra!”

Nghịch thiên nhìn bọn họ giống như lại sắp gây chuyện, quyết đoán đóng cửa, còn tiện tay treo luôn tấm biển “Xin đừng quấy rầy” bên ngoài, hẩn vốn nên làm vậy từ trước mới phải! Cửa đã đóng lại, hẩn vẫn loáng thoáng nghe thấy tiếng Oai oai tru tréo gì đó giống như “Cường bạo con trai nhà lành”, “Ông không muốn phát sinh quan hệ với nhà mi”, “Cường X a, cứu mạng”.

Nghịch thiên đau đầu, trở lại giường, nhẹ nhàng vươn tay ôm lấy Tiểu gia, đắm chìm vào trong tĩnh lặng... Về phần ngày mai... Lại nhớ đến trận âm ỉ ban nãy của Oai oai... Nhưng mà ngày mai là chuyện của ngày mai, hơn nữa ngày mai còn...

28. Chương 28: Better Sex, Better Life

Chuyện hạnh phúc nhất đời là có thể ngủ thẳng đến lúc tự nhiên tỉnh lại, đây là điều tiên quyết.

Nghịch thiên chưa từng nghĩ tới chỉ việc tỉnh lại thôi cũng hạnh phúc đến vậy, ngủ đã giấc rồi tinh thần thật tốt, tỉnh lại liền bắt gặp khung cảnh vợ mình còn say giấc nồng, tâm tình lại càng tốt, mọi thứ nói chung đều tuyệt cả.

Dáng vẻ lúc ngủ của Tiểu gia thật sự đáng yêu, hàng mi rũ xuống, môi hơi nhếch lên, bộ dáng không chút phòng bị bày ra trước mắt Nghịch thiên, khiến hắn cảm giác như thể dù có nhìn cả đời này cũng không biết chán. Khẽ vò vò mớ tóc lòa xòa của cậu, Nghịch thiên nhìn sang đồng hồ báo thức đặt phía đầu giường, đã hơn 9 giờ, phải rời giường rồi, không thì lại trở thành đề tài cho đám người kia bình phẩm mất.

Nghịch thiên vỗ nhẹ bên mặt Tiểu gia, “Tiểu Uyên, dậy nào, tiểu Uyên.”

Tiểu gia mơ mơ màng màng mở mắt, sững người nhìn thật lâu gương mặt đối diện mình, “Này... Máy giờ rồi?” Chống người ngồi lên, cậu có chút xấu hổ nhìn chằm chằm tấm chăn.

Nghịch thiên cười cười, đứng dậy bước vào buồng vệ sinh, “Hơn 9 giờ rồi, nếu không dậy nữa, nhất định khiến cho đám người trong bang đoán già đoán non những chuyện xảy ra tối qua.”

Tiểu gia đỏ mặt, đứng lên thay quần áo, “Bọn họ là một đám điên!” Cậu cũng rõ ràng, bọn họ sẽ thật sự làm như vậy.

Hai người vội vàng vàng rửa mặt, chải đầu, sau đó thu dọn vài thứ rồi đi xuống khu nhà hàng của khu nhà nghỉ. Nhà hàng này mở theo dạng buffet, tự mình có thể chọn món, giờ mở cửa là đến 10 giờ, hai người thật sự vừa kịp tới.

Ăn sáng lúc 9 giờ cũng không tính là quá muộn. Khách ăn sáng còn khá nhiều trong nhà hàng. Nghịch thiên cùng Tiểu gia vừa bước vào, đã bị đám người trong bang tóm được, “Lão đại ~~~~~ bên này bên này ~~~~~” Tiểu tầm mắt lờ sáng, phát tay với bọn họ.

“Còn có người chưa tới?” Nghịch thiên có chút kinh ngạc phát hiện trên bàn ăn chỉ có mấy cô gái cùng vợ chồng nhà Tiểu con nhện.

Thủy vô biên mị mị mắt dò xét Tiểu gia, “Tiểu gia, tối qua ngủ không ngon à?”

Tiểu gia nghiêng răng, tròng mắt liếc cô nàng, “Lão tử ngủ cực kỳ ngon!”

Tiểu Con nhện đã sớm giải quyết xong phần ăn sáng của mình, cũng chen vào góp vui với Thủy vô biên một câu, “Nghe Tiểu ái nói, tối hôm qua, ngoài cửa phòng hai người treo biển ”Xin đừng quấy rầy“?” Nói xong, cậu chàng dùng ánh mắt đầy chế nhạo hướng sang Nghịch thiên.

Nghịch thiên đang uống cà phê, có chút bất đắc dĩ, mấy...cô nàng này nửa đêm không chịu ngủ còn chạy đi xem bọn họ có thật hay không đúng nghĩa “Xin đừng quấy rầy”?!

“Phóng cái P! Phòng ông đây cần gì treo cái biển đấy!” Tiểu gia thầm nghĩ đám con gái này quả là “tai họa” mà, còn bịa đặt đủ điều nữa.

Nghịch thiên trấn an Tiểu gia, “Lúc anh treo biển thì em đã ngủ.” Tiểu gia khó hiểu nhìn sang Nghịch thiên, ý tứ như bảo hắn làm chuyện dư thừa, khiến đối phương lập tức nhớ đến chuyện tình tối ngày hôm qua, sắc mặt cũng xấu đi, “Tối hôm qua, lúc em đang ngủ, Oai oai chạy sang làm loạn...”

Mấy cô nàng xung quanh lập tức phấn chấn hẳn lên, rất hứng thú nghe ngóng chuyện vui. Nghịch thiên không còn cách nào khác, đành phải kể lại đầu đuôi mọi chuyện.

“Ha ha ha ha...” Mọi người nghe xong, không có lấy một người đồng cảm với Oai oai, ai nấy đều rất chi hể hê.

Nghịch thiên thấy bọn họ phá ra cười, cũng có chút hiểu ra... Thực sự là có ý tứ... Ài, đều là nhờ bọn họ dạy hư.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền xuất hiện. Oai oai mang theo hai vành mắt đen, tiều tụy không chỗ nào che, cùng với Lang trư hiện thân.

Tiểu ái kéo thêm một cái ghế cho Oai oai, hết sức trù nể vỗ về đỉnh đầu Oai Oai, “Ai nha, Oai oai này, cậu nhìn giống như lao lực quá độ nha?”

Oai oai cảm động, vội vàng tổ khổ, “Tôi căn bản là ngủ không ngon...”

Lang trư thần thanh khí sảng, ngồi ăn điểm tâm, “Đừng nói bậy nhá, tôi tối hôm qua còn hỏi thăm cậu có muốn ngủ hay không, rõ ràng chính cậu nói không muốn ngủ mà.”

Thủy tiên ngạo kiều kinh ngạc nhìn Oai oai, “Hai người thức chơi suốt đêm sao? Thể lực thật là tốt a ~~~~~ Chắc chắc, nhìn không ra đó, Oai oai, sức chịu đựng của cậu lại tốt như vậy ~~~~~”

Oai oai không hiểu đầu của tai nheo gì, “Cái gì mà sức chịu đựng? Kiên trì hử? Tôi chỉ có thể kiên trì thôi.”

Tiểu Con nhện cười khùng khục, đập bàn, “Thủy tiên thật là thâm thúy, kỳ thực là sức bền đó, ha ha ha...”

Mọi người hắc tuyến...

Oai oai cuối cùng cũng hiểu ra, mặt đỏ bừng, “Không phải không phải, mấy người đừng có hiểu lầm nha!!!”

Sau đó dùng sức lay Lang trư, “Này này, cậu nói đi chứ, chúng ta không có quan hệ gì hết!!!! Cậu nói cái coi!!!!”

Lang trư từ đầu cũng đen mặt vì cậu nói của Tiểu Con nhện, bắt quá vừa thấy phản ứng vô cùng kích động của Oai oai, đột nhiên thay đổi suy nghĩ, “Gì mà không quan hệ? Tối hôm qua chúng ta ngủ chung còn không có quan hệ sao?”

“A!!!! Lang trư, nhà mi là cố ý hãm hại ta!! Ta với mi chưa từng phát sinh cái gì hết!!!!” Oai oai gấp đến chết, “Tối hôm qua, ta ngủ trên sô pha, ngủ trên sô pha đó!!!”

Hoa nhài mùa hè quay sang Lang trư chỉ trích, “Đối với người yêu phải biết săn sóc, sao lại để Oai oai sau khi lao động chân tay vất vả, còn phải ngủ trên sô pha? Này không phải phẩm chất của một tiểu công tốt nha.”

Lang trư gật đầu như đã hiểu, thái độ tuyệt đối đủ thỏa mãn quần chúng, vô cùng săn sóc gấp cho Oai oai một miếng thịt xông khói, “Ăn đi, như vậy đến tối cậu mới đủ sức lao động chân tay nha.”

Oai oai khóc rống, “Trong sạch của tôi a!!!!!!” Hấn diên mất thôi...

Tiểu gia nghĩ đến nửa đêm hôm qua, trong lúc cậu đã ngủ say, Oai oai lại chạy sang phá, liền thấy khó chịu. Nghịch thiên đã mệt mỏi suốt cả ngày trời, đám người này không thể yên tĩnh chút sao? Ngay cả hiện tại, ăn một bữa sáng cũng có thể sinh chuyện... Thật là, RP cậu nhất định cao lắm mới dây phải đám người này.

Lửa cháy đỏ rực vỗ vai mọi người, vô cùng thần bí, “Nói xem, Phong và ENZO sao còn chưa đến nha ~~~~~”

Tầm mắt Hoa bá vương bay màu nhanh như chớp phóng xa tiêu cự, “Chẳng lẽ bọn họ... HIGH vậy sao?”

Nghịch thiên lại không nghĩ giống những người khác, mà trái lại có chút lo lắng. Từ lúc bắt đầu của ngày hôm qua, bầu không khí giữa Phong và ENZO đã không tốt, mà tối hôm qua, lúc đi trên đường, hai người cũng chẳng hề tham dự vào mấy màn náo loạn của cả nhóm. Mà thời điểm nhận chìa khóa phòng, cả hai cũng không nói tiếng nào. Nghịch thiên phỏng đoán sự tình nhất định không đơn giản như vậy.

Mãi cho đến khi mọi người ăn xong bữa sáng, đang chuẩn bị vòng trở lại đại sảnh thanh toán hóa đơn, cả nhóm mới bắt gặp được Phong và ENZO, đang ngồi trên sô pha đặt trong đại sảnh nhà nghỉ.

Sông bắt tận chạy sang chụp lấy bả vai Phong, “Oa, xuống rồi cũng không biết qua khu nhà hàng tìm bọn này, hại cả nhóm ngồi chờ hai người ~~~~” Lúc đến gần, cô nàng mới phát hiện sắc mặt Phong tái nhợt, bên thái dương cùng môi còn có vài vết bầm, “Phong, làm sao vậy? Khó chịu hả?”

Câu đáp lại duy nhất của Phong, lại là hỏi Nghịch thiên, “Lão đại, hôm nay còn đi đâu nữa vậy?”

Nghịch thiên nhìn sang Theo anh về nhà, giống như hỏi thăm ý kiến, “Đến Mai gia, đòi chè sản xuất trà Long Tĩnh, để mọi người tham quan một chút, nghỉ ngơi thưởng trà, sau đó ăn trưa, tùy tiện dạo vài chỗ nữa, rồi lên đường về.”

“À, vậy mọi người cứ đi đi, tôi không đi đâu. Tôi tự về trước đây.” Hứng thú của Phong đã tiêu tan.

“Không được a, khó có dịp chúng ta gặp mặt, Phong à, cùng đi đi mà ~~~~” Tiểu Ái khuyên nhủ, mọi người phải cùng đi, trên đường mà ít người làm sao chơi vui được.

Tiểu tâm kỳ quái nhìn sang ENZO, phát hiện trên mặt đối phương cũng có vết thương, “Cậu không ngăn à? Hay là cậu cũng định cùng Phong không tham gia với tụi này?”

ENZO thế mà chẳng hề mở miệng, chỉ thoáng đánh mắt về phía Phong, sau đó gấp gáp dời đi tầm nhìn.

Mọi người nhìn một màn này, trong lòng đều nhận ra mấu chốt: Hai tên này, nhất định có vấn đề!

Vì thế, cả nhóm không nói gì thêm, chỉ có thể tùy theo ý bọn họ.

“Nếu như vậy, Phong cố nghỉ ngơi cho tốt, chúng tôi đi thanh toán hóa đơn đây, sau đó đón xe tiễn cậu về H thị nhé?” Theo anh về nhà phát hiện sắc mặt Phong rất kém, nếu để cậu tự đón xe lửa trở về rất không nên, vẫn là trực tiếp ngồi xe hơi về mới tốt.

Phong khoát khoát tay, đang muốn điều chỉnh tư thế ngồi, nhưng giữa chừng lại dừng, thần sắc cứng đờ, “Các anh trả hóa đơn cho nhóm mấy cô gái thôi, phòng của tôi để tôi tự trả. Tự tôi trở về được rồi, không cần lo lắng cho tôi.”

Theo anh về nhà gật đầu. Nếu Phong đã nói vậy, cậu nhất định có lý do riêng. Cho nên, hắn đến tiếp tân thanh toán hóa đơn trước, nhóm đàn ông bọn họ đương nhiên sẽ trả hóa đơn luôn phần của mấy cô nàng. Một đoàn người ôm lo lắng rời khỏi nhà nghỉ. Thái độ ENZO nửa muốn ở cùng Phong, nửa lại đi muốn thưởng thức trà Long Tĩnh, khiến mọi người có chút như lọt vào sương mù.

Nghịch thiên nhìn thoáng qua Phong, sau đó lại hỏi ENZO, “Cậu thì sao? Theo chúng tôi đi thưởng trà, hay trực tiếp quay về?”

ENZO đứng lên, “Tôi đi thưởng trà.” Sau đó quay đầu nói với Phong, “Tôi đi thanh toán hóa đơn.” Ngữ khí không còn bướng bỉnh cùng đùa cợt giống ngày hôm qua, ngược lại có chút xa cách.

Phong cũng đứng theo, động tác có chút lảo đảo, nhưng ngữ khí lại vô cùng lạnh lùng, “Không cần, mấy người cứ đi trước, tôi thanh toán.”

“...Này, phải cùng trả, tôi cũng có một phần trách nhiệm bồi thường.” Nói xong, hắn cúi đầu đi tới trước

tiếp tân.

Phong bày ra nụ cười méo mó, giọng điệu vẫn cực lạnh, “Phải nhỉ, mỗi người một nửa, giá bao nhiêu đây.”

ENZO quay phắt đầu lại, sắc mặt dữ tợn, “Cậu TM đừng nói với tôi hai chữ kia!”

Phong cười nhạt, “Sao nào? Nghe rồi lại không vui?”

Bầu không khí giường cung bạt kiếm giữa hai người, lại không giống như đùa giỡn bình thường.

Nữ tiếp tân đứng trước quầy nhìn hai người, “Hai vị tiên sinh này, a... Quản lý kiểm tra phòng hai vị nói... Thiệt hại bên trong...” Không phải thiệt hại nữa, quản lý kiểm tra gian phòng trong điện thoại vô cùng bức xúc, đồ đạc thủy tinh trong phòng đều bị ném vỡ, mà đèn ngủ cũng không thoát khỏi kiếp nạn, điện thoại nằm chổng chơ trên mặt đất, bình hoa vỡ nát, bàn bị xô ngã, còn có mấy món đồ trang trí... Ngay cả gương trong buồng tắm cũng vỡ... Chưa nói đến giường nệm cũng vô cùng hỗn loạn, còn có vết máu... Có gọi là hiện trường án mạng cũng không quá đáng, gian phòng nhất định phải sửa chữa toàn bộ.

ENZO mặt không đổi sắc, “Các người nhanh quy thành tiền ghi hóa đơn, tôi trả.”

Nữ nhân viên đứng tại quầy tiếp tân vội vàng gọi điện cho chủ quản của mình, này cũng không phải thiệt hại bình thường, phải bù ít nhất vài trăm mới được...

Cuối cùng, chủ nhà nghỉ phải ra mắt, mọi người cùng ngồi lại, bàn bạc cách giải quyết. ENZO móc ra thẻ định quẹt, liền bị Phong ngăn lại, “Sao nào, không phải mỗi người một nửa sao?”

ENZO lúc này như bị chọc tức, ném vỡ cái tách trên bàn, hướng chủ nhà nghỉ nói, “Tính đi! Nhớ chia làm hai!”

Chủ nhà nghỉ nhìn tách trà bị ném vỡ, trong đầu tính toán một hồi, “Trước tiên là tiền phòng, còn cả chiếc tách này. Chà, tổng cộng nhiều đây, sau đó chia làm hai, hai vị đều trả bằng tiền mặt sao?” Đối với loại người thích phá hoại đồ đạc trong nhà nghỉ, không thể du di cho hắn chiếc tách này. Nhìn đi, lại phải hy sinh một món nữa rồi.

Cả nhóm chứng kiến một màn thanh toán tiền phòng của hai người, chẳng khác nào địch nhân thâm cừu đại hận. Sòng bất tận mờ mịt, “Bọn họ sao vậy? Chẳng phải tối hôm qua vẫn rất tốt mà?” Tối hôm qua còn tuần trăng mật tối lui này nọ, trở mặt ra sáng nay thời tiết thay đổi chóng vánh như này?

Tiểu gia tuy rằng bình thường cùng Phong qua lại không nhiều, nhưng dù sao cũng tính là bạn bè. Thấy Phong như vậy, lòng cậu cũng có chút lo lắng, “Phong, có phải trong người khó chịu hay không?” Tiểu gia tuy rằng cũng mắc chung căn bệnh của đám con trai — vô tâm, nhưng cũng không đến nỗi mờ tịt, là người ai cũng có thể nhìn ra tình trạng không tốt của Phong.

Phong quay nhìn Nghịch thiên cùng Tiểu gia, rồi vẫy tay đón xe. Đứng bên cạnh cửa xe, đối với quan tâm của đối phương, cậu lại tựa như mang theo ác ý mà nói, “Tiểu gia, trên đời này, yêu đương chẳng là gì, không, chính là tình yêu vốn không có thật. Cậu và Nghịch thiên đó, hôm nay còn chìm đắm thì ráng hưởng thụ cho tận hứng đi.” Nói xong, biểu tình còn mang theo chút trào phúng, nhưng nụ cười ác ý lại không che giấu được tích mịch cùng đau xót nơi đáy mắt. Đến cuối cùng, tất cả chỉ còn lại nét cười tự giễu, con người ấy ra hiệu cho tài xế lái xe rời đi.

Tuy nội dung lời nói rất ác ý, nhưng Tiểu gia vẫn nhìn ra thần sắc cô đơn của Phong, người kia bề ngoài như cố tình đã thương người khác nhưng đến cuối vẫn là tự làm đau chính mình.

Theo anh về nhà cũng bắt xe, vui vẻ hướng tài xế yêu cùng đưa đoàn tham quan bọn họ đi đến Mai gia thưởng thức trà Long Tĩnh. ENZO sau khi an vị trên chỗ ngồi trong xe, lập tức đỡ ra, không cùng những người khác cười đùa giống như hôm qua. Bầu không khí hiển nhiên có phần áp lực.

Tiểu Con nhận tuy thường ngày thích cùng Phong quấy phá, nhưng vào thời điểm mấu chốt, cậu chàng vẫn luôn đứng về phía đối phương, “Mẹ nó, thứ đồ nhà anh với Phong, rốt cuộc xảy ra chuyện gì hả?” Khá lo lắng, xem tình hình bọn họ nghiêm trọng như vậy, tối hôm qua nhất định có vấn đề.

ENZO ngoảnh mặt làm ngơ, tầm mắt ngó lơ ngoài cửa sổ, trong tay điên cuồng siết chặt điện thoại di động.

Tiểu Con nhận còn muốn tiếp tục, nhưng lại bị Theo anh về nhà ngăn cản. Mọi người cũng không ai lên tiếng nữa.

Tiểu gia vẫn nhớ mãi thần tình cô đơn của Phong. Phong kỳ thực rất dễ nhìn, có thể xếp vào loại hình nam sinh thanh tú, nhưng không chút nữ tính, hành động cũng lưu loát quyết đoán, mặc dù lúc nói chuyện có phần chất chứa, nhưng tâm tính vẫn thật sự tốt. Lần đầu tiên cậu nhìn được sắc mặt như vậy của Phong, bề ngoài tuy vẫn ngạo mạn nhưng lại không che giấu được đau xót. Nhất định, chuyện nghiêm trọng gì đó đã xảy ra...

Bởi vì chuyện xảy ra ban sáng, mọi người ngồi trong đồi chè, cũng không quá vui vẻ thoải mái, chỉ đơn giản nghe nhân viên phục vụ giải thích về lá trà, phẩm trà. Vài người trong nhóm, như Theo anh về nhà, Nghịch thiên,... sau khi nghe giải thích cũng có ý định mua một ít về làm quà. Sau đó, cả nhóm vội vàng trở về.

Bữa trưa khá đơn giản. ENZO dường như đã quên mất mục đích du lịch của mình, hẩn chỉ máy móc đến nơi rồi xuống xe, dùng cơm. Bất luận những người khác hỏi điều gì, hẩn trước sau vẫn không có phản ứng.

Dùng cơm trưa xong, mọi người ngồi lại trên bàn cơm, cùng bàn bạc kế hoạch trở về như thế nào.

“Tiểu gia ~~~ cậu định về thế nào? Không bằng tôi đi cùng cậu nhé?” Sống bất tận nhìn sang Tiểu gia, rất ư mong chờ.

Tiểu gia lật tới lật lui xem xét vé xe lửa của Nghịch thiên, “Cậu đi cùng chuyến với tôi à?”

“Đúng đó, hôm qua lão đại lấy lòng tôi đó ~ còn trả tiền cho tôi ~~~ lão đại, anh thật là người tốt ~~~” Sông bắt tận quơ quơ tờ vé trong tay, này là cùng một cặp với Tiểu gia, đương nhiên cũng cùng toa.

Nghịch thiên cười cười, “Dù saoa thì hai người cũng ở chung một thành phố, trên đường về có thể chăm sóc lẫn nhau, như vậy anh cũng yên tâm.”

Tiểu gia gật đầu, “Được, dù sao ngồi trên xe lửa em cũng sẽ tỏ ra không quen với cậu ta.” Tuy rằng thật có khinh bỉ đối phương... Nhưng dù sao người kia cũng là con gái, đi cùng nhau, trên đường có thể giúp lưu tâm một chút, chung quy cũng là người quen.

Sông bắt tận ỉu xiu thu lại tấm vé xe, vốn đang lên kế hoạch trên đường đào thêm chút tin tức, nhưng hẳn là không có khả năng rồi... Tiểu gia phòng bị mình như cướp đường... Còn bảo coi như không nhận mặt nhau... Xem cậu ta ít có ác lắm...

Mọi người sau khi lo lắng cho hành trình trở về, lại chuyển đối tượng sang ENZO. Người kia trở lại W thị không có vấn đề gì chứ? Ngày thường vốn đã ngây ngây ngốc ngốc, hiện tại còn ngơ ngơ ngẩn ngẩn thế này, không nhìn cũng thấy lo rồi...

Thủy tiên ngạo kiều cẩn thận khều áo ENZO, “ENZO, anh định trở về kiểu gì? Một mình được không đó?”

ENZO mở mắt nhìn sang Thủy tiên ngạo kiều, “Cái gì?”

“...Hỏi anh đó, hỏi một mình anh quay về có việc gì không? Nhìn anh ngơ ngơ ngẩn ngẩn thế kia...” Thủy tiên ngạo kiều trợn trắng mắt liếc đối phương một cái, cư nhiên lại dám không nhìn mình...

ENZO cúi đầu, lật tới lật lui di động trong tay, “Không sao.” Thái độ cùng hồ hững, ngược lại khiến cho mọi người càng nghĩ sâu xa.

Cơm trưa đã ăn xong, hoa quả bắt đầu được bưng lên, một số người lại như quỷ đói đầu thai, đến chút trái cây cũng không tha. Đáng tiếc, riêng phần táo lại để nguyên vỏ, trực tiếp cắt thành tám miếng. Điều này khiến mấy cô nàng khó chịu, hỏi mượn con dao gọt hoa quả, tự thân vận động.

ENZO đối với hoa quả không có hứng thú, rời bàn ăn đi đến bên cửa sổ, vừa lúc điện thoại có cuộc gọi tới, “Ừm, tôi...biết rồi, tối nay tôi trở lại... À... Khu đất chỗ đó anh cứ xem trước rồi tính, ngày mai nộp báo cáo cho tôi... Ừm, không sao, anh nói đi...”

Con gái vốn thích bát quái, đương nhiên đối với cuộc nói chuyện bí ẩn trên điện thoại liên quan đến nghề nghiệp của ENZO tràn đầy hiếu kỳ, nghe qua hẳn là có quan hệ đến buôn bán gì đó...

“A...” Tiểu tầm hoảng hốt kêu lên, dao gọt trái cây để trên bàn, sơ ý dè mạnh trúng, đương nhiên xước da.

Sông bắt tận nhanh tay chụp lấy khăn giấy, phủ lên vết thương của Tiểu tầm, “Ai da... Không cần thận gì cả... Nhìn xem... Chảy máu nhiều quá...”

Máu nhỏ hai giọt trên bàn, khăn giấy cũng đỏ thẫm, may thay chỉ là vết thương ngoài da, cầm máu tốt, dần dần không còn chảy nữa.

ENZO dừng không nói chuyện điện thoại nữa, mắt nhìn chăm chăm mấy giọt máu rớt trên bàn, miệng thì thào, “Chảy máu a...”

Hoa bá vương bầy màu phát hiện ra biểu tình của ENZO, “Anh sợ máu sao? Không phải chứ... Chỉ là vết thương nhỏ, máu sẽ nhanh được cầm thôi, trở về bôi chút thuốc là ổn. Anh cũng sợ...”

Tiểu Con nhện đương nhiên chớp lấy cơ hội này, một phen châm chọc ENZO là đàn ông con trai lớn đầu còn sợ máu. Oai oai cuối cùng cũng thoát khỏi bóng ma tâm lý ban sáng của Lang trụ, hòa theo cười cợt.

ENZO tỉnh táo lại, cắt đứt cuộc nói chuyện trên điện thoại, sau đó ấn gọi một dãy số khác, nhưng lại không có người nhắc máy. ENZO lúi cúi Sông bắt tận hỏi thăm, “Muốn liên lạc với Phong còn cách nào khác không?”

Sông bắt tận bày ra bộ mặt khó hiểu, “Di động nè... Lần này để tiện hẹn gặp nhau, cậu ấy đã cho, còn cái nào khác được nữa?”

ENZO tiếp tục hỏi những người khác, mà mọi người đương nhiên cũng có cùng đáp án. Bất đắc dĩ, hắn tiếp tục gọi lại số điện thoại kia, nhưng mãi vẫn không có trả lời.

Vết thương của Tiểu tầm đã ngưng chảy máu, “Anh gọi cho Phong hả? Cậu ấy không trả lời điện thoại của anh sao?” ENZO gật đầu, Tiểu tầm lại tiếp tục hỏi tới, “Hai người cãi nhau à?” ENZO không trả lời, Tiểu tầm lại không còn cách nào khác, “Vậy để tôi gọi, cậu ta tuy không nhận điện thoại của anh, nhưng của chúng tôi thì nhất định sẽ.” ENZO ngồi thẳng người lại, gật đầu.

Tiểu tầm lấy ra điện thoại, bấm số cần gọi. Chỉ sau hai tiếng chuông, điện thoại kết nối thành công. Tiểu tầm vừa nhìn ENZO, vừa nói chuyện với Phong, “Phong, cậu về S thị rồi chứ?...A, vẫn chưa à... Sức khỏe cậu không tốt lắm, mau về sớm một chút nhé... À... Phong này... Cậu không sao chứ?... Cậu sao không nhận điện thoại của ENZO vậy?... Phong này? Hai người có chuyện gì vậy?... Ồ... Được rồi, chào nhé...” Ngắt điện thoại, Tiểu tầm hơi liếc về phía ENZO, “Cậu ấy còn chưa về đến nơi, bắt quá cũng gần đến rồi, tôi có hỏi cậu ấy vì sao không nhận điện thoại của anh...”

ENZO không bỏ cuộc, tiếp tục gọi, liên tiếp mấy lần thất bại. Cuối cùng, Phong cũng nhận điện, “Cậu... Cậu đang ở đâu? Cậu... Thân thể...” Đến lúc thực sự kết nối rồi, lại không biết nói cái gì.

Không biết Phong trả lời lại thế nào, ENZO đang lắp bắp, bất ngờ sắc mặt xuất hiện thay đổi lớn, “Cậu không nên nói như vậy?! Có ý gì chứ!” Tiếp theo, tức giận chào một cậu, lập tức ngắt điện thoại, nhưng sau khi dần dần lấy lại bình tĩnh, hắn liền rơi trở vào trạng thái mờ mịt.

Vấn đề nhất định rất nghiêm trọng.

Tiểu gia nhìn sang Nghịch thiên, người phía sau lại thở dài, “ENZO, chúng ta đều là bạn bè. Nói đi, rốt cuộc có chuyện gì vậy?”

ENZO mất hứng, ngồi phịch xuống, “...Không có gì...”

Theo anh về nhà cũng cau mày, lấy một miếng dưa hấu đưa sang cho Tiểu con nhện, “Cậu và Phong như vậy là sao? Chúng tôi đều nhìn ra có chuyện, nói đi xem nào.”

ENZO kinh ngạc, “... Nhìn, nhìn ra gì chứ?” Không phục nhú mà, “Không... Trách nhiệm không phải hoàn toàn tại tôi. Cậu ta, cậu ta cố tình khích tôi...”

“Chúng tôi đều thấy được, anh còn dè chừng cái gì chứ?” Sông bất tận cảm thán EQ ENZO thấp đến đáng thương, tiếp lời Theo anh về nhà.

“Tôi...làm cậu ấy bị thương...” ENZO cúi đầu nói nhỏ.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?! Anh nói rõ đầu đuôi xem nào!” Thủy tiên ngạo kiều vô cùng sốt ruột, cái gì làm làm bị thương chứ? Vết thương trên trán Phong cuối cùng vì sao mà có a?! Không được rồi, phải hỏi ra đầu ra đuôi, mình đây luôn trung tâm với Phong nha...

Tiểu gia cũng chịu không nổi thái độ do do dự dự của ENZO, “Anh TM nói cho rõ ràng coi! Tối hôm qua rốt cuộc có chuyện gì?! Vì sao mới sáng sớm trong phòng lại thê thảm như vậy!”

ENZO thở dài, “Chúng tôi làm rồi.”

Đám con gái há hốc mồm vì sợ... YY là một chuyện, bồ nào là một chuyện, nhưng thực sự xảy ra... Lại là một vấn đề to bự khác!

“Lúc đầu, vốn chỉ là đùa giỡn cho vui... Tôi cũng không phải đồng tính luyến ái... Tôi thích con gái...” ENZO đang biện giải, nhưng phát hiện ánh mắt mọi người đều là ý tứ trách cứ, đành phải yếu ớt tiếp tục, “Lúc đầu...quen miệng nói giỡn... Sau đó cậu ta lại bảo này cũng không phải lần đầu tiên mình cùng đàn ông muốn phòng... Tôi... Đầu tôi nóng lên, đánh cậu ấy một bạt tai...” Hấn đánh Phong... Rõ ràng rành ra đấy, hấn cho đến bây giờ vẫn nhớ kỹ cảm giác khi đó, lúc nghe Phong nói như vậy, cảm xúc tức giận dâng trào như thể muốn lao đến giết người vậy.

Nghịch thiên nhú màu, “ENZO, cậu thực sự hồ đồ!” Vô luận là nguyên nhân thế nào, ra tay đánh người là lỗi của bản thân! Càng đừng nói là người yêu của mình!

“Tôi... Tôi lúc đó quả thật không còn lý trí... Sau khi động thủ mới thấy hối hận...” Trên mặt ENZO cũng

bày ra vẻ hối hận, “Bất quá cậu ấy cũng không vừa... Cậu ấy lập tức đánh trả...” Phong chỉ ngỡ ngàng trong chốc lát, sau đó thuận tay chop lấy đồ đạc xung quanh bắt đầu ném về phía hắn.

Nhóm con gái cùng bày tỏ một thái độ: Đáng đời!

ENZO cúi gầm mặt, “Cậu ấy nói nhưng lời này đương nhiên tôi khó mà tiếp thu được... Không phải đâu, Phong không phải người như vậy... Cái gì mà dù sao đây cũng không phải lần đầu tiên... Cái gì mà bản thân thích vào quán bar sẵn mồi...” Trên mặt ENZO lộ ra thần tình tức giận, “Còn muốn chia đôi tiền phòng với tôi, nói gì mà cậu ấy vẫn luôn như vậy... Cậu ấy vì sao phải nói như vậy chứ! Không thể giữ mình trong sạch chút sao?! Vì cái gì phải tỏ ra thấp hèn như vậy!”

Oai oai nhìn sắc mặt giận dữ của ENZO, có chút giật mình. Dù sao, ENZO vẫn cho mọi người ấn tượng là một kẻ ngốc, dù rằng trong game anh ta vốn mạnh không ai hơn được, nhưng hoàn toàn không có cảm giác của một cao thủ, “Khó trách lúc đó tôi gõ cửa... Mấy người lại ném ra một cái ly...” Ai da, cái ly kia suýt chút nữa đập xuống ngay đầu hắn đó.

“Dù sao thì... Cuối cùng, chúng tôi làm... Tôi...” ENZO thực sự không biết nói tiếp thế nào. Trên ga trải giường còn sót lại vết máu. Hắn ban nãy thấy Tiểu tâm bị thương liền đột nhiên nhớ tới, Phong hẳn cũng đang bị thương... Hắn quả thật lỗ măng... Nhưng mà, hắn chính là tức đến lú lẫn...

Tiểu gia không biết nên đánh giá vấn đề của bọn họ thế nào. ENZO luôn miệng nói chính mình không phải đồng tính luyến ái, nhưng người kia lại đã cùng Phong xảy ra quan hệ... Mà Phong, tuy thường ngày thông minh tinh quái, nhưng đối mặt với vấn đề này lại có chút... Tiểu gia nhìn về phía Nghịch thiên, loại chuyện này, chỉ có Nghịch thiên là đáng tin cậy nhất mà thôi.

Thủy tiên ngạo kiều nhìn chằm chằm ENZO, “Anh thật sự tra!”

Chúng tỷ muội các cô hòa nhau chỉ trích ENZO. Tiểu con nhện cũng lên tiếng đồng tình, “Mẹ nó, đã TM nói anh không đáng tin! Đồ thần kinh anh còn không phải đồng tính luyến ái sao! Đây là anh tự mình rước lấy?! Sớm cút ra góc khác mà ngốc đi!”

Theo anh về nhà lần này kiên quyết đứng về phía vợ nhà mình, “ENZO, lời này tuy không dễ nghe, nhưng cậu cũng là người trưởng thành rồi! Cái gì không thể trêu vào cậu còn phân chưa rõ sao?! Bình thường dù là chơi đùa cũng phải có chừng mực một chút!” Làm thì cũng đã làm, còn cố chấp biện bạch bản thân không phải đồng tính luyến ái!

“ENZO, tôi hỏi cậu, cậu thật sự xác định mình không phải đồng tính luyến ái sao?” Nghịch thiên nghiêm túc nhìn ENZO, có vương mắc đương nhiên phải giải quyết. Chuyện này vẫn còn đang trong tầm kiểm soát được.

ENZO có chút sững sốt, “Ừm... Tôi, tôi vốn không phải...” Hắn vẫn kiên trì, bản thân thích chính là con gái... Hắn nhất định là thích con gái...

Nghịch thiên thở dài, “Nếu đã như vậy, cậu nên sớm quên chuyện tối hôm qua đi.” Con đường đồng tính luyện ái vốn không nên đi, mặc kệ ENZO có phải khác phái luyện, hay không muốn trở thành đồng tính luyện ái gì đó chẳng nữa, này đều là lựa chọn của đối phương. Mà người kia cũng có quyền được lựa chọn.

“Nhưng... Thế nhưng, Phong cậu ấy...” ENZO không rõ ràng, Phong và đám người Nghịch thiên kết bạn sớm hơn hẳn, có một số việc, bọn họ dĩ nhiên thiên vị Phong... Nhưng vì sao, Nghịch thiên lại bảo hẳn nên quên đi...

Theo anh về nhà tuy rằng khinh thường hành vi của ENZO, nhưng lại đồng ý với cách làm của Nghịch thiên, “Cậu nên quên đi, mà coi như một loại trải nghiệm cũng được, hoặc một hồi phong lưu cũng chẳng hề gì. Sau đó, cậu với Phong, chính là đừng nên tiếp xúc nữa. Nếu game vẫn còn muốn chơi, bất quá tôi vẫn thấy nên thôi đi. Cậu cũng không phải đồng tính luyện ái gì, cho nên, Phong có ra sao, cậu cũng đừng lo lắng tìm hiểu nữa. Cứ coi như cậu ta cũng quên rồi, đừng cố gắng dây dưa là gì.” Tất cả những gì Theo anh về nhà nghĩ trong lòng đều nói ra cho bằng hết, “Cậu nên tìm một cô vợ thật sự mà kết hôn đi, những chuyện khác đừng quan tâm nữa.”

“Đúng đó, nhanh nhanh tìm một người vợ, nhưng đừng có mà nam nữ cũng không biết phân biệt. Anh chính là khinh thường tụi này chơi tình một đêm chứ gì? Mẹ nó!” Tiểu con nhện độc ác trừng ENZO, “Phong thật sự quá thành thật! Anh TM nói cái gì cậu ta cũng tin! Anh quả thật là tiện nhan!” Tiểu con nhện tâm tình vô cùng không tốt, nếu không nể tình cùng ENZO chơi chung lâu như vậy, lại là dạng người này, cậu nhất định xông lên đánh người! Còn cho rằng loại người như bọn họ chỉ là chơi đùa sao? Có thể không phải chịu trách nhiệm sau khi lên giường?! Còn luôn mồm nhận mình là thẳng nam khi dễ bọn họ! Mẹ nó, thật sự muốn đánh người! Thôi quên đi, tính toán khách khí làm gì!

Theo anh về nhà kéo kéo Tiểu con nhện, không muốn cậu tiếp tục kích động nữa. Dù sao, Phong có tin tưởng, cũng không phải lỗi của ENZO... Tuy nói như vậy có phần vô tình, thế nhưng, sự thật là vậy. Lúc còn trên game, nói chuyện một thời gian đã có thể phát hiện được cái gì thật giả thế nào, mà ngày biểu hiện ngày hôm qua ở trên thuyền của đối phương, cũng đủ cho bọn họ hiểu được, ENZO chính là thẳng một cây. Điều này nhất định Phong cũng rõ ràng. Nhưng sau cùng, tối hôm đó bọn họ xảy ra quan hệ như vậy, theo như ENZO nói, bọn họ tuy rằng sử dụng vũ lực, nhưng, lúc trên giường, hình như cũng không có dùng đến bạo lực. Nói cách khác, Phong có khả năng...chính là tự nguyện.

ENZO rất mơ hồ, bảo hẳn quên... Thế nào mà quên? Quên cái gì? Quên hình ảnh của Phong? Quên đi thân thái của Phong tối ngày hôm qua? Không... Phong như vậy, quật cường mà xinh đẹp... Hẳn thật quên không được... Nhưng mà, không... Hẳn vốn không phải đồng tính luyện ái... Hẳn chỉ muốn chơi game...hay nói giỡn... Thế nhưng...

“ENZO, anh thật sự rất tra... Anh là thẳng đàn ông tra nhất tôi từng gặp...” Sông bắt tận căn môi, khóe mắt đã ngấn lệ. Làm sao bây giờ... Phong phải làm sao bây giờ... Hiện tại cậu nhất định rất thương tâm... Đều do cô không tốt, tác hợp cho bọn họ, cứ ngỡ chuyện của hai người sẽ đẹp đẽ mỹ lệ như trong tiểu thuyết. Bản thân còn tự cho là đúng, phân loại bọn họ này nọ, vin vào ảo tưởng của bản thân mà vẽ ra cái gọi là “ái tình” cho bọn họ, kết quả thì sao? Khiến Phong tổn thương rồi! Đời này, đàn ông sao có khả năng yêu đàn ông chứ? Bản thân cô đã quên mất quy luật của tự nhiên rồi, không phải sao?!

Nghịch thiên vỗ vỗ vai Sông bắt tận, rốt cuộc cũng nhẹ nhõm được phần nào. Hẳn nhìn về phía ENZO, nhện không được có chút trách cứ, nhưng làm sao đây? Ép người khác nhận mình là đồng tính luyện ái? Sao có thể... Hơn nữa, ép buộc như vậy, chẳng phải trở thành thương hại Phong sao? Không... Dù sao, đau

khổ cỡ nào, Phong cũng đã nhận rồi, chỉ mong giống như Theo anh về nhà nói, Phong rồi cũng quên đi...

Oai oai từ đầu đến cuối cũng không theo kịp mọi người, nhưng vẫn cảm giác được bầu không khí vui vẻ giữa bọn họ. Hấn nhìn về phía Lang trụ, dù sao người kia cũng là người bạn hấn chơi thân nhất, tuy rằng bình thường đối phương vẫn thích khi dễ mình, nhưng mà trong tình cảnh thế này, cũng chỉ có Lang trụ là dựa dẫm được thôi... Nhưng ngoài ý muốn, Lang trụ lại bày ra vẻ mặt tránh né, so với ngày hôm qua thì hoàn toàn xa cách... Oai oai đương nhiên cảm giác được sự xa cách nói không nên lời này...

Đến cuối cùng, bọn họ chia tay trong cảm giác không vui. Nhóm các cô nàng nói với nhau gì đó, nhưng xét chung thì, dịp offline lần này tuy đạt được một số mục tiêu, nhưng đều không phải là thứ các cô muốn...

29. Chương 29: Game Là Bất Tử

Sau tối chủ nhật sau khi trở về tự buổi offline, bọn họ gặp lại nhau trên game. Những người đi chơi về đương nhiên không quá hăng hái, chỉ đơn giản chạy tới chạy lui một hồi. Điều này hiển nhiên khiến những người trong bang vốn rất hứng thú chờ nghe kể chuyện về buổi offline bị chùng hứng. Đồng thời, lần này, trong khi bọn họ tham gia offline, những người trong bang bị kẻ thù bên ngoài gây sự.

Tuần vừa rồi, game vừa update hệ thống liên minh, bang chủ của một trong các bang đồng minh có thể đứng ra, đăng ký kênh đồng minh. Sau khi hình thành kênh đồng minh, giao tình trên game lại càng được mở rộng, dù rằng vốn chỉ gồm mấy chuyện tán gẫu này nọ mà thôi.

Game mở đã lâu, tạo hình vẫn tựa tựa như vậy, khiến các game thủ dần mất đi hứng thú. Tuy nhiên, lần update này lại cho ra lò khá nhiều thứ mới, địa đồ Lâu lan cổ thành, khu luyện cấp Hỏa diễm mê cung, vân vân đều được mở rộng. Bây giờ muốn vào Lâu lan phải trên cấp 75, còn mở thêm khu luyện cấp cho mấy cao thủ 90, để cho những ai còn ở cấp thấp có nhiều địa phương cày hơn. Còn có Tần hoàng địa cung, đánh quái được khá nhiều kinh nghiệm.

Sau khi login lần nữa, tiếp đón bọn họ không phải niềm vui tiếng cười, mà là một mớ vấn đề phát sinh.

[Bang hội]/[Mỹ nữ anh rất nhớ em] Lão đại a, lúc mấy người không có ở đây, tụi này thực thảm đó. Mấy nhân vật chủ chốt trong bang đều bỏ đi vì vu, bỏ rơi đám người đáng thương bọn họ a!

[Bang hội]/[Nghịch thiên kiều hùng] Rốt cuộc có chuyện gì?

[Bang hội]/[Thành quý vẫn phong lưu] Mấy người đi offline, mỗi ngày sáu vòng chạy thương, người trong bang hể cứ chạy thương, đều bị cướp, thực TM khổ nạn. Chúng tôi đi theo bảo vệ, kết quả bọn họ kéo tới càng nhiều. Người của Thiên thần và Thiên đường cũng đến hỗ trợ, nhưng mà người của đối phương thật sự rất nhiều. Cướp thương là chuyện dễ tiện nhất! Chỉ hận bọn họ quá đông, giết không xuể, mà giết người thì không thể bảo vệ thương.

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Chết tiệt! Người bang nào vậy?! Mẹ nó, có gan chọc vào bọn họ!

[Bang hội][Sông bắt tận] ...Cướp thương sao? Đáng chết! Cướp thương kiếm tiền... Bọn họ cũng từng nghĩ đến chuyện này, bắt quá lão đại lại không đồng ý. Bọn họ không thể hèn mọn như đám người kia được....

[Bang hội][Đường xa mới biết sức ngựa] Là Giang Nam mưa bụi đó! Khi, bình thường cả cái P cũng không dám phóng! Mấy người vừa...không ở... Bọn họ lập tức tới! Bọn cướp kia hẳn là cùng đám người lão đại có thù oán gì đó? Nhưng bình thường đám người kia cũng chỉ dám lên Loa rồng, lần này lợi dụng thời điểm bọn họ không lên mạng, toàn bộ TM lao vào!

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Mẹ nó! Tôi đi giết bọn chúng! Cậu hận nhất là loại tiểu nhân có oán mà không dám tìm chính chủ tính, lại chỉ biết tìm tiểu hào mà giết!

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi cũng đi! Tuy trình độ đánh đấm không lại vị người nhà kia, bắt quá, hẳn cũng có thể tận dụng thời cơ SB một chút, vậy là đủ rồi!

[Bang hội][Sông bắt tận] Tôi cũng đi +++++~~~~ Cô nàng cũng muốn đi ~ vì bang hội mà ra sức! Tuy rằng giết người không giỏi bằng Phong, bắt quá nếu thêm máu thì không thành vấn đề ~

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Mọi người tạo tổ đi, tôi sẽ chung đội với Tiểu gia. Lang trụ, cậu cũng tạo một đội, Phong lưu cậu một đội, mọi người làm đội trưởng, những người khác tùy ý vào, sau đó báo lại cho tôi. Đánh nhau cũng phải đánh có lớp có lang, năm bè bảy đảng sao cho hiệu suất nhất. Đánh chữ chỉ huy không có hiệu quả lắm, xem ra nên dùng IS thì tốt hơn.

Nhóm con gái cũng muốn vào đội chiến đấu, tuy rằng thao tác tốt không có mấy người, bắt quá cũng có thể cổ vũ những thành viên khác, hoặc là làm nhiệm vụ liên lạc giữa các đội. Toàn bộ người trong bang cùng đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng.

Nghịch thiên bỏ chút thời gian, tạo một kênh đồng minh, sau đó kéo Thiên thần cùng Thiên đường vào. Cứ như vậy, hẳn dùng kênh đồng minh giải thích chiến thuật bốn người một đội, cảm giác cũng tiện lợi hơn.

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Nghịch thiên, thế nào rồi? Lên Loa thông báo cho chúng nó chuẩn bị nhận lấy cái chết hay cứ trực tiếp giết? Tức thật! Dám canh lúc ông đây không lên mạng, giết người trong bang ông, khi dễ ông mày là đậu hủ à?!

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Nghịch thiên, chúng ta gọi bọn chúng ra Đôn Hoàng, quang minh chính đại mà đánh. Hẳn muốn đối phương tự dẫn xác đến cho mình đánh, lười phải đi tìm khắp nơi.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Ừm, đã biết. Hẳn đương nhiên nhất trí với ý kiến của Theo anh về nhà.

[Đồng minh][Yêu giai điệu] Lão đại này, sao lại chính nhân quân tử quá vậy? Bọn nó lén lén lút lút thì

chúng ta cũng không cần khách khí a. Đối phương đã hèn mọn như thế, cứ việc đem hèn mọn đáp lại bọn đi.

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Tiểu ái đừng gấp ~~~~~ == chúng ta chạy đi giết người bang cấp thấp hơn đó ~~~~~ xấu hổ xấu hổ ghê ~ giết acc 90 trở lên có chút khó, nhưng cấp thấp hơn thì rất đơn giản nha ~~~~~

[Loa]/[Nghịch thiên kiều hùng] Giang Nam mưa bụi, đến Đôn Hoàng, những kẻ mấy hôm trước giết người cướp thương, lập tức đến đi.

[Đồng minh]/[ENZO] Cái kênh này là mới à? Xảy ra chuyện gì vậy? Lo lắng quá đi mất, rất muốn lên mạng, dù sao như vậy có thể gặp lại Phong...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Ừm, có người canh lúc chúng ta offline ở H thị, giết người trong bang. Thấy mọi người trong kênh đồng minh đều làm lơ ENZO, Nghịch thiên chỉ biết thở dài, ai nói chơi game thì không cần nghiêm túc chứ?

[Đồng minh]/[ENZO] A... Ở đâu? Tôi cũng muốn đi trả thù. Ai đội với tôi không? Đối với chuyện lớn trong bang, hắn cũng muốn bỏ sức, thế nhưng... Có vẻ không một ai nguyện ý tổ đội với hắn... Hắn làm Phong bị thương, mọi người đều hận hắn sao?

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] ENZO kia, thực sự rất hận anh. Phong từ hôm đó đến giờ vẫn chưa login, không biết từ giờ cậu có còn login nữa hay không... Sớm biết có chuyện kia, nhất định không để bọn họ tham gia offline, trong game đùa một chút cũng đủ vui vẻ rồi đi? Chứ như bây giờ...

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Được rồi, đừng ai nhắc lại chuyện kia nữa. Chuyện riêng của hai người bọn họ, mọi người đừng nhúng tay vào. Bình thường vẫn dung túng cho đám con gái này gây chuyện, cho nên mới phát sinh sự kiện kia, sau này nhất định không thể để như vậy nữa.

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Chết tiệt! Giang Nam mưa bụi mau lăn ra đây! Đồ thần kinh tội mày ngày đó giết người nhất định rất sướng đi? Lão tử sẽ cho chúng mày lại sướng như vậy! Đã bảo không cần phải kêu gọi đầu hàng gì đó rồi, cứ trực tiếp giết là được! Nhìn xem, cả cái bang đều là rùa đen rút đầu!

[Loa]/[Nắng hè chói chang] Giang Nam mưa bụi mau chui ra! Ngày đó cướp thương rất sướng đi? Hôm nay lão đại chúng tao đã trở lại, có ngon thì đến đây!

[Loa]/[Tận thế là ông đây] Đừng TM mà trốn! Có ngon thì ra đây! Tội mày không phải TM rúc trong ổ chó của mình không dám đi ra ngoài chứ!

[Loa]/[Cửa thiên phách đao] Mẹ nó, gọi hồn à! Gọi lão tử có chuyện gì! Chết tiệt! Tháng sáu còn chưa có đến mà!

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu gia, có chuyện gì vậy? Tuy rằng bản thân biết login nhất định

sẽ đưng mặt người kia, thế nhưng, cậu vẫn muốn đến. Hai người bọn họ không phải kết thúc rồi sao? Cậu không muốn... Sau khi login, có thể gửi yêu cầu cho hệ thống, cưỡng chế ly hôn... Cậu không muốn vì còn trong tình trạng kết hôn mà phải nhận tin tức từ người kia nữa... Nếu ly hôn rồi, chí ít, khi cậu lên mạng, hai người cũng không giáp mặt nước, chuyện này, cậu rồi cũng tiếp thu được thôi... Sau này, có thể làm bạn bè với người kia, như vậy cũng sẽ không cần quan tâm chuyện riêng tư của hắn nữa...

[Đồng minh][Sông bất tận] Phong...Nước mắt lưng tròng.

[Đồng minh][Thủy tiên ngạo kiều] Phong, cậu có khỏe không?Hai mắt đầm lệ.

[Đồng minh][Yêu giai điệu] Phong...Mắt ướt nước, mờ mịt.

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] Mẹ nó... Ông đã chết đâu?! Khóc lóc cái P ấy! Khỉ gió... Vốn còn đang hơi hơi ảo não đều bị đám con gái này làm cho tức không nổi... Thực sự là...

[Đồng minh][ENZO] Phong... Quả nhiên, cậu sẽ lên mạng, xem bộ dạng của cậu hắn không có việc gì, thế là tốt rồi...

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] Ừm. Cậu không có cách nào hờ hững với người kia. Ngày đó một mình ngồi bên Tây hồ, bản thân đã suy nghĩ thật lâu, là ai sai? Trách người kia sao? Quên đi... Cũng phải tự trách bản thân... Tình yêu, mấy thứ vớ vẩn này, cậu sao có khả năng nhận được? Trước đây từng tìm kiếm trong đám đồng loại giống mình đã chẳng có kết quả, hiện tại tự nhiên còn muốn thử với thẳng nam... Thực sự buồn cười mà!

[Đồng minh][ENZO] Người trong bang bị kẻ khác khi dễ, mọi người đều đến Đôn Hoàng, cậu có tới không?Dè dặt nói chuyện, chỉ mong không bị cự tuyệt, có khả năng trở lại như lúc trước không? Hắn thật không muốn quên... Bản thân không muốn làm như lời Nghịch thiên cùng Theo anh về nhà, mà ném mọi chuyện ra khỏi đầu như vậy! Hắn vẫn muốn cùng Phong chơi game, làm huynh đệ vẫn có thể chơi, không phải sao?

Sau đó, ENZO gửi tới một lời mời tổ đội. Phong do dự thật lâu, cuối cùng lại không nỡ từ chối.

[Đồng minh][ENZO] Phong, cậu nhớ chú ý nhật trang bị rút ra, để tôi đánh cho. Nhảy nhót vui mừng vì Phong chịu tiến tổ, những cái khác hắn đều quăng sau đầu!

Phong không trả lời lại.Hai người tổ đội, cậu nhìn ENZO giết người, chính mình chú ý thêm máu cho đối phương, sau đó bớt thời gian giúp thanh lý vài mục tiêu còn thoi thóp xung quanh hắn. Cứ như vậy, hai người im lặng mà vô cùng ăn ý. Kỳ thực, nếu ngay từ đầu, dùng hình thức này ở chung không phải tốt lắm sao?

[Loa][Người vô tình] Tụi mày TM ỷ vào cấp cao giết chúng tao! Không biết xấu hổ! Một lũ biến thái!

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Mẹ nó, đã bảo lúc trước nên diệt luôn cái bang SB kia rồi! Anh còn không chịu! Nhìn đi, thấy lời em đúng chưa kìa?! Chết tiệt! Lúc trước đã muốn đi đập tụi này, lại bị anh ta dạy dỗ, trong game không cần quá nghiêm túc, giờ thì nhìn đi, chúng TM sẽ không kiêu ngạo đến bực này!

[Loa][Con nhện độc lúc nửa đêm] Người vô tình, tên thần kinh mày đừng sửa nữa, mau tới Đôn Hoàng! Lão tử giết mày đến sướng!

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Trước khi giết người, Độc, em xem danh sách bang hội bọn họ, sau đó thêm hảo hữu, coi thử bọn họ đang ở chỗ nào, sau đó đem đội ngũ đồn bọn họ về thành. Hắc vẫn luôn chính nhân quân tử, dù rằng bản thân nói chơi game không cần quá nghiêm túc, bởi đó là những thứ không đáng bận tâm, đều là chút trò trẻ con mà thôi. Hắc bắt quá chỉ chạy đến xem vợ mình chơi một chút, đôi khi cũng bị lôi kéo, nhưng chỉ một chút thôi. Mà hiện tại, có kẻ chơi xấu, vậy hắc đành phụng bồi.

[Đồng minh][Tìm kiếm tiểu G] Ặc... Biện pháp này thật sự thâm nha... Nếu bọn họ để chế độ từ chối thêm hảo hữu thì sao? Đại bộ phận mọi người sẽ không chú ý chế độ này, chỉ có mấy vị có thói quen hay đi giết người mới để tâm đến chỗ này.

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Cứ tạm thời thêm thôi. Như nhau cả. Mục đích của hắc chỉ là muốn biết đối phương đang ở đâu, những việc khác đều không có hứng thú.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Lang trụ, đội ngũ của cậu có mấy Nga mi? Đánh nhau như vậy, nhiều Nga mi liền nắm chắc phần thắng.

[Đồng minh][Ta là lang người là trụ] Một, Nga mi 85, người trong bang.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Theo anh về nhà, trước mắt cậu nắm quyền chỉ huy, tôi đi tạo một kênh IS, nhanh thôi. Vừa đánh nhau vừa gõ chữ thực sự mệt chết.

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Ừm, được, nhanh lên rồi gửi số hiệu lên đây. Hệ thống đã mở hình thức bang chiến, coi như hôm nay là buổi đầu luyện tập, dù sao để đến sau này sẽ rất hữu ích, ngày hôm nay cứ thể chuẩn bị thật đầy đủ đi.

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Độc, thêm acc này nữa được chứ? Để em mang 2 Nga mi, rồi dùng ngoại công cùng nội công hợp sức quét rác! Mặc kệ cấp thấp cấp cao gì đó, toàn bộ giết sạch.

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Được, dù sao em cũng không có hứng đợi ở Đôn Hoàng, tự đi tìm người sẽ vui hơn ~

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Chuẩn bị sẵn sàng nào, số hiệu IS đây: OOXXOO, nhanh tiến vào.

[Loa][Thiên sứ giả vờ B] Kể nào sợ tụi mày thì sợ, chúng tao đêch sợ! Tụi mày liên minh thì thế nào?

Liên minh biến thái! Ha ha!

[Đồng minh][Sảng oai oai] Móa! Bọn nó lại khiêu khích chúng ta! Cứ biến thái tới biến thái lui, bọn họ rốt cuộc đã biến thái đến trình độ nào rồi a?! Còn chưa phải toàn bộ mà!!!

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Đã có gan lên loa thì có gan lết ra Đôn Hoàng?! Rống cái mợ chúng mày! Có ngon từ đánh solo này! Vừa đúng lúc, tâm tình ông đây đang khó chịu, giết người giải khuây, lấy lại tinh thần vậy.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hùng] Mọi người trên IS không cần lên tiếng, chỉ nghe lệnh là được! Ngoại trừ tôi và Theo anh về nhà mở mic, những người khác không cần thiết.

Tất cả cùng yên tĩnh trở lại, chỉ gõ ngắn gọn vài chữ trên kênh đồng minh ý chỉ đã rõ. Sau đó chỉ có hành động, Nghịch thiên nhanh chóng chỉ ra người nào là đội trưởng, đem theo bao nhiêu Nga mi.

Nghịch thiên kiều hùng: “Hiện tại đã nghe rõ chưa, cứ theo y như sắp xếp của tôi và Theo anh về nhà. Tiểu Con nhện tiếp tục quét rác, dọn sạch đồng người còn đang luyện cấp ở ba trọng điểm trong Địa cung.”

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Đã rõ.

Nghịch thiên kiều hùng: “Lang trụ, cậu mang đội đến khu giáo trường ở Đông Nam Tây Hồ, chờ ở trước khu truyền tống về thành, chỉ cần thấy trên đầu mang danh hiệu của Giang Nam lập tức giết, không tha cho bất kỳ tên Giang Nam nào.

[Đồng minh][Ta là lang người là trụ] Hiếu rồi. Chiêu này thật ác, dứt khoát thẳng thắn.

Nghịch thiên kiều hùng: “Phong lưu, cậu mang đội đến khu vực giữa Kiếm Các và cửa Đôn Hoàng, ngăn không cho bọn họ đánh bọc từ bên sườn vào. Đội của Hào khí đóng ở khu vực Đôn Hoàng truyền tống đi Thiên Sơn, hễ gặp liền giết.

[Đồng minh][Thành quỷ vẫn phong lưu] Được.

[Đồng minh][Hào khí Vân Thiên] Đã rõ.

Nghịch thiên kiều hùng: “Nhóm chị em phụ nữ, ngoại trừ Nga mi, mỗi đội một người làm nhiệm vụ thêm máu, những người khác ở lại bản đồ cấp thấp quét rác, tùy thời tiếp viện cho chúng tôi. Không cần đánh thì đừng đánh.

[Đồng minh][Lửa cháy đỏ rực] ...Lão đại, anh kỳ thị con gái bọn em nha... Tuy này cũng có chút nghiệp đang hoàng nha... Vì cái gì phải ở lại bản đồ cấp thấp quét rác a... Khóc ròn... Tuy rằng bảo thạch không quá lợi hại, nhưng mà, các nàng cũng đâu thăm đến độ phải đi giết acc nhỏ chứ.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Thế được mà... Tụi này cũng có thể giết người a... Tuy đánh nhau không tốt lắm... Thế nhưng này là kéo bè kéo lũ đi đánh hội đồng nha, cũng không phải quân cảm tử.

Nghịch thiên kiều hùng: “Vây tùy ý các em, thay phiên nhau giết xử lý bọn họ. Những người còn lại theo tôi tới Đôn Hoàng, đánh một trận.”

[Đồng minh]/[ENZO] Lão đại, tôi và Phong thì sao? Ở bản đồ khác giết người hay đi theo anh? Đội ngũ của bọn họ cũng không thêm kẻ khác, chỉ có hai người, hẳn chỉ cần nhìn thấy cái đầu của Phong, liền cảm giác an tâm.

Nghịch thiên kiều hùng: “Hai người linh hoạt đi.” Hai người này, nên tùy ý thì tốt hơn.

Sắp xếp ổn thỏa mọi thứ, Nghịch thiên cũng không kể cả lên giọng chỉ huy mọi người phải như thế nào, chỉ đơn giản chú ý tin tức tình hình chiến đấu được báo lại trên IS. Đúng như hần dự đoán, người của Giang Nam sau khi hết thời gian bảo hộ, xông vào bản đồ Đôn Hoàng lập tức bị giết. Đại bộ phận chết không kịp ngáp, số có thể cầm cự được chỉ được vài tên. Đám còn lại trên đường từ Lạc Dương chạy đến Đôn Hoàng, đều bị Phong cùng ENZO hạ bẫy rập, căn bản không phải đối thủ của hai người này. Đánh đến vui quên cả trời đất, Tiểu gia cũng không thẹn với tiếng tăm của mình, kỹ năng đập liên tục.

Đánh trận này thao tác yêu cầu vốn không cao, chủ yếu chỉ cần nhân số đông hơn, nhiều Nga mi hơn. Tiêu dao từ khi biến cường, vẫn luôn là vua PK, ngay cả Thiên Sơn dù có kỹ năng ẩn nấp cũng phải hoảng. Chỉ cần được Nga Mi liên tục thêm máu, Tiêu dao sẽ giống như thần. Mà thần, đương nhiên liền không chết được!

ENZO có được sự trợ giúp của cực phẩm Nga Mi là Phong, một mình đánh như thần. Hần căn bản không hứng thú với việc lên Loa mắng chửi người, bản thân chỉ muốn an ổn cùng Phong ở chung, chỉ cần thấy dấu đỏ liền giết, đợi trên đầu treo búa thì chạy về Lạc Dương, trực tiếp tẩy đao, sau đó chạy trở lại, tiếp tục giết... Thỉnh thoảng, hần cố tìm chút đề tài để nói, cố gắng thăm dò tâm tình của Phong. Bản thân hần, vô cùng muốn ở chung với Phong, cho nên vô cùng cẩn thận nâng niu cơ hội hợp tác lần này.

[Loa]/[Cửu thiên phách đao] Tận thế nghịch thiên! Tụi mày đừng TM kêu ngạo! Tiểu nhân chơi trò thủ thành! Có ngon thì trực tiếp đánh! Mẹ nó, từ bên trong đi ra đều bị đám người Nghịch thiên chặn đánh. Người trong bang kêu khóc, vài người đang luyện cấp bên ngoài đều bị đánh trở về!

[Loa]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thủ thành chúng mày thì sao nào! Đám thần kinh tụi mày không phải cướp thương giỏi lắm sao?! Hiện tại có giỏi lại cướp nữa đi! Giết người vẫn có thời gian lên loa, thực sự đẳng cấp rất không bình thường, đám người kia như thế nào còn không biết tự lượng sức mình! Được lắm! Ân nhân nhìn ENZO ở một bên, rất muốn giết hần... Thế nhưng, đã không cách nào...giống như trước đây được nữa. Hiện tại chính là chẳng cách nào xuống tay... Được thôi! Vây giết kẻ khác! Như nhau cả!

[Loa]/[Người vô tình] Cướp thương đám rác rưởi chúng mày thì thế nào! Ngày đó bị giết đến P cũng không dám phóng! Ha ha!

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Con mẹ nó! Đừng có nổ nữa! Đám thần kinh chúng mày canh lúc bọn

này không trên mạng, cướp thương đến hăng say! Có gan lại tới! Hiện tại lão tử cho chúng mày cướp! Đám thần kinh chúng mày đủ bản lĩnh sao! Hận nhất là loại rác rưởi này, chỉ biết cắn lén, rặt một lũ cẩu!

[Loa][Ta là lang người là trư] Người vô tình, mày có bản lĩnh thì ra khỏi thành bang! Lão tử tiễn mày miễn phí xuống địa phủ húp canh! Ngồi ngốc ở chỗ này thật chẳng vui chút nào, chỉ giết được vài tên... Xem ra bọn chúng đã được một bài học, không còn dám ló đầu ra đây nữa... Buồn chết a!

[Loa][Hôm qua đã chết] Chết tiệt, có chút tiền thì giỏi lắm sao! Có ngon lại giết! Gửi loa đi! Lũ rác rưởi!

[Loa][Thiên sứ tại tổ A] Hừ, đừng nghĩ chỉ tụi mày có tiền! Tụi tao cũng có ~~~ gửi đi, có ngon thì gửi nữa đi!

[Loa][Tận thế là ông đây] Gửi loa cái lông chúng mày! Có gan thì ra Đôn Hoàng đánh! Lũ thần kinh chúng mày đừng chết nhất rúc trong thành bang mà sủa! Lũ điên! Gửi loa thì đồng nghĩa có tiền sao? Liên quan cái quỷ ấy!

[Loa][Nghịch thiên kiều hùng] Bang hội có thành ở Đông Nam Tây Hồ, mọi người ra ngoài nhớ để danh hiệu bang hội, để bị ngộ sát đừng khiếu nại. Coi như có tâm thông báo một chút, tuy ngữ khí rất bá đạo, nhưng lại vô cùng hợp tình hợp lý, bá đạo thì cứ bá đạo thôi vậy. Mọi người tuy bất mãn nhưng lại không còn cách nào khác, dù sao cũng chỉ là một cái game, đặc tội người khác cũng chẳng có gì phải sợ đi?

[Loa][Người vô tình] Eo! Ngữ khí rất dữ dội nha! Mày là lão đại của cái server này à! Cũng đúng, lão đại một đám biến thái cơ mà!

[Loa][Theo anh về nhà] Bang chủ Giang Nam, bang hội mấy người mau tổng hết đám thích gây sự với chúng tôi đi, thành thành thật thật kiến thiết lại tổ chức bên trong. Chống đối với các bang hội đứng đầu server rồi mấy người sẽ phải trả giá lớn đó!

[Loa][Hôm qua đã chết] Ái chà, nghĩ tụi này sợ chết vậy sao! Chúng mày đứng đầu thì thế nào! Chỉ bằng tụi mày có thể khiến tụi này giải tán à?!

[Loa][Thiên sứ giả vờ B] Game do nhà mày mở chắc! Nói giải tán thì giải tán à! Đừng nói chuyện cười chết người!

[Loa][Sáng oai oai] Mợ nó, tụi mày mau rút khỏi thành! Cái lũ chết nhất chỉ biết trốn chui trốn nhủi kia! Đau lòng a đau lòng! Khó được dịp thể hiện khả năng, nhưng bọn chết nhất kia mới chết vài lần đã rúc hết vào trong thành bang rồi...

[Loa][Cửu thiên phách đao] Nghịch thiên, chúng mày đừng khinh người quá đáng! Đừng tưởng có tiền thì giỏi lắm! Lão tử địch sợ! Uy hiếp ông sao! Nhìn lại, trong vòng mười dặm khắp server này, sáu người thì có một người trong liên minh kia! Thế nhưng, nếu hiện tại gã chịu thua, mặt mũi đem quảng đi đâu bây giờ?! Toàn bộ người trong bang đều đang dõi theo gã, gã quả thật không có biện pháp T những kẻ kia. Bằng không, sau này cả cái bang cũng chẳng còn đất lẫn lộn!

[Loa][Nghịch thiên kiều hùng] Cừu thiên, vốn nước sông không phạm nước giếng, bắt quá cậu làm chuyện thất đức, thì đừng trách bọn tôi đuổi tận giết tuyệt! Canh lúc bọn họ không có mặt, kéo người cướp thương giết chóc, hiện tại vừa không biết điều còn làm ra vẻ. Những chuyện ngày đó đã làm, như vậy, cũng nên nghĩ trước đến hậu quả a! Hắn không giống như Theo anh về nhà, thích từng bước từng bước dùng kế tâm lý chiến, này vốn là phong cách của kẻ làm kinh doanh. Bản thân thì trái ngược, hắn lại thích cách trực tiếp nhất.

[Loa][Thiên sứ tại tổ A] Khốn nạn! Ba bang chúng mày hợp sức giết bang bọn tao! Này mà gọi là bang chiến sao?! Chỉ có loại rác rưởi như chúng mày mới làm vậy mà thôi!

[Loa][Phong hoa tuyết nguyệt] Đừng TM đánh không lại chuyển sang nói lý! Ngày đó tại mày không phải cướp thương rất hăng máu sao?! Thích cướp thương thế à! Sau này cũng đừng nghĩ chuyện chạy thương nữa nhá! Đáng khinh nhất là loại người này, trước khi đánh thì làm ra vẻ thiên kinh địa nghĩa lắm, đến khi đánh không lại thì quay sang già mồm cãi lý à? Cãi cái lông ấy? Lúc giết người cướp thương sao không nói gì đi? Không phải rất hăng máu gà sao?

[Loa][Theo anh về nhà] Nếu Giang Nam bang thích chứa đám người kia, như vậy toàn bộ server nghe cho kỹ đây, chỉ cần Giang Nam đặt thương tuyến chỗ nào, đừng trách tôi không báo trước, toàn bộ đều cướp! Tôi không sợ bang hội có bao nhiêu cừu nhân! Muốn cho một bang hội “chết” rất đơn giản, đầu tiên làm cho bọn họ tạo không nổi thương tuyến, hết cách chạy thương, siết chết tài chính bang hội đó, khiến mọi người không còn cách nào phải rời bang. Từ đó, bang hội dần dần “chết” đi, thành “chết”, không người nào có thể chạy thương, như vậy sẽ chẳng ai muốn gia nhập. Mặt khác, chậm rãi đội tài chính bang hội trở về con số 0 khiến hệ thống phải thu hồi bang, này vốn không phải chuyện hắn cần lo nữa.

[Loa][Người vô tình] Mày là đệ nhất server thì thế nào?! Thật sự nghĩ người khác sẽ nghe lời mình à?! Cười chết người!

[Loa][Theo anh về nhà] Vậy thì nhìn xem, tuy rằng trong game không thể hoàn toàn xóa sổ mày, nhưng khiến mày chơi không thoải mái thì rất dễ.

[Loa][Nghịch thiên kiều hùng] Tôi không thích nói lời vô nghĩa. Nói chung, sau này chỉ cần người Giang Nam lộ mặt ra khỏi phần đất không phải của mình, bọn này liền giết không tha. Ai tổ đội luyện cấp chúng với bọn họ, bọn này sẽ khiến cho diệt đội. Đơn giản thế thôi. Nói nhiều cũng vô ích, bộc lộ rõ thái độ, chấp hành quán triệt, kiên quyết.

[Loa][Cừu thiên phách đao] Nghịch thiên mày TM quá độc ác?! Muốn gì hả?! Hạ chiến thư à?! Khốn nạn! Người trong bang đều bị giết mấy lần rồi... Còn muốn giết nữa? Giết cái gì a? Đi một bước chết một lần, đám người kia trang bị tốt, đẳng cấp cao, thao tác trâu bò, hiện tại còn muốn tiếp tục đuổi giết bọn họ nữa, nếu thế sau này còn người nào dám gia nhập bang hội của hắn nữa.

[Loa][Tận thế là ông đây] Giang Nam nghe đây, ngày đó chúng mày chém giết rất sướng đi? Sau này lão tử đều để chúng mày sướng như thế! Lên tiếng tổng kết, đối phương đã không còn dám chạy tới Đôn Hoàng nữa, như vậy, mỗi không đến tìm mình thì mình tự thân đi săn mồi! Dù sao thì, cậu vốn rất rảnh.

30. Chương 30: Yêu Đường, Giết Chóc

Trước kỳ nghỉ hè, công việc càng bận bịu, nhưng tinh thần cũng càng lúc càng phấn khởi. Ai nấy đều ngóng trông kỳ nghỉ hè hai tháng trời, đặc biệt là đám sinh viên học sinh thích cày game.

Thời gian Phong login vẫn rất ít hời, người trong bang thật sự muốn hỏi có phải vì cậu bị ENZO tổn thương quá nặng, nhưng miệng lại không dám nói, cho nên lửa giận đều đổ xuống đầu ENZO. Nhưng ENZO thật sự vô tội, hẳn mới là kẻ lo lắng nhất, bởi bản thân sợ rằng Phong không chơi game nữa. Như vậy, hẳn sẽ không còn được gặp cậu nữa...

Ngược lại với Tiểu gia, tuy rằng nói không nhiều, nhưng vẫn luôn có mặt, tâm tình còn vô cùng tốt, mấy loại ngôn từ XXX bất lương gì đó cũng giảm đi rất nhiều.

[Đồng minh]/[Sóng bất tận] Tiểu gia ~~~~~ tới rồi à ~~~~~ tâm tình không tệ nha ~~~~~ Từ khi có kênh đồng minh, kênh bang hội đã bị ném sau đầu... Không có cách nào cả, tiểu Ái, tiểu Con nhện đều không chung một bang, không đóng đô ở chỗ này thì làm sau chơi đùa với bọn họ được đây?

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Nói nhảm. Tâm tình đương nhiên là tốt, đầu tiên là vì sắp đến kỳ nghỉ hè, thứ hai là...

Kênh bang hội cùng lúc hiện lên thông báo Bang chủ Tận thế là ông đây đã thành công giết chết nhân vật XXX nào đó của Giang Nam mưa bụi, giúp bang hội tăng thêm danh vọng giang hồ.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Tiểu gia đã tìm được niềm vui trong game rồi... Không ai không biết Tiểu gia thích nhất là được PK. Mà hiện tại, phe đối địch cướp thương đã khơi mào cho sự kiện PK này, Tiểu gia khẳng định vô cùng hài lòng...

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Tiểu gia lại giết người à? Ha ha! Vốn cậu chàng này cũng rất dễ tâm chuyện truy sát đám người Giang Nam, giết bọn họ một lần, cả đám lại kéo lên Loa mắng chửi. Hiện tại, cũng qua một thời gian dài, tập mãi thành quen... Hắc hắc.

Bang hội lại tiếp tục xuất hiện thêm bốn thông báo nữa, đều là giết được người nào đó.

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Tiểu gia diệt luôn đội rồi đi? Một mình chém hết cả đội... Thực sự là...

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Ủm, bọn họ luyện cấp ở Địa tam. Giết người xong, cậu liền trở lại thành tầy đao. Hai ngày trước, cậu đã lên được cấp 90, đổi trang bị, đập thêm bảo thạch mới, tuy không được như ENZO 766, nhưng Tiêu dao 555, đem tiềm năng chinh lại thành toàn thể, Tiêu dao như vậy diệt một đội hẳn không thành vấn đề.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tiểu gia, bao giờ thì thi? Hẳn đối với chuyện học hành của Tiểu gia vẫn luôn để ý. Mà kỳ nghỉ hè sắp tới, bản thân cũng vô cùng trông ngóng...

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Còn một tuần nữa, sắp tới mỗi ngày sẽ không onl được nhiều lắm, phải giết vài tên cho đã tay mới được. Bài vở chỉ đến cuối kỳ là bận rộn nhất, chờ qua ải này, cậu nhất định cho Nghịch thiên một cái bất ngờ!

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Tớ cũng sắp thi rồi... Haizz... Cơ mà gần đây không gặp Phong... Trong lòng thật sự khó chịu a... Nghỉ hè rồi mỗi ngày đều có thể login, bất quá, nếu Phong không lên... Đây... Ài...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Mình cũng rất bức bối, Phong lên mạng thật sự ít a... Khóc ròng...

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Mấy người đau khổ cái lông á! Phong cũng là sinh viên đó! Cậu ta còn phải thi cử đó! Nếu nghỉ hè cậu ta vẫn không lên mạng, như vậy mới coi như tên kia không muốn lên! Thật mãi không hiểu nổi...đám con gái này đang suy nghĩ cái gì, Phong đâu phải loại người yếu đuối như vậy.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Haizz ~~~~~ đúng ha ~~~~ Phong cũng phải đi thi mà ~~~~~ yên lòng rồi có thể trở lại thành bộ dáng một tiểu linh tinh.

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Đúng nha đúng nha ~~~~~ bóng đèn lóa sáng lờ lờ ~~~~

[Đồng minh]/[ENZO] Cậu ấy phải đi thi sao? Vậy thì tốt rồi... Như vậy liền không uống phí những ngày này hẩn thủ ở trên mạng, chỉ cần cậu ấy không bỏ game, như vậy vẫn còn hy vọng...

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] ENZO, tôi nói cho anh biết, anh TM đừng...quấn lấy Phong nữa! Bằng không đừng trách tôi không khách khí!Kệ mợ, trùm Tiêu dao cái P thì sao nào?!Bảo thạch 766 nhằm nhò gì?!

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Độc, em đừng nói nữa, cũng đừng xen vào! Hai người kia có cách giải quyết của riêng họ. Nếu Phong đã đối với ENZO như vậy, vậy thì cứ để cậu ta thể đi.Một bên nguyện đánh, một bên nguyện chịu đau, người ngoài đây đưa vào làm gì?

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Nhìn không được a! Tên thần kinh kia chính là lợi dụng điều này ở Phong. Nếu không phải đồng tính luyến ái thì rút xa Phong một chút đi! Mặc kệ! Chướng mắt ENZO chết được! Lúc thì luôn miệng bảo mình không phải đồng chí, khi lại kè kè theo sát Phong không tha! Đồ tâm thần phân liệt a!

[Đồng minh]/[ENZO] Tiểu Con nhện, cậu đừng chọc vào tôi!Có chút nóng ruột. Trước đây, bọn họ nói khinh bỉ hẩn gì đó, lại không hề có ác ý. Thế nhưng, hiện tại, tất cả đều thay đổi, Phong không thân cận với hẩn nữa, người trong bang cũng không cùng hẩn giao lưu nữa.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Chọc giận nhà anh thì thế nào?! Có giỏi thì tới giết tôi a! Chết tiệt! Nói cho anh hay! Anh TM muốn 419 thì nói sớm chút, lão tử tìm đàn ông cho anh thượng! Đồ thần kinh dám khi dễ Phong!

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] ...Các cậu sao vậy... Thế nào lại nội chiến a a a...Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Bọn họ sau khi offline trở lại thì có chút không ổn...

[Đồng minh]/[Thành quý vãn phong lưu] Đều là người một nhà cả... Đừng cãi nhau a... Đệ nhị cùng đệ tam server cãi nhau... Có chuyện gì vậy chứ... Đều là an hem cả mà?

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] 94, anh em một nhà cả, lão đại, các cậu đừng cãi nhau nữa. Bình thường tuy rằng hay nhao nhao cả lên, nhưng lần này có chút nghiêm trọng thì phải... Không phải chứ?Sao thế này?

[Đồng minh]/[ENZO] Tiểu Con nhện, tôi TM còn chưa tính toán chuyện cũ với cậu, cậu rống cái lông ấy! Chuyện Tiểu Con nhện hôn Phong, trong lòng hắc còn vô cùng khó chịu đây!

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Hừ! Tính cái quái! Anh TM cứ việc, lão tử cùng anh tính toán thật tốt! Tới Nhạn Nam! Cùng đồ thần kinh nhà anh tính đây!Tiêu dao thiên về nội công, ông đây cũng vậy. Nói chung, nội công của ông đây dùng phòng thủ cũng không kém, tên kia hỏa công có lợi hại thì thế nào? Ông đây là độc công, kỹ năng giảm máu cũng có thể phóng liên tục! Ai sợ ai?!

ENZO nóng óc, lập tức truyền tống về Lạc Dương, rồi nhanh chân chạy ra bản đồ Nhạn Nam chờ.

[Đồng minh]/[Mỹ nữ anh nhớ em]Đây là chuyện gì?Thế nào trở mặt nhanh đến vậy?

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Độc! Em không nghe lời có đúng không?! Về mau! Hắc thật sự đau đầu a... Quay cái gì mà quay, Phong không ở đây, bọn họ có quyền gì cãi nhau chứ?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiêu hùng] ENZO, đừng làm rộn, làm gì phải thật sự chạy ra đó! Chờ Phong lên rồi tính!Trong chuyện này, ai đúng ai sai, dù sao nhân vật chính không có mặt, bây giờ có nói gì cũng chỉ là nói suông mà thôi.

Vừa mới đánh chữ xong, phát hiện chính mình bị tấn công, ENZO không hề suy nghĩ lập tức tung bấy rập xung quanh khu vực đang đứng. Bấy rập sau khi phóng ra, chỉ việc đợi đối phương chết cháy, có thể lập tức phóng chú, liên tục rút máu của cậu ta, khiến người kia đành tạm ngưng mà dùng dược hồi. Sau đó, toàn bộ kỹ năng cùng lúc khai hỏa, Khê sơn cùng Bấy rập như trút nước đánh úp lên đầu Tiểu Con nhện, căn bản không còn coi nhau là bạn bè gì nữa.

Theo anh về nhà cũng chạy ra Nhạn Nam. Tiếc thay, trong game vốn không có chuyện đứng giữa khuyên can. Nếu đã nói không nghe, hắc chẳng thể làm khác hơn là ra tay với Tiểu Con nhện, ném cho cậu chàng một cái Định thân, khiến đối phương không thể tiếp tục tấn công. Sau đó, chính mình quay qua chém ENZO hai đao.

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Dừng tay! ENZO!

ENZO nhìn Theo anh về nhà can ngăn, cũng không tiếp tục phóng kỹ năng nữa, mà lập tức dừng tấn công, đặt qua một bên quan sát tình hình, tùy cơ ứng biến.

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Chết tiệt! Anh TM thế mà đánh em! Anh vậy mà đánh em!! Anh giúp tên kia chứ không giúp em!!!

[Đồng minh][Theo anh về nhà] Hạo Hạo, đừng làm loạn nữa!Đánh cậu một cái cũng là vạ bắt đắc dĩ, tuy biết trước kết quả Độc sẽ lại làm loạn một trận long trời. Thế nhưng, hấn chung quy không thể để cậu cùng ENZO đánh nhau như vậy! Ai thắng ai thua không quan trọng, vấn đề ở chỗ... Người một nhà nếu xảy ra xung đột, coi được sao!

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hù] ENZO, có chuyện gì chờ Phong lên mạng rồi nói chuyện rõ ràng, hai người dẹp chuyện này sang một bên đi. Hai người sau khi được can ra đều trở về thành. Nghịch thiên nghĩ vấn đề này cũng không nên nói nhiều, chỉ mình Phong mới đủ tư cách giải quyết.

[Đồng minh][Tận thế là ông đây] Đừng làm chuyện mất mặt nữa! Người một nhà đánh đấm cái lông! Có chuyện gì chờ Phong lên rồi nói tiếp!

[Đồng minh][Ta là lang người là trư] Tiểu gia nói đúng, Tiểu Con nhện, cậu đừng náo loạn nữa.Đợi vài ngày nữa Phong thi xong nhất định sẽ lên mạng trở lại, gắng đến lúc đó là được.Hắn tin chắc, nếu Phong thực sự rời game, nhất định sẽ không chuyện chẳng từ mà biệt.

Tiểu Con nhện không trả lời. Có vẻ như, Theo anh về nhà sau khi nói câu cuối kia, lát sau liền cùng Tiểu Con nhện logout. Xem chừng, Theo anh về nhà hẳn đã kéo Tiểu Con nhện đi giải quyết chuyện nhà.

[Đồng minh][Sông bát tậ] Lão đại, đều là lỗi của tui em. Nếu chúng em không khuyến khích ENZO gì đó, hiện tại Phong sẽ không xảy ra chuyện này... Đều là do các cô tác hợp cả, dẫn đến tình trạng mập mờ giữa bọn họ, kết quả, liền xảy ra chuyện như vậy...

[Đồng minh][Thủy tiên ngao kiêu] Tui em biết sai rồi, sau này không bao giờ...giống như vậy nữa...Lời kéo một thằng nam cùng gay đây đưa, kết quả, thằng nam mê man, gay thì thương tâm.Là lưỡng bại câu thương.

[Đồng minh][Sảng oai oai] ...Mấy cô đừng nói như vậy, đồng tính luyến ái cũng không phải vì một hai câu nói của mọi người mà thành như vậy!Mấy cô gái này mắc chứng tự kỷ cả sao?!Địa cầu nơi các cô đứng đối chiều quay sao?Nói mấy câu liền khiến một người trở thành đồng tính à? Thật sự tốt vậy sao... Tựa như thế giới không có chiến tranh, con người không bị dễ chết đi, sinh sôi nảy nở!

[Đồng minh][Ta là lang người là trư] Lần này Oai oai nói đúng đó, các cô đừng tự trách mình nữa. Đây là chuyện riêng giữa bọn họ, đừng ai nhúng tay vào. Bất quá, thu liễm một chút cũng tốt. Lang trư sau cùng góp thêm một câu, dù sao, chuyện mấy cô nương này YY thật sự có phần đáng sợ.

[Đồng minh][Hoa nhài mùa hè] Tui em đã tỉnh táo lại rồi... Thành thật kiểm điểm lại bản thân, về sau sẽ

không tùy tiện nói những chuyện như vậy nữa... Phong nếu bảo rồi đi... Thực sự sẽ... Haizz...

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hùng] Đừng nói nữa, sau này các em chú ý một chút là được... Tiểu gia, ôn bài kỹ lưỡng một chút, đừng chơi game muộn quá. Mọi người đều biết mấy cô bé này cũng không có ác ý, thế nhưng, đùa giỡn quá trớn... Sẽ không còn vui vẻ nữa. Nghịch thiên nghĩ, việc lần này tuy rất phiền não, nhưng hẳn chỉ có thể mặc kệ đứng ngoài, không bằng dùng thời gian chú ý đến Tiểu gia nhiều hơn một chút.

[Đồng minh][Tân thế là ông đây] Đã biết. Anh cũng đừng thức quá muộn. Yêu xa tuy rằng rất khó khăn, thế nhưng, được người khác quan tâm, cảm giác luôn có người nhớ đến mình, thật sự ngọt ngào.

Game vẫn tiếp tục, mà cuộc sống cũng vậy. Chớp mắt, kỳ nghỉ hè cũng tới, người lên mạng tăng vọt, tuy rằng không tránh khỏi mấy quán net đông loạn kín người, Internet cũng thường xuyên lag, nhưng tóm lại, càng nhiều người không phải chơi càng vui sao? Nếu như server chỉ lèo tèo vài mống, liền không có ý nghĩa gì nữa.

Từ sau khi nghỉ hè, kênh đồng minh ba bang nhộn nhịp lên thấy rõ. Thứ nhất, đám học sinh sinh viên đều được gỡ bỏ lệnh cấm game. Thứ hai, Phong cuối cùng cũng trở về với bọn họ. Giống như Tiểu gia suy đoán, đạo trước Phong quả thật phải ôn bài thi cử. Còn vấn đề bản thân cậu có thương tâm hay không, mọi người mặc dù hiếu kỳ vô cùng nhưng lại không có can đảm hỏi thăm, đã không có gan thì nào dám sớ rớ...

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] Phiếu Miếu Phong mới mở có ai chơi thử chưa vậy? Cố gắng trấn định onl game trở lại, mấy thứ linh tinh khác coi như không nhìn đến là được. Nhìn di động qua một ngày đêm liền có hơn mười cuộc gọi nhỡ, ban đầu cậu quả thật có phần tức giận. Tức giận vì ENZO vừa khư khư ôm lấy lập trường cũ, cùng lúc cứ mãi dây dưa không rõ. Nhưng qua hồi lâu, cậu chỉ có thể bất đắc dĩ, thậm chí có chút chờ mong, đợi có thể nhìn thấy điện thoại di động mỗi ngày lại báo gọi nhỡ. Không rõ ràng cũng được, thế còn tốt hơn nhất đao lưỡng đoạn. Phong cười tự giễu, cậu quả thật hết thuốc chữa mà, chẳng biết qua một đoạn thời gian nữa có thể tốt lên không đây?

[Đồng minh][Thành quỷ vẫn phong lưu] Đi thử rồi... Một từ thôi, thăm. Phải chuẩn bị thật kỹ mới vào được. Vài ngày trước, hẳn có tùy tiện vào chơi thử, những tưởng một thân trang bị tạm ổn như vậy là đủ. Không nghĩ tới, diệt đội a.

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] Chuẩn bị gì cơ? Tôi thật sự mù mờ, bài post trên mạng có kể sơ qua, nghe bảo rất ư biến thái. Mấy hôm trước có dạo đọc tin tức trên mạng, phát hiện phó bản Boss này xem bộ rất thú vị a.

[Đồng minh][Thành quỷ vẫn phong lưu] Đầu tiên phải có hai Nga mi, nội ngoại đều phải đánh thủ, tốt nhất nên có một Tiêu dao. Nếu có thêm Thiếu Lâm vậy càng dễ xử hơn. Chủ yếu cần độc kháng, Boss thứ ba độc công siêu lợi hại. Tôi lần đầu tiên thử, một chiêu thôi liền bị diệt... Nhớ lại chuyện thương tâm ngày ấy, nước mắt đầm đìa, quá mất mặt đi... Chết không kịp ngáp...

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] Nghe qua cũng đâu khó lắm. Đội ngũ 90+, trang bị bảo thạch đều là hàng cao cấp, đánh một trận này cũng đơn giản mà.

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Chủ yếu phải có Tiêu dao tốt, như vậy đánh mới đã, cuối cùng phải đánh với Lý Thu Thủy, phải vừa đánh vừa né... Tổ lần trước đánh lại không né... Là vú em đi theo đám người này, nàng từ lâu đã quen như thế... Khóc ròng...

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Ừm, hiện tại tôi lập tổ, ai đi không? Xin tiến tổ đi. Mua đủ thuốc cho BB, Phong nhìn lại gấu nhà mình, khả năng gia huyết so ra đã tụt hậu, hai ngày nữa phải bắt một con Long quy mới, BB chuyên gia huyết thì Long quy là hàng tốt.

Sông bắt tận nhanh chân xin gia nhập đội ngũ. Phó bản này cần hai Nga mi, cô nàng đương nhiên muốn được một chân. Khó có dịp được cùng Phong chơi, cơ hội cực kỳ tốt nha.

Nghịch thiên cũng tiến đội, game về sau này, Boss phó bản hình như đều thích theo phái Thiếu Lâm, cho nên tần suất luyện cấp của hắn ít đi, suốt ngày ngâm mình trong phó bản.

Theo anh về nhà cùng Tiểu Con nhện cũng lục tục tiến đội, một tên thao tác siêu quần, một kẻ nội công độc khàn.

Hiện tại, đội ngũ chỉ thiếu một Tiêu dao mà thôi.

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Tiểu gia còn chưa thi xong sao? Thế nào vẫn chưa lên mạng?! Lão đại~~~~~ Mọi người sau khi thi cử xong đều lần lượt hiện hồn báo danh, thế nhưng đã vào kỳ nghỉ mấy ngày rồi vẫn chưa thấy Tiểu gia onl... Phiền muộn a...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiêu hùng] Không biết nữa, cậu ấy nói có chút bận, mấy ngày nữa mới lên được. Tìm một Tiêu dao bên ngoài là được. Nghịch thiên cũng có chút buồn bực, bắt quá cũng không phải chuyện gì to tát, ai lại đi làm quá lên? Có lẽ, trong nhà em ấy có chuyện đi.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Bây giờ Tiêu Dao đã trở thành động vật quý hiếm nha! Trước đây vì chức nghiệp yếu, ít người luyện, hiện tại mạnh lên rồi, tuy có nhiều người luyện hơn, nhưng cấp thấp, mẹ nó, muốn kiếm một Tiêu Dao mạnh...

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Nếu thật không kiếm được thì tìm tạm một Vũ Dương vậy, đều là phái nội công cao, không thì dùng Thiên Long, tuy có chút yếu nhưng vẫn chấp nhận được.

Phong tìm không được Tiêu Dao, liền tùy tiện lên Loa tuyển người. Đúng lúc này, ENZO xin tiến tổ, Phong do dự một hồi, cuối cùng vẫn nhấn đồng ý.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Khỉ... Vừa nhìn thấy ENZO liền khó chịu, nhưng lần trước bị Theo anh về nhà “đạy dỗ” một phen, cậu cũng hiểu ra, chuyện nhà người ta, kẻ đứng ngoài có nói chen vào cũng chỉ là mấy lời thừa thãi thôi.

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Được rồi, đến Lâu Lan tập hợp. Không người nào trong đội nghỉ ngơi

thực lực của ENZO, dù có chút mờ mịt, nhưng ENZO quả thật là lựa chọn phù hợp nhất. Phong cũng có nghe Thủy tiên kể lại chuyện ENZO và tiểu Con nhện suýt chút nữa thì đánh nhau. Tuy trong lòng có chút cảm kích vì tiểu Con nhện thay mình ra mặt, nhưng nghĩ đến thái độ bài xích của mọi người đối với ENZO, trong lòng Phong lại thấy khổ sở...

Mọi người ăn ý không bình luận gì thêm, chuẩn bị tốt trạng thái xung trận, bắt đầu cuộc chiến ở Phiếu Miếu Phong.

Boss thứ nhất tương đối đơn giản, ngoại trừ khả năng định thân, những cái khác đều không làm khó được bọn họ, mà nhiệm vụ thêm máu của Phong cùng Sông bắt tận đều vô cùng trôi chảy, không có bất kỳ trở ngại nào. Đơn giản và hiệu suất, Boss thứ nhất nhanh chóng bị hạ, tùy tiện sờ mấy cái, đại đa số vật rơi ra đều có thể bán cho cửa hàng.

Boss thứ hai có chút phiền phức hơn, bởi đánh tới đánh lui một hồi lại chuyển sang ẩn thân, còn có một đám cương thi công cao. Nghịch thiên nhận nhiệm vụ kéo cương thi, để những người còn lại tập trung hỏa lực chém Boss, dễ dàng qua ải. Thời điểm rờ Boss lại rơi ra một mớ bảo thạch để khảm hổ phù, hàn ngọc, tinh thiết, vải bông, bí ngân này nọ, coi như RP cao đi.

Boss thứ ba, theo như lời Phong lưu, quả thật là Boss chuyên về độc công, sở dĩ nói là khó, kỳ thực nguyên nhân là ở người chơi, nếu như không chuẩn bị đầy đủ độc kháng, chỉ cần một chiêu có thể lập tức treo. Nhưng đám người của Phong đều là một thân khảm bảo thạch max cấp, đương nhiên không thành vấn đề, chưa nói tới BB của tiểu Con nhện còn có khả năng độc kháng. Nói chung, Boss này cũng dễ dàng vượt qua.

Boss thứ tư là một cặp, công không cao, dễ đánh, duy nhất không vui chính là trạng thái có thể theo tỷ lệ mà hồi phục. Về phần trạng thái gì đó đều là tùy ý. Ưu điểm với người chơi: mỗi lần bị đánh tụt máu, mất lam, tốc độ chạy bị chậm lại. Khuyết điểm: mỗi lần hồi xong máu và lam, tốc độ liền đột biến. Với Nga mi mà nói, khó chịu nhất là mất lam, hở ra lại tốn một đồng lam, vô cùng khó chịu. Huống chi, trạng thái này sẽ liên tục duy trì trong 10 phút, đến khi gặp phải Boss cuối Lý Thu Thủy, cái hại của việc tổn thất quá nhiều lam sẽ hiện ra rõ rệt. Sau khi giết xong cặp Boss này, rất nhanh tiếp đó, liền hiện ra một Boss nữa, phòng thấp, công thấp, không tốn quá nhiều thời gian giải quyết.

Cuối cùng, đến màn của Lý Thu Thủy. Boss cuối đương nhiên phải có điểm hơn hẳn, nội ngoại công đều cao ngất, tốc độ di chuyển tương đối nhanh, toàn bộ thuộc tính đều thiên về công kích, rõ ràng là hình tượng mẫu mực nhất của một Boss. Nghịch thiên cố gắng kiềm lại không để cho Boss chạy loạn, ENZO dùng Khê sơn đánh tới, Theo anh về nhà cùng tiểu Con nhện tạo thương tổn, Sông bắt tận lo thêm máu cho Theo anh về nhà và tiểu Con nhện, Phong thì chú ý bên Nghịch thiên và ENZO. Bằng công của Lý Thu Thủy không quá đáng sợ, bình thường đều đứng một chỗ ném ra, không phải cái gì to tát, cái khó là ở khả năng quần công, chỉ cần phạm vi hoạt động rộng một chút, sát thương có thể bao trùm khu vực sáu ô xung quanh, cho dù người chơi kháng cao đến đâu, đều tránh không khỏi bị treo. Đánh Boss này, nếu cứ từ từ mà đánh liền rất dễ chết, chỉ có thể sử dụng chiến thuật đánh nhanh thắng nhanh, tránh kéo dài đến giai đoạn cuồng bạo, toàn đội lập tức bị diệt.

May mắn, một đội lần này đều là bạn bè cùng chơi đã lâu, ăn ý có thừa. Nhưng tuy ăn ý có đó, nhưng cũng phải chịu qua hai đợt công kích toàn diện của Lý Thu Thủy mới giết được Boss. Sau khi sờ Boss, chiến lợi phẩm xem ra không tệ.

Nhìn lại trạng thái của đồng đội xung quanh, sau đó phát hiện thời gian phó bản còn dư đến 10 phút, trong lòng mọi người đều nhờ một lần hiệu suất này mà tự khích lệ bản thân, đồng thời có chút tự hào về tổ đội của mình.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Tôi có chút việc, tối nay lại lên. Nghịch thiên vì chú tâm vào phó bản cho nên không chú ý đến điện thoại bên cạnh, thời điểm kiểm tra mới phát hiện ra tin nhắn chưa đọc kia, cả người gần như nhảy dựng lên, vội vàng gọi lại, rồi lập tức xuống mạng.

Lục tục nối đuôi, những người khác đều rất ăn ý rời khỏi đội, chỉ còn lại mỗi Phong và ENZO.

[Đội ngũ]/[ENZO] Phong, tôi có chuyện muốn nói với em. Lần thứ hai thấy Phong login, ENZO thở phào một cái. Chí ít, có thể gặp nhau trong game. Mà trong game, Phong sẽ không cự tuyệt hẳn.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Có chuyện gì sao. Phong có chút khấn trương... Có chuyện gì đây? Muốn ly hôn sao? Phong buồn cười nhìn danh xưng màu vàng kim chói lóa trên đầu mình: Nương tử của ENZO. Để như vậy, hiện tại nhìn lại thấy đáng cười, dù sao chỉ là ra vẻ mà thôi.

[Đội ngũ]/[ENZO] Em vì sao không nhận điện thoại của tôi?! Hẳn mỗi ngày đều gọi đến, điện thoại đại khái đã sắp hỏng luôn rồi. Hai cái di động, cái này không nhắc lập tức chuyển sang dùng cái kia, hết pin thì vội vã sạc lại, rồi tiếp tục gọi. Thế nhưng, Phong vẫn như cũ không nhận điện. Rồi cuộc hẳn phải như thế nào cậu mới chịu nhắc mấy đây?!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Có chuyện gì để lên game rồi nói, giống như hiện tại chúng ta đang nói vậy. Trong game, cùng một đám số liệu yêu đương gì đó hẳn cũng không sao đi? Phương thức này có vẻ an toàn hơn.

[Đội ngũ]/[ENZO] Sao lại như vậy?! Tôi có rất nhiều chuyện muốn hỏi em, em... Ngày đó, vết thương của em... Đã tốt chưa? Hẳn vẫn xoắn xuýt thật lâu về chuyện Phong bị thương ngày đó.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Không sao. Tôi cũng không yếu đuối như thế. Không ngừng cổ vũ bản thân, bị thương sao? Đúng vậy, cậu cuối cùng vẫn là kẻ thụ thương, chẳng cách nào trốn tránh được. Thì ra, dân đồng chí nói không sai, loại người như bọn họ rất dễ sa vào lưới tình với thẳng nam. Lúc trước, nghe được điều này, bản thân liền tỏ thái độ cười nhạo, mà hiện tại chuyển thành cười nhạo chính mình.

[Đội ngũ]/[ENZO] Phong, chúng ta gặp nhau một lần đi? Em đã nghỉ hè rồi đúng không, tôi đến gặp em nhé? Phong rõ ràng so với dạo trước cách hẳn thật xa, như vậy, hẳn là sao... Làm sao... Làm sao đây? Chính hẳn cũng không rõ... Nói chung, hẳn chỉ biết, không nên tiếp tục như vậy! Không thể để Phong tiếp tục dùng thái độ người xa lạ đối với hẳn! Hẳn nào phải người xa lạ gì, hẳn căn bản không có xa lạ gì với cậu?! Bọn họ gần bó lắm, bọn họ là vợ chồng mà!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Không được. ENZO, tôi mệt mỏi rồi, tôi không thể chơi cùng anh nữa, tôi chịu thua. Khẩu khí nặng nề, cậu hiện tại vô cùng hối hận vì quyết định đồng ý tham gia trò chơi vợ chồng này. Nếu không đồng ý kết hôn với tên kia thì tốt rồi, chính mình sẽ không sa vào cảm giác ngọt ngào khi ấy. Nếu không đi offline thì quá tốt đi, sẽ không thật sự gặp mặt nhau, để rồi trả giá bằng thể xác xùng

tình thần. Nếu như bản thân đủ dũng khí, hoàn toàn rời bỏ cái game này..Như vậy, sau này, chuyện gì rồi cũng trôi qua sao?

[Đội ngũ]/[ENZO] Chơi cái gì chứ?! Nào có đùa giỡn gì! Phong, Phong! Em là vợ của tôi, Phong, em đừng như vậy, chúng ta gặp mặt một lần được không?Hắn hoàn toàn không có đùa giỡn, sao lại đùa giỡn được chứ?!Nhất định phải gặp nhau một lần, chỉ có gặp nhau mới thuyết phục được Phong đi? Nhất định bọn họ phải gặp nhau!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Vợ? Ha ha...Cười phá lên, cười đến chảy cả nước mắt, khoe miệng toàn là vị đắng chát.

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] ENZO, chúng ta ly hôn đi.Nếu là hiện thực, những lời này có chút buồn cười. Thế nhưng trong game dù sao cũng rất bình thường, là lời một nhân vật nữ nói với nhân vật nam. Phong gõ chữ xong, cười cười tự giễu chính mình, xem chừng, nói ra những lời này cũng không có kinh thiên động địa như trong tưởng tượng của cậu.

[Đội ngũ]/[ENZO] Không! Em là vợ của tôi! Đừng nghĩ đến việc ly hôn với tôi! Tôi không đồng ý!!!Tay chân luống cuống, ly hôn sao?! Không! Quyết không cho phép!

[Đội ngũ]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Trong game ly hôn rất đơn giản, hoặc tôi cùng anh tổ đội rồi gửi lời mời ly hôn, còn không, tôi cũng có thể cưỡng chế ly hôn.ENZO kiên quyết cự tuyệt ly hôn khiến Phong có cảm giác nói không nói lên lời. Chẳng phải thoải mái, hay phiền muộn gì, đối với những gì đã xảy ra giữa bọn họ, cậu hy vọng có thể kết thúc tất cả, đồng thời mong ENZO sẽ không tiếp tục dây dưa nữa... Dù phương pháp này vô cùng rách nát, nhưng tình yêu này vốn chẳng đáng là gì...

[Đội ngũ]/[ENZO] Không... Không được, Phong à, không được đâu, chúng ta không thể ly hôn! Phong, sao phải làm vậy?Chúng ta đang rất tốt, vì sao phải ly hôn?Chúng ta không thể như trước đây sao?Chúng ta gặp mặt được không?Phong, đừng cưỡng chế ly hôn mà? Hệ thống vậy mà có thể cưỡng chế ly hôn... ENZO không biết làm sao, hắn thật sự chẳng nghĩ được gì, sao thế nào?Vì sao sau khi từ H thị trở lại, mọi chuyện lại thành ra thế này?Hắn sai rồi sao, hắn tình nguyện nhận sai a. Ngày đó, hắn thật không nên đánh Phong, không nên khiến cậu bị thương.Hắn biết mình có lỗi, hắn tình nguyện nhận lỗi, nguyện ý làm bất cứ thứ gì để bù đắp.Mấy ngày nay, hắn hoàn toàn không có tâm tư làm việc, cứ thể ngâm mình trong game chờ Phong lên mạng. Thế nhưng, hắn không phải chờ nghe đến hai chữ ly hôn này!

Phong không nói tiếp, chỉ nhìn ENZO gõ chữ, vì sao ư? Người kia hỏi vì sao... Người kia thật sự nghiêm túc sao? Đối với một cái game lại nghiêm túc đến vậy. Bản thân cũng từng điên cuồng như thế, cũng giống như tối ngày hôm ấy, chính mình cũng vô cùng điên cuồng. Bản thân biết rõ người kia là một tên đàn ông thích phụ nữ, biết hắn miệng gọi “vợ, vợ” thực ra chỉ là đùa giỡn, vậy mà chính mình lại điên cuồng. Cố tình chọc hắn, câu dẫn đối phương, nhìn người đàn ông ấy mơ màng mà si mê. Cố ý nói chính mình có thể cùng bất cứ ai lên giường, chỉ vì muốn khiến người kia tức giận mà ra tay. Thậm chí, sau khi đối phương đã ép xuống được cơn tức, cậu lại tiếp tục thay ngôn ngữ bằng hành động, khiêu khích hắn... Đối lấy gì ư? Một đêm đau đớn, không tình yêu, còn có ánh mắt căm thù của người đàn ông ấy vào sáng ngày hôm sau... Vốn chỉ là tự bản thân chuốc lấy đau khổ mà thôi, một lần thất bại là đủ rồi, bằng không bản thân cũng không cách nào tự đồng tình được.

[Loa]/[ENZO] Phong, tôi sai rồi, chỉ mong em tha thứ cho tôi... Phong, em là vợ của tôi, có chết tôi cũng

không muốn ly hôn! Nhất quyết không! Chẳng còn cách nào khác. Phong không chịu mở miệng nói chuyện, hẳn chỉ có thể lên Loa. Cúi như bản thân tự phát tiết, còn có để cho mọi người đều rõ ràng, hẳn quyết tâm không ly hôn, sẽ không quên đi chuyện lần ấy, mà rời bỏ Phong.

Loa còn chưa bị đẩy đi, ENZO và Phong, cả hai vẫn như cũ tổ đội, im lặng đứng giữa đường cái ở Lâu Lan, lại như đã không còn trên mạng. Thế nhưng cái Loa vừa rời cho thấy ENZO vẫn còn đang ở đó. Mà Phong, mắt cậu vẫn nhìn thẳng chỗ màn hình ấy. Không ai biết cậu có còn đang trên mạng hay chẳng, chỉ có bản thân người này rõ hơn cả.

Đối phương không phải đồng tính luyến ái sao? Thích phụ nữ cơ mà? Thế mà, còn cố chấp đòi ở lại bên cạnh mình như vậy, là muốn làm gì? Không nên khiến...cậu lại ảo tưởng a. Cậu đã thua một lần, thật sự không thể chịu thêm lần nữa. Phong xoa xoa còn mắt, chạy vào cửa hàng, mua một cái Loa. Nhưng còn chưa kịp gõ chữ, hệ thống lại phát lên một cái Loa, không phải của ENZO.

[Loa]/[Thiên kiều] ENZO, em gả cho anh nhé! Ly hôn với thằng kia đi!

31. Chương 31: Yêu Một Người Phải Thể Hiện Như Thế Nào?

Để phục vụ quần chúng nhân dân trong game, mấy bang phái đối địch bọn họ vẫn thường cống hiến cho toàn server mấy bộ phim truyền hình tám giờ. Tùy tiện lấy một lý do, đánh qua đánh lại vài cái liền có thể khơi mào chiến tranh, sau đó là một trận lên Loa mắng chửi kịch liệt.

Đương nhiên, cũng có nhiều người ngại phiền phức, nếu mỗi ngày đều giống như vậy, rất dễ cảm thấy nhàm chán. Cho nên, mọi người đều hy vọng bộ phim truyền hình tiếp theo sẽ không lặp lại kịch bản cũ, như vậy nhân sinh sẽ mới mẻ hơn, nhìn người ta đấu đá liền ăn cơm ngon miệng. Mà đám người vậy xem bất quá, thích nhất là được xem mấy bộ chính kịch có chủ đề yêu đương n chiều, ví như A yêu B, B có cảm tình với C, C lại đi thích D, D với A là cừu kẻ thù... Hoặc là, A và B là anh em, C là vợ A, B không phúc hậu đi đào tường nhà A, đoạt vợ A, huynh đệ thương tàn. Bằng không, A và C là kẻ thù, B là vợ C, kết quả B còn có quan hệ bí mật với A, kẻ thù gặp nhau liền đổ mắt... Hay là... Chung quy, nội dung chính đều vì mỹ nữ cả thôi... Vòng du muôn màu muôn vẻ cũng quán triệt nội dung ngôn tình chính kịch loại này, mỗi ngày đều diễn đến quên trời quên đất...

Đám con gái Sông bắt tận trong khi bận rộn đánh quái, đương nhiên vẫn không quên canh Loa, nhìn mọi người bắt quái, cười cười nói nói, quá trình cày cấp sẽ không còn khô khan nữa. Có đôi khi, bắt gặp người trong đồng minh phát Loa, còn có thể xông tới tiếp viện, vô cùng có tinh thần trợ giúp.

ENZO gửi Loa, một cái rồi một cái, cho thấy bản thân quyết tâm có chết cũng không ly hôn. Thành thật mà nói, các nàng đều có cảm giác nhìn không được, muốn chạy đi dò xem Phong sẽ phản ứng như thế nào. Bọn họ vừa thấy đáng đời ENZO, lại cảm giác hẳn cũng có chút đáng thương.

Ngay khi tất cả mọi người cho rằng ENZO sẽ tiếp tục gửi Loa với cùng một nội dung như vậy... Đột nhiên, một cái Loa khác nhảy lên, hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của mọi người... Tức giận rồi đây!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Nữ Nga mi, cấp 90, đây là cái qué gì nha?! Kiểm tra thông tin của cô nàng kia, cấp bậc không tính là thấp, thế nhưng cô nàng này ở đâu ra vậy? Là tình nhân bí mật ENZO nuôi sao?! Đi chết đi!

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Khăng định là nợ tình của ENZO! Tức chết mà, biết ngay tên thằng nam chết tiệt này không đáng tin mà! Có đàn bà rồi còn tìm mọi cách quẩn quýt Phong, thật sự cho rằng Phong dễ bị bắt nạt vậy sao?!

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Nhài... Nợ tình là chỉ con rơi bên ngoài nha...Dùng từ sai rồi thì phải?

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Mặc kệ là cái gì, đều là ăn vụng bên ngoài, vợ lẽ đó! Đàn ông đúng là không kẻ nào tốt!

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Phong! Ly hôn với anh ta đi! Thành toàn cho đôi X nam nữ không biết xấu hổ kia! Vốn trong lòng còn tiếc, ghét thì vẫn ghét ENZO, nhưng tên đàn ông này mỗi ngày đều nhớ nhung Phong các kiểu, trong lòng cứ nghĩ hắn có tình cảm với Phong... Cơ mà hiện tại không cần nghĩ ngợi nữa, phán tội chết cho tên đàn ông này đi!

[Đồng minh]/[Thành quý vẫn phong lưu] ...Các cô không nên chỉ vì một lời nói của cô nàng kia mà công kích ENZO như vậy chứ... Lời nói của một người thật sự đáng sợ... ENZO rất cuộc như thế nào chọc phải...đám con gái này nha?

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Nào có người lại khuyên vợ chồng người ta ly hôn chứ... Các cô đừng như vậy nữa.Bình thường đều nên khuyên người ta hòa chứ ai lại bảo tan, đám con gái này thật sự không phúc hậu...

[Đồng minh]/[ENZO] Tôi không quen cô ta! Bị một đám người cùng hất nước lạnh đến run rẩy! Đám con gái này thật sự có bệnh mà! Phá hỏng hết tình cảm giữa hắn và Phong!

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Vậy tại sao cô ta cứ quẩn lấy anh?! Con ruồi kia còn đang dính lấy không rời a!

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Phong, dù cậu quyết định như thế nào, chúng tôi đều đứng về phía cậu ~~~~ tránh xa tên đàn ông xấu xa chết tiệt kia đi! Đương nhiên, trong đầu trăm nổi lên trăm ngàn lần cảnh báo bản thân không thể ảnh hưởng đến quyết định của người khác, nhưng thật sự nhịn không được, không thể trơ mắt nhìn Phong bị người ta khi dễ như thế.

[Loa]/[ENZO] Kể nào muốn phá hỏng quan hệ của tôi và vợ tôi, ông đây lập tức giết không tha! Nữ nhân kia kêu réo gì a, đừng để tôi thấy cô ngoài dã ngoại!Hắn điên mất rồi, Phong từ nãy giờ không nói gì hết. Trong lòng hắn lo chết mất, hiện tại sợ nhất là có kẻ nói chen vào khiến Phong dao động. Nếu như thật sự cưỡng chế ly hôn, hắn không có cách nào khác a...

[Loa]/[Thiên kiều] Một thằng con trai thôi mà, cần gì anh phải quý trọng như vậy? Em cũng là Nga mi này, cưới em không phải cũng giống nhau sao? Huống chi, em còn là con gái hàng thật giá thật!

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Nói đi nói lại thì, nhà người vốn không phải đồng tính, kết hôn với con nhỏ kia đi! Thừa dịp Theo anh về nhà không ở đây, có thể thoải mái khích ENZO nha.

[Đồng minh][ENZO] Đừng tưởng chúng ta là đồng minh thì tôi không giết! Tay đánh chữ hiện tại cũng run run không thôi. Vì sao a, Phong ngay cả một câu cũng không thèm nói?!

[Loa][ENZO] Nữ nhân kia, mau rút!!! Vì sao chứ? Vì sao không ai giúp hần?! Vì sao mọi người đều khuyên Phong rời khỏi hần?!

[Loa][Thiên kiều] Cưới em đi, em là con gái, em rất tốt, anh vẫn có thể cùng thằng con trai kia chơi game mà.

[Đồng minh][Ta là lang người là trư] ...Xem ra cô bạn kia rất muốn được gả cho ENZO... Biết rõ “vợ” ENZO là con trai, biết rõ ENZO không muốn ly hôn với một đứa con trai, biết rõ ENZO dù có ly hôn vẫn muốn cùng “vợ trước” có quan hệ, một thằng đàn ông như vậy, thế mà vẫn có con gái sống chết muốn gả cho hần... Xem ra, cô bạn kia thật sự muốn gả cho...

[Đồng minh][Nắng hè chói chang] Si tình thật đấy... Bất quá... Nghĩ thế nào cũng thấy là lạ...

[Đồng minh][Mỹ nữ anh nhớ em] Sao không có ai khóc lóc muốn được gả cho tôi a... Kết hôn với con trai còn được mọi người ủng hộ... Lẽ nào mình cũng phải tìm người giống vậy kết hôn một lần, mới có thể tìm được vợ thật sự nha?

[Loa][ENZO] Cô đừng tưởng mình là con gái thì tôi không giết! Rút!!! Hần chỉ cần mình Phong thôi, hần muốn Phong thôi, những người khác đều rút hết a!

[Loa][Thiên kiều] ENZO, em biết anh không thích con trai, em là con gái này! Em là sự lựa chọn tốt nhất cho anh! Ly hôn đi! Sau đó cưới em này!

[Đồng minh][Hào khí Vân Thiên] Con gái thời này đều không biết rụt rè như vậy sao? Làm người thứ ba còn mạnh miệng đến vậy... Tuy rằng biết rõ Phong là con trai, nhưng ngay từ đầu ENZO và Phong đã đường đường chính chính kết hôn. Cho nên, nếu thật sự xuất hiện người thứ ba, hần vẫn theo bản năng đứng về phía “vợ chồng” ENZO và Phong a...

[Đồng minh][Thủy tiên ngạo kiều] Hừ! Nhất định trước đây ENZO có dây dưa với con nhỏ kia! Đâu phải ai cũng biết ENZO không là đồng tính?! Cứ vin vào việc mình chấp nhận kết hôn với một người con trai chơi nhân yêu, tưởng rằng sẽ được tất cả mọi người đồng tình sao? Huống chi, bang của bọn họ còn nổi tiếng khắp nơi là gay bang... Đám con gái kia sao biết được ENZO không phải đồng tính, nhất định là do lúc trước ENZO tự nói ra!

[Đồng minh][Sáng oai oai] Các cô đừng khích ENZO nữa... Cậu ta đã rất đáng thương rồi... Anh bạn này bộ dạng thật sự đáng thương a... Phát loa không chịu ly hôn, đúng thời điểm mấu chốt thì bị một nữ nhân không biết từ đâu nhảy ra phá hư...

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Đáng thương cái lòng ấy! Chúng tôi đứng về phe Phong! Hắn đáng thương cái P! Lúc trước hắn đi đâu cũng nói mình không phải đồng tính luyến ái này nọ! Nếu thật không phải thì cứ quần lấy Phong làm gì! Một tên thẳng nam quần quýt một gay là có âm mưu gì!

[Đồng minh]/[ENZO] Phong, tôi biết em giận tôi. Chuyện đã xảy ra với em, anh biết là lỗi của mình. Em có thể tha thứ cho anh lần này được không? Xin em đấy, xin em a, Phong, anh tới tìm em có được không? Em gặp anh một lần được không? Mọi người có ghét hắn, khinh bỉ hắn cũng không sao, chỉ cần Phong còn để tâm đến hắn là đủ rồi. Hắn thật sự, thật sự không thể tiếp tục chịu đựng cảnh này nữa. Một ngày không thể gặp được Phong, hắn thật sự sắp phát điên rồi!

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Tôi không giận anh. Cậu không hận ENZO, dù sao người đàn ông này cũng không làm chuyện gì sai. Ngay từ đầu, hai người bọn họ đã nói rõ ràng, trong game chỉ là kết hôn cho vui, cậu đâu có quyền lôi kéo biến đoạn tình cảm này thành sự thật? Xét lỗi chuyện xảy ra đêm đó sao? Đàn ông mà, đâu có gì lạ, là tự cậu câu dẫn người ta, đau lòng cũng là đáng đời thôi. Cậu không hận, hiện tại chỉ muốn kết thúc tất cả. Cậu đã rút được bài học cho bản thân, tình cảm trong game, cậu không bao giờ...muốn dính vào nữa.

[Đồng minh]/[ENZO] Không... Đừng mà, Phong, em cứ giận anh đi a? Xin em gặp anh một lần, để anh thấy em được không? Hắn mơ màng không hiểu ý của em ấy, là muốn cùng hắn kết thúc tất cả sao? Không được a...

[Loa]/[Thiên kiều] ENZO, đừng dây dưa với thằng con trai kia nữa, nhanh ly hôn đi rồi cưới em! Anh không thích con trai, cần gì cứ quần lấy không chịu ly hôn!

Có người bắt đầu phát lía giúp đỡ, ngụ ý ENZO thật sự có phúc, được một đại mỹ nhân ngỏ lời kết hôn, cần gì cứ không chịu ly hôn với “thằng vợ” nhân yêu của mình.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Con nhỏ kia thật sự đáng ghét... Chuyện nhà người ta liên quan gì đến nó?! Trước đây, nàng cảm thấy chơi game cùng các chị em vẫn là tốt nhất, nói chuyện ăn ý. Thế nhưng, loại con gái như nhỏ này thật sự đáng ghét!

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] ENZO, chúng ta ly hôn đi, không thì tôi sẽ cưỡng chế ly hôn. Đều là nhân vật nữ, nhưng đối phương là con gái chân chính, còn rất thẳng thắn. Còn mình thì, lúc nào cũng lén lút ôm tâm tư khác. Không bằng ly hôn thôi, thật sự ly hôn đi, ENZO sẽ không còn gì để nói thêm nữa.

[Đồng minh]/[ENZO] Xin em... Thật đấy, anh không muốn ly hôn! Không ai buồn giúp hắn, mọi người còn giục Phong ly hôn với hắn! Nhân yêu thì sao chứ? Kiểu gì hắn cũng không muốn ly hôn!

[Loa]/[ENZO] Phong, xin em đừng cưỡng chế ly hôn mà...

[Loa]/[Thiên kiều] Ly hôn đi, ly hôn đi ~~~~~ ENZO, cậu ta là con trai, hai người kết hôn vốn không đúng.

[Loa]/[ENZO] *Cút!!!! Tôi chính là kết hôn với em ấy! Dù em ấy là con trai tôi vẫn muốn kết hôn!*

[Loa]/[Thiên kiều] *Mọi người đều nói Tận thế nghịch thiên là gay bang quả nhiên không sai. ENZO, nếu không phải gay thì kết hôn với em đi.*

[Loa]/[ENZO] *Gay thì thế nào?! Tôi đó! Tôi phải đó!! Cho nên cô cút xa một chút!!*

[Đồng minh]/[Thành quý vãn phong lưu] *Chúng ta là...gay bang... Lệ tuôn đầm đìa... Từ nay bị định tính kiểu này... Làm sao hần tìm vợ bây giờ...*

[Đồng minh]/[Mỹ nữ anh nhớ em] *...Tôi không phải gay mà... Hần thật sự không phải a... Chỉ là vô tình ở trong một cái gay bang mà thôi...Xem ra vĩnh viễn không tìm được lão bà rồi...*

[Đồng minh]/[Sông bất tận] *...ENZO... Anh có biết mình vừa thừa nhận cái gì hay không?Tái mặt a... Tái mặt! Lúc trước có chết cũng không thừa nhận... Kết quả, bị người ta ép mấy câu liền nhận luôn... Nhịn không được muốn chửi bậy một câu a... Trời ơi...*

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] *...Đừng tưởng rằng anh thừa nhận rồi... Mọi chuyện có thể cho qua... Vốn nghĩ gã đàn ông này có vấn đề, hiện tại đầu óc thật sự hỏng luôn, phải đánh cho tên này chết tâm mới thôi.*

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] *ENZO này, cơm có thể ăn bậy, nhưng không thể nói bừa đâu.Nhìn bộ dạng Phong vẫn không mở miệng, chẳng rõ cậu ấy đang khiếp sợ hay nghi ngờ a... Các nàng phải giúp cậu xác minh mới được, không bao giờ...để xảy ra tình trạng mập mờ lúc trước nữa...*

[Đồng minh]/[ENZO] *Mấy người cút hết cho tôi! Phong, Phong... Xin em đừng rời bỏ anh, để anh đến tìm em được không? Xin em đó Phong! Người khác nói gì hần đều không muốn nghe, chỉ cần Phong trả lời hần thôi...*

[Loa]/[Thiên kiều] *Phong hoa tuyết nguyệt, cậu là thằng con trai tính tình tệ hại, cùng anh ấy ly hôn đi! Không nên tiếp tục tình trạng bạo hành gia đình kia nữa.*

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] *...Cô nàng kia rốt cuộc có ý đồ gì? Như thế nào lại nói năng bừa bãi thế a...*

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] *Không chừng là đám con gái của mấy cái bang kia, chẳng biết có âm mưu gì nữa... Nói không chừng là mỹ nhân kế của kẻ thù a...*

[Loa]/[Thiên kiều] *Phong hoa tuyết nguyệt, cậu ly hôn với tên đàn ông kia đi, tôi gả cho cậu này ~~~~ chỉ ít tôi sẽ không bạo hành gia đình ~~~~*

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] *...Con nhỏ kia có bệnh a... Con nhỏ kia bị tâm thần chắc? Còn dám cầu hôn cả*

“vợ lẫn chồng” nhà người ta?!

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] ...*Cô ta thật sự mót kết hôn...* Không nghĩ tới luôn... Còn muốn cùng nhân yêu là Phong kết hôn...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] ...*Có vấn đề... Tôi nghĩ có chút kỳ quái ở chỗ nào đấy...* Cảm giác thật sự kỳ dị... Có vấn đề, là chỗ nào không đúng nha? Không thể nói rõ được... Nhưng nói chung, chính là có vấn đề!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] *Em cũng có cảm giác này... Con nhỏ này... Cảm giác rất kỳ lạ...*

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] *Tớ biết ở đâu rồi...* Trong đầu chợt lóe lên một khả năng...

[Loa]/[ENZO] *Bảo cô cút còn chưa nghe thửng sao?! Phong là của tôi! Tôi thích em ấy! Tôi thương em ấy! Em ấy là vợ tôi! Cô mau cút!!!* Không sai... Là của hắn, Phong là của hắn, đừng ai nghĩ đến chuyện cướp người. Hắn thích Phong, thích Phong vừa mắng hắn, vừa gọi hắn đến Nhận Nam chịu chết... Thích Phong ngoài miệng kêu hắn chết đi, nhưng thực tế luôn thêm máu cho hắn đầu tiên... Thích dáng vẻ mê loạn của Phong... Thích... Thật sự thích cảm giác ở trong thân thể Phong, siết lấy hắn, dựa vào hắn... Vô cùng thích, là yêu... Rất yêu... Phong... ENZO siết chặt nắm tay, lòng bàn tay vã đầy mồ hôi, làm sao bây giờ... Hắn sẽ đánh mất Phong sao? Bởi vì ngày đó bản thân quá ngu dốt... Hắn sẽ mất em ấy sao? Không thể...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] ...*Tớ cũng hiểu rồi...* Đối phó với loại đàn ông ngu ngốc... Phải dùng chiêu này...

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] *Cái vị Thiên kiều này nhất định phải mời vào bang chúng ta nha*
~~~~~ Nàng cũng nhận ra rồi... Cô bạn này nhất định là đồng chí tốt... Nhất định phải rước vào tổ chức.

Phong kinh ngạc nhìn Loa.Hiện tại, cậu đang đứng trước Nguyệt lão. Nguyệt lão hỏi cậu có thật sự muốn cưỡng chế ly hôn hay không, mà bản thân suýt chút nữa đã... Vậy mà, cuối cùng lại nhìn thấy ENZO nói thương mình...

[Loa]/[ENZO] *Phong... Anh yêu em, xin em nhận điện thoại của anh, để anh gặp em, được không? Phong, anh yêu em, thật sự yêu em, xin em cho anh một cơ hội nữa, xin em đấy!* Game vốn là ảo, đời thật mới là sự thực. Hắn biết Phong nhất định ghét hắn, nếu như ly hôn khiến em ấy có thể nguôi giận, vậy hắn buộc phải chấp nhận thôi. Trong game thì thế nào cũng được, bảo hắn xóa acc, hắn cũng chịu. Thế nhưng ngoài đời thật, hắn nhất định phải gặp mặt Phong... Hắn không muốn kết thúc như vậy... Bọn họ còn phải bắt đầu, chưa bắt đầu sao có thể nhảy đến kết thúc.

Phong vẫn tiếp tục ngây ngốc nhìn Loa, cười khổ lắc lắc đầu. Không phải đâu, hắn là vì bị mọi người khích dữ dội quá nên mới nói như vậy... Giống như lúc trước, Tiểu con nhện hôn cậu, người đàn ông kia mới hôn cậu... Anh ta thật sự dễ bị người ta khích mà... Nếu không phải lợi dụng điểm yếu của đối phương, cậu sao có thể lên giường với người kia? Sao có thể tiếp tục tin tưởng? Một hồi nữa, anh ta sẽ hối hận thôi... Được rồi, cậu chịu không nổi mấy lần kích thích giống vậy nữa... Cho bản thân một đường thoát thôi. Nhưng mà, cái tay cầm chuột này, vì sao không nở nhấn xuống...thế này?

Một mình ENZO tiếp tục phát Loa biểu đạt tất cả suy nghĩ yêu thương trong lòng. Dù rằng, bọn họ vẫn ở chế độ tổ đội, ENZO đương nhiên biết Phong đang đứng ở đâu, bản thân biết Phong thật sự muốn ly hôn với mình. Hắn chỉ muốn nỗ lực đến hơi tàn cuối cùng, phải tranh thủ thời gian còn lại nói cho bằng hết tình cảm yêu thương trong lòng. Lúc trước, hắn từng lạnh lùng xoay người bỏ đi, nói những lời độc ác. Tuy hiện tại quay trở lại cầu xin tha thứ có vẻ buồn cười, nhưng mà, ngoại trừ phát Loa thể này, hắn căn bản không biết làm gì khác, vô pháp ngăn Phong dừng cưỡng chế ly hôn, vô pháp khiến Phong yêu hắn trở lại. Hắn chỉ có thể dùng Loa coi như nỗ lực cuối cùng, trước giờ thăm lý và phán quyết. Chưa bao giờ hắn sợ phải mở tin nhắn của hệ thống như vậy, chỉ sợ rằng cái thông báo kia sẽ nhảy ra.

Phong thật sự không đủ quyết tâm cưỡng chế ly hôn, cho nên cậu lựa chọn trốn tránh... Tắt game, cậu muốn yên tĩnh một lúc... Có thể tin một thằng nam đột ngột biến thành gay sao? Cậu điên rồi... Không thể nào... Sao có thể dễ dàng như vậy đã biến thành gay, vậy thế giới này sẽ nhiều gay đến cỡ nào? Thế nhưng, lòng thật sự muốn tin a...

[Đồng minh]/[ENZO] Làm sao bây giờ, Phong không chịu tha thứ cho tôi... Xin mọi người giúp tôi đi mà... Phong xuống mạng rồi, hắn thật sự không có cách nào tìm em ấy... Làm sao bây giờ... Còn làm được gì bây giờ... Ai giúp hắn với...

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] ...ENZO thật đáng thương... Không phải không trách ENZO ban đầu đối xử tệ với Phong, thế nhưng, một người có thể làm lại đi? Nhìn một người rơi vào bộ dạng đường cùng như vậy... Thật sự rất đáng thương.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Phong đã rất đau khổ đó! Hòa nhài, không được đồng tình với ENZO. Đáng thương nhất không phải Phong sao? Loại thằng nam cứ quần lấy gay là đáng ghét nhất.

[Đồng minh]/[ENZO] Xin các cô đó, các cô có điện thoại của em ấy đúng không? Em ấy sẽ nhận điện thoại của các cô, xin các cô đấy. Hắn thật sự muốn gặp Phong, thật sự muốn nhìn thấy em ấy... Mặt đối mặt, nói một vạn lần cũng được, hắn thật sự yêu Phong mà... Hắn nghĩ thông rồi, hắn yêu em ấy a... Không bao giờ... Hắn không bao giờ làm tổn thương em ấy nữa...

ENZO ở trong kênh đồng minh cầu xin sự giúp đỡ của mọi người, thế nhưng không ai đứng về phía hắn... Hắn biết mình là tên hỗn đản... Hắn biết lúc này hối hận đã muộn, nhưng mà, người trong bang, ai đó giúp hắn với... Hắn thật sự, thật sự...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hù] Có chuyện gì vậy? Trong bang xảy ra chuyện gì? Vừa lên mạng trở lại liền thấy ENZO ở trong kênh đồng minh cầu xin giúp đỡ... Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Hắn còn đang muốn thông báo...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Phong muốn ly hôn với ENZO... Nhưng ENZO không chịu...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hù] ENZO, tôi nhớ lần trước đã nói rõ ràng với cậu rồi mà. Cậu vốn không phải đồng tính luyến ái, không cần phải học theo đám người Thủy các nàng. Cho dù Phong ở đâu cũng đừng chọc vào cậu ấy. Cái này là tốt cho cả cậu và cậu ấy. Nghịch thiên nhieu mày không vui, hắn đã nói rất rõ ràng rồi. ENZO thế mà vẫn lẫn lộn tình cảm với Phong, như vậy rất không hay.

[Đồng minh][Sông bắt tận] Vấn đề là, ENZO hiện tại đã thừa nhận mình là đồng tính luyến ái.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hùng] Thủy! Không phải đã nói với các em rồi sao?! Các em đùa giỡn cũng phải có giới hạn, xúi giục người khác đi lên con đường đồng tính luyến ái là thiếu đạo đức! ENZO có quyền lựa chọn con đường của mình! Đừng hướng người ta lầm đường lạc lối! Bình thường các cô bé ghép người này với người nọ thì không sao, mọi người chỉ cười cười nói nói cho qua. Thế nhưng, trong chuyện này, hai người kia, Phong đã phải chịu tổn thương. Mà hiện tại, sai lầm này cũng cần thời gian để chỉnh lại, không cần phải kéo luôn ENZO xuống nước, như vậy mọi chuyện càng khó văn hồi hơn.

[Đồng minh][Sông bắt tận] Em không có mà... Tự anh ta thừa nhận đó... Ủy khuất ghê gớm... Tuy rằng trong lòng cũng mong Phong và ENZO có kết quả tốt, thế nhưng bản thân thật tình không muốn đi ngược lại quy luật tự nhiên... Nếu như ENZO thật sự thích con gái... Nàng sẽ không cầm dao ép buộc ENZO đâu...

[Đồng minh][ENZO] Nghịch thiên, cậu giúp tôi hỏi tình hình của Phong được không? Tôi thương em ấy, thật sự thương em ấy, xin cậu giúp tôi xem tình hình em ấy được không? Nghịch thiên sẽ giúp hẳn chứ? Nghịch thiên sẽ không giống đám con gái này ngăn cản hẳn đi?

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hùng] ENZO, cậu xác định rõ rồi sao? Đây không phải chuyện có thể đùa giỡn. Rốt cuộc nguyên nhân gì khiến tên ENZO luôn kiên trì nói thích con gái bỗng nhiên đổi tính?

[Đồng minh][ENZO] Hiểu rõ lắm rồi! Nghịch thiên, giúp tôi hỏi thăm đi? Tôi không biết em ấy ở đâu...S thị lớn như thế, hẳn biết đi nơi nào tìm đây? Hẳn thế mà biết về Phong ít đến vậy...

[Đồng minh][Nghịch thiên kiều hùng] ENZO, tôi TM biết đầu óc anh có vấn đề mà! Anh hỏi thì nói mình không phải đồng tính, hỏi khác lại bảo phải. Tên thần kinh anh bình tĩnh vài ngày, suy nghĩ lại cho kỹ rồi tính tiếp!

Choáng váng, một lời này của Nghịch thiên khiến mọi người hoa mắt chóng mặt.

[Đồng minh][Sông bắt tận] Tôi có bị hoa mắt không vậy... Không thể nào... Người lễ nghĩa đây mình như lão đại, cứ nhiên dưng từ như vậy?

[Đồng minh][Lửa cháy đỏ rực] Nhất định là ảo giác... Sao có khả năng... Lão đại học xấu?

[Đồng minh][Hoa bá vương bảy màu] Em nhất định là bị loạn văn mới nộp hôm trước làm cho hỏng mắt...Lễ nào lão đại đã bị Tiểu gia đồng hóa? Mới có thể như vậy a... Gắn mực thì đen, gần đèn thì rạng... Không, sai rồi!

[Đồng minh][Con nhện độc lúc nửa đêm] Nghịch thiên... Cách nói chuyện của anh... Hình như là Tiểu gia nha.Lặn xuống nước đã lâu, nhưng bị một câu kia hấp dẫn mà trôi lên. Về phần ENZO và Phong, cậu cũng không muốn quản sống chết của bọn họ nữa, có quản hay không cũng vậy thôi...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Nói như vậy... Tiểu gia đã lâu không lên mạng... Chẳng lẽ...?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Đoán mò cái lông! Đúng là ông đây!

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Xin cảm ơn CCTV, MTV, TVBL... Cuối cùng hai người cũng ở chung rồi, tung bóng ~~~~~

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Các em đừng làm loạn nữa. Giành lại bàn phím, Nghịch thiên định một hồi nữa mới để lộ tâm tình vui vẻ của mình. Nhưng hiện tại, xem tình hình này, lại náo loạn rồi a...

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Lão đại, hai người ở chung thế nào lại không thông báo gì hết...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Ở chung thì cũng ở rồi, còn xấu hổ gì nữa.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Xin mọi người không nên tùy tiện biến danh từ ở chung này thành động từ.

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Chúc mừng nhé, lão đại Nghịch thiên, cùng Tiểu gia ở chung rồi.

[Đồng minh]/[ENZO] Nghịch thiên, giúp tôi được không?

Bầu không khí vui vẻ vèo một cái bị hồn ma ENZO thổi bay, giống như cô vợ lẽ mất tích đã lâu bỗng nhiên bất ngờ oanh oanh liệt liệt trời trở lại sân khấu.

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Anh thay vì ở đây cầu xin sự giúp đỡ của người khác, không bằng tự dựa vào chính mình!

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] .....Cô bạn này từ lúc nào được thêm vào bang hội bọn họ vậy? Lễ nào Thủy thật sự đồng ý cho vào? Lang trư lập tức mở danh sách thành viên bang hội, không thấy tên người này nha...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] ... Vị tỷ muội này... Bạn vì sao không qua bang hội tụi này? Kiểm tra thông tin của Thiên kiều, phát hiện cô bạn này lại vào Thiên thần... Sao vậy a...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] Cô ấy xin gia nhập, tôi liền đồng ý... Thân là Phó bang chủ, hần đương nhiên phải cân nhắc loại trình độ Vú em cấp 90, còn là một cô em xinh đẹp nữa chứ (đương nhiên ngoại trừ ENZO thì ai mà chẳng không hoan nghênh). Cho nên, hần hần phải đồng ý rồi.

[Đồng minh]/[ENZO] Cút! Đều tại cô! Phong mới bỏ rơi tôi!!! Hai mắt đỏ ngầu, nếu nữ nhân này xuất hiện trước mặt hần, hần nhất định giết đối phương!

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Không phải chính anh mới là tội đồ ép cậu ấy vào đường cùng sao? Nếu không phải vì anh ăn xong người ta lại lập tức phân rõ giới hạn, Phong sao có thể vì tổn thương đau khổ mà ly hôn với anh?! Thực sự là đồ đàn ông JP, làm lỗi xong còn đổ lên đầu người khác!

[Đồng minh]/[ENZO] Tôi biết sai rồi mà... Tôi thương em ấy, nhưng em ấy lại không cho tôi một cơ hội... Làm sao bây giờ... Phải làm sao bây giờ... ENZO sau khi bị vạch trần vấn đề then chốt, khí thế lập tức rút thẳng xuống. Không còn cách nào khác sao? Thật sự hần không còn cơ hội sao? Phong...

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Anh như thế nào vì con mà đầu óc cũng hỏng luôn rồi a?! Anh biết số di động của cậu ấy, biết cậu ấy ở thành phố nào, sao không đi tra thử xem?! Tên đàn ông này chỉ số IQ nhất định vô cùng thấp.

[Đồng minh]/[ENZO] Tra thế nào đây? Cậu ấy kiểu gì cũng không nhận điện thoại của tôi... S thị lại lớn như vậy... Tôi như thế nào tra... Khổ sở, cả một thành phố lớn như vậy, hần phải làm sao bây giờ?

[Đồng minh]/[Thiên kiều] ENZO, anh chơi game này bỏ ra ít nhất cũng vài chục vạn đi? Tôi tin chắc tài chính anh cũng rất dư dả, nếu đã vậy, sao không nhờ thám tử điều tra thông tin tài khoản của Phong đi!!! Đã chịu đốt nhiều tiền vào game như vậy, bỏ thêm một chút để tìm người chẳng lẽ không được?! Thám tử tư tuy rằng có chút lách luật, bắt quá, bọn họ tìm người hần là không thành vấn đề!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Đúng đó, Thiên kiều nói không sai... Không chừng chỉ cần bỏ chút tiền nhờ Sở cảnh sát tìm người cũng có thể đi? Trước mắt Phong không thật sự tuyệt tình muốn ly hôn với ENZO, có khi chính cậu ấy cũng không bỏ xuống được đi? Đã như vậy, bọn họ nếu có thể hiểu rõ tâm ý của nhau, người yêu nhau không có đạo lý gì không thể cùng một chỗ a...

[Đồng minh]/[ENZO] Cảm ơn. Nói ra một câu cảm ơn ngắn gọn, ENZO lập tức logout.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Sau này các em đừng... ra chủ ý cho người khác nữa. Tốt hay không tốt, cứ để bọn họ tự quyết định đi. Những... cô bé này... Bang hội của mình hay bên đồng minh đều không có lấy một cô nàng bình thường sao?

[Đồng minh]/[Sóng bất tận] Tụi em biết mà lão đại ~~~~~ Cái cặp đôi này thật đúng là khiến cho người ta phiền chết... Nàng đây cũng mệt chết rồi... Bọn họ có thể HE, đời này cũng đủ thỏa mãn...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Kiều kiều thân ái ~~~ vì sao bạn không vào bang tụi mình nha, bên Thiên thần không thú vị đâu ~~~ Mỹ nữ Nga mi hần nên gia nhập vào Tận thế nghịch thiên của bọn họ nha... Như vậy mấy chị em được ở cạnh nhau sẽ thật là vui.

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Người quen gọi tôi vào Thiên thần. Chán thật, muốn trách thì chỉ có thể trách bản thân thiếu người kia một cái nhân tình.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Lúc bạn gửi Loa đòi gả cho ENZO, tụi này đã vô cùng tức giận đó ~~~ Thật bất ngờ a, vừa này mọi người đều hết sức phấn nộ vì cô bạn này ~~~ không nghĩ tới là người một nhà luôn

~~~~~

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Là người quen kia nhờ tôi, bằng không tôi cũng không để ý nhiều như vậy. Cô đâu rảnh quản loại chuyện này, cũng không phải loại nào rút, quan tâm người ta yêu đương thế nào, liên quan gì đến mình đâu...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Là lão đại của Thiên thần, Theo anh về nhà. Kỳ thực vốn không nghĩ đến liên hệ nhiều với người đàn ông kia, bất quá chẳng có cách nào khác, ai bảo cách đây mấy tháng, chuyện báo ân gì đó vốn đã ném ra sau đầu, người kia lại liên lạc với cô. Thứ nhất, muốn cô thay hắn làm một số chuyện hơi thiếu đạo đức. Thứ hai, gia nhập bang bọn họ, chuẩn bị cho kế hoạch thảo phạt, muốn thắng phải có nhiều Nga mi cao cấp, cho nên hắn đang lợi dụng rất nhiều quan hệ (nhược điểm? nhân tình?) lôi kéo rất nhiều Nga mi.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Không phải chứ? Anh chàng kia từ khi nào bắt quái đến vậy?

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Hự... Hiếu kỳ ghê... Sao vậy nha... Đây có liên quan gì đến lão đại của Thiên thần nhỉ? Lẽ nào lão đại Thiên thần ở bên ngoài có người khác? Hự... Không đâu, Tiểu Con nhện là vợ “dữ” nha...

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Anh ta nói, ENZO muốn giết Tiểu Con nhện, cho nên phải báo thù. Thật ra, lão đại Thiên thần muốn làm cho bọn họ ly hôn là được rồi. Nhưng tôi thấy ENZO vật vã như vậy, cho nên thay đổi chủ ý. Cô là một người rất giữ uy tín, nếu không phải chuyện thiếu đạo đức gì đó liên mặc kệ, khiến người ta bất hòa, phá hỏng danh dự của mình, còn hại cô nhận tin nhắn của một vài người bạn cũ, hỏi mình có bị rút não hay không... Vốn sống chết của ENZO cũng không liên quan đến cô, bất quá thấy bộ dạng hắn như vậy, thật sự là...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Phải là ngày đó... Ở Nhạn Nam... Tiểu Con nhện và ENZO suýt chút nữa đánh một trận lớn không? Ngày đó lúc các cô chạy tới, ENZO và Tiểu Con nhện chỉ còn nửa cây máu. Theo anh về nhà đứng ở giữa, thật ra bọn họ như thế nào thành ra vậy a... Còn đòi đi báo thù?

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Hình như là vậy. Ai biết đâu, Theo anh về nhà chỉ nói chung chung, ENZO đánh Tiểu Con nhện.

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Một tên đàn ông hay mang thù...

[Đồng minh]/[Mỹ nữ anh nhớ em] Mấy tên gay này thật sự không có ai tốt hoàn toàn a...

[Đồng minh]/[Thành quỹ vẫn phong lưu] Quả nhiên là bao che khuyết điểm mà...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Lão đại sông phẳng thiệt đó...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân thiên] Để vươn giậm dữ vì lam nhan...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Thì ra anh ta là tên FH nhất...

32. Chương 32: Tôn Nghiêm Đàn Ông

ENZO và Phong sau ngày đó logout vài hôm vẫn chưa thấy lên mạng trở lại. Mọi người đều hy vọng bọn họ có thể giải quyết êm thấm vấn đề. Có như vậy, đến lần tới login, tất cả có thể xem một kết cục tốt, như vậy chơi game cũng thoải mái.

Mấy ngày nay, ba bang đều quan tâm chuyện của Nghịch thiên và Tiểu gia. Bởi vì Tiểu gia dùng mãnh thẳng tiến vọt tới B thị, vào ở trong nhà Nghịch thiên, biến vấn đề ở chung bấy lâu thành sự thật.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Lập một tổ đội đi đánh Tiểu phiêu nhé? Nhanh vào đội. Tiểu gia cần một miếng hamburger, nuốt xuống, một tay gõ chữ, tay còn lại nhấn bổ sung thức ăn cho BB. Điều hòa tuy dùng tốt, tiết kiệm nội công và máu thấp, phải tốn rất nhiều thịt để nuôi.

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Tiểu gia ~~~ Lão đại Nghịch thiên đi làm rồi hả? Một mình cậu ở nhà à ~~~~? Trong kênh đồng minh la lối lập tổ đội đi đánh tiểu phiêu ~ anh họ ~ bạn mới quen ~ đánh Boss ~ tuy từng chơi với người bên ngoài... Nhưng cho dù hiệu suất, ăn ý cỡ nào, tổ đội bên ngoài vẫn luôn thua kém a ~

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Cô TM đã hỏi 3, 4 lần rồi, có thấy phiền hay không! Thiếu lâm, Nga mi tiến tổ. Phiền chết được, từ khi biết cậu chạy qua nhà Nghịch thiên, đám con gái này ngày nào cũng hỏi thăm, đúng là có bệnh mà!

[Đồng minh]/[Hòa thượng đội hồng hạnh] Tôi được không? Thiếu lâm 91.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Cũng tạm, cứ vào thử xem, cần thêm một Nga mi nữa. Tiểu gia nghĩ nếu không tìm được Thiếu lâm, cậu chỉ đành mở song song acc của Nghịch thiên vậy.

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Tiểu gia, không mang tôi theo được à? Đây rồi hả?

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Một người nữa là đây, tôi theo thói quen tổ đội Thiếu lâm và Nga mi thôi. Vào tổ đi. Hiện tại thiếu một ngoại phòng và Nga mi nữa.

Rất nhanh sau đó, tổ đội tìm được một Cái bang trong kênh đồng minh, tính ra chỉ còn thiếu Nga mi.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Còn thiếu một Nga mi nữa, ai vào không? Vì cái gì kiếm một Nga mi tiến tổ lại khó đến vậy chứ? Nghe nói Theo anh về nhà thêm rất nhiều Nga mi vào Thiên thần, người đầu hết rồi?!

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Chị em ai tới đánh tiểu phiêu không ~~~~~ Ai da, nếu có Phong ở đây thì tốt rồi...

[Đồng minh]/[Hòa thường đợi hồng hạnh] Nga mi của Thiên thần và Thiên đường ai tới không?

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Tôi tới đây, Nga mi trong bang đều chia thành từng nhóm hai người thi đấu với nhau rồi. Sớm biết cái liên minh này có vấn đề rồi mà... Vốn cho rằng chỉ có đầu óc đám nguyên lão không bình thường, lại chẳng nghĩ tới, cả một cái liên minh đều bị lây bệnh. Toàn bộ Nga mi đều thi đua với nhau... Bệnh thần kinh mà...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] ...Thi đấu? Lão đại của Thiên thần thật sự là tên JP mà, thu nạp thêm đến mười mấy Nga mi?

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Ừm, xem coi nhóm nào max level trước... Vừa nói vừa bỏ thêm thuốc vào túi, sau đó xin vào đội của Tiểu gia.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Lẽ nào lão đại Thiên thần muốn tuyển hậu cung? Thêm nhiều Nga mi vậy, bệnh cái gì a? Bị công việc kinh doanh hành điên rồi? Muốn làm lũng đoạn... Buôn bán vú em?

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Trên mạng vừa thông báo, chuẩn bị hợp server, qua vài ngày nữa hệ thống sẽ bảo trì một đợt lớn, dựa vào bang cống mà thưởng điểm. Nga mi trong server này rất ít, dù sao chơi môn phái này phải đầu tư nhiều tiền, cấp thấp làm nhiệm vụ cũng rất mất thời gian, nhiều người chơi không nổi đành phải chuyển qua môn phái khác, so với tình huống của Tiêu dao thì không khác mấy. Nhưng Nga mi dù sao cũng là vú em, càng về sau đi phó bản càng có vai trò quan trọng. Hiện tại, chức nghiệp này trong server trình độ chênh lệch rất lớn, mấy vị bang chủ đương nhiên sẽ không ngồi yên một chỗ, đến lúc hợp nhất server càng căng thẳng hơn.

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Hợp khu sao... Trách không được Theo anh về nhà lại cưỡng thu Nga mi như vậy. Theo anh về nhà là game thủ chuyên nghiệp, hiện tại nhiều người đã lên 90. Level 90 giống như một cái cổ chai, càng lúc luyện càng dễ, cũng không cần chém giết người thật nhiều, chỉ cần ra các bản đồ luyện cấp, liền có thể dễ dàng thăng cấp. Theo anh về nhà đã giành được vị trí đầu của server, nhất định sau khi hợp khu xong, nhiều thêm những game thủ mới, danh hiệu đệ nhất này có nguy cơ lung lay. Nhưng một thân trang bị bảo thạch 666 của người này, nhìn khắp server, có được mấy ai đâu. Trong server của bọn họ phân chia nhân số tương đối ổn định, đợi khi hợp khu xong, Nga mi sẽ dồn vào một số ít bang phái cố định, rất ít người lưu động, nếu như trong nhà bây giờ quá ít Nga mi, đến lúc đó sẽ rơi vào thế bị động.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Thủy, chúng ta cũng tìm cách thu Nga mi đi. Các cô ráng đi dụ về bang chúng ta thật nhiều Nga mi a. Mấy ngày nay Nghịch thiên bọn bề nhiều việc, không rảnh rỗi xử lý chuyện trong bang. Đến nhà hần cộ ăn cộ ở thế này, thôi thì giúp người ta thu xếp việc này vậy.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] ...Tiểu gia, Nga mi cao cấp hầu hết đều bị Theo anh về nhà dụ đi hết rồi, cậu chưa thấy Loa của anh ta sao? Loại chuyện này đương nhiên phải tiên hạ thủ vi cường, Nga mi bây giờ bị dụ hết sạch rồi...

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Thủy thủy à, các cô không phải rất dễ quen thân với mọi người sao? Cứ canh mấy cô bé ấy, lấy danh hiệu gay bang của chúng ta ra tuyên truyền ấy, nhất định sẽ có nhiều nữ Nga mi đến đi? Các cô nàng này đều không phải rất lợi hại sao? Mấy cô bé này, không phải ai ai đều thích gay bang bọn họ sao? Lợi dụng điểm này tuyên truyền một chút hẳn là được đi?

[Đồng minh]/[Sông bát tậ] Muốn đập chết tên này a...

[Đồng minh]/[Thiên kiều] Biết ngay người trong liên minh ba bang này đều không bình thường mà.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Quả nhiên không phụ cái tên nhân vật của anh ta mà...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Thật có tinh thần hy sinh mà...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] Đến cả người trong nhà đều đã thừa nhận là gay bang rồi...

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Khỉ gió! Nói gì đó! Gì mà gay bang chứ!

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Oai oai, được rồi, đừng nói nữa... Nói gì cho tốt đây? Hẳn thật hoang mang không biết hai mươi mấy năm qua tên Oai oai này sống như thế nào a...

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Có ý gì hả? Các người! Gì chứ! Khinh thường tôi hả! Tôi đang nghĩ cách giúp bang chúng ta đó! Đều phản ứng kiểu gì kia?! Hẳn suy nghĩ cho bang cũng sai rồi sao!

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Cưng không có sai! Cưng sao lại sai được chứ? Oai oai a ~~~ tỷ tỷ đứng về phía cưng ~~~ngốc thụ thật đáng yêu ~~~

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Đây là đương nhiên ~ được rồi, nói đi nói lại rồi mà, ông đây lớn hơn cô nhóc đó!! Vui vẻ vì rốt cuộc cũng có người đứng về phía mình. Nhưng lại nói, có cái gì đó không đúng nha, mấy cô nhóc trong bang đều nhỏ tuổi hơn mình, sao cứ luôn chiếm tiện nghi của hẳn, tự xưng là tỷ tỷ a!

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Oai oai a ~~~ vậy chuyện thu Nga mi trước khi hợp khu đều giao cho cưng nha ~~~~ cưng chính là người phát ngôn của bang chúng ta đó ~~~~ chuyện hợp khu, cứ để Oai oai lên Loa, tự nhận đây là gay bang nha!!

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Được, không thành vấn đề ~ cứ để cho tôi! Hẳn nhất định hoàn thành nhiệm vụ!

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] ...Các cô đừng khi dễ hẳn IQ thấp nữa... Thực sự không thể đứng nhìn nữa... Mấy cô bé này cứ thường thích khi dễ Oai oai, mà tên ngốc kia thì cứ bị người ta lừa bán, còn giúp đếm tiền nữa...

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Ai chà, xót xa kìa ~~~ nhìn trời...

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Ai da, lại đốt lửa YY trong lòng người ta rồi ~~~~ nhìn trời...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Ừm hử, nhưng mà lão đại nói không thể tùy tiện YY a ~~~nhìn trời...

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Chắc chắc, dâng lên đến cửa rồi mà ~~~~ nhìn trời...

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Các người cứ khi dễ hấn thoải mái đi... Mấy cô nhóc này lại nữa rồi...

Tiểu gia không có hứng thú tham gia chủ đề của đám con gái này, đánh xong tiểu phiêu, điện thoại của Nghịch thiên cũng vừa vụn gọi đến. Tiểu gia treo acc ở Hàn Ngọc Cốc, nuốt viên tăng kinh nghiệm và chân khí, sau đó đi qua một góc khác nhận điện thoại của Nghịch thiên.

Điện thoại giữa trưa rất đúng giờ mỗi ngày đều gọi về nhà: “Ăn cơm chưa? Đang chơi game hả?”

“Ừm... Ăn rồi.” Tiểu gia nhìn lại một đồng vỏ đồ ăn đóng gói rồi trầm nghĩ, lát nữa phải tìm cách hủy thi diệt tích mới được.

Nghịch thiên cầm lên bản vẽ trên bàn, “Tối nay anh về sớm, chúng ta ra ngoài ăn cơm nhé, muốn ăn gì nào?” Mấy hôm nay vì quá bận rộn, cũng may đến hôm nay phần việc tốn sức nhất đều đã chuẩn bị xong, hấn có thể chăm sóc Tiểu gia rồi.

“Ăn hả... Vịt nướng đi!” Tiểu gia nhớ đến những món ngon của B thị trong TV thường giới thiệu, vẫn thường nhắc đến vịt nướng, da giòn thịt thơm gì đấy... Thật muốn ăn a... Nghĩ đến đó, đầu óc cũng thả trôi về nơi xa xăm luôn.

Nghịch thiên bật cười, “Còn rất nhiều món ngon khác đó, không chỉ có vịt nướng thôi đâu.” Bất quá, nếu Tiểu gia muốn ăn, đâu có gì phải lo chứ? Những món khác cứ để những hôm sau dẫn em ấy đi là được, “Trưa nay em ăn gì rồi?”

Tiểu gia quay nhìn mớ thức ăn nhanh trên bàn, cau mày, “Ồ thì cơm hộp mua bên ngoài đó.” Thật không nói nên lời mà, Nghịch thiên đi làm còn nhớ đến quan tâm buổi trưa cậu ăn gì nữa.

“Chiều nay vận động một chút đi, em đừng chơi game hoài như vậy, hai ngày tới là đến cuối tuần rồi, anh sẽ mang em đi Trường Thành chơi.” Nghịch thiên biết rõ Tiểu gia cũng không có thói quen bỏ bữa, phỏng chừng sẽ ăn cơm hộp hoặc thức ăn nhanh qua loa gì đó. Bất quá, cứ quên đi, không cần làm rõ để được gì, có vài thứ, không nên nói ra thì hơn, hấn cũng sẽ không cố chấp truy tới cùng.

Tiểu gia trả lời được, Nghịch thiên nói đã hết thời gian nghỉ trưa, phải tiếp tục công việc, cho nên ngắt máy. Tiểu gia lại trở về với game.

Bảy giờ tối, Nghịch thiên vô cùng đúng giờ xuất hiện ở nhà, rửa mặt xong liền mang Tiểu gia ra ngoài.

Nghịch thiên lái xe, đưa Tiểu gia đến một quán vịt nướng hán thường hay mời bạn bè ghé chơi. Ở B thì mọi người thích đến quán cơm, S thì lại gọi là nhà hàng, chung quy đều như nhau cả.

Tiểu gia nhất quyết đòi ăn vịt nướng. Nghịch thiên gọi một phần đủ cho hai người ăn.

“Ở nhà có thấy chán không?” Nghịch thiên giúp Tiểu gia làm một cái cuốn nhân thịt vịt.

Tiểu gia ăn đến miệng bóng nhẫy mỡ, “Cũng tạm tạm, anh không ở nhà thì em lên game chơi.” Chơi game liền thấy thời gian qua nhanh, cùng mọi người tham gia hoạt động, cũng không quá tệ.

Nghịch thiên cũng bắt đầu ăn, “Nếu như anh biết em nghỉ hè sẽ sang đây, sẽ xin nghỉ đông sớm đưa em đi chơi.”

“Đừng, đừng!” Tiểu gia vung vung bàn tay đầy mỡ, “Em tự mình muốn tới, anh còn không chịu?”

“Lau đi này.” Nghịch thiên đưa khăn tay cho Tiểu gia. Hắn không hiểu sao Tiểu gia có thể ăn được món nhiều dầu mỡ thế này.

Tiểu gia ăn đầy một miệng, ăn đến vô cùng vui vẻ... Phải hình dung thế nào mới đúng đây? Da giòn, nhưng vẫn còn mùi mỡ, không phải chiên đến cháy đen, chỉ là giòn giòn, lại có cảm giác béo béo... Thịt rất mềm, còn nước, ăn vào trong miệng, cắn hai cái, liền tan ra... Nhịn không được ăn tiếp một miếng nữa... Ăn ngon ghê!

Nghịch thiên thích nhất nhìn Tiểu gia ăn thế này, thật ra hắn chính là có sở thích ngắm mọi người ăn uống. Tác phòng trên bàn cơm có thể dễ dàng nhìn ra giáo dưỡng của một người. Có kẻ sẽ cắm đầu gắp rất nhiều thứ bỏ vào trong chén, một miếng thôi đã ăn hết rồi lại gắp tiếp. Người khác thì lại gắp vài đĩa, sau đó vừa ăn, vừa nói chuyện với người cùng bàn, cùng lúc nhìn thử những món khác, suy nghĩ nên gắp tiếp cái gì... Mà cách ăn cũng vậy, có người cắn một miếng đã hết, kẻ khác thì nhấm nháp từng chút một, rất nhiều loại hình khác nhau.

Tiểu gia cứ thế vô tâm vô phê mà ăn, gắp một đĩa, ăn đến thỏa mãn, sau đó quay qua nói chuyện. Nói xong, cậu gắp tiếp đĩa nữa, trong cái chén trước mặt, không để lại chút thức ăn thừa nào.

“Tiểu Uyên, em nói với ba mẹ thế nào vậy? Khi nào về lại nhà?” Nghịch thiên xét thấy công trình lần này đã hoàn tất giai đoạn khó nhất. Nếu Tiểu gia ở lại lâu, hắn hiện tại xin nghỉ một thời gian cũng không quá khó. Tuy rằng chỉ xin được vài ngày ngắn ngủi, nhưng có còn hơn không.

Chiếc đĩa đang nhét trong miệng được lấy ra, Tiểu gia mặc kệ nó có vệ sinh hay không, “Ý gì hả? Muốn đuổi người ta đi à?”

Nhận ra biểu tình có phần trách cứ cùng tức giận của đối phương, Nghịch thiên mỉm cười vỗ vỗ đầu cậu, “Nghĩ đi đâu vậy? Anh sao có thể đuổi em? Anh là muốn hỏi để sắp xếp thời gian, muốn ở bên cạnh em nhiều một chút thôi mà.”

“Không sao mà, anh cứ lo việc của anh, không cần quản em đâu, anh không phải đã nói có hai ngày cuối tuần sao? Đến lúc đó ở bên em là được rồi.” Nghe được Nghịch thiên không có ý đuổi mình, Tiểu gia lại tiếp tục ăn.

Nghịch thiên không nói thêm nữa, chỉ mỉm cười nhìn Tiểu gia ăn vẹt, thỉnh thoảng lại đẩy đĩa rau tới.

Cơm no rượu đầy, Nghịch thiên mang Tiểu gia trở về nhà. Cậu lập tức chui vào phòng tắm làm vệ sinh sạch sẽ, sau đó lại mở máy tính. Nghịch thiên cũng bắt chước cậu, đi vào phòng tắm.

“Xong rồi chứ? Giúp anh đăng nhập game rồi đấy.” Thái độ tranh công rất rõ ràng.

Nghịch thiên lau tóc, ngồi bên cạnh Tiểu gia, nhìn nhân vật hòa thượng của mình đứng ngay giữa khoảng sân rộng ở Lạc Dương, “Tiểu Uyên, em nói với người nha đến B thị như thế nào?”

“Em nói với ba mẹ mình đi du lịch.” Tiểu gia mở thêm một acc nhỏ, phân loại bảo thạch cấp thấp trong đó thành hai loại dùng được và không dùng đến, đem toàn bộ bảo thạch dùng được hợp thành cấp cao hơn.

Nghịch thiên cau mày, “Như vậy nói đi mấy ngày sẽ về sao?” Xem ra thời gian em ấy ở lại rất ngắn, mà đa phần thời gian hẳn đều phải đi làm.

Tiểu gia nâng cấp bảo thạch xong thì tắt acc nhỏ đi, “Không nha, em nói ở B thị có bạn, sẽ ở lại chơi lâu một chút, khoảng hơn một tháng đi.” Tiểu gia cũng biết Nghịch thiên đang nghĩ gì. Đạo trước cậu nỗ lực ôn tập thi cử, thành tích tương đối tốt cũng vì lần này có thể xin xỏ trước mặt ba mẹ. Cậu nói dối, còn mua chuộc hết đám bạn học, cùng mình nói đi chơi ở B thị. Hơn nữa, nếu có người chứa chấp, đương nhiên thời gian ở chơi sẽ dài hơn. Vấn đề ở chỗ, ba mẹ không biết, người chứa chấp cậu, chính là vị “bạn trai” của con trai mình.

“Anh thật sự phải xin nghỉ đông sớm a.” Nghịch thiên mỉm cười xoa tóc Tiểu gia, “Em đó, sao không nói sớm hử? Làm anh phí hết một tuần rồi.”

Tiểu gia để mặc Nghịch thiên xoa đầu mình, “Anh không phải đang có công trình sao? Đâu có rảnh như em.” Nói đi quấy rối công việc của Nghịch thiên, cậu không thể làm.

Nghịch thiên kéo đầu Tiểu gia tới trước mặt mình, “Anh hình như nghe được có mùi làm nũng và oán giận nha, phải không a?” Ý đồ chọc ghẹo rất rõ ràng.

“Cút...” Có sao? Tiểu gia đỏ mặt, quả thật có. Bản thân cậu biết, đích xác là có...

Nghịch thiên nghĩ Tiểu gia đỏ mặt đặc biệt đáng yêu, đang muốn hôn một cái, thế nhưng âm nhạc ở bản đồ Nhận Nam bất ngờ xen lẫn tiếng động bị công kích.

Hai người quay đầu, phát hiện nhân vật của Nghịch thiên đang bị tấn công.

“Khốn nạn!” Tiểu gia điều khiển nhân vật của mình nhanh chóng chạy đến Nhận Nam, “Kẻ thù hả?”

“Không biết nữa, kẻ thù nhiều quá giờ nhớ không được.” Nghịch thiên xoay người lại, chủ động trả đòn. Vừa mới vung một đao, đối phương đã nằm thẳng trên đất.

Tiểu gia sau khi chạy tới nơi, nhìn xuống xác chết đang nằm trên đất, danh tự trên đầu nhân vật rõ ràng là “Võ Đang cấp 32”, ngạc nhiên nhìn Nghịch thiên, “Cấp 32? Không lộn chứ?”

Nghịch thiên bắt đắc dĩ thả tay, “Không lộn đâu, hấn chém anh một cái, tên hấn đổ lên. Hơn nữa, giờ anh cũng bị đeo đao rồi này.”

Ta đang cùng Nghịch thiên đứng chung, “Khỉ, rác rưởi, nhất định là có tên rác rưởi nào đó mở acc nhỏ đánh lên anh rồi.”

Nghịch thiên không thể nhịn cười, “Không sao đâu, đừng kích động như vậy, chơi game thôi mà.” Sau đó, hấn bày ra bộ dạng nuôi tiếc, “Nếu không bị tên này đánh lên, anh đã hôn được em rồi.” Nhìn Tiểu gia đỏ mặt, “Có lẽ, tối nay lại đánh lên cũng được. Đến lúc đó, anh hôn rồi, em cũng không thể quay đầu nhìn máy tính nữa. Như vậy, đánh lên sẽ càng thành công mỹ mãn.” Tiểu gia mặt đỏ như mông khỉ, cuối cùng cũng bùng nổ, sau một chữ “Khỉ”, lập tức luống ca luống cuống chạy vào nhà vệ sinh. Nghịch thiên cười to, điều khiển hai nhân vật của bọn họ quay về thành.

[Đồng minh][Sông bắt tận] Ôi, lão đại, anh tới rồi à? Thật không có tự giác chút nào, hai người cũng ở chung rồi, sao cũng không chịu ngọt ngào thêm một chút cho người ta xem chứ!!!

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Ừm, tới rồi, có chuyện gì không? Nhất định không phải chuyện gì tốt...

[Đồng minh][Tìm kiếm tiểu G] Lão đại, anh với Tiểu gia... Hử? Chào đón bằng một nụ cười xấu xa.

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] ...Anh không hiểu ý em.

[Đồng minh][Lửa cháy đỏ rực] Em van anh đó, lão đại à. Đừng có giả vờ nữa! Anh hiểu mà ~~~~~ Các cô đã ám chỉ lộ liễu như vậy, xem không hiểu sao?!

[Đồng minh][Nghịch thiên kiêu hùng] Một câu quen thuộc thôi, chuyện của anh không liên quan đến các em.

[Đồng minh]/[Mỹ nữ anh nhớ em] Lão đại, bọn họ muốn hỏi tình hình anh với Tiểu gia ở chung như thế nào rồi. Đừng trách cậu thông đồng làm vậy, cũng đừng mắng cậu một bụng hiểu kỳ, thật tình mấy bữa nay kênh đồng minh toàn nói chuyện này thôi...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] ...Cậu bị tẩy não rồi... Ai, những...cô bé này giống như vũ khí sinh học vậy, có thể tẩy não người khác thành đồng loại... Còn biết cách đánh hơi ra đồng loại nữa chứ...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Oa ~~~~ mỹ nữ thật sắc bén nha ~~~~ thông minh ghê ~~~~~

[Đồng minh]/[Mỹ nữ anh nhớ em] Đường đường là nam tử hán đại trượng phu... Nhịn...

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Nói thật đi, Nghịch thiên à, anh với Tiểu gia... Đã làm hay chưa ~~~~? Người này cũng thật hiếm thấy... Đồ ăn đã dọn sẵn lên bàn, anh ta còn ở đó nhìn mà không dám ăn!

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Đúng đó, lão đại à, các người làm chưa nha ~~~~~? Chuyện tuy xấu hổ thật đó, nhưng vẫn muốn biết a ~~~~

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Mặc kệ làm hay chưa, chẳng phải đều là chuyện riêng của anh sao? Đám người trong bang này, không nghĩ lại bát quái đến vậy chứ?

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Móa, này nhất định còn chưa làm rồi! Đáng khinh bỉ, người đã đưa đến cửa, Nghịch thiên vậy mà còn chưa chịu ăn?!

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Tiểu Con nhện, cậu như thế nào biết họ còn chưa làm gì? Khiêm tốn học hỏi.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Nếu như đã ăn sạch sẽ rồi, hẳn nhất định ước sao có thể tuyên bố cho tất cả mọi người. Các cô nói xem, vì cái gì lại phải che giấu. Chẳng phải là còn chưa ăn được. Này, Nghịch thiên, chẳng lẽ anh không hứng được sao?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Cái này liên quan đến tôn nghiêm của đàn ông nha...

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Không phải chứ? Lão đại lên không được? Cái này nha, mấy hôm trước em từng thấy qua, S thị có một biển quảng cáo, gì mà bệnh viện chuyên trị vấn đề của nam giới? Không biết có tốt không? Báo của hai hôm trước đi? Quảng cáo vô cùng lớn, nói gì mà tới bệnh viện thì...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Bằng không thì tham khảo một số bài thuốc y học cổ truyền đi? Mấy bệnh này dù đến bệnh viện cũng không khỏi hẳn đâu, càng chữa lại càng không xong. Dân gian chúng ta có rất nhiều phương thuốc cổ truyền, để em đi hỏi giúp anh vài bài nhé. Sau khi đến khám ở bệnh viện, bác sĩ đều bảo đã tốt, nhưng sự thật cũng chưa chắc đã được như vậy đi? Loại chuyện này của cánh đàn ông, nhất định không nên để nhiều người biết, hẳn là chỉ có những người bạn thân thuộc như bọn họ mới phát hiện ra. Chính là mấy phương thuốc y học dân gian cổ truyền tốt lắm nha ~~~

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Phương thuốc cổ truyền? Không nên đâu, vẫn đến bệnh viện khám là an toàn nhất, các bác sĩ kinh nghiệm phong phú, dựa vào lâm sàng chuẩn đoán bệnh, tương đối yên tâm. Máy phương thuốc cổ truyền dân gian gì đó rất không đáng tin. Báo chí vẫn thỉnh thoảng đưa tin mấy phương pháp “bí truyền” “cổ truyền” linh ta linh tinh hại chết người nha.

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Em nghĩ hay thế này đi. Hay là anh đến hỏi thử bác sĩ tâm lý xem, loại bệnh này đa phần đều bị ảnh hưởng bởi tâm lý, có thể vì một lần XX không thoải mái, dẫn đến bị đối phương chê bai, kết quả người kia liền lên không được nữa. Chung quy bác sĩ tâm lý là được nhất. Trong sách có đưa ra rất nhiều ví dụ loại này, bệnh từ tâm lý mà ra cũng phải chú trọng nha, không phải lúc nào cũng là bệnh sinh lý a. Nhìn vấn đề không nên phiến diện ở một góc độ duy nhất ~~~

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo hiều] Đây có lý đó, hẹn gặp một bác sĩ tâm lý rất đơn giản, sau đó có thể vừa đi khám ở bệnh viện rồi sử dụng thêm một số phương thuốc y học cổ truyền nữa? Như vậy tỉ lệ khỏi bệnh sẽ cao hơn ~~~~ Tổng hợp tất cả phương pháp, cái gì cũng cứ thử một chút đi.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Thật là... Cái này liên quan đến tôn nghiêm của cánh đàn ông đó...

[Đồng minh]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] Thật sự đáng sợ, lão đại rõ ràng đang khỏe mạnh, nhưng hiện tại giống như đã biến thành bệnh nan y...

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Không liên quan đến cậu, cậu chưa nói gì hết nha...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Lão đại Nghịch thiên thật sự dã man... Ở đâu thu nạp được mấy cô nàng này nha...

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Thì ra đến cả lão đại cũng không may mắn tránh được...

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Lão đại, anh thử làm theo kiến nghị của bọn em đi, cái này liên quan đến tương lai nửa người dưới của anh đó ~~~ Vì sao lão đại không nói không rằng tiếng nào vậy?

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Có bệnh phải trị nha, tiêu cực tránh né, như vậy sẽ ảnh hưởng đến hạnh phúc đó ~~~~

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Các cô mới có bệnh... Phải trị đó... Nhịn lâu thật lâu rồi, tuy rằng biết sau khi nói ra sẽ gánh chịu hậu quả ra sao, nhưng trơ mắt nhìn không được nữa.

[Đồng minh]/[Thành quỷ vẫn phong lưu] Anh em tốt, rất can đảm... Vĩnh biệt... Kéo áo chấm nước mắt.

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Phật viết: Ta không vào địa ngục thì ai vào. Quả nhiên là anh hùng lộ diện!

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Quả nhiên bệnh gốc có thể truyền nhiễm, Lang trư chính là ví dụ, bị Oai oai truyền bệnh.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] ...Lang trư... Yếu ớt hô lên.

[Đồng minh]/[Sống bất tận] Thủy tiên, = = mau xử lý tên kia! Lão đại a ~~~ lão đại, anh sao không nói gì hết vậy? Nói đi nha. Lang trư sớm muộn gì cũng phải bị xử lý, bất quá phải ưu tiên chuyện của lão đại trước.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hù] Các em cứ tiếp tục nói, anh trước hết phải nhờ Tiểu gia chuẩn bệnh đã! Nói xong, hần lập tức xuống mạnh. Đám con gái này, đúng là vô pháp vô thiên!

Sau khi lấy lại bình tĩnh, Tiểu gia mới từ trong phòng tắm đi ra, lại phát hiện Nghịch thiên đã tắt máy tính, có chút khó hiểu, “Sao vậy? Không phải anh nói tối nay sẽ đi đánh Mộ Dung à?”

Biểu tình Nghịch thiên có chút không vui, “Các cô ấy bảo anh có bệnh, nhưng bản thân còn chưa xác định được, cho nên cần em giúp kiểm tra một chút.” Nói xong, hần đứng lên, đi về phía Tiểu gia.

Tiểu gia càng lúc càng mù mờ, “Bệnh gì chứ? Kiểm tra cái gì?”

“Cái này liên quan đến tôn nghiêm của cánh đàn ông đó.” Nghịch thiên nghiêm túc nhìn Tiểu gia, làm cho cậu ngơ ngác không rõ chuyện gì đang xảy ra. Đến khi đôi môi Nghịch thiên mạnh mẽ hôn xuống, Tiểu gia vẫn mờ mịt không rõ có cái gì cần phải kiểm tra.

33. Chương 33: Đêm Rất Dài, Cứ Từ Từ Sẽ Đến

Tôn nghiêm của cánh đàn ông, này thật ra là cái gì? Chủ nghĩa nam tử hán đại trượng phu, nói một không hô hai? Đàn ông đàn ông phải có của cải để dành? Tôn ti trật tự trong nhà phải giành vị trí đầu?

Không không không, những thứ này đều là những quan tâm về mặt tinh thần. Trên thực tế, muốn khiến một người đàn ông đạo đức vô cùng tốt, đừng đừng nổi trận lôi đình, âm thầm ra tay hiểm độc, chỉ cần nói duy nhất một câu mà thôi, “Anh cái kia không hứng lên được nha.”

Uông Duy Ngật không nghĩ tới chính mình lại dễ dàng kích động đến vậy. Hần hôn Dương Uyên quá mức thô bạo, khác xa tác phong ôn hòa nho nhã ngày thường, khiến cậu kinh ngạc không thôi.

“Uông, Uông, Uông Duy Ngật... A, anh, anh...” Dương Uyên bị Uông Duy Ngật ôm chặt trong lòng, nhưng hai tay vẫn không ngừng cố sức đẩy ra. Uông Duy Ngật không còn giống đang “hôn” nữa, mà càng như cắn hơn.

Chợt, động tác thô bạo bất ngờ khựng lại, hắn vẫn ôm chặt Dương Uyên, hít một hơi thật sâu, “Tiểu Uyên...”

Mà đối phương cũng thôi không giãy dựa nữa, “Anh, anh rốt cuộc... Bị làm sao vậy?”

Uông Duy Ngật vui đầu vào bên hõm vai của cậu, thời điểm hắn bắt đầu nói chuyện, toàn bộ hơi thở nóng bỏng đều phả vào trong tai người trong lòng: “Làm sao bây giờ... Làm sao bây giờ đây...”

“Làm sao vậy hả...” Dương Uyên đến tận bây giờ vẫn không hết mù mịt. Tất thấy lời nói của Uông Duy Ngật cậu đều không rõ mang ám chỉ gì, chỉ cảm giác được miệng lưỡi có chút khô khốc, bản thân không cách nào hồi thành lời những nghi ngờ trong lòng, ngược lại thanh âm càng lúc càng trầm đục.

Uông Duy Ngật không trả lời cậu, chỉ chuyên tâm ôm chặt người trong lòng, lực đạo nơi cánh tay vô cùng mạnh, khiến đối phương như thể liền một khối với chính mình. Mãi đến khi người kia tỏ ra khó chịu vì bị siết quá chặt, khe giãy dựa, Uông Duy Ngật mới giật mình buông tay. Toàn bộ sức mạnh đột ngột biến mất khiến Dương Uyên một phen lão đảo, không đứng vững được, “Rốt cuộc... Anh...”

Uông Duy Ngật quay đầu đi, khụ khụ hai tiếng che giấu biểu tình của mình, thanh âm trầm khàn, “Không có gì, anh vào nhà vệ sinh một chút, em muốn lên game thì cứ lên đi.” Nói xong, hắn vội vàng bỏ vào nhà vệ sinh.

“Này không phải... Đã bảo không lên nữa sao...” Dương Uyên thấp giọng lầm bầm. Cậu hiện tại không cần soi gương cũng biết mặt mình đã đỏ bừng. Dõi theo bóng dáng Uông Duy Ngật biến mất sau cánh cửa nhà vệ sinh, ngực bất giác dấy lên một cảm giác nói không nên lời, tựa hồ giống như thất vọng... Cậu thật sự... Vô cùng chờ mong cơ mà... Thế nhưng, rốt cuộc sai lầm ở đâu chứ... Tầm mắt bất giác liếc về phía máy tính đặt trên bàn làm việc, game a... Có lẽ nên lên game thử đến cùng đã xảy ra chuyện gì...

Uông Duy Ngật bỏ vào trong nhà vệ sinh, cả người tựa vào cánh cửa sau lưng, hai tay che lại gương mặt, không ngừng ép chính mình phải bình tĩnh trở lại. Vừa nãy, hắn thiếu chút nữa, chỉ một chút nữa thôi thì không khống chế được bản thân rồi... Uông Duy Ngật bước tới trước bồn rửa tay, xả nước, đem dòng nước lạnh lẽo và vào mặt mình. Cuối cùng, hắn ngẩng đầu lên, nhìn ngắm chính mình trong gương, đôi mắt vẫn còn mơ hồ sót lại một phần dục vọng khó nhìn... Thật tệ... Uông Duy Ngật lắc đầu.

Hắn còn nhớ rõ chính mình đã từng nói với Dương Uyên, bản thân không phải là một kẻ háo sắc. Hắn cũng từng thề thốt, chính mình sẽ nguyện ý chờ đến một ngày nước chảy thành sông. Chính hắn cũng từng nhận rằng, mình là một người đứng đắn... Vậy mà, đứng đắn con mẹ gì... Hắn vừa nãy không cách nào khống chế chính mình. Bọn Tiểu Con nhện chỉ nói đùa vài câu mà thôi, bịa ra một cái cơ. Vậy mà, hắn thật sự muốn Dương Uyên, muốn ôm em ấy mà hôn thật kịch liệt, đem người này ôm thật chặt vào lòng mình, thậm chí còn... Uông Duy Ngật hít một hơi thật sâu, hắn căn bản là một tên ngụy quân tử...

Uông Duy Ngật cười khổ, nhìn hình ảnh phản chiếu của chính mình trong gương. Hắn biết, bản thân đích thị là một tên ngụy quân tử.

Hắn chơi game đương nhiên chỉ vì nhàm chán muốn đốt thời gian, đúng lúc vừa kết thúc một công trình

lớn. Thật ra, hắn không phải loại người rảnh rỗi gì cho cam, vốn dự định chỉ xả hơi khoảng một tháng gì đấy. Dù sao, công việc của hắn, chẳng cách nào ngồi ăn không một năm, rất nhanh sẽ có công trình mới. Hắn vốn không có dư dả thời gian để tiêu tốn. Ngày đó, gặp được Dương Uyên cũng chỉ đơn giản cảm thấy đoạn đối thoại ở Tây hồ kia thật thú vị, nhưng về sau, bất tri bất giác, chính mình lại dung túng mình. Mỗi lần dõi theo Dương Uyên bông bột mà trần trụi sức sống, hắn lại khát khao được tiếp cận cậu. Khi đó, hắn chẳng qua quy kết mong muốn này là vì muốn kết bạn với một cậu trai trẻ thú vị. Nhưng dần dần, hắn phát hiện mục đích của bản thân đã không còn đơn thuần nữa, chính mình cố hết sức lôi kéo đối phương ý lại mình, làm mọi cách trở thành người bạn tốt nhất của Dương Uyên trong game, bao dung tính tình xấu của cậu. Hết thấy mọi thứ, hắn bao dung đến mức dung túng cậu, thậm chí cố hết sức trở nên thật mạnh. Tất cả đi ngược toàn bộ dự định đặt chân vào game ban đầu, nhưng hắn tin tưởng không có gì không tốt.

Hắn là một kẻ trưởng thành, lại biết tính toán thiệt hơn. Sau khi nhận ra được địa vị của mình trong lòng Dương Uyên, hắn lại lợi dụng điều đó, thêm một vài người, nói bóng nói gió với đối phương, để từ một địa vị hư ảo trong game, lại thêm một chỗ đứng trong lòng em ấy. Thời điểm vẫn còn bình tĩnh, hắn từng tự vấn lương tâm mình, rốt cuộc bản thân muốn điều gì. Không cần nghi ngờ, hắn chính là đồng tính luyến ái, từ sớm đã nhận rõ tính hướng của mình. Lúc trước còn đang học trung học, hắn từng rất sợ hãi, nhưng sau khi xuất ngoại du học, cảm giác đã khôi phục bình thường, yêu người đồng giới hay khác giới không có gì khác nhau cả. Cũng nhờ tư tưởng người phương Tây luôn thoáng hơn ở trong nước, hắn dần dần chấp nhận được con người thật của mình, học cách đối diện với nó. Nhưng quay về trong nước, hắn biết mọi chuyện sẽ không đơn giản như vậy. Trung Hoa Dân Quốc là một đất nước chú trọng truyền thống, cho dù ngày nay bọn họ có dân chủ, mở cửa giao lưu với Mỹ hoặc các quốc gia ở châu Âu, nhưng chung quy, thái độ đối xử với người đồng tính vẫn còn sót lại vài phần địch ý, hoặc xúc phạm mất nhân tính. Tuy rằng những sự kiện gây thương tổn này chỉ là một phần không đáng nói giữa đất Trung Hoa Dân Quốc rộng lớn này. Nhưng đột nhiên kéo một người vẫn luôn “bình thường” vào giữa cái vòng luẩn quẩn đồng tính này, thật sự là một việc làm thất đức.

Giá như hắn cứ thế quân tử, biết dừng lại đúng lúc. Dương Uyên rõ ràng không phải đồng tính luyến ái, nhưng cho dù có phải đi nữa, hắn cũng không nên dùng mọi cách mê hoặc em ấy. Hắn đáng ra sớm phải dừng tay, để người kia cùng thói quen ỷ lại vào mình dừng lại đúng lúc. Nhưng chính hắn lại tiếp tục dẫn dụ đối phương, kiên trì tấn công, chính là làm hại Dương Uyên. Đáng ra, hắn nên chọn người khác chơi đùa mới là chuyện đúng đắn, tìm một người có điều kiện tốt, lại vừa ở trong giới, chẳng phải bận tâm hay lo lắng. Những người kia không ngừng thử hắn, lại khiến bản thân càng nhận rõ một điều, tuy có chút trễ, nhưng hắn tin, nếu tất cả dừng lại bây giờ, như vậy mọi chuyện vẫn còn cơ hội trở về đường ngay.

Nhưng, hắn lại không phải kẻ quân tử.

Uông Duy Ngật mờ mịt nhìn chính mình trong gương, cuối cùng quyết định đi tắm, để nước xối ào ào xuống người mình. Hắn đã từng cố gắng để chính mình tự nhiên đối diện với Dương Uyên, nói những lời không kèm theo tính toán, giống như khi ở trên game vậy. Nhưng rõ ràng, tác phong “ngụy quân tử” đã ăn sâu vào máu, hết thấy bất tri bất giác, từ lời nói đến nội dung câu chuyện đều giăng đầy bẫy ngầm, mãi đến khi đã xác định rõ Dương Uyên hoàn toàn bị chính mình nắm giữ. Sau đó, hắn lại tiếp tục dùng những lời này, vây khốn đối phương trong tình cảnh không thể phủ nhận, đành phải vô thức thuận theo.

Là một người đứng đắn, không phải háo sắc, hắn đáng ra phải nguyện ý đợi cho nước chảy thành sông... Uông Duy Ngật liên tục nuốt nước bọt, tự mắng bản thân là kẻ giả nhân giả nghĩa. Hắn thật sự muốn ôm lấy Dương Uyên, ngay bây giờ, ngay lập tức, không thể chờ thêm, cho dù là một phút giây thôi! Chỉ có như vậy, Dương Uyên mới hoàn toàn là người của hắn, thật sự biến thành “đồng tính luyến ái”, không thể đổi ý nữa. Đôi khi nửa đêm tỉnh giấc, trong màn đêm, hắn điên cuồng tưởng tượng đến viễn cảnh “tương lai” của hai người. Có được Dương Uyên rồi, hắn liền có thể danh chính ngôn thuận đến S thị, ngã bài với cha

mẹ em ấy. Nếu gặp phải cản trở, hắn sẽ thu xếp mọi thứ, để Dương Uyên thoát ly gia đình, quyết liệt với cha mẹ, sau đó xây dựng một cuộc sống tốt đẹp cho hai người, để không một ai có lý do ngăn cản họ nữa... Hắn điên cuồng nuôi dưỡng ý niệm này trong đầu. Mà cũng chính trong bóng đêm, ý niệm này khiến hắn thỏa mãn phần nào ảo tưởng, tựa như một liều thuốc an thần. Mãi đến khi tỉnh táo lại, hắn mới cảm thấy xấu hổ. Đây không phải yêu...mà chính là hủy diệt một người...

Còn ba cái cuối tuần nữa, Ông Duy Ngật thật sự đau đầu. Hắn không thể làm Liễu Hạ Huệ thêm ba tuần nữa? Ngày hôm nay không khí đã căng thẳng như vậy, những tuần kế tiếp nhất định còn khó chịu hơn... Hắn không thể đảm bảo, chẳng cách nào đảm bảo, hiện tại trong lòng hắn khát khao được ôm lấy Dương Uyên đến nhường nào, ngay cả bản thân còn không rõ ràng được... Liễu Hạ Huệ sao? Ông Duy Ngật khinh bỉ, gã kia nhất định là một tên đồng tính luyến ái, cho nên mới không chút phản ứng với phụ nữ. Nếu như cho một người đàn ông bên cạnh người này, nhất định đối phương sẽ không kềm chế được... Ông Duy Ngật tự nhủ, phải trở lại hình tượng lãnh tĩnh, không thể đối xử tệ với Dương Uyên như vậy. Hắn thật sự muốn cùng em ấy cả một đời, cho nên lúc này không thể bức bách đối phương. Ngụy quân tử đành phải tiếp tục vậy... Ông Duy Ngật thầm khinh bỉ chính mình, ngụy trang đã trở thành một phần con người hắn, giống như một biểu hiện ngày thường mà thôi.

Ông Duy Ngật mất rất nhiều thời gian trong nhà vệ sinh. Hắn ra lệnh cho chính mình phải bình tĩnh, thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh phân trần một màn thất thố vừa rồi như thế nào với Dương Uyên. Tình yêu khiến hắn trở nên lỗ mãng, không cách nào khống chế được cảm xúc. May mắn thay, biểu hiện trong tình cảm với Dương Uyên, thể hiện ra vẫn rất đúng mực. Ông Duy Ngật chán nản nhìn mình lần cuối trong gương, sau cùng đẩy mở cửa nhà vệ sinh.

Ông Duy Ngật có chút giật mình khi phát hiện Dương Uyên đang đứng ngay trước cửa nhà vệ sinh, “Em sao vậy?”

Dương Uyên cúi đầu thật thấp, hai bên tai đỏ ửng, “Anh vừa tắm sao? Em muốn vào trong một chút...” Nói xong, cậu đi thẳng vào bên trong.

Ông Duy Ngật có chút ngờ vực, này quả thật vô cùng bất bình thường. Chạy ra ngoài nhìn về phía bàn máy tính, laptop của cậu vẫn còn để mở trên mặt bàn, rõ ràng cậu vừa mới lên game xong. Về phần chuyện gì khiến Dương Uyên trở nên khác thường, Ông Duy Ngật không quá muốn biết. Dù sao, hắn cũng không phải kẻ tò mò, đòi hỏi phải tìm bằng được đáp án cho tất cả nghi vấn của mình.

Ông Duy Ngật tiện tay khép nắp laptop lại, sắp xếp lại phòng khách, sau đó đi vào phòng làm việc hoàn thành nốt phần văn kiện cuối cùng, dự tính đầu tuần sau liền có thể nộp lại cho quản lý. Sau đó, hắn một mặt xin với quản lý cho nghỉ đông sớm, cùng lúc bàn giao tốt công việc cho đồng sự, như vậy quản lý sẽ không thể kiếm cớ phàn nàn. Ông Duy Ngật thầm nghĩ mọi việc nhất định sẽ thuận lợi vì dù sao vị quản lý kia cũng từng là đàn anh ở đại học của hắn. Nếu có người trong công ty có hỏi, hắn sẽ lấy lý do áp lực công việc quá lớn, muốn nghỉ ngơi lại sức. Hoặc trong tình huống người ngoài hỏi, hắn sẽ thành thật thừa nhận cũng không sao, cứ nói người yêu tới chơi, phải dành nhiều thời gian bên nhau hơn. Ông Duy Ngật lộ ra nụ cười thỏa mãn, nhất định mọi việc sẽ suôn sẻ.

Chuẩn bị xong công văn, Ông Duy Ngật trở lại phòng ngủ, phát hiện Dương Uyên đã ngủ thẳng cẳng trên giường, hai mắt nhắm nghiền. Trong lòng hắn thầm cười khỏ, nổi đản vật lại bắt đầu rồi...

Nhẹ nhàng nằm xuống bên cạnh người thương, tắt đi đèn bàn để bên tủ đầu giường, trong bóng tối, Ưông Duy Ngật thầm thở dài, hẳn có nên suy xét đến việc mua thêm một cái giường nữa không nhỉ?

Đột nhiên, người bên cạnh khẽ di chuyển. Ưông Duy Ngật lập tức quay người lại, nương theo ánh trăng rọi qua cửa sổ, hắn phát hiện Dương Uyên đang nhích gần lại bên cạnh mình, hai mắt tròn tròn nhìn về phía hắn. Bởi vì nằm ngược chiều sáng, hắn không phân rõ được tình từ trong ánh mắt Dương Uyên, chỉ biết người kia vẫn không rời mắt hỏi mình, “Sao vậy? Không ngủ được sao?”

“Kia... Ừm... Ưông, Ưông Duy Ngật, anh... Anh lẽ nào...” Thanh âm Dương Uyên có chút hỗn loạn.

Ưông Duy Ngật ghé sát lại gần đối phương, “Cái gì a?”

“À...” Dương Uyên lại ỉu xiu như quả bóng cao su bị xì, “Không có gì... Em ngủ đây...”

Ưông Duy Ngật cảm giác được trong thanh âm Dương Uyên có chút mất mát. Hắn ngồi dậy muốn với tay mở đèn ngủ lên. Hiện tại cũng không quá trễ, nếu Dương Uyên có điều phiền não, hẳn nguyện ý nghe cậu giải bày.

“Đừng mở!” Dương Uyên cũng lập tức ngồi bật dậy, từ đằng sau ôm lấy Ưông Duy Ngật, ngăn không cho hắn mở đèn.

Thời gian như dừng lại. Ưông Duy Ngật cảm giác giống như thời gian bị đứng khựng lại kéo theo tất cả hoạt động bị đóng băng, mà thật sự, chính hắn cũng đang đông cứng người. Hắn bị Dương Uyên từ đằng sau ôm lấy, rồi cứ khựng một chỗ như vậy, không hề nhúc nhích.

“Tiểu Uyên... Không đủ mát sao? Kia... Chăn này có chút nóng nhỉ?” Ưông Duy Ngật phát hiện thanh âm chính mình hình như quá cứng nhắc đi, “Nếu không, anh chỉnh điều hòa lại nhé.”

Dương Uyên lắc đầu, đương nhiên giữa đêm tối mờ mịt thế này, Ưông Duy Ngật không cách nào thấy được, “Không... Không cần đâu...”

Động tác Ưông Duy Ngật cũng không hề tự nhiên được, “Này...Mặc áo vào rồi hẵng ngủ... Mà này, nên đắp chăn thì thôi, bằng không rất dễ bị cảm lạnh đó...”

“Ừm...” Dương Uyên buông tay, “Cái kia... Em... Thôi quên đi...” Thanh âm ảo não truyền ra theo động tác nằm trở lại.

Ưông Duy Ngật vừa không dám bật đèn cũng chẳng đủ can đảm quay đầu lại, chỉ giữ nguyên tư thế như vậy mà nằm xuống, “Nhanh ngủ đi. Đợi đến ngày nghỉ, anh mang em ra ngoài thành chơi nhé?”

Dương Uyên không trả lời, chỉ lẳng lẳng nhìn chằm chằm trần nhà, nghe được Ưông Duy Ngật nói vậy,

ngực lại càng thêm ủy khuất. Cậu đã tỏ ý rõ ràng như vậy rồi, vì sao... Vì sao đối phương mãi không chịu tiến thêm bước nữa? Tiểu Con nhện và bọn người của Thủy đã nói... Nếu cậu làm vậy, Uông Duy Ngật nhất định sẽ... Quên đi... Uông Duy Ngật thật sự không muốn đụng vào cậu...

“Tiểu Uyên?” Uông Duy Ngật không đợi được câu trả lời của Dương Uyên, nhìn không nổi phải quay đầu lại tìm người, tuy rằng trong bóng tối tầm nhìn không được tốt cho lắm, “Đang ngủ sao?”

“Ừm...” Dương Uyên bất giác trả lời, không đúng...

Uông Duy Ngật ngồi dậy, kiên quyết mở đèn, thở dài, “Sao lại khóc?”

“Không có.” Dương Uyên vặn vẹo thân mình, bị phát hiện mất rồi... Ngốc thật.

Uông Duy Ngật vươn tay kéo người bên cạnh vào lòng, “Vì sao lại khóc?”

“Đâu có khóc!” Hít hà mùi hương phảng phất của bộ đồ ngủ mặc trên người Uông Duy Ngật, Dương Uyên cố hết sức để không rơi nước mắt.

“Được rồi. Đừng khóc mà.” Uông Duy Ngật hôn lên tóc người thương, “Ngủ đi.” Nếu hắn còn phải tiếp tục chịu cảnh này thêm, bản thân sẽ không nhịn nổi nữa.

Dương Uyên túm chặt áo ngủ đối phương, “Vì sao... Vì sao anh không chạm vào em, em đã...” Ném hết sĩ diện, đành liều một phen... Vì sao? Cậu muốn biết, lẽ nào...

Uông Duy Ngật thở dài, “Tiểu Uyên à, em sẽ hối hận...” Nhất định sẽ hối hận, hối hận vì đã khiêu khích hắn thế này...

“Em sẽ không!” Dương Uyên ngẩng đầu nhìn chằm chằm đôi môi của đối phương. Cậu sẽ không bao giờ hối hận, vì chính bản thân cũng vô cùng muốn có người kia, cảm nhận yêu thương của đối phương dành cho mình..

Uông Duy Ngật chịu trận tiếp nhận nụ hôn lỗ mãng của Dương Uyên, hoàn toàn không có trình tự, hay bất cứ kỹ xảo đang nói nào. Cùng lúc đó, hai tay hắn cũng không ngừng vuốt ve tấm lưng trần của đối phương, từ từ đi xuống dưới. Uông Duy Ngật thậm chí cười khổ, quá mức rồi a.

Dương Uyên mơ hồ phát hiện động tác của đối phương đã dừng lại, cho nên cậu càng ra sức hôn, mong sao chính mình có thể khiến cho người kia mất đi lý trí... Sông bất tận đã nói, đối diện với sự khiêu khích của vợ mình, nếu một người đàn ông thật sự yêu thương đối phương, nhất định sẽ không khống chế được bản thân... Cậu có thể tin tưởng Sông bất tận chứ?

Uông Duy Ngật chậm rãi mở đường cho Dương Uyên, nụ hôn càng lúc càng kịch liệt. Hai tay hắn không

ngừng vuốt ve tấm lưng trần của đối phương, giúp người yêu thả lỏng, quên đi khổ đau. Tuy rằng Dương Uyên bề ngoài vô cùng dịu dàng, nhưng cơ thể cứng nhắc đã bán đứng khổ đau trong lòng cậu.

Hai người vẫn tiếp tục hôn mê. Dương Uyên đương nhiên biết mình không phải đối thủ của Ông Duy Ngật, đành nhường lại quyền chủ động cho người kia. Tấn công mạnh mẽ ban đầu qua đi, Dương Uyên hoàn toàn trầm luân trong nụ hôn dài của đối phương. Ông Duy Ngật mút nhẹ đầu lưỡi cậu, khiến Dương Uyên cảm giác tê cứng. Nước bọt tràn khỏi khóe miệng khiến cho cậu có chút mất mặt, nức nở muốn Ông Duy Ngật buông tha cho mình.

Dương Uyên thật sự khiến Ông Duy Ngật đánh mất lý trí của mình. Hắn như muốn nhào tới giữ không cho Dương Uyên rút lui, đôi môi cũng không chịu buông tha, tay đã thôi không đủ thỏa mãn với tấm lưng trần, dần dần di chuyển xuống dưới.

“A...” Dương Uyên sợ hãi, thất thanh kêu lên. Bàn tay nóng ấm của Ông Duy Ngật khiến cậu kích động đến cứng người, “Ông... Duy Ngật... A... Đừng...” Chưa từng có người nào làm như vậy với cậu, Dương Uyên quá mức kinh ngạc, bắt đầu giãy dụa.

Ông Duy Ngật không ngừng hôn lên trán cậu để trấn an, “Ngon nào... Rất thoải mái... Anh đảm bảo a.” Xuôi theo trấn an, cùng kỹ xảo vuốt ve của người nào đó, thân thể ngây ngô của Dương Uyên đương nhiên không thể chống đỡ nổi loại mê hoặc này, cả người không ngừng run rẩy, “Xin... Xin anh... A... Xin...” Dương Uyên cũng không rõ chính mình rốt cuộc muốn xin điều gì, chỉ là cảm giác vui sướng cùng khó chịu trộn lẫn vào nhau khiến cậu bị dẫn dắt không thôi. Rõ ràng ánh sáng trong phòng vô cùng dịu, thế nhưng cậu lại cảm thấy như máu nóng lan tràn khắp nơi.

Ông Duy Ngật dừng lại một chút, si mê ngắm nhìn biểu tình của Dương Uyên. Đầu hơi ngửa ra sau, mái tóc cắt ngắn ướt mồ hôi dán chặt vào thái dương, hai mắt khép hờ không ngừng run rẩy, khóe mắt ướt át, mày khẽ nhíu, biểu tình không thể phân rõ vui sướng hay khó chịu, càng khiến cho đối phương thêm phần mê hoặc. Lúc này, Dương Uyên đang không ngừng thở hổn hển trong lòng hắn, hai đầu ngực lộ ra trên lồng ngực phập phồng giống như cố ý mời gọi hắn. Ông Duy Ngật biết chính mình không phải kẻ giỏi kiềm chế, hắn quyết định cúi thấp đầu, mút một cái thứ đo đỏ nào đó đang bày ra trước mắt.

“A... Ô...” Dương Uyên hoàn toàn không chống đỡ được. Trước ngực bị khoang miệng ấm áp ngậm lấy, tiếp theo đó là đau đớn vì nhạy cảm, kích thích đánh thẳng vào trung ương thần kinh nơi tửu sống. Ông Duy Ngật thuận thế bắt lấy một cái gối đầu lót xuống bên dưới người Dương Uyên, miệng vẫn không hề có ý buông tha cho một bên ngực của đối phương.

“Không, không... Được rồi mà... Ô... Xin, xin anh...” Dương Uyên thoải mái đến trào cả nước mắt, lắc lắc đầu không muốn chịu thêm cảm giác này. Một tay cậu vươn ra đẩy đi đầu của Ông Duy Ngật.

Ông Duy Ngật nhả ra, nhưng ngay sau đó lập tức chuyển hướng đánh úp sáng phía bên kia. Dương Uyên khóc nức nở, nước mắt càng thêm tuôn trào, “Không... Đừng mà, đừng mà...” Cậu muốn Ông Duy Ngật dịu dàng hơn, nhưng những lời này mới nghĩ đến thôi đã đổ bưng cả mặt. Đây nào giống cậu xin, phải là cầu hoan mới đúng.

“Tiểu Uyên... Ngoan nào...” Ông Duy Ngật khao khát lần đầu tiên của Dương Uyên. Hắn buông đầu ngực đối phương ra, dịu dàng hôn lên khóe mắt cậu, tay cầm lấy sinh mệnh đã cương cứng của người nào đó, bắt đầu vuốt ve, lúc thì ôn hòa nhẹ nhàng, khi lại thô bạo mạnh mẽ, khiến Dương Uyên chỉ có thể ngửa đầu, miệng há hốc mà không thốt lên được lời nào. Ông Duy Ngật cảm giác được tần suất nhịp tim Dương Uyên tựa như tăng nhanh cấp kỳ, làm cho thân thể cậu trở nên cứng còng, sau cùng dịch trắng phun ra, cả người xụi lơ.

Dương Uyên cũng biết cảm giác lên đến đỉnh là như thế nào. Cậu đã từng tự mình thử nghiệm vài lần, nhưng khi đó đều rất nhanh, đơn giản, cảm giác lúc giải phóng ra cũng không điên cuồng như hiện tại. Các cảm giác sinh mệnh của bản thân lại bị nắm trong tay người khác, không cách nào không chế nổi sợ cùng khoái cảm đến kịch liệt rung động. Dương Uyên cảm tưởng như chính mình vừa chết đi.

Ông Duy Ngật dịu dàng hôn lên khóe môi Dương Uyên, thứ giữa hai chân hắn theo đó phản ứng.

Dương Uyên mờ mịt trợn mắt, chỉ thấy hai chân vô lực của mình được gác lên vai Ông Duy Ngật, cậu hốt hoảng từ trong dư vị khoái cảm tỉnh lại, có chút khiếp đảm trừng mắt nhìn người đối diện, “Ông, Ông Duy Ngật... Đây, tư thế này...” Cậu đương nhiên biết, đây là tư thế làm chuyện ấy tiêu chuẩn a!

Dương Uyên nhắm nghiền hai mắt. Đúng thế, đây là thứ cậu từng tưởng tượng ra, đỏ mặt xem đám người Sông bắt tạt và Tiểu Con nhện không chút cố kỵ ám chỉ với mình trong kênh đồng minh, còn huênh hoang giới thiệu từng “bước” một. Cậu sợ dĩ không nổi bão mắng người hoặc lập tức logout cũng vì chính mình cũng đợi chờ chuyện này. Hiện tại, nó sắp xảy ra đây. Cậu tuy rằng sợ, khiếp hãi, nhưng tâm đã kiên định không muốn thay đổi. Cậu muốn cùng Ông Duy Ngật! Bọn họ muốn thành đôi, không thể cứ mãi xa cách trời bể như vậy!

Sức nóng đột nhiên lùi xa, Dương Uyên cảm giác thân thể mình được buông ra. Cậu trợn mắt nhìn xoáy vào đối con người đen thẳm của đối phương, “Anh...” Vì sao...không tiếp tục đi?!

“Xin lỗi...” Ông Duy Ngật tuy rằng cố hết sức không chế hơi thở gấp gáp của mình, nhưng khí tức hẳn rõ ràng vô cùng bất ổn. “Tiểu Uyên, ngủ đi em.” Hắn thiếu chút nữa đến cảm thú cũng không bằng... Đối với người không có kinh nghiệm về chuyện của giới đồng tính, thậm chí còn là xử nam chưa đủ kiến thức tình dục, hẳn thế mà không thể không chế bản thân, muốn trực tiếp chiếm đoạt cậu. Đây còn không phải kẻ xa lạ gì mà chính là vợ hắn! Hắn không thể... Hắn phải đối xử ôn nhu với bộ mình, quyết không thể mất không chế như bây giờ. Hắn thế mà lại dùng tư thế như vậy... Hắn nhất định điên mất rồi mới đối xử như vậy với Tiểu Uyên... Sai lầm rồi...

Dương Uyên hai viên mắt đỏ hồng, không phải như vậy... Không thể như vậy được... Vì sao lại thành thế này?! Ông Duy Ngật rõ ràng sắp cùng cậu... Vì cái gì dừng lại?! Có thật bởi vì, Ông Duy Ngật nghĩ... Cậu không...thích hợp làm vợ hắn? Không...

Ông Duy Ngật ép bản thân phải bình tĩnh lại, cười khổ nhắc nhở bản thân, có điều trí óc đã khao khát muốn điên rồi... Vợ yêu nằm dưới thân hắn, hai mắt nhắm nghiền, run rẩy vì sợ hãi. Hắn thực sự, hứng không nổi nữa... Ép bản thân không được nhìn Tiểu Uyên thêm nữa, Ông Duy Ngật quyết tâm chạy vào nhà vệ sinh giải quyết dục vọng, thuận tiện lấy khăn giúp đối phương lau người.

“Ông Duy Ngật!” Dương Uyên dùng giọng mũi khản đặc, nửa ngồi lên, lấy tay quệt lung tung nước mắt trên mặt, “Anh mẹ nó nếu ngày hôm nay bỏ lão tử thế này mà chạy ra ngoài, anh cả đời này đừng nghĩ đến chuyện đụng vào em nữa!” Đến cuối cùng đã không còn thấy thẹn nữa, đập nổi bán đất, cậu hôm nay, nhất định phải cùng Ông Duy Ngật làm!

Ông Duy Ngật có chút sững sờ, Tiểu Uyên không sợ chuyện này xảy ra sao?

Dương Uyên nhìn Ông Duy Ngật mãi cũng không nhúc nhích, hay biểu hiện muốn bỏ đi, lại chẳng chịu tiếp tục, mặt dần đỏ lên, “Ông Duy Ngật! Anh đừng nói với lão tử mình không được!” Những lời này, đều là do Tiểu Con nhện dạy cho cậu. Tên kia nói đây là chìa khóa vạn năng, nếu mị lực cậu bất hạnh không đủ sức lôi cuốn, không thể khiến cho Ông Duy Ngật đối với mình làm chuyện “cẩu thả” (nguyên văn của Tiểu Con nhện, anh chàng cho rằng hai chữ này rất có văn hóa). Như vậy, đến lúc đó chỉ cần vung tay hô hoán lên, phun ra những lời này, tất cả vấn đề liền dễ dàng giải quyết xong. Dương Uyên từ đầu vốn không định nói ra. Thứ nhất, cậu cho rằng chỉ cần thật sự yêu thương nhưng nhớ, Ông Duy Ngật nhất định không có lý do để tránh né việc chạm vào cậu. Bản thân cũng không phải loại thiếu mị lực! Thứ hai, cậu luôn nghĩ, cùng là đàn ông, những lời như vậy có lực sát thương rất mạnh, cậu không muốn dùng nó để hạ thấp Ông Duy Ngật. Thế nhưng, trong tình huống hiện tại, cậu bị ép phải buông ra lời cuối cùng này... Cậu vốn đã cùng đường rồi...

Ông Duy Ngật nhắm nghiền hai mắt. Hắn thật sự, thật sự không thể nhìn nổi nữa rồi.

34. Chương 34: Ở Chung Rốt Cuộc Cũng Từ Danh Từ Thành Động Từ?

Ý niệm muốn được yêu Dương Uyên vốn đã rất mãnh liệt, mà giờ khắc này liền lên tới đỉnh điểm, kích thích Ông Duy Ngật biến thành cảm thú, chỉ nghĩ muốn lập tức yêu thương người kia! Là đàn ông, một câu “không hứng được” giống như một nhát dao giết người, nếu do người ngoài nói ra, kẻ trúng chiêu nếu muốn giữ vững tư thế hiên ngang, chỉ cần kéo người của mình, bằng quơ ném lại một câu, “Em ấy sướng tự em ấy biết, mấy người cút cái P!” Chỉ cần đơn giản như vậy, rất nhanh có thể hòa hóa. Nhưng nếu một câu này do người trong nhà dùng, như vậy lực sát thương chính là 100%! Tuyệt đối ngay tim! Thơ ngây thành cảm thú, sẵn cảm thú thì vọt đến max cấp!

Dương Uyên vốn không biết nặng nhẹ, tùy ý sử dụng kỹ năng này, hậu quả đương nhiên không tưởng nổi. Ông Duy Ngật không phụ sự chờ mong của toàn dân, biến thành quái thú cấp cao.

Dương Uyên căn bản không rõ Ông Duy Ngật như thế nào quay đầu, rồi biểu tình như thế nào. Cậu khi đó chỉ cảm thấy trời đất một phen quay cuồng, chính mình trở lại tư thế kia, người bị đè xuống, hai chân gác lên vai Ông Duy Ngật. Nếu như nói có gì đó khác ban nãy, chính là gối đầu bên dưới thắt lưng, từ một biến thành hai...

“Ông, Ông Duy Ngật... Anh...” Dương Uyên sợ hãi, cậu có thể cảm thấy cái thứ cương cứng của đối phương bởi vì tư thế quan hệ mà lộ ra, hiện tại lại đang để trước lối vào đang khép mở của mình.

Ông Duy Ngật nhắm mắt, đến lúc mở ra thì hai tròng mắt đã đầy tơ máu, “Tiểu Uyên, em không còn cơ

hội hối hận rồi.” Cúi đầu xuống, ngậm lấy môi Dương Uyên, hấn một lần nữa nhắm mắt vì không muốn phải nhìn vào mắt vợ mình lần nữa, như vậy mới có thể quyết tâm làm đến cùng.

Tiếng ô ô của Dương Uyên mất hút giữa đôi môi của Uông Duy Ngật. Hai tay hấn vuốt loạn tấm lưng trần của Dương Uyên. Sự kiên định của hấn hiện tại, có lẽ đã không còn. Người đàn ông này thành công biến thành quái thú, trước mắt hấn chỉ còn bữa ăn mỹ vị mà thôi.

Đột nhiên, Uông Duy Ngật cau mày, không tiếp tục đẩy nhanh động tác nữa, thật dịu dàng hỏi han Dương Uyên, “Sao vậy? Thân ái của anh?”

Dương Uyên nước mắt đầm đìa, “Đau quá...” Bọn họ đều bảo kỹ thuật của Uông Duy Ngật nhất định không tồi... Vì cái gì lại đau thế này chứ?

Uông Duy Ngật hơi cúi đầu nhìn người dưới thân, sau đó hôn xuống, “Tiểu Uyên, anh yêu em... Thật sự yêu em... Rất nhanh sẽ không đau nữa...” Động tác xâm nhập không hề chậm lại, hấn thật sự đã kiềm nén rất nhiều rồi, nhưng Tiểu Uyên vẫn thấy đau, thôi thì đau dài không bằng đau ngắn.

“A...” Dương Uyên giãy dụa, hai chân mở thật rộng, móng tay bấu sâu vào lưng Uông Duy Ngật, con mẹ nó... Tính giết người à?!

Uông Duy Ngật không chút bận tâm cái lưng bị cào véo của mình, tiếp tục hôn trần an Dương Uyên, “Ngoan... Ngoan, Tiểu Uyên, ngoan nào...”

“Ô ô...” Toàn thân Dương Uyên khấn trương đề phòng, cậu cảm giác được Uông Duy Ngật đang tiến vào trong cơ thể mình. Tuy rằng cũng cảm giác được sự kỳ diệu, nếu không phải đau đến phải kêu trời, cậu thật sự sẽ xúc động...

Uông Duy Ngật nhẹ nhàng đưa đẩy, Dương Uyên khóc lóc vặn vẹo thân mình, “A... Đau đau quá... A...” Cậu hiện tại hối hận có còn kịp không? Cậu đầu hàng a... Tiểu Con nhện kia đúng là tên lừa đảo! Đồ thần kinh kia nói gì mà không hề đau, chỉ có lúc đầu hơi khó chịu một chút. Chính mình thật sự là thằng ngốc mới tự nhủ phải cố gắng nhẫn nhịn chút nữa... Chết tiệt! Đám Sông bắt tặn kia cũng là hội lừa đảo! Nói cái gì loại chuyện này nếu lưỡng tình tương duyệt sẽ là một trải nghiệm hoàn mỹ, Uông Duy Ngật là tay già đời, kinh nghiệm nhất định phong phú, khiến cậu thỏa mãn... Ông đây X! Chính mình đúng là náo loạn! Đám xử nữ còn vắt mũi chưa sạch kia, làm sao có thể là “chuyên gia” trong mấy chuyện này chứ?! Cậu vậy mà lại đi tin tưởng bọn họ?! Mẹ nó, tin tưởng “chỉ dẫn” một đám con gái còn chưa kiểm nổi bạn trai... Mẹ nó, bản thân quả nhiên là náo loạn a!!!

Uông Duy Ngật hít mạnh một hơi, cắn răng, “Tiểu Uyên... Em đừng động nữa...” Hấn không muốn khiến vợ mình bị thương... Cho nên đừng như vậy khiêu khích giới hạn của hấn chứ...

“A...” Dương Uyên cho dù giãy dụa thế nào cũng không thoát khỏi sự đau đớn dưới thân, nếu tiếp tục như vậy chỉ có một hậu quả duy nhất.

“Tiểu Uyên... Xin lỗi...” Ông Duy Ngật nghiêng rằng, sau khi nói xong, không tiếp tục khắc chế bản thân nữa mà buông thả cho dục vọng thú tính trỗi dậy, mãnh liệt chuyển động.

Thanh âm Dương Uyên vỡ vụn thành từng mảnh rời rạc, không thể thành câu, “...Xin, a... Anh... Ông, Ông, a ~~~~~ Ô ô... Chậm lại... A...”

Ông Duy Ngật lúc này thật sự đáng sợ, không còn là con người ôn nhu bình thường ngày. Một Ông Duy Ngật bị dục vọng dẫn dắt, trở nên thô bạo hơn bao giờ hết.

Tiếng kêu cứu của Dương Uyên dần biến thành tiếng rên rỉ, tuy rằng vẫn khá đau, nhưng rốt cuộc một thân thân kinh bách chiến của Ông Duy Ngật (đây là quan điểm mọi người đều nhất trí) cũng được phát huy, ma sát ra vào theo tiết tấu khiến Dương Uyên rơi vào trầm luân, “Ô ô... Chậm chút... A ~~~~~”

“Hành vi man rợ” của Ông Duy Ngật duy trì được nửa chừng thì bản thân cuối cùng cũng lấy lại được lý trí, thả chậm tốc độ. Vươn tay nắm lấy phân thân của Dương Uyên, hắn phát hiện đối phương không phải hoàn toàn không có cảm giác, khoe môi kéo thành nụ cười nhẹ, “Tiểu Uyên... Thích không?” Vừa hỏi, lực tay cũng theo đó tăng lên.

“A... Ừ ừ... Ân...” Dương Uyên hai má đỏ bừng, phân thân bị vuốt ve, khiến cả cơ thể rợn rạo theo. Cậu không biết nếu chính mình nói ghét việc này, sẽ có người tin hay không nữa.

“Anh yêu em, Tiểu Uyên...” Ông Duy Ngật gấp gáp hôn lên môi Dương Uyên, “Anh sướng muốn điên rồi... Anh muốn đem em trời bên người...” Thấp giọng rầm rì, Ông Duy Ngật một lần nữa đắm vào thật sâu.

“A...” Vừa thở dốc xong một đợt, Dương Uyên lại phải chịu tiếp đợt công kích thứ hai, cảm giác càng mãnh liệt hơn trước, khiến cậu không nhịn được mà rên thành tiếng.

“Anh yêu em... Yêu em... Thật sự yêu em...” Ông Duy Ngật mê man, không ngừng lặp lại lời yêu như một loại chú ngữ, mỗi một nhịp đắm vào lại mạnh hơn lần trước. Hắn nhìn chăm chú biểu tình của đối phương, trong đáy mắt là dục vọng bức người.

Dương Uyên lớn tiếng rên rỉ. Ông Duy Ngật không chút lưu tình, mỗi một nhịp đắm vào dồn dập, đánh mạnh vào điểm nóng khiến cậu muốn phát điên. Khoái cảm đánh úp tới như thủy triều nhấn chìm lý trí. Cậu tự nhủ cứ thả lỏng như vậy một hồi sẽ qua thôi. Phần sinh mệnh bị Ông Duy Ngật nắm trong tay không ngừng được vuốt ve như muốn kéo cậu rời khỏi mặt đất. Dương Uyên muốn phóng ra, nhưng đối phương lại không để cậu được thống khoái.

“Xin anh... A ~~~~~ xin anh ~~~~~” Dương Uyên muốn tự vả vào mặt mình để khiến bản thân tỉnh táo lại, biểu đạt mong muốn của mình, bằng không cậu sẽ chỉ tiếp tục mê man mà thôi.

“Tiểu Uyên... Đừng ra nhanh như vậy... Hai ta cùng nhau... Cùng nhau nào...” Ông Duy Ngật kiên trì không để Dương Uyên được thống khoái, hạ thân đâm rút càng nhanh, “Tiểu Uyên... Nhanh thôi... Anh rất nhanh sẽ...”

“Ồ ô...” Dương Uyên chỉ có thể rầm rứt khóc, cậu muốn bắn... Rất muốn... Rõ ràng rất nhanh sẽ bắn ra... Thân thể đã không cách nào kìm chế được... Xin anh...

Dương Uyên không rõ chính cậu đã chờ thêm bao nhiêu cái “rất nhanh” sau đó nữa, Ông Duy Ngật cứ một lần rồi một lần nữa đâm vào, sâu đến tận cùng của thân thể, sau cùng mới buông tha cho dụng vọng của Dương Uyên, để cho cậu bắn ra.

Trong nhất thời, cả hai cùng thở hổn hển, mãi đến khi Ông Duy Ngật ngồi dậy, “Tiểu Uyên... Em ổn chứ?”

Dương Uyên muốn trả lời không tốt chút nào, nơi đó thật sự nóng rát... Thế nhưng, thời điểm bắt gặp ánh mắt quan tâm cùng áy náy của Ông Duy Ngật, cậu đành kéo kéo khóe miệng, “Cũng được... Em, khát quá.” Thanh âm khàn khàn.

“Anh đi rót nước cho em.” Ông Duy Ngật xoay người, nhắc chần ra rồi rời khỏi phòng ngủ, để lại một mình Dương Uyên còn đang mơ mơ màng màng. Hẳn biết, thời gian tới tốt nhất chính mình đừng nghĩ đến chuyện thoải mái vừa xong...

Uống nước thông hống xong, Dương Uyên có chút buồn ngủ. Dù sao hai người bọn họ cũng đã lặn qua lặn lại một hồi lâu. Ông Duy Ngật nhẹ nhàng hôn Dương Uyên một cái, dỗ cho cậu ngủ trước, sau đó chạy vào nhà vệ sinh mang ra một thau nước cùng khăn mặt, thu dọn tàn cục.

Sáng ngày thứ hai, Dương Uyên sau khi tỉnh lại, theo thói quen vươn mình, rồi lập tức nhớ đến một màn vận động đêm qua. Cậu không rõ chính mình hiện tại nên thế nào đối mặt với Ông Duy Ngật a.

Cửa phòng ngủ bị đẩy ra, Ông Duy Ngật có chút giật mình khi thấy Dương Uyên đã tỉnh lại, “Sao không ngủ thêm chút nữa?”

“Ừm... Tỉnh rồi...” Dương Uyên cúi gằm mặt, hai má đỏ bừng, bọn họ như vậy coi như là... “tân hôn” nhỉ?

Ông Duy Ngật từ trong tủ âm tường lấy ra một bộ quần áo sạch, “Anh mang em đi tắm nhé.”

Dương Uyên không lên tiếng, chỉ dè dặt đứng lên. Ông Duy Ngật săn sóc, nửa ôm cậu vào trong nhà vệ sinh. Vì Dương Uyên vô cùng kiên trì, Ông Duy Ngật không có cách nào ở lại trong phòng tắm. Cái này khiến hắn hối hận vì sao không lắp một cái bồn tắm lớn hơn chút nữa.

Dương Uyên tắm rất chậm, dù sao đây cũng là lần đầu tiên sử dụng phía sau, cho nên cậu phải chịu áp lực rất lớn. Chỉ một động tác đơn giản thường ngày đã khiến cho cậu nhe răng trợn mắt. Ông Duy Ngật vô cùng kiên nhẫn, đứng đợi ngay ngoài cửa phòng tắm. Kỳ thực, hắn chỉ sợ Dương Uyên không cẩn thận té ngã, dù sao thì tối hôm qua bản thân cũng có chút quá phạm.

Dương Uyên chưa từng nghĩ đến việc tắm rửa một mình lại là công việc khó nhọc đến vậy. Cuối cùng cũng tắm xong, cậu thở hồng hộc, cả người hư thoát... Đẩy mở cửa phòng tắm, Ông Duy Ngật vẫn như trước

đứng chờ bên ngoài, trên người là áo thun chữ T. Cậu phát hiện trên tay đôi phượng đang cầm một tuýp kem, bộ dáng nghĩ ngợi.

“Anh đang làm gì a?” Dương Uyên tò mò, nếu theo phản xạ ngày thường cùng hiểu biết của mình, đôi phượng chỉ cần thấy cậu sẽ buông hết mọi thứ chạy đến hỏi han quan tâm. Vì cái gì hiện tại hấn lại cứ chuyên tâm vào cái ống tuýp trên tay a?

Uông Duy Ngật quay đầu, áy náy nhìn Dương Uyên, để lại ống tuýp kia xuống bàn, “Đói bụng không? Anh mua cháo rồi, cửa hàng bán cháo kia mở rất lâu rồi. Em nhất định sẽ thích, chúng ta cùng ăn đi.”

Dương Uyên nghi ngờ nhìn Uông Duy Ngật, vẫn cảm giác một màn trước cửa phòng tắm ban nãy rất kỳ quái. Nhưng cuối cùng, cậu vẫn theo Uông Duy Ngật ra ngoài phòng ăn, nhìn hấn mở nắp nồi ủ, “Anh không biết em lúc nào thì tỉnh ngủ, cho nên đem cháo bỏ vào nồi ủ. Để anh mở điều hòa to lên một chút, cháo phải ăn lúc nóng mới ngon.”

Mùi cháo tỏa ra tứ phía. Dương Uyên múc lên một ngụm, cháo trứng muối và thịt băm được nấu thật nhừ, mùi vị hòa quyện. Tuy rằng đã không thể phân rõ đâu là trứng đâu là thịt, nhưng ngậm vào trong miệng không hề thấy sượng, lại nếm được rất rõ vị của từng loại.

“Ăn ngon không?” Uông Duy Ngật cũng nhìn ra được Dương Uyên ăn rất ngon. Chính hấn liền thấy hài lòng. Mấy ngày trước hấn đều bận rộn với công việc, bữa sáng chỉ có thể tùy tiện mua chút bánh mì cho Dương Uyên. Trong lòng hấn vẫn luôn áy náy vì không thể chăm sóc tốt cho cậu.

Dương Uyên gật đầu không ngừng, cậu thật sự thích món này!

Uông Duy Ngật mua rất nhiều cháo, cho nên Dương Uyên theo đà ăn liên tiếp vài tô. Mãi đến khi ăn không vô nữa, cậu vỗ bụng nằm ngửa ra sofa.

“Em a, lần sau anh nhất định không cho phép như thế, không để em ăn giống vậy nữa.” Uông Duy Ngật buồn cười thu dọn tô chén, bỏ vào trong bồn rửa, sau đó chỉnh điều hòa thấp trở lại.

“Uông Duy Ngật, anh thật ra có chuyện gạt em đúng không?” Dương Uyên ăn uống no nê xong, lại nhớ đến thần sắc của Uông Duy Ngật lúc đứng ngoài cửa phòng tắm.

“Sao có thể chứ?” Uông Duy Ngật cười cười, “Anh có gì phải gạt em chứ? Chúng ta lúc đó vô cùng thẳng thắn thần thần mà.”

Dương Uyên nghĩ nghĩ một lúc, “Có a! Anh nhất định làm chuyện có lỗi với em, chứ mắc gì lúc ở trước nhà vệ sinh lại nhìn em như vậy hử?” Cậu không thích người nào có chuyện lại che che giấu giấu không nói, sau đó một mình suy nghĩ lung tung. Với cậu, mọi chuyện lúc nào cũng phải rõ ràng, cho nên phải trực tiếp hỏi thẳng.

Ông Duy Ngật đi tới sofa ngồi xuống, “Anh phải làm thế nào với em đây?”

“Làm chuyện có lỗi thì cứ thẳng thắn xin lỗi chứ, mắc gì làm ra bộ dạng kia.” Dương Uyên dợm ngồi lên, nhưng rất nhanh lại nằm trở xuống. Không còn cách nào, ăn no rồi, hơn nữa... Cậu tối qua thật sự mệt mỏi a...

Ông Duy Ngật xoa đầu Dương Uyên, “Tiểu Uyên, tối hôm qua anh làm em đau phải không?”

“Khỉ... Mắc gì... Nói chuyện này!” Dương Uyên đỏ mặt, “Anh, anh đừng đánh trống lảng sang chuyện khác!”

Ông Duy Ngật giơ cao hai tay, ý bảo chính mình bị oan, “Anh đâu có nói sang chuyện khác. Anh làm em đau phải không? Tối hôm qua em khóc thảm thiết a.”

“Dừng, đừng nói nữa...” Dương Uyên không muốn tiếp tục chủ đề này nữa. Mặc dù tối hôm qua cậu thật sự đau... Thế nhưng, mọi chuyện đều là do chính mình tình nguyện, khẳng khái dụ dỗ Ông Duy Ngật mất kiểm soát... Cậu bị đau cũng là đáng đời.

Ông Duy Ngật thở dài, “Tiểu Uyên, đều là anh không tốt... Em biết cái ông tuýp anh cầm là gì không?”

Trực giác mách bảo Dương Uyên kia nhất định không phải thứ gì tốt, đồng thời miệng cũng muốn nhận chính mình không quan tâm. Nhưng Ông Duy Ngật lại không cho cậu cơ hội, “Thuốc cao, dùng để bôi trơn. Anh ngày hôm qua cư nhiên lại quên mất chuyện này, để em phải chịu đau...” Ông Duy Ngật vô cùng áy náy. Lần đầu tiên của Dương Uyên, nếu như nhớ dùng bôi trơn, có thể giảm bớt phần nào sức ép với cậu. Nhưng tối hôm qua hẳn chỉ chú ý việc trước mắt, cư nhiên quên mất phải sẵn sóc cho vợ mình. Hẳn thật sự quá thất bại a!

Bôi trơn... Dương Uyên lập tức biết nó dùng cho việc gì... Sông bất tận từng nói bôi trơn rất quan trọng a.

“Tiểu Uyên, anh lần sau nhất định sẽ không quên nữa.” Ông Duy Ngật nhìn thẳng vào mắt Dương Uyên, trịnh trọng hứa hẹn.

Dương Uyên nghe xong liền muốn nổi điên, loại chuyện này... Giữa trời sáng thế này người kia còn đem ra nói a!!!

“Anh, anh không phải được nghỉ sao? Hôm nay chúng ta đi đâu chơi a?” Dương Uyên nói sang chuyện khác. Giữa ban ngày ban mặt, cậu không muốn tiếp tục chủ đề kia.

“Không đi đâu hết, em còn chưa khỏe, chúng ta ở nhà thôi.” Ông Duy Ngật đứng lên, “Bằng không, trưa nay chúng ta ra ngoài ăn nhé? Em muốn ăn gì?” Nếu như Dương Uyên không muốn ngồi ngốc trong nhà, bọn họ đi đâu đó ở gần cũng được.

Dương Uyên lấy laptop qua, “Em mới ăn sáng xong, no không thở nổi rồi, anh đừng nhắc đến chuyện ăn nữa...” Mở máy, cậu liền vào game, “Bằng không anh chơi game với em đi?”

Uông Duy Ngật bắt đắc dĩ gật đầu, “Game chỉ để tiêu khiển lúc rảnh rỗi thôi, anh không mong em mê muội nó a.”

Dương Uyên mặc danh kỳ diệu ngẩng đầu, “Mê muội sao? Lấy gì để xác định? Anh một thân bảo thạch 666, đã lên được đến max cấp, có thể tính là không mê muội sao?”

“Coi như vậy đi, đành để em mê muội vậy.” Uông Duy Ngật dịu dàng cười, ngồi xuống bên cạnh Dương Uyên, đăng nhập vào game.

Hai người lên game cùng một lúc, còn đang giải mật khẩu cấp hai của thương khố, đám người ở kênh đồng minh đã bắt đầu gào rú chói tai nghênh đón.

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Nha nha nha ~~~~~ trời a ~~~~ lão đại và Tiểu gia đến rồi ~~~~~ tung bông ~~~~

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Ai dà ~~~~ Tiểu gia ~~~~ cậu như thế nào rồi giường sớm quá a ~~~~ Tối hôm qua bọn họ đến cùng có làm không đây? Sao login sớm quá vậy?

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Tiểu gia, thoải mái không? Cười xấu xa ~~~~

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Cái lông! Thoải mái mẹ cậu! Tút chết! Từ nay về sau không nghe tên SB này cho chủ ý nữa!!!

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Hử? Lẽ nào tối qua hai người chưa làm? Không phải chứ! Lão đại anh là ninja rùa à? Xem bộ không thuận lợi rồi... Lẽ nào bọn họ cái gì cũng chưa đụng vào?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Mọi người, cảm ơn đã quan tâm chuyện của chúng tôi. Sau này đừng cho chủ ý gì nữa... Xem ra ngày hôm qua nhất định Tiểu Uyên bị xúi giục... Cho nên mới câu dẫn hấn như vậy...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Lão đại... Anh là thần a... Thờ bái... Đến mức đó mà còn không làm?! Lão đại định lực thật sự tốt?!

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Nghịch thiên, tôi thấy hai người hấn là làm rồi đi?

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Hử? Anh có chứng cứ gì? Lão đại Thiên thần a? Vì cái gì? Vì sao có thể khẳng định chắc chắn thế?

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Nhất định là bọn họ làm rồi. Bằng không Nghịch thiên đã sớm phát hỏa mắng mọi người xen vào chuyện của cậu ta. Nhịn hỏa đương nhiên khiến cơn tức càng thêm lớn. Mà nếu thế Tiểu gia nhất định cũng khó chịu vì ngày hôm qua, lại ác miệng mắng chửi người. Đây là khẳng định dựa trên kinh nghiệm của bản thân. Nếu tối hôm qua Nghịch thiên ghen đến tự phát hỏa, như vậy nhất định sáng nay sẽ dục hỏa công tâm, thấy thần giết thần. Nhưng hiện tại xem ra đối phương rất bình tĩnh, nói năng đến nơi đến chốn, hàm ý tối qua đã được như ý. Mà Tiểu gia, nhất định then quá hóa giận, lần đầu tiên hẳn chưa quen được. Lại án theo tính tình của cậu, phỏng chừng bản thân cũng khó quên được đêm hôm qua... Cho nên sáng nay vừa trông thấy Độc của hắn đã chửi ầm lên. Giả mà Độc ở gần tên nhóc này, nhất định đã ăn một quyền của người ta rồi... Ặc... Chuyện cũ này đừng nên nhắc thì hơn...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân thiên] Quả nhiên vẫn là lão đại của tụi này lợi hại, không sai được ~~~ Hai người kia xem có vẻ quai quái ~~~ hẳn là đã làm rồi... Ai dà, mình đây nhất định bị đồng hóa rồi, cứ nhìn cũng tò mò những thứ này...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kêu hùng] Trọng tâm câu chuyện xin kết thúc ở đây. Cảm ơn sự quan tâm của mọi người. Phát hiện Tiểu Uyên hai má đỏ bừng, hẳn nghĩ mọi chuyện nên dừng lại là tốt nhất.

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Tiểu gia ~~~~~ làm tốt lắm ~~~~~ Tiểu gia qua nhiên là trẻ nhỏ dễ dạy. Ngày đó, bọn họ cùng tụm lại, nhân lúc Nghịch thiên vắng mặt khích cho Tiểu gia chủ động. Không nghĩ tới cậu chàng hành động nhanh lẹ vậy, ấu dè ~~~~~

[Đồng minh]/[Yêu giai điệu] Oa, lão đại Nghịch thiên thật sự lợi hại ~~~ rốt cuộc cũng biến “ở chung” thành động từ rồi ~~~~~ Chúc mừng Tiểu gia nha ~~~~~ Thật sự hoàn mỹ rồi, ở chung không còn mang tính tượng trưng nữa ~~~ thật biết bọn họ bây giờ thế nào “ở chung” nha... Che mặt ~~~

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Cút... Cậu đúng là náo loạn mà! Ngần vạ không thể thừa nhận!!!

[Loa]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Chúc mừng Tiểu gia đã trưởng thành ~~~~~ tặng cậu Cháo đậu đỏ nhen, chú ý xác nhận à ~ ha ha ha ha!

Tiểu Con nhện phát Loa, khắp kênh đồng minh cười đến thẳng người không nổi. Uông Duy Ngật cười khổ nhìn Dương Uyên bùng nổ.

[Loa]/[Tận thế là ông đây] Cút!!!!!!!

35. Chương 35: Chờ Mong Cao Thủ Hội Tụ

Dương Uyên mấy ngày này không buồn login game nữa, lý do rất đơn giản: Cậu và Uông Duy Ngật đi du lịch. Uông Duy Ngật tận dụng được vài ngày nghỉ, đơn giản chuẩn bị chút hành lý, đánh tiếng trước với đám người trong game, giao lại mọi chuyện, khiến cho đám con gái trong đồng minh đều giãy nảy, đòi đi theo bọn họ.

Uông Duy Ngật nghĩ đến kỳ nghỉ của Dương Uyên ở bên hắc không còn nhiều, cuối cùng chọn đến Q thị. Nơi đây cũng là một thành phố biển, nhưng không đông người như ở D thị, hướng hồ lại rất gần với đảo P. Mà Dương Uyên xem chừng cũng rất hứng thú muốn xem thử khung cảnh ngoài đảo.

Q thị khá sạch sẽ, thành thị tuy không lớn lắm, nhưng phong cách nhất quán. Kiến trúc học theo người Đức, tuy đơn giản nhưng lại khiến Dương Uyên dào dạt hứng thú. Những thành phố ven biển đều có chung một đặc điểm chính là không khí. Nhất là vào mùa hè, không khí ẩm áp mà ẩm ướt đem đến cảm giác dễ chịu.

Uông Duy Ngật đặt một phòng khách sạn có thể ngắm được cảnh biển, mà loại phòng này đa số đều dành cho các cặp tình nhân, không có loại chia làm hai giường như hắc đã dự tính. Cuối cùng, hai người đành phải vào ở trong một căn phòng có giường kingsize. Nữ tiếp tân của nhà nghỉ xấu hổ giúp hai người làm thủ tục. Uông Duy Ngật ngọt ngào, mỉm cười kiến nghị, “Nhà nghỉ các vị cũng nên tính đến trường hợp có những cặp bạn như chúng tôi nha.”

Vào phòng, trong khi Uông Duy Ngật bắt tay sắp xếp hành lý lại, Dương Uyên mở cửa sổ để cho không khí ẩm ướt tràn vào phòng.

“Có muốn tắm không? Hay là muốn xem booklet du lịch trước nha?” Uông Duy Ngật phát hiện Dương Uyên đã đứng bên cửa sổ hồi lâu không rời.

Dương Uyên mơ mơ màng màng nói, “Em... Em tắm đây.” Sau đó cậu chạy thẳng vào phòng tắm.

Uông Duy Ngật có chút giật mình, nhìn lại hành lý trên tay mình. Quần áo gì đó hắc còn chưa kịp mang ra mà...

Quả nhiên, một hồi sau, Dương Uyên quần bách xoay tới xoay lui trong phòng tắm, “Uông Duy Ngật... Em quên mang quần áo vào rồi!”

Uông Duy Ngật cầm lấy quần áo đã để sẵn một bên, buồn cười mở cửa phòng tắm đưa vào cho người kia, “Em sợ cái gì chứ... Để trần ra ngoài cũng được mà.”

Dương Uyên không đáp lại. Uông Duy Ngật vẫn dịu dàng cười, hắc có thể tưởng tượng ra khung cảnh Tiểu Uyên thẹn đến đỏ bừng cả mặt.

Tắm rửa xong, Dương Uyên trở ra, trên người là áo thun chữ T trắng cùng quần shorts đen, nhìn qua rất có tinh thần, “Anh có tắm không?”

“Ừm.” Uông Duy Ngật nhàn nhạt trả lời, sau đó cầm theo quần áo để thay, “Em xem, có ở trần đi ra anh cũng đâu nỡ ăn thịt em.” Nói xong, hắc cười rộ lên.

“Anh là đồ đầu óc không bình thường!” Dương Uyên trừng mắt liếc Uông Duy Ngật một cái, “Hôm nay

mắc gì anh cười nhiều như vậy, có bệnh à?!” Bị đối phương cười, cậu có chút không vui.

Uông Duy Ngật cuối cùng cũng ngừng cười, “Không biết nữa, anh chỉ thấy, cùng một chỗ với em, chuyện gì cũng trở nên thú vị, vô cùng vui vẻ.”

Dương Uyên mất tự nhiên giật giật khóe miệng, “Anh mau cắt đi tắm a! Anh coi nhiều phim truyền hình lắm rồi đó!”

Uông Duy Ngật thỏa mãn đứng lên, “Được được được rồi... Anh đi đây... Được rồi, em xem hai ta không phải là vợ chồng rồi sao? Trong TV người ta đều như thế, vợ mắng chồng này nọ... Ha ha ha...” Dương Uyên dữ tợn trừng mắt, trong khi Uông Duy Ngật lại nghịch ngợm chớp chớp mắt, sau đó mới lượn vào nhà tắm.

Dương Uyên đuổi được Uông Duy Ngật đi rồi, mệt mỏi ngồi xuống giường. Thời điểm mở cửa sổ nhìn ra bên ngoài, cậu bất giác cảm thấy, có lẽ, ngay khi nữ tiếp tân đưa chìa khóa phòng cho bọn họ, chính mình liền bất giác tin rằng bọn họ giống như một cặp tân hôn đi hưởng tuần trăng mật... Suy nghĩ lại quay đến chuyến đi H thị lần trước, khi đó bọn họ cũng ở chung một phòng, phòng cũng chỉ có một chiếc giường lớn ở giữa... Nhưng khi đó, tình cảm giữa hai người tuy rằng đã được xác định, nhưng Uông Duy Ngật vẫn chưa vội vàng đụng vào người cậu, điều này khiến Dương Uyên nửa cảm động, nửa lại suy nghĩ miên man. Đây chẳng phải giống như kiểu tình yêu Plato, yêu bằng tinh thần, thật sự yêu người kia, không cần đến thân thể y.

Dương Uyên vuốt ve ga trải giường. Hiển nhiên, hiện tại đã đổi khác, bọn họ cuối cùng cũng làm tình, không chỉ yêu đối phương bằng tinh thần, mà dùng cả cơ thể để cảm giác đoạn tình cảm này... Dương Uyên cũng không ngờ bản thân có thể thuận lợi tiếp thu toàn bộ sự thật này. Dương nhiên, cậu không chút nào nghi ngờ tình cảm của Uông Duy Ngật, chỉ là không nghĩ tới, chính mình lại thật dễ trở thành đồng tính luyến ái. Cậu hiện tại thì vui rồi, cùng người yêu ngọt ngào du lịch, thế nhưng, cha mẹ ở nhà thì sao? Dương Uyên cúi đầu, ngay từ đầu đã cảm thấy có lỗi với hai người. Cậu lừa gạt gia đình để trốn đến gặp người yêu.

“Đang suy nghĩ gì vậy? Sao nghiêm túc thế?” Uông Duy Ngật vừa lau tóc vừa đi đến, phát hiện Dương Uyên đang vò vò ga trải giường, thần sắc mơ màng.

Dương Uyên ngẩng đầu, biểu cảm có chút rối rắm, “Làm sao bây giờ? Uông Duy Ngật à... Làm sao bây giờ đây?”

Uông Duy Ngật ngồi xuống, “Xảy ra chuyện gì vậy?” Mắt chuyển đến trên chiếc điện thoại di động gần đó, hần dấm chắc trong lúc mình đang tắm, nhất định có gì đó đã xảy ra.

“Em đang nghĩ đến...cha mẹ của mình... Em làm thế nào nói với họ đây?” Dương Uyên bất an vò tóc, “Trực tiếp dẫn anh về gặp bọn họ? Chính là... Như thế nào nói với họ đây? Phải nói làm sao chứ? Có lẽ trước mặt thú nhận với họ rằng em thích con trai nhỉ? Sẽ...”

“Dừng!” Uông Duy Ngật ngăn lại Dương Uyên tiếp tục tính toán tới các phương án khả dĩ, “Nói cho anh biết nào, em vì sao đột nhiên nghĩ đến chuyện này?”

Dương Uyên nuốt xuống một ngụm nước bọt, “Em rất vui vì được ở cùng một chỗ với người mình thích. Thế nhưng, để cùng anh ở chung thế này, em đã lừa cha mẹ...”

“Em đó.” Ưông Duy Ngật không cách nào giảng một bài về chủ đề “sớm biết có ngày hôm nay thì đừng làm” với Dương Uyên trong tình huống này, bởi vì sự xuất hiện của Dương Uyên ở nơi này khiến hắn vui vẻ không thôi, “Đều đã qua hơn một tuần, em đột nhiên hối hận về việc làm của mình, không phải có chút chậm sao?”

“Em biết... Sợ dĩ khi đó em nghĩ, sau đó sẽ tìm cơ hội nói với cha mẹ về chuyện của hai đứa mình... Báo cho họ biết, rồi tìm một dịp để bọn họ gặp anh luôn...” Dương Uyên phiền não nói tiếp, “Em chỉ sợ bọn họ nghĩ anh là người xấu, dạy hư em này nọ... Em chỉ sợ bọn họ có ấn tượng xấu với anh... Vốn là, chuyện của chúng ta hắn đã khiến bọn họ mất vui, nếu làm hai người hiểu lầm anh nữa, này không phải càng thảm sao?”

Ưông Duy Ngật bình tĩnh nhìn Dương Uyên thật lâu, mãi đến khi Dương Uyên ngồi không yên được, “Tiểu Uyên, em có thể nghĩ được như vậy, anh thật sự vui.” Ưông Duy Ngật lộ ra một nụ cười, kéo Dương Uyên vào trong lòng, “Em rất nghiêm túc suy nghĩ đến tương lai của chúng ta... Xem kìa, em đang suy tính à. Anh phải thừa nhận, em thật trưởng thành rồi, biết lo nghĩ trước sau, làm anh rất vui.”

“Em sợ bọn họ không thích anh...” Thanh âm Dương Uyên vô cùng rầu rĩ. Cậu yêu Ưông Duy Ngật, không muốn xa hắn. Nhất quyết không!

“Không cần phải sợ... Bọn họ khẳng định không thích được anh... Ha ha.” Ưông Duy Ngật cười rộ lên, “Anh bắt mất con trai họ, bọn họ như thế nào thích anh đây?”

“Vậy cha mẹ anh thì sao? Bọn họ nhất định cũng không thích em!” Dương Uyên liền lo lắng cho tình cảnh của mình.

Ưông Duy Ngật nhìn cậu có chút buồn cười, “Anh đã 30 rồi. Em cũng thấy rồi đó, anh không có bạn gái. Em nghĩ xem, cha mẹ anh theo lẽ bình thường, chẳng phải nên hối anh lập gia đình sao?”

Dương Uyên có chút sững sốt, “Lẽ nào... Anh đã?”

“Đúng vậy, anh đã sớm comeout với gia đình... Anh chỉ có thể thích con trai, là đồng tính luyến ái. Em xem, bằng tuổi này của anh, anh sao có thể chưa từng yêu đương với ai?” Ưông Duy Ngật cười rộ lên, thoát nhìn giống như việc này đối với hắn...không phải chuyện gì quá to tát.

“À... Vậy cũng tốt...” Dương Uyên gật đầu, “Nói cách khác, chỉ cần cha mẹ em thích anh... Chúng ta sẽ không sao hết... Thế nhưng... Làm cách nào để bọn họ thích anh bây giờ?”

Ưông Duy Ngật có chút bất đắc dĩ nhìn Dương Uyên, “Tiểu Uyên này, anh phát hiện em luôn rất nghiêm túc lo lắng cho mọi thứ... Rõ ràng hiện tại chúng ta đang ra ngoài du lịch, em lại đề cập tới toàn những chuyện không vui à.”

“Em đây là lo nghĩ chu toàn trước sau, anh có hiểu không hả?!” Dương Uyên trừng mắt với Ưông Duy Ngật, “Chuyện của chúng ta phải có chuẩn bị từ sớm, trừ phi... Anh căn bản không có ý nghĩ lâu dài với em!”

Ưông Duy Ngật giơ cao cả hai tay, “Tuyệt đối không nha, có trời đất chứng giám. Tiểu Uyên này, em hiện tại đừng nghĩ đến những thứ này nữa, cứ học hành cho tốt. Tất cả cứ theo anh. Anh sẽ giải quyết ổn thỏa a.”

“Anh định giải quyết thế nào? Nói em nghe thử xem.” Dương Uyên có chút khấn trương. Cậu rất muốn biết, Ưông Duy Ngật sắp xếp mọi chuyện như thế nào.

“Rất đơn giản. Chờ sau khi em tốt nghiệp, đủ sức tự lập, anh sẽ theo em về gặp cha mẹ.” Ưông Duy Ngật giải thích vô cùng ngắn gọn. Kỳ thực, hắn biết rõ, đến lúc đó bọn họ sẽ chẳng tránh được một hồi “ác chiến”. Thử hỏi xem, cha mẹ nào dễ dàng chấp nhận được chuyện con trai mình có một người “bạn trai” đây? Thế nhưng, hắn chỉ có thể làm như vậy thôi. Bởi vậy, hắn nghiêm túc nhắc nhở Dương Uyên phải đảm bảo thành tích trên đại học phải đủ tốt cũng không phải để đó. Ưông Duy Ngật muốn Dương Uyên học tập thật tốt, chí ít, đến lúc hắn xuất hiện trước mặt cha mẹ đối phương, sẽ không bị hai người lấy cớ ảnh hưởng đến việc học của em ấy mà chỉ trích.

Dương Uyên phát phát tay, căn bản không có chút tin tưởng nào, “Sao đơn giản vậy được... Cha mẹ em...” Ưông Duy Ngật lập tức cắt ngang, “Đơn giản vậy thôi. Đừng phức tạp hóa vấn đề. Nhiệm vụ bây giờ của em là học tập cho tốt. Đợi sau khi em tốt nghiệp, anh sẽ đến nhà ra mắt. Chỉ cần đến đó em vẫn kiên định theo anh cùng một chỗ, tất cả mọi chuyện đều sẽ rất đơn giản.”

Dương Uyên nhìn thẳng vào mắt Ưông Duy Ngật, gật đầu, “Em sẽ không thay đổi. Em tin anh.”

“Được rồi... Hiện tại chúng ta có thể yên tâm du lịch rồi chứ?” Ưông Duy Ngật xoa xoa đầu Dương Uyên, “Hầu hết các nhà giáo dục đều nói: Khi chơi thì chơi hết mình, lúc học thì tập trung học.”

“Biết rồi. Thành tích học kỳ này của em cũng không tệ đâu nhá...” Dương Uyên lẩm bẩm. Cậu thế mà thật sự cảm theo bằng điểm đến gặp Ưông Duy Ngật. Đúng là gặp quỷ mà! Muốn gặp mặt người yêu còn phải phụ thuộc bằng điểm...

Ưông Duy Ngật cũng nhìn ra được phần nào nguyên nhân ảm ức của đối phương, đành mỉm cười kéo tay cậu, “Tiếp tục cố gắng nhé, vì tương lai của hai ta. Còn hiện tại, nào, đi chơi thôi.”

Trong khi Ưông Duy Ngật cùng Dương Uyên vội vàng tận dụng hết số ngày nghỉ còn lại để đi du lịch, toàn bộ khối Đồng minh trong game lại chán không thể chán hơn.

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Ai dà... Mấy ngày nay chán muốn chết hà... Ủ rừ a ~~~~

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Ai ~~~~ chán quá đi ~~~~~ chán đến cùng cực rồi ~~~~~

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Muốn có hai anh trai quá ~~~~~ mặt trời a mặt trời ~~~

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Cầu anh đẹp trai cầu anh đẹp trai ~~~~~ quơ quơ nữa ~~~

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Vài người tới đi, tới đi mà ~~~~~ nước dãi ròng ròng ~~~

[Đồng minh]/[Thiên kiều] ...Các chị em, chú ý hình tượng một chút... Phải quan tâm tới cảm nghĩ của các thành viên mới chứ... Chuẩn bị cho việc hợp server, người mới của ba bang cũng tăng thêm không ít, thế nhưng đám con gái này... Nếu không hiểu nội tình, người ngoài còn tưởng các cô này mê trai ấy chứ...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Đúng thế ~ các vị tỷ tỷ, các cô ít nhất cũng phải giữ giá một chút chứ, đừng quăng mất tiết tháo như vậy. Con gái bang người ta đều đã lấy chồng hết rồi, khi nào thì đến lượt các người hử? Không ai đứng ra tiên phong hết vậy... Theo lý mà nói, các cô nàng này lớn lên đều rất xinh, dù sao mọi người trong bang cũng từng được xem ảnh của bọn họ. Đáng yêu, trong sáng, hiền hòa, quyến rũ gì đó, loại nào cũng có, ngay cả lolli, chị gái cũng không thiếu. Nhưng vì cái gì không một tên con trai nào dám cầu hôn với các cô ấy a?

[Đồng minh]/[Thành quý vẫn phong lưu] Đúng, đúng đó, nói rất đúng. Tôi nói các cô á, nhanh lấy chồng đi thôi. Đừng để khối đồng minh của chúng ta thành cái am ni cô chứ, làm mỹ nữ ngoài kia không dám vào đây. Tụi này làm thế nào giải quyết nhu cầu cá nhân đây. Chớp lấy thời cơ, bình thường đều bị đám con gái này chèn ép... Ngày hôm nay chính là cơ hội để hấn trở mình đây ~~~

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Phong lưu ca ~~~~~ ca cần giải quyết nhu cầu cá nhân gì vậy ~~~? Có muốn các chị em thay ca nghĩ cách không ~~~~~? Lá gan hôm nay biến lớn nha?!

[Đồng minh]/[Thành quý vẫn phong lưu] ...Không. Tôi đổi ý rồi, một mình cũng có cái tốt...Nghịch chứng mà, rốt cuộc vì sao chính mình lại đâm đầu vào cái bang này để đám con gái đó ức hiếp? Ài...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Bảo trọng, Phong lưu. Đáng thương quá...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] Phong lưu, bảo trọng. Cậu trai đáng thương...

Hai câu nói nhảy ra cùng lúc trong kênh đồng minh, rốt cuộc khiến đám chị em gái tiêu tan phiền não.

[Đồng minh]/[Yêu giai điệu] Oa ~~~ ăn ý quá nhơ ~~~~~ mắt sáng như sao ~~~

[Đồng minh]/[Sông bắt tạt] Trời tạo một đôi nha ~~~~~ tốt đẹp nhường nào ~~~~ rốt cuộc cũng xuất hiện đối tượng hy sinh mới ~~~

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Định tính thế nào đây nhỉ? Thiên nhiên thụ? Kiện khí công? Oa, chuẩn phết ~~~ hoàn mỹ rồi ~

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Thuộc tính hai người này không mấy khác nhau đâu, cứ coi như lâu ngày sinh tình là được rồi. Dứt khoát phán quyết.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Không phải sao, Tiểu ái từng kể ban đầu bọn họ vì hai phe Thiên đường và Thiên thần mà đối đầu nhau đi? Là tình yêu cấm kỵ giữa hai vị tướng ở hai chiến tuyến nha ~~~~ từ đó có thể phát sinh rất nhiều kịch bản nha ~~~~

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] Các tỷ tỷ, tha em đi mà... Cuối cùng cũng phải phản ứng lại... Đừng mà ~~~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Em sai rồi... Các tỷ tỷ, em sai rồi... Lệ tuôn đầy mặt, đừng đem hấn ra làm thú tiêu khiển thế chứ...

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Ai dà, không còn cách nào mà, mấy CP lớn trong khối đồng minh đều không có mặt. Hai người cố gắng một chút, chỉ tạm thời thay thế bọn họ lên sàn thôi mà. Lão đại Nghịch thiên và Tiểu gia đi du lịch rồi, không có ở đây cho bọn họ hóng chuyện. Lão đại Thiên thần và Tiểu Con nhện mấy ngày nay cũng bận rộn chuyển nhà, không thể lên mạng, từ đầu hè đến giờ cũng rất ít xuất hiện. Cặp đôi tiềm năng YY Lang trụ cùng Oai oai cũng không trên mạng. Lang trụ hiện tại đang nghỉ ngơi lại sức sau đợt công tác bận rộn, Oai oai cũng chạy đi du lịch mất rồi... Còn lại ENZO và Phong... Hai người này thật lâu chưa có tin tức gì... Ai chà... Ngày hôm đó bị thảm chết đi được a...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Ngoan nào ~~~ các người yên tâm, mấy chị em sẽ không bạc đãi hai người ~~~ hắc hắc hắc ~~~~ Các cô chỉ tùy tiện nói mấy câu ~~~~ lại đào ra được đối tượng tiêu khiển mới rồi ~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Các tỷ tỷ a... Đừng như vậy mà... Thay thế gì mà thay thế... Khóc ròng...

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] ...Không thể tùy tiện ghép đôi vậy đâu... Đầu năm nay, đến cả đàn ông con trai cũng dễ gặp nguy hiểm a...

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy, các cô lại khi dễ người khác rồi. Vừa lên mạng, kênh đồng minh lại sôi trào chủ đề mới, nhìn sơ một lượt, đại khái có thể nắm bắt nội dung chính...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Phong ~~~~~ hai mắt lệ lưng tròng ~~~

[Đồng minh]/[Thành quý vẫn phong lưu] Phong trở lại rồi! Thật tốt. Đáng tiếc, lời chào ân cần của hấn lại bị chôn vùi giữa mớ nước mắt của đám con gái rồi.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Phong a ~~~~~ lệ rầm rút ~~~~

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Phong Phong ~~~~~ hai mắt đăm lệ ~~~~~

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] *Mấy người được rồi đó! Khỉ gió! Lại ra về! Làm như cậu sắp chết không bằng!*

[Đồng minh][Lửa cháy đỏ rực] *Phong ~~~~~ tung hoa hồng ~~~*

[Đồng minh][Hoa bá vương bảy màu] *Phong ~~~~~ yêu thương dào dạt ~~~~*

[Đồng minh][Yêu giai điệu] *Phong ~~~~~ nước dãi nước dãi ~~~~*

[Đồng minh][ENZO] *Đừng có spam nữa được không! Spam còn chưa tính đi, cả một đám người còn bầu vào Phong tỏ lòng mến mộ nữa chứ!*

[Đồng minh][Sông bất tận] *Đáng khinh... Liếc mắt!*

[Đồng minh][Tìm kiếm tiểu G] *Đúng! Cùng khinh bỉ!*

[Đồng minh][Hoa bá vương bảy màu] *Nhất trí!*

[Đồng minh][Lửa cháy đỏ rực] *Đồng ý một bát thịt kho tàu!*

[Đồng minh][Thủy tiên ngạo kiều] *Đồng ý đáng giá nghìn vàng!!!*

[Đồng minh][ENZO] *Các người còn spam nữa tôi sẽ không khách khí! Khỉ! Mắc gì cùng xúm vào khi dễ hần a?!*

[Đồng minh][Yêu giai điệu] *Phong ~~~ cậu trở về rồi ~~~ sẽ không đi nữa chứ ~~~? Nếu như Phong đã cùng ENZO xuất hiện như vậy, có phải hay không bọn họ đã...giải quyết xong rồi?*

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] *Ừm, về rồi, trước mắt tôi cũng được nghỉ một thời gian. Nhìn bạn bè lâu năm, trong lòng có chút dịu lại. Chơi game quen biết được...những con người này, coi như cũng đáng giá.*

[Đồng minh][Sông bất tận] *Phong ~~~ cậu...không có việc gì chứ? Cẩn thận từng li từng tí, dù sao ENZO cũng ở đây, nếu bọn họ đã làm hòa, nhất định phải đập cho ENZO một trận... Một mình thì không đủ sức, nhưng hần cả đám liên không thành vấn đề đi?*

[Đồng minh][Phong hoa tuyết nguyệt] *Tôi vẫn ổn. Cậu biết rõ Thủy muốn hỏi cái gì, nhưng đã nhiều ngày hành hạ người kia như vậy, so ra, cậu đã không thể cầm lòng rồi.*

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Vậy là tốt rồi ~~~~ Phong hẳn cũng hài lòng rồi đi ~~~~ chị em tớ đều đứng về phía cậu ~~~~

[Đồng minh]/[ENZO] Các cô như thế nào không hỏi thăm tôi?! Đồi đãi khác biệt quá rõ ràng đi?!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Anh còn có thể thế nào được! Khi! Đều do anh gây ra! Còn dám khiêu nại cái gì?!

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Hừ! Anh vẫn luôn là người nổi tiếng mà! Hỏi cái lông ấy!

[Đồng minh]/[ENZO] Các cô đều khi dễ tôi... Hẳn đau lòng a...

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Được rồi, đừng mắng anh ta nữa. Mà Tiểu gia với mấy người khác đâu rồi? Đổi chủ đề, miễn cho tên kia lại mượn cớ đòi an ủi.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Bọn họ ở chung rồi ~~~ Phong cậu có biết gì không, động tác bọn họ nhanh quá trời luôn ~~~ ở chung rồi đó ~~~ Mọi người rõ ràng cũng nhìn ra được bầu không khí giữa Phong và ENZO, hẳn là hai người đã không sao rồi đi? Ha ha ~~~~ tốt rồi ~~~~

[Đồng minh]/[ENZO] Anh cũng muốn ở chung... Yếu ớt lên tiếng, chỉ mong bộ dáng đáng thương của mình sẽ được dân tình đồng cảm...

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Cút! Biến sang một bên đi! Một ngày không ăn đòn, không ngồi yên được sao!

ENZO không đầu không đuôi phun ra một câu, Phong lập tức đáp lại, mọi người liên tưởng đủ kiểu, hình như hiểu rõ rồi...

Nữ vương đáng được tôn là Nữ vương, nói đi nói lại, cho dù có chịu đả kích cỡ nào. Mọi chuyện qua đi, Nữ vương vẫn nắm thế chủ động a.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Đây chính là khí chất a ~~~~~ bá phục ~~~~~ Quả nhiên là Nữ vương mình sùng bái ~~~ Nữ vương muôn năm ~~~

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Kỳ thực tôi cũng không còn nhiều thời gian để chơi nữa. Dù sao đã là năm cuối rồi, phải đi thực tập nữa. Nói cho đúng, hôm nay cậu lên mạng chính vì muốn thông báo tin tức này. Kỳ thực tập tới nhất định bận rộn, nhưng không thể làm qua loa được. Thêm một thời gian nữa, cậu chắc chắn phải rời game rồi.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] A... Thật không chơi nữa sao? Tuy rằng biết rõ trong game sẽ có cảnh này, có tụ có tán, thế nhưng... Thời điểm này đến vẫn khó lòng tiếp thu được.

[Đồng minh]/[Hào khí Vân Thiên] *Hả? Không chơi nữa sao. Như thế nào lại dẫn đến cái tin tức này?*

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] *Sẽ không ngay lập tức nghỉ game liền, nhưng không chơi được lâu nữa. Nghỉ hè này vẫn có thể chơi, bắt quá, sau hè thì không được rồi.*

[Đồng minh]/[ENZO] *Tôi nói luôn, tôi cũng thế. Hắn sẽ luôn theo sát Phong, không thay đổi.*

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] *Ai dà... Sao đến cả anh cũng không chơi nữa chứ... Tuy rằng chính mình cũng biết rõ quan hệ giữa người này với Phong, bắt quá, không đến mức cũng...*

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] *Phong, cậu cùng ENZO không chơi game nữa sao? Đương nhiên, bọn họ chắc chắn phải cùng nhau rồi... Ai dà ~~~*

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] *Đừng mà... Các người không ở đây, bọn này sẽ buồn lắm... Kết thúc của Phong và ENZO nhất định HE rồi, thế nhưng, game mà không có bọn họ...*

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] *Được rồi ~ đừng tỏ ra đau buồn như vậy nữa ~ Phong không phải nói còn muốn đánh một trận quyết chiến nữa sao ~~~ Hiện tại, hạnh phúc là quan trọng nhất ~~~ cứ cùng hai người họ quý trọng nhưng ngày cùng nhau còn lại vậy ~~~ ấu dè ~ cảm giác siêu hài lòng a ~~~*

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] *Hoa nhài nói đúng đó, các cô đừng đau lòng. Chúng ta vẫn giữ liên lạc, sau này lại cùng chơi game mới. Cậu cũng luyện tiếp những người bạn này, cả game nữa, dù sao nơi này cũng cho cậu rất nhiều thứ.*

[Đồng minh]/[ENZO] *Chờ mọi người đến đông đủ, chúng ta lại chơi một trận đã đời. Bị game cuốn đi cả thời gian dài, tuy rằng tiền là do chính mình tình nguyện bỏ ra. Tính đi tính lại, tiền bỏ ra, dù sao cũng phải chơi một trận tưng bừng, mới công bằng a.*

36. Chương 36: Mối Họa Mới Chính Là Cảnh Giới Cao Nhất

Lúc Uông Duy Ngật mang Dương Uyên trở lại B thị sau chuyến du lịch, một lần nữa login vào game, phát hiện trong kênh đồng minh vô cùng náo nhiệt, một câu rồi một câu thay phiên nhau, không kịp đọc toàn bộ.

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] *Đã nói với các người rồi, tôi rất giận, vô cùng giận a!! Vì sao không người nào thiết tình để ý hắn vậy?!*

[Đồng minh]/[Sông bất tận] *Biết rồi, biết rồi, cậu tức giận, chúng tôi đã biết ~~~ vuốt lông trán an ~~~*

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Thủy tỷ, chúng ta nên chọn điểm gút mắc như thế nào đây? Như vậy mới có người đọc nha ~~~ đặt vấn đề quá đơn giản cảm giác sẽ rất ngu ngốc.

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Tiểu Tầm cậu có ý kiến gì không?

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Trước tiên chúng ta cho Thiên Đường và Thiên Thần vào thế bất lưỡng lập ~ sau đó, tiểu công và tiểu thụ đều là những chủ tướng, bọn họ gặp gỡ trên chiến trường. Nhất kiến chung tình, nhị kiến đính ước, tam kiến gian tình ~~~~~ cười xấu xa – ing~~~

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Không sai không sai, sau đó để bọn họ bị thống khổ giày vò, tê tâm liệt phế, ngược tâm các kiểu ~~~ tung bông ~~~

[Đồng minh]/[Yêu giai điệu] Chưa đủ ngược luyến tàn tâm ~~~ phải cho tiểu thụ bị tiểu công bắt được, sau đó ngược thân ~~~~~ siêu cấp quỵ súc ~~~~~

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Không tốt lắm...? Lý do gì ngược thân đây? Yêu nhau như vậy có gì lại ngược thân?

[Đồng minh]/[Sông bắt tặc] Cái này không phải rất đơn giản sao? Tiểu công nắm được tin tức, lão đại Thiên Đường tú hôn cho tiểu thụ, tiểu công cho rằng hấn phản bội tình cảm của mình ~~~ còn không đủ lý do để ngược sao? Tưởng gì chứ, này đơn giản thôi mà ~~~

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Phụt ~~~~~ quá cầu huyết ~~~~~ tó thích ~~~~~ càng cầu huyết càng tốt!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Được ~~~~~ cứ định thế đi ~~~~~ dứt khoát giải quyết ~~~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Tôi vô cùng tức giận a!!!!!! Còn không thèm quan tâm hấn... Khóc...

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Phẫn chết được, anh tức cái lông ấy! Các nàng mới quyết xong nội dung chính, tên kia xoắn cái gì chứ ~~~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Các người... Các người... Đám...con gái này thật ác độc a!

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Nắng hè chói chang ~~~ ngoan nào ~~~ tụi này chỉ mượn tên của anh với Hào khí thôi mà ~~~ tức giận làm gì ~~~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Cái gì mà thôi chứ!!! Này còn không phải vấn đề nghiêm trọng?! Dem tên hấn ra làm loại chuyện này... Khóc rống...

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Tụi này tự nghĩ cốt truyện ~~~ chỉ mượn bối cảnh và tên thôi. Anh cũng biết đó, viết truyện phải nửa thật nửa giả mới có người đọc ~~~~ đàn ông con trai gì mà keo thế ~~~

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Thủy này, các em lại làm loạn gì nữa đó?! Nghịch thiên cau mày, sau khi cùng Tiểu gia trao đổi ý kiến, mới gõ chữ gửi lên kênh đồng minh. Ngữ khí của hắn có phần trách cứ cùng nghiêm khắc. Bản thân cũng nhớ kỹ từng nói qua, không thể để đám con gái này không có việc gì làm lại lôi kéo hai thằng con trai ra ghép đôi.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Oa ~~~~ lão đại cùng Tiểu gia đi chơi về rồi ~~~~~ mắt lấp lánh, không rõ vì sao, hiện tại cứ nhìn thấy lão đại và Tiểu gia liền tưởng tượng ra tìm hồng phát phối a ~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Nghịch thiên lão đại, anh tới đúng lúc lắm, anh phải làm chủ cho tôi a ~~~~~ Cứu tinh tôi rồi a! Thật là đúng lúc ~~~

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Nghịch thiên, nghe bảo anh và Tiểu gia ở chung rồi sao? Cười không chút hảo ý.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Tiểu gia này, ra đây nói thử xem “kỹ thuật” của Nghịch thiên như thế nào? Cười xấu xa.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Cút!

[Đồng minh]/[Hào khí Vân thiên] Nghịch thiên lão đại, anh phải chủ trì công đạo a... Hắn vẫn đang tức anh ách đây... Hắn muốn phản kháng nhưng luôn bị trấn áp, vốn đang mong chờ một tia hy vọng, và rồi, rặng đông đã xuất hiện đây ~~~

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Rối loạn quá... Giải quyết từng chuyện một thôi.

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Chuyện của tôi chính là đại sự!!! Đại sự của cả cuộc đời a!!!

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, giải quyết chuyện của cậu trước. Thủy, không được ghép đôi lung tung a, em đã đồng ý với anh rồi, đừng quên đó. Phải nghiêm túc xử lý sự kiện ghép đôi lần này. Thật là, đám con gái này đầu óc đều biến dị hết rồi sao? Vì sao cứ thích ghép đôi đám đàn ông con trai bọn họ a?

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Lão đại a, em thật oan uổng mà... Em đâu có ghép đôi lung tung ~~~~~ oan uổng a oan uổng.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Được rồi, vậy thì đừng có ghép đôi nữa... Không cần cùng hắn chơi chữ a.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Em không có mà...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Còn không phải sao? Anh thấy hết rồi, em lại ghép Nắng hè chói chang và Hào khí thành một đôi! Các em thật là... Các em thật sự ai cũng không tha đi? Bất đắc dĩ thở dài... Hần kỳ thực phải cảm ơn mấy cô nàng này, nếu không có bọn họ, hiện tại chuyện của bản thân sẽ không được viên mãn thế này, thế nhưng... Loại xác suất này trở thành sự thật có bao nhiêu chứ? Không thể tùy tiện đùa giỡn được.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Chúng em thật không có mà, chỉ là mượn tên bọn họ dùng một chút thôi ~~~ ngữ khí ngay thẳng. Kỳ thực trải qua sự kiện lần trước của Phong, các nàng đã thu liễm rất nhiều rồi a.

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Lão đại ~~~ em thật sự chỉ mượn dùng tên bọn họ thôi mà ~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Không thể!!!!!! Chính vì dùng tên hần nên mới càng không được !!!!

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Đường đường là đàn ông con trai lại nhỏ mọn như vậy chứ ~~~~~

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Rốt cuộc là có chuyện gì? Trời ạ, chơi game thôi cũng làm loạn đến trình độ này, hần đã tạo nghiệt gì thế này? Quay đầu nhìn qua Tiểu gia, cậu cũng là vẻ mặt không hiểu đầu đuôi gì.

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Em nói là được chứ gì. Game của chúng ta có một cái diễn đàn, trong đó có một khu fiction, chuyên post những câu chuyện tự viết phục vụ quần chúng, còn dùng để giao lưu nữa.

[Đồng minh]/[Tận thế là ông đây] Nói thẳng vấn đề, đừng có mà đi vòng như thế. Chuyện này liên quan gì đến diễn đàn game chứ?

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Tiểu gia đừng nóng vội mà, đây chính là nguyên nhân a ~~~

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Hiện tại trong khu vực fiction kia đều là đồng nhân lấy bối cảnh Thiên long, hơn nữa toàn bộ là BG yêu hận tình thù, tụi này xem qua đều không thoải mái...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] ...Cho nên? Hần đã đoán được phần nào rồi...

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Cho nên, tụi này quyết định viết một câu chuyện ~~~~ viết một câu chuyện để tự mình thưởng thức ~~~~ tay làm hàm nhai ~~~ ầu dè ~~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Các vị đại tỷ... Các người muốn viết gì là quyền của các người... Nhưng đừng dùng tên tôi có được không? Quý xuống cầu xin... Hần không muốn được lưu truyền trên mạng... 55555555

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Mượn tên của anh và Hào khí thôi mà, đâu bảo hai người thật sự yêu đương gì đó, anh gấp cái gì ~~~ Cái tên thôi mà, cũng chỉ là nickname a ~~~~

[Đồng minh]/[Hào khí Vân thiên] Thỉnh thủ hạ lưu tình... Lão đại nhà mình không thể trông cậy rồi... Chỉ mong Nghịch thiên lão đại có thể ra tay cứu giúp...

[Đồng minh]/[Lửa cháy đỏ rực] Các người hy sinh cái tôi của mình, giúp tui này hoàn thành đại nghiệp đi mà ~~~~ tui này viết xong câu chuyện kia, đảm bảo sẽ trở thành một áng văn kinh thiên động địa, quỳ thần khiếp sợ ~~~ các người sẽ được nổi tiếng a ~~~~

[Đồng minh]/[Hào khí Vân thiên] Tôi không muốn nổi tiếng... Ba bang bọn họ đã rất nổi tiếng rồi... Đùng...kéo hẳn cùng xuống nước mà...

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Trong bang nhiều người như vậy, các cô dùng tên bọn họ là được rồi! Tức quá đi!!! Này chẳng phải keo kiệt gì, cũng không phải không muốn nổi tiếng, lưu truyền trên mạng gì đó, chính là... Không muốn nổi tiếng theo cách này a!!!!

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Khỉ! Lão nương đây cũng rất khổ tâm có biết không! Anh bảo thử tui này nên dùng tên ai đây?! Lão đại và Tiểu gia? Về nhà cùng Tiểu Con nhện? Hay Phong và ENZO sao?! Nàng cũng rất tức tối a! Khó được một lần viết tiểu thuyết YY, nhưng một tá tên đều không thể chọn?!

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] Cô dám! Thích chọc ghẹo người khác không có nghĩa tình nguyện biến thành đối tượng bị đùa giỡn. Theo anh về nhà cùng lúc gửi tới một biểu tượng mỉm cười âm trầm, tỏ ý làm chỗ dựa cho nhóc con nhà mình.

[Đồng minh]/[ENZO] Dùng tên của tôi cũng được, viết cho tôi với Phong kết thúc viên mãn một chút a. Thật ra hẳn rất tình nguyện nha... Bất quá... Vừa gửi đi những lời này, sau lưng lập tức lạnh một đòn thật mạnh, bên tai còn truyền tới tiếng Phong cười nhạt, “Anh hiện tại có thể thu dọn đồ đạc trở lại W thị được rồi đó!”

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Cô xem! ENZO tình nguyện kìa! Dùng tên của hẳn và Phong đi! Cộn rơm cứu mạng của ta a!!!

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Đứa nhỏ này, anh quá ngây thơ rồi đó... Lắc lắc đầu, đứa nhỏ này còn không biết ai mới là người định đoạt mà...

[Đồng minh]/[ENZO] Thủy! Nếu cô dám dùng tên tôi và Phong, tôi sẽ không để cô yên đâu!!! Lật lọng thì làm sao chứ? Mất mặt chút thôi, bị đuổi khỏi nhà mới là chuyện lớn!

[Đồng minh]/[Yêu giai điệu] Nắng hè chói chang, anh đừng nóng mà, tui này không phải đang còn thương lượng sao?

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] ...Tha tôi đi mà...555555. Biết rõ các nàng không có ác ý, mấy người này chỉ đang đùa giỡn thôi... Thế nhưng... Hẳn thật sự không muốn nổi tiếng trên mạng a...

Đến tận bây giờ, lại không một ai đề nghị dùng tên của Nghịch thiên và Tiểu gia...

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Nắng hè chói chang à, câu chuyện của em viết sắp xong rồi ~~~ anh thành toàn cho em đi mà ~~~~~ hai mắt ngập nước nha ~~~

[Đồng minh]/[Nắng hè chói chang] Các người sao không dùng tên của Lang trư với Oai oai ấy ~~~~ không phải bình thường mấy người vẫn đùa giỡn bọn họ sao?

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] ...Thỉnh không nên đem chiến hỏa đốt đến chỗ bọn này... Cẩn thận kiểu gì cũng vô ích, hẳn kỳ thực có thể hiểu được tâm trạng của Nắng hè chói chang và Hào khí, bị ép đến như vậy không phát điên mới là lạ...

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Không muốn không muốn không muốn không muốn!!!! Mới này hẳn còn định chạy ra lên tiếng đứng về phía hai người Nắng hè chói chang, thế nhưng Lang trư đúng lúc mặt hẳn nhắc không được hiện thân, không nói tiếng nào mới có thể an toàn qua được trận bão táp lần này... Vậy mà vừa nhìn lại! Đã nói đến bọn họ rồi kìa!

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] Lần này tui em viết chính kịch đây dựa nha, hai người bọn họ không được, Oai oai là loại hình tiểu bạch, không thích hợp. Bọn họ để dùng cho kế hoạch tiếp theo ~~~~

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] X&6%@... ^*!)\$# một đám ký tự hỗn loạn này chính là tâm trạng lúc này của hẳn a!

Nhân số ba bang bọn họ kỳ thực rất ư đồ sộ, thế nhưng lúc này đây, trong kênh không có mấy ai dám đứng ra bất bình lên tiếng. Nhưng người khác, đặc biệt là cánh đàn ông con trai, đều rất sáng suốt không dám hó hé tiếng nào, miễn cho phải lọt vào mắt xanh của đám con gái này.

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kêu hùng] Thủy này, anh có một ý kiến, em có muốn nghe thử không? Tuy rằng ban này Tiểu gia bảo hẳn mặc kệ bọn họ muốn điên gì thì điên, mặc kệ đám con gái đó đi. Nhưng Nghịch thiên lại nghĩ hẳn có nghĩa vụ phải giúp đỡ huynh đệ một nhà, đỡ phải đợi đến lúc cần dùng bọn họ, cả đám lại bị tàn phá đến tâm lý bất bình thường.

[Đồng minh]/[Sông bắt tận] Lão đại, anh nói đi a ~~~~~ chờ mong ý kiến của lão đại ~ là một CP mới sao?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kêu hùng] Thủy, còn cả nhóm Tiểu Tâm các em, anh có một đề nghị cho nhóm con gái tui em.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại có gì chỉ giáo a?

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Hiện tại đã hợp khu rồi, bang hội trong server tăng lên rất nhiều, tuy rằng bạn bè của ba bang chúng ta khá nhiều, tương tự kẻ thù cũng không thiếu. Anh muốn tụi em phát huy thế mạnh của mình, một số đại bang còn cần đến sự ứng phó của tụi em đấy. Hắn đã tìm về nhiều kẻ thù đến nỗi không thể đối phó hết sao? Đây đương nhiên không phải, chỉ là một biện pháp mà thôi, cũng vì tâm tình hắn hiện tại không còn đặt quá nhiều vào game nữa.

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] Nghịch thiên nói đúng đó, để lôi kéo thêm nhiều bạn tốt về cho ba bang chúng ta, chẳng phải nên phát huy chút sở trường đặc biệt của mọi người sao? Xem Nghịch thiên nói ba câu thôi, hắn đã nắm được ý đồ chân chính của đối phương.

[Đồng minh]/[Hoa nhài mùa hè] Sở trường đặc biệt của tụi em? Lôi kéo người sao? Thật ra sở trường đặc biệt của các nàng phải là bắt quái nha, nhưng bản thân tự hiểu này nói ra có chút... Không tốt a...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Không phải, sở trường đặc biệt của các em rất nhiều... Cái anh nói, hữu bang địch bang của chúng ta cơ bản đều đã xác định rồi, nhưng còn một số bang khá mơ hồ, đặc biệt là những bang hội lớn mới vừa xác nhập vào server này. Nhất là tinh thần chiến đấu của bọn họ rất rõ ràng. Tuy rằng không ngại nhân số trong ba bang bọn họ rất nhiều, hơn nữa, một số ít còn tỏ thái độ khích thường bọn họ. Một số bang hội còn mang theo ân oán cũ tới tận server này, tuy rằng các đại bang tạm thời chưa có xung đột gì lớn, nhưng ai biết được chiến hỏa khi nào thì bùng nổ. Nghịch thiên cho dù không mấy e ngại, bất quá, nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện, nếu có thể nhất cử lưỡng tiện, hay nhất là không để xảy ra tình trạng trên.

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] Lão đại, anh không phải muốn tụi em dùng tới mỹ nhân kế trong ba mươi sáu kế chứ? Quá sức rồi đi?

[Đồng minh]/[Hoa bá vương bảy màu] Cái này thiệt ngặt a, em không muốn. Bọn họ có thành kẻ thù của chúng ta thì có sao, cùng lắm là đánh vài trận, chết vài lần cũng chẳng việc gì, xuống uống canh Mạnh Bà rồi sống lại thôi. Không nên a... Mỹ nhân kế rất khó chịu, cảm giác chính mình cứ như nữ đặc vụ ấy...

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] Tôi xem qua rồi, đại bang mới sáp nhập vào server chúng ta có 5 cái, trong đó có 2 cái khá kín tiếng. Thành viên trong đó rất ít khi gửi Loa, v.v... Nhưng tên bọn họ luôn được lên thông báo giành Boss lấy trang bị tốt a. Nói đến chính sự lập tức nghiêm túc hẳn lên, không còn náo loạn như khi nãy... Lại nói...

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] Chúng ta cũng là những bang hội rất mạnh mà! Những nhân vật có trang bị trâu bò gì đó trong bang hội bọn họ cũng tương đối nhiều nha!

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Mạnh cái đầu người!!!

[Đồng minh]/[Sảng oai oai] ...Phong, cậu khi dễ tôi... Ủy khuất a...

[Đồng minh]/[Nghịch thiên kiều hùng] Muốn biết thực lực bọn họ thế nào cũng dễ thôi, gửi lời mời bang chiến, đánh một trận là được. Đánh trong phó bản sẽ không làm mất hòa khí. Đề nghị của Nghịch thiên lập tức khiến Tiểu gia vui vẻ, thấy cậu cười đến hừng khởi, bản thân hắn cũng thỏa mãn.

[Đồng minh]/[Con nhện độc lúc nửa đêm] *Này sinh một vấn đề, chúng ta là đồng minh, không cùng một bang, thực lực bị phân tán đi? Ba bang bọn họ như một, hành động luôn có nhau, bình thường thì không có trở ngại gì, nhưng nếu muốn bang chiến thì phải chung một bang mới được.*

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] *Này đơn giản thôi, chỉnh lý bang hội, xác nhập lại. Chia ra hai bang để quản lý, một bên quản lý bằng acc nhỏ. Tình trạng hiện tại quả thật khiến lực lượng bị phân tán, không bằng cứ xác nhập đi.*

[Đồng minh]/[Ta là lang người là trư] *Vậy hợp vào bang nào đây? Nếu muốn hợp bang, hiện tại phải lui bang trước, sau 24 tiếng mới xin vào bang mới được. Nghe nói Phong và ENZO sắp không chơi game nữa, Nghịch thiên và Tiểu gia cũng không lên nhiều nữa, Tiểu Con nhện tính tình con nít, không chừng ngày nào đó có mới nói cũ, sẽ bỏ sang chơi game khác. Bọn họ chẳng biết đến tháng năm nào mới tụ họp đồng đủ được một lần, không bằng hiện tại thừa dịp còn đông đủ, đánh chém một phen cho hả lòng hả dạ đi.*

[Đồng minh]/[Theo anh về nhà] *Sang hết Tết thế nghịch thiên đi. Độc, em về hội ý với các thành viên 90+ trong bang đi. Anh cũng về nói chuyện với mấy người 90+ bên mình.*

[Đồng minh]/[Sông bắt tặc] *Lại nói... Các anh khi này bảo tụi này dùng mỹ nhân kế gì đấy... Quên rồi à? Nói nói một hồi liền lạc chủ đề luôn...*

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] *Chưa quên. Thủy, tôi đơn giản nói thẳng với cô nhé, tụi này muốn mấy cô nhanh một chút kết hôn đi, nếu như đối tượng kết hôn là người của cái bang hội lớn thì càng tốt. Quan hệ nào bền chắc nhất? Quan hệ thông gia a!*

[Đồng minh]/[Thủy tiên ngạo kiều] *Mấy người muốn tụi này đi hòa thân sao? Hy sinh hạnh phúc của các nàng ~~~ ai da, trong lịch sử không phải đều hy sinh hạnh phúc của cánh phụ nữ họ để đổi lấy tình hữu nghị sao? Thật không ngờ, trong game cũng thế ~~~~~ ai da ~~~ hoa tàn lệ rơi ~~~ mỹ nữ đều là mệnh bạc a ~~~*

[Đồng minh]/[Tìm kiếm tiểu G] *Hử? Không tốt đâu... Em còn muốn một mình một ngựa chơi đùa, có mấy tỷ muội sát cánh là tốt rồi... Có chồng làm chi a? Vô dụng thôi... Mấy chị em còn có thể cùng nhau bát quái, chia sẻ thông tin YY các loại, chồng thì dùng chỗ nào chứ?*

[Đồng minh]/[ENZO] *Sao lại vô dụng được! Tôi rất có ích đó! Tôi có thể bảo vệ cho vợ mình, làm cơm cho em ấy, cả mấy việc linh tinh khác nữa, muốn tôi làm gì tôi liền làm! Ai dám bảo tôi vô dụng a! Vội vàng đề cao giá trị bản thân, sợ nhất là bị đuổi khỏi nhà...*

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] *Anh câm miệng cho tôi!!! Tức chết đi được mà!! Quay đầu hung hăng trừng tên đàn ông bên cạnh, “Anh TM còn nói nhảm nữa, ông đây lập tức đá anh ra ngoài, tin hay không hử!” Tên kia lập tức đứng lên, “Nóng sao? Anh lập tức đi mua kem cho em... Muốn ăn vị gì hử? Thảo mộc? Chocolate?... Biết rồi biết rồi... Lập tức đi ra ngoài ngay đây... Ai dè, đừng có khóa trái cửa mà... Được được được rồi... Cút ngay đây, ngay lập tức luôn...”*

Tất cả mọi người đều cười khùng khục khi thấy luận chứng sự “hữu dụng” của mình, nhưng không ai dám

lớn gan chòng ghẹo Phong.

[Đồng minh]/[Phong hoa tuyết nguyệt] Thủy, các cô sau khi kết hôn với bọn họ, không phải sẽ kiếm được nhiều nguồn để YY hơn sao? Nhất là mấy nhân vật chủ chốt trong bang ấy, khẳng định một số người còn quen nhau trong hiện thực, chẳng lẽ lại không đào bới được chút chuyện của bọn họ? Hít sâu ba lần, rồi cuộc Phong cũng đánh chữ xong.

Trong kênh đồng minh trở nên vô cùng yên tĩnh, mấy cô nàng đều tự hỏi cùng một vấn đề, trong khi cánh đàn ông thì lầm rầm cầu khẩn trời xanh.

[Đồng minh]/[Sông bất tận] Nói rất có đạo lý, nhất định sẽ có JQ!

Một câu này khiến đám con gái nhảy nhót trong lòng vì tìm được chân trời mới. Cánh đàn ông trong bang đều thở phào nhẹ nhõm vì thoát khỏi khổ ải.

Dương Uyên trước sau vẫn không hề lên tiếng, quay đầu nhìn sườn mặt Uông Duy Ngật rồi trở lại với kênh đồng minh, “Như vậy thật sự tốt sao? Để các cô ấy cứ thế...gây họa?”

Uông Duy Ngật cười cười, “Cũng chẳng có gì là không tốt, game thôi mà. Chứ ít, rồi cuộc cũng làm cho bọn họ đem tai họa chuyển lên đầu người khác.”

“Cũng đúng.” Dương Uyên suy tư một hồi, sau đó cười rộ lên, “Cánh đàn ông chúng ta sẽ được an toàn hơn.”

“Chờ đám Tiểu Con nhện vào bang xong, chúng ta lập tức đánh chém một lần cuối.” Uông Duy Ngật biết rõ Dương Uyên chơi game này cũng vì thích PK. Lần này sáp nhập bang hội xong, có thể thỏa mãn em ấy rồi.

Dương Uyên đảo mắt, “Đây là đương nhiên rồi, anh còn chưa biết thú vị cỡ nào đâu!”

37. Chương 37: Để Em Đánh Chém Lần Cuối

Bang chiến Nghịch thiên đề nghị chính là chức năng mới hệ thống vừa công bố. Cái này giống như một dạng phó bản, lại có điểm khác biệt. Bang chiến không phải đánh Boss, chỉ có hai bang hội đánh nhau. Trong phó bản có thể tự do PK, sau khi tiến vào, tên các thành viên trong bang đều tự động phân biệt, chỉ cần không phải người trong bang, tên lập tức biến đỏ.

Phó bản bang chiến chính là nơi tốt nhất để PK. Nhưng muốn thắng bang chiến không đơn giản chỉ là giết được nhiều hay ít người, mà còn phải có chiến thuật rõ ràng. Đám người Nghịch thiên phải bỏ ra hẳn hai ngày, tập hợp ba bang đồng minh bàn luận về cách đánh, cuối cùng mới ra được một kế hoạch tác chiến hoàn chỉnh.

Công tác sáp nhập ba bang hiệu suất tương đối cao. Những thành viên dưới cấp 80 của Tận thể nghịch thiên, nếu như đồng ý, sau 24 tiếng đồng hồ lui bang, có thể xin vào lại trong Thiên đường hoặc Thiên thần. Mà những thành viên trên cấp 85 của Thiên thần và Thiên đường, nhất là những kẻ có trang bị trâu bò, lũ lượt kéo sang Tận thể nghịch thiên. Thiên thần kéo theo một đám Nga Mi hùng hậu, càng định rõ được thế mạnh trong chiến thuật của Nghịch thiên.

[Bang hội][Con nhện độc lúc nửa đêm] Chúng ta chọn người trong bang đi đánh chứ nhỉ? Sa khi sáp nhập xong, thực lực bang hội bọn họ càng thêm mạnh mẽ. Chỉ cần mở danh sách lên xem thử, thành viên trong bang đều là cấp 85+. Muốn tìm một cái acc cao nhỏ cũng không ra.

[Bang hội][Sông bắt tận] Đừng đánh theo kiểu một đối một, tụi này chỉ quen vây đánh acc nhỏ theo nhóm thôi ~~~ cuối cùng chị em bọn họ cũng thăm thấu xong kế hoạch tác chiến a ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Đồng ý, một đầu một để thời điểm khác hãy dùng đến, miễn cho chúng ta vừa xuất quân đã bị hao hụt nhân lực. Bang chiến chính là phải có cái đầu, suy nghĩ đủ loại phương pháp đánh, không chỉ giết được nhiều người là thắng.

[Bang hội][Theo anh về nhà] Ừm, được rồi, trước hết để tôi đi thông báo bên Thánh vực đã.

Một hồi sau, Theo anh về nhà thông báo đã liên hệ ổn thỏa. Đối thủ của bọn họ cũng rất hứng thú, thật sự không có bất cứ hành động tổn thương hòa khí nào.

[Bang hội][Nghịch thiên kiêu hùng] Tất cả cùng lên IS đi, chuẩn bị cho bang chiến nào. Đây là màn bang chiến thật sự đầu tiên của bọn họ, trước tiên phải học làm quen với yêu cầu và địa hình phó bản, không để bất cứ sơ sót nào xảy ra.

Công việc trong bang hội vì thế càng thêm nhiều, trước hết phải tập phối hợp với các thành viên trong cùng một nhón, sau đó chia nhóm. Mà yêu cầu trên IS cũng vô cùng đơn giản, không cần thiết phải lên tuyến, chỉ nghe là đủ rồi.

Nghịch thiên kiêu hùng: “Tất cả các nhóm đều đủ người hết rồi chứ?” Yêu cầu tạo đội cố định, phân chia đẳng cấp đồng đều, còn có chức nghiệp, phân công vị trí, tất cả trước sau không đổi, lại thêm một nhóm linh động, và tổ hậu cần.

[Bang hội][Thiên kiều] Thiên Sơn bên tụi này chưa tới, cần bổ sung người khác. Ngoại trừ Nghịch thiên và Theo anh về nhà nói chuyện, những người khác chủ yếu là nghe, không có ý kiến nhiều, muốn trả lời thì đánh chữ vào kênh bang hội.

Theo anh về nhà: “Tuyển thêm một ngoại công đi. Có đội nào chưa đầy người không?”

Bang hội không một ai lên tiếng chính là câu trả lời.

Theo anh về nhà: “Tốt, vậy cho mọi người 2 phút chuẩn bị, kiểm kê lại tình hình trong đội.”

Nói xong, kênh bang hội lập tức sôi trào, rất nhanh các tổ đội đều đã hoàn chỉnh.

Nghịch thiên kiều hùng: “Hiện tại tôi sẽ gửi đăng ký, mọi người sau khi bổ sung đủ các loại vật phẩm cần thiết thì đến Lạc Dương chuẩn bị cho bang chiến.”

Nghịch thiên vừa dứt lời, hệ thống lập tức nổi lên thông báo: Tận thể nghịch thiên vừa ra lệnh một tiếng, khởi xướng bang chiến với Thánh vực, đang chờ Thánh vực trả lời.

Rất nhanh đối phương nhận đồng ý, tất cả các thành viên trong Tận thể nghịch thiên đều nhận được tin nhắn, chuẩn bị bang chiến.

Các thành viên của Tận thể nghịch thiên nhanh chóng tiến vào trạng thái phó bản, bang chiến bắt đầu.

Nghịch thiên kiều hùng: “Chúng ta trước mắt quan sát cách đánh của bọn họ trước, sau đó hẵng xác định kế hoạch tấn công.”

Đội ngũ của Nghịch thiên toàn bộ đều là những tay đánh hạng nặng, phối hợp vô cùng ăn ý... Nghịch thiên, Tiểu gia, ENZO, kiếm^ thần (Minh Giáo yếu nhất trong bang), mặt đường, túy (Nga Mi của Thiên thần, đã bị đám người của Thủy đồng hóa).

Mọi người phân công vị trí rõ ràng, ai làm nhiệm vụ gì. Thánh vực cũng có cao thủ, đáng ra thực lực không mấy thua kém, bất quá kinh nghiệm đánh chém của bọn họ chưa nhiều, vẫn cho rằng giết được nhiều người là mạnh, chỉ biết liều mạng tập PK. Nhưng đến khi thực sự lên chiến trường, thực lực sao hơn được đám người của Tận thể nghịch thiên?

Một đám người của Tận thể nghịch thiên vốn còn dư thời gian lượn lờ ngắm cảnh, hoặc ở trong kênh bang hội trò chuyện, ví như ENZO bị vây đánh, Phong lại cười nhạt ra sao... Chỉ có Tiểu gia là hưng phấn giết tới giết lui.

Thời gian đã hết, mọi người được truyền tống khỏi phó bản, mỗi người tham gia bang chiến được thưởng 100 điểm vinh dự, mà bang hội cũng được cộng điểm vinh dự. Bất quá phải chia đều ra, ai chết nhiều còn bị trừ điểm, bị biến thành dê, lượn mấy vòng khắp Lạc Dương.

[Bang hội][Sáng oai oai] Hử? Lúc tôi đổi điểm vinh dự còn được cho thêm một cái danh hào...Tò mò ghê... Bang chiến xong cũng có danh hào à?

[Bang hội][Đường xa mới biết sức ngựa] Đệ nhất tiên phong đúng không?

[Bang hội][Sáng oai oai] Sao cậu biết?! Kinh hãi.

[Bang hội][Đường xa mới biết sức ngựa] Nói nhảm... Tôi cũng được... Khinh bỉ... Bọn họ là nhóm kéo cò, đội trưởng đến cái này cũng biết...

[Bang hội][Sảng oai oai] ...À... Nói như vậy, là do hôm nay tôi kéo cò nên được đi... Thì ra là thế...

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Cho nên cậu không cần kích động nữa... Nói ra lại mất mặt... Ai, bắt quá hẳn cũng không kinh ngạc mấy, quen rồi mà...

[Bang hội][Con nhận độc lúc nửa đêm] Giết nhiều người thì được cái gì? Kéo cò thì được nhận tiên phong, thế còn giết người thì sao? Sát nhân cuồng à?

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Liên trăm cuồng khách. Thực sự ngu đến ngây người mà.

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Vậy còn bảo vệ cò thì sao? Bảo vệ được cò lại không được danh hiệu à? Các nàng thuộc đội cứu người, chẳng biết có...danh hiệu hay không...

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] ...Mấy người chấp nhận chuyện danh hiệu làm chi a? Mấy thứ nhảm chán kia. Không hiểu mấy người này nữa... Bang chiến vì muốn đánh thắng, muốn giết người, PK. Mấy thứ khác đều là phụ, không có ý nghĩa.

[Bang hội][ENZO] Đúng, nhảm chán vô cùng! Phong nói gì cũng đúng!

[Bang hội][Sông bắt tận] Đây chính là sự thật vợ quản nghiêm + trung khuyến! Bất quá, nàng không có can đảm nói ra...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Thế nào? Đánh có cảm giác gì không? Phối hợp không tệ, tương đối ăn ý, đương nhiên một phần cũng vì Thánh vực không có nhiều nhân vật kiệt xuất cho lắm, nhân số tham gia bang chiến cũng không nhiều. Quan trọng hơn hết, thực lực không ở cùng cấp, cảm giác bọn họ giống như đang khi dễ người ta a.

[Bang hội][Hào khí Vân thiên] Bang này có chút yếu, đánh càng về sau càng không nổi ra tay nữa, thật tình chơi không vui. Có thể giết người như hoa rơi nước chảy thiết thích, nhưng quả thật không có ý nghĩa, đối thủ quá yếu, cảm giác đang khi dễ kẻ yếu.

[Bang hội][Thành quỷ cũng phong lưu] Chúng ta tìm bang nào mạnh một chút đi? Mọi người đánh mới có tinh thần. Không có ý đồ so mạnh yếu, đánh một lần là đủ rồi.

[Bang hội][Theo anh về nhà] Ừm, tôi cũng nghĩ vậy. Thế ngày mai chúng ta đi tìm Hoa đại đánh thử.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Báo cáo lão đại ~~~ kế hoạch mỹ nhân kế của tui em có thu hoạch ~~~~~ mấy ngày nay ngoại trừ chuẩn bị cho bang chiến, đám con gái các nàng còn có hoạt động riêng nha

~~~~~
[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Tiến triển thế nào? Có chút...hắc tuyến, mấy cô bé này...đám người này thật là... Khả năng kinh người...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] 8h tối mai Tiểu Ái kết hôn nha. Đối tượng là Thành viên chủ chốt Nội vụ của Hắc điểm Thủ đô, Thiên Sơn 95, tên là Huyết tích tử. Đây là thành quả sơ bộ của các nàng, thành công đánh vào nội bộ cao tầng của bang hội kia... = =|||

[Bang hội][Mỹ nữ anh nhớ em] Thật hiệu suất... Mới có mấy ngày thôi? Đáng sợ thật đó...

[Bang hội][Sông bắt tận] Em thông báo rồi đó ~~~~~ 8h tối mai mọi người đều phải có mặt ăn cưới ~~~~~ mấy lão đại cũng phải đi đó ~~~~ mấy nhân vật quan trọng đều phải kéo đi hết, như vậy mới cân bằng lực lượng với nhà trai ~~~

[Bang hội][Theo anh về nhà] Vì sao? Cho một lý do nha. Bạn bè chơi lâu như vậy rồi, kết hôn đương nhiên phải tham gia chứ. Nhưng bình thường các nàng vẫn hay kiêu ngạo, hiện tại nhện không được phải chèn ép một chút...

[Bang hội][Yêu giai điệu] Lão đại ~~~ em kết hôn mà ~~~ anh nhất định phải tới đó ~~~~~ a ~~~~~

[Bang hội][Hoa bá vương bảy màu] Lão đại Thiên thần, anh phải biết chị em tụi này khổ cực lắm đó nha ~~~~~? Mấy ngày nay tụi này phải thăm dò những nhân vật còn chưa kết hôn trong các bang hội khác ~~~ Những đôi đã kết hôn rồi đương nhiên không thể tự tiện đến phá, đau lòng ghê, không phải đàn ông độc thân nào cũng tốt nha ~~~ như các nàng đây, phải tìm những người nào chưa từng kết hôn nha ~~~

[Bang hội][Lửa cháy đỏ rực] Đúng đó, lần này tụi em phải bắt chấp mọi thủ đoạn, các này đều là vì bang chúng ta đó ~~~ Thu thập tin tức còn chưa tính, một nhất là da mặt phải dày... Ai ~~~

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu Ái sắp gả đi sao? Thật sự chờ mong nha... Nếu hỏi riêng cậu, bản thân mong nhất là gả được cô nàng Sông bắt tận kia!

[Bang hội][ENZO] Thiên kiều thì sao? Sao cô còn chưa được gả đi? Nhân vật hấn quan tâm nhất chính là cô nàng kia... Không có cách nào, dám giành vợ với hấn, đương nhiên phải nhớ kỹ!!!

[Bang hội][Thiên kiều] ENZO, anh đừng chọc tôi nha ~~~~~ Cái tên đàn ông thù dai này... Bất quá, nói thế nào, xem chừng cả đám...mấy tên đàn ông này đều thù dai cả... Lẽ này gay thì đặc biệt thù dai sao? Ặc...

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Khỏi nói nhiều lời nữa, 8h tối mai chứ gì? Đến là được chứ gì. Thời điểm cả bang bắt đầu sa vào chuyện phiếm thật sự nhức não, chủ đề cũng lệch khỏi quỹ đạo luôn.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Các em làm rất tốt, bắt quá, phải cố gắng hơn nữa nhé. Tổng đi được một cô? Quá ít đi... Hay nhất là gả đi hết...

[Bang hội][Sông bắt tận] Lão đại ~ anh cứ yên tâm ~~~~ sau khi Tiểu Ái kết hôn, những người khác cũng sẽ cố gắng ~~~ tranh thủ cứ hai hôm lại có một người kết hôn ~~~~ đúng lúc đó, chợt cảm giác chính mình cứ như nhà gái ấy... =|||

Sau lời tuyên bố hùng hồn của Sông bắt tận, toàn thể nhân dân đều vô cùng chờ mong. Cánh đàn ông con trai luôn biểu hiện thành thật, tuy rằng đôi khi sẽ lạnh lùng, nhưng con gái lại khác, mọi ngày luôn lú lú không ngừng, từ trước đến nay lại trở mặt rất nhanh. Mà Sông bắt tận chính là một nhân tài kiệt xuất trong những thành phần kia. Vú em trong Thiên thần vốn không quá gần gũi với thành viên Tận thể nghịch thiên, thế nhưng thời điểm ba bang sáp nhập, lập tức bị nhóm người của Sông bắt tận lôi kéo về phe, bị đồng hóa ở mức độ cao. Khó có thể tưởng tượng ra, mới qua vài ngày mà thôi, toàn thể quần chúng đàn ông đều nghĩ các cô nàng này là cùng một dạng người.

Lần này, Sông bắt tận dẫn đầu nhóm con gái lập trận tuyến, xuất quân tìm chồng, khiến một số thành viên ít nói của Tận thể nghịch thiên đều nói không nên lời. Rõ ràng Tận thể nghịch thiên sau khi sáp nhập, tụ hội toàn những thành viên có năng lực. Nhất là nhân số phái nam tăng cao, nếu là bình thường, đám con gái này đáng ra phải chọn người trong bang, thế mà các cô đồng loạt bỏ ra ngoài tìm chồng... Cho nên, bọn họ bèn lần la hỏi thăm những nhân vật thân thuộc trong bang, mà những người kia chỉ lắc đầu thở dài, còn làm ra vẻ thần bí...

Kỳ thực, nguyên nhân cũng rất đơn giản, với văn hóa “đồng tính” lưu truyền thịnh hành trong bang hội, lại thêm ánh nhìn chăm chăm của đám con gái bắn về các anh trai, cái cảm giác bị soi mói từ đầu đến chân kia là ý gì, không phải bọn họ không biết... Cũng vì thế, theo logic thông thường, lý do vì sao cánh đàn ông trong bang vẫn còn độc thân rất ư dễ hiểu...

Mỹ nhân kế thành công, hiển nhiên khiến các chị em phụ nữ càng thiếu khiêm tốn dù cho mục tiêu còn chưa sa lưới. Cứ như thế, các chị em phụ nữ tổng tiến công vào những bộ phận nòng cốt của các bang hội, kết quả là thắng lợi mỹ mãn! Tiểu Ái mở màn tốt, tiếp theo, quân đoàn vú em từng người từng người một, lục tục trở thành vợ của hàng ngũ nòng cốt của Hắc điểm thủ đô... Mà Thủy tiên ngạo kiều càng thêm mạnh mẽ, thành công hấp dẫn (cau dẫn?) bang chủ của Hắc điểm thủ đô, nghiễm nhiên trở thành Bang chủ phu nhân.

[Bang hội][Sông bắt tận] Oa ha ha ha ~~~~~ lão đại à ~~~ hôm nay Thủy tiên kết hôn đó ~~~ nhiệm vụ của tụi em hoàn thành thế nào hử??? Dương dương tự đắc a ~~~ tỷ muội bọn họ đều quá giỏi ~~~

[Bang hội][Tìm kiếm tiểu G] Tụi em hy sinh cái tôi để cống hiến cho BG, cũng vì muốn xây dựng cộng đồng BL ~~~~ Thật ra tìm được một anh chồng mạnh cũng rất tốt... Hơn nữa có thể rình xem tình anh em của bọn họ, dùng danh nghĩa vợ, chẳng chút cố kỵ YY hẳn là không sao đi...

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] ...Các em thật sự... rất mạnh. Hết chỗ nói, khi đó gọi là nhiệm vụ phần nhiều chỉ là đùa giỡn. Nhưng, không nghĩ tới, các nàng hoàn thành vô cùng...

[Bang hội][Sảng oai oai] Thủy, khi nào thì cô kết hôn hả? Như thế nào không ai rước cô vậy? Có chút hiểu

kỳ, nói thế nào Thủy cũng là một Nga mi, đẳng cấp cao, như thế nào còn chưa gả đi được?

[Bang hội][Sông bắt tận] Oai oai kia, anh có ý gì hả? Lão nương đây là không muốn gả đi, không phải là thiếu người muốn rước! Con gái cho dù phóng khoáng cỡ nào, chỉ cần đề cập đến vấn đề “không gả đi được”, lập tức có thể trở mặt.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Vậy cô mau gả đi nha ~ này là cố ý nè, bình thường luôn bị khi dễ, khó được dịp có thể vùng lên, tuy rằng bắt nạt phụ nữ có chút không tốt...

[Bang hội][Thủy tiên ngao kiều] Đừng đầu võ mồm nữa, ngày mai lão nương kết hôn, mọi người đều phải tham gia. Cùng Oai oai ngốc cái làm gì? Tên kia là một ngốc thụ nha.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Yên tâm đi, nhất định sẽ tới. Trong game, nam nữ kết hôn vốn chỉ là đùa giỡn. Nhưng dù vậy, là bạn bè tốt, đôi lời chúc phúc không thể thiếu được. Nhìn đám con gái trong bang chỉ một thời gian ngắn đã lục tục gả ra ngoài, nói kiểu gì hẳn cũng có cảm giác như gả con gái đi...

[Bang hội][Con nhện độc lúc nửa đêm] Ngoại trừ Thủy, còn ai chưa gả đi vậy? Mấy ngày nay trong bang hầu như đều có người kết hôn. Có đôi khi ăn cưới liên tục mấy bận, rốt cuộc cũng không nhớ được là tiệc kết hôn của ai.

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Cơ bản đều đã gả đi hết rồi, chỉ còn 2, 3 người thôi. Thiên kiều cậu chưa kết hôn đúng không? Nhìn lại một lượt chị em trong bang, ngoại trừ một số trường hợp cá biệt, còn lại đều tập trung gả cho một hai bang hội nhất định... Bất quá, Thiên kiều chưa kết hôn thật sự là ngoài ý muốn. Nga mi cấp cao hình như đều có chút bất thường sao?

[Bang hội][ENZO] Cô thế nào còn chưa gả đi hử?! Những người khác thì không quá quan tâm, hẳn chỉ lo lắng cái cô nàng Thiên kiều này thôi...

[Bang hội][Thiên kiều] Liên quan gì! Quan tâm tôi làm chi? Cái này, chúng ta giải quyết nội bộ nhé. ENZO, tôi gả cho anh nhé. Ở trong bang càng lâu, cô càng phát hiện tên đàn ông này đích xác là tên siêu cấp ngu ngốc.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Hừ hừ. Không tệ đi. Đánh chữ xong, cậu cười nhạt liếc sang ENZO.

[Bang hội][ENZO] Không nên a!!! Đừng có hại tôi!! Hẳn không nói nữa là được chứ gì?

Hôn lễ của Thủy tiên ngao kiều khá phô trương, dù sao cũng gả cho bang hội hàng đầu a, bạn bè thân quen đều lên Loa chúc mừng. Đáng ra người của Hắc điểm thủ đô không cần xuất hiện, nhưng cố tình liên hệ quá mức thâm giao, chính là hầu hết con gái bên Tận thế nghịch thiên đều được gả cho nhà trai bên kia.

[Loa][Yêu giai điệu] Chúc chị em tốt Thủy tiên ngao kiều cùng Bang chủ Hắc điểm tân hôn khoái hoạt ~~~ trăm năm hảo hợp ~~~ tung một đóa hoa hồng ~~~

[Loa][Huyết tích tử] Cùng vợ yêu dấu Yêu giai điệu, chúc mừng em vợ Thủy tiên ngạo kiều và lão chồng tân hôn khoái hoạt! Chị em của vợ kết hôn, nhất định phải chúc mừng.

[Loa][Tìm kiếm tiểu G] Chúc Thủy tiên tỷ tỷ và Bang chủ Hắc điểm tân hôn khoái hoạt a ~~~~ sớm sinh quý tử ~~~~

[Loa][Một kiếm theo gió] Cùng vợ Tìm kiếm tiểu G, chúc Bang chủ và Thủy tiên ngạo kiều tân hôn khoái hoạt! Lão đại nhà mình kết hôn đương nhiên phải gửi loa. Huống chi, Bang chủ phu nhân còn là chị em của vợ mình.

.....

.....

.....

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Chắc chắc, thật không ngờ các cô ấy đều đã gả đi rồi. Kiểm tra thử tư liệu của những “anh chồng” gửi lời chúc mừng, phát hiện bọn họ đều thuộc bang Đỉnh hoặc Hắc điểm.

[Bang hội][Theo anh về nhà] Thật ra hành động cùng quyết sách của con gái đều không thua gì cánh đàn ông chúng ta.

[Loa][ENZO] Chúc mừng mỹ nữ Thủy tiên ngạo kiều của bang chúng ta tân hôn khoái hoạt! Bang chúng tôi còn vài mỹ nữ nữa, hoan nghênh nam sĩ khắp nơi theo đuổi! Nhân cơ hội này, phải gả đi thêm vài cô nữa!

[Bang hội][Sông bắt tặc] Cái tên chết tiệt này! Nghiến răng nghiến lợi ing.

Hôn lễ diễn ra vô cùng náo nhiệt, bởi vì quan hệ thông gia dây mơ rễ má, Loa chúc mừng của Tận thể nghịch thiên, Đỉnh và Hắc điểm thi nhau gửi lên, khiến một số ít người còn tưởng ba bang bọn họ có khi nào cũng kết đồng minh rồi không.

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Nhân cơ hội này cùng tập thể chị em gái trong bang nói một lời chúc mừng chung. Cùng mọi người chơi chung thật lâu rồi, những ngày này các em lũ lượt kết hôn, trong lòng anh thật sự rất vui. Khó có dịp lại cảm khái, thời gian qua, mọi người luôn vui buồn có nhau, thật không dễ dàng gì.

[Bang hội][Sông bắt tặc] Eo, lão đại à, anh đang dâng trào cảm xúc sao? Cảm giác như sắp chia xa vậy. Tuy ngoài miệng vui đùa là vậy, nhưng trong lòng cũng vô cùng kích động, nghĩ đến việc qua một thời gian nữa, nhiều người sẽ rời game, tâm tình lại thêm phần nặng nề.

[Bang hội][Tận thể là ông đây] Mọi người rời game là chuyện sớm muộn thôi, sau này hẹn cùng nhau chơi

game mới vẫn được mà. Vậy là đủ thỏa mãn rồi. Cậu không thích bầu không khí này. Kỳ thật game có một cái lợi, một người có thể biến đổi, nhưng chỉ cần là người sống, bất cứ khi nào cũng có thể gặp lại.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] Tiểu gia nói rất đúng. Nghịch thiên lão đại, chúng em tha thứ cho em vì tuổi tác cao cho nên xúc động quá mức cần thiết.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] Đừng nói những thứ đau buồn này nữa, giữ đến lúc chia tay rồi hay đem ra lại. Hiện tại bàn một chút về chuyện bang chiến đi

[Bang hội][Tận thế là ông đây] Tôi thích câu này. Hay chúng ta cùng Đinh hoặc Hắc điểm đánh một trận đi? Kiều ngạo một chút mà nói, hiện tại khắp server chỉ có hai bang hội này mới gây hứng thú bang chiến cho cậu, những bang hội khác thật sự quá kém. Dù sao bọn họ cũng chẳng thù chẳng oán, đương nhiên không thể tự tiện kéo qua gây hấn với người ta.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Đánh với Hắc điểm đi, bọn họ cũng rất thích bang chiến. Khai đao với bang hội của chồng, thứ nhất chồng nàng là Bang chủ, bàn chuyện cũng tiện, thứ hai, hắc hắc, tiện thể để chồng nàng biết, nhà mẹ đẻ mình lợi hại thế nào! Nhất định sẽ rất có mặt mũi nha ~~~ đương nhiên, bang chiến có thắng có thua. Nhưng nàng nghĩ, giành phần thắng với bang hội của nàng hẳn không quá khó ~~~~

[Bang hội][Sảng oai oai] Tôi nói này Thủy tiên, đừng để đến lúc vào phó bản, thấy chồng mình lại không hạ thủ được nha. Cười xấu xa, tranh thủ chọc ghẹo một chút.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] Hừ, Oai oai chết tiệt, lần trước bận rộn với bang chiến lão nương còn chưa xử lý nhà anh, hiện tại thời giờ dư dả, anh và Lang trư cứ chờ đi.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] ...Hắn gây nghiệt sao cứ đổ vấy sang cả tôi vậy... Sầu a...

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] Hai người là phu phu hợp thể mà ~~~~ chớp chớp mắt vô tội.

[Bang hội][Ta là lang người là trư] .....

[Bang hội][Nghịch thiên kiều hùng] Vậy anh đi đăng ký bang chiến. Thủy tiên, em đi gọi chồng mình trả lời nhé. Mọi người lên IS chuẩn bị nào.

Mọi người không tiếp tục đùa giỡn nữa, đều lục tục quay sang chuẩn bị cho bang chiến. Bình thường đã được luyện tập kỹ lưỡng, mọi người đều theo thói quen mà làm.

Nghịch thiên kiều hùng: “Lần này đánh với Hắc điểm, không thể so với các bang hội lúc trước. Toàn bộ phải tập trung, không được khinh địch.”

Theo anh về nhà: “Đội hình chính vẫn giữ nguyên, bắt quá lần này đội của Tiểu gia và của Nghịch thiên sẽ cùng nhau ra trận; Lang trư, đội cậu sẽ làm trung gian, bảo vệ đội của Oai oai kéo cờ.”

Nghịch thiên kiêu hùng: “Hoa nhài, đội của em sẽ giữ cờ, đội của Thiên kiều làm nhiệm vụ phân tán đội tiên phong cướp cờ của đối phương.”

[Bang hội][Thành quỷ vẫn phong lưu] Lão đại, lần này có hai đội ngũ tiếp ứng. Phân chia thế nào?

Nghịch thiên kiêu hùng: “Một đội tiếp viện ở khu vực trung tâm, nơi nào có đánh giết nhiều, đội còn lại làm nhiệm vụ phòng thủ, phối hợp với Hoa nhài. Còn những người khác phân tán ra, đánh lén những nhân vật chủ chốt của đối phương.”

Theo anh về nhà: Hào khí, cậu mang đội phòng thủ, có chuyện gì lập tức báo lại, tiếp viện cho những đội khác.

Thực lực các thành viên trong Hắc điểm khá mạnh, điều này khiến cho Nghịch thiên không thể không mạnh tay. Bang chiến phải dựa vào khả năng tính toán toàn cục, giết người chỉ là một phần nhỏ, không thể quyết định thắng bại toàn cục. Quan trọng nhất là phải kéo được cờ bên thành đối phương, sau đó phòng thủ cầm chân bọn họ.

Thời điểm địa đồ bang chiến mở ra, có thể thấy được người trong cùng bang hội di chuyển ra sao, nhưng lại không thấy được thân ảnh của thành viên trong đội, bởi vậy việc sắp xếp nhân lực thế nào thật sự rất quan trọng.

Bước vào bang chiến, mọi người đều dốc hết sức mình, trong lúc khu vực trung tâm chém giết kịch liệt thì tiên phong hai bên cũng tìm đủ mọi cách tiến vào khu vực thành lũy của đối phương để kéo cờ của phe mình. Oai oai để cho các đồng đội lẩn vào trong kéo cờ, chính mình cùng với hai người nữa ở lại bọc hậu. Bọn họ không loạn giết, chỉ khi đồng đội bị đánh lén mới đánh trả. Ba Nga mi trong đội luôn theo sát những người còn lại, không ngừng thêm máu cho đồng đội, bảo đảm máu của mọi người trong đội luôn được đầy.

Tiểu gia chính là người thỏa mãn nhất ở đây. Nghịch thiên đã đạt đến mức 20 vạn MP, bỏ xa chỉ huy của bên kia. Đội ngũ tiến công của Theo anh về nhà cũng rất mạnh, tập trung truy sát những nhân vật chủ chốt, trong khi Tiểu gia cùng những người còn lại PK đơn.

Bang chiến có nhiều Nga mi và Tiêu dao tương đương giành được khá nhiều lợi thế. Nga mi càng nhiều xác suất sống sót càng cao, Tiêu dao đông đảo có thể không chế được chiêu thức của đối phương, khiến bọn họ bị tê liệt, mặc kệ là tấn công hay cận chiến. Thiếu Lâm làm tank là lý tưởng nhất, máu dày, mặc kệ bị tank của đối thủ chém cõ nào đi nữa cũng không hụt đi bao nhiêu, ngược lại còn khiến cho bọn họ mất kiên nhẫn. Hơn nữa, chỉ cần kèm theo một Nga mi hỗ trợ thêm máu, có thể xem như bất bại.

Nhưng để bang chiến giành thắng lợi, mặc kệ là Tận thế Nghịch thiên hay Hắc, kế hoạch đều phải có. Kỳ thực, kế hoạch đa phần sẽ đều giống nhau ở những điểm cốt lõi, chỉ khác đi một số chỗ nhỏ. Mỗi người đều có nhiệm vụ của riêng mình, chỉ cần trong lòng nhớ rõ. Duy nhất khác nhau là, thành viên của Hắc điểm

đều là những nhân vật tiếng tăm, trong khi Tận thể nghịch thiên lại là một quân đoàn nổi danh.

Nửa tiếng đồng hồ tuyệt đối không thể xem là dài, nhưng tất cả mọi người đều tập trung cao độ, cho nên không một ai để ý đến thời gian kết thúc phó bản chỉ còn lại vài giây ngắn ngủi.

Tận thể nghịch thiên nhìn đồng đội của mình trên màn hình không bị biến thành dê, tất cả cùng thở phào một tiếng. Không có bị thua nha.

[Bang hội][Hào khí Vân thiên] *Oa, thắng được trong gang tấc...* Không có ưu thế tuyệt đối, may mắn thay vẫn thắng được.

[Bang hội][Tận thể là ông đây] *Chúng tôi mọi người đều rất mạnh.* Thật sự đã gạt bỏ được rào cản thực lực giữa hai bang hội, bọn họ dù sao cũng coi như cùng một cấp bậc. Lại nói, Tận thể nghịch thiên hiện tại có thể sáp nhập vào hàng ngũ tinh anh a.

[Bang hội][Con nhện độc lúc nửa đêm] *Nói chung là chúng ta đã thắng nha ~ quan tâm làm chi?* Thắng chính là thắng, 1 phân cũng là thắng. Cậu mặc kệ thực lực cái gì đó.

[Bang hội][Hoa nhài mùa hè] *Thủy tiên a ~ chồng cậu không buồn sao?* Dù sao bên kia cũng là thông gia, vừa mới kết hôn xong đã bang chiến với bọn họ, luôn có cảm giác quá phẫn sao ấy.

[Bang hội][Thủy tiên ngạo kiều] *Không có việc gì, không có việc gì ~~~ anh ấy nói bang tụi mình quả thật lợi hại ~~~ vô cùng bội phục ~~~ rất có mặt mũi đó nha ~~~*

[Bang hội][Sông bắt tận] *Đánh xong trận hôm nay, chúng ta nghỉ ngơi vài ngày đi ~~~ đúng là một trận để đời mà...* Dốc hết sức mà đánh đương nhiên cảm giác không thể so với những trận trước.

[Bang hội][Phong hoa tuyết nguyệt] *Đợi vài ngày nữa chúng ta lại đánh tiếp.* Nhưng hai ngày nữa tôi còn một cái báo cáo phải nộp, không thể onl. Kết thúc kỳ nghỉ hè, thời gian lên mạng thật sự ít. Đương nhiên có chút tiếc nuối, bất quá, vừa nhìn lại người đàn ông bên cạnh những ngày này đều giúp cậu bưng trà rót nước, chợt cảm giác cuộc sống hiện thực như vậy đã đủ thỏa mãn rồi đi.

Vài tuần tiếp theo, Tận thể nghịch thiên tiếp tục cùng một số đại bang bang chiến, gặt hái được vô số chiến tích huy hoàng. Đôi khi bọn họ lại cùng Hắc điểm đấu vài trận, cũng có khi thua, nhưng ai nấy đều vô cùng thỏa mãn.

Cuối cùng, Phong và ENZO chính thức nói lời chia tay với mọi người, các thành viên trong bang tuy không muốn, nhưng trong thâm tâm đều hiểu rõ, cuộc sống sinh hoạt vẫn quan trọng hơn, dù sao bọn họ vẫn đang sống ngoài hiện thực.

Bạn bè trong bang cũng có người rời game, mọi người ai nấy đều buồn rầu. Tiểu gia ở trong game giết người đến thỏa mãn, Nghịch thiên lại vì công việc mà bị bắt đi mất, khiến dần dần cậu mất đi hứng thú

với game, cuối cùng liền trở thành nhân vật huyền thoại của bang hội.

Game vĩnh viễn luôn là người đến kẻ đi, bọn họ không ngừng quen biết bạn mới, chia tay người cũ. Chia ly đương nhiên không tránh khỏi đau buồn, nhưng quay đi ngoảnh lại rồi cũng sẽ có những người bạn mới thay thế.

Duyên phận trong game đã tận, nhưng bên ngoài game lại khác.

Một thế hệ người mới sẽ thay thế bọn họ tiếp nối phần duyên phận này, tạo nên những câu chuyện khác nhau.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-tu-giet-nguoi-pham-phap-sao>